

Startside>Pengekrav>Insolvens og konkursbehandling

Insolvens og konkursbehandling

Hvis en virksomhed kommer ud i økonomiske vanskeligheder eller ikke kan betale sine fordringer, er der i hvert land en særlig procedure, der kan benyttes for at tage hånd om situationen, herunder procedurer, der involverer alle kreditorerne (dem, der har penge til gode).

Der er forskellige insolvensprocedurer afhængigt af formålet:

Virksomheder

Hvis virksomheden **kan reddes, og den er rentabel, kan gælden blive restruktureret** (som regel efter aftale med kreditorerne). Dette sker for at muliggøre virksomhedens fortsatte drift og bevare arbejdspladserne.

Hvis virksomheden **ikke kan reddes**, må den likvideres (den går konkurs).

Virksomhedsindehavere

De kan sædvanligvis anmode om en procedure, der munder ud i en **akkord, som indebærer henstand med betalingerne og sanering af restgælden efter en vis periode (normalt 3 år)**. Herved undgås det, at vedkommende erklæres personlig konkurs, og at han eller hun kan etablere nye virksomheder i fremtiden. I alle tilfælde kan kreditorerne ikke – så snart proceduren formelt er indledt – hver især forsøge at få inddrevet deres fordringer. Herved opnås, at alle kreditorer behandles lige, og at debtors aktiver beskyttes.

For at opnå dækning for deres krav skal kreditorerne føre bevis herfor enten i retten eller for det organ (som regel en **administrator eller kurator**), der forestår akkordforhandlingerne eller realisationen af debtors aktiver. Under særlige omstændigheder kan dette gøres af debitor selv.

Grænseoverskridende insolvens (EU-reglerne)

Insolvenssager, der involverer virksomheder eller virksomhedsindehavere, som har aktiviteter, aktiver eller handelsforbindelser i flere forskellige lande, kan behandles efter de EU-retlige regler, navnlig [Forordning 2015/848](#) (følg dette link for at få [en kort gennemgang af, hvordan det fungerer i praksis](#)).

Formularer, der henvises til i [forordning 2015/848](#)

[Meddelelse om indledning af insolvensbehandling](#) (284 KB)

[Anmeldelse af fordringer](#) (289 KB)

[Indsigelse vedrørende koordineret behandling af en koncern](#) (342 Kb)

Nationale procedurer

Vælg det relevante lands flag for at få detaljerede nationale oplysninger.

Relevant link

Insolvensregistre

Sidste opdatering: 16/11/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Insolvens - Bulgarien

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Der findes ingen særlig lov om insolvensbehandling i Bulgarien. De almindelige bestemmelser vedrørende insolvens findes i handelslovens kapitel om insolvens. Insolvensbehandling mod banker og forsikringselskaber er omfattet af de særlige bestemmelser i loven om insolvensbehandling af banker og forsikringsloven.

Insolvensbehandling indledes mod insolvente erhvervsdrivende. Insolvensbehandling indledes desuden mod overforgældede selskaber med begrænset ansvar, aktieselskaber og kommanditselskaber.

Insolvensbehandling kan også indledes mod en person, som handler med en insolvent skyldner som stråmand. Når insolvensbehandling mod en virksomhed er blevet indledt, anses proceduren samtidig for at være blevet indledt mod en partner med ubegrænset ansvar.

Insolvensbehandling indledes også mod eneindehavere, som er døde eller er blevet slettet fra handelsregistret, hvis de var insolvente, da de døde eller blev slettet. Insolvensbehandling indledes også mod partnere med ubegrænset ansvar, selv om partneren er død eller er blevet slettet fra handelsregistret. En begæring om indledning af insolvensbehandling kan indgives inden for en frist på et år fra den dato, hvor skyldneren døde eller blev slettet fra handelsregistret.

Insolvensbehandling indledes mod insolvente virksomheder under afvikling. Insolvensbehandling mod banker og forsikringselskaber er omfattet af bestemmelser og procedurer, der er fastlagt i en specifik lov.

Insolvensbehandling mod en erhvervsdrivende, der er en offentlig virksomhed, som har statsligt monopol eller er oprettet i henhold til en specifik lov, er omfattet af en specifik lov. Insolvensbehandling kan ikke indledes mod en erhvervsdrivende, som har statsligt monopol eller er oprettet ved en specifik lov.

Der findes ingen bestemmelser i den nationale ret om insolvensbehandling mod andre fysiske personer end eneindehavere.

En bulgarsk ret kan indlede sekundær insolvensbehandling mod en erhvervsdrivende, som er blevet erklæret for insolvent af en udenlandsk ret, hvis vedkommende er i besiddelse af betydelige aktiver i Bulgarien.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Følgende betingelser skal være opfyldt ved indledning af insolvensbehandling mod alle erhvervsdrivende:

1) Skyldneren skal være erhvervsdrivende.

Insolvensbehandling kan indledes både mod en erhvervsdrivende og en person, der handler med en insolvent skyldner som stråmand, en partner med ubegrænset ansvar, selv om vedkommende er død eller er blevet slettet fra handelsregistret, og en eneindehaver, som er død eller er blevet slettet fra handelsregistret.

I henhold til artikel 612 i handelsloven kan insolvensbehandling ikke indledes mod en offentlig virksomhed, som har statsligt monopol eller er oprettet ved en specifik lov.

2) Begæringen skal indgives af en af de personer, der er nævnt i handelslovens artikel 625 og 742, stk. 2, dvs. skyldneren, likvidatoren eller en af skyldnerens kreditorer, hvis der er tale om en forretningstransaktion, det nationale agentur for indtægter (hvis der er tale om en offentlig gæld til den centrale regering eller en kommune som følge af skyldnerens virksomhed eller fordringer i form af et privat offentligt krav), eller af et medlem af virksomhedens ledelse.

Når en skyldner er blevet insolvent eller overforgældet, skal vedkommende indgive en begæring om indledning af insolvensbehandling inden for en frist på 30 dage. Hvis der er tale om en eneindehaver, kan begæringen indgives af eneindehaveren eller dennes efterfølger. Hvis skyldneren er en virksomhed, indgives begæringen af ledelsen, en partner med ubegrænset ansvar, en repræsentant for virksomheden eller en likvidator udpeget af retten. I dette tilfælde vedlægges følgende begæringen:

en kopi af det seneste årsregnskab med revisorpåtegning og en statusopgørelse pr. begæringdatoen, hvis den erhvervsdrivende er underlagt lovkrav om udfærdigelse af årsregnskaber og statusopgørelser

en opgørelse over og en beskrivelse af alle aktiver og passiver pr. begæringdatoen

en liste over kreditorer med angivelse af deres adresse, typen og størrelsen af deres fordringer og sikkerheden for deres fordringer

en liste over personlig ejendom og ejendom omfattet af en ægtepagt for eneindehavere og partnere med ubegrænset ansvar

dokumentation for, at det nationale agentur for indtægter er blevet underrettet om indledningen af insolvensbehandling

en udtrykkelig fuldmagt, hvis begæringen indgives af en fuldmagtshaver.

Hvis begæringen indgives af en kreditor, skal al tilgængelig dokumentation for kreditorens fordringer og skyldnerens påståede insolvens vedlægges

begæringen sammen med en kvittering for stempelafgift og dokumentation for, at det nationale agentur for indtægter er blevet underrettet om indgivelsen.

3) Betingelser for gyldighed:

skyldnerens økonomiske forpligtelse, der vedrører eller udspringer af en handelstransaktion, herunder den pågældende transaktions gyldighed,

gennemførelse, manglende gennemførelse, ophør, annullering og ugyldiggørelse eller følgerne af dens ophør

offentligretlig gæld til den centrale regering eller en kommune, der udspringer af skyldnerens virksomhed

eller gæld, der udspringer af et privat offentligt krav.

Ved en "handelstransaktion" forstås en transaktion, der indgås af en erhvervsdrivende som et led i dennes virksomhed, herunder transaktioner, der udtrykkeligt er nævnt i handelslovens artikel 1, stk. 1 (køb af varer eller andre produkter med henblik på videresalg i deres oprindelige, forarbejdede eller færdige form, salg af egne fremstillede varer, køb af værdipapirer med henblik på videresalg, kommerciel agentur- og mæglervirksomhed samt kommissions-, videresendelses- og transporttransaktioner, forsikringstransaktioner, bank- og valutatransaktioner, transaktioner vedrørende vekslere, egenveksler og checks, lagertransaktioner, licenstransaktioner, tilsyn med varer, transaktioner vedrørende intellektuel ejendom, hoteldrift, turisme, annoncering, informationer, produktion af forestillinger og underholdning samt andre tjenester og køb, anlæg eller indretning af fast ejendom med henblik på salg og udlejning), uanset hvilken status de personer, som gennemfører disse transaktioner, har. I tvivlstilfælde anses en erhvervsdrivende for at have indgået en transaktion som et led i dennes virksomhed.

Den centrale regerings og kommunernes forskellige typer offentligretlige fordringer er anført i artikel 162, stk. 2, i skatte- og socialforsikringsloven. De er følgende:

skatter, herunder punktafgifter og told, obligatoriske socialforsikringsbidrag og andre bidrag til statsbudgettet

andre bidrag, hvis grundlag og størrelse er fastsat ved lov

stempelafgifter og kommunale afgifter fastsat ved lov

socialforsikringsudgifter, som gennemføres på en måde, der ikke er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat ved lov

den økonomiske værdi af ejendom, som fortabes til regeringen, bøder og finansielle sanktioner samt beløb, der konfiskeres og fortabes til regeringen

gæld, der udspringer af beløb, der tildeles den centrale regering eller kommunernes ved afsagte domme eller kendelser, og af Europa-Kommissionens

afgørelser om inddrivelse af ulovlig statsstøtte

gæld, der udspringer af strafferetlige kendelser

uretmæssigt betalte beløb, overskydende beløb, ulovligt modtagne eller ulovligt udelte beløb under projekter, der medfinansieres af de finansielle

førtiltrædelsesinstrumenter, operationelle programmer, EU's strukturfonde og Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond, Den Europæiske

Fiskerifond, Schengenfaciliteten og overgangsfaciliteten, herunder den tilknyttede nationale medfinansiering, som kan inddrives på grundlag af en vedtaget

administrativ afgørelse, samt andre bøder og finansielle sanktioner, som er omhandlet i national ret og EU-ret

renter af ovennævnte tilgodehavender.

Offentlige tilgodehavender omfatter tilgodehavender, der skal betales til EU-budgettet i henhold til afgørelser vedtaget af Kommissionen, Rådet, EU-

Domstolen og Den Europæiske Centralbank om økonomiske forpligtelser, der skal tvangsfuldbyrdes på grundlag af artikel 256 i traktaten om oprettelse af

Det Europæiske Fællesskab, og EU-medlemsstaternes tilgodehavender, der skal tvangsfuldbyrdes på grundlag af endelige afgørelser om beslaglæggelse

eller fortabelse af kontanter, og den ækvivalente værdi af beslaglagt eller fortabt ejendom samt afgørelser om anvendelse af finansielle sanktioner pålagt i

andre EU-medlemsstater, der anerkendes og fuldbyrdes i Bulgarien.

Uanset om fordringen hidrører fra en handelstransaktion eller i henhold til offentlig ret, skal det kontrolleres, at den er gyldig pr. datoen for rettens afgørelse om begæringen om indledning af insolvensbehandling.

4) Insolvensbehandling indledes mod insolvente erhvervsdrivende. Insolvensbehandling indledes også mod overforgældede selskaber med begrænset

ansvar, aktieselskaber eller kommanditselskaber. Insolvens og overforgældelse er objektive, faktiske tilstande med juridiske definitioner i handelsloven.

En erhvervsdrivende er insolvent, når denne ikke kan:

opfylde en økonomisk forpligtelse, der er forfalden, vedrører eller udspringer af en handelstransaktion, herunder den pågældende transaktions gyldighed,

gennemførelse, manglende gennemførelse, ophør, annullering og ugyldiggørelse eller følgerne af dens ophør

den centrale regerings eller en kommunes offentligretlige fordringer hidrørende fra den erhvervsdrivendes virksomhed

forpligtelser i form af statens tilgodehavender hos private.

En erhvervsdrivende anses for ikke at kunne betale en gæld, der er forfalden efter den første betingelse, hvis den pågældende erhvervsdrivende inden

indgivelsen af en begæring om indledning af insolvensbehandling ikke har indgivet sit årsregnskab for de sidste tre år til offentliggørelse i handelsregistret.

En skyldner anses for at være insolvent, hvis vedkommende har standset betalingerne. En skyldner anses for at have standset betalingerne, selv om

vedkommende helt eller delvist har betalt sin gæld til bestemte kreditorer. Der er også tale om insolvens, hvis gælden – efter fuldbyrdelsesprocedurer

iværksat på grundlag af en endelig afgørelse indhentet af den kreditor, der har indgivet begæringen om indledning af insolvensbehandling – ikke er blevet helt eller delvist betalt senest seks måneder efter skyldnerens modtagelse af en anmodning eller meddelelse om frivillig betaling.

En virksomhed anses for at være overforgældet, hvis dens aktiver ikke kan dække dens passiver.

5) Skyldneren oplever ikke midlertidige vanskeligheder, men er objektivt og permanent insolvent og overforgældet.

Den kompetente insolvensret er provinsretten med jurisdiktion i det område, hvor den erhvervsdrivende har sit hjemsted på tidspunktet for begæringen om indledning af insolvensbehandling. En begæring om indledning af insolvensbehandling, der indgives af en skyldner eller likvidator, behandles straks på et lukket retsmøde, og en meddelelse offentliggøres i handelsregistret. En begæring om indledning af insolvensbehandling, der indgives af en kreditor, behandles på et lukket retsmøde, hvori kreditoren og den, der har indgivet begæringen, deltager efter indkaldelse fra retten senest 14 dage efter begæringens dato. Retten udsætter en procedure indledt efter en insolvensbegæring indgivet af en skyldner eller likvidator, hvis en kreditor har indgivet en insolvensbegæring, inden den har truffet en afgørelse om begæringen. Indtil afslutningen af det første retsmøde om en begæring indgivet af en kreditor kan andre kreditorer medtages som parter, gøre indsigelser og fremlægge skriftlig dokumentation. Retten tildeler begæringen et sagsnummer på indgivelsesdatoen og fastsætter en frist for, hvornår den skal træffe afgørelse i sagen. Denne periode kan ikke overstige tre måneder.

Inden insolvensretten træffer afgørelse om begæringen, kan den efter anmodning fra kreditoren eller på eget initiativ pålægge følgende foreløbige eller sikrende retsmidler, hvis det er nødvendigt for at sikre skyldnerens aktiver:

at der udpeges en kurator

at sikkerhed i form af udlæg, arrest eller andre sikrende retsmidler tillades

at fuldbyrdelsesprocedurer mod skyldnerens ejendom udsættes, medmindre der er tale om fuldbyrdelsesprocedurer iværksat i henhold til skatte- og socialforsikringsloven

at de foranstaltninger, der er fastsat i loven for at beskytte skyldnerens tilgængelige aktiver, tillades

at lokaler, udstyr, køretøjer osv., hvor skyldnerens personlige ejendele er placeret, forsegles, bortset fra vedkommendes bopæl og andre lokaler, der er nødvendige for, at skyldneren kan fortsætte sin virksomhed eller opbevare fordærvelige varer.

Når en kreditor anmoder om foranstaltningerne, anerkender retten disse, hvis overbevisende skriftlig dokumentation underbygger kreditorens anmodning, og /eller hvis der stilles en sikkerhed af en størrelse, der fastsættes af retten, for at kompensere skyldneren for eventuelle skader, hvis skyldneren efterfølgende vurderes ikke at være insolvent eller overforgældet. De sikrende retsmidler skal være til fordel for alle kreditorer i insolvensboet og kan ophæves af retten, hvis de ikke længere er nødvendige for at sikre boet og kreditorernes rettigheder.

Afgørelsen meddeles den part, der er genstand for foranstaltningerne, og den part, der har anmodet herom. Den fuldbyrdes straks og kan påklages inden for en frist på syv dage fra modtagelsen af meddelelsen. Klager har ikke opsættende virkning. Sikrende retsmidler anses for at være blevet ophævet fra den dato, hvor en afgørelse om afvisning af begæringen om indledning af insolvensbehandling træder i kraft. De sikrende retsmidler finder anvendelse indtil datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling.

Når insolvens eller overforgældelse konstateres, erklærer retten ved afgørelsen omhandlet i handelslovens artikel 630, stk. 1, insolvensen eller overforgældelsen, fastsætter datoen for dens indtræden, indleder insolvensbehandlingen, udpeger en foreløbig kurator, anerkender en sikkerhed i form af udlæg, arrest eller andre sikrende retsmidler og fastsætter en dato for det første kreditormøde senest en måned fra datoen for afgørelsen.

Hvis det er klart, at fortsat drift vil skade insolvensboet, kan retten efter anmodning fra skyldneren eller kuratoren, det nationale agentur for indtægter eller en kreditor erklære skyldneren for insolvent ved afgørelse omhandlet i handelslovens artikel 630, stk. 2, og pålægge skyldneren at indstille sin virksomhed enten fra datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling eller fra en senere dato, der ligger før tidsfristen for fremlæggelse af en genopretningsplan. Hvis retten træffer afgørelse om indledning af insolvensbehandling mod et vand- og spildevandsforsyningsselskab, kan den ikke pålægge det at indstille dets virksomhed, inden et nyt vand- og spildevandsforsyningsselskab er blevet udpeget i området.

Afgørelsen om indledning af insolvensbehandling er bindende for alle parter.

Når retten har iværksat insolvensbehandling eller pålagt foreløbige og sikrende retsmidler, fortsætter skyldneren sin virksomhed under kuratorens tilsyn og kan kun indgå nye aftaler med kuratorens forudgående samtykke, og såfremt skyldneren fortsat opfylder betingelserne i afgørelsen om indledning af insolvensbehandling. Retten kan fratage skyldneren retten til at forvalte og realisere sin ejendom og tildele kuratoren denne ret, hvis den fastslår, at skyldnerens handlinger er til skade for kreditorernes interesser.

Ved afgørelse omhandlet i handelslovens artikel 631 kan retten afvise begæringen om indledning af insolvensbehandling, hvis den fastslår, at skyldnerens vanskeligheder er midlertidige, og at hans aktiver er tilstrækkelige til at dække gælden uden at bringe kreditorernes interesser i fare.

Når de tilgængelige aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække de indledende udgifter i forbindelse med insolvensbehandlingen, og udgifterne ikke er blevet betalt på forhånd, træffer retten en afgørelse i henhold til handelslovens artikel 632, stk. 1, om insolvens eller overforgældelse, indleder insolvensbehandling, anerkender en sikkerhed i form af udlæg, arrest eller andre sikrende retsmidler, pålægger den erhvervsdrivende at indstille sin virksomhed, erklærer skyldneren for insolvent og udsætter proceduren uden at bestemme, at den erhvervsdrivende skal slettes fra handelsregistret. En udsat procedure kan genåbnes efter anmodning fra skyldneren eller kreditoren inden for en periode på et år fra registreringen af afgørelsen i handelsregistret. Procedurer kan genåbnes, hvis den, der anmoder herom, kan påvise, at tilstrækkelige aktiver er til rådighed, eller deponerer det nødvendige beløb til at dække de indledende udgifter. Hvis ingen af parterne anmoder om genåbning af proceduren, afslutter retten proceduren og bestemmer, at den erhvervsdrivende skal slettes fra handelsregistret. De samme regler finder anvendelse, hvis det under proceduren konstateres, at skyldnerens aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække omkostningerne til insolvensbehandlingen.

Afgørelser i henhold til handelslovens artikel 630 og 632 kan påklages inden for en frist på syv dage fra deres registrering i handelsregistret, og afgørelsen om afvisning af en begæring om indledning af insolvensbehandling kan påklages inden for en periode på syv dage fra datoen for dens meddelelse efter den procedure, der er fastsat i civilretsplejeloven. En afgørelse i henhold til artikel 630 kan fuldbyrdes omgående.

Insolvensbehandling anses for at være indledt fra datoen for afgørelsens ikrafttræden i henhold til handelslovens artikel 630, stk. 1. Hvis afgørelsen om indledning af insolvensbehandling annulleres, ophæves udlæg og arrest, skyldneren genindtræder i sine rettigheder, og kuratorens beføjelser ophører fra datoen for registreringen af den endelige dom i handelsregistret.

Retten godkender eller afviser virksomhedens genopretningsplan ved en særskilt afgørelse. Hvis genopretningsplanen godkendes, afslutter retten insolvensbehandlingen og udpeger det tilsynsorgan, der foreslås i planen eller vælges af kreditormødet. Afgørelsen kan påklages inden for en frist på syv dage fra datoen for registrering i handelsregistret.

Ved afgørelse omhandlet i handelslovens artikel 710 erklærer retten skyldneren for insolvent, hvis der ikke er foreslået en genopretningsplan inden for den fastsatte periode, eller hvis den foreslåede plan ikke vedtages eller godkendes. De samme regler finder anvendelse i de tilfælde, der er omhandlet i handelslovens artikel 630, stk. 2, artikel 632, stk. 1, og artikel 709, stk. 1 (genåbning af sag, hvis skyldneren ikke kan opfylde sine forpligtelser i henhold til genopretningsplanen). Ved den samme afgørelse erklærer retten skyldneren for insolvent, pålægger den insolvente virksomhed at indstille driften, anerkender udlæg i og arrest af skyldnerens ejendom, fratager de ledende organer hos en skyldner, der er en juridisk person, deres beføjelser, fratager skyldneren retten til at forvalte og realisere insolvensboet og bestemmer, at insolvensboets aktiver skal realiseres, og at provenuet skal udloddes. Afgørelsen

om insolvens finder anvendelse på alle parter og skal registreres i handelsregistret. Den fuldbyrdes straks og kan påklages inden for en frist på syv dage fra registreringsdatoen.

Fra tidspunktet for registreringen af afgørelsen om insolvens i handelsregistret er der gjort udlæg i skyldnerens faste ejendom, løsøre og tilgodehavender fra tredjemand i god tro. Det generelle udlæg i fast ejendom og fartøjer tilhørende skyldneren registreres i notarregistre eller skibsregistre på grundlag af afgørelsen om skyldnerens insolvens, som er registreret i handelsregistret. Alle skyldnerens økonomiske og ikke-økonomiske forpligtelser kan fuldbyrdes mod ham fra datoen for afgørelsen om insolvens. Markedsværdien af ikke-økonomiske fordringer fastsættes på datoen for afgørelsen. Ikke-økonomiske forpligtelser realiseres på grundlag af deres markedsværdi på datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling.

Udenlandske retsafgørelser om insolvens anerkendes i Bulgarien på grundlag af gensidighed, hvis de er afsagt af et organ i den stat, hvor skyldneren har sit hjemsted. Efter anmodning fra en skyldner, en kurator udpeget af en udenlandsk ret eller en kreditor kan retten i Bulgarien indlede sekundær insolvensbehandling mod en erhvervsdrivende, som er blevet erklæret for insolvent af en udenlandsk ret, hvis vedkommende er i besiddelse af betydelige aktiver i Bulgarien. I dette tilfælde finder afgørelsen kun anvendelse på skyldnerens aktiver i Bulgarien.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Fra datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling overgår skyldnerens ejendom til insolvensboet med henblik på opfyldelse af alle kreditorfordringer hidrørende fra kommerciel og ikkekommerciel gæld.

I henhold til bulgarsk ret omfatter insolvensboet:

de aktiver, som skyldneren ejer pr. datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling

de aktiver, som skyldneren anskaffer efter datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling

de aktiver, som tilhører en skyldner, der er eneindehaver, herunder halvdelen af dennes personlige ejendele, rettigheder til personlige ejendele og likvide midler, der indgår i formuefællesskabet med dennes ægtefælle

de aktiver, som tilhører en skyldner, der er partner med ubegrænset ansvar, herunder halvdelen af dennes personlige ejendele, rettigheder til personlige ejendele og likvide midler, der indgår i formuefællesskabet med dennes ægtefælle.

En andel eller et bidrag, som ikke er blevet betalt eller ydet af en partner med begrænset ansvar, inddrives af kuratoren med henblik på medtagelse i insolvensboet. Alle yderligere nyinddrevne fordringer tilhørende skyldneren, provenuet af salget af dennes aktiver og tilgodehavender fra kreditorer, som er blevet opgivet, medtages i insolvensboet.

Når salgsprisen for en pantsat eller sikret genstand overstiger den sikrede fordring, herunder de påløbne renter, medtages det overskydende beløb i insolvensboet. Den samme regel gælder for kreditorer, som er blevet indrømmet en ret til at tilbageholde en sikkerhed.

Hvis retten har erklæret en transaktion med deltagelse af kreditorerne i insolvensboet for ugyldig, returneres de aktiver, der er leveret af en tredjemand, og hvis sådanne aktiver ikke indgår i insolvensboet, eller der er tale om udeståender, indsættes tredjemanden som kreditor i sagen.

Hvis indtægterne fra realiseringen af aktiver, der er omfattet af sikrende retsmidler, som er pålagt inden indledningen af insolvensbehandling, for at sikre offentlig gæld, eller som er genstand for igangværende fuldbyrdelsesprocedurer med henblik på inddrivelse af offentlig gæld, overstiger fordringen, herunder påløbne renter og fuldbyrdelsesomkostninger, overfører den offentlige foged restbeløbet til insolvensboets bankkonto. Hvis den offentlige foged ikke realiserer aktiverne inden for en periode på seks måneder fra indledningen af insolvensbehandling, overgår aktiverne fra den offentlige foged til kuratoren og realiseres under insolvensbehandlingen. Hvis der foretages en betaling til fordel for en fordringshaver mellem datoen for udsættelsen af fuldbyrdelsesproceduren og datoen for ikrafttrædelsen af afgørelsen om indledning af insolvensbehandling, tilbageføres det betalte beløb til insolvensboet. Hvis der træffes foranstaltninger for at realisere sikkerheden til fordel for en sikret kreditor, overføres den andel af indtægterne, der overstiger sikkerheden, til insolvensboet.

Insolvensboet omfatter ikke følgende:

aktiver, der ikke kan beslaglægges, tilhørende skyldneren og partneren med ubegrænset ansvar

den finansielle sikkerhed, der er omhandlet i artikel 22h og artikel 63a, stk. 2, i loven om underjordiske naturressourcer

aktiver tilhørende vand- og spildevandsforsyningselskaber, som er nødvendige for deres primære drift, indtil et nyt vand- og spildevandsforsyningselskab er blevet udpeget i området

beløb indsat på den bankkonto, der er anført i artikel 60, stk. 2, i loven om affaldshåndtering.

I henhold til bulgarsk ret (artikel 444-447 i civilretsplejeloven) kan følgende personlige ejendele tilhørende en skyldner, der er en fysisk person, ikke gøres til genstand for fuldbyrdelse:

genstande beregnet til skyldnerens og dennes families almindelige brug som anført på en liste vedtaget af ministerrådet

fødevarer, som er nødvendige for skyldnerens og dennes families underhold i en måned eller, hvis der er tale om landbrugere, indtil den næste høst eller tilsvarende af andre landbrugsprodukter

brændstof, der er nødvendigt til opvarmning, madlavning og belysning i tre måneder

maskiner, værktøj, anordninger og bøger, der anses for grundlæggende personlige ejendele, og som sætter en selvstændig erhvervsdrivende eller håndværker i stand til at udøve sit erhverv

jord tilhørende en skyldner, der er landbruger, herunder navnlig plantager og vinmarker med en areal på op til 0,5 ha eller marker med et areal på op til 3 ha, herunder de nødvendige landbrugsmaskiner, værktøjer, gødningsstoffer, plantebeskyttelsesmidler og såsæd til en periode på et år

et spand trækdyr, en ko og fem små husdyr, ti bistader og tamfjerkræ, herunder det foder, der er nødvendigt indtil den næste høst, eller indtil de kan sættes på græs

skyldnerens bolig, hvis hverken denne eller medlemmer af dennes husstand har en anden bolig, uanset om skyldneren bor der eller ej. Hvis boligen overstiger skyldnerens og husstandsmedlemmers boligbehov som fastsat i ministerrådets dekret, sættes det overskydende til salg, hvis betingelserne i artikel 39, stk. 2, i loven om ejerskab er opfyldt

andre ejendele, der ikke kan beslaglægges, og tilgodehavender, som er beskyttet mod fuldbyrdelse i henhold til anden lovgivning.

Ovennævnte begrænsninger finder ikke anvendelse på kreditorer for så vidt angår ejendom, der er pantsat eller belånt, hvis fordringshaveren er kreditor efter aftalen om pantsættelse eller lån. For så vidt angår skyldnerens jord og bolig finder begrænsningerne ikke anvendelse på:

skyldnere, der skylder underholdsbidrag, erstatning tildelt i henhold til erstatningsretten og finansielle underskud, der skal afvikles

skyldnere i andre tilfælde udtrykkeligt fastsat ved lov.

Hvis fuldbyrdelse sker i skyldnerens løn eller andet vederlag for arbejde eller i en pension, der overstiger mindstelønnen, kan der foretages følgende fradrag:

Hvis den person, der pålægges at betale ovennævnte omkostninger, har en månedlig indtægt, der ikke overstiger 300 BGN: en fjerdedel af beløbet, hvis vedkommende ikke har børn, og en femtedel af beløbet, hvis vedkommende har børn, der skal forsørges.

Hvis den person, der pålægges at betale ovennævnte omkostninger, har en månedlig indtægt på 300-600 BGN: en tredjedel af beløbet, hvis vedkommende ikke har børn, og en fjerdedel af beløbet, hvis vedkommende har børn, der skal forsørges.

Hvis den person, der pålægges at betale ovennævnte omkostninger, har en månedlig indtægt på 600-1 200 BGN: halvdelen af beløbet, hvis vedkommende ikke har børn, og en tredjedel af beløbet, hvis vedkommende har børn, der skal forsørges.

Hvis den person, der pålægges at betale ovennævnte omkostninger, har en månedlig indtægt, der overstiger 1 200 BGN: beløbet over 600 BGN, hvis vedkommende ikke har børn, og beløbet over 800 BGN, hvis vedkommende har børn, der skal forsørges.

I disse tilfælde beregnes den månedlige løn eller det månedlige vederlag efter fradrag af skat og obligatoriske socialforsikringsbidrag. Disse begrænsninger finder imidlertid ikke anvendelse på fordringer vedrørende betaling af underholdsbidrag. I dette tilfælde fratrækkes hele underholdsbidraget, og fradragene i lønnen eller vederlaget for arbejde eller en pension for andre beløb, som skyldes af den person, der er pålagt at betale underholdsrestancer, sker i resten af vedkommendes samlede indkomst. Fuldbydelse i underholdsbidrag tillades ikke. Fuldbydelse i studielegater tillades kun ved fordringer, der hidrører fra betalinger af underholdsbidrag.

Ethvert afkald på beskyttelse af personlige ejendele, løn eller andet vederlag for arbejde eller pension fra en skyldner, der er en fysisk person, er ugyldigt.

I artikel 22h og artikel 63a, stk. 2, i loven om underjordiske naturressourcer fastsættes kravene til den finansielle sikkerhed, som operatøren, indehaveren af nytteretten eller koncessionshaveren skal stille energiministeren, inden aktiviteterne under licensen indledes, herunder navnlig: en uigenkaldelig bankgaranti udstedt til energiministeren, en forvaltningskonto i en bank anført af operatøren, som er godkendt af energiministeren, en forsikringspolice, hvori energiministeren er begunstiget, en remburs, hvorefter midler kun kan hæves for at udøve de angivne aktiviteter, eller anden lovpligtig sikkerhed aftalt med energiministeren.

I artikel 60, stk. 2, i loven om affaldshåndtering fastsættes kravene til den sikkerhed, der skal stilles med henblik på at dække fremtidige omkostninger til nedlukning og efterbehandling af deponeringsanlæg, dvs. månedlige fradrag indbetalt på en forvaltningskonto tilhørende den regionale miljø- og vandinspektionstjeneste (RIOSV), som er ansvarlig for det område, hvor deponeringsanlægget er beliggende, månedlige fradrag indbetalt på en særlig konto, der er spærret, indtil alle foranstaltninger vedrørende nedlukning og efterbehandling af deponeringsanlægget er blevet afsluttet og godkendt, medmindre anvendelsen af de deponerede midler udtrykkeligt er tilladt, eller der er udstedt en bankgaranti til den kompetente RIOSV med ansvar for det område, hvor deponeringsanlægget er beliggende.

På det endelige kreditormøde vedtages en beslutning om de personlige ejendele i insolvensboet, der ikke kan sælges, og det kan besluttes, at personlige ejendele af ubetydelig værdi eller fordringer, som er urimeligt vanskelige at inddrive, tilbageføres til skyldneren.

Når alle fordringer er betalt fuldt ud, tilbageføres resten af insolvensboet til skyldneren.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyrelsen?

Skyldneren og kuratoren har følgende beføjelser under insolvensbehandlingen:

at gøre indsigelser mod den statusopgørelse og rapport, der udarbejdes af likvidatoren, hvis proceduren er indledt mod en virksomhed under afvikling.

Retten træffer afgørelse om indsigelsen inden for højst 14 dage ved en afgørelse, som ikke kan påklages

at anmode retten om at erklære skyldneren for insolvent og pålægge vedkommende at indstille sin virksomhed fra datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling eller fra en senere dato, som dog skal være inden for fristen for fremlæggelse af en genopretningsplan, hvis det er klart, at en fortsættelse af virksomheden vil være til skade for insolvensboet

at anmode retten om at anerkende de sikrende retsmidler, der er fastsat ved lov, for at sikre skyldnerens tilgængelige aktiver

at fremlægge en genopretningsplan

at anmode retten om at indkalde kreditorerne til et møde.

De handlinger, der træffes af skyldneren og kuratoren, indføres i et offentligt register, eventuelt elektronisk, som er tilgængeligt i insolvensretten.

Skyldneren, dennes repræsentant og kuratoren må ikke, hverken direkte eller gennem en stedfortræder eller en anden tilknyttet part, deltage i budgivning eller deltage som køber i auktioner vedrørende salg af personlige ejendele eller ejendomsrettigheder, der indgår i insolvensboet. Hvis en uberettiget tilbudsgiver erhverver en ejendomsrettighed, er salget ugyldigt, og de penge, der er betalt af køberen, tilbageholdes og bruges til at opfylde kreditorernes krav.

Når retten har indledt insolvensbehandling eller pålagt foreløbige og sikrende retsmidler, fortsætter skyldneren sin virksomhed under kuratorens tilsyn og kan kun indgå nye aftaler med kuratorens forudgående samtykke, og såfremt skyldneren fortsat opfylder betingelserne i afgørelsen om indledning af insolvensbehandling.

Retten kan fratage skyldneren retten til at forvalte og realisere sin ejendom og tildele kuratoren denne ret, hvis den fastslår, at skyldnerens handlinger er til skade for kreditorernes interesser.

Skyldneren

Når en skyldner er blevet insolvent eller overforgældet, skal vedkommende indgive en begæring om indledning af insolvensbehandling inden for en frist på 30 dage. Begæringen indgives af skyldneren, skyldnerens arving, den erhvervsdrivendes ledende organ, fuldmagtshaver eller likvidator eller af en partner med ubegrænset ansvar. Hvis begæringen indgives af en fuldmagtshaver, kræves der en udtrykkelig fuldmagt. I begæringen kan skyldneren foreslå en genopretningsplan og udpege en person, som opfylder de krav, der er fastsat for udpegelse af kuratorer, hvis retten bestemmer, at insolvensbehandling skal indledes.

Skyldneren kan personligt eller gennem en autoriseret repræsentant tage de nødvendige formelle skridt under insolvensbehandlingen og under procedurer, der er indledt vedrørende konstaterende retsafgørelser og anerkendelseskrav, medmindre de strengt ligger inden for kuratorens ansvarsområde.

På visse betingelser har skyldneren og dennes familie ret til underholdsbidrag. Størrelsen af disse bidrag fastsættes af retten og anses for en omkostning i insolvensproceduren.

En skyldner kan deltage i kreditormøderne, hvis det anses for nødvendigt.

Efter anmodning fra skyldneren kan retten annullere en beslutning truffet på kreditormødet, hvis den er ulovlig eller unødigt skadelig for nogle af kreditorernes interesser.

Skyldneren kan indgive en skriftlig indsigelse med kopi til kuratoren mod enhver fordring, der anerkendes eller afvises af kuratoren, senest syv dage efter offentliggørelsen af listerne over anerkendte og afviste fordringer i handelsregistret. Skyldneren kan anlægge et anerkendelsessøgsmål i henhold til handelslovens artikel 694 senest 14 dage efter offentliggørelsen af retsafgørelsen om godkendelse af listen i handelsregistret, hvis retten afviser skyldnerens indsigelse mod en fordring, der er godkendt af kreditoren, eller har medtaget en fordring på listen over godkendte fordringer.

Skyldneren kan anmode retten om at afsætte den udpegede kurator, hvis kuratoren ikke varetager sine pligter eller handler på en måde, der er til skade for kreditorernes eller skyldnerens interesser.

Skyldneren kan klage over rettens afgørelse om salg af personlige ejendele og ejendomsrettigheder i insolvensboet.

Skyldneren kan indgive en skriftlig indsigelse til retten mod udlodningsplanen og klage over kendelsen om godkendelse af udlodningsplanen.

For at sikre bevarelsen af aktiver og muliggøre gennemførelsen af genopretningsplanen kan skyldneren anmode retten – på tidspunktet for godkendelsen af genopretningsplanen ved en særlig afgørelse eller på et senere tidspunkt – om at udpege de aktiver, som skyldneren kan realisere med tilsynsorganets forudgående samtykke eller, hvis der ikke er udpeget et tilsynsorgan, med rettens forudgående samtykke eller om at udskifte et eller flere medlemmer af tilsynsorganet.

I henhold til handelslovens artikel 740 kan en skyldner på ethvert trin i proceduren indgå en aftale med alle kreditorer med anerkendte fordringer om afvikling af deres økonomiske fordringer. I dette tilfælde repræsenterer kuratoren ikke skyldneren som en part. Hvis skyldneren misligholder sine forpligtelser i henhold til aftalen, kan kreditorer, hvis fordringer udgør mindst 15% af de samlede fordringer, anmode om genoptagelse af insolvensbehandlingen. Skyldneren kan anmode om genoptagelse af insolvensbehandlingen inden for et år fra datoen for registreringen af afgørelsen om udsættelse af sagen i handelsregistret, hvis denne konstaterer, at der er tilstrækkelige aktiver, eller hvis denne har deponeret det beløb, der er nødvendigt for at betale de indledende sagsomkostninger.

Skyldneren kan anmode retten om at genoptage en udsat sag inden for et år fra datoen for afgørelsen om udsættelse af sagen, hvis der i den pågældende periode frigives beløb til anfægtede fordringer, eller der opdages aktiver, som var ukendte under insolvensbehandlingen.

Skyldneren kan anmode retten om at få indrømmet *restitutio in integrum* vedrørende dennes genoprettelige rettigheder, hvis skyldneren fuldt ud har betalt alle fordringer, der er anerkendt i proceduren, herunder påløbne renter og udgifter. Skyldneren genindsættes i sine rettigheder, selv om alle fordringer ikke er betalt fuldt ud, hvis insolvensen skyldtes en negativ forretningsmæssig og økonomisk udvikling. Partnere med ubegrænset ansvar genindsættes i deres rettigheder på de samme betingelser. Rettens afgørelse om indrømmelse af *restitutio in integrum* kan ikke påklages. Skyldneren har en frist på syv dage til at påklage en afgørelse om afvisning af en anmodning. Den endelige afgørelse registreres i sagen vedrørende den insolvente erhvervsdrivende i handelsregistret.

Skyldneren kan gøre indsigelse mod den endelige rapport, som kuratoren udarbejder, inden ophøret af vedkommendes udpegelse senest syv dage fra datoen for forelæggelse af rapporten for retten. Retten træffer afgørelse om rapporten inden for højst 14 dage ved en afgørelse, som ikke kan påklages.

Skyldneren kan modtage den eventuelt resterende del af insolvensboet efter fuld og endelig fyldestgørelse af alle fordringer.

Hvis en kreditors begæring om insolvens afvises ved endelig dom, har skyldneren, uanset om denne er en fysisk eller juridisk person, ret til erstatning, hvis kreditoren handlede med forsæt eller udviste grov forsømmelighed. Erstatning ydes for enhver materiel og immateriel skade, der er lidt som følge af forsømmeligheden. Hvis skyldnerens handlinger medvirkede til skaden, kan erstatningen nedsættes. Hvis begæringen om indledning af insolvensbehandling blev indgivet af flere kreditorer, hæfter de solidarisk.

Senest 14 dage efter indledningen af insolvensbehandling skal skyldneren fremlægge følgende for retten og kuratoren:

de nødvendige oplysninger om den erhvervsdrivendes virksomhed og skyldnerens ejendom

en liste over alle betalinger foretaget kontant eller ved bankoverførsel, som overstiger 1 200 BGN, i de sidste seks måneder inden insolvensens indtræden

en liste over skyldnerens betalinger til tilknyttede parter i perioden på 12 måneder inden insolvensens indtræden

en notarpåtegnet opgørelse over alle personlige ejendele, ejendomsrettigheder og tilgodehavender samt navne og adresser på vedkommendes skyldnere.

Skyldneren forelægger retten eller kuratoren oplysninger om sine aktiver og sin virksomhed, herunder alle relevante dokumenter, senest syv dage fra datoen for den skriftlige anmodning herom. Oplysningerne skal være ajourførte pr. datoen for anmodningen. Ellers pålægger retten en bøde.

Senest en måned efter datoen for afgørelsen af udsættelse af insolvensbehandlingen som følge af manglende betaling af insolvensprocedurens indledende udgifter skal skyldneren opgive sine ansattes ansættelseskontrakter, underrette den kompetente lokale afdeling af det nationale agentur for indtægter, udstede de krævede attester vedrørende de ansattes arbejdsfering og ansættelsesperiode med henblik på socialforsikring, opstille et referenceliste over alle personer med garanterede krav i henhold til loven om garanterede arbejdstagerkrav i tilfælde af arbejdsgivers insolvens og bekendtgørelser om gennemførelsen heraf og aflevere virksomhedens fortegnelser til den kompetente lokale afdeling af det nationale forsikringsinstitut.

Skyldneren indgiver mindst hvert kvartal en rapport om sin virksomhed og de aktiviteter, der udføres for at gennemføre genopretningsplanen, for det tilsynsorgan, der er anført i planen, og underretter det om alle omstændigheder, der kan have væsentlig indvirkning på genopretningen.

Skyldnerens ledende organer kan indhente tilsynsorganets forudgående samtykke, inde de træffer beslutning om følgende:

omstrukturering af skyldneren

lukning eller overdragelse af virksomheder eller væsentlige dele heraf

transaktioner vedrørende ejendom ud over rutinemæssige handlinger og transaktioner vedrørende forvaltningen af skyldnerens virksomhed

væsentlige ændringer i skyldnerens virksomhed

væsentlige organisatoriske ændringer

indgåelse af langsigtede samarbejdsaftaler, som er vigtige for gennemførelsen af genopretningsplanen, eller afbrydelse af sådant samarbejde

åbning eller lukning af filialer.

En genopretningsplan, der er godkendt af retten, er obligatorisk for skyldneren, som straks bør gennemføre de fastlagte strukturelle ændringer.

Skyldneren må ikke udføre de handlinger og transaktioner, der er anført i handelslovens artikel 645, 646 og 647, inden for de perioder og på de betingelser, der er nævnt i disse artikler, medmindre disse handlinger og transaktioner kan erklæres ugyldige for så vidt angår kreditorerne i insolvensboet.

Kuratoren

I henhold til bulgarsk ret er en kurator en fysisk person, der:

som voksen ikke er blevet dømt for en bevidst strafbar handling, medmindre vedkommende er blevet indrømmet fuld retslig rehabilitering

ikke er gift eller direkte beslægtet med skyldneren eller kreditoren i nedstigende linje og ikke er beslægtet med skyldneren eller kreditoren i sidelinjen til sjette led og ved svogerskab til tredje led

ikke er kreditor i insolvensbehandlingen

ikke er en insolvent skyldner, som ikke er blevet indrømmet *restitutio in integrum*

ikke har nogen forbindelser med skyldneren eller med en kreditor, som kan give anledning til rimelig usikkerhed med hensyn til vedkommendes uvildighed

har en universitetsgrad i økonomi eller jura og mindst tre års relevant erhvervsfering

har bestået en faglig eksamen i overensstemmelse med de regler og procedurer, der er fastsat i særlige bestemmelser, og er optaget på listen over sagkyndige, der opfylder kriterierne for udpegelse til kurator, der er godkendt af justitsministeriet og offentliggjort i Bulgariens lovtidende

ikke er blevet afsat som kurator som følge af overtrædelse af vedkommendes pligter eller handlinger, der har skadet kreditorernes eller skyldnerens interesser, ikke er blevet slettet fra centralbankens register eller er blevet afsat på fondens foranledning eller efter forslag fra finansministeren som følge af

overtrædelse af vedkommendes pligter eller handlinger, der har skadet kreditorers interesser

ikke har været genstand for de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2, nr. 11, i bankloven eller artikel 103, stk. 2, nr. 16, i loven om kreditinstitutter.

Justitsministeren fjerner en kurator fra listen, hvis en overtrædelse af de beføjelser og pligter, der er tillagt hvervet som kurator, fastslås, uanset om

overtrædelsen er blevet fastslået af insolvensretten, og sørger for, at den ændrede liste offentliggøres i lovtidende.

De beføjelser, der er tillagt kuratoren, kan udøves af flere personer. I dette tilfælde vedtages beslutninger enstemmigt, og handlinger træffes i fællesskab, medmindre kreditorerne eller, hvis der er uenighed mellem de parter, der varetager kuratorens opgaver, retten træffer en anden afgørelse. Hvis de beføjelser, der er tillagt kuratoren, udøves af flere personer, som træffer beslutninger enstemmigt og handler under ét, er de solidarisk ansvarlige. Kuratoren skal betale et årligt gebyr for løbende faglig videreuddannelse. En kurator, som ikke betaler det krævede gebyr rettidigt, fjernes fra registret. Senest tre dage efter udpegelsen af en kurator, og inden vedkommende er godkendt, skal kuratoren tegne en erhvervsansvarsforsikring for hele insolvensbehandlingsperioden, så vedkommende er beskyttet mod erstatningskrav, der måtte følge af en overtrædelse af pligterne i forbindelse med hvervet. Justitsministeren skal i samarbejde med økonomiministerens tilrettelægge årlige videreuddannelseskurser for kuratorer.

I henhold til handelsloven inddeles kuratorer i følgende kategorier:

foreløbige kuratorer, der udpeges ved afgørelsen om indledning af insolvensbehandling

foreløbige kuratorer, der udpeges som en sikrende foranstaltning

permanente kuratorer, som vælges på kreditormødet eller af retten, hvis kreditormødet ikke kan nå til enighed om en udpegelse

assisterende kuratorer

ex officio-kuratorer, der udpeges ved en permanent kurators aftrædelse, og som varetager dennes funktioner, indtil en ny permanent kurator er blevet udpeget.

Den foreløbige kurator har samme beføjelser som den permanente kurator. Den foreløbige kurator skal desuden udarbejde følgende dokumenter senest 14 dage fra datoen for iværksættelsen af insolvensbehandlingen:

en liste over alle kreditorer ud fra skyldnerens regnskaber med oplysning om størrelsen af deres krav og om, hvilke kreditorer der har eller har haft forbindelse til skyldneren i de sidste tre år inden indledningen af insolvensbehandling, ud fra oplysningerne i handelsregistret og i skyldnerens regnskaber

en certificeret kopi af skyldnerens regnskaber

en skriftlig rapport om årsagerne til insolvensen, skyldnerens omsætningsaktiver, de foranstaltninger, der er truffet for at sikre dem, og mulighederne for at redde virksomheden.

Den foreløbige kurator skal deltage i det første kreditormøde.

Insolvensretten udpeger den kurator, der vælges på det første kreditormøde, hvis vedkommende opfylder de angivne krav og har givet sit indledende skriftligt samtykke i form af en notarpåtegnet erklæring, og fastsætter den dato, hvor kuratoren indtræder i sit hverv. Ved udpegelsen indgiver kuratoren en notarpåtegnet erklæring om tilstedeværelsen eller fraværet af visse juridiske hindringer for udførelsen af vedkommendes hverv som fastsat i handelsloven, f. eks. at vedkommende er aktionær i et selskab med begrænset ansvar eller et aktieselskab, samtidig udfører pligter som likvidator og kurator eller varetager andre hverv mod vederlag. Kuratoren skal meddele ethvert af sådanne forhold til insolvensretten. Kuratoren skal indtræde i sit hverv på den dato, der er fastsat af retten. Hvis kuratoren ikke gør dette, erstatter retten den udpegede kurator inden for syv dage med en anden person, som er udvalgt blandt de personer, der blev nomineret på det første kreditormøde. Hvis der ikke blev fremsat alternative nomineringer, udpeges en kurator fra den relevante liste, og der indkaldes til et nyt kreditormøde. Hvis der ikke kan opnås enighed om udpegelsen af en kurator eller dennes vederlag på kreditormødet, fastsættes kuratorens vederlag af retten.

Retten afsætter kuratoren i følgende tilfælde:

på kuratorens skriftlige anmodning

hvis kuratoren bliver umyndiggjort

hvis kuratoren ikke længere opfylder de krav, der er fastsat ved lov

efter anmodning fra kreditorerne, som tegner sig for mere end halvdelen af de samlede fordringer

ved beslutning vedtaget på kreditormødet

hvis kuratoren ikke længere er i stand til at udøve sine beføjelser

i tilfælde af dødsfald.

Retten kan på eget initiativ eller efter forslag fra skyldneren, kreditorudvalget eller en kreditor til enhver tid afsætte kuratoren, hvis vedkommende ikke opfylder sine forpligtelser eller handler på en måde, der er til skade for kreditorernes eller skyldnerens interesser. En kurator, der afsættes efter egen anmodning, skal fortsætte med at udøve sit hverv, indtil en ny kurator er blevet udpeget. Afgørelsen om afsættelsen af kuratoren finder omgående anvendelse, og en klage har ikke opsættende virkning. Ved annullering af afgørelsen om afsættelse genindsættes den person, der er afsat som kurator, ikke i insolvensbehandlingen. Retten indkalder til kreditormøde med henblik på udpegelse af en ny kurator. Indtil der er valgt en afløser, varetages kuratorens opgaver af en ex officio-kurator, der er udpeget af retten.

Senest tre dage efter indtrædelsen i hvervet anmoder kuratoren om, at de dele af skyldnerens ejendom, der er forseglet, frigives, og opstiller en opgørelse over skyldnerens faste ejendom og personlige ejendele, likvider, værdigenstande, værdipapirer, kontrakter, fordringer osv., herunder personlige ejendele i tredjemands besiddelse. Kuratoren opstiller opgørelsen, og opstiller en supplerende opgørelse, hvis andre aktiver findes på et senere tidspunkt. Fra tidspunktet for opstillingen af opgørelsen er kuratoren ansvarlig for de aktiver, der er anført deri, medmindre de er overdraget til skyldneren eller en tredjemand med henblik på sikker opbevaring.

Kuratoren har ret til:

at repræsentere virksomheden

at forvalte virksomhedens daglige aktiviteter

at føre tilsyn med skyldnerens virksomhed, hvis vedkommendes ret til at drive virksomhed er blevet begrænset

at få udleveret og føre virksomhedens regnskaber og håndtere virksomhedens forretningskorrespondance

at fremsætte forespørgsler med henblik på at identificere skyldnerens aktiver

i de tilfælde, der er omhandlet i loven, at anmode om, at kontrakter, hvori skyldneren er part, ophæves eller annulleres

at deltage i søgsmål, hvori virksomheden er part, og anlægge søgsmål på virksomhedens vegne

at inddrive skyldnerens fordringer og indsætte provenuet på en særlig konto

med rettens tilladelse at benytte skyldnerens indestående på bankkonti, når det er nødvendigt for at administrere og bevare skyldnerens aktiver

at fremsætte forespørgsler med henblik på at identificere skyldnerens kreditorer

efter rettens afgørelse at indkalde til og afholde kreditormøder

at fremlægge en genopretningsplan

at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at bringe skyldnerens ejerskabsinteresser i andre virksomheder til ophør

at omsætte insolvensboet til likvider

at udføre andre handlinger, der er fastsat ved lov og bestemt af retten.

Alle offentlige organer og institutioner har pligt til at bistå kuratoren i vedkommendes hverv.

Fra den dato, hvor afgørelsen om indledning af insolvensbehandling bliver endelig, godkendes indbetalinger til afvikling af skyldnerens fordringer af kuratoren.

Kuratoren sørger for, at listerne over anerkendte og afviste fordringer samt skyldnerens regnskaber offentliggøres i handelsregistret, når de er godkendte, og stiller dem til rådighed for kreditorerne og skyldneren i retsregistret.

Med henblik på at sikre insolvensboets størrelse inddriver kuratoren ubetalte aktier og bidrag fra partnere i selskaber med begrænset ansvar og kan indgive et krav i henhold til handelslovens artikel 645, 646 og 647 og artikel 135 i loven om forpligtelser og kontrakter i forbindelse med insolvensbehandlingen og således anlægge søgsmål angående opfyldelse af den tilsvarende forpligtelse. Når en kreditor indgiver et krav, indsætter retten kuratoren som medsagsøger sua sponte. Kuratoren skal deltage i procedurer vedrørende anerkendelsessøgsmål, der anlægges af skyldneren eller en kreditor i henhold til handelslovens artikel 694.

Kuratoren sørger for salget af ejendomsrettigheder i insolvensboet efter forudgående tilladelse fra retten, udformer en plan over udlodningen af de tilgængelige midler mellem de kreditorer, der har fordringer i boet i henhold til handelslovens artikel 722, stk. 1, afhængigt af kreditorernes rangorden, rettigheder og sikkerhed, sørger for, at planen registreres i handelsregistret, og foretager udbetalingerne i henhold til planen. Ved den endelige udlodning deponerer kuratoren efter rettens afgørelse midler til ikkeinddrevne eller anfægtede fordringer.

Hvis skyldneren indgår forlig med alle kreditorer med anerkendte krav, repræsenterer kuratoren ikke skyldneren som en part.

Kuratoren skal udøve sine beføjelser på en forsigtig og omhyggelig måde. Kuratoren må ikke uddelegere sine beføjelser til tredjemand uden rettens udtrykkelige tilladelse. Kuratoren må ikke forhandle på vegne af skyldneren, hverken personligt eller gennem en tilknyttet part. Kuratoren må ikke på nogen måde hverken direkte eller gennem en anden person erhverve personlige ejendele eller ejendomsrettigheder fra insolvensboet. Denne begrænsning gælder for kuratorens ægtefælle, slægtninge i direkte nedstigende linje og deres slægtninge i sidelinjen til sjette led og ved svogerskab til tredje led. Kuratoren må ikke viderebringe oplysninger, data og information, som er kommet i dennes besiddelse i forbindelse med varetagelsen af beføjelserne og pligterne som kurator.

Hvis en kurator ikke varetager sine pligter, kan retten idømme kuratoren en bøde svarende til en måneds vederlag. Kuratoren er erstatningsansvarlig for et beløb svarende til en rente fastsat i henhold til loven for enhver forsinkelse i deponeringen af modtagne likvider i banken. Kuratoren er erstatningsansvarlig over for skyldneren og kreditorerne for enhver skade, som denne forsætligt forårsager i forbindelse med insolvensbehandlingen.

Når kuratorens hverv er ophørt, skal kuratoren straks aflevere alle regnskaber, kontoopgørelser og konti samt ejendele modtaget til sikker opbevaring til den nye kurator eller en person udpeget af retten og til skyldneren, hvis genopretningsplanen godkendes til vurdering [på kreditormødet]. Kuratorens beføjelser ophører, når insolvensbehandlingen afsluttes. Kuratoren afleverer regnskaberne og resten af skyldnerens ejendele til dens ledelse. Kuratorens rettigheder genindsættes, hvis det beslutes at genåbne insolvensbehandlingen.

I 2017 blev funktionen som assisterende kurator introduceret. En assisterende kurator er en fysisk person, der opfylder alle de krav, der er fastsat for kuratorer, bortset fra kravene om mindst to års relevant erhvervs erfaring, en bestået faglig eksamen i overensstemmelse med de regler og procedurer, der er fastsat i særlige bestemmelser, og optagelse på listen over sagkyndige, der opfylder kriterierne for udpegelse til kurator, der er godkendt af justitsministeriet og offentliggjort i Bulgariens lovtidende. Assisterende kuratorer må ikke på noget tidspunkt have været genstand for de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2, nr. 11, i bankloven eller artikel 103, stk. 2, nr. 16, i loven om kreditinstitutter.

For at blive udpeget til assisterende kurator skal kandidater bestå en faglig eksamen i overensstemmelse med en procedure, der er fastsat i særlige bestemmelser. Justitsministeren udsender en afgørelse om optagelsen af assisterende kuratorer, som opfylder de nødvendige faglige krav, på en særlig liste. Assisterende kuratorer kan træffe visse foranstaltninger inden for kuratorens kompetenceområde efter anvisning fra kuratoren og i overensstemmelse med den relevante procedure (på grundlag af autorisation med rettens udtrykkelige tilladelse). Den assisterende kurator må underskrive visse dokumenter vedrørende kuratorens arbejde og skal føje ordet "assisterende" til sin underskrift. Den assisterende kurator hæfter solidarisk med kuratoren for enhver skade, som denne forsætligt forårsager i forbindelse med insolvensbehandlingen. Forholdet mellem en kurator og en assisterende kurator er fastlagt i en kontrakt. Hvis der ikke er fastsat særlige regler, er de assisterende kurators aktiviteter omfattet af de regler, der gælder for kuratorer.

En kurator, der er udpeget ved en udenlandsk rets dom, udøver de beføjelser, der er tillagt dette hverv i det land, hvor insolvensbehandlingen blev indledt, hvis dette ikke er i strid med den offentlige orden i Bulgarien. Efter anmodning fra en kurator udpeget af en udenlandsk ret kan retten i Bulgarien indlede sekundær insolvensbehandling mod en erhvervsdrivende, som er blevet erklæret insolvent af en udenlandsk ret, hvis vedkommende er i besiddelse af betydelige aktiver i Bulgarien. Godkendelse af genopretningsplanen i den sekundære insolvensbehandling kræver samtykke fra kuratoren i hovedinsolvensbehandlingen. Hvis en transaktion begæres tilsidesat af kuratoren i hovedinsolvensbehandlingen eller i den sekundære insolvensbehandling, anses den for begæret tilsidesat i begge procedurer.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Under insolvensbehandling kan en kreditors fordring modregnes kreditorens forpligtelser over for skyldneren, hvis begge forpligtelser blev indgået inden datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling, kunne udlignes gensidigt og var af samme type, og kreditorens fordring var forfalden. Hvis kreditorens fordring forfalder under insolvensbehandlingen eller som følge af afgørelsen om skyldnerens insolvens, kan kreditoren, såfremt begge forpligtelser tildeles samme plads i konkursordenen, først modregne sin gæld, når den er forfalden, eller hvis de to forpligtelser er tildelt samme plads i konkursordenen. Modregningen meddeles kuratoren.

En modregning kan anses for ugyldig for så vidt angår insolvensboets kreditorer, hvis kreditoren erhvervede fordringen og pådrog sig forpligtelsen inden datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling og på tidspunktet for erhvervelsen af fordringen eller pådragelsen af forpligtelsen vidste, at skyldneren er insolvent eller overforgældet, eller at en begæring om indledning af insolvensbehandling var blevet indgivet. Uanset hvornår de gensidige forpligtelser opstod, er en modregning, der foretages af skyldneren efter afgørelsen om insolvens eller overforgældelse, men senest et år inden datoen for indgivelsen af begæringen, ugyldig for så vidt angår kreditorer i insolvensboet, bortset fra den del af gælden, som kreditoren ville modtage ved udlodningen efter realiseringen af aktiver.

Anmodningen om ugyldiggørelse af en modregning kan indgives af kuratoren eller, hvis kuratoren ikke indgiver en anmodning, af en kreditor i insolvensboet senest et år fra datoen for indledning af insolvensbehandling eller datoen for afgørelsen om genåbning af en udsat insolvensbehandling. Hvis gælden blev modregnet efter datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling, regnes fristen for anmodning om ugyldiggørelse fra modregningsdatoen.

Indledningen af insolvensbehandling har opsættende virkning på alle retssager og voldgiftssager vedrørende ejendomsretlige, civile og kommercielle tvister, hvori skyldneren er part (bortset fra arbejdsretlige tvister vedrørende skyldnerens økonomiske fordringer). Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, hvis retten på datoen for indledning af insolvensbehandling i en anden sag, hvori skyldneren er sagsøgt, har accepteret at undersøge skyldnerens indsigelse mod modregning.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Senest en måned efter datoen for afgørelsen af udsættelse af insolvensbehandlingen som følge af manglende betaling af insolvensprocedurens indledende udgifter (afgørelse efter handelslovens artikel 632, stk. 1) skal skyldneren opsig sine ansattes ansættelseskontrakter, underrette den kompetente lokale afdeling af det nationale agentur for indtægter, udstede de krævede attester vedrørende de ansattes arbejds erfaring og ansættelsesperiode med henblik på

socialforsikring, opstille et referenceliste over alle personer med garanterede krav i henhold til loven om garanterede arbejdstagerkrav i tilfælde af arbejdsgivers insolvens og bekendtgørelser om gennemførelsen heraf og aflevere virksomhedens fortegnelser til den kompetente lokale afdeling af det nationale forsikringsinstitut.

Kuratoren kan opsigse enhver kontrakt, hvori skyldneren er part, på grund af hel eller delvis manglende opfyldelse af kontrakten. Kuratoren meddeler kontraktens opsigelse med 15 dages varsel og skal besvare forespørgsler om oplysninger fra den anden part med hensyn til, om kontrakten opsiges eller forbliver gyldig, inden for den samme frist. Hvis kuratoren ikke besvarer en forespørgsel, anses kontrakten for opsagt. Hvis en kontrakt opsiges, har den anden part ret til erstatning. Hvis en kontrakt, hvorefter skyldneren foretager regelmæssige betalinger, forbliver gyldig, er kuratoren ikke forpligtet til at afvikle eventuelle restancer, som ligger før datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling.

Fra den dato, hvor afgørelsen om indledning af insolvensbehandling bliver endelig, godkendes indbetalinger til afvikling af skyldnerens fordringer af kuratoren. Afviklingen af en skyldners fordring efter datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling, men inden ikrafttrædelsesdatoen for denne afgørelse, er gyldig, hvis den part, der afviklede fordringen ikke vidste, at der var indledt insolvensbehandling, eller, hvis den økonomiske fordel af afviklingen af fordringen blev medtaget i insolvensboet, såfremt vedkommende vidste, at insolvensbehandling var indledt. Der er en formodning om god tro, medmindre andet bevises.

I henhold til handelslovens artikel 646 er følgende ugyldigt for kreditorer, hvis det sker efter datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling i strid med de fastsatte procedureregler:

afviklingen af en forpligtelse, der opstod inden afgørelsen om indledning af insolvensbehandling
pant eller sikkerhed baseret på en ret eller et aktiv, som er en personlig ejendel i insolvensboet
en transaktion, der omfatter en ret eller et aktiv i insolvensboet.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualforfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Inden retten træffer afgørelse om begæringen om indledning af insolvensbehandling, kan den efter en kreditors anmodning eller på eget initiativ og om nødvendigt for at sikre skyldnerens aktiver bestemme, at fuldbyrdesprocedurer over for skyldnerens aktiver udsættes, dog ikke i forbindelse med fuldbyrdesprocedurer iværksat i henhold til skatte- og socialforsikringsloven. Når en kreditor anmoder om foranstaltningerne, anerkender retten disse, hvis overbevisende skriftlig dokumentation underbygger kreditorens anmodning, og/eller hvis der stilles en sikkerhed af en størrelse, der fastsættes af retten, for at kompensere skyldneren for eventuelle skader, hvis skyldneren efterfølgende vurderes ikke at være insolvent eller overforgældet. Retten kan ophæve det sikrende retsmiddel, hvis det ikke længere er nødvendigt for at sikre boet.

Afgørelsen meddeles den part, der er genstand for foranstaltningerne, og den part, der har anmodet herom. Den fuldbyrdes straks og kan påklages inden for en frist på syv dage fra modtagelsen af meddelelsen. Klager har ikke opsættende virkning. Sikrende retsmidler anses for at være blevet ophævet fra den dato, hvor en afgørelse om afvisning af begæringen om indledning af insolvensbehandling træder i kraft. Det sikrende retsmiddel finder anvendelse indtil datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling. Fra denne dato kan dets virkning annulleres ved afgørelsen om indledning af insolvensbehandling.

Afgørelsen om indledning af insolvensbehandling har opsættende virkning på fuldbyrdesprocedurer mod aktiver i insolvensboet, bortset fra aktiver omhandlet i artikel 193 i skatte- og socialforsikringsloven. Hvis der foretages en betaling til fordel for en fordringshaver mellem datoen for udsættelsen af fuldbyrdesproceduren og datoen for ikrafttrædelsen af afgørelsen om indledning af insolvensbehandling, tilbageføres det betalte beløb til insolvensboet. Hvis der er risiko for, at kreditorens interesser lider skade, og der træffes foranstaltninger for at realisere sikkerheden til fordel for en sikret kreditor, kan retten tillade, at proceduren fortsættes, hvis den del af provenuet, der overstiger sikkerheden, tilføres insolvensboet. Hvis en fordring fremsættes og anerkendes i insolvensbehandlingen, afsluttes udsatte procedurer. Udlæg og arrest, der er foretaget under fuldbyrdes, kan ikke fuldbyrdes i kreditorens fordringer over for insolvensboet. Iværksættelse af sikrende retsmidler i henhold til civilretsplejeloven eller skatte- og socialforsikringsloven over for skyldnerens ejendom efter indledningen af insolvensbehandling tillades ikke.

De aktiver, der er omhandlet i artikel 193 i skatte- og socialforsikringsloven, er de aktiver, der er genstand for sikrende retsmidler, som allerede er iværksat under fuldbyrdesprocedurer til inddrivelse af offentlig gæld, som blev iværksat inden indledningen af insolvensbehandling. Disse aktiver realiseres af den offentlige foged i henhold til de regler og procedurer, der er fastsat i skatte- og socialforsikringsloven. Hvis provenuet fra realiseringen af aktiver ikke er tilstrækkeligt til at dække hele fordringen samt de renter og gebyrer, der er påløbet under de offentlige fuldbyrdesprocedurer, afvikles resten af den centrale regerings eller kommunens fordring i overensstemmelse med de almindelige regler. Hvis provenuet fra realiseringen af aktiver overstiger hele fordringen samt de renter og gebyrer, der er påløbet under de offentlige fuldbyrdesprocedurer, overfører den offentlige foged resten af provenuet til insolvensboets konto. Hvis den offentlige foged ikke realiserer aktiverne inden for en periode på seks måneder fra indledningen af insolvensbehandling, overgår aktiverne fra den offentlige foged til kuratoren og realiseres under insolvensbehandlingen.

Når insolvensbehandling er blevet indledt, kan der ikke anlægges civil- eller handelsretlige sager vedrørende ejendomstvister ved domstole eller voldgiftsretter. Dette gælder dog ikke i følgende tilfælde:

for at beskytte rettigheder tilhørende tredjemænd, der ejer aktiver i insolvensboet
i arbejdsretlige tvister

ved økonomiske fordringer, der er sikret ved aktiver ejet af tredjemand.

Følgende parter kan anlægge anerkendelsessøgsmål i henhold til handelslovens artikel 694 med henblik på anerkendelse af en eksisterende fordring, som ikke er blevet medtaget i insolvensbehandlingen, eller klage over eksistensen af en anerkendt fordring:

skyldneren, hvis retten afviser en indsigelse mod en fordring, som kuratoren har anerkendt, eller medtager denne fordring på listen over anerkendte fordringer
en kreditor med en ikkeanerkendt fordring, hvis retten imødekommer indsigelsen uden behandling eller udelukker fordringen fra listen over anerkendte fordringer

en kreditor, hvis retten afviser vedkommendes indsigelse mod anerkendelsen af en anden kreditors fordring eller medtager en anden kreditors fordring på listen over anerkendte fordringer.

Anerkendelseskrav skal indgives senest 14 dage fra datoen for offentliggørelsen af afgørelsen om godkendelse af listen over anerkendte fordringer.

Kuratoren skal deltage i proceduren. Den endelige afgørelse er bindende for skyldneren, kuratoren og alle kreditorer i insolvensbehandlingen.

Gyldigheden af et salg af aktiver, der er medtaget i insolvensboet, for at realisere dem kan anfægtes ved en civilsag, hvis aktivet er erhvervet af en part, som ikke havde ret til at afgive bud på en auktion, eller hvis salgsprisen ikke betales. I sidstnævnte tilfælde kan køberen imødegå retssagen ved at betale det skyldige beløb samt påløbne renter fra den dag, hvor vedkommende blev erklæret for køber af det solgte aktiv.

Hvis en part ikke længere er i besiddelse af en ejendomsret efter salget af et aktiv med henblik på realisering og købet af dette aktiv og køberens overtagelse, kan vedkommende alene gøre sin ret gældende ved at anlægge et søgsmål vedrørende ejerskab.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Indledningen af insolvensbehandling har opsættende virkning på alle retssager og voldgiftssager vedrørende civil- og handelsretlige ejendomstvister, hvori skyldneren er part (bortset fra arbejdsretlige tvister vedrørende skyldnerens økonomiske fordringer). Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, hvis retten

på datoen for indledning af insolvensbehandling i en anden sag, hvori skyldneren er sagsøgt, har accepteret at undersøge skyldnerens indsigelse mod modregning. Udsatte procedurer genåbnes, hvis fordringen anerkendes i insolvensbehandlingen, dvs. den medtages på listen over anerkendte fordringer godkendt af retten.

Udsatte procedurer genoptages med deltagelse af: 1) kuratoren og kreditoren, hvis fordringen ikke er medtaget på listen over fordringer anerkendt af kuratoren eller listen over fordringer godkendt af retten, eller 2) kuratoren, kreditoren og den part, der har gjort indsigelse, hvis fordringen er medtaget på listen over fordringer anerkendt af kuratoren, men dens medtagelse er blevet anfægtet. I dette tilfælde har afgørelsen bindende virkning for skyldneren, kuratoren og alle kreditorer med fordringer over for insolvensboet.

Verserende sager mod skyldneren vedrørende økonomiske fordringer med sikkerhed i tredjemandsejendom kan ikke udsættes.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

En kreditor med en fordring over for skyldneren i forbindelse med en handelstransaktion kan indgive en begæring om insolvens og deltage i en procedure, der er indledt ved en insolvensbegæring indgivet af en anden kreditor. I begæringen kan skyldneren også foreslå en genopretningsplan og udpege en person, som opfylder de krav, der er fastsat for kuratorer, hvis retten bestemmer, at insolvensbehandling skal indledes. Kreditoren kan anmode retten om at pålægge foreløbige og sikrende retsmidler, inden den træffer afgørelse om insolvensbegæringen, hvis det er nødvendigt for at sikre skyldnerens ejendom. Hvis det er klart, at fortsat drift af virksomheden vil være til skade for insolvensboet, kan retten efter anmodning fra en kreditor bestemme, at driften skal indstilles enten fra datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling eller fra en senere dato, dog inden udløbet af fristen for fremlæggelse af en genopretningsplan.

Når skyldnerens tilgængelige aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække de indledende udgifter i forbindelse med insolvensbehandlingen, fastsætter retten et beløb, som kreditoren skal betale på forhånd inden en bestemt dato for at indlede insolvensbehandlingen. Hvis skyldnerens aktiver ikke er tilstrækkelige, eller de indledende udgifter ikke er blevet betalt på forhånd, kan kreditoren anmode om genåbning af insolvensbehandlingen senest et år fra datoen for afgørelsen om udsættelse af insolvensbehandlingen.

Kreditorer kan anfægte rettens kendelser og afgørelser under insolvensbehandlingen samt foranstaltninger og beslutninger, der træffes af skyldnerens ledende organer, i overensstemmelse med bestemmelserne i handelsloven.

Under insolvensbehandling forkyndes indkaldelser for kreditorer, der er part i sagen, på deres adresse i Bulgarien. Hvis en kreditor har ændret adresse uden at underrette retten herom, vedlægges alle indkaldelser og dokumenter sagsakterne og anses for forkyndte. Hvis en kreditor ikke har en adresse i Bulgarien, og vedkommendes hjemsted er beliggende i et andet land, skal kreditoren oplyse en adresse til forkyndelse i Bulgarien. Hvis der ikke oplyses en adresse til forkyndelse i Bulgarien, offentliggøres indkaldelserne i handelsregistret. Efter indledningen af insolvensbehandlingen anses retsafgørelser, som ikke kan påklages, og som ikke skal registreres i handelsregistret eller meddeles parterne i henhold til civilretsplejeloven, for forkyndt for parterne ved deres optagelse i det register, der føres af retten. Når indkaldelser i henhold til handelsloven skal forkyndes for parterne ved offentliggørelse af meddelelser i handelsregistret, skal invitationen, bekendtgørelsen eller indkaldelsen offentliggøres senest syv dage inden den planlagte møde- eller høringsdato.

Det første kreditormøde har deltagelse af de kreditorer, der er medtaget på den liste, som den foreløbige kurator har opstillet på grundlag af skyldnerens regnskaber og uddrag fra disse regnskaber, og som fremlægges på det første møde. Kreditorerne deltager i mødet personligt eller ved en repræsentant, som er bemyndiget til at repræsentere kreditoren ved en udtrykkelig fuldmagt. Hvis kreditoren er en fysisk person, skal fuldmagtsgiverens underskrift på fuldmagten være notarpåtegnet. Beslutninger vedtages med almindeligt stemmeflertal blandt kreditorerne på listen, eksklusiv stemmer tilhørende kreditorer, som er tilknyttet skyldneren, kreditorer, som har været tilknyttet skyldneren i en periode på tre år inden indledningen af insolvensbehandling, og kreditorer, som har erhvervet fordringer fra parter, der er tilknyttet skyldneren, i en periode på tre år inden indledningen af insolvensbehandling. På det første kreditormøde:

behandles den rapport, som den foreløbige kurator har udarbejdet
udpeges en permanent kurator, som foreslås for retten
vælges et kreditorudvalg.

Der indkaldes ikke til et kreditormøde i følgende tilfælde:

hvis skyldneren inden indgivelse af begæringen om insolvens ikke har indgivet sit årsregnskab til handelsregistret i tre år

hvis skyldneren ikke opfylder sin forpligtelse til at samarbejde med kuratorer og nægter at aflevere sine regnskaber, eller hvis skyldnerens regnskaber er blevet ført på en klart ukorrekt måde.

I dette tilfælde udfører den foreløbige kurator udpeget af retten sine opgaver, indtil en permanent kurator er udpeget af kreditormødet, når retten har godkendt de fordringer, som kuratoren har anerkendt.

Der kan indkaldes til kreditormøde efter anmodning fra skyldneren, kuratoren, kreditorudvalget eller kreditorer, som repræsenterer en femtedel af de samlede anerkendte fordringer. Kreditormødet afholdes uanset antallet af deltagende kreditorer og ledes af den dommer, der behandler sagen. Med henblik på at vedtage beslutninger har hver kreditor et antal stemmer svarende til vedkommendes andel af de samlede anerkendte fordringer med stemmeret, der er indrømmet af retten. Stemmeret kan også indrømmes kreditorer i genoptagne retssager eller voldgiftssager mod skyldneren vedrørende civil- eller handelsretlige ejendomstvister, hvis fordringen er underbygget af overbevisende skriftlige beviser, kreditorer med ikkeanerkendte fordringer, som har anlagt anerkendelsessøgsmål i henhold til handelslovens artikel 694, og kreditorer med anerkendte fordringer, mod hvem der er anlagt sag med påstand om fordringens ugyldighed i henhold til handelslovens artikel 694. Stemmeret indrømmes ikke kreditorer med usikrede fordringer vedrørende renter, der påløber i henhold til loven eller kontrakt, og som forfalder efter datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling, kreditorer med fordringer vedrørende lån ydet til skyldneren af en partner eller aktionær og kreditorer med fordringer, der hidrører fra donationer, eller udgifter, som kreditoren pådrager sig under sagen, bortset fra forudbetalte udgifter, når skyldnerens aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække de afholdte udgifter. Beslutninger vedtages med almindeligt flertal, medmindre andet er fastsat i handelsloven.

Kreditormødet:

behandler rapporten om kuratorens aktiviteter

behandler kreditorudvalgets rapport

vælger en kurator, hvis der ikke er valgt en kurator

vedtager beslutninger om afsættelse og udskiftning af kuratoren

fastsætter det aktuelle vederlag, tilpasser vederlaget og fastsætter det endelige vederlag til kuratoren

vælger et kreditorudvalg, hvis et udvalg ikke allerede er valgt, eller ændrer dets sammensætning

foreslår retten det underholdsbidrag, der skal indrømmes skyldneren og dennes familie

fastsætter, hvordan skyldnerens aktiver skal realiseres, og metoden til og betingelserne for vurdering af ejendele samt valg af vurderingsmænd og deres vederlag.

Hvis kreditormødet ikke kan træffe en beslutning om udpegelse af en kurator, foretages udpegelsen af retten, og hvis det ikke kan træffe beslutning om metoden til og betingelserne for realisering af skyldnerens aktiver, træffes beslutningen af kuratoren. Retten afsætter kuratoren efter anmodning fra

kreditorerne, som tegner sig for mere end halvdelen af de samlede fordringer. Retten kan efter anmodning fra en kreditor til enhver tid afsætte kuratoren, hvis vedkommende ikke opfylder sine forpligtelser eller handler på en måde, der er til skade for kreditorernes eller skyldnerens interesser.

Kreditorrådet kan vedtage en beslutning om udpegelsen af et tilsynsorgan, som skal føre tilsyn med skyldnerens aktiviteter i perioden for gennemførelse af genopretningsplanen eller en kortere periode, også selv om dette ikke udtrykkeligt er fastsat i genopretningsplanen.

Efter aftale med kreditorrådet kan retten tillade, at kuratoren sælger skyldnerens personlige ejendele, inden realiseringen af insolvensboet godkendes, hvis omkostningerne til oplagring af sådanne ejendele, indtil der er truffet afgørelse om realiseringen af boet efter den almindelige procedure, overstiger ejendelenes værdi. Andre aktiver i insolvensboet kan sælges efter aftale med kreditorrådet, hvis det er nødvendigt for at dække udgifterne til insolvensbehandlingen, og hvis ingen af kreditorerne har accepteret at betale udgifterne på forhånd efter opfordring dertil.

Efter forslag fra kuratoren og i overensstemmelse med beslutning vedtaget på kreditorrådet godkender insolvensretten salget af skyldnerens aktiver gennem direkte forhandling eller en mellemmand, hvis de personlige ejendele og ejendomsrettigheder efter at være blevet udbudt i deres helhed ikke er blevet solgt på grund af mangel på købere eller en købers tilbagemækning.

Kreditorrådets beslutninger er bindende for alle kreditorer, herunder kreditorer, der ikke var til stede på mødet. Efter anmodning fra en kreditor kan retten annullere en beslutning truffet på kreditorrådet, hvis den er ulovlig eller unødigt skadelig for nogle af kreditorernes interesser.

Kreditorrådet kan vælge et kreditorudvalg bestående af mindst tre og højst ni medlemmer. Kreditorudvalget skal sammensættes af medlemmer, der repræsenterer de sikrede og ikke-sikrede kreditorer, med undtagelse af de kreditorer, der er omhandlet i handelslovens artikel 616, stk. 2 (kreditorer, der opnår fyldestgørelse for deres fordringer, når alle andre kreditorer har opnået fuld fyldestgørelse for deres fordringer). Kreditorudvalget bistår kuratoren og fører tilsyn med dennes arbejde i forbindelse med forvaltningen af skyldnerens aktiver, kontrollerer skyldnerens fortegnelser og tilgængelige likvider og udtaler sig om den fortsatte drift af skyldnerens virksomhed, vederlaget til den foreløbige kurator og ex officio-kuratoren, foranstaltningerne vedrørende realisering af boet og kuratorens ansvar i andre sager. Medlemmerne af kreditorudvalget har ret til vederlag, der betales af kreditorerne, og som fastsættes ved deres valg.

Et medlem af kreditorudvalget må ikke på nogen måde hverken direkte eller gennem en anden person erhverve personlige ejendele eller ejendomsrettigheder fra insolvensboet. Denne begrænsning gælder for medlemmets ægtefælle, slægtninge i direkte nedstigende linje og deres slægtninge i sidelinjen til sjette led og ved svogerskab til tredje led.

Udsatte retssager og voldgiftssager vedrørende civil- og handelsretlige ejendomstvister, hvori skyldneren er part, genoptages, og proceduren fortsættes med deltagelse af kuratoren og kreditoren, hvis fordringen ikke er medtaget på listen over fordringer anerkendt af kuratoren eller listen over fordringer godkendt af retten, eller af kuratoren, kreditoren og den part, der har gjort indsigelse, hvis fordringen er medtaget på listen over fordringer anerkendt af kuratoren, men dens medtagelse er blevet anfægtet.

Insolvensretten kan efter anmodning fra kreditoren anerkende de sikrende retsmidler, der er fastsat ved lov, for at sikre skyldnerens tilgængelige aktiver. Kreditoren kan modregne beløb, denne skylder skyldneren, hvis betingelserne i handelslovens artikel 645 er opfyldt. Med henblik på at sikre insolvensboets størrelse kan kuratoren indgive et krav i henhold til handelslovens artikel 645, 646 og 647 og artikel 135 i loven om forpligtelser og kontrakter i forbindelse med insolvensbehandlingen og således anlægge søgsmål angående opfyldelse af den tilsvarende forpligtelse. Når en kreditor har indgivet en fordring, tillades en anden indgivelse vedrørende den samme fordring ikke. Den anden kreditor kan imidlertid anmode retten om at indsætte vedkommende som medsagsøger inden det første retsmøde i sagen.

Kreditoren kan anmode kuratoren om at fremlægge registret og rapporten til høring og udarbejde en særlig rapport om forhold af interesse, som ikke er omhandlet i rapporten vedrørende den omhandlede periode. Kreditoren kan gøre indsigelse mod kuratorens skriftlige rapport i forbindelse med vedkommendes afsættelse senest syv dage fra datoen for fremlæggelsen af rapporten.

Kreditorer kan indgive deres fordringer skriftligt til insolvensretten. De kan indgive skriftlige indsigelser til retten mod fordringer, som kuratoren har anerkendt eller ikke har anerkendt, senest syv dage fra datoen for offentliggørelsen af listen i handelsregistret og anlægge anerkendelsessøgsmål i henhold til handelslovens artikel 694 senest 14 dage fra datoen for offentliggørelsen af rettens afgørelse om godkendelse af listen i handelsregistret.

Kreditorer kan indgive deres fordringer skriftligt til insolvensretten. De kan indgive skriftlige indsigelser til retten mod fordringer, som kuratoren har anerkendt eller ikke har anerkendt, senest syv dage fra datoen for offentliggørelsen af listen i handelsregistret og efterfølgende anlægge anerkendelsessøgsmål med henblik på godkendelse af ikkeanerkendte fordringer eller klage over eksistensen af anerkendte fordringer senest syv dage fra datoen for offentliggørelsen af rettens afgørelse om godkendelse af listen i handelsregistret.

En genopretningsplan kan foreslås af de kreditorer, som er i besiddelse af mindst en tredjedel af de sikrede fordringer, og de kreditorer, som er i besiddelse af mindst en tredjedel af de usikrede fordringer, bortset fra følgende kreditorer: kreditorer, hvis fordringer udspringer af renter af usikret gæld i henhold til lov eller kontrakt med forfald efter datoen for afslutningen af insolvensbehandling, kreditorer, hvis fordringer udspringer af lån ydet til skyldneren af en forretningspartner eller aktionær, og kreditorer, hvis fordringer udspringer af donationer og af udgifter, som kreditoren pådrager sig under sagen, bortset fra forudbetalte udgifter, når skyldnerens aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække de afholdte udgifter.

En kreditor med en anerkendt fordring eller stemmeret, som er anerkendt af retten, kan foreslå og stemme om (herunder in absentia ved notarpåtegnet og underskrevet brev) en genopretningsplan for driften af skyldnerens insolvente virksomhed. Kreditorer, herunder kreditorer med ikkeanerkendte fordringer, for hvilke der er anlagt et anerkendelsessøgsmål i henhold til handelslovens artikel 694, kan gøre indsigelse mod den vedtagne plan inden for syv dage fra datoen for vedtagelsen af planen.

Hvis skyldneren ikke opfylder sine forpligtelser efter planen, kan de kreditorer, som besidder mindst 15% af de samlede fordringer, der realiseres efter planen, anmode om genåbning af insolvensbehandlingen.

Kreditorer kan indgive en skriftlig indsigelse mod planen over udlodningen og efterfølgende påklage rettens afgørelse om godkendelse af planen.

Hvis skyldneren misligholder en udenretslig aftale indgået med kreditorerne på grundlag af handelslovens artikel 740, kan de kreditorer, som besidder mindst 15% af de samlede fordringer, anmode retten om at genåbne insolvensbehandlingen.

Skyldneren eller en kreditor med en anerkendt fordring eller en fordring godkendt ved et civilt søgsmål kan anmode retten om at genoptage en udsat sag inden for et år fra datoen for afslutningen af udsættelse af dagen, hvis der i den pågældende periode frigives beløb til anfægtede fordringer, eller der opdages aktiver, som var ukendte under insolvensbehandlingen.

Senest en måned fra den dato, hvor skyldnerens begæring om at få indrømmet *restitutio in integrum* offentliggøres i handelsregistret, kan hver kreditor med en anerkendt fordring eller en fordring godkendt ved et civilt søgsmål gøre indsigelse mod den.

Efter anmodning fra en kreditor kan retten i Bulgarien indlede sekundær insolvensbehandling mod en erhvervsdrivende, som er blevet erklæret insolvent af en udenlandsk ret, hvis vedkommende er i besiddelse af betydelige aktiver i Bulgarien. En kreditor, som har modtaget delvis betaling i hovedsagen, deltager i udlodningen af ejendom i den sekundære sag, hvis den andel, kreditoren ville modtage, overstiger den andel, der udloddes til de andre kreditorer i den sekundære insolvensbehandling.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Kuratoren har beføjelse til at fremsætte forespørgsler med henblik på at identificere skyldnerens aktiver, deltage i retssager mod skyldneren eller anlægge søgsmål på skyldnerens vegne, anmode om, at kontrakter, hvori skyldneren er part, ophæves eller annulleres i de tilfælde, der er omhandlet i loven, inddrive skyldnerens fordringer og indsætte provenuet på en særlig konto, benytte skyldnerens indestående på bankkonti, når det er nødvendigt for at administrere og bevare skyldnerens aktiver, med rettens tilladelse, og realisere aktiverne i insolvensboet.

Kuratoren sælger personlige ejendele og ejendomsrettigheder i insolvensboet i deres helhed, som særskilte dele eller individuelle genstande og rettigheder med rettens tilladelse og i overensstemmelse med kreditormødets beslutning. Hvis der ikke er truffet en sådan beslutning, fastsætter kuratoren metoden til og proceduren for realiseringen af aktiver og reglerne for deres vurdering, som foretages af udvalgte vurderingsmænd.

Kuratoren udarbejder en salgsbekendtgørelse, som indeholder oplysninger om skyldneren, en beskrivelse af de ejendele, der udbydes til salg, reglerne og proceduren for salget, dato, klokkeslæt og sted for salget, fristen for indgivelse af bud og vurderingen af de ejendele, der udbydes til salg. Kuratoren fremviser bekendtgørelsen på et fremtrædende sted hos den kommune, hvori skyldnerens hjemsted er beliggende, og på skyldnerens hovedkontor senest 14 dage inden den salgsdato, der er anført i bekendtgørelsen. Kuratoren udarbejder desuden en protokol med yderligere oplysninger om ovennævnte og sørger for, at protokollen offentliggøres i økonomiministeriets særlige bulletin 14 dage inden den salgsdato, der er anført i bekendtgørelsen.

Salget finder sted på kuratorens kontor eller hjemstedet for skyldnerens virksomhed på den dato, der er anført i bekendtgørelsen. Tilbudsgivere, der vil deltage i salget, skal deponere et forskud svarende til 10 % af den fastsatte værdi. Hver tilbudsgiver skal angive den tilbudte pris i tal og bogstaver og indgive tilbuddet sammen med kvitteringen for det betalte depositum i en lukket kuvert. Tilbuddene indgives til kuratoren på salgsdatoen inden den fastsatte frist og indsættes i et særligt register i den rækkefølge, hvori de blev modtaget. Efter udløbet af den fastsatte frist læser kuratoren de modtagne bud op under overværelse af de tilstedeværende tilbudsgivere og udarbejder et særligt referat af proceduren. Bud, der er modtaget fra ikkeberettigede tilbudsgivere og tilbudsgivere, der tilbyder en lavere pris end den fastsatte værdi, er ugyldige. Aktiverne sælges til den højstbydende. Hvis mere end én tilbudsgiver har tilbudt den højeste pris, afgøres køberen ved auktion, der straks gennemføres af kuratoren under overværelse af de tilstedeværende tilbudsgivere. Den vindende tilbudsgiver noteres i det referat, som kuratoren udarbejder, og som derefter underskrives af kuratoren og alle tilbudsgivere. Køberen skal betale den tilbudte pris efter fradrag af depositummet på 10% senest syv dage fra salgsdatoen. Hvis køberen er en kreditor med en anerkendt fordring eller en sikret kreditor, opstiller kuratoren en udlodningsplan med angivelse af den andel af prisen, der skal betales af køberen, og som tilbageholdes for at fyldestgøre andre kreditors fordringer, og den andel af prisen, der skal modregnes kreditorens fordring. I dette tilfælde skal køberen betale de beløb, der skal tilbageholdes for at fyldestgøre andre kreditors fordringer i henhold til udlodningsplanen, senest syv dage fra datoen for planens ikrafttræden, eller hvis der ikke er andre kreditorer, det beløb, hvormed den pris, der skal betales, overstiger hans fordring. Hvis prisen ikke betales inden for syv dage, tilbyder kuratoren aktivt til den tilbudsgiver, der tilbød den næsthøjeste pris, medmindre han har trukket sit depositum tilbage. Med denne tilbudsgivers samtykke erklærer kuratoren da ham for køber. Kuratoren gentager om nødvendigt processen, indtil aktivet er blevet tilbudt alle tilbudsgivere, der har tilbudt en pris, som ikke er lavere end den fastsatte værdi.

Hvis der ikke er nogen tilbudsgivere, eller der ikke modtages gyldige bud, eller hvis køberen ikke betaler prisen, offentliggøres en ny salgsbekendtgørelse, og der afholdes en auktion med åben tilbudsgivning og en åbningspris svarende til 80% af vurderingen. Tilbuddene noteres på en budliste, og næste trin fastsættes af kuratoren og angives i bekendtgørelsen.

Hvis den erklærede køber indbetaler det skyldige beløb rettidigt, udsteder retten en kendelse om overførslen af ejerskabet til køberen på dagen efter betalingen. De andre tilbudsgivere i auktionen og skyldneren kan påklage kendelsen ved appelretten. Hvis kendelsen om overførsel af ejerskab ugyldiggøres, eller salget erklæres ugyldigt, afholdes en anden auktion efter offentliggørelse af en ny bekendtgørelse.

Køberen indsættes som ejer af aktivet af kuratoren på grundlag af en kendelse om overførsel af ejerskab og en kvittering for betalingen af de krævede gebyrer for ejendomsoverdragelse og -tilskødning. Risikoen for tab af ejendomsretten bæres af køberen, og udgifterne til dens bevaring indtil køberens overtagelse af ejendomsrettigheden bæres af insolvensboet.

Hvis der er iværksat fuldbyrdelsesprocedurer mod en fælles ejendomsrettighed vedrørende nogle af ejernes gæld, gives der en beskrivelse af ejendomsretten som helhed, men kun den ikkafysiske del, som skyldneren er skyldig, sælges. Ejendommen kan sælges i dens helhed med de andre fælles ejeres skriftlige samtykke.

I tilfælde af salg af ejendom, som skyldneren har belånt eller pantsat til sikkerhed for en anden parts gæld eller har erhvervet med behæftelse, sender kuratoren en meddelelse til den sikrede kreditor med oplysning om salgstidspunktet. Der opstilles en særskilt udlodningsplan med angivelse af de beløb, der skal betales til den sikrede kreditor af salget af sådanne ejendele. Kuratoren tilsidesætter det beløb, der skal betales den sikrede kreditor efter udlodningsplanen og overdrages ved fremlæggelse af en fuldbyrdelsesordre vedrørende gælden eller en attest for, at fordringen er blevet anerkendt i insolvensbehandlingen. Kuratoren tilsidesætter det beløb, der skal betales til en sikret kreditor med en fordring vedrørende en gæld sikret ved panteret efter fremlæggelse af en attest fra registret om indgåelse af pantet og en notarpåtegnet erklæring underskrevet af kreditoren, som attesterer det sikrede låns nuværende størrelse.

Efter forslag fra kuratoren og i overensstemmelse med beslutning vedtaget på kreditormødet godkender insolvensretten salget af skyldnerens aktiver gennem direkte forhandling eller en mellemmand, hvis de personlige ejendele og ejendomsrettigheder efter at være blevet udbudt i deres helhed ikke er blevet solgt på grund af mangel på købere eller en købers tilbagetrækning. Salgsprisen må ikke være lavere end 80 % af vurderingen. Et tilbud om køb af aktier, som skyldneren er skyldig i andre virksomheder, skal først fremsættes til andre partnere. Hvis tilbuddet ikke accepteres inden for en måned, sælges aktierne. I dette tilfælde skal købsprisen for aktierne betales inden for en frist på højst 60 måneder fra datoen for valget af køberen, og der indgås en kontrakt, når den fulde pris er blevet betalt.

Hvis boliger, der ejes af skyldneren, er udlejet til skyldnerens ansatte pr. datoen for kreditormødets beslutning om reglerne og proceduren for deres realisering, skal kuratoren først tilbyde boligerne til salg til de ansatte eller andre personer, der er i besiddelse af fordringer, der hidrører fra en ansættelseskontrakt med skyldneren, medmindre de pågældende ejendomme er genstand for verserende retssager. Kuratoren sender en skriftlig opfordring til hver person, som indeholder en beskrivelse af ejendommen, dens vurdering, betalingsfristen, som skal være mindst 30 dage og højst 60 dage, og den bankkonto, hvortil pengene skal overføres. Parterne skal besvare meddelelsen inden for 14 dage og meddele kuratoren, om de ønsker at købe ejendommen til en pris svarende til vurderingen inden for den fastsatte frist. Efter betaling af prisen kan ansatte modregne deres fordringer vedrørende ubetalte lønninger, som skyldneren er dem skyldig. Salgsaftalen udarbejdes i form af et skøde undertegnet af kuratoren som sælger. Udgifterne vedrørende salget bæres af sælgeren.

Kuratoren kræver, at pantsatte personlige ejendele, som er i en kreditors eller tredjemands besiddelse, overdrages, og sælges den i overensstemmelse med proceduren i handelslovens kapitel 46, medmindre salget i henhold til loven kan arrangeres af kreditoren uden retslig indgriben.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Følgende fordringer kan indgives ved insolvensbehandling:

fordringer vedrørende forpligtelser sikret ved pant eller lån eller fordringer vedrørende forpligtelser, hvori der er gjort udlæg, og som er registreret i overensstemmelse med panteloven

fordringer, for hvilke panteretten udøves

udgifter, der er påløbet under insolvensbehandlingen (stempelafgift, der skal betales efter indgivelse, og alle andre udgifter, der er påløbet indtil ikrafttrædelsen af afgørelsen om indledning af insolvensbehandling, kuratorens vederlag, ansattes fordringer, hvis skyldnerens virksomhed ikke har indstillet driften, omkostningerne opstået i forbindelse med sikring, forvaltning, vurdering og udlodning af insolvensboet og betaling af underhaltsbidrag til skyldneren og dennes familie)

fordringer, der hidrører af ansættelseskontrakter, der blev indgået inden indledningen af insolvensbehandling

erstatning, som skyldneren skal betale tredjemand i henhold til loven

offentligretlig gæld til den centrale regering eller en kommune, herunder bl.a. gæld, der hidrører fra skatter, told, afgifter og obligatoriske socialsikringsbidrag, hvis de opstod inden datoen for indledning af insolvensbehandling

fordringer, der opstod efter insolvensens indtræden, og som ikke blev betalt inden forfaldsdatoen

eventuelt udestående fordringer, der opstod inden indledningen af insolvensbehandling

renter af usikret gæld i henhold til lov eller kontrakt med forfald efter datoen for indledning af insolvensbehandling

lån, der er indrømmet skyldneren af en forretningspartner eller aktionær

donationer

de udgifter, som kreditorer har pådraget sig i forbindelse med insolvensbehandlingen, dog ikke udgifter omhandlet i handelslovens artikel 629b (forudbetalte sagsomkostninger).

Kreditorer med fordringer, der er opstået efter datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling, modtager betaling på forfaldsdatoen, og deres fordringer fyldestgøres efter proceduren fastlagt i handelslovens artikel 722, stk. 1, hvis betaling ikke modtages.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Kreditorer skal skriftligt indgive deres fordringer til insolvensretten senest en måned efter registreringen af afgørelsen om indledning af insolvensbehandling i handelsregistret med angivelse af begrundelsen for og størrelsen af fordringen, rettigheder og sikkerhed, en forkyndelsesadresse og skriftlig dokumentation.

Senest syv dage efter udløbet af en frist på en måned udarbejder kuratoren:

en liste over indgivne fordringer ordnet efter deres modtagelse med angivelse af begrundelsen for og størrelsen af fordringen, rettigheder og sikkerhed samt datoen for indgivelse

en liste over fordringer, der skal optages af kuratoren på listen på ex officio-grundlag, herunder: ansattes fordringer hidrørende fra deres ansættelseskontrakt med skyldneren og offentlig gæld, der er vurderet og fastsat i en afgørelse, som er trådt i kraft

en liste over de ikkeanerkendte fordringer, der er indgivet.

De fordringer, der er indgivet efter udløbet af fristen på en måned efter registreringen af afgørelsen i handelsregistret, men senest to måneder efter udløbsdatoen, føjes til listen over fordringer, der er indgivet og anerkendt i henhold til den procedure, der er fastsat ved lov. Når den anden periode er udløbet, kan der ikke indgives fordringer vedrørende de forpligtelser, der opstod inden indledningen af insolvensbehandling.

Efter genåbningen af en udsat insolvensbehandling begynder fristen for indgivelse af fordringer at løbe fra registreringen af afgørelsen i henhold til handelslovens artikel 632, stk. 2 (afgørelse om genoptagelse af udsat insolvensbehandling).

Fordringer vedrørende gæld, der ikke er afviklet på forfaldsdatoen, som opstod efter indledningen af insolvensbehandling og inden godkendelsen af genopretningsplanen, indgives efter den samme procedure og føjes til en yderligere liste, der udarbejdes af kuratoren.

Kuratoren sørger for, at listerne straks offentliggøres i handelsregistret og stiller dem til rådighed for kreditorer og skyldneren i retsregistret.

Skyldneren og enhver kreditor kan indgive en skriftlig indsigelse til retten med kopi til kuratoren mod en anerkendt eller ikkeanerkendt fordring senest syv dage fra datoen for offentliggørelsen af listen i handelsregistret. En fordring, der er godkendt ved endelig dom afsagt efter afgørelsen om indledning af insolvensbehandling, hvori kuratoren har deltaget, kan ikke påklages.

Hvis der ikke modtages indsigelser mod listerne, godkender retten listen over fordringer, der er anerkendt og indgivet på ex officio-grundlag, på et lukket retsmøde umiddelbart efter udløbet af fristen på syv dage. Hvis der er indgivet indsigelser mod listerne, behandles de på et åbent retsmøde efter indkaldelse af kuratoren, skyldneren, kreditorerne med den anerkendte eller ikkeanerkendte anfægtede fordring og den kreditor, der har gjort indsigelse mod fordringen.

Så vidt muligt behandles alle indsigelser på ét retsmøde. Hvis en indsigelse anses for berettiget, godkender retten listen efter de nødvendige ændringer. Hvis dette ikke er tilfældet, afviser retten indsigelserne senest 14 dage fra datoen for retsmødet. Retsafgørelsen om godkendelsen af listen offentliggøres i handelsregistret og kan ikke påklages.

En kreditor, der har indgivet en fordring efter fristen på en måned fra registreringen af afgørelsen, mens højst to måneder fra udløbet af denne frist, kan ikke påklage den anerkendte eller ikkeanerkendte fordring eller anmode om en gældsordning fra resten af insolvensboet, hvis boet er blevet realiseret.

Indgivne fordringer, der efterfølgende anerkendes efter den procedure, der er fastsat ved lov, føjes til den liste, der er godkendt af retten.

En kreditor eller skyldner, der har indgivet en afvist indsigelse mod den liste, der er udarbejdet af kuratoren, og en kreditor med en fordring, der er udelukket fra listen over anerkendte fordringer, eller en kreditor og en skyldner vedrørende en fordring, der er føjet til listen over anerkendte fordringer efter en indsigelse, som retten har stadfæstet, kan indgive et anerkendelseskrav i henhold til handelslovens artikel 694 vedrørende den ikkeanerkendte fordring eller et krav om ugyldiggørelse af en anerkendt fordring senest syv dage fra datoen for offentliggørelse af rettens afgørelse om godkendelse af listen over anerkendte fordringer. Afgørelsens ikrafttræden er bindende for skyldneren, kuratoren og alle kreditorer i insolvensbehandlingen.

Under insolvensbehandling er en anerkendt fordring en fordring, der er medtaget på listen over anerkendte fordringer godkendt af retten, bortset fra fordringer, der er genstand for et anerkendelseskrav i henhold til handelslovens artikel 694.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

I henhold til handelsloven er udlodning tilladt, når provenuet fra realiseringen af boet er tilstrækkeligt.

Kuratoren udarbejder en plan over udlodningen af de tilgængelige midler mellem kreditorerne under hensyntagen til deres rangorden, rettigheder og sikkerhed. Udlodningsplanen er åben, indtil alle fordringer er blevet betalt fuldt ud, eller hele konkursboet er blevet realiseret, bortset fra usælgelige personlige ejendele. Udlodningsplanen vises på et fremtrædende sted i 14 dage på en særlig opslagstavle i rettens lokaler, som er offentligt tilgængelige.

Udlodningsplanen offentliggøres i handelsregistret. Inden for den periode, der er anført ovenfor, kan kreditorudvalget og hver kreditor indgive en skriftlig indsigelse mod udlodningsplanen til retten. Retten godkender udlodningsplanen efter at have foretaget de nødvendige justeringer efter kontrol, på eget initiativ eller efter en begæring med indsigelse mod planens lovlighed. Afgørelsen om godkendelse af udlodningsplanen og de indgivne indsigelser mod den offentliggøres i handelsregistret, således at kreditorerne og skyldneren får meddelelse herom. Afgørelsen om godkendelse af udlodningsplanen kan påklages af kuratoren, kreditorudvalget eller en kreditor, uanset om den pågældende kreditor har indgivet en indsigelse mod den afgørelse, hvormed retten har annulleret eller ændret udlodningsplanen. Udlodninger efter den retsgodkendte plan foretages af kuratoren.

Der benyttes følgende procedure til at udligne fordringer gennem udlodninger af det realiserede bo i henhold til handelslovens artikel 722:

fordringer, der er sikret ved pant eller lån, udlæg eller arrest, som er registreret i overensstemmelse med panteloven – af provenuet fra realisering af sikkerhed

fordringer, for hvilke retten til pant udøves – af værdien af det aktiv, der er pantsat

udgifter, der er påløbet under insolvensbehandlingen (stempelafgift, der skal betales efter indgivelse, og alle andre udgifter, der er påløbet indtil ikrafttrædelsen af afgørelsen om indledning af insolvensbehandling, kuratorens vederlag, ansattes fordringer, hvis skyldnerens virksomhed ikke har indstillet driften, omkostningerne opstået i forbindelse med sikring, forvaltning, vurdering og udlodning af insolvensboet og betaling af underhaltsbidrag til skyldneren og dennes familie)

fordringer, der hidrører af ansættelseskontrakter, der blev indgået inden indledningen af insolvensbehandling

erstatning, som skyldneren skal betale tredjemand i henhold til loven

offentligretlig gæld til den centrale regering eller en kommune, herunder bl.a. gæld, der hidrører fra skatter, told, afgifter og obligatoriske socialsikringsbidrag, hvis de opstod inden datoen for indledning af insolvensbehandling

tilgodehavender, der opstod efter indledningen af insolvensbehandling, og som ikke var blevet betalt på forfaldsdatoen

eventuelle tilbageværende fordringer uden sikkerhed, der opstod inden datoen for indledning af insolvensbehandling

renter af usikret gæld i henhold til lov eller kontrakt med forfald efter datoen for indledning af insolvensbehandling

lån, der er indrømmet skyldneren af en forretningspartner eller aktionær

donationer

de udgifter, som kreditorer har pådraget sig i forbindelse med insolvensbehandlingen, dog ikke udgifter omhandlet i handelslovens artikel 629b (forudbetalte sagsomkostninger).

Hvis der ikke er tilstrækkelige midler til fuldt ud at opfylde fordringerne nævnt i punkt 3-12, foretages forholdsvis udlodninger til hver kreditorgruppe. Hvis den centrale regering har indgivet flere fordringer i samme gruppe, og disse er blevet anerkendt, overføres beløbene i en samlet betaling fra udlodningskontoen og udloddes efter modtagelse af det nationale agentur for indtægter i overensstemmelse med skatte- og socialforsikringsloven. Det nationale agentur for indtægter underretter straks insolvensretten og kuratoren om den udlodning, der er foretaget.

Fordringer, der udspringer af renter af usikret gæld i henhold til lov eller kontrakt med forfald efter datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling, fordringer, der udspringer af lån ydet til skyldneren af en forretningspartner eller aktionær, kreditorer, hvis fordringer udspringer af donationer og udgifter, som kreditoren pådrager sig under insolvensbehandlingen, bortset fra udgifter omhandlet i handelslovens artikel 629b (forudbetalte sagsomkostninger), kan kun fyldestgøres, når alle andre kreditors fordringer er blevet fuldstændig fyldestgjort. En kreditor, der har indgivet en fordring, efter at der er foretaget en udlodning, føjes til listen over kreditorer, hvis fordringer fyldestgøres ved efterfølgende udlodninger, uden ret til at få sin fordring fyldestgjort gennem en større andel af det realiserede bo i efterfølgende udlodninger som kompensation for ikke at have modtaget en andel ved tidligere udlodninger.

Sikrede kreditorer bevarer deres sikkerhed under insolvensbehandlingen. Deres fordringer fyldestgøres først, idet denne fortrinsret kun gælder for provenuet fra realiseringen af den sikkerhed, de er i besiddelse af. Hvis salgsprisen for de personlige ejendele, der er pantsat eller belånt, er utilstrækkelig til at dække hele gældens størrelse, inkl. påløbne renter, deltager kreditoren i udlodningen som en usikret kreditor. Når salgsprisen for en pantsat eller belånt genstand overstiger den sikrede fordring, herunder de påløbne renter, medtages det overskydende beløb i insolvensboet Denne regel gælder også for fyldestgørelsen af fordringer tilhørende kreditorer med panteret.

En kreditor, hvis fordring er blevet delvist fyldestgjort under hovedsagen, hvor en erhvervsdrivende er blevet erklæret for insolvent af en udenlandsk ret, deltager i udlodningen af ejendom i den sekundære insolvensbehandling, hvis vedkommende er i besiddelse af betydelige aktiver i Bulgarien, og den andel, kreditoren ville modtage, overstiger den andel, der udloddes til de andre kreditorer i den sekundære insolvensbehandling. De resterende aktiver efter udlodningen i den sekundære insolvensbehandling overføres til aktiverne i hovedsagen.

En udsat fordring medtages i den indledende udlodning som en anfægtet fordring, og et beløb hensættes dertil i udlodningsplanen. Fordringen udelukkes fra den endelige udlodning, hvis udsættelsen stadig er gyldig. En fordring, der er underlagt en proklamafrist, medtages i udlodningen som fyldestgjort som en ubetinget fordring.

Der foretages også hensættelser til fordringer, der er genstand for civile søgsmål, i udlodningsplanen. Hvis kun sikkerheden eller retten anfægtes, medtages fordringen foreløbigt i udlodningen som en usikret fordring, indtil tvisten er afgjort, og der foretages en hensættelse svarende til det beløb, som kreditoren ville modtage i forbindelse med en sikret fordring, i udlodningsplanen. Der skal foretages en hensættelse i genopretningsplanen eller efter udlodningen af det realiserede bo til ikkeanerkendte fordringer, der er omfattet af anerkendelsessøgsmål, i henhold til handelslovens artikel 694.

Ved den endelige udlodning deponerer kuratoren efter rettens afgørelse midler til ikkeinddrevne eller anfægtede fordringer. Skyldneren kan modtage den eventuelt resterende del af insolvensboet efter fuld og endelig fyldestgørelse af alle fordringer.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Retten bestemmer, at insolvensbehandlingen skal afsluttes i følgende tilfælde:

der er ikke anmodet om genoptagelse af behandlingen inden for et år efter ikrafttrædelsen af afgørelsen i henhold til handelslovens artikel 632, stk. 1 (afgørelsen om udsættelse af insolvensbehandlingen, fordi de tilgængelige aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække de indledende udgifter i forbindelse med insolvensbehandlingen, og udgifterne ikke er blevet betalt på forhånd)

insolvensboet er udtømt

alle fordringer er fyldestgjort

en genopretningsplan er blevet godkendt

der er indgået en aftale mellem skyldneren og alle kreditorer med anerkendte fordringer, hvis aftalen opfylder de gældende lovgivningskrav, og der ikke er anlagt et anerkendelsessøgsmål i henhold til handelslovens artikel 694 vedrørende en ikke-eksisterende anerkendt fordring.

I de første tre tilfælde bestemmer insolvensretten i afgørelsen om afslutningen af insolvensbehandlingen, at den erhvervsdrivende skal slettes, medmindre alle kreditors fordringer er blevet fyldestgjort, og der stadig er aktiver i insolvensboet. Afgørelsen kan påklages inden for en frist på syv dage fra datoen for registrering i handelsregistret.

Insolvensbehandlingen afsluttes ikke, hvis skyldnerens forpligtelser er sikret ved tredjemandsværdipapirer, og fuldbyrdelsesprocedurer mod disse værdipapirer stadig verserer, eller hvis skyldneren er part i en verserende retssag.

I henhold til bulgarsk ret er omstrukturering med henblik på at redde skyldnerens virksomhed et element af hovedinsolvensbehandlingen.

Rehabilitering er en selvstændig valgfri fase i insolvensbehandlingen. Ved rehabilitering indgiver en af følgende parter en særlig skriftlig anmodning til retten sammen med en genopretningsplan: skyldneren, kuratoren, de kreditorer, der tegner sig for mindst en tredjedel af de sikrede fordringer, de kreditorer, der tegner sig for mindst en tredjedel af de usikrede fordringer, de partnere eller aktionærer, der er i besiddelse af mindst en tredjedel af aktiekapitalen i skyldnerens virksomhed, en ubegrænset partner eller 20 % af de ansatte i skyldnerens virksomhed.

En genopretningsplan (eller flere genopretningsplaner) kan foreslås fra tidspunktet for indgivelsen af insolvensbegæringen, og indtil der er gået en måned fra datoen for registrering af retsafgørelsen om godkendelse af listen over anerkendte fordringer i handelsregistret. Udgifterne i forbindelse med en genopretningsplan, der foreslås af skyldneren eller kuratoren, dækkes af insolvensboet, og i alle andre tilfælde dækkes de af den part, som har foreslået planen.

Genopretningsplanens indhold skal opfylde kravene i handelslovens artikel 700, stk. 1, og omhandle spørgsmål som f.eks., hvorvidt fordringerne på de retsgodkendte lister pr. datoen for fremlæggelsen af planen vil blive fyldestgjort, hvordan og hvornår hver gruppe af fordringer fyldestgøres, garantierne for betaling af anfægtede ikkeanerkendte fordringer, som er genstand for verserende retssager på datoen for fremlæggelsen af planen, de betingelser, hvorunder partnere i almindelige eller begrænsede partnerskaber helt eller delvist er fritaget for ansvar, hvorvidt hver kreditorgruppes fordringer vil blive fyldestgjort i forhold til de ejendele, de ville modtage efter en udlodning i overensstemmelse med den almindelige procedure fastsat ved lov, de garantier, der indrømmes hver kreditorgruppe i forbindelse med gennemførelsen af planen, de ledelsesmæssige, organisatoriske, juridiske, finansielle, tekniske og andre handlinger, der skal træffes for at gennemføre planen, og planens betydning for de ansatte i skyldnerens virksomhed. Genopretningsplanen kan desuden omhandle foreslåede handlinger eller transaktioner, der sigter mod at genoprette virksomhedens rentabilitet, herunder salg af hele eller dele af virksomhed, hvordan og på hvilke betingelse et salg foreslås gennemført, debt-equity-swaps, nyordning af forpligtelser eller andre handlinger og transaktioner (planen udelukker specifikt muligheden for at sælge ejendom tilhørende vand- og spildevandsforsyningsselskaber, som er nødvendige for deres primære drift, indtil et nyt vand- og spildevandsforsyningsselskab er blevet udpeget i området), udpegelse af et tilsynsorgan med beføjelse til at kontrollere skyldnerens aktiviteter i genopretningsplanens gyldighedsperiode eller en kortere periode, udsættelse af betalinger, fuld eller delvis gældssanering, omstrukturering af virksomheden eller andre handlinger eller transaktioner.

Hvis planen opfylder de krav, der er fastsat ved lov (handelslovens artikel 700, stk. 1), afsiger retten en kendelse, hvorefter planen skal behandles på kreditormødet, og bestemmer, at en meddelelse om møddatoen skal offentliggøres i handelsregistret. En meddelelse sendes efter behov til den part, der har fremlagt planen, med instrukser til vedkommende om mangler, der skal afhjælpes. Denne kendelse kan påklages inden for syv dage.

Kun kreditorer med anerkendte eller godkendte fordringer eller kreditorer, som retten har indrømmet stemmeret, kan stemme om planen. Kreditorer stemmer særskilt for hver gruppe fastsat i henhold til loven og kan stemme uden at være til stede på mødet gennem en notarpåtegnet fuldmagt med kreditorens underskrift. Planen vedtages for hver kreditorgruppe med simpelt flertal blandt fordringerne i den relevante gruppe. Indsigelser mod den vedtagne plan kan indgives til insolvensretten inden for syv dage fra afstemningsdatoen. Indsigelser kan også indgives af kreditorer, der har anlagt anerkendelsessøgsmål i henhold til handelslovens artikel 694. Planen forkastes, hvis mere end halvdelen af kreditorerne med anerkendte fordringer, uanset disse fordringers gruppe, har stemt imod den. En meddelelse om vedtagelsen af planen offentliggøres i handelsregistret.

Retten godkender genopretningsplanen, hvis den opfylder betingelserne i handelslovens artikel 705, stk. 1: Alle de krav, der er fastsat ved lov for dens vedtagelse af de forskellige kreditorgrupper, er blevet opfyldt, og den er blevet vedtaget af et flertal af de kreditorer, der tegner sig for mere end halvdelen af de anerkendte fordringer på de retsgodkendte lister. Hvis planen omhandler delvis betaling, vil mindst én kreditorgruppe, der har vedtaget planen, modtage delvis betaling. Alle kreditorer i samme gruppe behandles på lige fod, medmindre prioriterede kreditorer skriftligt har givet afkald på deres indsigelser mod vedtagelsen af planen. Planen sikrer, at en dissentierende kreditor og en dissentierende skyldner modtager den samme betaling, som de ville modtage, hvis aktiverne blev udloddet efter den almindelige procedure fastsat ved lov. Ingen af kreditorerne modtager mere end det, de har til gode efter deres anerkendte fordring. Partnere eller aktionærer modtager ingen betalinger inden fuld og endelig fyldestgørelse af de fordringer, der er anerkendt for den kreditorgruppe, hvis interesser påvirkes af planen. Der betales ingen underholdsbidrag til eneindehavere, partnere med ubegrænset ansvar og deres familier, der overstiger et beløb, som retten har fastsat, inden fuld og endelig fyldestgørelse af de fordringer, der er anerkendt for den kreditorgruppe, hvis interesser påvirkes af planen. Hvis kreditormødet har vedtaget flere planer, og alle planerne opfylder de krav, der er fastsat ved lov, godkender retten den plan, der er vedtaget af de kreditorer, som tegner sig for mere end halvdelen af de anerkendte krav.

Genopretningsplanen kan anerkendes til sekundær insolvensbehandling indledt af en bulgarsk ret, hvis den erhvervsdrivende er i besiddelse af betydelige aktiver i Bulgarien, med samtykke fra kuratoren i den hovedsag, hvor den erhvervsdrivende er blevet erklæret insolvent af en udenlandsk ret.

Med afgørelsen om godkendelse af genopretningsplanen bestemmer retten, at insolvensbehandlingen skal afsluttes, og udpeger det tilsynsorgan, der foreslås i planen eller vælges af kreditorudvalget. Afgørelsen om godkendelse af genopretningsplanen og afgørelsen om afvisning af en plan, der er udarbejdet med henblik på rehabilitering af skyldnerens virksomhed, som er blevet vedtaget på kreditormødet, kan påklages inden for syv dage fra datoen for registrering i handelsregistret.

Den retsgodkendte plan er obligatorisk for skyldneren og alle kreditorer med krav, der vedrører fordringer, som er opstået inden datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling. Hver kreditor kan anmode om en fuldbyrdelseskendelse efter proceduren i civilretsplejelovens artikel 405 med henblik på at få fuldbyrdet den konverterede fordring, uanset dens størrelse.

Hvis skyldneren misligholder gennemførelsen af genopretningsplanen, kan de kreditorer, der tegner sig for konverterede fordringer efter planen svarende til mindst 15 % af de samlede fordringer, eller det tilsynsorgan, som retten har udpeget, anmode retten om at genoptage insolvensbehandlingen uden krav om dokumentation for insolvens eller overforgældelse. I dette tilfælde berøres planens konverteringsvirkning med hensyn til kreditorernes rettigheder og sikkerhed ikke. Der gennemføres ingen rehabiliteringsprocedurer under den genoptagne insolvensbehandling.

Hvis genopretningsplanen omfatter salg af hele eller dele af virksomheden, skal der indgås en salgsaftale senest en måned fra datoen for ikrafttrædelsen af afgørelsen om godkendelse af planen. Hvis der ikke indgås en salgsaftale inden for den frist, der er fastsat i den godkendte genopretningsplan, kan hver part inden for en måned fra udløbet af fristen på en måned for indgåelse af en salgsaftale anmode insolvensretten om at erklære aftalen for indgået. Hvis ingen af parterne anmoder om en sådan erklæring, og en kreditor har indgivet en begæring, genoptager insolvensretten behandlingen og erklærer skyldneren insolvent.

Ud over vedtagelsen af en genopretningsplan giver handelsloven endnu en mulighed for en ordning mellem skyldneren og kreditorerne. Skyldneren kan indgå en særskilt skriftlig aftale om afvikling af gæld med alle kreditorer med anerkendte fordringer på ethvert trin i proceduren uden at være repræsenteret af kuratoren. Hvis aftalen opfylder de krav, der er fastsat ved lov, udsætter retten insolvensbehandlingen, hvis der er indgivet anerkendelseskrav vedrørende eksistensen af anerkendte krav i henhold til handelslovens artikel 694, stk. 1. Dommen kan påklages inden for en frist på syv dage fra datoen for registrering i handelsregistret.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

På det endelige kreditormøde vedtages en beslutning om de personlige ejendele i insolvensboet, der ikke kan sælges, og det kan besluttes, at personlige ejendele af ubetydelig værdi eller fordringer, som er urimeligt vanskelige at inddrive, tilbageføres til skyldneren. Ved den endelige udlodning deponerer kuratoren efter rettens afgørelse midler til ikkeinddrevne eller anfægtede fordringer.

Efter afslutning af insolvensbehandlingen ophæves arresten, og de sikrende retsmidler fjernes ex officio fra ikrafttrædelsesdatoen for afgørelsen om afslutning af insolvensbehandlingen.

Alle fordringer, der ikke er indgivet, og rettigheder, der ikke er udøvet under insolvensbehandlingen, bortfalder. De fordringer, der ikke kunne fyldestgøres under insolvensbehandlingen, bortfalder, medmindre proceduren genoptages i henhold til handelslovens artikel 744, stk. 1 (hvis midler, der er hensat til

anfægtede krav, frigives, eller aktiver, hvis eksistens var ukendt under insolvensbehandlingen, opdages inden for et år fra datoen for afgørelsen om udsættelse af insolvensbehandlingen).

Hvis skyldneren har indgået en aftale om afvikling af gæld med alle kreditorer med anerkendte fordringer, og insolvensbehandlingen er blevet afsluttet, kan kreditorerne kræve erstatning i overensstemmelse med de almindelige civile bestemmelser, medmindre andet er fastsat i handelsloven. Hvis skyldneren misligholder aftalen om afvikling af gæld, kan de kreditorer, som besidder mindst 15 % af de samlede fordringer, anmode retten om at genoptage insolvensbehandlingen uden krav om dokumentation for insolvens eller overforgældelse.

Efter afslutning af insolvensbehandlingen efter godkendelsen af genopretningsplanen begynder en ny forældelsesfrist i henhold til artikel 110 i loven om forpligtelser og kontrakter for de forpligtelser, der er opstået inden datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling, at løbe fra ikrafttrædelsesdatoen for afgørelsen om godkendelse af genopretningsplanen, hvis de pågældende forpligtelser skal fuldbyrdes straks, eller fra forfaldsdatoen for forpligtelserne, hvis de ifølge genopretningsplanen kan udskydes. I henhold til artikel 110 i loven om forpligtelser og kontrakter bortfalder alle fordringer ved udløbet af forældelsesfristen på fem år, medmindre andet er fastsat ved lov. Hvis der er indgivet en anmodning om genoptagelse af insolvensbehandlingen, suspenderes forældelsesfristen under genoptagelsesproceduren. En kreditor kan anmode om en fuldbyrdelseskendelse vedrørende sin konverterede fordring, uanset dens størrelse, på grundlag af den genopretningsplan, som retten har godkendt.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

I henhold til bulgarsk ret omfatter udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen:

den stempelafgift, der skal betales i forbindelse med insolvensbehandlingen, og alle andre udgifter, der påløber indtil ikrafttrædelsesdatoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling

kuratorens vederlag

de ansattes fordringer, hvis skyldnerens virksomhed ikke har indstillet driften

de udgifter, der påløber i forbindelse med sikring, forvaltning, vurdering og udlodning af insolvensboet

betaling af underholdsbidrag til skyldneren og dennes familie.

Der betales ingen stempelafgift, hvis en insolvensbegæring er indgivet af skyldneren. Stempelafgiften dækkes af insolvensboet efter udlodning af aktiver.

Hvis insolvensbegæringen indgives af en kreditor, og hvis en medkreditor indsættes som part i sagen, betales stempelafgiften af kreditoren eller den part, der er indsat som medkreditor.

Med henblik på at indlede insolvensbehandling, når skyldnerens tilgængelige aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække de indledende udgifter i forbindelse med insolvensbehandlingen, eller når det under insolvensbehandlingen konstateres, at skyldnerens tilgængelige aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen, fastsætter retten et beløb, som skal betales af skyldneren eller en kreditor inden en dato fastsat af retten. De indledende udgifter i forbindelse med insolvensbehandlingen fastsættes efter rettens skøn ud fra den foreløbige kurators vederlag og de anslåede udgifter til insolvensbehandlingen. Hvis skyldneren er et partnerskab, træffer retten afgørelse om forudbetaling af udgifter under hensyntagen til formueforholdet for partnere med ubegrænset ansvar.

Når insolvensbehandlingen er indledt, dækkes udgifterne af insolvensboet. Til dette formål kan retten give kuratoren beføjelse til at træffe de nødvendige foranstaltninger.

Hvis proceduren er på trinnet for sikring af insolvensboet, skal der ikke betales stempelafgift. Der skal ikke betales stempelafgift, hvis omstændigheder vedrørende insolvensen registreres i handelsregistret på grundlag af retsafgørelser og -kendelser og efter ikrafttrædelsen og sletningen af udlæg og arrest.

I sager, der er indledt efter begæring om tilsidesættelse af en transaktion i henhold til handelslovens artikel 645, 646 og 647 og artikel 135 i loven om forpligtelser og kontrakter, skal der ikke betales stempelafgift på forhånd, uanset retsniveauet. Hvis begæringen imødekommes, skal stempelafgiften betales af den part, som ikke fik medhold. Hvis begæringen afvises, dækkes stempelafgiften af insolvensboet. Hvis begæringen om tilsidesættelse af en transaktion er indgivet af kuratoren og er blevet afvist, dækkes de udgifter, tredjemand har pådraget sig i forbindelse med insolvensbehandlingen, af insolvensboet.

Der skal ikke betales stempelafgift på forhånd i forbindelse med anerkendelsessøgsmål anlagt af en kreditor eller skyldner i henhold til handelslovens artikel 694. Hvis søgsmålet afvises, dækkes udgifterne af sagsøger.

En kreditors fordring, der er indgivet efter udløbet af den fastsatte indgivelsesfrist, men senest to måneder efter udløbsdatoen, føjes til listen over fordringer, der er indgivet og anerkendt i henhold til den procedure, der er fastsat ved lov. De yderligere udgifter, der er påløbet ved anerkendelse, betales af den kreditor, der har indgivet fordringen.

Udgifterne i forbindelse med en genopretningsplan, der foreslås af skyldneren eller kuratoren, dækkes af insolvensboet, og i alle andre tilfælde dækkes de af den part, som har foreslået planen. Medmindre andet er bestemt i genopretningsplanen, pålægger retten skyldneren at betale stempelafgift og de påløbne udgifter.

Udgifter til bevarelse af ejendom, der skal realiseres, indtil den overtages af køberen, dækkes af insolvensboet. Udgifterne i forbindelse med fast ejendom, der ejes af skyldneren og udlejes til ansatte, bæres af sælgeren.

Efter udlodning af de konverterede aktiver betales de fordringer, der udspringer af udgifter, der er påløbet under insolvensbehandlingen, efter fyldestgørelsen af sikrede fordringer og fordringer, for hvilke retten til pant udøves.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Handelsloven indeholder bestemmelser, som beskytter insolvensboets kreditorer mod handlinger og transaktioner, der gennemføres af skyldneren med det formål at tømme insolvensboet og skade kreditorernes interesser. Loven introducerer begrebet "omstødsperiode" – en absolut formodning om, at kreditorers interesser er blevet skadet, hvis visse handlinger eller transaktioner er blevet gennemført i denne periode. Omstødsperiodens varighed varierer efter typen af transaktion, der er genstand for den absolutte formodning om skadelighed. For visse transaktioner og handlinger løber omstødsperioden fra datoen for insolvens eller overforgældelse, men tidligst et år inden indgivelsen af begæringen om indledning af insolvensbehandling, og slutter på datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling. I andre tilfælde omfatter den tre år, to år eller et år inden datoen for indgivelse af begæringen om indledning af insolvensbehandling og omfatter perioden mellem datoen for indgivelse af begæring om insolvensbehandling og datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling. Visse handlinger og transaktioner, der er gennemført efter datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling i strid med de fastsatte procedurer, dvs. uden kuratorens forudgående samtykke, anses også for skadelige. De typer handlinger og transaktioner, der anses for skadelige i henhold til handelsloven, er udførligt defineret og falder i to kategorier: ugyldige handlinger og transaktioner og handlinger og transaktioner, der ikke kan gøres gældende over for insolvensboets kreditorer.

Ugyldige transaktioner er omhandlet i handelslovens artikel 646, stk. 1. I henhold til denne artikel er følgende handlinger og transaktioner ugyldige for kreditorer, hvis de gennemføres efter datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling i strid med de fastsatte procedureregler:

afvikling af en forpligtelse, der er opstået inden afgørelsen om indledning af insolvensbehandling

indgåelse af aftale om pant eller sikkerhed baseret på en ejendomsret eller et aktiv, som er en personlig ejendel i insolvensboet

en transaktion, der omfatter en ret eller et aktiv i insolvensboet.

Andre typer skadelige handlinger og transaktioner, der ikke kan gøres gældende, er omhandlet i handelslovens artikel 645, stk. 3, artikel 646, stk. 2, og artikel 647 samt artikel 135 i loven om forpligtelser og kontrakter. For at handlinger og transaktioner ikke kan gøres gældende over for insolvensboets kreditorer, skal det ved endelig dom fastslås, at de ikke kan gøres gældende.

I henhold til handelslovens artikel 646, stk. 2, kan følgende handlinger eller transaktioner, som skyldneren har gennemført efter insolvensens eller overforgældelsens indtræden, ikke gøres gældende over for kreditorer inden for de fastsatte frister:

tidlig afvikling af en forpligtelse, uanset hvordan dette sker, inden for en periode på et år inden indgivelsen af begæringen om indledning af insolvensbehandling

indgåelse af en låne- eller pantsætningsaftale for at sikre en tidligere usikret fordring mod skyldneren inden for en periode på et år inden indgivelsen af begæringen om indledning af insolvensbehandling

skyldnerens afvikling af en forfalden forpligtelse, uanset hvordan dette sker, inden for en periode på seks måneder inden indgivelsen af begæringen om indledning af insolvensbehandling.

Hvis kreditoren havde kendskab til skyldnerens insolvens eller overforgældelse, forlænges omstødelhedsperioden i de første to tilfælde til to år og til et år i det tredje tilfælde. Kendskab formodes, når skyldneren og kreditoren er tilknyttede parter, eller hvis kreditoren havde kendskab eller burde have haft kendskab til omstændigheder, der giver anledning til en rimelig formodning om, at skyldneren er insolvent eller overforgældet.

Manglende mulighed for at gøre en handling eller transaktion gældende kan ikke påberåbes i det første og det tredje tilfælde, hvis forpligtelsen afvikles som et led i skyldnerens almindelige virksomhed, og hvis:

dette sker i overensstemmelse med de betingelser, der er aftalt mellem parterne, og sker samtidig med leveringen af varer eller tjenesteydelser af tilsvarende værdi til skyldneren eller inden for 30 dage fra datoen for den udestående forpligtelses forfald, eller kreditoren efter betalingen har leveret varer eller tjenesteydelser af tilsvarende værdi til skyldneren.

Manglende mulighed for at gøre en handling eller transaktion gældende kan ikke påberåbes i det andet tilfælde, når pantsætnings- eller låneaftalen blev indgået:

inden eller samtidig med indrømmelsen af et lån til skyldneren

for at erstatte en anden tinglig sikkerhed, som ikke kan anses for umulig at gøre gældende i henhold til handelslovens afsnit I, kapitel 41

for at sikre et lån indrømmet med henblik på erhvervelse af det aktiv, der er pantsat eller belånt.

Ugyldighed i henhold til lovens artikel 646, stk. 2, berører ikke rettigheder erhvervet i god tro af tredjemand inden indgivelsen af begæringen om

tilsidesættelse af en handling eller en transaktion. Ond tro formodes, indtil det modsatte er bevist, hvis tredjemanden er tilknyttet skyldneren eller den person, hvormed skyldneren har forhandlet.

Regeringens offentlige og private fordringer, som er genstand for privat fuldbyrdelse, som skyldneren har betalt, kan ikke gøres ugyldige over for insolvensboets kreditorer efter ovennævnte regler og procedurer.

I henhold til handelslovens artikel 647, stk. 1, kan følgende handlinger og transaktioner gennemført af skyldneren anses for ugyldige over for insolvensboets kreditorer, hvis de gennemføres inden for de anførte frister:

transaktioner uden modydelse, bortset fra almindelige donationer, indgået med en part, der er tilknyttet skyldneren, inden for en periode på tre år inden datoen for indgivelse af begæringen om indledning af insolvensbehandling

transaktioner uden modydelse indgået med en part, der er tilknyttet skyldneren, inden for en periode på to år inden datoen for indgivelse af begæringen om indledning af insolvensbehandling

transaktioner til nedsat værdi indgået inden for en periode på to år inden datoen for indgivelse af begæringen om indledning af insolvensbehandling, men ikke inden insolvensens eller overforgældelsens indtræden

aftaler om lån, pantsætning eller personlig sikkerhedsstillelse indgået vedrørende forpligtelser over for tredjemand inden for en periode på to år inden datoen for indgivelse af begæringen om indledning af insolvensbehandling, men ikke inden insolvensens eller overforgældelsens indtræden

aftaler om lån, pantsætning eller personlig sikkerhedsstillelse indgået vedrørende forpligtelser over for tredjemand til fordel for en kreditor med tilknytning til skyldneren inden for en periode på to år inden datoen for indgivelse af begæringen om indledning af insolvensbehandling, men ikke inden insolvensens eller overforgældelsens indtræden

transaktioner, der er skadelige for kreditorer, indgået med en part, der er tilknyttet skyldneren, inden for en periode på to år inden datoen for indgivelse af begæringen om indledning af insolvensbehandling.

Artikel 647, stk. 1, i selskabsloven gælder også for handlinger og transaktioner, der er gennemført af skyldneren i perioden mellem indgivelsen af begæringen om indledning af insolvensbehandling og datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling. Ugyldiggørelsen berører ikke rettigheder erhvervet i god tro af tredjemand mod modydelse inden begæringens indgivelse.

En modregning kan også anses for ugyldig for så vidt angår insolvensboets kreditorer, hvis en kreditor erhvervede fordringen og pådrog sig forpligtelsen over for skyldneren inden datoen for afgørelsen om indledning af insolvensbehandling og på tidspunktet for erhvervelsen af fordringen eller pådragelsen af forpligtelsen vidste, at skyldneren var insolvent eller overforgældet, eller at en begæring om indledning af insolvensbehandling var blevet indgivet.

Uanset hvornår de gensidige forpligtelser opstod, er en modregning, der er foretaget af skyldneren efter afgørelsen om insolvens eller overforgældelse, men senest et år inden datoen for indgivelsen af begæringen om indledning af insolvensbehandling, ugyldig for så vidt angår kreditorer i insolvensboet, bortset fra den del af gælden, som kreditoren ville modtage ved udlodningen efter realiseringen af aktiver.

Artikel 135 i loven om forpligtelser og kontrakter omhandler de handlinger, som kuratoren eller en kreditor kan kræve ugyldiggjort som en skadelig handling fra skyldnerens side, hvis skyldneren havde kendskab til den skadelige virkning af disse handlinger. Hvis handlingen er foretaget med fortjeneste for øje, antages den part, som skyldneren forhandler med, også at have haft kendskab til skaden. Ugyldighed berører ikke rettigheder erhvervet i god tro af tredjemand mod modydelse inden indgivelsen af begæringen om tilsidesættelse af en handling eller transaktion. Kendskab formodes, indtil det modsatte er bevist, hvis tredjemanden er skyldnerens ægtefælle, slægtning i opstigende linje, slægtning i nedstigende linje, søster eller bror. Hvis handlingen er gennemført, inden en fordring er opstået, er den kun ugyldig, hvis den er gennemført af skyldneren eller den part, som skyldneren har forhandlet med, med det formål at skade kreditoren.

Kuratoren eller en kreditor i insolvensboet, hvis kuratoren unnlader dette, kan anlægge sag med påstand om nullitet eller ugyldiggørelse af handlinger eller transaktioner over for insolvensboets kreditorer og varetagelse af de nødvendige handlinger for at sikre insolvensboet. Når en kreditor indgiver et krav, indsætter retten kuratoren som medsagsøger sua sponte. Når en kreditor har indgivet en fordring, tillades en anden indgivelse vedrørende den samme fordring ikke. Den anden kreditor kan imidlertid anmode retten om at indsætte denne som medsagsøger ved første retsmøde i sagen. Den endelige dom er gyldig og gældende for skyldneren, kuratoren og alle kreditorer.

Hvis retten har erklæret en transaktion med deltagelse af kreditorerne i insolvensboet for ugyldig, returneres de aktiver, der er leveret af en tredjemand, og hvis sådanne aktiver ikke indgår i insolvensboet, eller der er tale om udestående, indsættes tredjemanden som kreditor i sagen.

En anmodning om tilsidesættelse af en transaktion, der er indgivet af kuratoren i hovedinsolvensbehandlingen eller den sekundære insolvensbehandling, hvor en erhvervsdrivende er blevet erklæret insolvent af en udenlandsk ret eller i en sekundær insolvensbehandling indledt af en bulgarsk ret, hvis den erhvervsdrivende er i besiddelse af betydelige aktiver i Bulgarien, anses for indgivet i begge sager.

Sidste opdatering: 30/10/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side CS er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Insolvens - Tjekkiet

Retlige rammer

Insolvensbehandling i Den Tjekkiske Republik er primært reguleret ved lov nr. 182/2006 om insolvens og insolvensprocedurer (*Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku en zpusobech jeho řešení*) (lov om insolvens) suppleret med lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov (*Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád*). Et andet vigtigt instrument er lov nr. 312/2006 om bobestyrere (*Zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správciích*), som (sammen med loven om insolvens) fastlægger de retlige rammer for udøvelse af kuratorvirksomhed.

De gældende udgaver af disse bestemmelser kan findes på den offentlige forvaltnings portal (*Portál veřejné správy*): <https://portal.gov.cz/app/zakony/>

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Insolvensbehandling kan iværksættes mod fysiske og juridiske personer, uanset om de er virksomheder eller ej.

De forskellige former for insolvensbehandling (konkurs, rekonstruktion, gældssanering) adskiller sig fra hinanden i kraft af de enheder, som de vedrører.

Mens der kan indgives konkursbegæring mod alle enheder, er rekonstruktion udelukkende rettet mod virksomheder, mens gældssanering primært er rettet mod ikke-erhvervsmæssige enheder (som beskrevet nedenfor).

Der kan ikke anlægges insolvenssager mod staten, selvstyrende lokale myndigheder, politiske partier og bevægelser i forbindelse med valg samt andre udvalgte enheder af overvejende offentlig karakter. Der gælder særlige regler for finansielle institutioner og forsikringsselskaber.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Insolvens eller umiddelbart forestående insolvens

Insolvenssager er retssager vedrørende skyldnerens insolvens eller umiddelbart forestående insolvens, og hvordan man håndterer den. Den grundlæggende forudsætning er derfor, at der foreligger insolvens eller umiddelbart forestående insolvens.

En skyldner er insolvent, hvis (*disse er kumulative betingelser*):

skyldner har flere kreditorer

skyldner har økonomiske forpligtelser, hvor restancen er mere end 30 dage

skyldner er ude af stand til at opfylde disse forpligtelser.

Skyldnere anses navnlig for at være insolvente, især hvis de har standset afbetalingen af en betydelig del af deres gæld eller undlader at afvikle disse forpligtelser i mere end tre måneder efter forfald, eller hvis en af de økonomiske fordringer mod skyldner ikke kan opfyldes ved tvangsfuldbyrdelse eller tilbageholdelse.

En skyldner, der er en erhvervsmæssig enhed (uanset om der er tale om en juridisk eller fysisk person), er ligeledes insolvent, hvis vedkommende er dybt forgældet. Skyldnere betragtes som dybt forgældede, hvis de har flere kreditorer, og deres samlede forpligtelser overstiger værdien af deres aktiver.

Umiddelbart forestående insolvens er en situation, hvor man under hensyntagen til alle omstændigheder med rimelighed kan antage, at skyldnerne vil være ude af stand til at opfylde en væsentlig del af deres økonomiske forpligtelser behørigt og rettidigt.

Typen af insolvenssager

I tjekkisk lovgivning skelnes der mellem tre grundlæggende måder at håndtere en kreditors insolvens eller umiddelbart forestående insolvens på ved en insolvenssag:

konkurs (*konkurs*)

rekonstruktion (*reorganizace*)

gældssanering (*odlužení*).

Loven om insolvens bestemmer ikke, hvilke af de forskellige insolvensmetoder der skal anvendes af en bestemt skyldner, men lader valget stå åbent. Ud over likvidationsproceduren (konkurs) findes der også et element af genopretning (rekonstruktion og gældssanering). Valget af den relevante metode til behandling af en skyldners insolvens skal styres af et ønske om at sikre det bedst mulige resultat for kreditorerne.

Konkurs er den almindelige måde at håndtere insolvens på, hvor kreditorernes anmeldte krav på grundlag af en konkursbegæring stort set dækkes af provenuet fra realiseringen af aktiverne. Udækkede krav eller dele heraf bortfalder ikke, medmindre andet angives i lovgivningen. Denne insolvensmetode anvendes altid, når det er umuligt at foretage rekonstruktion eller gældssanering som mere moderate procedurer over for skyldner, eller hvis det bliver klart i løbet af proceduren, at disse metoder ikke fortsat kan anvendes.

Rekonstruktion kan anvendes til at håndtere insolvens eller umiddelbart forestående insolvens, når skyldner er en virksomhed. Dette indebærer en rekonstruktion af virksomheden. Det forventes normalt, at kreditorernes fordringer vil blive dækket løbende, mens skyldnerens virksomhed drives videre i overensstemmelse med foranstaltninger, der går ud på at genoprette sund drift i henhold til en rekonstruktionsplan, der er godkendt af skifteretten. Kreditorerne overvåger, hvordan planen skrider frem.

Gældssanering er en måde at håndtere insolvens eller umiddelbart forestående insolvens på ved skyldnere, der stort set ikke har nogen virksomhedsgæld og, hvis de er juridiske personer, ikke er virksomheder. Ved denne insolvensbehandlingsmetode tages der større hensyn til sociale aspekter end til økonomiske aspekter. Formålet er at lade skyldnerne "starte på en frisk" og motivere dem til at deltage aktivt i tilbagebetalingen af deres gæld, i det mindste op til et forventet niveau på 30 % i de tilfælde, hvor kreditorerne ikke er sikrede. Det antages, at sikrede kreditorers fordringer vil blive indfriet ved hjælp af sikkerhedsstillelsen. Et supplerende formål her er at nedbringe det offentlige udgifter til rehabilitering af personer, der befinder sig i en social krise. Gældssanering gennemføres ved realisering af konkursboet, omlægning af tilbagebetalingen eller en kombination af disse.

Hvem kan indlede insolvensbehandling?

Insolvensbehandlingen kan først indledes, når der er indgivet insolvensbegæring. Den indledes på den dato, hvor insolvensbegæringen indgives til en domstol med kompetence til at træffe afgørelse i sagen. Insolvensbegæring kan indgives af både skyldnere og kreditorer, undtagen i tilfælde af umiddelbart forestående insolvens, hvor de skal indgives af skyldner.

Skyldnere, som er virksomheder (enten en fysisk eller en juridisk person), er forpligtede at indgive insolvensbegæring uden unødigt forsinkelse, når de bliver klar over eller med rettidig omhu burde være klar over, at de er insolvente.

Indledning af konkursbehandling

Skifteretten udsteder en konkursbegæring som en særlig kendelse. I undtagelsesetilfælde kan denne kendelse kombineres med insolvensafgørelsen (hvis skyldner ikke kan omfattes af rekonstruktion eller gældssanering). Konkurserklæringen træder i kraft, når konkursbegæringen offentliggøres i insolvensregistret.

Indledning af rekonstruktionsbehandling

Rekonstruktionen indledes med en tilladelse fra skifteretten, der udstedes efter anmodning fra skyldner eller en registreret kreditor.

Der kan gives tilladelse til rekonstruktion, hvis (*disse ikke er kumulative betingelser*):

skyldners samlede årlige nettoomsætning i den seneste regnskabsperiode forud for konkursbegæringen var mindst CZK 50 000 000, eller skyldner har mindst 50 ansatte, eller

skyldner fremlægger en rekonstruktionsplan for skifteretten samtidig med konkursbegæringen eller senest på den dato, hvor insolvensafgørelsen træffes; rekonstruktionsplanen skal være godkendt af mindst halvdelen af alle sikrede kreditorer (beregnet ud fra de samlede krav) og mindst halvdelen af alle sikrede kreditorer (igen beregnet ud fra de samlede krav).

Omstruktureringen kan ikke foretages, hvis skyldner er en juridisk person, der er trådt i likvidation, er værdipapirhandler eller er en anden juridisk person, der er bemyndiget til at handle på en råvarebørs i henhold til en specifik lovbestemmelse.

Skifteretten giver tilladelse til rekonstruktion, hvis de relevante retlige betingelser er opfyldt. Der er ingen appelmulighed.

Skifteretten afviser ansøgninger om tilladelse til rekonstruktion, hvis: a) det under hensyntagen til alle omstændigheder med rimelighed kan antages, at der er uredelig hensigt, b) den indgives af en person, der allerede tidligere har fået en ansøgning om tilladelse til rekonstruktion behandlet af retten, eller c) ansøgningen indgives af en kreditor, men ikke er godkendt af skiftesamlingen. Klager over sådanne afgørelser kan kun indgives af de personer, der har indgivet ansøgningen.

Indledning af gældssaneringsbehandling

En ansøgning om gældssanering indgives af skyldner ved hjælp af en standardblanket og indsendes, hvor det er relevant, sammen med en konkursbegæring (hvis insolvensbehandlingen ikke er blevet indledt af en kreditor).

En ansøgning om gældssanering og de tilhørende bilag skal navnlig indeholde oplysninger om skyldnerens tidligere og forventede fremtidige indtjening, en liste over aktiver og en liste over passiver. Hvis nogen er villig til at give skyldner en gave, så betingelserne for gældssanering kan opfyldes, eller hvis nogen er villig til at foretage regelmæssige kontantudbetalinger til skyldner i løbet af gældssanereringen, vedlægger skyldner ansøgningen om gældssanering det tilhørende gavebevis eller indkomstaftalen.

Skifteretten giver tilladelse til gældssanering, hvis betingelserne er opfyldt. Den afviser en ansøgning om gældssanering, hvis det under hensyntagen til alle omstændigheder med rimelighed kan antages, at der er uredelig hensigt, eller hvis simple kreditorer som følge af gældssanereringen får dækket mindre end 30 % af deres fordringer (medmindre de accepterer dette). Skifteretten afviser ligeledes en ansøgning om gældssanering, hvis de hidtidige resultater af proceduren viser, at skyldner har været efterladende eller forsømmelig med at opfylde sine forpligtelser ved insolvensbehandlingen. Kun skyldner har ret til at klage over afvisning af en ansøgning.

Hvornår får indledningen af insolvensbehandlingen virkning

Indledningen af insolvensbehandlingen træder i kraft efter offentliggørelsen af en meddelelse om indledning af insolvensbehandlingen i insolvensregistret (se nedenfor). Virkningerne af indledningen varer frem til afslutningen af insolvensproceduren, medmindre andet er anført i lovgivningen om en af insolvensmetoderne.

Foreløbige foranstaltninger i afventen af en insolvensafgørelse

Skifteretten kan træffe midlertidige foranstaltninger på eget initiativ, indtil den har taget stilling til en konkursbegæring, medmindre andet er fastlagt i lovgivningen. Enhver, der ønsker en foreløbig foranstaltning indført, som skifteretten ellers kunne kræve indført af egen drift, er ikke forpligtet til at stille sikkerhed. Når skyldner anmoder om indførelse af en foreløbig foranstaltning, er vedkommende ikke forpligtet til at stille sikkerhed.

Ved hjælp af sådanne foreløbige foranstaltninger kan skifteretten bl.a.:

udpege en midlertidig kurator

begrænse nogle af virkningerne som følge af indledningen af insolvensbehandlingen

kræve, at indgiverne af insolvensansøgningen stiller sikkerhed som erstatning for skader eller andre tab, som skyldner måtte lide.

Insolvensregistret

Insolvensprocedurer offentliggøres i insolvensregistret, der administreres af justitsministeriet (*Ministerstvo spravednosti*). Dette er et elektronisk offentligt administrationsinformationssystem, der er tilgængeligt på <https://isir.justice.cz/>

Det primære formål med insolvensregistret er at sikre maksimal åbenhed om insolvensprocedurer og give mulighed for at overvåge, hvordan de skrider frem. Registret bruges til at offentliggøre skifterettens afgørelser i insolvenssager og i afledte tvister, indgivelse af sagsakter og andre oplysninger i henhold til loven om insolvens eller i henhold til skifterettens afgørelse.

Insolvensregistret er tilgængeligt for offentligheden (med undtagelse af visse oplysninger), og alle har ret til at gennemlæse det, tage kopier og få udskrifter af det.

Ud over at fungere som en kilde til information er insolvensregistret vigtigt til forkyndelse af dokumenter – det er et redskab til forkyndelse af de fleste kendelser og andre dokumenter. Insolvensprocedurer anmeldes generelt til insolvensregistret senest to timer efter indgivelse af en anmodning (inden for rettens åbningstid). Alle kendelser og andre dokumenter offentliggøres efterfølgende i insolvensregistret. Dermed kan alle få indblik i den insolvensbehandling, der foregår i Den Tjekkiske Republik.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Konkursboet

Hvis skyldner indgiver konkursbegæring, omfatter konkursboet skyldnerens formue på det tidspunkt, hvor virkningerne af indledningen af insolvensbehandlingen indtræffer, sammen med aktiver, som skyldner erhverver i løbet af insolvensbehandlingen.

Hvis konkursbegæringen indgives af en kreditor, omfatter konkursboet aktiver tilhørende skyldner på tidspunktet, hvor skifterettens foreløbige foranstaltning, som begrænser (helt eller delvist) skyldnerens ret til at afhænde aktiver, aktiver tilhørende skyldner på det tidspunkt, hvor afgørelser om skyldnerens insolvens træder i kraft, og aktiver, som skyldner erhverver i løbet af insolvensbehandlingen, efter at disse afgørelser er trådt i kraft.

Når skyldner ejer aktiver i fælleseje, indgår skyldnerens andel af disse aktiver i konkursboet. Disse aktiver indgår i boet, selv om de er en del af fælleseje i skyldners ægteskab.

Aktiver tilhørende andre personer end skyldner indgår i boet, hvis dette kræves i lovgivningen, navnlig hvis der er tale om godtgørelse for ikke-retskraftige retshandlinger. I forbindelse med realisering af aktiverne betragtes disse aktiver som en del af skyldnerens aktiver.

Medmindre andet er fastsat i lovgivningen, består konkursboet hovedsagelig af kontantbeløb, løsøre og fast ejendom, anlæg og udstyr, bankbøger, indlånbeviser og andre former for indskud, aktier, vekslere, checks eller andre værdipapirer, aktiebesiddelser, skyldners monetære og ikke-monetære fordringer, herunder betingede krav og krav, der endnu ikke er forfaldet, skyldners løn, vederlag, bonus og indkomst, som træder i stedet for skyldners arbejdsrelaterede løn, andre rettigheder og andre aktiver med en værdi, der kan udtrykkes i penge. Konkursboet omfatter også f.eks. renter, gevinster, udbytte og ydelser i forbindelse med ovennævnte aktiver.

Medmindre andet er fastlagt i lovgivningen, er aktiver, der ikke kan beslaglægges ved fuldbyrdesprocedurer eller en udlægsforretning, ikke en del af boet. Dette spørgsmål er reguleret ved lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov. Tvangsfuldbyrdelse kan ikke gennemføres i aktiver ejet af skyldner, som skyldner har akut behov for til at opfylde sine egne og sin families materielle behov eller til at udføre sine arbejdsopgaver, samt andre aktiver, hvis salg ville være *contra bonos mores* (især hverdagstøj, almindelige husholdningseffekter, vielsesringe og andre lignende genstande, lægemidler og andre genstande, som skyldnere har brug for som følge af sygdom eller fysiske handicap, kontantbeløb svarende til det dobbelte af et eksistensminimum for personer, samt dyr, der holdes som kæledyr). Men aktiver, der anvendes til skyldnerens erhvervstransaktioner, holdes ikke uden for boet. Medmindre andet er fastlagt ved lov, omfatter boet ikke aktiver, der i henhold til specifik lovgivning kun kan afsættes på en nærmere bestemt måde (f.eks. målrettede tilskud og tilbagebetalingspligtig støtte fra centrale eller lokale offentlige budgetter eller en statslig fond).

Behandlingen af aktiver, som skyldner erhverver, eller som overdrages til skyldner efter indledningen af insolvensbehandlingen

Generelt gælder det, at aktiver, der erhverves af eller overdrages til skyldner efter insolvensbehandlings indledning, indgår i konkursboet; dette kan ændres i henhold til den anvendte insolvensmetode. Skyldnere kan kun disponere over formuegoder, hvis de derved overholder de krav, der er forbundet med den pågældende fase af insolvensbehandlingen og insolvensmetoden.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Kurators opgaver og status

Kuratorens vigtigste opgave er at bestyre skyldnerens konkursbo og håndtere afledte og andre tvister. Kurator tilstræber at sikre en forholdsmæssig, hurtig, billig og størst mulig dækning af kreditorernes krav.

Kuratorer har pligt til at handle samvittighedsfuldt og med den nødvendige omhu. De er forpligtet til at gøre alt, hvad der med rimelighed kan kræves af dem for at dække kreditorernes krav i størst muligt omfang. De skal prioritere kreditorernes fælles interesse frem for deres egne og andres interesser.

Ved konkursbehandling får kurator tilladelse til at afhænde boet samt til at udøve skyldnerens rettigheder og opfylde deres forpligtelser i spørgsmål vedrørende boet. Kurator udøver navnlig aktionærrettigheder knyttet til aktier i konkursboet, handler i egenskab af arbejdsgiver i forbindelse med skyldners ansatte og er ansvarlig for driften af skyldners virksomhed, bogføring og overholdelse af skattereglerne. Kuratorer har ligeledes til opgave at realisere boet. Ved en rekonstruktionsprocedure fører kuratorerne primært tilsyn med de aktiviteter, der udføres af en skyldner, der fortsat har rådighed over aktiverne, fortsætter med at identificere boet og udarbejder en boopgørelse, håndterer verserende tvister, udarbejder og udvider kreditorfortegnelsen og aflægger rapport til kreditorudvalget. Kuratorerne varetager også opgaver ved skyldnermøder eller medlemsmøder.

Ved gældssanering arbejder kuratorerne sammen med skifteretten og kreditorerne for at føre tilsyn med skyldner og skyldners transaktioner, realiserer skyldners aktiver og foretager månedlige udbetalinger til kreditorerne i henhold til tilbagebetalingsplanen.

Skyldners status

Ved konkursbehandling mister skyldnere deres ret til at råde over deres ejendom samt til at udøve andre rettigheder og forpligtelser i forbindelse med boet. Disse beføjelser overgår til kurator. Det er bestemt ved lov, at retshandlinger udført af skyldnere i disse sager, efter at beføjelserne til at disponere over ejendommen er overgået til kurator, ikke er retskraftige i forhold til kreditorer.

Ved rekonstruktion er skyldner også fortsat i besiddelse af boet med visse begrænsninger. Retshandlinger af grundlæggende betydning for afhændelse og forvaltning af konkursboet kan kun udføres af en skyldner, der er i besiddelse af formuegoderne, med kreditorudvalgets samtykke. En skyldner, der misligholder denne forpligtelse, er ansvarlig for skader eller andre tab, som herved påføres kreditorer eller tredjemand; medlemmerne af skyldners styrende organ hæfter solidarisk for sådanne skader eller andre tab. Ved "retshandlinger af afgørende betydning" menes handlinger, der medfører en betydelig ændring af boets værdi, kreditorernes stilling eller kreditorernes dækning. Kuratorerne fungerer også som skyldnerens generalforsamling eller medlemsmøder.

I gældssaneringssager er skyldner også fortsat i besiddelse af boet med visse begrænsninger. Skyldner er under tilsyn af skifteretten, kurator og kreditorerne.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Generelt reguleres modregning af den civile lovbog. Som tommelfingerregel kan man sige, at hvis parterne har de samme typer af krav mod den anden part, kan de modregne kravet med modpartens. Modregning kan påberåbes, så snart en part har ret til både at kræve, at et krav opfyldes, og til at betale sin egen gæld. En modregning ophæver de to krav i det omfang, de er sammenfaldende; hvis de ikke dækker hinanden fuldstændig, modregnes kravet på samme måde som ved opfyldelse af kontrakten. Disse virkninger opstår, når to krav er berettiget til modregning.

Ved insolvensbehandling kan skyldners og kreditors gensidige krav modregnes i henhold til insolvensafgørelsen, hvis de lovbestemte modregningsbetingelser (i henhold til den civile lovbog) er blevet opfyldt, inden beslutningen om insolvensmetoden træffes, medmindre andet er bestemt i loven om insolvens.

Modregning i forbindelse med insolvensbehandling er ikke tilladt, hvis skyldners kreditor:

ikke er registreret som kreditor med hensyn til det modregningsberettigede krav, eller har fået et modregningsberettiget krav som følge af en ikke-retskraftig retshandling, eller havde kendskab til skyldners insolvens på det tidspunkt, hvor det modregningsberettigede krav blev erhvervet, eller endnu ikke har betalt skyldners gyldige krav i det omfang, dette overstiger kreditors modregningsberettigede krav, eller i tilfælde, som er angivet af skifteretten, eller som er omfattet af midlertidige foranstaltninger.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Aftaler om gensidige ydelser

Hvis skyldner på tidspunktet, hvor han erklæres konkurs, eller hvor der gives tilladelse til rekonstruktion eller gældssanering, er part i en aftale om gensidig levering af ydelser, herunder en midlertidig kontrakt, som endnu ikke er gennemført fuldt ud af skyldner eller modparten på det tidspunkt, hvor han erklæres konkurs, eller der gives tilladelse til rekonstruktion eller gældssanering, gælder følgende:

- Ved konkurs- eller gældssaneringsprocedurer kan kuratorerne fuldbyrde en aftale i stedet for skyldner og søge at få den anden kontraktpart til at fuldbyrde aftalen, eller de kan afvise at fuldbyrde aftalen.
- Ved rekonstruktionsprocedurer udøver en skyldner, der er i besiddelse af formuegodet, de samme beføjelser med forbehold af kreditorudvalgets samtykke.

Ved en konkurs- eller gældssaneringsprocedure anses en kurator, der ikke erklærer, at en aftale vil blive gennemført inden for 30 dage fra konkursafgørelsen eller tilladelsen til gældssanering, for at have nægtet at gennemføre aftalen; indtil da kan modparten ikke trække sig ud af aftalen, medmindre andet angives i aftalebestemmelserne. Ved en rekonstruktionsprocedure skal skyldnere, som er i besiddelse af formuegodet, og som ikke erklærer, at de nægter at gennemføre aftalen inden for 30 dage efter godkendelsen af omstruktureringen, gennemføre en aftale om gensidig levering af ydelser.

En modpart, som er forpligtet til at opfylde sin del af aftalen først, kan udsætte opfyldelsen, indtil den gensidige gennemførelse sker eller sikres, medmindre aftalen indgås af modparten efter offentliggørelsen af insolvensafgørelsen.

Hvis den kurator eller skyldner, der er i besiddelse af formuegodet, nægter at opfylde aftalen, kan modparten kræve erstatning for følgeskader ved at anmelde et krav inden for 30 dage efter afvisningen af opfyldelsen af aftalen. Modpartens krav, der udspringer af en fortsættelse af aftalen efter konkurserklæringen, udgør krav mod konkursboet.

Modparten kan ikke søge godtgørelse for delvis gennemførelse forud for insolvensafgørelsen, da gennemførelsen ikke blev gengældt af skyldner.

Faste aftaler

Hvis det er aftalt, at en leverance med en markedspris skal leveres på et bestemt tidspunkt eller inden for en fastsat frist, og hvis leveringstidspunktet indtræffer eller fristen udløber efter en konkurserklæring, kan forpligtelsen ikke kræves opfyldt; der kan kun søges erstatning for tab som følge af skyldnerens manglende opfyldelse af forpligtelsen. Ved "tab" forstås forskellen mellem den aftalte pris og markedsprisen, der betales på datoen, hvor konkurserklæringen afgives, på det sted, der udpeges som leveringssted i aftalen. Modparten kan kræve erstatning som kreditor ved at anmelde et krav senest 30 dage efter konkurserklæringen.

Låneaftale

Hvis skyldneren har indgået en låneaftale, kan kurator efter konkurserklæringen kræve lånet tilbagebetalt inden udløbet af den kontraktfastsatte låneperiode.

Leje, fremleje

Der findes detaljerede bestemmelser om leje- og fremlejekontrakter. Efter konkurserklæringen har kurator f.eks. ret til at opsig leje- eller fremlejekontrakter, som skyldner har indgået, inden for en frist, der er fastsat i lovgivningen eller i kontrakten, også selv om den er indgået for en bestemt periode; opsigelsesvarslet kan højst være på tre måneder. Dette gælder med forbehold af den civile lovbogs bestemmelser om, hvornår og på hvilke betingelser udlejer kan opsig lejemålet.

Skyldners kontraktudkast, som modparten endnu ikke har accepteret ved konkurserklæringen

Ved konkurserklæringen bortfalder skyldnerens anmodninger om indgåelse af kontrakter, som endnu ikke er accepteret, og eventuelle kontraktudkast, som er accepteret af skyldner, men endnu ikke er indgået, når de vedrører konkursboet. Udkast til kontrakter, som endnu ikke er accepteret af skyldner på tidspunktet for konkurserklæringen, kan kun accepteres af kurator.

Ejendomsforbehold

Hvis skyldner har solgt et formuegode med ejendomsforbehold og leveret det til køber forud for konkurserklæringen, kan køber enten returnere formuegodet eller insistere på at videreføre kontrakten. Hvis skyldner forud for konkurserklæringen køber og modtager et formuegode med ejendomsforbehold, kan sælger ikke søge formuegodet returneret, under forudsætning af at kurator opfylder forpligtelserne i henhold til kontrakten uden ugrundet ophold efter at være blevet opfordret til dette af sælger.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualforfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Indledningen af konkursbehandlingen har følgende virkninger:

Krav og andre rettigheder vedrørende boet kan påberåbes ved at anlægge sag, hvis disse kan påberåbes ved anmeldelse.

Retten til dækning fra sikkerhedsstillelse vedrørende aktiver, som ejes af skyldner, eller aktiver, der indgår i konkursboet, kan kun udøves og erhverves som nye rettigheder på de betingelser, der fastsat i loven om insolvens. Dette gælder også for indførelse af et retsligt pant eller tilbageholdelsespant i fast ejendom, som foreslås efter indledningen af insolvensbehandlingen.

Fuldbyrdelse eller udlæg i aktiver, som ejes af skyldner, samt andre aktiver, som tilhører boet, kan pålægges eller påbegyndes, men kan ikke gennemføres.

Ved krav mod boet og krav med tilsvarende status kan fuldbyrdelse eller tilbageholdelse af aktiver i skyldnerens bo ske på grundlag af en afgørelse fra skifteretten med forbehold af de restriktioner, der fastsættes i den pågældende afgørelse.

Det er ikke muligt at udøve en ret, der er fastlagt i aftalen mellem kreditor og skyldner, til udlæg i løn eller anden indkomst, der behandles som løn, ved fuldbyrdelsen af en dom.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Insolvensafgørelser indfører et moratorium for retssager og voldgiftssager om krav og andre rettigheder vedrørende boet, som skal påberåbes ved registrering i insolvensbehandlingen, eller som betragtes som registreret ved insolvensbehandlingen, eller vedrørende krav, som ikke opfyldes ved insolvensbehandlingen. Medmindre andet angives, er det umuligt at videreføre disse procedurer, mens en insolvensafgørelse fortsat er i kraft.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Principperne for kreditorers deltagelse

Insolvensbehandling er bl.a. baseret på følgende principper vedrørende kreditorers deltagelse:

Insolvensbehandlingen skal gennemføres på en sådan måde, at ingen af parterne skades på urimelig vis eller modtager ulovlige fordele, og således at kreditorernes krav dækkes hurtigt, økonomisk og i videst mulig udstrækning.

Kreditorer, der i henhold til loven har samme eller tilsvarende status, har lige muligheder ved insolvensbehandlingen.

Medmindre andet er fastlagt ved lov kan en kreditors rettigheder, der er erhvervet i god tro forud for indledningen af insolvensbehandlingen, ikke begrænses af skifteretten eller som følge af den procedure, der skal følges af kuratoren.

Kreditorer er forpligtede til at afstå fra at foretage handlinger med henblik på at dække deres krav uden for insolvensbehandlingen, medmindre dette er tilladt i lovgivningen.

Kreditororganer

Kreditororganerne er:

skiftesamlingen

kreditorudvalget (eller kreditorernes repræsentant).

Skiftesamlingen er ansvarlig for at vælge og afsætte medlemmer af og suppleanter til kreditorudvalget (eller en kreditorrepræsentant). Skiftesamlingen kan forbeholde sig retten til at behandle alle spørgsmål, der hører under kreditororganernes kompetence. Hvis der ikke udpeges et kreditorudvalg eller en kreditorrepræsentant, handler skiftesamlingen i stedet i denne egenskab, medmindre andet er fastlagt i lovgivningen.

Hvis mere end 50 kreditorer er registreret, skal skiftesamlingen oprette et kreditorudvalg. Ellers er det tilstrækkeligt at vælge en kreditorrepræsentant.

Kreditorudvalget udøver de beføjelser, der tilhører kreditororganer, undtagen spørgsmål, der hører under skiftesamlingen, eller som skiftesamlingen har besluttet selv at behandle. Kreditorudvalget fører navnlig tilsyn med kurators aktiviteter og er berettiget til at fremsætte forslag til skifteretten vedrørende

insolvensbehandlingen. Kreditorudvalget beskytter kreditorernes fælles interesser og samarbejder med kurator om at nå målet med insolvensbehandlingen. Bestemmelserne om kreditorudvalg finder tilsvarende anvendelse på kreditorrepræsentanter.

Kreditor kategorier

Loven skelner mellem sikrede og usikrede kreditorer.

En sikret kreditor er en kreditor, hvis fordring er sikret ved aktiver tilhørende boet i form af et pant, en tilbageholdsret, en overdragelsesbegrænsning, en betroet overdragelse af en rettighed, henførelse af en fordring til sikkerhedsstillelsen eller tilsvarende rettigheder i henhold til udenlandsk ret.

Sikrede kreditorer kan udøve betydelig indflydelse på insolvensbehandlingsforløbet. Når skyldner er en virksomhed, der kan rekonstrueres i henhold til loven om insolvens, kræver vedtagelsen af en beslutning om insolvensmetoden (konkurs eller rekonstruktion) mindst halvdelen af alle de sikrede (og usikrede) kreditorers stemmer ved skiftesamlingen målt på størrelsen af deres fordringer, medmindre mindst 90 % af de tilstedeværende kreditorer målt på størrelsen af deres fordringer stemmer for beslutningen. En sikret kreditor kan også give personer, som er i besiddelse af aktiverne, besked på, hvordan sikkerhedsstillelsen, der forpligter den pågældende, skal forvaltes, på den betingelse, at sådanne instrukser er beregnet på at sikre en forsvarlig forvaltning. Kurator er også bundet af instrukser fra sikrede kreditorer med henblik på realisering af sikkerhedsstillelsen. Kuratorer kan afvise sådanne anvisninger, hvis de mener, at sikkerhedsstillelsen kan realiseres på mere gunstige betingelser, og i så tilfælde kan de indgive begæring til skifteretten om at ændre instrukserne som led i dennes tilsynsaktiviteter. Realisering af et formuegode, et krav eller et andet aktiv ved insolvensbehandling afslutter sikkerhedsstillelsen for de sikrede kreditors krav, selv om den pågældende kreditor ikke har anmeldt kravet.

Sikrede kreditors krav dækkes af det fulde provenu fra realiseringen med fradrag af kurators vederlag og omkostninger til forvaltning og realisering på et hvilket som helst tidspunkt i forløbet, idet der tages hensyn til tidspunktet for sikkerhedsstillelsens ikrafttrædelse.

Alle andre kreditorer er usikrede. De står svagere i forbindelse med insolvensbehandlingen, og statistikken viser, at den forventede dækning af deres krav normalt er langt lavere.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Kuratorerne kan anvende aktiverne i boet ved konkursbehandlingen. Kurator får tilladelse til at realisere boet samt til at udøve skyldners rettigheder og opfylde deres forpligtelser i spørgsmål vedrørende boet. Kurator udøver navnlig aktionærrettigheder knyttet til aktiver i konkursboet, træffer beslutninger om forretningshemmeligheder og andre fortrolige spørgsmål, handler i egenskab af arbejdsgiver i forhold til skyldners ansatte og er ansvarlig for driften af skyldners virksomhed, bogføring og overholdelse af skattereglerne. Kuratorer har ligeledes til opgave at realisere boet.

I forbindelse med behandling af sager om rekonstruktion og gældssanering bevarer skyldner disse rettigheder med væsentlige begrænsninger.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Krav mod boet og tilsvarende krav kan dækkes fuldt ud på et hvilket som helst tidspunkt, efter at insolvensafgørelsen er truffet.

Der skelnes mellem følgende:

krav mod boet, der opstår efter indledningen af insolvensbehandlingen eller efter indførelsen af et moratorium (særlig godtgørelse af kontante udgifter og honorarer til den midlertidige kurator, skyldners likvidator og medlemmer af kreditorudvalget og kreditorkrav, der er opstået som følge af lånefinansiering)

krav mod boet efter insolvensafgørelsen (navnlig kontante udgifter og salær til kurator, skatter, afgifter, told, bidrag til sociale sikringsordninger, bidrag til den statslige beskæftigelsespolitik og offentlige sygeforskringsbidrag)

fordringer svarende til krav mod boet (navnlig krav fra skyldnerens medarbejdere i henhold til arbejdsmarkedslovgivningen og kreditorernes krav vedrørende lovfastsat underholdsbidrag).

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Anmeldelse af krav

Kreditorerne anmelder deres krav over for skifteretten ved hjælp af en standardblanket, og dette kan ske fra indledningen af insolvensbehandlingen frem til den frist, der fastsættes i insolvensafgørelsen. Skifteretten ser bort fra krav indgivet efter fristen, og disse dækkes ikke ved insolvensbehandlingen. Krav, der allerede er rejst over for retten, og retskraftige krav, herunder krav, der skal dækkes ved tvangsfuldbyrdelse eller udlæg, anmeldes ligeledes. En kreditor, der anmelder krav, eller som betragtes som registreret kreditor, kan trække kravet tilbage på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af insolvensbehandlingen.

Anmodningen om anmeldelse af et krav skal indeholde en forklaring på, hvordan kravet er opstået, og hvad beløbet er. Et krav skal altid opgøres i penge, også selv om der ikke er tale om et økonomisk aktiv. Alle dokumenter, der henvises til i anmeldelsen af kravet, skal vedlægges anmeldelsen. Muligheden for at fuldbyrde et krav skal påvises ved et officielt bekræftet dokument.

For så vidt angår forældelsesfristen eller fristen for rettighedernes udløb har en ansøgning om anmeldelse af et krav samme virkninger som et sagsanlæg eller påberåbelse af en rettighed ved domstolene; denne periode begynder på datoen, hvor anmodningen indgives til skifteretten.

Kreditor er ansvarlig for nøjagtigheden af oplysningerne i ansøgningen om anmeldelse af et krav. På grundlag af en henstilling fra kurator kan skifteretten indføre sanktioner, hvis kravets størrelse er angivet for højt (med mere end 100 %), ved at pålægge indbetaling af et beløb til boet, som fastsættes under hensyntagen til alle omstændigheder vedrørende anmeldelsen af kravet og en gennemgang af selve kravet, op til det beløb, hvormed beløbsangivelsen i kravet oversteg den faktiske vurderede værdi.

Der ses bort fra en kreditors ret til at få dækket et krav fra sikkerhedsstillelsen, hvis det er anmeldt i forkert rækkefølge, eller hvis man ved gennemgangen finder, at det niveau, der skulle have været sikret, er angivet mere end 100 % for højt. I så fald kan kreditoren straffes af skifteretten og beordres til at betale et pengebeløb til sikrede kreditorer, der har anmeldt krav med sikkerhedsstillelse vedrørende de samme aktiver. Beløbets størrelse fastsættes af skifteretten under hensyntagen til alle omstændighederne for udøvelsen og gennemgangen af retten til at få kravet dækket af sikkerhedsstillelsen op til det beløb, hvormed værdien af sikkerhedsstillelsen i anmodningen oversteg den vurderede værdi af sikkerhedsstillelsen.

Kontrol af anmeldte fordringer

Anmeldte krav behandles først af kurator, som hovedsagelig krydskontrollerer dem med de ledsagende dokumenter og skyldnerens regnskaber og opgørelser, der føres i henhold til den specifikke lovgivning. Kuratoren opfordrer dernæst skyldneren til at kommentere kravene. Når det er relevant, foretager kurator de nødvendige undersøgelser af kravene i samarbejde med myndighederne, som er forpligtet til at samarbejde.

Hvis et anmeldt krav er fejlbehæftet eller ufuldstændigt, opfordrer kurator kreditor til at korrigere eller færdiggøre det inden for 15 dage (der kan fastsættes en længere frist) og rådgiver kreditor herom. Kuratoren fremlægger krav, der ikke færdiggøres eller korrigeres behørigt og rettidigt, for skifteretten med henblik på at få en afgørelse om, at der skal ses bort fra ansøgningen. Kreditor skal underrettes herom.

Kuratoren udarbejder en liste over de anmeldte krav. Sikrede kreditorer opføres separat. Såfremt krav afvises af kurator, skal dette udtrykkeligt anføres. For alle kreditorer angives de oplysninger, der er nødvendige for at identificere dem og for at vurdere, hvordan kravet er opstået, dets størrelse og placering i rækkefølgen. For sikrede kreditorer angives desuden årsagen til og metoden for sikkerhedsstillelsen.

Listen over krav offentliggøres af skifteretten i insolvensregistret forud for fordringsprøvelsen. Skifteretten offentliggør ligeledes straks enhver ændring af gældbogen i insolvensregistret.

De anmeldte krav kontrolleres herefter ved en fordringsprøvelse, der foranstalles af skifteretten. Tid og sted for dette retsmøde fastsættes af skifteretten i insolvensafgørelsen. Kreditorer har indtil afslutningen af retsmødet med fordringsprøvelsen til at ændre størrelsen af deres anmeldte krav, medmindre det er

sikret eller er blevet afvist ved en eksigibel dom. Men de kan ikke ændre begrundelsen for, hvorfor det anmeldte krav opstod, eller dets placering i rækkefølgen.

Afvisning af krav

Ægtheden, beløbet og rangordningen af alle anmeldte krav kan afvises af: a) kurator, b) skyldner, eller c) en registreret kreditor.

En registreret kreditors afvisning af en anden kreditors krav skal omfatte de samme oplysninger som et sagsanlæg i henhold til den civile retsplejelov, og det skal præciseres, om det er ægtheden, beløbet eller prioriteringsrækkefølgen, der afvises. Et afslag indgives på en standardblanket.

I loven om insolvens anerkendes følgende typer af afvisninger:

afvisning af ægtheden af et krav – det påstås, at kravet aldrig er opstået, eller at det er bortfaldet eller helt forældet

afvisning af kravets størrelse – det påstås, at skyldners hæftelse er lavere end det anmeldte krav (personen, der afviser kravets størrelse, skal ligeledes angive kravets faktiske størrelse)

afvisning af kravets placering i rangordningen – det gøres gældende, at kravet er placeret lavere på listen end angivet i det anmeldte krav, eller retten til at få kravet dækket gennem sikkerhedsstillelsen afvises (personen, der afviser kravets placering i prioriteringsrækkefølgen, skal ligeledes angive kravets korrekte placering).

Hvis en registreret kreditor afviser en anden registreret kreditors krav, bliver disse kreditorer parter i en sideløbende tvist. Kuratorer, som ønsker at bistå en part i en sideløbende tvist, hvori de ikke selv er part, har ret til at intervenere.

Afgørelser om ægthed, beløb og prioriteringsrækkefølgen for afviste krav træffes af skifteretten.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Konkursboet realiseres i forbindelse med konkursbehandlingen. Dette betyder, at alle aktiver tilhørende boet opgøres i likvider med henblik på en forholdsmæssig fyldestgørelse af kreditorerne. Boet realiseres af kurator. Dette trin kan først gennemføres, når konkursafgørelsen bliver endelig, og den første skiftesamling har været afholdt. Aktiver, som er i overhængende risiko for at gå til grunde eller blive ødelagt, er fritaget; fritagelse af andre grunde kan også tillades af skifteretten. Realiseringen af boet ophæver alle virkninger af en kendelse om tvangsfuldbyrdelse eller udlæg samt andre mangler vedrørende realiseringen af aktiverne, medmindre andet er fastsat ved lov.

Konkursboet kan sælges ved:

offentlig auktion

salg af løsøre og fast ejendom i henhold til fuldbyrdelsesbestemmelserne i den civile retsplejelov

salg af aktiver uden for auktion.

Hvis provenuet af realiseringen af boet ikke er tilstrækkeligt til at dække alle krav, afregnes kurators honorar og kontante udgifter først efterfulgt af kreditorernes krav, som er opstået i løbet af moratoriet, kreditorers krav som følge af lånefinansiering, omkostninger i forbindelse med vedligeholdelse og administration af boet, arbejdsretlige krav fra skyldnerens ansatte og kreditorernes krav til underhold og erstatning for skader på helbredet. Andre krav dækkes forholdsmæssigt.

Når godkendelsen af den endelige rapport bliver endelig, fremlægger kurator et forslag til afgørelse om udlodningen af boet for skifteretten med angivelse af, hvor meget de enkelte krav på den reviderede liste over registrerede krav skal modtage. På grundlag af dette afsiger retten kendelse om udlodningen af boet, hvori den fastsætter de beløb, der skal udbetales til kreditorerne. Alle kreditorer, der er medtaget på udlodningsplanen, får dækket deres krav i forhold til den vurderede størrelse af deres krav. Inden udlodningen foretages, dækkes endnu ubetalte krav, som kan betales på et hvilket som helst tidspunkt under konkursbehandlingen, navnlig:

krav mod boet – navnlig kontante udgifter og salær til kurator, udgifter til vedligeholdelse og forvaltning af skyldnerens bo, skatter, afgifter, told, bidrag til sociale sikringsordninger, bidrag til den statslige beskæftigelsespolitik, offentlige sygeforsikringsbidrag)

tilsvarende krav – krav fra skyldnerens medarbejdere i henhold til arbejdslovgivningen, kreditorers krav på erstatning for skader på helbredet, krav fra det offentlige osv.

sikrede krav.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Afslutning af konkurs

Når boet er realiseret, fremlægger kurator en endelig rapport for skifteretten. Den endelige rapport skal indeholde en beskrivelse af de generelle kendetegn ved kurators aktiviteter og omfatte en kvantificering af de økonomiske resultater af disse. Den skal indeholde en kvantificering af beløbet, der skal fordeles mellem kreditorerne, og udpege disse kreditorer med angivelse af størrelsen af deres andele af det samlede beløb. Sammen med den endelige rapport fremlægger kurator en opgørelse af honorar og udgifter for skifteretten.

Skifteretten gennemgår kurators endelige rapport og faktura og korrigerer efter samråd med kuratoren eventuelle fejl og udeladelser heri. Skifteretten giver parterne meddelelse om kurators reviderede endelige rapport ved at offentliggøre den i form af en offentlig bekendtgørelse. Når godkendelsen af den endelige rapport bliver endelig, fremlægger kurator et forslag til afgørelse om udlodningen af boet for skifteretten med angivelse af, hvor meget de enkelte krav på den reviderede liste over registrerede krav skal modtage. Herefter afsiger skifteretten kendelse om udlodningen af boet, hvori den fastsætter de beløb, der skal udbetales til kreditorerne. Alle kreditorer, der er medtaget på udlodningsplanen, får dækket deres krav i forhold til den vurderede størrelse af deres krav. I udlodningskendelsen giver skifteretten kurator en frist for fuldbyrdelsen, som ikke må være længere end to måneder fra den dato, hvor udlodningskendelsen får retskraft.

Konkursbehandlingen afsluttes med aflevering af kurators rapport om fuldbyrdelsen af udlodningskendelsen og skifterettens afgørelse om at afslutte sagen.

Skifteretten beslutter ligeledes at afslutte insolvensbehandlingen i visse andre situationer, der foreskrives af lovgivningen, f.eks. hvis det konstateres, at skyldnerens aktiver tydeligvis er utilstrækkelige til at dække kreditorernes krav. Når afgørelsen om afslutning af insolvensbehandlingen bliver endelig, afsluttes insolvensbehandlingen.

Afslutning af rekonstruktion

Rekonstruktion slutter med skifterettens afgørelse, hvori den anerkender gennemførelsen af rekonstruktionsplanen eller væsentlige dele heraf. Det er ikke muligt at påklage afgørelsen.

Rekonstruktion kan også afsluttes ved skifterettens beslutning om at ændre en rekonstruktion til konkurs, hvilket sker i tilfælde, der er fastsat i lovgivningen, navnlig når der opstår problemer i forbindelse med godkendelse og efterlevelse af rekonstruktionsplanen. Skifteretten kan ikke træffe afgørelse om at ændre rekonstruktion til konkurs, hvis centrale dele af rekonstruktionsplanen allerede er gennemført. Klager over skifterettens beslutning om at ændre en rekonstruktion til konkurs kan indgives af skyldneren, ansøgeren om rekonstruktion, kuratoren eller kreditorudvalget. Når skifteretten beslutter at ændre en rekonstruktion til konkurs, gælder virkningerne af en konkurserklæring, medmindre skifteretten i sin afgørelse har fastsat andre betingelser for denne ændring.

Afslutning af gældssanering

Gældssanering afsluttes med skifterettens afgørelse, hvori den anerkender gennemførelsen af gældssaneringen. Det er ikke muligt at påklage afgørelsen. Hvis skyldner opfylder alle sine forpligtelser i henhold til den godkendte gældssaneringsmetode på behørig vis og rettidigt – efter henstilling fra skyldner – udsteder skifteretten en kendelse, der fritager skyldner for betaling af krav, der er en del af gældssaneringsproceduren, i det omfang de endnu ikke er dækket.

Gældssaneringen kan også afsluttes, hvis skifteretten afbryder denne procedure og beslutter sig for at behandle skyldnerens insolvens gennem en konkursprocedure, hvilket sker i de i lovgivningen fastlagte tilfælde, navnlig når skyldner ikke opfylder betingelserne for gældssanering.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

I en konkurs sag vedrørende aktiver tilhørende en fysisk person (på et hvilket som helst tidspunkt efter afslutningen af konkurs sagen) eller en juridisk person (indtil denne opløses ved sletning fra et offentligt register), efter at sagen er afsluttet, kan der fortages udlæg eller ske tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med et krav, der er konstateret, og som skyldner ikke afviser, og som ikke er blevet dækket i løbet af konkursbehandlingen. Når der indgives en anmodning om tvangsfuldbyrdelse, skal der kun fremlægges en godkendelse og en rapport om valideringen af det pågældende krav i forbindelse med konkursbehandlingen.

Denne ret forældes 10 år efter afslutningen af konkursbehandlingen, og forældelsesfristen indledes på datoen for beslutningen om afslutning af sagen.

I forbindelse med rekonstruktion kan der afsiges kendelse om tvangsfuldbyrdelse og udlæg over for skyldner, og disse kan gennemføres med henblik på at inddrive en fordring i henhold til rekonstruktionsplanen, efter at rekonstruktionsplanen er trådt i kraft. Men hvis kravet er blevet afvist, er tvangsfuldbyrdelse eller udlæg kun muligt, hvis skifterettens afgørelse med konstatering af kravet er blevet endelig; ansøgningen skal vedlægges denne afgørelse.

I forbindelse med gældssanering er det ikke længere muligt at dække kreditorernes krav gennem tvangsfuldbyrdelse eller udlæg efter gældssaneringen og fritagelsen af de resterende krav for betaling. Det er uden betydning, om kreditorerne delvist har fået dækket deres krav ved behandlingen af gældssaneringen, eller om de overhovedet har anmeldt deres krav i forbindelse med insolvensbehandlingen.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Omkostninger – navnlig kurators honorar og udgifter – skal dækkes af boet, dvs. de skal afholdes af skyldner.

Eftersom konkursboet ikke altid er stort nok til at dække omkostningerne, kan skifteretten, inden den træffer afgørelse om insolvensanmodningen, kræve, at den part, der ønsker at indlede insolvensbehandlingen, indbetaler et forskud på udgifterne ved insolvensbehandling inden en bestemt frist, når dette er nødvendigt for at dække udgifterne til behandlingen, og de nødvendige ressourcer ikke kan sikres på anden måde. Dette gælder også, selv om det er klart, at skyldner ikke har nogen aktiver. I loven fastsættes der en øvre grænse for størrelsen af disse forskud. Hvis flere begærer insolvens, betaler de forskuddet solidarisk.

Hvis boet ikke er i stand til at dække udgifterne, dækkes den resterende del af forskuddet på udgifterne til insolvensbehandlingen, dvs. afholdes af den, der indgiver begæringen.

Hvis forskuddet heller ikke dækker omkostningerne, betaler staten restbeløbet. Der findes en specifik lovgivning, der lægger loft over de omkostninger, der skal dækkes af staten.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Skyldnerens retshandlinger, som har til formål at mindske muligheden for, at kreditorerne kan få dækket deres krav, eller at stille visse kreditorer gunstigere i forhold til andre, er ikke retskraftige. Enhver udeladelse fra skyldnerens side i denne henseende betragtes ligeledes som en retshandling. Der findes tre kategorier af sådanne handlinger uden retskraft: a) retshandlinger uden tilstrækkelig godtgørelse, b) præferentielle retshandlinger, der fører til en situation, hvor en kreditor på bekostning af andre kreditorer opnår en højere dækning, end vedkommende ellers ville have opnået ved konkursbehandlingen, c) retshandlinger, hvor skyldner bevidst forhindrer kreditor i at få dækket sit krav, hvis modparten havde kendskab til denne hensigt eller burde have haft kendskab til den i lyset af alle omstændighederne.

Den manglende retskraft af skyldnerens retshandlinger fastslås ved en kendelse afsagt af skifteretten i en sag anlagt af kurator, hvor denne protesterer over skyldnerens retshandlinger (sag om ophævelse af en transaktion). Kuratoren kan anlægge sag for at få ophævet en transaktion senest et år efter den dato, hvor insolvensafgørelsen træder i kraft. Hvis sagen ikke anlægges inden for den fastsatte frist, udløber fristen for at kræve en transaktion ophævet. Skyldnerens godtgørelse for retshandlinger uden retskraft udgør en del af boet, når afgørelsen om at ophæve transaktionen bliver endelig.

En retshandlings manglende retskraft berører ikke dens gyldighed. Men i forbindelse med en insolvensprocedure bliver skyldnerens godtgørelse for retshandlinger uden retskraft en del af boet. Hvis skyldnerens oprindelige godtgørelse for en retshandling uden retskraft ikke kan overgå til boet, skal der ydes passende kompensation.

Skifteretten er ikke bundet af en afgørelse truffet af en anden domstol eller en anden myndighed, der i løbet af insolvensbehandlingen fastslår, at en retshandling vedrørende skyldners aktiver eller passiver er ugyldig, eller hvis man på anden måde når frem til en sådan konstatering. I løbet af insolvensbehandlingen må kun skifteretten undersøge gyldigheden af en sådan retshandling, enten i form af en henvisning til præjudiciel afgørelse eller i en sideløbende tvist om spørgsmålet. Andre parter i insolvensproceduren end skyldner kan nedlægge påstand i den retstvist, medmindre der er tale om en skyldner, der har rådighed over aktiverne, samt kurator eller anklagemyndigheden. Kurator skal altid være sagsøger eller sagsøgte. Hvis det efterfølgende fastslås i den endelige afgørelse, at en retshandling vedrørende skyldners aktiver eller passiver er ugyldig, skal det økonomiske udbytte i form af godtgørelsen tilbagegives til boet.

Hvis en retshandling vedrørende skyldners aktiver eller passiver kendes ugyldig i en domstolsafgørelse, der blev eksigibel forud for indledningen af insolvensbehandlingen, behandles retshandlingen, som dommen vedrører, ligeledes som ugyldig i forbindelse med insolvensbehandlingen.

Specifikke bestemmelser for visse kategorier af krav

Særlige regler for følgende kategorier af krav:

krav mod boet, der opstår efter indledningen af insolvensbehandlingen eller efter erklæringen om et moratorium

krav mod boet, der opstår efter insolvensafgørelsen

krav svarende til krav mod boet

efterstillede krav

krav fra skyldners aktionærer eller medlemmer, der opstår i forbindelse med deres deltagelse i selskabet eller kooperativet.

Sidste opdatering: 21/08/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Tyskland

Indledning

I Tyskland reguleres insolvens og insolvensbehandling af insolvensloven (*Insolvenzordnung* – InsO), der trådte i kraft den 1. januar 1999. Det særlige ved insolvensloven er, at den ikke kun indeholder formelle, men også materielle bestemmelser. F.eks. har bestemmelserne om retsvirkningerne af, at der indledes en insolvensbehandling, karakter af materielle bestemmelser (§§ 80-147 i InsO).

Formålet med insolvensloven er primært, at der sker en samlet fyldestgørelse af en skyldners kreditorer, enten i form af en realisation af skyldners aktiver og fordeling af provenuet eller i form af en alternativ ordning, der fastlægges i en insolvensplan, navnlig med henblik på at sikre virksomhedens fortsatte eksistens (§ 1, første punktum, i InsO). "Samlet fyldestgørelse" (*Gemeinschaftliche Befriedigung*) betyder, at kreditorerne i princippet fyldestgøres i forhold til deres respektive krav. Derudover har insolvensbehandlingen til formål at give ærlige skyldnere mulighed for at komme ud af deres resterende gældsforpligtelser (§ 1, andet punktum, i InsO).

Et grundprincip i tyske konkursbehandlinger er – ud over princippet om lige behandling af kreditorerne – kreditorernes selvstændighed (*Gläubigerautonomie*). Kreditorerne har omfattende rettigheder under sagen, især med hensyn til, hvordan skyldnerens aktiver skal realiseres. Det er også kreditorerne, der beslutter, hvordan insolvensbehandlingen i det konkrete tilfælde skal gennemføres, fordi loven ud over den forskriftsmæssige procedure åbner mulighed for, at kreditorer, der kan forfølge deres rettigheder uafhængigt af insolvensboet (*absonderungsberechtigte Gläubiger*), og konkurskreditorer (*Insolvenzgläubiger*) kan behandle insolvensboet privat, idet de kan udarbejde en insolvensplan, som afviger fra bestemmelserne i insolvensloven, for at få realiseret insolvensboets aktiver, fordelt provenuet til de berørte parter, gennemført insolvensbehandlingen og fastlagt skyldners hæftelse for restgælden efter insolvensbehandlings afslutning. Insolvensplanen er særligt vigtig i forbindelse med en rekonstruktion af en virksomhed, men den kan også danne rammen omkring afviklingen af en virksomhed.

Tysk insolvensret er endvidere kendetegnet ved princippet om enhed. Det betyder, at loven ikke indeholder forskellige procedurer for rekonstruktion og afvikling. Både afvikling og sanering kan gennemføres efter standardproceduren og efter proceduren med en insolvensplan.

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

En insolvensbehandling kan indledes med hensyn til aktiver, der ejes af en fysisk eller juridisk person, selv om denne person ikke er en virksomhed eller ikke driver selvstændig erhvervsaktivitet (sådanne fysiske personer betegnes "enkeltpersoner"). Insolvensbehandlinger kan også indledes med hensyn til aktiverne i et selskab, der ikke har status som juridisk person (f.eks. et interessentskab (*offene Handelsgesellschaft*) eller kommanditselskab (*Kommanditgesellschaft*)), eller en særlig formuemasse, f.eks. et dødsbo. For offentligtretlige juridiske personer gælder den særlige bestemmelse i § 12 i InsO om, at en insolvensbehandling ikke kan indledes med hensyn til aktiver, der ejes af den tyske forbundsstat eller af en af de tyske delstater, jf. § 12, stk. 1, nr. 1, i InsO.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

En insolvensbehandling kan kun indledes efter begæring og ikke ex officio af et offentligt organ. Begæringen kan indgives af en skyldner eller en kreditor. Med henblik på at beskytte retten og skyldneren mod begæring, der indgives på et for tidligt tidspunkt eller udelukkende med det formål at forvolde skade, skal en kreditor, der indgiver en begæring, påvise, at der er rimelig grund til at antage, at der foreligger insolvens, og at kreditor rent faktisk har et krav. Bliver et kapital-selskab insolvent, skal dets ledelsesorganer under strafansvar indgive en begæring om, at selskabet tages under insolvensbehandling. Hvis dette krav ikke opfyldes, kan kreditorerne rejse et erstatningskrav. Tilsidesætter en kriseramet skyldner sine forpligtelser, ifalder han under visse omstændigheder strafansvar (§ 283 ff. i straffeloven (*Strafgesetzbuch*)).

Den almindelige årsag til, at der indledes insolvensbehandling, er manglende betalingsevne. Der foreligger manglende betalingsevne, hvis en skyldner ikke er i stand til at opfylde sine betalingsforpligtelser ved forfald. Det antages som regel, at der foreligger insolvens, hvis skyldneren har indstillet sine betalinger (§ 17, stk. 2, i InsO). Hvis skyldneren er en juridisk person eller en virksomhed, hvor ingen af partnerne er en fysisk person, der hæfter ubegrænset, kan der også indledes insolvensbehandling på grund af overdreven gældsættelse. Der foreligger overdreven gældsættelse, hvis skyldners aktiver ikke længere dækker de eksisterende forpligtelser, medmindre det under de foreliggende omstændigheder er højst sandsynligt, at virksomheden fortsat vil bestå (§ 19, stk. 2, i InsO). Hvis det forholdene taget i betragtning er højst sandsynligt, at virksomheden fortsat vil bestå, skal dette danne grundlag for vurderingen af værdien af skyldners aktiver. En begæring kan også indgives af en skyldner, hvis denne står over for en nært forestående manglende betalingsevne (§ 18, stk. 1, i InsO). Skyldners manglende betalingsevne anses for at være nært forestående, hvis det er sandsynligt, at han ikke kan opfylde sine eksisterende betalingsforpligtelser på det tidspunkt, hvor gælden forfalder (§ 18, stk. 2, i InsO).

Det er også nødvendigt at sikre finansieringen af insolvensbehandlingen. En begæring om indledning af insolvensbehandling vil derfor blive afvist, hvis det er sandsynligt, at skyldners aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække omkostningerne ved insolvensbehandlingen (§ 26, stk. 1, første punktum, i InsO).

Hvis betingelserne er opfyldt, beslutter retten med ansvar for insolvensbehandlingen eller "skifteretten" (*Insolvenzgericht*) at indlede sagsbehandlingen. Denne afgørelse offentliggøres. Retten offentliggør afgørelsen på internettet (<http://www.insolvenzbekanntmachungen.de/>). I afgørelsen om at indlede insolvensbehandlingen opfordrer retten de simple kreditorer til at anmelde deres krav til bobestyreren inden for en bestemt frist. Retten fastsætter en dato for et møde, hvor kreditorerne på grundlag af bobestyrerens beretning træffer afgørelse om insolvensbehandlingens forløb, og en dato for en fordringsprøvelse, hvor de indgivne krav vil blive efterprøvet.

Som allerede nævnt i indledningen fastsætter insolvensloven ikke forskellige procedurer for sanering og afvikling. Ud over standardproceduren giver loven mulighed for, at der udarbejdes en insolvensplan for afviklingen eller saneringen.

Skifteretten skal efterprøve, at betingelserne for at indlede sagen er opfyldt, hvilket kan tage et stykke tid, og retten vil indledningsvist træffe eventuelle midlertidige foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at undgå eventuelle ændringer i skyldners finansielle situation, som kunne være til ugunst for kreditorerne, førend der er truffet afgørelse om begæringen om at indlede sagen (§ 21, stk. 1, første punktum, i InsO). I praksis udpeger retten en midlertidig bobestyrer (*vorläufiger Insolvenzverwalter*), der kan være "svag" eller "stærk". Hvis der udpeges en "svag" midlertidig bobestyrer, beholder skyldneren råderetten, og bobestyrers specifikke opgaver fastsættes af retten, idet disse dog ikke kan være mere omfattende end de opgaver, der påhviler en stærk midlertidig bobestyrer (§ 22, stk. 2, andet punktum, i InsO). Retten kan f.eks. afsige en kendelse om, at skyldneren alene kan udnytte sin råderet med bobestyrerens godkendelse. Udnævnelse af en svag midlertidig bobestyrer betyder ikke, at verserende retstvister afbrydes (BGH NZG 1999, 939, 940). Den midlertidige bobestyrer er "stærk", hvis retten indfører et generelt forbud for at forhindre skyldneren i at udnytte sin råderet, således at retten til at forvalte og afhænde skyldners ejendom beror hos bobestyrer (§ 22, stk. 1, første punktum, i InsO).

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Insolvensboet (*Insolvenzmasse*) omfatter aktiver, som skyldneren ejer på den dato, hvor sagen indledes, og aktiver, som skyldneren erhverver under sagen (dvs. indtil sagen afsluttes eller afbrydes). Boet omfatter ikke skyldners strengt personlige rettigheder og genstande, som er fritaget for arrest og beslaglæggelse, da disse heller ikke ville kunne gøres til genstand for en individuel tvangsfuldbyrdelse. Indtægt indgår f.eks. kun i insolvensboet, i det omfang den overstiger skyldners eksistensminimum. Bobestyreren kan også frigøre aktiver, som derefter tilhører skyldners egne aktiver og er fritaget for arrest og beslaglæggelse.

I henhold til tysk lovgivning overgår retten til at forvalte og afhænde aktiver tilhørende insolvensboet i princippet til bobestyreren, når insolvensbehandlingen indledes (undtagen hvis skyldner er omfattet af ordningen med egenforvaltning (*Eigenverwaltung*), § 270 ff. i InsO), således at tilvejebringelsen af sikkerhed

til fordel for långivere, der f.eks. yder finansiering til en skyldner under egenforvaltning, påhviler bobestyreren. For transaktioner af særlig betydning, f.eks. indgåelse af en låneaftale med store byrder for insolvensboet, skal bobestyreren have disse godkendt af skiftesamlingen eller et udpeget kreditorudvalg (§ 160, stk. 2, andet afsnit, i InsO). Låneforpligtelser og andre forpligtelser indgået af bobestyreren er forpligtelser, der påhviler insolvensboet, og som opfyldes af samme bo som en prioritet, dvs. før simple kreditorer. På den måde sikres det, at kontraherende parter efter indledningen af insolvensbehandlingen vil være rede til at indgå forretningsaftaler med den insolvente skyldner.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Da bobestyreren, når insolvensbehandlingen indledes, som hovedregel påtager sig en vigtig rolle (undtagen hvis skyldner er omfattet af ordningen med egenforvaltning), har skifteretten på dette tidspunkt i sagen hovedsagelig beføjelser af kontrolmæssig og retningsgivende art (jf. §§ 58 og 76 i InsO) (ud over særlige beføjelser, f.eks. i forbindelse med proceduren med en insolvensplan, eller hvis skyldner er omfattet af egenforvaltning). Når insolvensbehandlingen er indledt, træffes de vigtigste beslutninger (realisering, afvikling, rekonstruktion og insolvensplan) af kreditorerne. Retten har dog særlige beføjelser og opgaver i forbindelse med insolvensbehandlingsindledning. Her træffer den afgørelse om sagens indledning, om foreløbige beskyttelsesforholdsregler og om udnævnelse af en bobestyrer. Retten har også ansvaret for at føre tilsyn med bobestyreren. Den fører tilsyn med lovligheden af hans handlinger, men ikke med, hvorvidt de er hensigtsmæssige, og den kan ikke give anvisninger. For at fremskynde insolvensbehandlingen kan skifterettens afgørelser kun appelleres i tilfælde, hvor loven giver mulighed for øjeblikkelig appel (*sofortige Beschwerde*) (jf. § 6, stk. 1, i InsO). En øjeblikkelig appel kan indgives til skifteretten selv eller til den regionale appeldomstol (*Landgericht*), dvs. den ret, der står over skifteretten, skriftligt eller mundtligt til dommerkontoret (*Geschäftsstelle*). Dette har ikke opsættende virkning, men den regionale appeldomstol eller skifteretten kan afsige kendelse om midlertidig udsættelse af den anfægtede afgørelse.

Bobestyreren er en central aktør i insolvensbehandlingen. Kun fysiske personer, altså ikke juridiske personer, kan udpeges som bobestyrer (§ 56, stk. 1, første punktum, i InsO). Især advokater, erhvervsfolk, revisorer og skatterådgivere kommer i betragtning til denne udnævnelse. Med indledningen af insolvensbehandlingen overgår retten til at forvalte og afhænde skyldners ejendom til bobestyreren. Hans primære opgave er at udtage genstande, der findes hos skyldneren ved indledningen af insolvensbehandlingen, men som ikke tilhører denne. Han skal også til skyldners aktiver overføre genstande, der ansvarsretligt hører til skyldners aktiver, men som endnu ikke er opført blandt skyldners aktiver på det tidspunkt, hvor insolvensbehandlingen indledes. De af skyldners aktiver, der bestemmes på denne måde, udgør insolvensboet (*Insolvenzmasse*, § 35 i InsO), som vil blive realiseret af bobestyreren og anvendt til at fyldestgøre kreditorerne. Bobestyrerens øvrige opgaver omfatter:

udbetaling af løn til skyldners ansatte

beslutning om at videreføre eller afslutte verserende retstvister (§ 85 ff. i InsO) og håndtering af kontrakter, der ikke er (helt) gennemført (§ 103 ff. i InsO) udarbejdelse af en opgørelse over aktiver og passiver (§ 153, stk. 1, første punktum, i InsO)

anfægtelse af transaktioner, som er indgået forud for insolvensbehandlingsindledning, og som sandsynligvis vil være til ugunst for de simple kreditorer (§ 129 ff. i InsO).

Bobestyreren er underlagt skifterettens tilsyn (§ 58, stk. 1, i InsO). Hvis der udpeges et kreditorudvalg, overvåger dette bobestyreren i forbindelse med dennes udførelse af sine pligter (§ 69, første punktum, i InsO).

Når insolvensbehandlingen er indledt, og retten til at disponere over skyldners ejendom er overgået til bobestyreren, kan denne i princippet frit råde over alle de aktiver, som tilhører insolvensboet. Der er begrænsninger med hensyn til transaktioner af særlig betydning, som f.eks. salg af virksomheden eller af hele lageret. Disse transaktioner af særlig betydning skal godkendes af skiftesamlingen eller kreditorudvalget. Det forhold, at kravet om godkendelse ikke er overholdt, har dog ingen betydning for eksterne parter, men er alene bobestyrerens ansvar. Bobestyreren skal også efterkomme en afgørelse truffet af skiftesamlingen om at afvikle virksomheden eller fortsætte dens aktiviteter (§§ 157 og 159 i InsO).

Hvis bobestyreren ulovligt misligholder de forpligtelser, der påhviler ham efter insolvensloven, er han erstatningspligtig over for alle sagens parter (§ 60, stk. 1, i InsO). Følgende bestemmes i insolvenslovens § 60, stk. 1: "Bobestyreren er forpligtet til at yde erstatning til enhver part i sagen, hvis han ulovligt misligholder de forpligtelser, der påhviler ham ifølge denne lov. Han skal i sin adfærd udvise den forsigtighed, der kan forventes af en korrekt og omhyggelig bobestyrer."

Bobestyreren har ret til vederlag for udøvelsen af sit hverv og til godtgørelse af rimelige udgifter (§ 63, stk. 1, første punktum, i InsO). Vederlaget reguleres i forordning om vederlag i insolvensbehandlinger (*Insolvenzrechtsvergütungsverordnung – InsVV*) og fastsættes i henhold til insolvensboets værdi på det tidspunkt, hvor insolvensbehandlingen afsluttes. Forordningen omfatter graduerede standardsatser, som dog kan forhøjes alt efter opgavernes omfang og sværhedsgrad.

Selv efter insolvensbehandlingsindledning forbliver skyldneren, der er genstand for krav fra de simple kreditorer, ejer af de aktiver, der skal realiseres (§§ 38 og 39 i InsO). I princippet er han ansvarlig for alle sine aktiver. Retten til at forvalte og afhænde de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, overgår dog til bobestyreren. Efter anmodning fra skyldneren kan retten i sin afgørelse om at indlede sagen i undtagelsestilfælde bestemme, at skyldneren skal være omfattet af ordningen med egenforvaltning, jf. lovens § 270 ff., forudsat at den ikke har kendskab til omstændigheder, som kan skabe en formodning om, at dette ville være til ulempe for kreditorerne. I princippet gælder insolvenslovens generelle bestemmelser også her (§ 270, stk. 1, andet punktum, i InsO). Under ordningen med egenforvaltning bevarer skyldneren retten til at forvalte og afhænde sine aktiver. Denne ret udøver han under tilsyn af en sagsbehandler (*Sachverwalter*), som udpeges af retten (§ 270, stk. 1, første punktum, i InsO). Er der tale om en skyldner omfattet af egenforvaltning, deler skyldneren og sagsbehandleren de beføjelser, der normalt påhviler bobestyreren.

Med indledningen af insolvensbehandlingen pålægges skyldneren en lang række forpligtelser til at tilvejebringe oplysninger og til at samarbejde. Samtidig har skyldneren dog også ret til at deltage i sagen.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Insolvenslovens § 94 ff. omhandler spørgsmålet om, hvorvidt en simpel kreditor kan modregne et krav mod en insolvent skyldner. Loven skelner grundlæggende mellem den situation, hvor muligheden for modregning allerede forelå på det tidspunkt, hvor insolvensbehandlingen blev indledt, og den situation, hvor denne mulighed først opstod efterfølgende. I det første tilfælde er modregningen i princippet tilladt, hvilket betyder, at den simple kreditor ikke skal anmelde et krav mod insolvensboet (*Tabelle*), men kan blive fyldestgjort ved at anmelde modregningen til bobestyreren. Anmeldelsen om modregning er imidlertid ugyldig, hvis kreditor fik mulighed for at modregne et krav som følge af en anfægtelig transaktion (§ 96, stk. 1, tredje afsnit, i InsO).

I det andet tilfælde, hvor muligheden for modregning er opstået efterfølgende, skal der sondres mellem følgende situationer:

Hvis kravet om modregning allerede forelå på det tidspunkt, hvor insolvensbehandlingen blev indledt, men endnu ikke var forfaldent, eller det ikke vedrørte en tilsvarende ydelse eller var betinget, kan modregningen tillades, efter at insolvensbehandlingen er indledt, så snart hindringen for modregning er fjernet. Hvis kravet på det tidspunkt, hvor proceduren blev indledt, endnu ikke forelå, eller hvis kreditor først fremsatte sit krav mod skyldneren efter indledningen af insolvensbehandlingen, er modregning udelukket (§ 96, stk. 1, første og andet afsnit, i InsO), hvilket betyder, at skyldneren kan kræve, at kreditor opfylder sin del af aftalen til fordel for insolvensboet, mens kreditor kun kan anmelde sit krav mod boet og kun fyldestgøres forholdsmæssigt.

Hvis kreditor ikke har erhvervet kravet fra en anden kreditor efter insolvensbehandlingsindledning, men selv har erhvervet det efter sagens indledning, f.eks. ved at indgå en kontrakt med bobestyreren, er den pågældende kreditor berettiget til modregning som kreditor i selve insolvensboet.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Insolvensbehandlings konsekvenser for løbende aftaler er reguleret i tysk lovgivning i insolvenslovens § 103 ff. Efter insolvensbehandlings indledning kan eksisterende kontraktforhold i princippet afsluttes eller fortsætte, eller bobestyreren kan vælge mellem at videreføre eller ophæve disse.

For visse transaktioner er insolvensbehandlings konsekvenser udtrykkeligt reguleret ved lov (§§ 103-118 i InsO). F.eks. udløber ordrer, aftaler om arbejde eller tjenesteydelser eller fuldmagter vedrørende aktiver, der indgår i insolvensboet på tidspunktet for indledningen af insolvensbehandlingen, mens aftaler indgået af skyldner om leje af ejendom og arbejdsaftaler videreføres og er bindende for insolvensboet.

For kontrakter, der ikke eller kun delvist er gennemført af skyldneren og den anden part, giver insolvenslovens § 103, stk. 1, bobestyreren valget mellem at opfylde eller ikke opfylde kontrakten. Hvis bobestyreren beslutter at opfylde kontrakten på insolvensboets vegne, skal kreditors modkrav fyldestgøres som en prioritet, fordi det svarer til en gæld, der påhviler boet i henhold til insolvenslovens § 55, stk. 1, andet afsnit. Hvis bobestyreren beslutter ikke at opfylde kontrakten, kan han ikke kræve yderligere i henhold til kontrakten. Kreditor kan påberåbe sig sin ret til erstatning for manglende opfyldelse, men kun som simpel kreditor, ved at anmelde sit krav mod insolvensboet (§ 103, stk. 2, første punktum, i InsO). Hvis bobestyreren ikke træffer et valg, kan medkontrahenten kræve, at han gør det. I dette tilfælde skal bobestyreren straks meddele, om han agter at kræve, at kontrakten opfyldes. Hvis ikke han gør dette, kan han ikke længere kræve, at kontrakten opfyldes. For finansielle tjenesteydelser og transaktioner med fast frist har bobestyreren efter loven ikke nogen ret til at vælge (§ 104 i InsO).

Hvis udfaldet af kontraktforholdet ikke er udtrykkeligt reguleret i insolvenslovens §§ 103-118, videreføres kontrakten, også efter at insolvensbehandlingen er indledt.

Antageligheden af ophævelsesklausuler i kontrakter er omstridt. Udgangspunktet er bestemmelsen i insolvenslovens § 119, hvori det hedder, at aftaler, der forud udelukker eller begrænser anvendelsen af § 103 ff., er ugyldige. Ifølge denne bestemmelse tillades insolvensuafhængige ophævelsesklausuler, som ikke hænger sammen med indledningen af insolvensbehandlingen eller indgivelsen af kravet, men f.eks. med skyldners manglende betaling. Til gengæld er ophævelsesklausuler, der er afhængige af insolvensen, problematiske – især på baggrund af forbundsdomstolens (*Bundesgerichtshof*) dom af 15. november 2012 (BGHZ 195, 348). I denne dom fastslog forbundsdomstolen, at en ophævelsesklausul i en energiforsyningskontrakt, som var afhængig af insolvensen, var ugyldig. Domstolen fastslog dog, at ophævelsesklausuler, der er afhængige af insolvensen, ikke i sig selv er ugyldige, idet ophævelsesklausuler, for hvilke der ved lov er fastsat en mulighed for ophævelse, tillades. Vurderingen af ophævelsesklausuler, der er afhængige af insolvens, er således ikke endeligt afklaret. I insolvenslovens § 104, stk. 3 og 4, fastsættes specifikke regler for ophævelsesklausuler vedrørende transaktioner med fast frist og finansielle tjenesteydelser.

Hvis der er aftalt et faktisk forbud mod overdragelse mellem skyldner og kreditor i overensstemmelse med bestemmelserne i almindelig lovgivning, er dette også bindende for bobestyreren. I erhvervstransaktioner er et sådant forbud mod overdragelse dog regelmæssigt virkningsløst, for selv om der er aftalt et forbud mod overdragelse, er overdragelsen af et pengekrav ikke desto mindre effektivt, hvis skyldner og kreditor er handelsforetagender (§ 354a, stk. 1, i handelsloven (*Handelsgesetzbuch* – HGB)).

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Da insolvensbehandlinger sigter mod at fyldestgøre alle kreditorer ligeligt, gøres det i insolvenslovens § 87 klart, at de simple kreditorer kun har ret til at gøre deres krav gældende ifølge bestemmelserne om insolvensbehandling. Indledningen af insolvensbehandlingen indebærer derfor et fuldbyrdsforbud, der hindrer simple kreditorer i at gøre deres krav gældende mod insolvensboet eller skyldners anden ejendom under insolvensbehandlingen (§ 89, stk. 1, i InsO). Forbuddet mod fuldbyrdelse skal overholdes ex officio, så allerede igangsat fuldbyrdelse suspenderes automatisk, uanset om kreditor havde kendskab til sagens indledning, og om skyldneren havde ansøgt om en udsættelse af gennemførelsen.

Insolvenslovens § 88 bestemmer, at indledningen af insolvensbehandlingen har tilbagevirkende kraft (*Rückschlagsperre*) med hensyn til tidligere fuldbyrdsforanstaltninger, og det præciseres, at sikkerhedsinteresser erhvervet i forbindelse med fuldbyrdelse i løbet af den måned, der går forud for begæringen om indledning af insolvensbehandlingen, eller efter indgivelsen af en sådan begæring bliver retligt virkningsløse, når insolvensbehandlingen indledes. Også her er det uden betydning, om kreditor havde kendskab til, at der ville blive indgivet en begæring om insolvensbehandling.

Hvis sikkerheden er erhvervet i henhold til en fuldbyrdsforanstaltning mere end en måned forud for begæringen om indledning af insolvensbehandlingen, er sikkerheden ikke virkningsløs i henhold til lovens § 88, første punktum, men kan være anfægtelig på visse betingelser (BGH NJW 2004, 1444).

Når insolvensbehandlingen indledes, mister skyldneren sin evne til at optræde som part i retssager på vegne af boet. Denne ret tilfalder bobestyreren, der herefter er berettiget til at optræde som part i retssager under udøvelsen af sit hverv. Bobestyreren kan derfor fremsætte krav i eget navn på vegne af insolvensboet.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Da skyldneren mister sin evne til at optræde som part i retssager efter indledningen af insolvensbehandlingen, vil en verserende retssag, hvis den vedrører insolvensboet, i første omgang blive afbrudt (§ 240, første punktum, i den civile retsplejelov (*Zivilprozessordnung* – ZPO)).

Hvis skyldneren er sagsøger (f.eks. i en retssag, hvor skyldner gør indsigelse mod et allerede retskraftigt krav), kan bobestyreren genoptage sagen eller afvise at gøre det (§ 85, stk. 1, første punktum, i InsO). Hvis han accepterer det, videreføres sagen. Hvis han afviser at genoptage sagen, udtages aktivt fra insolvensboet, og sagen kan genoptages af enten skyldneren eller sagsøgte (§ 85, stk. 2, i InsO).

Hvis skyldneren er sagsøgt, skal der skelnes mellem to situationer: Hvis en eksisterende tvist på det tidspunkt, hvor insolvensbehandlingen blev indledt, vedrørte et insolvenskrav, skal kravet anmeldes mod insolvensboet (jf. § 87 i InsO). Hvis bobestyreren eller en simpel kreditor gør indsigelse, fastslås kravet ved genoptagelse af den afbrudte retstvist (§ 180, stk. 2, i InsO).

Hvis kravet på den anden side ikke vedrører insolvensen, men f.eks. er et krav om udtagelse for udlæg eller et massekrav, kan retssagen genoptages af enten bobestyreren eller sagsøgeren (§ 86 i InsO).

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Som allerede forklaret i indledningen giver insolvensloven kreditorerne stor indflydelse på insolvensbehandlingen. Kreditorerne udøver deres rettigheder gennem skiftesamlingen (*Gläubigerversammlung*, § 74 ff. i InsO) eller et kreditorudvalg (*Gläubigerausschuss*), der eventuelt kan udpeges af skiftesamlingen (§ 67 ff. i InsO). Mens skiftesamlingen er det centrale organ, hvor kreditorerne træffer beslutninger, er kreditorudvalget et tilsynsorgan. Skiftesamlingen indkaldes af skifteretten (§ 74, stk. 1, første punktum, i InsO), som også er formand for den (§ 76, stk. 1, i InsO). Alle foretrukne kreditorer, alle simple kreditorer, bobestyreren, medlemmerne af kreditorudvalget og skyldneren har ret til at deltage i skiftesamlingens møder (§ 74, stk. 1, andet punktum, i InsO). Afgørelser truffet af skiftesamlingen vedtages i princippet med simpelt flertal, idet et flertal ikke bestemmes af antallet af stemmer, men af summen af de fordringer, som de stemmeafgivende kreditorer besidder (§ 76, stk. 2, i InsO). Overstiger en virksomhed en vis størrelse, skal skifteretten allerede før indledningen af insolvensbehandlingen udpege et midlertidigt kreditorudvalg (§ 22a i InsO). Dette udvalg deltager i udpegningen af bobestyreren og deltager i beslutninger om indførelse af ordningen med egenforvaltning for skyldner (§ 56a og § 270, stk. 3, i InsO).

Skiftesamlingens betydning afspejles i det forhold, at den fastlægger insolvensbehandlings forløb, og især hvordan skyldners aktiver skal realiseres.

Skiftesamlingens øvrige forpligtelser er:

valg af en anden bobestyrer (§ 57, første punktum, i InsO)

tilsyn med bobestyreren (§§ 66, 79 og 197, stk. 1, første afsnit, i InsO)
beslutning om at lukke eller videreføre virksomheden (§ 157 i InsO)
godkendelse af visse transaktioner af særlig betydning indgået af bobestyreren (§ 160, stk. 1, i InsO)
samarbejde om udarbejdelse og gennemførelse af insolvensplanen.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Ovenfor under spørgsmålet "Welche Befugnisse haben der Schuldner bzw. der Insolvenzverwalter?" beskrives bobestyrerens beføjelser med hensyn til insolvensboets aktiver.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Kreditorer, der er berettiget til udtagelse

Kreditorer, der er berettiget til udtagelse (*aussonderungsberechtigte Gläubiger*), er de kreditorer, der er berettiget til at kræve udtagelse af et aktiv fra insolvensboet i henhold til en tinglig eller personlig ret (§ 47, første punktum, i InsO). Kreditorer med ret til udtagelse er ikke almindelige kreditorer og skal derfor ikke anmelde et krav mod insolvensboet, men kan gennemføre et sagsanlæg efter de gængse forskrifter (§ 47, andet punktum, i InsO). Et sådant søgsmål skal imidlertid ikke anlægges mod skyldneren, men mod bobestyreren, der fungerer som part i henhold til sit hverv. Ret til udtagelse kan være begrundet i, at en person ejer aktivet (forudsat det ikke er overdraget som sikkerhed, da dette alene gør ejeren til sikret kreditor (§ 51, stk. 1, i InsO)), eller i et simpelt ejendomsforbehold, men også i et krav om godtgørelse i henhold til forpligtelser (f.eks. en udlejer mod en lejer).

Sikrede kreditorer

Sikrede kreditorer (*absonderungsberechtigte Gläubiger*, "kreditorer med separatiststatus"), er kreditorer, der har forrang med hensyn til fyldestgørelse gennem realisering af et aktiv tilhørende insolvensboet. De deltager ikke i proceduren med fordringsprøvelse, men får særbehandling, da de har ret til fyldestgørelse fra provenuet af det pågældende aktiv før de andre lavere rangerede eller usikrede kreditorer. Eventuelt overskydende provenu fra realiseringen tilfalder insolvensboet, og det er kun dette, der kan anvendes til at fyldestgøre de øvrige kreditorer. Ret til sikring af denne art kan bl.a. udledes af panterettigheder, sikkerhed i løsøre eller ejerskab i form af sikkerhed (§§ 50 og 51 i InsO).

Hvis provenuet er utilstrækkeligt til at fyldestgøre alle, og den sikrede kreditor har et personligt krav mod skyldneren ud over den tinglige ret, kan han også kræve forholdsmæssig fyldestgørelse fra insolvensboet ved at anmelde sit personlige krav mod boet (§ 52, andet punktum, i InsO).

Kreditorer med massekrav

Kreditorer med massekrav (*Massegläubiger*) skal ikke anmelde deres krav, idet disse fyldestgøres forlods. I henhold til insolvenslovens § 53 omfatter boets gæld omkostningerne til insolvensbehandlingen og andre udgifter, som bobestyreren har oprettet efter insolvensbehandlings indledning i forbindelse med behandlingen (f.eks. lønkrav fra arbejdstagere, der stadig er ansat i virksomheden, eller krav fra en advokat hyret af bobestyreren til at forvalte krav, der er indbragt for domstolene). Begrundelsen for, at disse krav fyldestgøres forlods, er, at bobestyreren kun kan gennemføre behandlingen korrekt, hvis han kan indgå nye forpligtelser, hvis fyldestgørelse er sikret.

Simple kreditorer

Kun simple kreditorer (*Insolvenzgläubiger*, "konkurskreditorer") deltager i fordringsprøvelsen (§ 174, stk. 1, første punktum, i InsO). Simple kreditorer omfatter i henhold til insolvenslovens § 38 alle kreditorer med velbegrundede krav mod skyldner på den dato, hvor insolvensbehandlingen indledes. Efterstillede simple kreditorer (*nachrangige Insolvenzgläubiger*), der er omhandlet i lovens § 39, stk. 1, skal kun anmelde deres krav, hvis de specifikt anmodes herom af skifteretten (§ 174, stk. 3, første punktum, i InsO). Efterstillede krav fyldestgøres efter de simple kreditorers øvrige krav. De omfatter f.eks. bøder, morarenter og bøder for forsinket betaling af simple kreditorers fordringer efter insolvensbehandlings indledning.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Fordringer mod insolvensboet skal anmeldes skriftligt til bobestyreren inden for de frister, skifteretten fastsætter i afgørelsen om indledning af insolvensbehandlingen, med angivelse af årsag og fordringens størrelse, idet der skal vedlægges kopier af de dokumenter, der godtgør fordringen (§ 174, stk. 1, andet punktum, og § 174, stk. 2, i InsO). Selv om kravet indgives for sent, vil det dog komme i betragtning (§ 177 i InsO). Alle insolvenskrav skal anmeldes, uanset om det bagvedliggende juridiske forhold er reguleret af den almindelige civillovgivning eller af offentlig ret (f.eks. skattemæssige forpligtelser).

Følgende særlige bestemmelser gælder for udenlandske kreditorer: Artikel 55 i forordning (EU) nr. 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (insolvensforordningen) giver nu udenlandske kreditorer mulighed for at anmelde deres fordringer på en standardformular. Fordringer kan anmeldes på ethvert af EU-institutionernes officielle sprog. Det kan dog kræves, at kreditor medsender en oversættelse til det officielle sprog i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt, eller til et andet sprog, som den pågældende medlemsstat har oplyst, at den kan acceptere. Fordringer skal i princippet anmeldes inden for den frist, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt. For udenlandske kreditorer må denne frist ikke være under 30 dage efter bekendtgørelsen af insolvensbehandlings indledning i insolvensregistret i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt.

Bobestyreren skal indføre alle korrekt fremsatte krav i boets gældsbog (*Tabelle*). Kravenes indhold kontrolleres ikke på dette tidspunkt. Kravene og deres størrelse prøves først på et møde i skifteretten, hvor deres placering i forhold til hinanden bestemmes (§ 176, første punktum, i InsO). Hvis der ikke gøres indsigelse mod kravet på dette møde af enten bobestyreren eller en simpel kreditor, eller hvis eventuelle indsigelser imødegås, anses kravet for at være godtaget, og kreditor fyldestgøres af provenuet. En indsigelse fra skyldneren påvirker ikke kontrollen af kravet (§ 178, stk. 1, andet punktum, i InsO), men efter indsigelsen kan en simpel kreditor ikke få den resterende del af sin fordring fyldestgjort på grundlag af opførelsen i gældbogen og vil skulle anlægge en særskilt sag mod skyldneren (§ 201, stk. 2, første punktum, i InsO).

Hvis bobestyreren eller en anden simpel kreditor på den anden side rejser indsigelse i forbindelse med fordringsprøvelsen, kan kreditor anlægge sag om anerkendelse af et krav mod den anfægtende part (§ 179, stk. 1, i InsO). Han får kun del i provenuet, hvis retten i denne sag fastslår, at hans krav er gyldigt (§ 180 ff. i InsO). Inden for en frist på to uger fra offentliggørelsen af fordelingslisten skal han bevise, at han har anlagt sag om anerkendelse af et krav (§ 189, stk. 1, i InsO). Hvis han undlader dette, tages der ikke hensyn til kravet ved fordelingen af provenuet, heller ikke hvis kravet i mellemtiden er blevet opført i gældbogen (§ 189, stk. 3, i InsO). Hvis han derimod påviser, at han har anlagt sagen i tide, indgår den del, der afsættes til dette krav, ikke i fordelingen, så længe sagen ikke er afgjort (§ 189, stk. 2, i InsO). Hvis sagen om anerkendelse af et krav er endeligt afvist, fordeles den tilbageholdte andel mellem de øvrige simple kreditorer. Hvis der allerede foreligger et fuldbyrdelsesgrundlag for det anfægtede krav, skal den indsigende part, og altså ikke den anmeldende kreditor, anlægge sag (§ 179, stk. 2, i InsO). Den dom, der fastslår kravet eller giver medhold til den indsigende part, er ikke blot virksom inter partes, men er også bindende for bobestyreren og alle andre kreditorer (§ 183, stk. 1, i InsO).

Hvis en simpel kreditor ikke har anmeldt sit krav mod insolvensboet, kan han ikke få del i provenuet fra realiseringen og heller ikke få fyldestgjort sit krav på anden måde (§ 87 i InsO). Anmodninger om betaling fra bobestyreren skal afvises som uantagelige.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Medmindre andet er fastsat i en insolvensplan, realiserer bobestyreren de aktiver, der tilhører insolvensboet, for at omsætte boet til penge og fordele disse penge mellem kreditorerne. Bobestyreren beslutter på eget initiativ, hvordan realiseringen skal foregå, med det formål at maksimere udbyttet. Mulighederne omfatter salg af skyldners virksomhed eller enkelte anlæg som en helhed eller opløsning af virksomheden og salg af de enkelte aktiver hver for sig. Før provenuet fra realiseringen kan fordeles mellem de simple kreditorer, er det først nødvendigt at dække krav fra de sikrede kreditorer og kreditorer med krav mod selve boet. Fordelingen af indtægterne er baseret på en fordelingsliste (*Verteilungsverzeichnis*), der udarbejdes af bobestyreren på grundlag af gældbogen (§ 175 i InsO). På denne liste opføres alle krav, der skal tages i betragtning ved fordelingen. Indtægterne fordeles derefter mellem kreditorerne i forhold til deres krav. Efter de simple kreditorer – og derfor til sidst – findes de efterstillede simple kreditorer, jf. insolvenslovens § 39, stk. 1. De fyldestgøres først, når alle de simple kreditors fordringer er betalt fuldt ud.

Som hovedregel starter fordelingen, før hele insolvensboet er realiseret. Så snart der er tilstrækkelige midler til rådighed i insolvensboet, påbegyndes udbetalingerne (§ 187, stk. 2, første punktum, i InsO). Efter realiseringen af værdierne finder den endelige fordeling sted (§ 196, stk. 1, i InsO). Denne endelige fordeling kræver skifterettens godkendelse (§ 196, stk. 2, i InsO). Hvis alle de simple kreditors krav kan fyldestgøres fuldt ud (hvilket sjældent er tilfældet i praksis), overfører bobestyreren det resterende overskud til skyldneren (§ 199, første punktum, i InsO).

Hvis en kreditor har en tinglig ret til et af de aktiver, som tilhører insolvensboet, og det opnåede provenu ikke er tilstrækkeligt til at opfylde hans krav fuldt ud, kan kreditor anmelde en fordring som en personlig ret i gældbogen, men kun i det omfang hans sikrede krav ikke er fyldestgjort (alternativt kan han give afkald på sit sikrede krav og i stedet anmelde et personligt krav mod skyldneren med henblik på at få det samlede beløb optaget i gældbogen) (§ 52, andet punktum, i InsO).

Det er endnu ikke endeligt afklaret, om dette også gælder, hvis kreditors krav kun er delvist fyldestgjort gennem modregning. I den tyske juridiske litteratur (f. eks. Brandes/Lohmann i MüKo InsO, § 94, pkt. 55) fastslås det, at en simpel kreditor kan anmelde sit samlede krav mod insolvensboet, og når han har modtaget det tilsvarende provenu, kan han modregne et beløb svarende til modkravet. Forbundsdomstolen har endnu ikke udtrykkeligt udtalt sig om dette emne, men har anført, at den vil følge dette synspunkt (BGH, dom af 9.5.1960 – II ZR 95/58). Andre forfattere vil på den anden side anvende insolvenslovens § 52, andet punktum, i hvilket tilfælde kreditor kun kan anmelde det overskydende beløb mod insolvensboet, og provenuet vil blive reduceret i overensstemmelse hermed (jf. Uhlenbruck/Sinz, InsO, § 94, pkt. 61).

Hvis en tredjepart fyldestgør en kreditor med en tinglig sikkerhed mod skyldneren, indtager den pågældende tredjepart ikke automatisk den sikrede kreditors plads. I visse tilfælde giver loven dog mulighed for subrogation, der også kan aftales kontraktligt. Dette gælder ikke specielt insolvensbehandlinger, men er fastsat i de almindelige lovbestemmelser. Hvis kreditor f.eks. har en tinglig sikkerhed og ikke fyldestgøres af skyldneren, men af en tredjepart, der er garant for fordringen på den insolvente skyldner, overføres kreditors fordring mod skyldneren til garanten i henhold til lovbestemt subrogation (§ 774, første punktum, i den civile lovbog (*Bürgerliches Gesetzbuch* – BGB)). For supplerende sikkerhedsrettigheder, f.eks. pant i fast ejendom eller løsøre, bestemmes det udtrykkeligt i den civile lovbog, at disse overføres til garanten (§§ 412 og 401 i BGB). Ikkesupplerende sikkerhedsrettigheder, f.eks. ejerpant, der er oprettet for at sikre et krav, overføres ikke til garanten efter loven. En kreditor med et kontraktligt krav skal dog tilsvarende i overensstemmelse med §§ 412 og 401 i den civile lovbog overføre de ikkesupplerende sikkerheder til garanten, medmindre andet er aftalt mellem parterne. Garanten indtræder derefter i kreditors sted med en tinglig sikkerhed.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Standardprocedure

Efter den endelige fordeling skal insolvensbehandlingen bringes til afslutning (§ 200, stk. 1, i InsO). Afgørelsen om afslutning offentliggøres. Når insolvensbehandlingen er afsluttet, overgår retten til at forvalte og afhænde de af insolvensen omfattede aktiver igen til skyldneren.

Efter insolvensbehandlings afslutning kan de simple kreditors resterende krav mod skyldneren i princippet fyldestgøres uden begrænsninger, da kravene kun bortfalder i forhold til den udbetalte del. Med hensyn til inddrivelse af den del af fordringen, der ikke er fyldestgjort, bestemmes det i insolvenslovens § 201, stk. 2, at simple kreditorer kan inddrive deres fordringer mod skyldneren på samme retsgrundlag som det, der gav dem adgang til at anmelde krav mod insolvensboet som i henhold til en retskraftig dom, forudsat at kravene er fastslået og ikke er blevet anfægtet af skyldner ved fordringsprøvelsen.

Omvendt kan det udledes af samme § 201, stk. 2, at kreditor i andre tilfælde skal anlægge en sag mod skyldneren for at få sit krav fyldestgjort.

Der gælder en undtagelse for fysiske personer. De har mulighed for at ansøge om at få afskrevet resterende gæld (*Restschuldbefreiung*, § 201, stk. 3, og § 286 ff. i InsO). Afskrivning af restgæld kan indrømmes efter en periode på seks år med god vandel, hvor skyldneren skal overdrage alle indtægter, der kan gøres udlæg i, til en kurator (*Treuhänder*). Afskrivningen har bindende virkning for alle simple kreditorer, herunder de kreditorer, der ikke har anmeldt deres krav (§ 301, stk. 1, i InsO). Det betyder, at de simple kreditorer endeligt forhindres i at inddrive deres krav mod skyldneren (undtagelse: de krav, der er anført i § 302 i InsO).

En juridisk person, som har været genstand for insolvensbehandling og ikke længere ejer aktiver, slettes automatisk af virksomhedsregistret og ophører med at eksistere.

Procedure med insolvensplan

Proceduren med en insolvensplan gør det muligt for sikrede kreditorer og simple kreditorer selv at træffe beslutning vedrørende realisering af insolvensboet, fordelingen heraf mellem kreditorerne, håndtering af sagen, og det ansvar, der påhviler skyldneren efter afslutningen af insolvensbehandlingen. Dette gør det efter en insolvensplan ved afvigelse fra bestemmelserne i insolvensloven (§ 217, stk. 1, første punktum, i InsO). Sanering og en insolvensplan er ikke det samme. En insolvensplan kommer til at spille en central rolle i enhver sanering af en virksomhed, men en insolvensplan kan også danne grundlag for afvikling af virksomheden og kan f.eks. give mulighed for, at insolvensboet realiseres og fordeles til de involverede parter uanset lovens bestemmelser. Ud over muligheden for afskrivning af resterende gæld giver insolvensplanen skyldneren gode muligheder for at få blokerende kreditorer nedstemt.

Insolvenslovens § 245 bestemmer, at godkendelse fra en stemmeberettiget gruppe under visse omstændigheder kan antages at foreligge, selv hvis det krævede flertal ikke er nået. I praksis har der imidlertid været en tendens til forsigtig anvendelse af proceduren med en insolvensplan.

En insolvensplan kan fremsættes enten af bobestyreren eller af skyldneren. Planen består af en deklaratisk del (*darstellender Teil*) og en organisatorisk del (*gestaltender Teil*). Den deklaratisk del beskriver, hvilke foranstaltninger der allerede er gennemført efter insolvensbehandlings indledning, og hvilke der endnu ikke er iværksat. Den organisatoriske del bestemmer, hvordan de involverede parter juridiske situation skal ændres. Siden en ændring, der blev vedtaget i 2012, bestemmes det udtrykkeligt i insolvenslovens § 225a, stk. 2, at aktionærer eller medlemmer også kan indgå i insolvensplanen, og den muliggør et såkaldt debt-to-equity-swap, således at kreditors krav konverteres til aktier i skyldnerselskabet. Afstemningsmekanismen i lovens § 243 ff. er særlig interessant. Den organisatoriske del af insolvensplanen definerer forskellige stemmeberettigede grupper. Planen antages kun, hvis den godkendes af flertallet af de stemmeberettigede kreditorer i hver gruppe (størstedelen af kreditorerne), og summen af krav for de kreditorer, der stemmer for, udgør mere end halvdelen af det samlede krav fra alle kreditorer, der stemmer (størstedelen af det samlede krav). Under visse omstændigheder skønner loven dog, at en stemmeberettiget gruppe har givet sit samtykke, selv om det nødvendige flertal ikke er nået (§ 245 i InsO). Dette "forbud mod blokering" (

Obstruktionsverbot) sigter mod at forhindre, at enkelte kreditorer eller aktionærer får planen til at kuldsejle. I henhold til insolvenslovens § 247 skal skyldneren også give sit samtykke til planen. Modstand fra hans side er imidlertid uden betydning, hvis planen ikke stiller ham dårligere, end han ville stå uden den, og hvis ingen kreditor får en økonomisk værdi, der overstiger den pågældende kreditors fulde krav.

Når de involverede parter har godkendt insolvensplanen, og skyldneren har givet sit samtykke, skal planen bekræftes af skifteretten. Retten bekræfter insolvensplanen, hvis alle grundlæggende processuelle krav er opfyldt, og ingen kreditor eller aktionær har påstået, at planen sandsynligvis vil stille den pågældende ringere, end han ville stå uden planen (§ 251 i InsO). For at forebygge, at planen kuldsejler på grund af en sådan indsigelse, kan det i den organisatoriske del af planen bestemmes, at der skal stilles midler til rådighed, såfremt en part påviser, at han vil blive stillet ringere (§ 251, stk. 3, i InsO). Den afgørelse, der bekræfter planen, kan kun anfægtes i begrænset omfang (§ 253 i InsO).

Når bekræftelsen af planen ikke længere kan anfægtes, afslutter skifteretten insolvensbehandlingen (§ 258, stk. 1, i InsO). Retten til at råde over skyldners ejendom overgår igen til skyldneren. De virkninger, der er fastsat i den organisatoriske del af planen, bliver bindende for og over for alle involverede parter, uanset om de har anmeldt deres krav eller gjort indsigelse mod insolvensplanen som parter med interesser (§ 254b i InsO). Det betyder, at lempelser, henstand eller lignende i insolvensplanen automatisk får virkning, uden at der er behov for en separat hensigtsserklæring (§ 254a, stk. 1, i InsO). Insolvensplanen berører ikke simple kreditorers rettigheder over for tredjemand.

For at sikre, at skyldneren overholder sine forpligtelser i henhold til insolvensplanen, kan det heri bestemmes, at bobestyreren skal føre tilsyn med skyldneren. I tilsynsperioden skal bobestyreren hvert år aflægge rapport til retten og kreditorudvalget, hvis et sådant er udpeget, om den aktuelle situation og fremtidsudsigterne med hensyn til insolvensplanens gennemførelse.

Uanset om der føres et sådant tilsyn, er formålet med den såkaldte genoprettelsesklausul (*Wiederauflebensklause*) i henhold til lovens § 255 at sikre, at skyldneren overholder planen. Hvis der på grundlag af insolvensplanens organisatoriske del er givet henstand med en simpel kreditors krav, eller de er blevet delvist eftergivet, bestemmes det, at en sådan henstand eller eftergivelse ikke længere er bindende for kreditor, hvis skyldneren forsinkes væsentligt i planens gennemførelse med hensyn til den pågældende kreditor. Det samme gælder med hensyn til alle andre simple kreditorer, hvis der, mens planen gennemføres, indledes nye insolvensbehandlinger vedrørende skyldners aktiver (§ 255, stk. 2, i InsO). Simple kreditorer, hvis krav – som de har i henhold til en bekræftet og endelig insolvensplan, og som er anmeldt mod insolvensboet – er godkendt og ikke blev anfægtet af skyldneren ved fordringsprøvelsen, kan fuldbyrde disse krav mod skyldneren på samme måde som i henhold til en retskraftig dom.

Hvis planen er grundlaget for en sanering af virksomheden, vil der ofte være behov for lån hertil. For at beskytte långivere kan der i planens organisatoriske del fastsættes et loft for lån (§ 264 i InsO). Hvis den nye långivers krav holder sig under loftet, vil simple kreditorer i en eventuel ny insolvensbehandling blive placeret efter den nye långiver.

Proceduren med insolvensplan gør det muligt for skyldneren at få eftergivet restgæld uanset den ovenfor beskrevne procedure for eftergivelse af restgæld. Det hedder i loven, at medmindre andet bestemmes i insolvensplanen, får skyldneren eftergivet sin restgæld til kreditorerne, hvis han fyldestgør sine kreditorer i henhold til insolvensplanen (§ 227, stk. 1, i InsO).

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Nærmere oplysninger om kreditorernes rettigheder efter insolvensbehandlings afslutning findes i svaret på spørgsmålet "Unter welchen Voraussetzungen kann das Insolvenzverfahren (insbesondere durch Vergleich) beendet werden und wie wirkt sich dies aus?".

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Efter tysk lov skal omkostninger i forbindelse med insolvensbehandlingen betales forud af insolvensboet, og de har forrang for de simple kreditorers krav (§ 53 i InsO). Omkostningerne ved insolvensbehandlingen omfatter retsafgifter i forbindelse med insolvensbehandlingen samt vederlag til og udgifter afholdt af den midlertidige bobestyrer, bobestyreren og medlemmerne af kreditorudvalget (§ 54 i InsO).

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

For at forhindre handlinger, der skader kreditorerne, er enhver erhvervelse af aktiver, der tilhører insolvensboet, efter insolvensbehandlings indledning i princippet ugyldig, mens erhvervelser foretaget inden behandlingens indledning af aktiver, der ville have tilhørt insolvensboet efter insolvensbehandlings indledning, i princippet er gyldige, men under visse omstændigheder kan anfægtes.

Eftersom skyldnerens ret til at afhænde sin ejendom overdrages til bobestyreren efter indledningen af insolvensbehandlingen, er skyldnerens dispositioner over et aktiv tilhørende insolvensboet efter insolvensbehandlings indledning i princippet absolut ugyldige (bortset fra tilfælde, hvor der er tale om erhvervelse af jord foretaget i god tro, selv om dette kan anfægtes) (§ 81, stk. 1, første punktum, i InsO). Der foreligger heller ikke erhvervelse af rettigheder til et aktiv tilhørende insolvensboet, hvis skyldneren har afhændet et aktiv tilhørende insolvensboet, før insolvensbehandlingen blev indledt, men resultatet først foreligger, efter at sagen er indledt (§ 91, stk. 1, i InsO), med undtagelse af erhvervelse af jord (§ 91, stk. 2, i InsO). Panterrettigheder erhvervet som følge af en fuldbyrdesprocedure i løbet af den sidste måned forud for begæringen om indledning af insolvensbehandlingen eller efter indgivelsen af en sådan begæring mister ligeledes deres retskraft, når insolvensbehandlingen indledes (§ 88, stk. 1, i InsO).

En erhvervelse fra insolvensboet, inden insolvensbehandlingen indledes, er i modsætning til en erhvervelse efter sagens indledning i princippet gyldig, men kan under visse forhold anfægtes (§ 129 ff. i InsO). Denne ret til at anfægte en insolvent skyldners transaktioner er af afgørende betydning for, at insolvenslovgivningen kan fungere, fordi den giver bobestyreren adgang til udbetalinger fra skyldners aktiver, der fandt sted før insolvensbehandlings indledning. Den kan bidrage til en væsentlig forbedring af insolvensboet og dermed til, at insolvenslovgivningen kan sikre lige fyldestgørelse for kreditorerne på en velordnet måde og forhindre fortrinsbehandling af enkelte kreditorer. Hvis bobestyreren med succes udøver retten til at gøre indsigelse, skal den part, der drog fordel af den anfægtede transaktion, tilbagelevere det, der blev trukket ud af insolvensboets aktiver ved den pågældende transaktion. Hvis ikke dette kan gøres i naturalier, skal der betales erstatning. Bobestyreren kan anlægge sag for at håndhæve retten til tilbagelevering og kan kræve tilbagelevering i forhold til eventuelle modkrav fra en kreditor. Hvis modtageren af en ydelse under en anfægtet transaktion tilbageleverer det modtagne, gendannes ethvert eventuelt modkrav, denne måtte have (§ 144 i InsO).

For at være anfægtelig skal en transaktion, der er foretaget forud for indledningen af insolvensbehandlingen, være til skade for simple kreditorer (§ 129 i InsO), og en af grundene i §§ 130-136 skal være til stede. Enhver retshandling, dvs. enhver adfærd (herunder undladelse, jf. § 129, stk. 2, i InsO), der skaber en retsvirkning, kan anfægtes (forbundsdomstolens dom af 12.2.2004 – IX ZR 98/03, præmis 12). Medmindre andet er fastsat ved lov, er det uden betydning, om det er skyldneren, der har foretaget den pågældende transaktion. Hvorvidt der er tale om en kontraktlig eller retlig virkning er heller ikke afgørende (forbundsdomstolens dom af 7.5.2013 – IX ZR 191/12, præmis 6).

En begrundelse for at gøre indsigelse mod en transaktion kan navnlig være

en vederlagsfri ydelse leveret af skyldner, medmindre det er sket mere end fire år forud for begæringen om indledning af insolvensbehandlingen (§ 134 i InsO)

en transaktion foretaget af skyldneren i løbet af de seneste ti år forud for begæringen om indledning af insolvensbehandlingen med det formål at stille kreditorerne dårligere, hvis den anden part var klar over, at dette var skyldnerens hensigt (§ 133 i InsO), idet fristen kun er på fire år, hvis transaktionen har givet eller gjort det muligt for den anden part at opnå sikkerhed eller fyldestgørelse

en transaktion, som skyldneren forsættigt har foretaget inden for de sidste tre måneder forud for begæringen om indledning af insolvensbehandlingen, hvis skyldneren allerede var insolvent, og hvis den anden part var bekendt med denne insolvens (§ 132, stk. 1, første afsnit, i InsO) en transaktion, der bevidst giver en simpel kreditor sikkerhed eller fyldestgørelse, som han ikke er berettiget til, hvis dette er sket i den sidste måned forud for begæringen om indledning af insolvensbehandlingen (§ 131, stk. 1, første afsnit, i InsO).

Alle disse tilfælde medfører strafansvar for både skyldner og den kreditor, der modtager ydelsen (straffelovens §§ 283-283d).

Insolvensbehandling for enkeltpersoner

Insolvensbehandling for enkeltpersoner (*Verbraucherinsolvenzverfahren*) vedrører fysiske personer, der ikke udøver og ikke har udøvet selvstændig erhvervsaktivitet, eller fysiske personer, der har udøvet selvstændig erhvervsaktivitet, men hvis finansielle situation er ligetil, og mod hvem der ikke er fremsat krav affødt af ansættelsesforhold (§ 304, stk. 1, første punktum, i InsO). I modsætning til standardinsolvensbehandlingen ligger fokus ikke på realiseringen af aktiver, men på eftergivelse af den pågældendes gæld.

Proceduren adskiller sig fra standardproceduren derved, at begæringen fremsættes af skyldneren, enten alene eller sammen med andre. I dette tilfælde er der forud for beslutningen om at indlede insolvensbehandlingen en fase med udenretslige møder med kreditorerne med det formål at nå frem til en aftale på grundlag af en plan (§ 305, stk. 1, første afsnit, i InsO). Hvis forsøgene på at nå frem til en udenretslig ordning mislykkes, kan skyldner indgive begæring om indledning af insolvensbehandlingen.

Derefter kommer en fase, hvor indledningen af insolvensbehandlingen suspenderes, og skifteretten giver kreditorerne mulighed for at nå frem til en aftale med skyldneren om en betalingsplan (*Schuldenbereinigungsplan*). Vedtages en sådan betalingsplan, er kreditorernes krav alene omfattet af planen, som kan fuldbyrdes på samme måde som et forlig indgået i en retssag (*Prozessvergleich*) (§ 308, stk. 1, andet punktum, i InsO). Begæring om indledning af insolvensbehandling og om eftergivelse af restgæld anses så for at være trukket tilbage (§ 308, stk. 2, i InsO). Hvis der ikke opnås enighed om en betalingsplan, gennemføres en forenklet insolvensbehandling.

Sidste opdatering: 13/11/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Estland

I estisk lovgivning opererer man med tre forskellige former for insolvensbehandling: konkurs, rekonstruktion og gældssanering. Konkurs er omfattet af konkursloven, bestemmelserne om rekonstruktion er fastsat i loven om rekonstruktion og bestemmelserne om gældssanering i loven om gældssanering og gældsbeskyttelse. Lovene foreligger på estisk og engelsk i onlineudgaven af Estlands lovtidende – [Riigi Teataja](#).

Formålet med konkursbehandling er at dække kreditorernes fordringer af skyldners aktiver ved at overføre skyldnerens aktiver eller sanere skyldners virksomhed. En skyldner, der er en fysisk person, får mulighed for at blive frigjort fra sine forpligtelser via en konkursbehandling. Under konkurssagen fastslås grunden til skyldners insolvens.

Formålet med rekonstruktion er at tage hensyn til virksomheder, kreditorer og tredjeparters interesser og beskytte deres rettigheder i forbindelse med rekonstruktion af en virksomhed. Rekonstruktion af en virksomhed betyder, at der træffes en række foranstaltninger, som skal hjælpe virksomheden med at løse økonomiske problemer, genoprette sin likviditet, forbedre sin rentabilitet og sikre sin bæredygtige forvaltning.

Formålet med gældssanering er at lette omlægningen af en fysisk persons gæld, når den pågældende har solvensproblemer (skyldner), med henblik på at løse solvensproblemerne og undgå en konkurs. Gældssanering gør det muligt for en skyldner at omlægge sine økonomiske forpligtelser (personlig gæld) ved at forlænge fristen for at opfylde en forpligtelse, indfri forpligtelsen i rater eller reducere forpligtelsen.

Anvendelsesområdet for Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (omarbejdning) dækker konkursbehandling og gældssanering.

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Ifølge estisk ret er en fysisk person et menneske, og inden for solvensretten skelnes der ikke mellem fysiske personer, alt efter om de udøver en økonomisk eller erhvervsmæssig aktivitet eller ej (dvs. der skelnes ikke mellem selvstændige erhvervsdrivende og forbrugere). En juridisk person er en retlig enhed oprettet ifølge lovgivningen. En juridisk person er enten en privatretlig eller offentligretlig juridisk person. En privatretlig juridisk person er en juridisk person, som er oprettet med private interesser for øje og ifølge lovgivningen for den pågældende kategori af juridiske personer. Interessentskaber, kommanditselskaber, anpartsselskaber, aktieselskaber, kommercielle sammenslutninger og almennyttige organisationer er privatretlige juridiske personer. Staten, lokale myndigheder og andre juridiske personer oprettet i den offentlige interesse og i overensstemmelse med en retsakt vedrørende den pågældende juridiske person er offentligretlige juridiske personer.

1. Konkursbehandling

Der kan indgives konkursbegæring mod både juridiske og fysiske insolvente personer. Staten og lokale myndigheder kan ikke gå konkurs.

2. Rekonstruktion

Der kan kun indgives rekonstruktionsbegæring mod privatretlige juridiske personer.

3. Gældssanering

Der kan begæres gældssanering mod fysiske personer med solvensproblemer.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

1. Konkursbehandling

En insolvent skyldner kan erklæres konkurs ved afsigelse af en kendelse (konkursdekret). Derfor er den første vigtige forudsætning for at indlede en konkursbehandling, at skyldner er insolvent.

En skyldner er insolvent, hvis denne er ude af stand til at fyldestgøre kreditorerne, og hvis den manglende evne ikke er midlertidig som følge af skyldners økonomiske situation. En skyldner, der er en juridisk person, er også insolvent, hvis skyldners aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække passiverne, og hvis denne utilstrækkelighed ikke er midlertidig som følge af skyldners økonomiske situation. Hvis en konkursbegæring indgives af skyldner, vil retten erklære skyldner konkurs, også hvis der sandsynligvis vil opstå insolvens i fremtiden. Hvis en konkursbegæring indgives af skyldner, antages denne at være insolvent.

Den anden vigtige forudsætning for indledningen af konkursbehandling er, at skyldner eller kreditor indgiver konkursbegæring. I tilfælde af skyldners død kan begæringen om indledning af konkursbehandling af skyldners aktiver desuden også indgives af skyldners arving, en eksekutor testamenti eller bobestyreren. I så fald finder bestemmelserne om konkursbegæring indgivet af skyldner anvendelse på begæringen. I de i loven fastsatte tilfælde kan en anden person også indgive konkursbegæringen. I så fald finder bestemmelserne om kreditorer anvendelse på denne person, medmindre andet er fastsat ved lov.

Såfremt en konkursbegæring indgives af skyldner, skal denne dokumentere sin insolvens i konkursbegæringen. Såfremt konkursbegæringen indgives af en kreditor, skal kreditor dokumentere skyldnerens insolvens og i konkursbegæringen bevise, at der består en fordring.

Retten kan forlange, at den kreditor, der indgiver konkursbegæringen, betaler det beløb, retten har fastsat som depositum til dækning af den midlertidige kurators vederlag og udgifter, hvis der er grund til at antage, at konkursboet ikke er tilstrækkeligt til at dække dem. Hvis kreditor undlader at betale depositummet, afsluttes sagen. Hvis kreditorer, der indgiver begæringen, er ansat hos en insolvent arbejdsgiver og ikke betaler det beløb, der er fastsat som depositum, så konkursbehandlingen kan fortsætte, har de ret til at kræve en insolvensydelse fra staten (via den estiske arbejdsløshedsforsikringsfond). Retten vil afslå kreditors konkursbegæring, hvis det ikke af konkursbegæringen fremgår, at den kreditor, der indgiver begæringen, har en fordring mod skyldner, hvis skyldners insolvens ikke dokumenteres i konkursbegæringen, eller hvis konkursbegæringen er baseret på en fordring, som er omfattet af en rekonstruktionsplan eller en gældssaneringsplan. Retten vil også afslå at antage en konkursbegæring, såfremt andre grunde, jf. den civile retsplejelov, gør sig gældende.

Før skyldner erklæres konkurs, og konkursbehandlingen indledes, gennemføres en såkaldt forundersøgelse. Hvis retten beslutter at antage en konkursbegæring, udpeger den en midlertidig kurator. Retten kan også under hensyntagen til skyldnerens økonomiske forhold afslå at udpege en midlertidig kurator og erklære skyldneren konkurs. Hvis retten ikke udpeger en midlertidig kurator, vil sagen ikke blive videreført på grundlag af konkursbegæringen, og sagen vil blive afsluttet. Den midlertidige kurator vurderer skyldners aktiver og forpligtelser og fastsætter fuldbyrdesproceduren vedrørende skyldners aktiver, og kontrollerer, om skyldners aktiver er tilstrækkelige til at dække omkostningerne og udgifterne i forbindelse med konkursbehandlingen. Den midlertidige kurator fremlægger en vurdering af skyldners økonomiske forhold og solvens og af mulighederne for, at de aktiviteter, der udføres af skyldners virksomhed, kan fortsætte og, hvis skyldner er en juridisk person, med henblik på skyldners sanering, sikrer, at skyldners aktiver bevares osv. Den midlertidige kurators aktiviteter skal vise, om konkursbegæringen skal opfyldes eller afvises.

Retten afslutter sagen ved annullation uden at erklære skyldner konkurs, uanset skyldners insolvens, hvis skyldners aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække omkostningerne og udgifterne i forbindelse med konkursbehandlingen, og hvis det er umuligt at inddrive eller tilbagesøge aktiverne eller fremsætte et krav mod et medlem af ledelsesorganet.

Retten erklærer skyldner konkurs ved en kendelse (konkursdekretet). Et konkursdekret skal angive tidspunktet for konkurserklæringen.

Konkursbehandlingen indledes med konkurserklæringen.

Har retten erklæret skyldneren konkurs, offentliggør den straks en meddelelse herom (konkursmeddelelse) i *Ametlikud Teadaanded* (officielle meddelelser).

Et konkursdekret kræver øjeblikkelig gennemførelse. Gennemførelsen af et konkursdekret kan ikke suspenderes eller udsættes, og den måde eller procedure, hvorefter konkursdekretet ifølge loven skal gennemføres, kan ikke ændres. Hvis en højere retsinstans ophæver et konkursdekret, påvirker dette ikke gyldigheden af de retshandlinger, som er foretaget af eller i forhold til kurator. Skyldner og den kreditor, som har indgivet konkursbegæringen, kan appellere konkursdekretet senest 15 dage efter offentliggørelsen af konkursmeddelelsen. Skyldner og den kreditor, som har indgivet konkursbegæringen, kan appellere distriktsdomstolens kendelse til højesteret. Kurator kan ikke indgive appel på vegne af skyldner eller repræsentere skyldner ved appelbehandlingen.

Hvis der skal offentliggøres en meddelelse eller et processkrift i en konkurssag, skal meddelelsen eller processkriftet offentliggøres i *Ametlikud Teadaanded*.

Retten kan offentliggøre en meddelelse om tid og sted for behandling af en konkursbegæring i *Ametlikud Teadaanded*. En meddelelse om et konkursdekret, hvor en skyldner erklæres konkurs (konkursmeddelelse), vil straks blive offentliggjort i *Ametlikud Teadaanded* af retten.

2. Rekonstruktion

Med henblik på at indlede en rekonstruktion for en virksomhed indgiver virksomheden en begæring herom.

Retten indleder en rekonstruktionsbehandling, hvis rekonstruktionsbegæringen opfylder de krav, der er fastsat i den civile retsplejelov og loven om rekonstruktion, og hvis virksomheden har fremsat et begrundet argument for, at:

den sandsynligvis vil blive insolvent i fremtiden

rekonstruktion er nødvendig

virksomheden sandsynligvis vil få en bæredygtig ledelse efter rekonstruktionen.

Rekonstruktionsbehandlingen vil ikke blive indledt, hvis:

der er indgivet konkursbegæring mod virksomheden

der er afsagt kendelse om tvangsopløsning af virksomheden, eller der er foretaget efterfølgende likvidation

der er gået under to år siden afslutningen af en rekonstruktion af virksomheden.

Hvis et foretagende anmoder om rekonstruktion af en virksomhed, kan retten også afslå at antage begæringen, hvis foretagendet ikke har fremsat et begrundet argument for, at rekonstruktion er nødvendig, og at virksomheden sandsynligvis vil få en bæredygtig ledelse efter rekonstruktionen.

Retten indleder en rekonstruktionsbehandling ved kendelse herom senest syv dage efter modtagelsen af begæringen om rekonstruktion.

I rekonstruktionskendelsen anføres navnlig følgende:

Oplysninger om den udpegede rekonstruktionsrådgiver.

Fristen for vedtagelse af en rekonstruktionsplan.

Fristen (højst 60 dage) for forelæggelse af rekonstruktionsplanen for retten til godkendelse.

Det beløb, som selskabet skal overføre til en særlig konto som sikkerhed for rekonstruktionsrådgiverens vederlag og udgifter, og fristen for selskabets overførsel.

Konsekvenserne af indledningen af en rekonstruktionsbehandling:

Retten suspenderer fuldbyrdesproceduren vedrørende virksomhedens aktiver, indtil rekonstruktionsplanen er godkendt, eller rekonstruktionsbehandlingen er afsluttet, undtagen i tilfælde af fuldbyrdesforanstaltninger, som gennemføres for at opfylde krav, der udspringer af et ansættelsesforhold, eller underholdskrav.

Beregning af morarenter eller en konventionalbod, som stiger over tid på en fordring mod virksomheden, suspenderes, indtil rekonstruktionsplanen er godkendt.

Den ret, der behandler sagen, kan på grundlag af en begæring fra en virksomhed og med rekonstruktionsrådgiverens godkendelse udsætte en retssag vedrørende et pengekrav mod virksomheden, indtil rekonstruktionen er godkendt, eller rekonstruktionsbehandlingen er afsluttet, undtagen i tilfælde af krav, der udspringer af et ansættelsesforhold, eller underholdskrav, som der endnu ikke er truffet afgørelse om.

På grundlag af en konkursbegæring indgivet af en kreditor suspenderer retten enhver afgørelse om indledning af konkursbehandling, indtil rekonstruktionsplanen er godkendt, eller rekonstruktionsbehandlingen er afsluttet.

Har retten besluttet at indlede en rekonstruktionsbehandling og afsagt en kendelse herom, sender rekonstruktionsrådgiveren straks kreditorerne en rekonstruktionsmeddelelse for at underrette dem om indledningen af rekonstruktionsbehandlingen og om størrelsen af de fordringer, de har mod virksomheden ifølge gældsoversigten.

3. Gældssanering

3. Gældssanering

Gældssanering gør det muligt for skyldner at omlægge sine økonomiske forpligtelser. En skyldner anses for at have solvensproblemer, hvis den pågældende er ude af stand til eller kan forventes at blive ude af stand til at opfylde sine forpligtelser, når de forfalder.

For at indlede en gældssanering indgiver en skyldner en begæring herom til retten. Begæringen skal bl.a. vedlægges en gældssaneringsplan med angivelse af de forpligtelser, der skal saneres, og den måde hvorpå det skal ske, samt perioden for gennemførelse af gældssaneringsplanen. Inden der indgives begæring om gældssanering til en domstol, skal skyldner træffe de nødvendige foranstaltninger til en udenretslig gældssanering.

Retten antager en begæring om gældssanering, hvis den opfylder kravene i den civile retsplejelov og loven om gældssanering og gældsbeskyttelse. En kendelse om, hvorvidt en begæring kan antages, sendes til skyldner og til alle kreditorer, hvis fordringer skyldner ønsker at omlægge. Kendelsen vil også blive offentliggjort i *Ametlikud Teadaanded*.

Retten antager ikke en begæring om gældssanering, hvis:

skyldner er erklæret konkurs

retten inden for de sidste ti år forud for indgivelsen af begæringen har imødekommet en begæring om gældssanering fra skyldneren eller en begæring fra skyldner om fritagelse for betaling af gæld under en konkursbehandling

skyldner ikke har nogen solvensproblemer, eller disse klart kan løses uden sanering af gælden, bl.a. ved at skyldneren sælger aktiver for at dække sin gæld i et omfang, der med rimelighed kan forventes af skyldneren

begæringen eller bilag hertil ikke opfylder de lovfæstede krav.

Retten kan afslå at antage en begæring om gældssanering, hvis:

det er usandsynligt, at den gældssaneringsplan, skyldner har foreslået, vil blive godkendt eller opfyldt, bl.a. under hensyntagen til skyldners solvens i de tre år, der er gået forud for indgivelse af begæringen om gældssanering, og skyldners evne til at gennemføre en rimeligt rentabel aktivitet i den periode, hvor gældssaneringsplanen er gyldig, i betragtning af skyldners alder, erhverv og uddannelse

skyldner inden indgivelse af begæringen om gældssanering til retten ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til en udenretslig gældssanering

skyldner forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed har indgivet materielt urigtige eller ufuldstændige oplysninger om sine aktiver, indtægter, kreditorer eller forpligtelser

skyldner nægter at aflægge ed om rigtigheden af de oplysninger, der er indgivet, eller at fremsende yderligere oplysninger, som retten har anmodet om

skyldner er blevet dømt for et strafbart forhold vedrørende konkurs eller fuldbyrdelse, skattekriminalitet eller en bestemt kriminel handling, der vedrører virksomheder, og oplysningerne om dommen ikke er blevet slettet fra strafferegistrets database

skyldner i de tre år, der er gået forud for indgivelse af begæringen eller efter indgivelse af begæringen, forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed har indgivet urigtige eller ufuldstændige oplysninger om sine økonomiske forhold med henblik på at opnå støtte eller andre fordele fra staten, en lokal myndighed eller en fond eller for at unddrage sig skat

skyldner tydeligvis forsætligt har gennemført transaktioner til skade for kreditorerne.

Hvis retten ved afgørelse af sagen om skyldners begæring beslutter, at der skal indledes en gældssanering, sender retten kendelsen om, hvorvidt begæringen kan antages, til skyldner og til alle de kreditorer, hvis fordringer skyldner søger at omlægge. Kendelsen vil også blive offentliggjort i *Ametlikud Teadaanded*.

Hvis gældssaneringen indledes, suspenderes beregningen af morarenter eller en konventionalbod, som stiger over tid på en fordring mod skyldneren, indtil gældssaneringsplanen er godkendt, eller sagen er afsluttet. Dette gælder ikke for fordringer, som skyldner ikke ønsker at omlægge. Hvis gældssaneringen indledes, kan en kreditor ikke – under påberøbelse af en misligholdelse af en økonomisk forpligtelse, som opstod før indgivelsen af begæringen om gældssanering – opsige den kontrakt, der blev indgået med skyldner, og som har givet anledning til de fordringer, som skyldner ønsker omlagt, eller nægte at opfylde sine forpligtelser på det grundlag. Enhver aftale, hvorefter en kreditor kan opsige en kontrakt, når der er indgivet begæring om gældssanering, eller en gældssaneringsplan er godkendt, er ugyldig. Hvis gældssaneringen indledes, suspenderer retten den igangværende fuldbyrdelse (eller tvangsfuldbyrdelse) i skyldners aktiver, indtil gældssaneringsplanen er godkendt, eller sagen er afsluttet. Retten kan også udsætte en retssag vedrørende en økonomisk fordring mod skyldner, som endnu ikke har været genstand for en dom, annullere sikrende retsmidler, herunder navnlig beslaglæggelse af en bankkonto, og forbyde kreditorer at udøve deres rettigheder som følge af sikkerhed stillet af skyldneren, herunder at sælge eller anmode om salg af pantegenstanden.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Når en skyldner erklæres konkurs, overgår dennes aktiver til et konkursbo, og skyldnerens ret til at administrere og disponere over konkursboet overføres til kurator.

Skyldners aktiver indgår i konkursboet på grundlag af et konkursdekret og anvendes som aktiver til at fyldestgøre kreditorerne og gennemføre konkursbehandlingen. Konkursboet omfatter skyldners aktiver på tidspunktet for konkurserklæringen samt aktiver, der er tilbagesøgt eller inddrevet, og aktiver, skyldner har erhvervet under konkursbehandlingen. Den del af skyldners aktiver, som der ifølge lovgivningen ikke kan gøres udlæg i, indgår ikke i konkursboet.

Aktiver, som der ifølge lovgivningen ikke kan gøres udlæg i, er omfattet af loven om fuldbyrdelsesprocedurer. Lovgivningen foreskriver en ikkeudtømmende liste over genstande, der ikke kan beslaglægges. Hovedformålet med denne liste over genstande, som ikke kan beslaglægges, er at sikre skyldner et minimum af social beskyttelse. Forbudet mod at sælge aktiver, som ikke må beslaglægges, skyldes også behovet for at beskytte andre grundlæggende rettigheder: retten til frit at vælge aktivitetsområde, erhverv og stilling, retten til at beskæftige sig med iværksættervirksomhed, retten til uddannelse, religionsfrihed, beskyttelse af privat- og familieliv osv. Desuden er beslaglæggelse af bestemte genstande i strid med sædeligheden.

Efter estisk ret gælder der også begrænsninger for beslaglæggelse af indkomst, og hovedformålet er her at sikre, at skyldner har de nødvendige midler til at forsørge sig selv og de personer, over for hvem vedkommende har forsørgerpligt, i overensstemmelse med betingelserne i den sag, som gennemføres vedrørende skyldner.

Når skyldner er erklæret konkurs, er alle skyldners dispositioner over genstande, som indgår i konkursboet, ugyldige. Den genstand, der er overført af den anden part på grundlag af en disposition, skal returneres til parten, hvis genstanden fortsat indgår i konkursboet, eller der skal ydes godtgørelse, hvis værdien af konkursboet er steget som følge af overførslen. Hvis skyldner har disponeret over fremtidige fordringer før konkurserklæringen, bliver dispositionen ugyldig, når den pågældende erklæres konkurs, for så vidt angår de fordringer der er opstået efter konkurserklæringen. En skyldner, der er en fysisk person, kan disponere over konkursboet med kurators samtykke. Enhver disposition uden kurators samtykke er ugyldig.

Efter at en skyldner er erklæret konkurs, kan opfyldelsen af en forpligtelse, som indgår i konkursboet, og som skyldner har til gode, kun accepteres af kurator. Blev forpligtelsen opfyldt til gavn for skyldner, anses forpligtelsen kun for at være blevet opfyldt, hvis den genstand, der er overført til opfyldelse af forpligtelsen, fortsat indgår i konkursboet, eller hvis værdien af konkursboet er steget som følge af overførslen. Hvis forpligtelsen blev opfyldt til gavn for skyldner før offentliggørelsen af konkursmeddelelsen, anses forpligtelsen for at være blevet opfyldt, hvis den person, som opfyldte forpligtelsen, ikke havde og ikke kunne have kendskab til konkurserklæringen på tidspunktet for opfyldelse af forpligtelsen.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Når en fysisk person erklæres konkurs, mister den pågældende sin ret til at indgå transaktioner vedrørende konkursboet, og en juridisk person, der erklæres konkurs, mister sin ret til at indgå transaktioner overhovedet.

Skyldner tilstiller retten, kurator og konkursudvalget de oplysninger, de har brug for i forbindelse med konkurssagen, navnlig vedrørende skyldners aktiver og forpligtelser, og vedrørende skyldners økonomiske eller erhvervsmæssige aktivitet. Skyldner skal tilstille kurator sin balance og en fortegnelse over sine aktiver og forpligtelser pr. den dato, hvor konkursdekretet er afsagt.

Retten kan kræve, at skyldner aflægger ed for retten på, at de oplysninger, der er fremsendt til retten om den pågældendes aktiver, forpligtelser og økonomiske eller erhvervsmæssige aktivitet, så vidt skyldner ved, er korrekte.

Skyldner skal bistå den midlertidige kurator og kurator i udførelsen af deres opgaver.

Når skyldner er erklæret konkurs, må skyldner ikke forlade Estland uden rettens tilladelse, før skyldner har aflagt ed.

Retten kan idømme skyldner en bøde eller pålægge den pågældende deltagelsespligt eller kan anholde skyldner i tilfælde af manglende overholdelse af en kendelse eller for at sikre opfyldelsen af en lovfæstet forpligtelse.

Skyldner har ret til at gennemgå kurators dokumentation og sagsakterne i konkurssagen. Kurator kan, hvis det er begrundet, afvise skyldners anmodning om at undersøge et dokument i kurators sagsakter, hvis dette kan være til skade for gennemførelsen af konkursbehandlingen.

Kurator i et konkursbo

Kurator indgår transaktioner i relation til konkursboet og træffer andre foranstaltninger. De rettigheder og forpligtelser, der opstår som følge af kurators foranstaltninger, påhviler skyldner. En kurator optræder i retten i overensstemmelse med sit hverv som part i tvister, der vedrører konkursboet, i stedet for skyldner.

Når en skyldner erklæres konkurs, overdrages dennes ret til at administrere og disponere over konkursboet til kurator. Ved konkursbehandlingen af en juridisk person kan kurator indgå alle transaktioner og udføre alle retshandlinger med konkursboet. Ved konkursbehandlingen af en fysisk person må kurator kun indgå de transaktioner og udføre de retshandlinger med konkursboet, der er nødvendige for at opfylde formålet med konkursbehandlingen og udføre kurators opgaver.

Kurator forsvarer alle kreditorernes og skyldnerens rettigheder og interesser og sørger for, at konkursbehandlingen er lovlige, hurtig og økonomisk forsvarlig. Kurator skal opfylde sine forpligtelser med den omhu, som forventes af en omhyggelig og ærlig kurator og tage hensyn til alle kreditorernes og skyldnerens interesser.

Kurator vurderer kreditorernes krav, forvalter, opgør og sælger konkursboet og sikrer fyldestgørelsen af kreditorerne gennem boet, konstaterer årsagerne til skyldnerens insolvens og tidspunktet for insolvensens indtræden, sørger i givet fald for, at skyldners økonomiske aktivitet kan fortsætte, gennemfører i givet fald skyldners likvidation, hvis skyldner er en juridisk person, tilstiller kreditorerne og skyldneren oplysninger i de situationer, der er omfattet af loven, aflægger beretning om sine aktiviteter og giver retten, den tilsynsførende og konkursudvalget oplysninger om konkursbehandlingen og udfører andre ved lov fastsatte opgaver. Hvis skyldners insolvens skyldes en alvorlig ledelsesfejl, skal kurator fremsætte et erstatningskrav mod den person, der hæfter for fejlen, umiddelbart efter at det står klart, at der er tilstrækkelig grund til at fremsætte et krav. Ud over kurators lovfæstede rettigheder har en kurator også en midlertidig kurators rettigheder.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Modregning er tilladt ved en estisk konkursbehandling. Der gælder følgende betingelser for modregning af fordringer i konkursboet:

fordringer, der skal modregnes, skal være økonomiske forpligtelser eller andre forpligtelser af samme art

kreditorernes ret til at få opfyldt deres forpligtelse skal være indtrådt, og skyldnerens forpligtelse skal være forfalden

kreditor skal afgive en erklæring om modregning til skyldner, inden det endelige fordelingsforslag forelægges for retten, og erklæringen må ikke være gjort betinget, og der må heller ikke være fastsat en frist

kreditors ret til at modregne sin fordring i skyldners krav skal være opstået, før skyldner blev erklæret konkurs.

Såfremt skyldners krav var knyttet til en suspensiv betingelse eller endnu ikke var forfalden på tidspunktet for konkurserklæringen eller ikke er rettet mod opfyldelsen af forpligtelser af samme type, kan fordringen kun modregnes, når den suspensive betingelse er opfyldt, skyldners fordring er forfalden eller forpligtelserne er blevet forpligtelser af samme type. Modregning er ikke tilladt, hvis den suspensive betingelse for skyldners fordring opfyldes, eller fordringen forfalder, før kreditor kunne modregne sit krav.

Hvis en kreditors fordring er forfaldet, kan han stadig modregne fordringen, hvis retten til modregning opstod, før fordringen udløb. En kreditor kan også modregne en fordring som følge af, at en skyldner ikke opfylder en kontrakt, der opstod, fordi kurator opgav skyldnerens forpligtelse efter konkurserklæringen.

Hvis genstanden for en kontraktlig forpligtelse kan deles, og kreditor delvis har opfyldt sin forpligtelse på tidspunktet for konkurserklæringen, kan kreditor foretage modregning for skyldnerens økonomiske forpligtelse svarende til den del af kreditors forpligtelse, der er opfyldt.

Såfremt skyldner er udlejer, og lejeren har betalt skyldner husleje for fast ejendom eller lokaler på forhånd før konkurserklæringen, udgør dette et krav om uberettiget berigelse mod skyldner, som lejeren kan modregne i skyldners fordring mod lejeren, og lejeren kan også modregne et erstatningskrav som følge af førtidig opsigelse af eller tilbagetrædelse fra aftalen.

En fordring erhvervet ved transport kan kun modregnes under konkursbehandlingen, hvis fordringen blev overdraget, og skyldner blev underrettet skriftligt herom senest tre måneder før konkurserklæringen. En fordring mod skyldner, som er erhvervet ved transport, kan ikke modregnes, hvis fordringen blev overdraget inden for de tre år, der gik forud for udpegningen af en midlertidig kurator, og skyldner var insolvent på det pågældende tidspunkt, og den person, der erhvervede fordringen, var eller burde have været bekendt med insolvensen på transporttidspunktet.

Fordringer, der ikke kan modregnes, omfatter fordringer vedrørende underholdsbidrag, fordringer vedrørende godtgørelse som følge af en persons skade på helbred eller død og fordringer som følge af forsætlig og ulovlig forårsagelse af skade, som den anden part har mod den part, som kræver modregning, en anden parts krav, der ifølge lovgivningen ikke kan gøres udlæg i, en udlagt fordring, hvis den part, som kræver modregning, har erhvervet fordringen efter udlægget, eller hvis den pågældendes fordring er forfaldet efter udlægget og senere end den udlagte fordring, en fordring, som den anden part kan gøre indsigelse mod, eller den anden parts fordring, som det af andre lovfæstede grunde ikke er tilladt at foretage modregning i.

Modregning er ikke reguleret særskilt i tilfælde af rekonstruktion og gældssanering, og derfor gælder den generelle procedure ifølge obligationsloven for dem.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Konkursbehandling

En kurator har ret til at opfylde en uopfyldt forpligtelse ifølge en kontrakt, skyldner har indgået, og kræve, at den anden part opfylder sine forpligtelser eller giver afkald på skyldners forpligtelse ifølge en kontrakt, medmindre andet er fastsat ved lov. Kurator kan ikke fritage skyldner for forpligtelser ifølge en kontrakt, hvis de er tinglyst. Hvis kurator fortsætter med at opfylde skyldners forpligtelse eller giver meddelelse om, at den pågældende agter at opfylde forpligtelsen, kan den anden part i kontrakten fortsætte med at opfylde sine forpligtelser. I så fald fortaber kurator retten til at afvise at opfylde skyldners forpligtelse. Såfremt kurator kræver, at den anden part i kontrakten opfylder kontrakten, kan den anden part kræve, at kurator sikrer opfyldelsen af skyldners forpligtelse. Den anden part kan afvise at opfylde sin forpligtelse, trække sig ud af den eller opsiges kontrakten, indtil kurator har sørget for, at skyldners

forpligtelse opfyldes. Den anden parts krav mod skyldner, der er opstået som følge af, at en forpligtelse er opfyldt, efter at kurator har krævet, at den anden part har opfyldt forpligtelsen, er en konsolideret forpligtelse. Har kurator givet afkald på skyldners forpligtelse efter konkurserklæringen, kan den anden part i aftalen som kreditor i konkurs sagen fremsætte et krav, fordi kontrakten ikke er blevet opfyldt. Hvis genstanden for en kontraktlig forpligtelse kan deles, og den anden part har opfyldt sin forpligtelse delvist på tidspunktet for konkurserklæringen, kan den anden part kun som kreditor i konkurs sagen forlange, at skyldners økonomiske forpligtelse opfyldes i et omfang, der svarer til den del af den anden parts forpligtelse, som er opfyldt.

Lovgivningen indeholder også særlige tilfælde for visse kontrakttyper:

Hvis skyldner har solgt løsøre med ejendomsforbehold, før han blev erklæret konkurs, og har overladt besiddelsen af løsøret til køber, har køber ret til at kræve, at købekontrakten opfyldes. I dette tilfælde må kurator ikke give afkald på skyldners forpligtelser som følge af købekontrakten.

Udlejers konkurs kan ikke danne grundlag for ophævelse af lejekontrakten vedrørende et privat eller erhvervsmæssigt lejemål, medmindre andet er fastsat i kontrakten. Hvis det i lejekontrakten vedrørende et privat eller erhvervsmæssigt lejemål er fastsat, at konkurs kan danne grundlag for opsigelse af kontrakten, kan kurator ophæve kontrakten med en frist på en måned eller mindre, hvis dette er fastsat i kontrakten. En privat boligudlejers konkurs kan ikke tjene som grundlag for ophævelse af lejekontrakten vedrørende boligen. Hvis lejen for fast ejendom eller lokaler er forudbetalt til skyldner, før denne blev erklæret konkurs, kan en privat eller erhvervsmæssig lejer modregne et krav om uberettiget berigelse i skyldnerens fordring mod den private eller erhvervsmæssige lejer.

I tilfælde af lejers konkurs kan udlejer kun ophæve lejekontrakten vedrørende et privat eller erhvervsmæssigt lejemål efter den almindelige procedure, og lejekontrakten må ikke ophæves på grund af forsinket betaling af lejen, hvis forsinkelsen vedrører betaling af husleje, som var forfalden, inden konkursbegæringen blev indgivet. En kurator har ret til at ophæve en privat eller erhvervsmæssig lejekontrakt, skyldner har indgået, med en frist på en måned eller mindre, hvis dette er fastsat i kontrakten. Hvis fast ejendom eller lokaler ikke er blevet overdraget til skyldners besiddelse på det tidspunkt, skyldner erklæres konkurs, kan både kurator og den anden part træde tilbage fra kontrakten. I tilfælde af tilbagetrædelse fra eller ophævelse af kontrakten, kan den anden part som kreditor i konkursboet kræve godtgørelse for tab som følge af for tidlig opsigelse af kontrakten eller ved modregning.

Proceduren for lejekontrakter vedrørende et privat eller erhvervsmæssigt lejemål gælder også for leasingkontrakter, som skyldner har indgået.

En kurator har ret til at afgøre, om en kontrakt skal løbe videre eller ophæves, men hvis den anden part foreslår kurator at foretage det valg, skal kurator straks, og senest inden syv dage, meddele, om han vil opfylde eller afstå fra skyldnerens forpligtelse. På anmodning af kurator kan retten også forlænge denne periode. Hvis kurator ikke i tide giver meddelelse om opfyldelse af forpligtelsen eller afståelse heraf, har kurator ikke ret til at kræve, at den anden part opfylder kontrakten, før kurator har opfyldt skyldnerens forpligtelse.

Det er også muligt, at nogle kontrakter, skyldner har indgået, kan kræves opfyldt. F.eks. tilbagekalder retten kontrakter, der er indgået i perioden fra udnævnelse af en midlertidig kurator, indtil skyldner er erklæret konkurs. Ud over den tidsmæssige betingelse er en forudsætning for at erklære kontrakten ugyldig, at den har skadet kreditorernes interesser. Hvis kreditorernes interesser ikke har lidt skade, og værdien af konkursboet ikke stiger som følge af inddrivelsen, er der ingen mening i at foretage inddrivelsen.

Generelt har en skyldner, der er gået konkurs, eller den pågældendes kurator ikke ret til at ændre kontrakter. Kontrakter kan dog ændres, hvis der indgås akkord efter konkurserklæringen. I så fald er det muligt at reducere gæld eller forlænge betalingsfristen efter aftale mellem skyldner og kreditorer. Det samme resultat kan også opnås gennem rekonstruktion eller gældssanering. Konkursloven, rekonstruktionsloven og gældssaneringsloven dækker ikke transport af fordringer eller indgåelse af forpligtelser separat, og dermed finder den generelle procedure i obligationsretten anvendelse.

Rekonstruktion og gældssanering

Det er tilladt at omlægge kontrakter under en rekonstruktion. Enhver aftale, hvorefter en kreditor kan opsiges en kontrakt, når der er indledt en rekonstruktionssag, eller en rekonstruktionsplan er godkendt, er ugyldig. Et krav ifølge en ansættelseskontrakt eller en transaktion med derivater må ikke omlægges i en rekonstruktionsplan.

Hvis en begæring om gældssanering antages, kan en kreditor ikke – ved at forlade sig på misligholdelse af en økonomisk forpligtelse, som opstod før begæringen om gældssanering blev indgivet – opsiges en kontrakt, der er indgået med skyldner og giver anledning til de fordringer, som skyldner søger at omlægge, eller nægte at opfylde sine forpligtelser på det grundlag. Enhver aftale, hvorefter en kreditor kan opsiges en kontrakt, når der er indgivet en begæring om gældssanering, eller en gældssaneringsplan er godkendt, er ugyldig. Forpligtelser, der følger af en løbende kontrakt, som er oprettet eller forfalder, efter at en begæring om gældssanering er indgivet, kan omlægges i forbindelse med gældssaneringen. Det kan i en gældssaneringsplan fastsættes, at en kreditaftale eller anden løbende kontrakt, som en skyldner har indgået, før der blev indgivet en begæring om gældssanering, og som pålægger skyldner økonomiske forpligtelser, der forfalder efter indgivelse af begæringen, ophæves, når gældssaneringsplanen er godkendt. Ophævelsen af en kontrakt har de samme konsekvenser som en ekstraordinær ophævelse af en kontrakt på grund af omstændigheder, som opstår hos skyldner. Skyldners forpligtelser, der opstår som følge af ophævelsen af en kontrakt, kan omlægges på forhånd efter en gældssaneringsplan. Skal forpligtelser, der følger af en lejekontrakt, omlægges, kan udlejer som kreditor ekstraordinært ophæve kontrakten senest en uge efter, at gældssaneringsplanen er blevet godkendt.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Når konkursen er erklæret, kan kreditorerne i en konkursbehandling kun indgive deres krav mod skyldner. Kurator skal underrettes om alle deres fordringer mod skyldneren, som eksisterede, før denne blev erklæret konkurs, uanset baggrunden eller fristen for opfyldelse af deres krav. Fuldbyrdelessager, der er indledt mod en skyldner, afsluttes, hvis denne erklæres konkurs, hvorefter kreditor skal indgive sit krav til kurator.

I forbindelse med rekonstruktion og gældssanering kan der kun indledes en ny sag i henholdsvis rekonstruktionsplanens og gældssaneringsplanens gyldighedsperiode af kreditorer, hvis fordringer er berørt af den pågældende plan. I tilfælde af rekonstruktion suspenderes fuldbyrdelessproceduren undtagen i tilfælde af fuldbyrdelessforanstaltninger, som gennemføres for at opfylde krav, der udspringer af et ansættelsesforhold, eller underholds krav. Under en gældssanering kan retten suspendere fuldbyrdelessproceduren som en foreløbig retsbeskyttelsesforanstaltning, også før behandling eller indgivelse af en begæring. Hvis gældssaneringsplanen indledes, suspenderer retten den igangværende fuldbyrdeless (eller tvangsfuldbyrdeless) i skyldners aktiver, indtil gældssaneringsplanen er godkendt, eller sagen er afsluttet.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Konkursbehandling

I tvistemål vedrørende konkursboet eller aktiver, der kan indgå i konkursboet, overdrages retten til at blive en part i en retssag i stedet for skyldner til kurator. Såfremt skyldner anlægger en retssag eller indgiver en anden begæring vedrørende konkursboet mod en anden person, der høres i en retssag, som begyndte, før skyldner blev erklæret konkurs, eller hvis skyldner deltager i en retssag som tredjepart, kan kurator i overensstemmelse med sit hverv indtræde i sagen i stedet for skyldner. Såfremt kurator har kendskab til denne sag, men ikke indtræder heri, kan skyldner fortsætte som sagsøger eller tredjepart. Hvis der er fremsat krav mod en skyldner i en retssag, som begyndte, før skyldner blev erklæret konkurs, men der endnu ikke er truffet nogen afgørelse vedrørende kravet, behandler retten ikke kravet under behandlingen af retssagen. Retten genoptager sagen efter en begæring fra sagsøger, hvis en højere retsinstans har ophævet konkursdekretet, og en afgørelse om afvisning af konkursbegæringen er trådt i kraft, eller hvis konkursbehandlingen er afsluttet med bortfald, efter at skyldner er erklæret konkurs.

Er der stillet krav om udelukkelse af en genstand fra konkursboet over for skyldner i en retssag, som begyndte før konkursen, behandler retten kravet. I så fald kan kurator indtræde i sagen i stedet for skyldner. Kurator har skyldners rettigheder og forpligtelser som sagsøgte. Såfremt kurator ikke indtræder i sagen, kan sagen videreføres efter anmodning fra sagsøger.

Foreligger der en fordring mod en skyldner i en retssag, hvor den dom, der er afsagt vedrørende kravet, kan appelleres, kan kurator indgive appel på vegne af skyldner efter konkurserklæringen. Skyldner kan indgive appel med kurators samtykke.

Hvis et forvaltningsinstrument mod en skyldner er blevet anfægtet i retten, forlænges fristen for anfægtelse af forvaltningsinstrumentet.

Rekonstruktion og gældssanering

Efter indgivelsen af en begæring om rekonstruktion kan den ret, der behandler sagen, på grundlag af en begæring fra en virksomhed og med rekonstruktionsrådgiverens godkendelse udsætte retssagen vedrørende et pengekrav mod virksomheden, indtil rekonstruktionsplanen er godkendt, eller rekonstruktionen er afsluttet, undtagen i tilfælde af krav, der udspringer af et ansættelsesforhold, eller underholdskrav, som der endnu ikke er truffet afgørelse om. Hvis gældssaneringen indledes, udsætter retten retssager vedrørende pengekrav mod skyldner, som der endnu ikke er truffet afgørelse om, indtil gældssaneringsplanen er godkendt, eller sagen er afsluttet.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Kreditorers deltagelse i konkursbehandlingen

En kreditor repræsenterer sit krav i konkursagen. Senest to måneder efter offentliggørelsen af konkursmeddelelsen i *Ametlikud Teadaanded* skal kreditorerne anmelde alle de fordringer mod skyldner til kurator, der bestod før konkurserklæringen, uanset baggrunden for deres fordringer og forfaldsdato. Kurator skal have meddelelse om en fordring i form af et skriftligt krav (anmeldelse af fordring i konkursboet). Kreditorerne skal forsvare deres krav på et kreditormøde. Panterrettigheder forsvares sammen med de fordringer, de er sikkerhed for. Panterrettigheder forsvares sammen med de fordringer, de er sikkerhed for. En fordring, dens rang og den panterrettighed, der sikrer fordringen, anses for anerkendt, hvis hverken kurator eller nogen af kreditorerne gør indsigelse herimod på kreditormødet. En fordring eller dens placering, som anerkendes på kreditormødet kan ikke anfægtes på et senere tidspunkt.

Ud over det forhold, at hver enkelt kreditor repræsenterer sin fordring og forsvaret heraf, deltager kreditorerne også i gennemførelsen af konkursbehandlingen via kreditormødet. På kreditormødet kan kreditorerne godkende kurator og vælge medlemmerne til konkursudvalget, træffe afgørelse om at videreføre eller opløse skyldnerens virksomhed, træffe afgørelse om opløsning af skyldner, hvis denne er en juridisk person, indgå akkord, i det omfang det er omfattet af loven træffe afgørelse om spørgsmål i relation til salg af konkursboet, forsvare fordringer, træffe afgørelse om klager over kurators aktiviteter, træffe afgørelse om vederlag til konkursudvalgets medlemmer samt afgøre andre spørgsmål, der efter lovgivningen henhører under kreditormødet. Hvis kreditormødet beslutter at nedsætte et konkursudvalg, har sidstnævnte bl.a. pligt til at beskytte alle kreditorens interesser i konkursboet.

Kreditorers deltagelse i en rekonstruktion

Rekonstruktionsrådgiveren underretter straks kreditorerne om indledningen af en rekonstruktionsbehandling og om størrelsen af de fordringer, de har mod virksomheden ifølge gældsoversigten. Med henblik herpå fremsender rådgiveren en rekonstruktionsmeddelelse til kreditorerne. Såfremt en kreditor, hvis krav søges omlagt efter en rekonstruktionsplan, ikke er enig i oplysningerne i rekonstruktionsmeddelelsen, sender kreditor inden for den i rekonstruktionsmeddelelsen fastsatte frist et skriftligt modkrav til rekonstruktionsrådgiveren, hvori den pågældende anfører, i hvilke henseender denne ikke er enig i kravet i rekonstruktionsmeddelelsen, og fremlægger dokumentation til underbygning af disse omstændigheder. Modtages modkravet ikke inden den fastsatte dato, anses kreditor for at være enig i fordringens størrelse. Er rekonstruktionsrådgiveren ikke enig i en påstand i kreditors modkrav, skal denne umiddelbart fremsende modkravet tillige med dokumentation til retten og underbygge, hvorfor vedkommende er uenig i oplysningerne i modkravet. Rekonstruktionsrådgiveren skal begrunde sine påstande. På grundlag af de fremsatte påstande og beviser træffer retten afgørelse om størrelsen af kreditors hovedkrav og yderligere krav og om eksistensen og omfanget af sikkerheden.

Kreditorers deltagelse i en gældssanering

Gældssanering vedrører de kreditorer, hvis krav mod skyldner er forfaldet på det tidspunkt, hvor der indgives en begæring om gældssanering. Beslutningen om at antage en begæring om gældssanering træffes af retten, der i givet fald også kan indhente en udtalelse fra kreditor og anmode om yderligere oplysninger eller dokumenter. En kendelse om, hvorvidt en begæring kan antages, sendes til skyldner og til alle kreditorer, hvis fordringer skyldner ønsker at omlægge. Hvis en begæring antages til behandling, kan en kreditor ikke – ved at forlade sig på misligholdelse af en økonomisk forpligtelse, som opstod før begæringen om gældssanering blev indgivet – opsig en kontrakt, der blev indgået med skyldner og giver anledning til fordringer, som skyldner søger at omlægge, eller nægte at opfylde sine forpligtelser på det grundlag. Ved fremlæggelse af en gældssaneringsplan for kreditor giver retten kreditor en frist på mindst to, men højst fire uger efter modtagelse af gældssaneringsplanen til at fremsætte en udtalelse til retten eller rådgiveren. Kreditor fremsætter en udtalelse om, hvorvidt denne er enig i skyldners oplysninger om fordringer og sikkerhed, skyldners beregning af gælden og saneringen på den måde, skyldner ønsker. Hvis kreditor ikke er enig i gældssaneringen på den måde, skyldner ønsker, skal kreditor anføre, om han vil acceptere en sanering af gælden på anden vis. Såfremt kreditor, hvis fordringer søges saneret, ikke er enig i de oplysninger, der er givet af skyldner i gældsoversigten, skal kreditor meddele retten eller rådgiveren, hvis det bestemmes af retten, inden for en af retten fastsat frist, i hvilken henseende kreditor ikke er enig i fordringen, og fremsende dokumentation til underbygning heraf. Modtages modkravet ikke inden den fastsatte dato, anses kreditor for at være enig i fordringens størrelse. Er skyldneren eller rådgiveren ikke enig i en påstand i kreditors modkrav, skal vedkommende umiddelbart fremsende modkravet tillige med dokumentation til retten og underbygge, hvorfor vedkommende er uenig i oplysningerne i modkravet. På grundlag af de fremlagte påstande og beviser træffer retten afgørelse om størrelsen af kreditors hovedkrav og yderligere krav og om eksistensen af sikkerhed.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Skyldners aktiver indgår i konkursboet på grundlag af et konkursdekret og anvendes som aktiver til at fyldestgøre kreditorerne og gennemføre konkursbehandlingen. Konkursboet omfatter skyldners aktiver på tidspunktet for konkurserklæringen samt aktiver, der er tilbagesøgt eller inddrevet, og aktiver, skyldner har erhvervet under konkursbehandlingen. Den del af skyldners aktiver, som der ifølge lovgivningen ikke kan gøres udlæg i, indgår ikke i konkursboet.

Når en skyldner erklæres konkurs, overdrages dennes ret til at administrere og disponere over konkursboet til kurator. Når skyldner er erklæret konkurs, er alle skyldners dispositioner over genstande, som indgår i konkursboet, ugyldige. Før skyldner erklæres konkurs, kan retten forbyde en skyldner at afhænde aktiver eller en del af aktiverne uden den midlertidige kurators samtykke.

Kurator skal sætte sig i besiddelse af skyldners aktiver og indlede forvaltningen af konkursboet straks efter afsigelse af konkursdekretet. Kurator skal tilbagesøge den del af skyldners aktiver, der er i tredjeparts besiddelse, til konkursboet, medmindre andet er fastsat ved lov. Forvaltning af et konkursbo omfatter udførelse af retshandler med konkursboet, der er nødvendige for at bevare konkursboet og gennemføre konkursbehandlingen, samt styring af skyldners aktiviteter, hvis denne er en juridisk person, eller tilrettelæggelse af skyldners erhvervs-mæssige aktiviteter, hvis skyldner er selvstændig. I forbindelse med konkursbehandling af en juridisk person har kurator de samme rettigheder og forpligtelser som bestyrelsen eller det organ, der træder i stedet for bestyrelsen for den juridiske person, og som ikke er i modstrid med konkursbehandlingens formål. Kurator har samme ansvar som et bestyrelsesmedlem.

En kurator kan kun indgå en kontant transaktion med konkursboet med rettens tilladelse. Kurator foretager ingen kontante betalinger til kreditorer på grundlag af fordelingskoefficienten. Kurator kan kun indgå transaktioner af særlig relevans for konkursbehandlingen med samtykke fra konkursudvalget. Transaktioner af særlig relevans er først og fremmest låntagning og, i tilfælde af en virksomhed, der indgår i konkursboet, alle de transaktioner, som ligger uden for virksomhedens almindelige aktivitetsområde. Kurator må ikke indgå transaktioner med sig selv eller med personer med tilknytning til kurator for eller på vegne af konkursboet eller indgå andre transaktioner af samme art, eller som indebærer en interessekonflikt, eller kræve godtgørelse af udgifter i forbindelse med disse transaktioner.

En kurator kan indlede salg af konkursboet efter det første kreditormøde, medmindre kreditorerne har besluttet andet på mødet. Hvis skyldner har appelleret konkursdekretet, må skyldnerens aktiver ikke sælges uden skyldnerens samtykke, før distriktsdomstolen har behandlet appellen. Disse begrænsninger gælder ikke for afhændelse af aktiver, som er meget letfordærvelige, falder hurtigt i værdi eller er ekstremt dyre at lagre eller bevare. Hvis de aktiviteter, der udøves af skyldners virksomhed, fortsætter, må aktiverne ikke sælges, såfremt dette hindrer virksomhedens aktiviteter i at fortsætte. Fremsættes der et forslag til akkord, må aktiverne ikke sælges, før der er udfærdiget en akkordaftale, medmindre kreditormødet beslutter, at de må sælges, uanset forslaget om akkord. Konkursboet sælges på auktion efter proceduren i loven om fuldbyrdesprocedurer.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Krav, der skal anmeldes mod skyldners konkursbo

Alle krav, der opstod mod skyldner, inden denne blev erklæret konkurs, skal anmeldes til skyldners konkursbo, uanset baggrunden eller forfaldsdatoen for opfyldelse af kravene. Når en fysisk eller juridisk person erklæres konkurs, anses alle kreditorernes krav mod skyldner for at være forfaldne, medmindre andet er fastsat ved lov. Hvis en kreditor har indgivet et tilsvarende krav til retten, men der endnu ikke er truffet en afgørelse, vil retten udsætte behandlingen af søgsmålet, hvorefter kreditor skal indgive kravet til kurator. Har en kreditor indgivet et krav til retten, og retten har afsagt en endelig dom, skal kreditor også anmelde sit krav til kurator, men et sådant krav anses for at være blevet forsvaret. Hvis skyldner kunne have anfægtet rettens afgørelse, kan kurator også det.

Behandling af fordringer, som er opstået efter indledningen af konkursbehandlingen

Når konkursdekretet er afsagt, kan konkursboets kreditorer kun anmelde deres krav mod skyldner efter proceduren i konkursloven. Krav kan kun anmeldes til kurator, og kun de krav, som eksisterede, før konkursdekretet blev afsagt. Fordringer, der opstår, efter at skyldner erklæres konkurs, kan ikke indgives, før konkursbehandlingen er afsluttet. Når der er tale om juridiske personer, skal der tages hensyn til, at afslutningen af konkursbehandlingen i de fleste tilfælde indebærer afvikling af den juridiske person, og at der derfor ikke er nogen person, mod hvem der kan rejses krav efter konkursbehandlingen. Det er derfor nødvendigt at være forsigtig og tage den risiko med i overvejelserne, når der indgås transaktioner med en juridisk person, der er insolvent. Krav mod en fysisk person, som opstår under konkursbehandlingen, kan indgives efter konkursbehandlingen efter den almindelige procedure. Forpligtelser til at yde godtgørelse for skader forårsaget under konkursbehandlingen på grund af en retsstridig handling begået af en skyldner, som er en juridisk person, er konsoliderede forpligtelser, så skyldner kan blive nødt til at opfylde dem under konkursbehandlingen efter den almindelige procedure. Der kan også gennemføres tvangsfuldbyrdelse over for konkursboet for de forpligtelser, som skal opfyldes.

Endvidere kan der opstå en situation, hvor skyldner disponerer over en genstand, som tilhører konkursboet, efter indledning af konkursbehandlingen. En sådan disposition er ugyldig, eftersom retten til at forvalte og disponere over aktiverne blev overdraget til kurator, da konkursbehandlingen blev indledt. Hvis skyldner alligevel foretager en disposition, skal de aktiver, der er overført af den anden part på grundlag af en disposition, returneres til parten, hvis aktiverne er forblevet i konkursboet, eller der skal ydes godtgørelse, hvis værdien af konkursboet er steget som følge af overførslen. Såfremt skyldner disponerede over genstanden på den dag, konkursbehandlingen blev indledt, antages det, at dispositionen fandt sted, efter at konkursen blev erklæret. Hvis skyldner har disponeret over fremtidige fordringer før konkurserklæringen, bliver dispositionen ugyldig, når den pågældende erklæres konkurs, for så vidt angår de fordringer der er opstået efter konkurserklæringen. En skyldner, der er en fysisk person, kan disponere over konkursboet med kurators samtykke. Enhver disposition uden kurators samtykke er ugyldig.

Behandling af fordringer, som er opstået efter indledningen af en rekonstruktions- eller gældssaneringsbehandling

I løbet af rekonstruktionsplanens gyldighedsperiode er det ikke muligt at anlægge sag vedrørende en fordring, der er omfattet af rekonstruktionsplanen, hvorimod det er muligt at anlægge sag vedrørende andre fordringer. I løbet af gældssaneringsplanens gyldighedsperiode er det ikke muligt at anlægge sag eller anmode om, at der indledes en procedure under den frivillige retspleje, vedrørende en fordring, der er omfattet af gældssaneringsplanen, hvorimod det er muligt at anlægge sag vedrørende andre fordringer. Godkendelse af en rekonstruktionsplan begrænser ikke kreditors ret til at anfægte de fordringer, der ikke er optaget i gældssaneringsplanen, i en retssag. En kreditor kan også anlægge sag for at anfægte fordringens størrelse for så vidt angår den andel, der ikke accepteres.

Når en skyldner indgiver en begæring om rekonstruktion eller gældssanering, udskydes forældelsesfristen for fordringer mod skyldner. Efter indgivelsen af en begæring om rekonstruktion kan den ret, der behandler sagen, på grundlag af en begæring fra en virksomhed og med rekonstruktionsrådgiverens godkendelse udsætte retssagen vedrørende et pengekrav mod virksomheden, indtil rekonstruktionsplanen er godkendt, eller rekonstruktionen er afsluttet, undtagen i tilfælde af krav, der udspringer af et ansættelsesforhold, eller underholdskrav, som der endnu ikke er truffet afgørelse om. Hvis gældssaneringen indledes, udsætter retten retssager vedrørende pengekrav mod skyldner, som der endnu ikke er truffet afgørelse om, indtil gældssaneringsplanen er godkendt, eller sagen er afsluttet.

En rekonstruktionsplan friholder ikke en person, der hæfter solidarisk for opfyldelsen af en virksomheds forpligtelse, fra at opfylde den pågældendes forpligtelse. Godkendelse af en gældssaneringsplan friholder ikke en person, der hæfter solidarisk for opfyldelsen af en skyldners forpligtelse, fra at opfylde den pågældendes forpligtelse.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Regler for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer i konkurssager

Senest to måneder efter offentliggørelsen af konkursmeddelelsen i *Ametlikud Teadaanded* skal kreditorerne anmelde alle de fordringer mod skyldner til kurator, der bestod før konkurserklæringen, uanset baggrunden for deres fordringer og forfaldsdato. Når en konkursbehandling indledes, anses alle kreditorernes krav mod skyldner for at være forfaldne. Kurator skal have meddelelse om en fordring i form af et skriftligt krav (anmeldelse af fordring i konkursboet). I anmeldelsen af fordringen gøres der rede for fordringens indhold, grundlag og størrelse, og om den er sikret ved pant. Dokumenter til bevis for de forhold, der er nævnt i anmeldelsen af fordringen, vedlægges. Kurator skal efterprøve, om de anmeldte fordringer er berettigede, og om der findes panterrettigheder til sikring af fordringerne. Før mødet, hvor fordringerne skal forsvares, kan kreditorerne og skyldneren indsende skriftlige indsigelser vedrørende fordringer eller panterrettigheder til sikring af fordringerne til kurator.

Fordringer forsvares på et kreditormøde. Panterrettigheder forsvares sammen med de fordringer, de er sikkerhed for. På kreditormødet behandles fordringer i den rækkefølge, hvori de er anmeldt. En fordring, dens placering og den panterrettighed, der sikrer fordringen, anses for anerkendt, hvis hverken kurator eller nogen af kreditorerne gør indsigelser herimod på kreditormødet, eller hvis kurator eller den kreditor, der har fremsat indsigelse, tilbagekalder den på det pågældende møde. Kurator skal gøre indsigelse mod en fordring eller en panterrettighed på kreditormødet, hvis der er grund til at gøre indsigelse. Fordringer, der fyldestgøres ved en rets- eller voldgiftsavgørelse, som er trådt i kraft, panterrettigheder, der er anerkendt ved en rets- eller voldgiftsavgørelse, som er trådt

i kraft, og panterettigheder, der er registreret i matrikelregistret, skibsregistret, registret over kommercielle håndpantsejtelser eller Estlands centralregister over panterettigheder, anses for at være anerkendt på det omtalte møde uden forsvar. Der udarbejdes en oversigt over anerkendte fordringer.

Det anføres i referatet fra kreditormødet, om hver enkelt fordring eller panteret til sikring af fordringen blev anerkendt, og hvem der gjorde indsigelse mod fordringen, dens placering eller den panterrettighed, der sikrer fordringen. Det anføres også i referatet, hvem der frafaldt en indsigelse, som var blevet fremsat. Hvis en kreditors krav ikke er blevet anerkendt, og kreditor ikke har anlagt sag for at få fordringen anerkendt, eller retten har afvist sagen, vil der blive set bort fra kreditors indsigelser mod fordringer fra en anden kreditor. Er der ikke gjort andre indsigelser mod en anden kreditors fordring, anses fordringen for at være blevet anerkendt. En fordring eller dens placering, som er anerkendt på kreditormødet, kan ikke efterfølgende anfægtes.

Regler for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer i forbindelse med rekonstruktion og gældssanering

I forbindelse med rekonstruktion fremlægger skyldner en oversigt over sin gæld med angivelse af alle fordringer mod ham samt de tilhørende kreditorer.

Kreditorerne anmelder således ikke selv nogen fordringer. En kreditor, hvis fordring søges omlagt efter en rekonstruktionsplan, og som ikke er enig i størrelsen af sin fordring i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingen, kan indgive et skriftligt modkrav til rekonstruktionsrådgiveren, hvori den pågældende anfører, i hvilke henseender vedkommende ikke er enig i fordringen i rekonstruktionsmeddelelsen, og fremlægge dokumentation til underbygning af disse forhold. Modtages modkravet ikke inden den fastsatte dato, anses kreditor for at være enig i fordringens størrelse. Skyldner kan gøre indsigelse mod kreditors argumenter, men skyldner skal dokumentere sine holdninger. På grundlag af de fremsatte påstande og beviser træffer retten afgørelse om størrelsen af kreditors hovedkrav og yderligere krav og om eksistensen og omfanget af sikkerheden.

I forbindelse med en gældssanering fremlægger skyldner en gældssaneringsplan med angivelse af, hvilke forpligtelser der skal saneres, og hvordan det skal ske. I lighed med rekonstruktion anmelder kreditorerne ikke selv nogen fordringer. Såfremt kreditor, hvis fordringer søges saneret, ikke er enig i de oplysninger, der er givet af skyldner i gældsoversigten, skal kreditor meddele retten eller rådgiveren, hvis det bestemmes af retten, inden for en af retten fastsat frist, i hvilken henseende kreditor ikke er enig i fordringen, og fremsende dokumentation til underbygning heraf. Modtages modkravet ikke inden den fastsatte dato, anses kreditor for at være enig i fordringens størrelse. Er skyldneren eller rådgiveren ikke enig i en påstand i kreditors modkrav, skal vedkommende umiddelbart fremsende modkravet tillige med dokumentation til retten og underbygge, hvorfor vedkommende er uenig i oplysningerne i modkravet. På grundlag af de fremlagte påstande og beviser træffer retten afgørelse om størrelsen af kreditors hovedkrav og yderligere krav og om eksistensen af sikkerhed.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Det gældende princip er, at alle kreditorer behandles på lige fod. Ikke desto mindre gælder der visse undtagelser, som giver nogle kreditorer en fortrinsret.

Inden der udbetales penge på grundlag af fordelingskoefficienter, foretages der i forbindelse med konkursbehandlingen udbetalinger af konkursboet i følgende rækkefølge:

fordringer, der er opstået som følge af udelukkelse eller inddrivelse af aktiver

underholdsbidrag, der skal betales til skyldner og dennes familiemedlemmer

konsoliderede forpligtelser

omkostninger og udgifter i forbindelse med konkursbehandlingen.

Når disse betalinger er foretaget, dækkes kreditorernes fordringer i følgende rækkefølge:

anerkendte fordringer, der er sikret ved pant

andre anerkendte fordringer, som blev anmeldt inden for den fastsatte frist

øvrige fordringer, der ikke blev anmeldt inden for den fastsatte frist, men som blev anerkendt.

Erstatningsansvar for skyldners forpligtelser er mulig i forbindelse med solidariske skyldnere. I så fald hæfter den solidariske skyldner over for kreditor uanset skyldnerens insolvens. Hvis en solidarisk skyldner betaler den del af gælden, som kreditor også har anmeldt mod skyldneren, vil den del blive fratrukket fordringen.

Det er ifølge lovgivningen også muligt at overdrage skyldnerens forpligtelse til tredjemand. Er en arbejdsgiver blevet insolvent, dvs. at arbejdsgiveren er erklæret konkurs, eller konkursbehandlingen er afsluttet med bortfald, vil medarbejderen få godtgjort eventuel løn, som den pågældende ikke havde modtaget, inden arbejdsgiveren blev erklæret insolvent, feriepenge og ydelser, eventuelle feriepenge, medarbejderen ikke havde modtaget, inden arbejdsgiveren blev erklæret insolvent, og eventuelle ydelser, den pågældende ikke havde modtaget, da ansættelseskontrakten blev ophævet, før eller efter at arbejdsgiveren blev erklæret insolvent.

Såfremt en arbejdsgiver er insolvent, er konkursboets kreditor med hensyn til ubetalte arbejdsløshedsforsikringspræmier staten. I forbindelse med rekonstruktion og gældssanering tales der ikke om konkursbo, og fordringer opfyldes efter rekonstruktions- eller gældssaneringsplanen. En rekonstruktionsplan friholder ikke en person, der hæfter solidarisk for opfyldelsen af en virksomheds forpligtelse, fra at opfylde den pågældendes forpligtelse. Hvis en person, der hæfter solidarisk for opfyldelsen af en virksomheds forpligtelse, har opfyldt forpligtelsen, vil den pågældende kun kunne gøre regres gældende over for virksomheden, i det omfang virksomheden er ansvarlig for at opfylde forpligtelsen ifølge rekonstruktionsplanen. Godkendelse af en gældssaneringsplan friholder ikke en person, der hæfter solidarisk for opfyldelsen af en skyldners forpligtelse, fra at opfylde den pågældendes forpligtelse. Hvis en person, der hæfter solidarisk for opfyldelsen af skyldnerens forpligtelse, har opfyldt forpligtelsen, vil den pågældende kun kunne gøre regres gældende over for skyldneren, i det omfang skyldneren er ansvarlig for at opfylde forpligtelsen ifølge gældssaneringsplanen.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Afslutning af konkursbehandlingen og virkningerne af afslutningen

Konkursbehandlingen ender med afvisning af konkursbegæringen, annullation af konkursbehandlingen, når betingelserne for konkursbehandlingen ikke længere er til stede, med kreditorernes samtykke, når den endelige rapport er godkendt, når en akkord er godkendt eller af andre lovbestemte grunde.

Retten afslutter sagen med annullation ved en kendelse uden at erklære skyldner konkurs, uanset skyldners insolvens, hvis skyldners aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække omkostningerne og udgifterne i forbindelse med konkursbehandlingen, og hvis det er umuligt at inddrive eller tilbagesøge aktiverne eller fremsætte et krav mod et medlem af ledelsesorganet. Retten kan også afslutte sagen med annullation uden at erklære skyldner konkurs, uanset skyldners insolvens, hvis skyldners aktiver primært består af krav om inddrivelse eller fordringer mod tredjepart, og det er usandsynligt, at disse fordringer opfyldes. Retten afslutter ikke sagen med annullation, hvis skyldner, en kreditor eller en tredjepart overfører det af retten fastsatte beløb som sikkerhed for omkostningerne og udgifterne i forbindelse med konkursbehandlingen til den dertil foreskrevne konto. Såfremt konkursbehandlingen af en juridisk person bringes til ophør, vil den midlertidige kurator afvikle den juridiske person inden for to måneder efter ikrafttrædelsen af kendelsen om afslutning af sagen uden likvidation. Hvis skyldner har nogen aktiver ved annullationen af konkursbehandlingen, vil den midlertidige kurators vederlag blive betalt og nødvendige udgifter blive dækket først.

Retten afslutter insolvensbehandlingen på grundlag af en begæring fra skyldner, hvis betingelserne for konkursbehandlingen ikke længere er til stede, forudsat at skyldner godtgør, at den pågældende ikke er insolvent, eller at der ikke er risiko for, at skyldneren bliver insolvent, hvis vedkommende blev erklæret konkurs, fordi skyldneren sandsynligvis ville blive insolvent i fremtiden. Afsluttes konkursbehandlingen, fordi betingelserne for konkursbehandlingen ikke længere er til stede, bliver den juridiske person ikke opløst.

Retten afslutter insolvensbehandlingen på grundlag af en begæring fra skyldner, hvis alle kreditorer, der har anmeldt deres fordringer inden for den fastsatte frist, har givet deres samtykke til at få afsluttet sagen. Hvis en skyldner, der er en juridisk person, er permanent insolvent, træffer retten afgørelse om afvikling af den pågældende skyldner ved en kendelse om afslutning af sagen.

Konkursbehandlingen ender med godkendelse af en endelig rapport, når kurator fremsender den endelige rapport til konkursudvalget og retten. I den endelige rapport giver kurator oplysninger om konkursboet og de penge, der er indkommet fra salget heraf, betalinger, fordringer anerkendt af kreditorerne, anlagte og endnu ikke anlagte søgsmål osv. Kreditorer kan gøre indsigelser mod den endelige rapport til retten. Retten træffer afgørelse om godkendelse af den endelige rapport og afslutning af konkursbehandlingen. Retten afviser at godkende den endelige rapport og returnerer den til kurator ved en kendelse, så konkursbehandlingen kan fortsætte, såfremt den endelige rapport viser, at skyldners eller kreditorernes rettigheder er blevet overtrådt under konkursbehandlingen.

Konkursbehandlingen kan også afsluttes med en akkord. En akkord er en aftale mellem en skyldner og dennes kreditorer vedrørende betaling af gæld, og den indebærer en nedsættelse af gælden eller forlængelse af betalingsfristen. En akkord udarbejdes i forbindelse med konkursbehandlingen på forslag af skyldner eller kurator, efter at konkursbehandlingen er indledt. En beslutning om akkord vedtages på kreditormødet. Retten træffer afgørelse om godkendelse af akkorden. Retten afslutter konkursbehandlingen ved en kendelse om godkendelse af akkorden.

Hvis en konkurs ikke er afsluttet senest to år efter indledning af konkursbehandlingen, forelægger kurator en rapport for konkursudvalget og retten hvert halve år, indtil konkursbehandlingen er afsluttet. I denne rapport redegør kurator for årsagerne til, at konkursbehandlingen ikke er blevet fuldført, og oplyser om den solgte og usolgte del af konkursboet og om forvaltningen af konkursboet. Retten frigør kurator for dennes forpligtelser, når konkursbehandlingen er afsluttet, medmindre andet er fastsat i lovgivningen. Retten kan nægte at frigøre kurator for dennes forpligtelser, hvis konkursboet på det tidspunkt, hvor konkursbehandlingen afsluttes, ikke er blevet helt solgt, der stadig mangler at blive afregnet beløb for konkursboet, de søgsmål, kurator har anlagt, endnu ikke er blevet behandlet, eller kurator har til hensigt eller er forpligtet til at anlægge et søgsmål. I så fald fortsætter kurator med at løse sine opgaver, efter at konkursbehandlingen er afsluttet. Hvis der efter afslutningen af konkursbehandlingen og frigørelsen af kurator indløber penge til konkursboet, beløb deponeret til fordeling bliver tilgængelige, eller det bliver klart, at konkursboet omfatter genstande, som ikke blev taget i betragtning, da fordelingsforslaget blev udarbejdet, afsiger retten kendelse om efterfølgende fordeling af egen drift eller på grundlag af en begæring fra kurator eller en kreditor.

Afslutning af rekonstruktionsbehandlingen og virkningerne af afslutningen

Rekonstruktionen ender, hvis den afsluttes inden den fastsatte frist, rekonstruktionsplanen ophæves, rekonstruktionsplanen gennemføres inden den fastsatte frist, eller fristen for at gennemføre rekonstruktionsplanen som fastsat i rekonstruktionsplanen udløber. Hvis en rekonstruktionsplan gennemføres før fristens udløb, ender rekonstruktionen, hvis virksomheden har opfyldt alle de forpligtelser, den har påtaget sig ifølge rekonstruktionsplanen, inden fristen for gennemførelse af rekonstruktionsplanen udløber.

Rekonstruktionsbehandlingen kan kun afsluttes før fristen, når rekonstruktionsplanen er godkendt. Retten afslutter rekonstruktionsbehandlingen før fristen, hvis virksomheden misligholder sin forpligtelse til at samarbejde eller undlader at betale det af retten fastsatte beløb som sikkerhed for rekonstruktionsrådgiverens eller den sagkyndiges vederlag og udgifter, rekonstruktionsplanen ikke godkendes, virksomheden indgiver en begæring herom, betingelserne for indledning af rekonstruktionsbehandlingen ikke længere er til stede, virksomhedens aktiver er bortødslet, eller kreditorernes interesser er skadet, rekonstruktionsplanen ikke er indgivet inden fristen, eller fordringen er uklar. Afslutter retten rekonstruktionsbehandlingen inden den fastsatte frist, er ingen af følgerne af indledningen af rekonstruktionsbehandlingen længere til stede.

Når fristen for gennemførelse af en rekonstruktionsplan udløber, afsluttes rekonstruktionsbehandlingen.

Rekonstruktionsbehandlingen kan også afsluttes med ophævelse af rekonstruktionsplanen. En rekonstruktionsplan ophæves, hvis virksomheden er blevet dømt for en lovovertrædelse i forbindelse med konkursen eller en strafbar handling vedrørende fuldbyrdelse, efter at rekonstruktionsplanen var blevet godkendt, virksomheden i væsentlig grad undlader at opfylde sine forpligtelser efter rekonstruktionsplanen, hvis det står klart, når mindst halvdelen af rekonstruktionsplanens gyldighedsperiode er gået, at virksomheden ikke er i stand til at opfylde de forpligtelser, den påtog sig ifølge rekonstruktionsplanen, på grundlag af en begæring fra rekonstruktionsrådgiveren, hvis tilsynsgebyret ikke er betalt, eller hvis virksomheden undlader at yde bistand til rekonstruktionsrådgiveren under opfyldelse af tilsynsforpligtelsen eller undlader at give rekonstruktionsrådgiveren de oplysninger, som sidstnævnte har brug for til udøvelse af sit tilsyn, hvis virksomheden indgiver en begæring om ophævelse af rekonstruktionsplanen, eller hvis virksomheden erklæres konkurs. Såfremt en rekonstruktionsplan ophæves, er følgerne af at indlede rekonstruktionsbehandlingen med tilbagevirkende kraft ikke længere til stede.

Afslutning af en gældssanering og virkningerne heraf

En sag om gældssanering afsluttes, når begæringen om gældssanering afslås, gældssaneringsplanen ophæves, sagsbehandlingen afsluttes, eller fristen for gennemførelse som fastsat i gældssaneringsplanen udløber. Hvis en gældssaneringsplan gennemføres før fristens udløb, afsluttes sagen, hvis skyldner har opfyldt alle de forpligtelser, denne har påtaget sig ifølge gældssaneringsplanen, inden fristen for gennemførelsen af gældssaneringsplanen er udløbet. Retten ophæver en gældssaneringsplan på grundlag af en begæring fra skyldner, og hvis skyldner erklæres konkurs. Retten kan ophæve en gældssaneringsplan, hvis skyldner i væsentlig grad undlader at opfylde sine forpligtelser ifølge gældssaneringsplanen, hvis det står klart, når mindst halvdelen af gældssaneringsplanens gyldighedsperiode er gået, at skyldner ikke er i stand til at opfylde de forpligtelser, vedkommende har påtaget sig i den forbindelse, skyldner ikke har nogen solvensproblemer eller har løst dem, skyldner har forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed indgivet materielt urigtige eller ufuldstændige oplysninger om sine aktiver, indtægter, kreditorer eller forpligtelser, skyldner har foretaget betalinger til kreditorer, som ikke er nævnt i gældssaneringsplanen, og har dermed skadet andre kreditorers interesser i væsentlig grad, skyldner undlader at yde bistand til retten eller rådgiveren under opfyldelsen af tilsynsforpligtelsen eller undlader at afgive de oplysninger, der er nødvendige for at udøve tilsyn, eller hvis skyldner undlader at betale det af retten fastsatte beløb som sikkerhed for rådgiverens eller den sagkyndiges vederlag og udgifter. Ophæves en gældssaneringsplan, er følgerne af at anerkende begæringen om gældssanering med tilbagevirkende kraft ikke længere til stede.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlingsafslutning?

Kreditorernes rettigheder efter afslutning af konkursbehandlingen

Efter afslutningen af konkursbehandlingen kan fordringer, der kunne have været, men som ikke blev anmeldt under konkursbehandlingen, og fordringer, der blev anmeldt, men som ikke blev opfyldt, eller som skyldner gjorde indsigelse imod, anmeldes af kreditorer mod skyldner efter den almindelige procedure. I så fald vil der ikke blive beregnet renter og morarenter for konkursbehandlingsperioden.

Hvis en skyldner, der er en fysisk person, frigøres for sine forpligtelser, som ikke blev opfyldt under konkursbehandlingen, bortfalder kreditorernes fordringer mod skyldner i konkursboet, bl.a. fordringer i konkursboet fra kreditorer, som ikke anmeldte deres fordringer under konkursbehandlingen, bortset fra forpligtelser til godtgørelse for tab forårsaget forsætligt ved en retsstridig handling eller til betaling af underholdsbidrag til et barn eller en forælder.

Efter afslutningen af konkursbehandlingen kan kreditorer også anmelde krav som følge af konsoliderede forpligtelser, som ikke blev opfyldt under konkursbehandlingen mod skyldner. Fordringer, der opstår under konkursbehandlingen, og som ikke kunne anmeldes under konkursbehandlingen, kan også anmeldes mod skyldner efter den almindelige procedure. I dette tilfælde løber forældelsesfristen fra afslutningen af konkursbehandlingen. I det omfang en kreditors fordring, som blev anerkendt, ikke blev opfyldt under konkursbehandlingen, er kendelsen fuldbyrdesgrundlaget, medmindre skyldner har gjort indsigelse mod fordringen, eller retten har anerkendt kreditors krav.

Kreditorernes rettigheder efter afslutning af rekonstruktionsbehandlingen

Hvis rekonstruktionsbehandlingen afsluttes, når fristen for gennemførelse af en rekonstruktionsplan udløber, kan en kreditor kun fuldbyrde en fordring, som indgår i rekonstruktionsplanen, i det omfang det var aftalt i rekonstruktionsplanen, men ikke blev opfyldt efter rekonstruktionsplanen.

Såfremt en rekonstruktionsplan ophæves eller afsluttes før tid, er betingelserne for indledning af rekonstruktionsbehandlingen med tilbagevirkende kraft ikke længere til stede. En kreditors ret til at gøre krav gældende, når fordringen blev omlagt efter rekonstruktionsplanen, genoprettes mod virksomheden med det oprindelige beløb. Der skal også tages hensyn til kreditors gevinster i forbindelse med gennemførelsen af rekonstruktionsplanen.

Kreditorernes rettigheder efter afslutning af en gældssanering

Hvis en begæring afslås, eller behandlingen afsluttes, er en eller alle betingelserne for anerkendelse af begæringen med tilbagevirkende kraft ikke længere til stede. En kreditors ret til at gøre fordringer gældende, når fordringen blev omlagt efter gældssaneringsplanen, genoprettes mod skyldner med det oprindelige beløb. Der skal også tages hensyn til kreditors gevinster i forbindelse med gennemførelsen af gældssaneringsplanen.

Når fristen for gennemførelse af en gældssaneringsplan udløber, kan en kreditor kun fuldbyrde en fordring, der blev saneret efter gældssaneringsplanen, i det omfang det var aftalt i gældssaneringsplanen, men ikke blev opfyldt ifølge gældssaneringsplanen.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Konkursbehandling

Hvis en konkursbegæring opfyldes, eller konkursbehandlingen ender med en akkord, betales omkostninger og udgifter i forbindelse med konkursbehandlingen af konkursboet. Hvis retten afslår en kreditors konkursbegæring, eller hvis sagen afsluttes, fordi kreditor trækker konkursbegæringen tilbage, refunderes omkostningerne og udgifterne i forbindelse med konkursbehandlingen af kreditor. I tilfælde af annullation træffer retten afgørelse om fordelingen af omkostningerne og udgifterne i forbindelse med konkursbehandlingen, afhængigt af omstændighederne.

Såfremt behandlingen blev indledt på skyldners begæring og afsluttes med annullation, uden at der afsiges konkursdekret, og skyldnerens aktiver ikke er tilstrækkelige til at foretage de nødvendige betalinger, pålægger retten skyldneren at betale den midlertidige kurators vederlag og udgifter med forbehold for refusion, men kan træffe foranstaltninger til, at de refunderes af staten. Refusion af den midlertidige kurators vederlag og udgifter fra staten må ikke overstige 397 EUR (inkl. afgifter fastsat i loven, undtagen moms). Retten afsiger ikke kendelse om, at den midlertidige kurators vederlag og udgifter skal refunderes af staten, hvis skyldner, en kreditor eller en tredjepart har overført det af retten fastsatte beløb som sikkerhed for den midlertidige kurators vederlag og udgifter med forbehold for refusion til den dertil foreskrevne konto.

Rekonstruktion

I forbindelse med indledningen af konstruktionsbehandlingen fastsætter retten en frist, inden for hvilken virksomheden skal overføre det af retten fastsatte beløb som sikkerhed for rekonstruktionsrådgiverens basisvederlag og basisudgifter til den dertil foreskrevne konto. Hvis virksomheden undlader at betale dette beløb, afslutter retten rekonstruktionsbehandlingen. Størrelsen af rekonstruktionsrådgiverens vederlag og udgifter, der skal refunderes, vil blive afgjort af retten, når rekonstruktionsrådgiveren frigøres fra sine forpligtelser, eller rekonstruktionsplanen godkendes på grundlag af rapporten om rekonstruktionsrådgiverens aktiviteter og udgifter.

Såfremt retten inddrager sagkyndige i rekonstruktionsbehandlingen, har de sagkyndige ret til at få refunderet nødvendige og berettigede udgifter i forbindelse med opfyldelsen af deres forpligtelser og til at modtage et vederlag for løsningen af deres opgaver. Størrelsen af en sagkyndigs vederlag og udgifter, som skal refunderes, afgøres af retten, når den sagkyndige frigøres fra sine forpligtelser på grundlag af rapporten om den sagkyndiges aktiviteter og udgifter, som er blevet forelagt inden for den periode, retten har fastsat. Ved fastsættelse af den sagkyndiges vederlag kan retten også høre virksomheden.

Gældssanering

Skyldner afholder omkostningerne og udgifterne i forbindelse med gældssaneringen. Kreditorernes sagsomkostninger afholdes af kreditorerne selv. Retten kan pålægge skyldner at betale kreditorernes sagsomkostninger, hvis skyldner bevidst har indgivet en ubegrundet begæring om gældssanering eller har forårsaget omkostninger for kreditorerne ved på anden måde bevidst at have afgivet urigtige oplysninger eller bevidst har indgivet en ubegrundet begæring eller indsigelse. Skyldner får ikke bevilget retshjælp af staten til betaling af det statslige gebyr. Hvis gældssaneringsplanen gennemføres, skal skyldner ikke refundere udgifter til den statslige retshjælp. Er der udpeget en rådgiver eller en sagkyndig, afgør retten, hvilket beløb skyldner skal overføre som sikkerhed for rådgiverens eller den sagkyndiges vederlag og udgifter til den dertil foreskrevne konto.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Konkursbehandling

Når en skyldner erklæres konkurs, overdrages dennes ret til at administrere og disponere over konkursboet til kurator. Når skyldner er erklæret konkurs, er alle skyldners dispositioner over genstande, som indgår i konkursboet, ugyldige. En skyldner, der er en fysisk person, kan disponere over konkursboet med kurators samtykke. Enhver disposition uden kurators samtykke er ugyldig.

Retten tilbagekalder ved en inddrivelsesprocedure enhver af skyldners transaktioner eller andre retshandlinger, som blev indgået eller udført, før konkursbehandlingen blev indledt, og som er til skade for kreditorernes interesser. Hvis en transaktion, som er omfattet af inddrivelse, er indgået, eller en anden retshandel, der skal tilbageføres, er udført i perioden fra udnævnelse af den midlertidige kurator til indledning af konkursbehandlingen, anses transaktionen eller retshandelen for at have været til skade for kreditorernes interesser.

Skyldner, en kreditor eller kurator kan anmode retten om at tilbagekalde en beslutning truffet på kreditormødet, hvis beslutningen er retsstridig eller blev taget i strid med den lovfæstede procedure, eller hvis retten til at anfægte beslutningen er direkte foreskrevet ved lov. Der kan også anmodes om tilbagekaldelse af en beslutning truffet på kreditormødet, hvis beslutningen er til skade for kreditorernes fælles interesser.

Hvis sagen blev indledt med henblik på at frigøre en fysisk person fra dennes forpligtelser, kan retten på en kreditors anmodning ophæve kendelsen om frigørelse af skyldner fra dennes forpligtelser, som ikke blev opfyldt under konkursbehandlingen, inden for et år efter afsigelse af kendelsen, hvis det står klart, at skyldneren forsætligt har misligholdt sine forpligtelser under sagen om frigørelse af skyldner fra dennes forpligtelser og dermed i væsentlig grad har hæmmet fyldestgørelsen af kreditorerne.

Hvis skyldner og kreditorerne bliver enige om at indgå en akkord, efter at konkursbehandlingen er indledt, kan retten ophæve akkorden, hvis skyldner undlader at opfylde de forpligtelser, der følger af akkorden, dømmes for en lovovertrædelse i forbindelse med konkursen eller en strafbar handling vedrørende tvangsfuldbyrdelse eller, når mindst halvdelen af akkordens gyldighedsperiode er gået, det er indlysende, at skyldner er ude af stand til at opfylde betingelserne i akkorden. Ophævelse af en akkord påvirker alle de kreditorer, der har deltaget i akkorden, og beskytter dermed samtlige kreditorer.

Rekonstruktion

Retten ophæver en rekonstruktionsplan, hvis virksomheden er blevet dømt for en lovovertrædelse i forbindelse med konkursen eller en strafbar handling vedrørende fuldbyrdelse, efter at rekonstruktionsplanen var blevet godkendt, virksomheden i væsentlig grad undlader at opfylde sine forpligtelser efter rekonstruktionsplanen, hvis det står klart, når mindst halvdelen af rekonstruktionsplanens gyldighedsperiode er gået, at virksomheden ikke er i stand til at opfylde de forpligtelser, den har påtaget sig ifølge rekonstruktionsplanen, på grundlag af en begæring fra rekonstruktionsrådgiveren, hvis tilsynsgebyret ikke er betalt, eller hvis virksomheden undlader at yde bistand til rekonstruktionsrådgiveren under opfyldelse af tilsynsforpligtelsen eller undlader at give rekonstruktionsrådgiveren de oplysninger, som sidstnævnte har brug for til udøvelse af sit tilsyn, eller på grundlag af en begæring fra virksomheden, eller hvis virksomheden erklæres konkurs. En kreditors ret til at gøre en fordring gældende, når fordringen blev omlagt efter rekonstruktionsplanen, genoprettes mod virksomheden med det oprindelige beløb, og der skal også tages hensyn til kreditors gevinster under gennemførelsen af rekonstruktionsplanen.

Gældssanering

Retten ophæver en gældssaneringsplan på grundlag af en begæring fra skyldner, eller hvis skyldner erklæres konkurs, eller hvis skyldner i væsentlig grad undlader at opfylde sine forpligtelser efter gældssaneringsplanen, hvis det står klart, når mindst halvdelen af gældssaneringsplanens gyldighedsperiode er gået, at skyldner ikke er i stand til at opfylde de forpligtelser, vedkommende har påtaget sig i den forbindelse, skyldner ikke har nogen solvensproblemer eller har løst dem, og saneringen af kreditorernes fordringer ikke længere er rimelig over for kreditorerne på grund af en væsentlig ændring i forholdene, hvis skyldner forsættigt eller som følge af grov uagtsomhed har indgivet materielt urigtige eller ufuldstændige oplysninger om sine aktiver, indtægter, kreditorer eller forpligtelser, skyldner har foretaget betalinger til kreditorer, som ikke er nævnt i gældssaneringsplanen, og dermed har skadet andre kreditors interesser i væsentlig grad, skyldner undlader at yde bistand til retten eller rådgiveren under opfyldelsen af tilsynsforpligtelsen eller undlader at afgive de oplysninger, der er nødvendige af hensyn til tilsynet, eller hvis skyldner undlader at betale det af retten fastsatte beløb som sikkerhed. En kreditors ret til at gøre fordringer gældende, når fordringen blev omlagt efter gældssaneringsplanen, genoprettes mod skyldner med det oprindelige beløb. Der skal også tages hensyn til kreditors gevinster i forbindelse med gennemførelsen af gældssaneringsplanen.

Sidste opdatering: 05/06/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Irland

Personal Insolvency Law (loven om personlig insolvens) i Irland er reguleret af Bankruptcy Act (konkursloven) 1988 (med senere ændringer) og Personal Insolvency Acts 2012-2015 (PI Act). PI Act (loven om personlig insolvens) omfatter tre gældsafviklingsmetoder og indfører ændringer i konkurslovgivningen. Alle sager om personlig insolvens, herunder konkurs, forvaltes af Insolvency Service of Ireland (ISI) (Irlands insolvenstjeneste), som er et uafhængigt lovfæstet organ oprettet i 2013 under Department of Justice and Equality (justits- og ligestillingsministeriet).

Personlig insolvensbehandling, der er omfattet af PI-loven, omfatter følgende tre ordninger:

Debt Relief Notice (DRN) (meddelelse af gældssanering): for gæld på op til 35 000 EUR for personer, der er praktisk talt uden aktiver og har en meget lav indkomst.

Debt Settlement Arrangement (DSA) (gældsafviklingsordning): for en aftalt afvikling af ubegrænset usikret gæld over en periode på op til fem år (som under visse omstændigheder kan forlænges til seks år).

Personal Insolvency Arrangement (PIA) (personlige insolvensordning): for en aftalt afvikling eller omlægning af en sikret gæld på op til 3 mio. EUR (som kan forhøjes efter aftale med fordringshaveren) og ubegrænset usikret gæld over en periode på op til seks år (som under visse omstændigheder kan forlænges til syv år).

Både DSA og PIA følger en proces i tre faser:

Fase 1: Den relevante ret udsteder et **Protective Certificate (PC) ("beskyttelsescertifikat")**, der, så snart det er udstedt, udelukker visse navngivne eller "specificerede" fordringshavere fra at træffe foranstaltninger eller anlægge sag mod skyldneren, herunder indgive konkursbegæring, med henblik på at inddrive deres gæld. Når den relevante ret har udstedt et PC, vil det gælde i 70 dage, men kan med visse begrundelser forlænges med yderligere 40 dage [i].

Fase 2: Denne fase indebærer, at en Personal Insolvency Practitioner (PIP) (personlig insolvensbehandler) på skyldnerens vegne fører forhandlinger med skyldnerens angivne fordringshavere, og at forslaget godkendes ved afstemning på en lovbestemt skiftesamling. Den seneste lovgivning har, dog kun i tilfælde af PIA, givet skyldneren mulighed for at anmode om domstolsprøvelse af sit forslag, hvis fordringshaverne på skiftesamlingen har afvist forslaget til PIA [ii].

Fase 3: Gennemførelse af aftaler, herunder insolvensbehandlerens periodiske udlodninger til fordringshaverne og, hvor det er relevant, insolvensbehandlerens årlige analyser.

En skyldner kan kun én gang indgå en aftale om en DRN, DSA eller PIA.

Konkurs er en mulighed for skyldnere, der på grund af deres forhold ikke opfylder kriterierne for at komme i betragtning til de tre ovennævnte gælds løsninger, eller som tidligere har været omfattet af en af gælds løsningerne, men hvor aftalen med fordringshaverne har vist sig at være uholdbar. Hvis en person har godtgjort, at vedkommendes økonomiske situation ikke kan løses ved hjælp af en insolvensordning, og har et brev fra en insolvensbehandler herom, kan personen søge High Court om at blive erklæret konkurs. Den pågældende skal indgive en begæring om afsigelse af konkursdekret (Bankruptcy Order) til Examiner's Office of the High Court og betale et første gebyr på 200 EUR. Ansøgere vil blive hørt ved High Court. Efter at en person er erklæret konkurs, er den pågældende i henhold til loven forpligtet til at rette sig efter Official Assignee in Bankruptcy (kurator) og dennes kontor (Bankruptcy Division of the ISI), som er ansvarlige for administration af konkursboet.

Så snart en skyldner er erklæret konkurs, afskrives vedkommendes usikrede gæld fuldt ud, mens alle skyldnerens aktiver bliver overdraget til kurator for konkursboet, som er den administrator af konkursboet, der er udpeget af High Court.

Der kan anlægges konkurssag på følgende to betingelser:

hvis en fordringshaver, der indgiver konkursbegæring til High Court for at få erklæret en person konkurs, der skylder vedkommende penge, idet fordringshaveren skal bevise, at vedkommende er fordringshaver til den pågældende person, og at denne ikke har gjort tilfredsstillende forsøg på at indfri sin gæld

hvis personen selv erklærer sig konkurs, hvilket benævnes "Self-Adjudicating bankruptcy".

Den konkursramte frigøres automatisk fra sine forpligtelser på årsdagen for datoen for konkursdekretet, forudsat at der ikke er afsagt kendelse om forlængelse af konkursen mod den konkursramte (truffet af kurator i tilfælde af manglende overholdelse).

Med PI-loven er der skabt et nyt erhverv, der reguleres af ISI, og som falder i to kategorier:

1. Approved Intermediaries (AI) (godkendte mellemmand): en person eller et organ bemyndiget af ISI til at støtte skyldnere, som ønsker at indgive en ansøgning om DRN.

2. Personal Insolvency Practitioners (PIP) (personlige insolvensbehandlere): en person, der er bemyndiget af ISI til at fungere som forbindelsesled mellem skyldneren og dennes fordringshaver(e) med henblik på at sikre en DSA eller PIA. En personlig insolvensbehandler (PIP) er juridisk forpligtet til at handle i overensstemmelse med PI-loven og tilknyttede forskrifter [iii].

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

I Irland indleder enkeltpersoner (herunder partnerskaber mellem enkeltpersoner) en sag om personlig insolvensbehandling gennem de procedurer, der er fastsat i PI-loven. Fordringshavere kan indlede konkursbehandling af en skyldner, eller en skyldner kan indgive konkursbegæring på eget initiativ.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Insolvensbehandling

Den primære betingelse for at indlede en personlig insolvensbehandling er, at skyldneren er insolvent, dvs. at vedkommende ikke er i stand til at indfri sin gæld, efterhånden som den forfalder. Arten og omfanget af gælden og skyldnerens indkomst afgør derefter, hvilken af de tre forskellige ordninger der er relevant.

For at sikre, at en person, der er omfattet af en insolvensordning, stadig kan opretholde en rimelig levestandard, har ISI formuleret retningslinjer (efter en omfattende høringsproces), de såkaldte Reasonable Living Expenses (RLEs) (rimelige leveomkostninger). Disse retningslinjer og sikringen af insolvensordningens bæredygtighed bidrager også til at beskytte skyldnerens lovfæstede ret til en rimelig levestandard, hvilket sikrer en retfærdig og gennemsigtig metode til at standardisere de daglige leveomkostninger for skyldnere med økonomiske problemer. En skyldners rimelige leveomkostninger, som er baseret på den model, der er fastlagt af ISI, beregnes af vedkommendes godkendte mellemmand (AI) eller insolvensbehandler (PIP), når han/hun ansøger om sin insolvensordning.

1. Meddelelse af gældssanering (DRN)

For at ansøge om DRN skal skyldneren:

være ude af stand til at betale sin fulde gæld, efterhånden som den forfalder

have en disponibel månedlig nettoindkomst på 60 EUR eller derunder efter RLEs

have aktiver på 400 EUR eller derunder. Skyldnere har også lov til at have:

et smykke, hvis værdi ikke overstiger 750 EUR

et motorkøretøj til en værdi af 2 000 EUR eller derunder og

husholdningsudstyr eller -værktøjer, forudsat at deres samlede værdi ikke overstiger 6 000 EUR

have bopæl i Republikken Irland eller skal inden for det seneste år have haft fast bopæl eller have haft sit forretningssted i Irland

have udfyldt og underskrevet en foreskrevet finansiel erklæring (PFS) og afgivet en erklæring på tro og love om, at den er sand og nøjagtig

Typiske eksempler på gæld, der er omfattet af en DRN, er kreditkortgæld, overtræk, personlige lån, lån fra andelslånkasser (Credit Unions), regninger fra forsyningselskaber og kontokort.

2. Gældsafviklingsordning (DSA)

En skyldner er berettiget til at søge om DSA, hvis han eller hun:

ikke er i stand til at betale sin fulde gæld, efterhånden som den forfalder

har en eller flere usikrede fordringshavere

har bopæl i Irland eller har inden for det seneste år, haft fast bopæl eller har haft sit forretningssted i Irland

har udfyldt en foreskrevet finansiel erklæring (PFS) og afgivet og underskrevet en erklæring på tro og love om, at de fremlagte oplysninger er sande og nøjagtige.

har fået en erklæring fra en insolvensbehandler (PIP), som bekræfter at være af den opfattelse, at:

oplysningerne i PFS er sande og nøjagtige

skyldneren er berettiget til at fremsætte et forslag til DSA

det på baggrund af skyldnerens PFS ikke er sandsynligt, at skyldneren bliver solvent i løbet af de næste fem år

hvis skyldneren indgår en DSA, er der en rimelig udsigt til, at vedkommende vil blive solvent inden for de næste fem år.

Ud over den gæld, der er anført for DRN, kan gælden i DSA typisk omfatte lån og personlige garantier.

3. Personlig insolvensordning (PIA)

En skyldner er berettiget til at søge om en PIA, hvis den pågældende:

ikke er i stand til at betale sin fulde gæld, efterhånden som den forfalder

skylder penge til mindst én sikret fordringshaver, som er i besiddelse af denne sikkerhed i irsk ejendom eller irske aktiver

har en sikret gæld på under 3 mio. EUR (hvis alle de sikrede fordringshavere giver deres samtykke hertil, kan denne grænse forhøjes)

har samarbejdet med den sikrede fordringshaver ifølge en procedure for lånerestancer (f.eks. Mortgage Arrears Resolution Process (MARP), som styres af den irske nationalbank, Central Bank of Ireland) i en periode på seks måneder for så vidt angår den primære privatbolig, og –

resultatet har været, at der ikke blev aftalt nogen alternativ tilbagebetalingsordning, eller

den sikrede fordringshaver har bekræftet ikke at ville etablere en sådan ordning, eller

skyldneren har indgået en alternativ tilbagebetalingsaftale og har bestræbt sig på at overholde denne aftale, hvilket insolvensbehandleren (PIP) har bekræftet

har bopæl i Irland eller har inden for det seneste år haft fast bopæl eller har haft et forretningssted i Irland

har udfyldt og underskrevet en foreskrevet finansiel erklæring (PFS) og har fremsat en erklæring på tro og love om, at den er sand og nøjagtig

har fået en erklæring fra insolvensbehandleren, der bekræfter, at kurator er af den opfattelse, at:

oplysningerne i PFS er sande og nøjagtige

skyldner er berettiget til at fremsætte et forslag til en PIA

på baggrund af PFS ikke finder det sandsynligt, at skyldneren bliver solvent i løbet af de næste fem år

hvis skyldner indgår en PIA, er der en rimelig udsigt til, at vedkommende vil blive solvent inden for de næste fem år.

Ud over den gæld, der er opført for DRN og DSA, omfatter gæld, som typisk indgår i PIA, lån til primær privat beboelse, lån til investering i fast ejendom og

lån til boliger købt med henblik på udlejning.

Konkurs

I Irland har enkeltpersoner ret til at anmode om at erklære sig konkurs (Self-Adjudicating bankruptcy), dvs. at de kan indgive en begæring til High Court om at blive erklæret konkurs. Betingelserne for at indgive en sådan begæring er:

Personen eller skyldneren skal være ude af stand til at betale sin gæld, efterhånden som den forfalder.

Skyldnerens gæld skal overstige værdien af vedkommendes aktiver med 20 000 EUR eller derover.

Skyldneren skal have gjort et rimeligt forsøg på at anvende en af de tre insolvensordninger, der er nævnt ovenfor, til at indfri sin gæld. Dette skal dokumenteres ved domstolene under henvisning til et brev fra en insolvensbehandler (PIP) eller en godkendt mellemmand (AI).

En fordringshaver kan også indgive en konkursbegæring. Hvis fordringshaveren indgiver en konkursbegæring, må vedkommende ikke urimeligt have nægtet at acceptere et forslag om en DSA eller PIA.

En konkursbegæring forpligter rekvirenten til at fremsende forskellige dokumenter og beedigede erklæringer som foreskrevet af High Court til Examiner's Office of the High Court. Når konkursdekretet er udstedt, træder det i kraft fra selve tidspunktet for dekretet. Der er ingen tilbagevirkende kraft til datoen for indgivelsen af konkursbegæringen, som det kan være tilfældet nogle lande.

Indtil konkursdekretet er afsagt, har en fordringshaver ikke noget særligt retsmiddel efter konkursloven til at udpege en midlertidig kurator – konkurslovens artikel 23 giver mulighed for at arrestere en konkursramt efter konkurserklæringen, hvis han/hun er ved at forlade landet med henblik på at undgå konkurs. En skyldner eller fordringshaver kan gøre indsigelse mod et konkursdekret ved at indgive en begæring og beedigede erklæringer til High Court, hvori der gives en begrundelse for indsigelsen.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Det generelle formål med loven om PI, er, så vidt det er praktisk muligt, at beskytte skyldnerens primære privatbolig, og lovgivningens relevante bestemmelser er opbygget med henblik herpå.

Aktiver under insolvensbehandling

I tilfælde af en DSA eller PIA tager insolvensbehandleren (PIP) normalt ikke fysisk skyldnerens aktiver i besiddelse eller overtager ejendomsretten til skyldnerens aktiver – i stedet for overtager insolvensbehandleren kontrollen med en skyldners indtægt i ordningens løbetid og opfylder fordringshavernes krav af denne indtægt på grundlag af vilkårene i ordningen. Den tilgængelige indtægt fremkommer efter fradrag af rimelige leveomkostninger, leje eller tilbagebetaling af realkreditlån og andre betalinger under særlige omstændigheder, f.eks. udgifter til lægebehandling. Skyldneren betaler normalt lån med sikkerhed direkte til fordringshaveren ifølge vilkårene i deres aftale. Hvis et aktiv skal sælges i henhold til en aftale, sælges det normalt af skyldneren direkte.

Aktiver under konkursbehandling

Efter konkurslovgivningen overgår alle aktiver tilhørende den konkursramte på datoen for konkursdekretet straks herefter til kurator (Official Assignee) (det betyder, at kurator (OA) nu ejer alle aktiver i konkursboet). Af klarhedshensyn omfatter disse aktiver:

kontanter

konti i finansielle institutioner, bl.a. løbende konti, opsparingskonti, investeringskonti osv.

alle grunde og bygninger, bl.a. dem, der anses for at være familieboliger

maskiner, udstyr, værktøj hørende til håndværket, møbler, husholdningsartikler og -apparater

alle køretøjer

pensioner (med visse undtagelser), investeringsprodukter og aktier

lagre i enhver virksomhed, som den konkursramte ejer i eget navn eller som led i et partnerskab

gæld til den konkursramte.

Der er undtagelser fra ovenstående:

Skyldnere kan kræve, at personlige aktiver til en værdi på højst 6 000 EUR undtages, og kan anmode High Court om at få denne grænse forhøjet.

Aktiver, der opstår som følge af en krænkelse af personlige rettigheder, er udelukket fra konkursen, da disse ikke er rettigheder, der bør overgå til fordringshaverne, fordi de er personlige for den pågældende.

Visse pensionsrettigheder (der henvises til lovgivningen med henblik på yderligere præcisering).

En konkursramt er forpligtet til at underrette kurator (OA), hvis vedkommende modtager aktiver i konkursperioden, uanset hvordan vedkommende er kommet i besiddelse af disse aktiver. Sådanne aktiver overgår til kurator, når denne kræver det, og indgår i konkursboet.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Insolvensbehandling

En insolvensbehandler (PIP) vil, når vedkommende er ansat af en skyldner, fungere som forhandler mellem skyldneren og dennes fordringshaver.

Insolvensbehandlere skal ifølge lovgivningen handle i både skyldnerens og fordringshavernes bedste interesse, og de er derfor forpligtede til at fastlægge den bedst mulige aftale for alle parter, der er omfattet af en insolvensordning.

En insolvensbehandlers rolle og funktioner omfatter følgende:

indgå i et samarbejde med en skyldner, der overvejer at fremsætte et forslag om en insolvensordning

acceptere udnævnelsen til at fungere som insolvensbehandler

gennemgå den foreskrevne finansielle erklæring (PFS), som skyldneren har udarbejdet, og rådgive skyldneren om mulighederne og om dennes ret til at fremsætte et forslag til en gældsafvikling eller en personlig insolvensordning

sikre sig, at de finansielle oplysninger fra skyldneren er nøjagtige og fuldstændige

afgive en udtalelse på grundlag af lovgivningens kriterier med hensyn til, hvilken form for insolvensordning (DSA eller PIA) der passer bedst til skyldnerens situation

give oplysninger om den valgte procedure, den generelle virkning af og de sandsynlige omkostninger ved at blive part i en insolvensordning

på vegne af skyldneren søge om et Protective Certificate (PC)

underrette alle fordringshavere om PC og om udpegningen af insolvensbehandleren og vedlægge en kopi af skyldnerens finansielle erklæring (PFS)

udarbejde et forslag til fordringshaverne og indkalde dem til skiftesamling for at overveje og stemme om forslaget

hvis et forslag godkendes, underrette ISI og alle fordringshavere om resultatet

når ordningen er godkendt af retten eller ved en fornyet prøvelse ved retten, anvende vilkårene for ordningen, herunder inddrive midler fra skyldneren og

betale fordringshaverne i ordningens løbetid

overvåge ordningen i hele dens levetid

foretage en revision af ordningen mindst én gang om året.

Under insolvensbehandling er det skyldnerens opgave at deltage ærligt i processen, at tilslutte sig den aftale, som vedkommendes PIP har forhandlet sig frem til og opfylde betingelserne for ordningen.

Konkurs

Ved en konkursbehandling overgår alle aktiver fra den konkursramte og til kuratoren (OA). Kuratoren er en uafhængig embedsmand, der har til opgave at bestyre konkursboet og forvalte insolvenstjenestens konkursafdeling.

I Irland kan en privatperson udpeges som kurator i stedet for High Courts Official Assignee in Bankruptcy (OA). I praksis er sådanne udnævnelser yderst sjældne. I konkursloven er der ikke fastsat nogen kvalifikationer for sådanne udnævnelser.

Skyldners konkursbeføjelser er begrænset til at kunne anmode High Court om at anfægte visse af kuratorens beslutninger. Skyldneren er forpligtet til at efterkomme anmodninger fra kuratorens kontor om administrationen af konkursboet.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

PI Act og Bankruptcy Act 1988 (med senere ændringer) giver begge mulighed for, at der kan foretages modregninger. Når værdien af et aktiv eller et skyldigt beløb bestemmes, er det fastsat, at en gæld eller et tilgodehavende (b) hos samme fordringshaver kan modregnes i det oprindelige beløb (a). Den resterende saldo betragtes således som den gæld eller det aktiv, som skyldneren eller fordringshaveren/fordringshaverne har til gode [iv].

Hvis en skyldner har en opsparing i en Credit Union (andelslånkasse), som vedkommende også skylder penge, skal Credit Union modregne denne opsparing i skyldnerens gæld [v].

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Insolvensbehandling

Et Protective Certificate forhindrer en fordringshaver i at træffe foranstaltninger i løbet af beskyttelsesperioden. I den endelige ordning vil det blive angivet, hvad der er aftalt med hensyn til allerede eksisterende kontrakter.

Konkurs

Konkurs påvirker ikke sikrede fordringshavers rettigheder over deres sikkerhed, dvs. at en sikret fordringshaver bevarer alle de rettigheder, vedkommende havde ifølge vilkårene i sin sikkerhed forud for konkursen – den eneste forskel er, at kurator og ikke den konkursramte nu ejer aktiverne.

Kurator har pligt til at realisere (sælge eller afhænde) alle aktiver i et konkursbo for i videst muligt omfang at opfylde boets forpligtelser. Alle skyldnerens kontraktbaserede forpligtelser bliver derfor boets forpligtelser. Kurator vil kun under ekstraordinære omstændigheder videreføre servicebaserede kontrakter, som den konkursramte er part i.

Hvis kurator viderefører en kontrakt, hæfter han personligt med ret til en godtgørelse af boets midler [vi].

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Insolvensbehandling

DSA eller PIA: Det første skridt, som må tages af en skyldner, der søger en DSA/PIA, er at anmode den relevante domstol om et Protective Certificate (PC).

Hvis dette opnås, udelukker det, at visse navngivne eller specificerede fordringshavere, som er genstand for PC, kan træffe foranstaltninger over for skyldneren med henblik på at inddrive eller fuldbyrde den angivne gæld. Fordringshaveren er nemlig udelukket fra at:

indlede retslige procedurer i forbindelse med sin fordring

fortsætte en retslig procedure, herunder retskendelser/-domme osv., der blev indledt forud for indrømmelsen af PC, dvs. at sådanne retslige procedurer

anses for at være suspenderet i beskyttelsesperiodens varighed

tage ethvert skridt til at inddrive eller sikre betalingen af sin fordring

rette henvendelse til skyldneren vedrørende sin fordring, medmindre skyldneren anmoder herom

ændre eller opsigte en aftale med skyldneren, eller

indlede en konkursbehandling mod skyldneren.

Så snart skyldneren indgår en aftale om en ordning, gælder tilsvarende fuldbyrdelsesrestriktioner som anført umiddelbart ovenfor for fordringshaverne i aftalens løbetid.

DRN: Når den relevante domstol har indrømmet en DRN, gælder den samme beskyttelse som ovenfor anført for en DSA/PIA for varigheden af DRN.

Konkurs

Sikrede og usikrede fordringshavere behandles forskelligt under konkurs. Usikrede fordringshaveres eneste mulighed for at inddrive deres fordringer i forbindelse med en konkurs er at gøre krav i konkursboet for det beløb, de har til gode. Usikrede fordringshavere kan ikke anlægge sag mod den konkursramte efter afsigelsen af konkursdekretet. Dette er en direkte og automatisk følge af High Courts konkursdekret. Sikrede fordringshaveres rettigheder berøres ikke af konkursbehandlingen.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Insolvensbehandling

DSA, PIA, DRN:

Se svar på spørgsmål 7.

Konkurs

Som det er tilfældet med aktiver i et konkursbo, træder kurator (OA) i stedet for den konkursramte skyldner som sagsøgte i alle verserende retssager, som fordringshavere har anlagt mod den konkursramte. Kurator har mulighed for enten at give møde som sagsøgte i sagen eller afvikle eller opgive sagen. Hvis kurator får medhold i sagen, vil eventuelle modkrav eller omkostninger blive betalt til konkursboet til fordel for alle fordringshavere. Hvis der gives medhold i sagen, eller hvis der opnås en løsning, bliver det aftalte beløb et anerkendt krav i konkursboet.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

ISI har ved at samle interessenter udarbejdet en standardprotokol (præcedens) for DSA og PIA. Heri er fastsat de forpligtelser, der påhviler både skyldnere og fordringshavere under gennemførelsen af ordningen. Et eksempel på en DSA- og PIA-protokol er vedlagt som bilag til dette dokument.

En fordringshaver deltager som følger:

1. Bevis for fordringer: I tilfælde af DSA eller PIA skal insolvensbehandleren, efter at retten har udstedt et PC til skyldneren, skrive til de involverede fordringshavere og underrette dem om sin udnævnelse og opfordre dem til at fremsende dokumentation for deres fordringer med angivelse af, hvordan deres fordringer skal behandles efter ordningens bestemmelser.

I forbindelse med konkurs skal alle fordringshavere fremlægge et formelt bevis på fordringerne, før der udldes dividende til dem.

2. Afstemning: Når en insolvensbehandler på vegne af en skyldner, som ønsker at indgå en aftale om en DSA eller PIA, indkalder en skiftesamling, har de involverede fordringshavere ret til at stemme om vilkårene i aftalen, forudsat at de har bevist deres fordringer.

3. Indsigelser: En fordringshaver kan gøre indsigelse ved domstolene, før vilkårene i en DSA eller PIA træder i kraft. De specifikke vilkår er fastsat i lovgivningen [vii].

4. Tilbud om akkord: Fordringshaverne har ret til at stemme om et tilbud om akkord, der er fremlagt af den konkursramte. Dette vil ske, når en konkursramt ønsker at indgå et forlig med nogle eller alle af sine fordringshavere, før vedkommendes konkursperiode er gået, for at beholde alle sine aktiver.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Insolvensbehandling

I forbindelse med en DSA eller PIA indgives krav af en fordringshaver ikke formelt mod en skyldner. Den første fase i processen er udfyldelsen af en skyldners foreskrevne finansielle erklæring (PFS). PFS indeholder en liste over alle fordringshavere og de beløb, de hver især har til gode, og er det faktuelle

grundlag for udstedelse af et PC. Efter udstedelsen af PC kan insolvensbehandleren anmode fordringshaverne om dokumentation for deres fordringer forud for, at insolvensbehandleren udarbejder en insolvensordning. Hvis en fordringshaver ikke fremlægger dokumentation for en fordring, efter at den pågældende er blevet anmodet herom, har det konsekvenser med hensyn til stemmerettigheder i forbindelse med ordningen og andelen i dividenden. For så vidt angår en ansøgning om en DRN indgives der ikke formelle krav fra fordringshaverne, men en fordringshaver kan af en godkendt mellemmand blive bedt om at bekræfte, at det skyldige beløb, som skyldneren har oplyst, er korrekt. Nye fordringer, der opstår efter aftaledatoen, omfattes ikke af ordningen. I tilfælde af, at størrelsen af allerede eksisterende fordringer ændrer sig, kan det blive nødvendigt at ændre den samlede ordning (der kan f.eks. fremkomme eventualforpligtelser).

Konkurs

I tilfælde af konkurs opføres konkursboets profil (alle den konkursramtes aktiver og passiver) på to formularer, som den konkursramte skal udfylde og på datoen for konkursdekretet skal fremsende til Bankruptcy Inspector: boopgørelsen og erklæringen med personoplysninger. Alle typer af passiver er medtaget som udokumenterede fordringer i konkursboet, forudsat at skyldneren har pådraget sig dem forud for datoen for afsigelsen af konkursdekretet, dvs. den dato, hvor konkursperioden er indledt. Enhver gæld, som er stiftet af den konkursramte efter afsigelsen af konkursdekretet, kan ikke medtages som en fordring i konkursboet [viii].

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Insolvensbehandling

Efter udstedelse af et PC i forbindelse med en insolvensbehandling ifølge DSA- eller PIA-ordningen får de angivne fordringshavere meddelelse om udstedelsen af PC og en kopi af skyldnerens finansielle erklæring. Fordringshaverne kan blive bedt om at fremlægge bevis for deres fordringer og bliver spurgt om, hvordan de foretrækker, at deres fordringer behandles. En fordringshavers fordringer skal bevises på samme måde som en konkursramts gæld bevises ifølge konkursloven.

Når fordringshaverne har beviset deres fordringer, får de ret til at stemme på den lovpligtige skiftesamling, der indkaldes med henblik på godkendelse af skyldnerens forslag. Hvis en fordringshaver ikke fremlægger et bevis for sin fordring eller på anden måde ikke i tilstrækkelig grad dokumenterer sin fordring, kan vedkommende ikke deltage i skiftesamlingen eller deltage i en eventuel udlodning af dividende i henhold til aftalen.

Konkurs

Meddelelse om personer, der er blevet erklæret konkurs, sendes til en række finansielle institutioner og statslige myndigheder af ISI's konkursafdeling dagen efter, at de pågældende personer er erklæret konkurs. Meddelelsen om disse konkurserklæringer offentliggøres også på ISI's websted og i *Iris Oifigiul*, som er Irlands statstidende.

Alle sikrede fordringshavere i et konkursbo får en frist på 30 dage (skriftligt eller pr. e-mail) fra konkursdatoen til at anmelde deres fordringer med bevis herpå i konkursboet. Et sådant bevis for en fordring kan være pantebreve, fakturaer, opgørelser og regninger, eller i visse tilfælde kan det kræves, at fordringshaver afgiver en erklæring på tro og love.

Før der udloddes dividende til fordringshavere i et konkursbo, vil ISI annoncere de kommende udbetalinger og de sager, de vedrører. Fordringshaverne (både sikrede og usikrede) får igen 30 dage til at anmelde deres fordringer til ISI, og bevisbyrden er den samme.

I alle tilfælde kræver ISI's konkursafdeling, at fordringshaverne udfylder standardbevisformularer for deres fordringer; disse formularer findes på ISI's websted.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Privilegerede fordringer

I forbindelse med "Personal Insolvency Arrangements" (PIA, personlige insolvensordninger) og "Debt Settlement Arrangements" (DSA, gældsafviklingsordninger) betales privilegerede fordringer i henhold til vilkårene i aftalen, og ved konkurs rangerer privilegerede fordringer direkte efter konkursgebyrer og eventuelle omkostninger eller udgifter afholdt af kurator (OA) ved behandlingen af konkursboet. Fordringer, der anses for at være privilegerede, er:

visse skyldige beløb til Revenue Commissioners, f.eks. indkomstskat, kapitalvindingsskat, moms, PAYE/PRSI osv.

visse renter til lokale myndigheder, der er påløbet i de 12 måneder forud for datoen for skyldnerens konkurserklæring eller indgåelse af aftale om ordningen (startdato). Dette omfatter renter og gebyrer til lokale råd

skyldige lønninger til ansatte hos skyldneren i de 4 måneder forud for startdatoen

eventuelle skyldige beløb i forbindelse med pension, ferie eller sygefravær, som disse ansatte har til gode [ix].

Sikrede fordringer

Ved en PIA er den sikrede fordringshaver bundet af vilkårene i aftalen. Ved en normal PIA betales den sikrede långiver af skyldnerens indkomst med det beløb, der er aftalt i ordningen. Skyldners eventuelt resterende månedlige indkomst efter fradrag af skyldnerens rimelige leveomkostninger og insolvensbehandlerens honorar, udbetales til de usikrede fordringshavere i form af dividende.

Konkurs påvirker ikke den sikrede fordringshavers rettigheder. En sådan fordringshaver kan vælge en af følgende tre muligheder med hensyn til sin sikrede fordring:

påberåbe sig sin sikkerhed – det betyder, at fordringshaveren reelt står uden for konkursen

realisere eller værdisætte sin sikkerhed og gøre et (eventuelt) tab gældende, idet fordringshaveren beregner det sikrede aktivs markedsværdi og fratrækker denne fra det samlede tilgodehavende. Det deraf følgende (eventuelle) tab anerkendes i konkursboet som en usikret fordring. I denne proces kan den sikrede fordringshaver sælge det pågældende aktiv

opgive sin sikkerhed – den sikrede fordringshaver kan vælge at opgive sin sikkerhed fuldt ud og få sin fordring anerkendt i konkursboet som et usikret krav.

Usikrede fordringer

Ved både PIA og DSA afregnes usikrede fordringshaveres fordringer efter de aftalte vilkår i aftalen. Hvis en persons forhold i forbindelse med en DRN bliver bedre i løbet af tilsynsperioden, skal han/hun underrette ISI og kan afhængigt af ændringens omfang blive bedt om at yde et vist bidrag til dækning af gælden. Usikrede fordringshaveres fordringer på et konkursbo sidestilles. Deres fordringer afregnes ved udbetaling af de eventuelle midler, der er tilbage, efter at konkursgebyrer, kurators udgifter og de privilegerede fordringer er betalt.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Insolvensbehandling

Den generelle betingelse for en tilfredsstillende afslutning af insolvensbehandlingen er, at skyldneren har opfyldt sine forpligtelser i henhold til ordningen i hele aftalens løbetid. Når dette er sket, er skyldneren frigjort fra sine usikrede forpligtelser. Status for sikret gæld afhænger af ordningens specifikke vilkår. Hvis skyldneren overtræder betingelserne i DRN, DSA eller PIA, kan ordningen bringes til ophør. Hvis skyldneren når op på 6 måneders betalingsrestancer, anses aftalen for at være misligholdt. I begge tilfælde hæfter skyldneren for sin fulde gæld, herunder alle restancer, afgifter og renter, der er påløbet i den periode, hvor gælden ikke er betalt.

Konkurs

En konkursramt, der har efterlevet konkursprocessen, frigøres automatisk fra sine forpligtelser efter et år. En konkursramt kan på et hvilket som helst tidspunkt i sin konkursperiode afgive et tilbud (akkord) til sine fordringshavere med henblik på afvikling af sin gæld. Den konkursramte skal søge High Court om en udsættelse af sin konkursbehandling; det betyder, at kurator (OA) ikke realiserer yderligere aktiver i boet. Den konkursramte kan derefter fremsætte tilbuddet om akkord til sine fordringshavere ved High Court. Den konkursramtes fordringshavere stemmer om tilbuddet om akkord, og hvis mindst 60 % af disse fordringshavere (efter antal og gældens størrelse) tilslutter sig vilkårene i tilbuddet, vil det blive accepteret.

Betaling af det aftalte beløb ifølge tilbuddet om akkord sker af dividenden fra boet eller af midler fra den konkursramte selv. Alle gebyrer eller udgifter, der er afholdt af kurators kontor i forbindelse med konkursen, skal være fyldstgjort, og det samme gælder eventuelt privilegerede fordringer. Når kurator tilslutter sig det tilbud om akkord, High Court har formidlet, frigøres den konkursramte for alle forpligtelser.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Insolvensbehandling

Usikrede fordringshavere – ikke relevant.

Sikrede fordringshavere – status for sikrede fordringer vil afhænge af de specifikke vilkår for ordningen.

Konkurs

I tilfælde af konkurs kan fordringshaverne ikke retsforfølge den konkursramte for eksisterende fordringer efter datoen for afsigelsen af konkursdekretet (gæld, som den konkursramte har pådraget sig efter konkursdekretet, kan retsforfølges på normal vis). De skal i stedet kontakte kurator direkte. Når den konkursramte er blevet frigjort for sine forpligtelser, hvilket for det meste sker efter et år (tilfælde af manglende overholdelse osv. kan forlænge denne periode med op til 15 år), afvikles alle usikrede fordringer (inkl. privilegerede fordringer). Gæld til sikrede fordringshavere, der benytter sig af deres mulighed for at gøre deres sikkerhed gældende, vil bestå efter afviklingsdatoen. Sikrede fordringshaveres rettigheder til det sikrede aktiv berøres ikke af konkursbehandlingen.

Har den sikrede fordringshaver værdiansat sin sikkerhed og anmeldt sin fordring i konkursboet for så vidt angår tabet (som en usikret fordring), vil den del, der resterer efter betaling af en eventuel dividende blive afskrevet efter frigørelsen. Det skal bemærkes, at selv hvis en sikret fordringshaver kun gør brug af sin mulighed for at påberåbe sig sin sikkerhed (og ikke gør det manglende beløb gældende i konkursboet), vil vedkommende ikke kunne retsforfølge skyldneren for et eventuelt tab, når denne frigøres fra sine forpligtelser. I dette scenarie er nettovirkningen af konkurs på et sikret lån (eller en panteret), at en hvilken som helst del af lånet ud over værdien af det tilknyttede aktiv (på tidspunktet for konkursdekretet) behandles som en usikret fordring.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Insolvensbehandling

DSA eller PIA: Ved insolvensbehandling bærer fordringshaverne generelt omkostningerne ved ordningen. Insolvensbehandlerens honorar som aftalt med fordringshaverne på det tidspunkt, hvor ordningen sættes til afstemning og vedtages eller efterfølgende godkendes af retten ved en fornyet prøvelse, fratrækkes skyldnerens tilgængelige midler. Hvis en fordringshaver gør indsigelse mod udstedelsen af et Protective Certificate (PC) eller en ordning, bærer den pågældende fordringshaver normalt sine egne omkostninger [x]. Hvis en fordringshaver gør indsigelse mod et forslag til PIA, kan fordringshaveren anmode retten om dækning af omkostninger, hvis der gives medhold i indsigelsen [xi]. Under sædvanlige omstændigheder følger omkostningerne sagen, dvs. at den part, hvis handlinger medfører omkostninger, skal betale dem.

DRN: Der er ingen omkostninger forbundet med en DRN.

Konkurs

Fordringshaverne bærer omkostningerne ved konkursen, som betales af de midler, der måtte være til rådighed i konkursboet.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Insolvensbehandling

I de betingelser, som en skyldner skal opfylde, før vedkommende kan blive omfattet af en insolvensbehandling, er en bestemmelse om, at skyldneren skal fremlægge en fuldstændig og nøjagtig opgørelse over sin økonomiske situation og underskrive en erklæring på tro og love, der bekræfter disse oplysninger. Den personlige insolvensbehandler skal også sikre sig, at skyldneren taler sandt og fuldt ud har afgivet alle relevante oplysninger om sin økonomiske situation. En fordringshaver eller en insolvensbehandler eller ISI kan, men kun for så vidt angår DRN, anmode retten om at få afsluttet en insolvensbehandling under henvisning til visse grunde, der er fastsat i PI Act, herunder:

hvis en skyldner gennem sin adfærd har arrangeret sin økonomiske situation således, at vedkommende kan blive berettiget til en aftale eller en DRN hvis lovens procedurekrav ikke er opfyldt

hvis unøjagtigheder eller udeladelser i skyldnerens foreskrevne finansielle erklæring (PFS) har medført eller kan medføre materiel skade for fordringshaver hvis skyldneren ikke har opfyldt kravene til berettigelse

hvis skyldneren har begunstiget en tredjepart, hvorved det beløb, der var til rådighed til betaling af gælden, er reduceret eller

hvis skyldneren har begået en lovovertrædelse i henhold til Insolvency Act af 2012 (med senere ændringer).

Fordringshaverne har ikke ret til at søge ophævelse af transaktioner eller overførsler af aktiver forud for indledningen af insolvensbehandlingen. Hvis skyldneren imidlertid kan anses for at have ydet for store bidrag til en pensionsfond, kan fordringshaveren anmode domstolene om økonomisk oprejsning. Dette kan føre til, at retten pålægger pensionsfonden at foretage en fuldstændig tilbagebetaling af beløbet til udlodning mellem de fordringshavere, der er parter i ordningen.

Konkurs

Tidligere overførsler af aktiver samt betalinger, som konkursramte har foretaget til fordringshavere eller andre personer, kan omstødes ifølge konkurslovgivningen. Dette omfatter situationer, hvor:

den konkursramte har betalt et beløb eller overført et aktiv til én fordringshaver frem for andre fordringshavere, som vedkommende har gæld til. Kurator kan søge at få sådanne betalinger tilbageført, når de er foretaget i de tre år, der er gået forud for afsigelsen af konkursdekretet. Hvis dette lykkes kuratoren, vil det pågældende beløb blive tilbagebetalt til konkursboet til fordel for alle fordringshavere [xii]

den konkursramte har overdraget eller skænket et aktiv til tredjemand til et beløb, der ligger under markedsværdien. Hvis High Court efterkommer en begæring herom fra kurator, kan sådanne overførsler foretaget inden for tre år forud for datoen for konkursdekretet annulleres og forskellen indbetales til konkursboet til fordel for alle fordringshavere [xiii]

den konkursramte har overdraget et aktiv eller foretaget en betaling, der kan betragtes som en "unddragelsestransaktion", dvs. at den konkursramte havde til hensigt at undgå at få aktivet eller pengebeløbet betragtet som en del af sit konkursbo. I disse tilfælde gælder to tidsperioder:

sådanne transaktioner, der er foretaget tre år forud for konkursen, kan tilbageføres af kurator, hvis en begæring herom til High Court efterkommes, og alle sådanne transaktioner, der er foretaget fem år før konkursen, forudsat at den konkursramte ikke kan bevise, at den pågældende var solvent på tidspunktet for transaktionen [xiv].

I alle de ovennævnte tilfælde skal kurator på tro og love over for High Court godtgøre, at disse transaktioner faktisk fandt sted på en måde, der efter High Court's opfattelse opfylder lovgivningens krav. Disse transaktioner/overførsler vil således blive anset for at være til skade for fordringshaverne i konkursboet.

[i] Jf. kapitel 3, artikel 59-64 (DSA) og kapitel 4, artikel 93-98 (PIA), i Insolvency Act af 2012 (med senere ændringer) om lovgivning vedrørende Protective Certificates (PC).

[ii] Artikel 115a i Insolvency Act 2012 (med senere ændringer).

[iii] Jf. del 5 i Personal Insolvency Act 2012 med henblik på retsgrundlaget for en personlig insolvensbehandler og Personal Insolvency Act 2012 (Authorisation and Supervision of Personal Insolvency Practitioners) Regulations 2013 (S.I. nr. 209 af 2013) vedrørende kvalifikationskriterier, forskriftsmæssige standarder og autorisationskrav.

[iv] Artikel 135 i Insolvency Act 2012 (med senere ændringer) og artikel 17 i First Schedule of the Bankruptcy Act 1988 (med senere ændringer).

[v] Artikel 135, stk. 2, i Insolvency Act 2012 (med senere ændringer).

[vi] Artikel 61 og 136 i Bankruptcy Act 1988 (med senere ændringer).

[vii] Artikel 87 (DSA) og 120 (PIA) i Insolvency Act 2012 (med senere ændringer).

[viii] Artikel 75 i Bankruptcy Act 1988 (med senere ændringer).

[ix] Artikel 81 og 101 i Bankruptcy Act 1988 (med senere ændringer).

[x] Artikel 97 i Insolvency Act 2012 (med senere ændringer).

[xi] Artikel 115 (a) i Insolvency Act 2012 (med senere ændringer).

[xii] Artikel 57 i Bankruptcy Act 1988 (med senere ændringer).

[xiii] Artikel 58 i Bankruptcy Act 1988 (med senere ændringer).

[xiv] Artikel 59 i Bankruptcy Act 1988 (med senere ændringer).

Sidste opdatering: 22/04/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Grækenland

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Der kan indledes insolvensbehandling mod erhvervsdrivende og mod sammenslutninger af personer med status som juridisk person, som forfølger et økonomisk formål.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

For at indlede sagen skal der indgives en begæring af skyldneren selv, af kreditor med en retlig interesse eller af anklagemyndigheden ved retten i første instans (*eisangeléas protodikón*), hvis det er begrundet i almene hensyn. Betingelser for at indlede behandlingen: a) når en kreditor har fremsat begæringen, skal skyldneren være gået i betalingsstandsning, b) hvis skyldneren har fremsat begæringen, vil sandsynligheden for, at han er ude af stand til at betale sin gæld, være tilstrækkeligt. Retten fastsætter datoen for betalingsstandsning, som ikke må være mere end to år før datoen for offentliggørelse af afgørelsen. Retsformanden kan efter anmodning fra en person, som har en retlig interesse heri, træffe enhver foranstaltning, der anses for nødvendig for at forebygge enhver ændring i skyldnerens aktiver, der vil være til skade for kreditorerne. Sådanne foranstaltninger ophører automatisk med at finde anvendelse, når konkursdekretet afsiges.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Konkursboet (*ptocheutikí periousía*) omfatter alle de aktiver, som ejes af skyldneren, uanset hvor de befinder sig på datoen for insolvenserklæringen. Det omfatter ikke a) aktiver, der er fritaget for arrest og beslag, dvs. ting, som er absolut nødvendige for skyldneren og hans families underhold, og ting, som skyldneren har brug for i sit arbejde, eller b) aktiver, som ifølge særlige lovbestemmelser ikke er omfattet. Det omfatter heller ikke aktiver, skyldneren erhverver efter insolvenserklæringen.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Med virkning fra insolvenserklæringen fratages skyldner automatisk forvaltningsretten, dvs. til at forvalte og afhænde sine aktiver. Ingen form for forvaltning fra skyldnerens side vil kunne håndhæves uden samtykke fra bobestyreren (*syndikos*). Aktiverne vil blive forvaltet af bobestyreren. Kun i helt særlige tilfælde, som er fastlagt ved lov, må skyldneren forvalte sine egne aktiver. Den beskikkede bobestyrer skal være en jurist med mindst fem års erfaring. Rettens refererende dommer (*eisigitis dikastis*) fører tilsyn med bobestyrerens arbejde. Nogle af bobestyrerens handlinger kræver tilladelse fra den domstol, der behandler insolvensen ("skifteretten", *ptocheutikó dikastírio*). Skifteretten er den øverste tilsynsmyndighed, der er ansvarlig for at lede en insolvensbehandling.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

En insolvenserklæring berører ikke en kreditors ret til at gøre modregning gældende mod et modkrav fra skyldneren, forudsat at betingelserne for modregning var opfyldt, før insolvenserklæringen. Et forbud mod modregning vil også gælde for insolvens.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Eventuelt igangværende bilaterale aftaler på datoen for insolvenserklæringen, som skyldneren er part i, forbliver i kraft, medmindre andet er fastsat i insolvensloven. Efter tilladelse fra den refererende dommer kan bobestyreren opfylde eventuelt igangværende kontrakter og forlange, at modparterne opfylder dem. Kontrakter af varig karakter forbliver i kraft, medmindre andet er fastsat i loven. Alle finansielle kontrakter er undtaget. Bestemmelserne i insolvensloven berører ikke retten til at opsigte aftalen ifølge lov eller kontrakt. Insolvenserklæringen giver en grund til at afslutte kontrakter af personlig karakter, som skyldneren er part i. Bobestyreren kan overføre et kontraktforhold, skyldneren er modpart i, til tredjemand. Et ansættelsesforhold ophæves ved erklæring om insolvens.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Ved en insolvenserklæring udsættes alle søgsmål automatisk, som enkeltstående kreditorer har anlagt mod skyldneren for at få dækket eller opfyldt krav inden for rammerne af insolvensen, uden at det berører bestemmelserne om sikrede kreditorer, idet udsættelsen ikke gælder sikkerheden i konkursboet. De pågældende kreditorer kan dog på visse betingelser blive omfattet af en udsættelse på nogle få måneder. Mere specifikt er følgende handlinger forbudt efter en erklæring om insolvens: at fortsætte fuldbyrdelse, at anlægge sager med henblik på fuldbyrdelse eller erklæring, at fortsætte retssager, at indgive eller behandle klager samt at udstede retsakter af administrativ eller skattemæssig karakter eller håndhæve dem vedrørende aktiver i konkursboet.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Alle verserende retssager på datoen for insolvenserklæringen bliver videreført af bobestyreren, såfremt skyldneren er kreditor i de pågældende retssager. Hvis vedkommende er skyldner, udsættes retssagerne, og herefter følger proceduren for anmeldelse og prøvelse af krav.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Kreditorer skal anmelde deres krav mod skyldneren til justitssekretæren for insolvens (*grammatéas ton ptocheúseon*). Alle kreditorer, uanset privilegier eller sikkerhed, bl.a. personer, hvis krav er betingede, udgør skiftesamlingen (*synéleusi ton pistotón*). Det første møde indkaldes ved afsigelsen af insolvenserklæringen. Kreditorerne kan på mødet vælge et kreditorudvalg (*epitropí pistotón*) på tre personer, som herefter kan udpege en fælles repræsentant for alle medlemmer. Kreditorudvalget på de tre personer vil overvåge insolvensbehandlingen forløb.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Når fortegnelsen over skyldnerens løsøre og faste ejendom er udfærdiget, kan bobestyreren høre den refererende dommer og anmode om tilladelse til at sælge varer eller løsøre, der indgår i boet, men kun til at dække aktuelle behov. Efter prøvelsen af kreditorernes krav, og forudsat at der ikke godkendes eller stadfæstes en omstrukturingsplan for virksomheden, eller hvis en sådan godkendelse eller stadfæstelse annulleres, kan bobestyreren afvikle skyldnerens aktiver og fordele proventet til kreditorerne ved at afhænde enten virksomheden som helhed eller dens enkelte aktiver. Skyldnerens faste ejendom kan kun afhændes med skifterettens tilladelse efter anmodning fra bobestyreren og efter en rapport fra den refererende dommer.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Alle skyldnerens kreditorer kan anmelde deres krav og indgive deres dokumenter til justitssekretæren for insolvens, uanset om deres krav er privilegerede eller ej, og uanset om der er stillet sikkerhed for dem eller ej. De kreditorer, der indgår i insolvensbehandlingen, er dem, der på datoen for insolvenserklæring har et kontraktligt pengekrav mod skyldneren, der allerede er opstået og kan retsforfølges. Der kan ikke anmeldes krav, som er opstået efter indledningen af insolvensbehandlingen. Bobestyrerens sagsomkostninger, udgifter i forbindelse med forvaltningen af konkursboet, bobestyrerens vederlag samt eventuelle krav på selve boet (*omadiká pistómata*) fratrækkes på forhånd efter afgørelsen om at afvikle konkursboet og dækkes før rangordning af kreditorerne.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Krav skal anmeldes skriftligt til justitssekretæren for insolvens med angivelse af type, årsag, datoen, hvor det er opstået osv. inden for en frist på en måned efter offentliggørelsen af konkursdekretet i retslige meddelelser fra juristernes fond (*Deltio Dikastikón Dimosieúseon Tou Tameiou Nomikón*). Hvis ovennævnte frist for anmeldelse af krav er udløbet, kan en kreditor stadig gøre indsigelse (*anakopí*) og anmode om, at hans krav prøves af skifteretten. Følgende betingelser gælder for prøvelsen: a) den foretages af bobestyreren under overværelse af den refererende dommer tre dage efter udløbet af fristen for anmeldelse af krav, b) en kreditor, hvis krav bliver prøvet, kan deltage i prøvelsen enten personligt eller via en behørigt bemyndiget tredjemand, c) prøvelsen foretages ved at sammenligne kreditors dokumenter og skyldnerens bøger og dokumenter, d) den refererende dommer udarbejder en rapport om prøvelsen af kreditorernes krav, e) i tilfælde af tvivl afgør den refererende dommer, om kravet kan anerkendes, og kan anerkende det midlertidigt, f) skyldneren og bobestyreren samt kreditorer, hvis krav allerede er blevet anerkendt, kan gøre indsigelser under prøvelsen. Der findes ikke noget særligt websted med specifikke formuleringer vedrørende ovenstående procedure. Der kan dog fås specifikke formularer hos justitssekretæren for insolvens ved retten i første instans (*protodikeio*).

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Når der er truffet beslutning om at afvikle konkursboet, udarbejder bobestyreren straks en fordelingsliste og forelægger den for den refererende dommer. Sidstnævnte erklærer, at listen kan fuldbyrdes og sætter den op på sit kontor. Følgende generelle rettigheder vil blive taget i betragtning ved fordelingen: i) krav som følge af alle former for finansiering til at holde skyldnerens aktivitet i gang, ii) krav vedrørende skyldnerens lægebehandling og begravelsesudgifter, iii) krav om tilvejebringelse af nødvendige fødevarer, iv) krav fra ansatte i forhold til deres ansættelse og advokatsalærer, v) krav fra landbrugere, vi) krav fra den græske stat og lokale myndigheder, vii) krav fra garantifonden (*syngyitíkió*) og specifikke kreditorrettigheder, dvs. privilegerede krav på et specifikt løsøre eller en fast ejendom tilhørende skyldneren eller en sum penge. Hvis der er overlappende rettigheder i tilfælde af provenu ved salg af et aktiv eller en sum penge, finder de tilsvarende bestemmelser i retsplejeloven tilsvarende anvendelse.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Skyldneren og bobestyreren kan forelægge skifteretten en omstrukturingsplan. Den skal indeholde oplysninger om skyldnerens økonomiske situation og den foreslåede dækning af kreditorernes krav, en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes, f.eks. organisatoriske ændringer og forretningsplaner, dannelse af rettigheder og den samlede rangordning af kreditorerne osv. Skifteretten foretager automatisk en foreløbig undersøgelse af planen inden 20 dage efter forelæggelsen og kan forkaste den af særlige grunde, der er fastsat i loven. Hvis retten ikke forkaster planen, fastsætter den en frist på mindst tre måneder for kreditorerne til at godkende den, og en dato, hvor kreditorerne skal mødes. Forhandlingen og afstemningen om planen finder sted under overværelse af den refererende dommer. Planen skal godkendes med kvalificeret flertal. Når kreditorerne har godkendt omstrukturingsplanen, sendes den til retten med henblik på stadfæstelse. Efter at der er afsagt en endelig afgørelse om godkendelse af planen, bliver den bindende for alle kreditorer uanset deres placering i rangordenen, og uanset om de har anmeldt deres krav eller ej. Insolvensbehandlingen er afsluttet. Kreditorerne kan anlægge sag individuelt.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Når insolvensen erklæres afsluttet, hæves skyldnerens rådighedsfortabelse, skyldneren genoptager forvaltningen af sine aktiver, og kreditorerne kan anlægge sag individuelt. Mere specifikt afsluttes insolvensbehandlingen, ved at aktiverne realiseres, og bobestyreren fremlægger en rapport inden for en frist på en måned.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Omkostningerne i forbindelse med insolvensbehandlingen pålægges konkursboet.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Alle handlinger, der foretages af skyldneren i perioden fra betalingsstandsningen til insolvenserklæringen ("omstødelhedsperioden", *ýpopti periódos*), som er skadelige for kreditorerne, kan tilbagekaldes (handling, der potentielt kan tilbagekaldes, *práxeis dynitíkiis anákliis*) eller skal tilbagekaldes (handling, som det er obligatorisk at tilbagekalde, *práxeis ypochreotíkiis anákliis*), med forbehold af betingelser og vilkår i insolvensloven. Der kan anlægges sag om tilbagekaldelse ved skifteretten af bobestyreren eller, på visse betingelser, af en kreditor. Enhver, der har erhvervet et af skyldnerens aktiver på grundlag af en tilbagekaldt retshandel, skal returnere det til konkursboet.

Sidste opdatering: 13/02/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Spanien

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Insolvensproceduren, den såkaldte *concurso de acreedores* ("kreditormødet"), finder anvendelse på både civile skyldnere og erhvervsdrivende, uanset om de er fysiske eller juridiske personer. Ved lov 25/2015 af 28. juli 2015 blev der indført bestemmelser om insolvensbehandlingen, når skyldneren er en fysisk person, navnlig for at give skyldneren mulighed for at blive frigjort for fordringer, der ikke afvikles under behandlingen.

Enhver skyldner kan erklæres insolvent, uanset om der er tale om en fysisk person (herunder mindreårige eller personer uden juridisk kapacitet) eller en juridisk person, en erhvervsdrivende eller en forbruger, selv om loven indeholder visse bestemmelser vedrørende den specifikke type skyldner, især vedrørende erhvervsdrivende og forbrugere.

Juridiske personer kan erklæres insolvente, hvis de er under afvikling. Det er uden betydning, om de er en del af en koncern, da et eller flere af de selskaber, der udgør koncernen, kan erklæres insolvent, men ikke koncernen som sådan.

Insolvensbehandling kan indledes vedrørende en arv, såfremt den ikke er blevet accepteret ubetinget.

Myndigheder, der udgør statens territoriale organisation, organer i den offentlige sektor og andre offentligretlige organer, kan ikke erklæres insolvente.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

2.1 Betingelser for indledning af insolvensbehandling:

I loven fastsættes en række subjektive og objektive betingelser, der skal opfyldes for at indlede insolvensbehandlingen:

A) Subjektive betingelser: Enhver skyldner kan erklæres insolvent, uanset om der er tale om en fysisk person eller en juridisk person, en erhvervsdrivende eller en forbruger, selv om loven indeholder visse bestemmelser vedrørende den specifikke type skyldner, især vedrørende erhvervsdrivende og forbrugere. Myndigheder, der udgør statens territoriale organisation, organer i den offentlige sektor og andre offentligretlige organer kan ikke erklæres insolvente.

B) Objektive betingelser: Skyldnerens insolvens, der defineres som manglende evne til løbende at opfylde sine forpligtelser.

2.2 Parter, der kan indgive begæring om indledning af insolvensbehandling

Kravene til indgivelse af en **begæring om indledning af insolvensbehandling** varierer afhængigt af, om begæringen indgives af skyldneren eller af kreditorerne.

Hvis skyldneren indgiver begæring om indledning af insolvensbehandling (frivillig insolvensbehandling), skal skyldneren over for retten godtgøre, at vedkommende aktuelt er insolvent eller vil blive det i nært forestående fremtid, dvs. at skyldneren ikke er i stand til løbende at opfylde sine forpligtelser. Hvis insolvensen er indtrådt, har skyldneren pligt til at indgive begæring om insolvensbehandlingen senest to måneder fra den dato, hvor vedkommende får kendskab eller burde have fået kendskab til sin insolvens.

I henhold til loven kan skyldneren inden for denne periode på to måneder meddele retten, at han har indgået forhandlinger med kreditorerne om refinansiering af gælden. I dette tilfælde suspenderes fristen under forhandlingerne, og kreditorerne kan ikke indlede særskilte tvangsfuldbyrdsprocedurer mod aktiver, som skyldneren skal bruge i sin virksomhed i tre måneder. Når denne periode er udløbet, skal skyldneren, hvis en aftale ikke er blevet indgået med kreditorerne, indgive begæring om indledning af insolvensbehandling inden for en måned.

Sammen med begæringen skal skyldneren indgive en række dokumenter, f.eks. en rapport om virksomhedens økonomiske aktivitet, en opgørelse over alle aktiver, en liste over kreditorerne med oplysninger om kreditgarantier og en liste over ansatte og deres konti, hvis skyldneren har pligt til at opbevare disse. Skyldnere, der kan være fysiske eller juridiske personer, skal indgive begæring om insolvensbehandling, hvis de aktuelt er insolvente, dvs. ikke er i stand til løbende at opfylde deres forpligtelser. Hvis insolvensen derimod er umiddelbart forestående (dvs. endnu ikke er indtrådt, men forventes), har skyldnere ret til blot at anmode om et konkursdekret.

Den begæring, der indgives til handelsretten (*juzgado de lo mercantil*), skal opfylde en række krav, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i insolvensloven (*Ley Concursal*): en rapport om skyldnerens finansielle og juridiske historie, en angivelse af, om vedkommende deltager i en økonomisk aktivitet, i tilfælde af en juridisk person en angivelse af dens aktionærer, kuratorer eller likvidatorer og revisor, en opgørelse over aktiver og rettigheder med oplysninger, der gør det muligt at identificere disse, en alfabetisk liste over kreditorerne med angivelse af adresse og beløb samt fordringernes modenhed og eksisterende garantier, en liste over eventuelle ansatte, regnskaberne, hvis skyldneren har regnskabspligt, og de konsoliderede koncernregnskaber, hvis skyldneren tilhører en koncern.

Skyldnere har pligt til at samarbejde med den ret, der har ansvaret for insolvensbehandlingen, og med kuratorerne, ikke kun passivt ved at imødekomme de fremsatte krav, men også aktivt ved at meddele alt, der kan have betydning. Denne pligt omfatter også forpligtelsen til at give møde (for retten og for kuratorerne), til at samarbejde og til at informere. Disse forpligtelser gælder for skyldnere, der er fysiske personer, og de facto- eller de jure-direktører i juridiske personer, uanset om de aktuelt varetager denne rolle eller har varetaget den inden for de seneste to år. Manglende overholdelse af denne pligt giver anledning til en formodning om forsætlig forsømmelse eller grov uagtsomhed med henblik på at erklære insolvensen strafskyldig (som er omfattet af afsnittet om strafskyldighed, dvs. skyldes godkendelse af en skadelig ordning eller indledning af likvidationsprocedurer).

Skyldneren kan erklæres ansvarlig for insolvensen og pålægges sanktioner. Et af formålene med insolvensbehandlingen er at analysere årsagerne til insolvensen, herunder navnlig om adfærd hos skyldneren eller andre personer med direkte eller accessorisk tilknytning til skyldneren har medvirket til at forårsage eller forværre den. Dette omfatter afklaring af de tilsvarende forpligtelser ved brug af tabellen over sanktioner fastsat i insolvenslovens artikel 172 og 172bis.

2.3 Indledning af insolvensbehandling og tidspunkt for insolvensbehandlings ikrafttræden:

Retten skal undersøge den forelagte dokumentation og skal, hvis insolvens eller umiddelbart forestående insolvens er begrundet, erklære skyldneren insolvent samme dag, som begæringen indgives, eller den efterfølgende dag. Hvis den forelagte dokumentation er ufuldstændig, kan retten indrømme en enkelt periode på fem dage til at fuldstændiggøre den.

En kreditor kan også indgive en begæring om indledning af insolvensbehandling, og der er da tale om tvungen insolvensbehandling (*concurso necesario*). Kreditorer, der indgiver en insolvensbegæring, skal fremlægge dokumentation for skyldnerens aktuelle insolvens og fremlægge et tvangsfuldbyrdsdokument mod skyldneren, som viser, at der ikke er fremskaffet tilstrækkelige aktiver til at inddrive fordringerne, eller de skal fremlægge bevis for visse forhold, der giver anledning til formodningen om insolvens, f.eks. at skyldneren generelt har indstillet betalingerne, at der i vid udstrækning er gjort udlæg i skyldnerens aktiver, at aktiver i hast er blevet skjult eller realiseret, eller at visse fordringer ikke er blevet betalt (skatter, socialbidrag eller ansattes fordringer).

Hvis en kreditor indgiver begæring om indledning af insolvensbehandling, indkaldes skyldneren, som kan anfægte konkursdekretet. I sådanne tilfælde indkalder retten til et møde, hvor parterne kan fremlægge beviser inden for visse grænser, og retten afgør, om skyldneren aktuelt er insolvent, og udsteder konkursdekretet, hvis det er relevant. Insolvensbehandling indledes også, hvis skyldneren accepterer konkursdekretet, ikke anfægter det eller ikke møder i retten.

Skyldnere, der er fysiske personer i aktuel eller umiddelbart forestående insolvens, som har anslåede forpligtelser på højst 5 mio. EUR, kan anmode om indledning af en procedure med henblik på indgå en *udenretslig betalingsaftale*. Juridiske personer, der opfylder de krav, der er omhandlet i insolvenslovens artikel 231, kan gøre det samme.

Afgørelsen om indledning af insolvensbehandlingen træder i kraft, så snart den er truffet, selv om den ankes.

2.4 Offentliggørelse af konkursdekretet:

Konkursdekretet skal så vidt muligt offentliggøres elektronisk, og et uddrag af afgørelsen skal offentliggøres i Spaniens lovtidende, men retten kan bestemme, at det skal offentliggøres i flere medier, hvis den finder det nødvendigt.

2.5 Foreløbige foranstaltninger:

Efter anmodning fra den person, der har indgivet begæringen om indledning af insolvensbehandlingen, og, hvis det er relevant, efter stillelse af sikkerhed for potentielle forpligtelser, kan retten efter anerkendelse af begæringen træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at skyldnerens aktiver ikke afhændes, i overensstemmelse med den almindelige retspleje.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

3.1 Aktiver, der indgår i insolvensboet

Alle aktiver og rettigheder, som skyldneren er i besiddelse af på tidspunktet for konkursdekretet, indgår i insolvensboet eller "aktiverne omfattet af insolvensbehandlingen", og det samme gælder aktiver, som skyldneren anskaffer, eller som tilbagebetales under behandlingen. Aktiver, som det i henhold til loven ikke er muligt at gøre udlæg i, er fritaget.

Kreditorer med privilegerede rettigheder i skibe eller fly kan udtage disse aktiver af insolvensboet ved at træffe de foranstaltninger, som er tilladt i henhold til specifik lovgivning.

Hvis der er tale om insolvensbehandling, hvor skyldnerne er fysiske personer, som er ægtefæller, udgør deres separate aktiver en del af de aktiver, der er omfattet af behandlingen. Hvis de har formuefællesskab, indgår de fælles aktiver også, hvis de er nødvendige for at dække skyldnerens forpligtelser. Insolvensbehandling kræver ikke, at skyldnerens aktiviteter indstilles, og skyldneren kan fortsætte sin virksomhed i overensstemmelse med aftalen om godkendelse eller suspension af vedkommendes beføjelser. Generelt skal kuratorerne give deres samtykke til administration eller afhændelse af aktiver, hvis der føres tilsyn med skyldnerens beføjelser, men visse handlinger af generel karakter kan tillades, hvis de udføres som et led i virksomhedens almindelige drift. Indtil aftalen med kreditorerne er godkendt, eller likvidationsprocedurerne er indledt, må aktiver ikke behæftes med henblik på at finansiere den insolvente virksomhed uden rettens godkendelse. I det følgende forklares ordningerne for suspension af eller tilsyn med skyldnerens beføjelser. Halvdelen af finansieringen gennem nye likvide indtægter inden for rammerne af en refinansieringsproces anses for en fordring mod insolvensboet.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyrelsen?

4.1 Skyldnerens beføjelser

Udgangspunktet er generelt sondringen mellem frivillig insolvensbehandling og tvungen insolvensbehandling (artikel 22). I det første tilfælde fortsætter skyldneren med at administrere og afhænde sine aktiver under tilsyn af kuratoren, som skal give sin godkendelse eller sit samtykke. Ved tvungen insolvensbehandling er skyldnerens beføjelser til at administrere og afhænde sine aktiver suspenderet, og skyldneren er erstattet af kuratoren. Denne bestemmelse har ikke til formål at sanktionere skyldneren, men at bevare aktiverne og sikre resultaterne af insolvensbehandlingen. Betingelsen er imidlertid videreførelsen af skyldnerens økonomiske aktivitet, og kuratoren kan i denne forbindelse i henhold til artikel 44 opstille en liste over aktiviteter, som i medfør af deres karakter og omfang er undtaget den nødvendige kontrol. Systemet er fleksibelt, idet retten ved begrundet afgørelse kan bestemme, at beføjelserne suspenderes ved frivillig insolvensbehandling, og at der kun skal føres tilsyn efter en ordning med godkendelse eller samtykke, hvis der er tale om tvungen insolvensbehandling, med angivelse af de risici, der forhåbentlig kan undgås, og de fordele, der forhåbentlig kan opnås. Efter kuratorens anmodning kan den indledende ordning om begrænsning eller erstatning af beføjelser tilpasses på et senere trin, også ved begrundet afgørelse og efter høring af skyldneren (ændringen sker ikke automatisk), idet sådanne ændringer skal offentliggøres på samme måde som konkursdekretet. Når insolvensbehandlingen er afsluttet, ophører også begrænsningen af beføjelser. Ellers forlænges den indtil godkendelsen af aftalen med kreditorerne, som kan omfatte foranstaltninger, som begrænser eller forbyder skyldnerens beføjelser. Hvis insolvensbehandlingen afsluttes med afvikling, suspenderes skyldnerens beføjelser.

Insolvensloven har generelt til hensigt at sikre, at skyldnerens aktiver, som er omfattet af insolvensbehandlingen, forbliver uændrede. I visse tilfælde er det imidlertid muligt at sælge nogle af skyldnerens aktiver under insolvensbehandlingen med rettens godkendelse, som dog ikke kræves i visse tilfælde.

Produktionssystemer kan også sælges under insolvensbehandlingen som omhandlet i artikel 146bis.

Som en undtagelse fra den generelle regel om fortsættelsen af skyldnerens virksomhed kan skyldnerens kontorer lukkes, eller aktiviteter kan indstilles efter anmodning fra kuratoren og efter høring af skyldneren og arbejdstagerrepræsentanterne. Hvis dette medfører kollektiv opsigelse, suspension eller ændring af ansættelseskontrakter, træffer retten afgørelse efter særlige regler.

I loven fastsættes også særlige forpligtelser vedrørende skyldnerens regnskaber, og insolvensbehandlingens virkning på juridiske personers ledende organer er omfattet af særskilte regler.

4.2 Insolvenskuratorer udpegelse og beføjelser:

Kuratoren er en nødvendig person eller instans, der bistår retten, og som har til opgave at forvalte insolvensbehandlingen. Når insolvensbehandlingen er blevet indledt, træffer retten afgørelse om indledningen af den anden fase i insolvensbehandlingen, som omfatter alt vedrørende kuratorens udnævnelse, beføjelser og ansvar samt de bestemmelser, denne er underlagt.

Kuratoren vælges blandt de fysiske og juridiske personer, der har registreret sig i det offentlige insolvensregister (*Registro Público Concursal*), i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat ved lov. I denne forbindelse sondres der mellem insolvensbehandling i lille, middel og stor skala. Den første udpegelse fra listen finder sted efter lodtrækning og derefter efter tur, dog ikke for insolvensbehandling i stor skala, hvor retten kan udpege den kurator, han eller hun anser for mest hensigtsmæssig, med angivelse af begrundelsen og efter de kriterier, der er fastsat ved lov. Hvis insolvensbehandlingen involverer kreditinstitutter, skal retten udpege kuratoren blandt de personer, der foreslås af fonden for omstrukturering af banker (*Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria*). Retten skal udpege kuratorer blandt de personer, der er foreslået af den nationale kommission for værdipapirmarkedet (*Comisión Nacional del Mercado de Valores*), når insolvensbehandlingen involverer institutter under dens tilsyn, eller af konsortiet for forsikringskompensation (*Consortio de Compensación de Seguros*), når insolvensbehandlingen involverer forsikringselskaber.

Normalt udpeges der kun én kurator. Hvis det er begrundet af særlige samfundsinteresser i insolvensbehandlingen, kan insolvensretten undtagelsesvis udpege en offentlig kreditor eller en offentligretlig kreditor, som er tilknyttet eller ansvarlig over for den pågældende offentlige instans, som sekundær kurator. I insolvenslovens artikel 33 forklares kuratorers pligter i detaljer, og de klassificeres som: pligter af proceduremæssig karakter, pligter vedrørende skyldneren eller dennes ledende organer, pligter vedrørende arbejdsretlige forhold, pligter vedrørende kreditorers rettigheder, pligter vedrørende rapportering og evaluering, pligter vedrørende realisering eller likvidation af aktiver og sekretariatspligter. Kuratorens vigtigste pligt er at indgive den rapport, der er omhandlet i artikel 75, som skal vedlægges et forslag til en opgørelse af aktiverne og listen over kreditorer.

Retten fastsætter kuratorens vederlag efter en skala fastsat ved kongeligt dekret 1860/2004 af 6. september 2004.

Den udpegede kurator skal acceptere sin rolle og kan i begrundede tilfælde afvises eller afsættes af retten. Kuratorer kan også udpege delegerede assistenter, som kan bistå dem i deres arbejde.

4.3 Insolvensretten

Kompetencen til at behandle insolvenssager svarer til den, der gælder på det handelsretlige område, idet sidstnævnte er et specialområde inden for civilretten. Retten erklærer insolvensen og leder insolvensbehandlingen. Ved artikel 86ter i rammelov 6/1985 af 1. juli 1985 om retsvæsenet (*Ley Orgánica del Poder Judicial*) fastlægges kompetencerne for dommere ved handelsretten, herunder navnlig spørgsmål vedrørende insolvensbehandling.

I konkursdekretet eller allerede inden kan retten som en sikrende foranstaltning begrænse skyldnerens grundlæggende rettigheder. Disse begrænsninger kan omfatte: a) kontrol af post- og telefonkommunikation, b) pligt til at forblive på adressen med mulighed for husarrest og c) adgang til og ransagning af bopæl. Hvis skyldneren er en juridisk person, kan disse foranstaltninger gøres gældende for alle eller nogle af de nuværende direktører eller likvidatorer og personer, der har varetaget disse roller i de seneste to år.

I henhold til insolvenslovens artikel 8 har insolvensretten enekompetence i en lang række spørgsmål, herunder generelt alle spørgsmål, som vedrører eller har direkte forbindelse til skyldnerens aktiver. Retten har også kompetence til at træffe afgørelse vedrørende kollektiv suspension af ansættelseskontrakter, hvis arbejdsgiveren erklæres insolvent, og behandle erstatningssager mod den insolvente virksomheds direktører eller likvidatorer.

Ved præjudicielle afgørelser og kun med henblik på insolvenssager omfatter rettens kompetence også administrative eller sociale spørgsmål, der direkte vedrører insolvensbehandlingen.

Insolvensloven omfatter regler vedrørende international og territorial jurisdiktion og særlige processuelle regler, som har forrang for de generelle processuelle regler.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Når insolvensbehandlingen er blevet indledt, kan der ikke foretages modregning i skyldnerens fordringer eller gæld. Modregning tillades dog, hvis kravene hertil var opfyldt inden konkursdekretet, selv om afgørelsen træffes på et senere tidspunkt. Disse krav er generelt omhandlet i artikel 1196 i civillovbogen (*Código Civil*) (fordringernes gensidighed, ligestilling og forfald).

Insolvensbehandling med udenlandsk deltagelse er undtaget fra denne regel, hvis den lov, der finder anvendelse på skyldnerens gensidige fordring, tillader dette ved insolvens.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

6.1 Virkninger på kontrakter, hvori skyldneren er part:

Insolvensloven omhandler insolvensbehandlings virkning på de kontrakter, som skyldneren har indgået med tredjemand, og som ikke er opfyldt inden udstedelsen af konkursdekretet. Dette gælder for bilaterale kontrakter, eftersom ensidige kontrakter afgør, om tredjemænds fordringer skal anerkendes, eller om kravet om medtagelsen af deres fordringer i de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, skal anerkendes, som omhandlet i artikel 61.

Kontrakter, der er indgået med offentlige enheder, er omfattet af særlige forvaltningsretlige bestemmelser.

Generelt påvirker konkursdekretet i henhold til artikel 61, stk. 2, ikke kontrakter med gensidige forpligtelser, som ikke er opfyldt af skyldneren eller modparten. Skyldnerens forpligtelser dækkes af insolvensboet. Enhver compensation, der følger af opsigelse, anses også for en fordring mod insolvensboet. Loven bekræfter gyldigheden af disse kontrakter og fastslår, at enhver klausul, som giver beføjelse til at annullere eller opsiges kontrakten alene med den begrundelse, at en af parterne er erklæret insolvent, er ugyldig.

Hvis det er i insolvensbehandlingens interesse, kan kuratoren (i tilfælde af suspension) eller skyldneren (i tilfælde af tilsyn) anmode om, at kontrakten opsiges af insolvensretten. I sådanne tilfælde skal retten indkalde skyldneren, kuratoren og den anden part i kontrakten til møde i retten. Hvis der indgås en aftale mellem parterne i retten, træffer retten en afgørelse om opsigelse af kontrakten. Ellers behandles tvisten ved en særskilt insolvensprocedure, og retten træffer afgørelse om alt vedrørende tilbagebetalinger og compensation, som afholdes af insolvensboet, og som kan være betydelige, hvis der er tale om et stort beløb.

6.2 Opsigelse på grund af kontraktbrud

I henhold til artikel 62 påvirker et konkursdekret ikke opsigelsen af bilaterale kontrakter som følge af en af parternes efterfølgende kontraktbrud. Hvis der er tale om kontrakter med løbende opfyldelse, kan beføjelsen til at opsiges kontrakterne også udøves, hvis kontraktbruddet fandt sted inden konkursdekretet. Hvis opsigelsen er begrundet, kan retten af hensyn til insolvensbehandlingen bestemme, at kontrakten skal opfyldes, idet skyldneren skal gennemføre de forfaldne betalinger, eller fordringer skal modregnes insolvensboet.

Anmodninger om opsigelse af kontrakter skal indgives til insolvensretten som led i den særskilte insolvensprocedure. Hvis anmodningen imødekommes (og opsigelsen accepteres), ophører udestående forpligtelse med at være gyldige. Med hensyn til forfaldne forpligtelser omfatter insolvensbehandlingen fordringer fra kreditorer, som har opfyldt deres kontraktlige forpligtelser, hvis skyldnerens kontraktbrud skete inden konkursdekretet. Hvis det skete efter, modregnes fordringerne fra de parter, der har opfyldt deres forpligtelser, insolvensboet. Fordringerne omfatter eventuelle erstatningskrav (artikel 62, stk. 4). Lovens artikel 64 indeholder specifikke bestemmelser vedrørende virkningerne på ansættelseskontrakter, og den efterfølgende artikel omhandler virkningerne på den øverste ledelses kontrakter.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

7.1 Forbud mod nye anerkendelsessøgsmål

Civil- og arbejdsretter kan ikke behandle søgsmål, som skal behandles af insolvensretten (navnlig søgsmål vedrørende skyldnerens aktiver).

Hvis et af disse søgsmål ved en fejl er blevet anerkendt, afsluttes hele proceduren, og afgørelser, der eventuelt er blevet truffet, erklæres ugyldige.

Handelsretter må heller ikke anerkende søgsmål indgivet efter indledningen af insolvensbehandling og indtil deres afslutning, hvis disse søgsmål omfatter krav vedrørende virksomhedens forpligtelser over for direktører i insolvente kapitalsekskaber, som har misligholdt deres forpligtelser, hvis likvidation er begrundet.

7.2 Konkursdekretets indvirkning på tvangsfuldbyrds- og inddrivelsesprocedurer over for skyldnerens aktiver:

Når insolvensbehandlingen er blevet indledt, kan individuelle, retslige eller udenretslige tvangsfuldbyrdsprocedurer generelt ikke indledes, ligesom administrative procedurer eller skatteinddrivelsesprocedurer over for skyldnerens aktiver heller ikke kan fortsætte. Hvis dette forbud overtrædes, erklæres søgsmålet ugyldigt. Der er to undtagelser fra denne regel, hvor tvangsfuldbyrdelse kan fortsætte på trods af konkursdekretet og indtil godkendelsen af likvidationsplanen: a) administrative tvangsfuldbyrdsprocedurer, hvor der er truffet afgørelse om udlæg, og b) arbejdsrelaterede tvangsfuldbyrdsprocedurer, som omfatter udlæg i aktiver, der tilhørte skyldneren inden afgørelsen, og hvor de aktiver, hvori der er gjort udlæg, ikke er nødvendige for videreførelsen af skyldnerens virksomhed eller erhvervsaktivitet.

For tvangsfuldbyrdsprocedurer, der er under gennemførelse, bestemmes det i artikel 55, stk. 2, at søgsmål, som er undervejs, skal udsættes pr. datoen for konkursdekretet, selv om de tilsvarende fordringer kan behandles under insolvensbehandlingen.

Der findes særlige regler for tvangsfuldbyrdelse af sikkerhed, som er omhandlet i det næste afsnit, da dette også omhandler virkningerne på visse fordringer.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

8.1 Virkninger på anerkendelsessøgsmål, der verserer på tidspunktet for konkursdekretet

Anerkendelsessøgsmål, der involverer skyldneren, som verserer på tidspunktet for konkursdekretet, videreføres indtil den endelige dom, selv om juridiske personers erstatningssøgsmål mod deres direktører, likvidatorer eller revisorer slås sammen med insolvensbehandlingen og videreføres dermed.

Voldgiftsprocedurer. Voldgiftsaftaler, der involverer skyldneren, bliver ugyldige under insolvensbehandlingen (artikel 52). Indledning af voldgiftsprocedurer er derfor forbudt efter konkursdekretet. Procedurer, der er undervejs, videreføres indtil den endelige voldgiftsavgørelse.

8.2 Skyldnerens ret til at anlægge sag (artikel 54):

Skyldnerens ret til at anlægge sag i overensstemmelse med de beføjelser, vedkommende bevarer, er fastlagt ved lov. Hvis skyldneren er under administration, har kuratoren ret til at anlægge sag af en ikkepersonlig karakter. Hvis skyldneren er under tilsyn, kan han anlægge sag med kuratorens godkendelse, hvis sagen påvirker skyldnerens aktiver. Hvis skyldneren er under tilsyn, og kuratoren finder det tilrådeligt at anlægge sag af hensyn til insolvensbehandlingen, og skyldneren ikke anlægger sag, kan retten lade kuratoren anlægge sag.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

9.1 Kreditorers deltagelse i insolvensbehandlingen

Kreditorer kan indgive begæring om indledning af insolvensbehandling til retten, og skyldneren kan anfægte begæringen. I så fald afholdes der et retsmøde, og retten træffer en afgørelse ved dekret. Hvis retten indleder insolvensbehandlingen, anses den for "obligatorisk", dvs. at skyldneren fratages sine beføjelser til at administrere og forvalte sine aktiver og erstattes af kuratoren.

Når insolvensbehandlingen er indledt, indrømmes kreditorerne en periode på en måned fra offentliggørelsen af dekretet i lovtidende til at anmelde deres fordringer, og kuratoren skal oplyse hver af de kreditorer, der er identificeret i skyldnerens dokumentation, om deres ansvar for at anmelde deres fordringer. Perioden er den samme for kreditorer med hjemsted i udlandet. Denne anmeldelse skal være skriftlig og adresseret til kuratoren, og den skal indeholde de nødvendige oplysninger om fordringen, herunder beløb, de datoer, hvor fordringen opstod og forfaldt, karakteristika og forventet klassificering. Hvis en særlig fortrinsret gøres gældende, skal de aktiver eller rettigheder, der er forfaldne, og deres registreringsoplysninger også anføres. Understøttende bilag vedlægges. Sådanne anmeldelser indgives elektronisk.

Kuratoren bestemmer, om hver fordring skal medtages eller udelades fra listen over kreditorer, som vedlægges kuratorens rapport, og han bestemmer fordringens størrelse og klassificering. Kreditorer, som ikke kan acceptere fordringens klassificering eller størrelse, eller som ikke blev medtaget, kan påklage rapporten inden for en periode på ti dage ved at anmode om en særskilt insolvensprocedure, hvor retten afsiger en dom. Inden rapporten indgives (i løbet af de ti dage inden dens indgivelse), sender kuratoren en elektronisk meddelelse til de kreditorer, hvis adresse kuratoren har fået oplyst, med oplysning om udkastet til listen over kreditorer og opgørelsen. Utilfredse kreditorer kan skriftligt anmode kuratoren om at korrigere eventuelle fejl eller give yderligere nødvendige oplysninger.

Kreditorer deltager også i akkord- og likvidationsfaserne. I akkordfasen kan de indgive et forslag til en akkord og tilkendegive, at de vil overholde det tidligere forslag til akkord, som skyldneren har indgivet. De indkaldes under alle omstændigheder til et kreditormøde, hvor akkorden drøftes og eventuelt godkendes ved afstemning. Dette kræver deltagelse af de flertal, som er omhandlet i insolvenslovens artikel 124. Denne procedure kan også gennemføres skriftligt, hvis antallet af kreditorer overstiger 300.

Kreditorer kan anfægte godkendelsen af ordningen (kreditorer, der ikke deltager i mødet, eller som uberettiget er frataget retten til at stemme), og kreditorer kan efter godkendelse anmode om fritagelse fra akkorden.

I likvidationsfasen kan kreditorer indgive bemærkninger til den likvidationsplan, som kuratoren har fremlagt, og til den endelige rapport, inden insolvensbehandlingen erklæres for afsluttet.

I klassificeringsfasen kan kreditorer have status som part og kan indgive bemærkninger til kuratorens rapport og til den offentlige anklagers udtalelse, men de kan ikke fremsætte uafhængige klassificeringskrav.

Endelig kan kreditorer i forbindelse med afslutningen af insolvensbehandlingen i visse tilfælde også gøre indsigelse mod afslutningen.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

10.1 Afhændelse af insolvensboets aktiver i den indledende fase

Eftersom skyldnerens virksomhed ikke indstilles ved insolvensbehandlingen, kan skyldneren, når insolvens er erklæret, fortsat afhænde sine aktiver i overensstemmelse med de fastsatte tilsynsbetingelser: Hvis skyldneren er under tilsyn, kræves kuratorens godkendelse eller samtykke, og hvis skyldneren er under administration, er kuratoren ansvarlig for afhændelsen af aktiverne.

Indtil akkorden er godkendt, eller indtil likvidationsfasen indledes, kan aktiverne i insolvensboet i princippet ikke afhændes eller pantsættes uden rettens godkendelse. Dette omfatter ikke: a) salg af aktiver, som kuratoren anser for nødvendige for at sikre virksomhedens rentabilitet, eller de likvider, der kræves under insolvensbehandlingen, b) salg af aktiver, som ikke er nødvendige for at videreføre skyldnerens virksomhed, når der er vished for, at prisen i det væsentlige svarer til den værdi, der er anført for aktivet i opgørelsen, og c) afhændelse af aktiver, som er nødvendige for at videreføre skyldnerens virksomhed.

Kuratoren kan i sidstnævnte tilfælde, når skyldneren ikke er frataget beføjelsen til at forvalte og afhænde sine aktiver, på forhånd udpege de handlinger eller operationer, som er nødvendige for virksomhedens drift, og som skyldneren selv kan udføre afhængigt af deres karakter og værdi. Skyldneren kan også udføre disse handlinger fra det tidspunkt, hvor konkursdekretet er udstedt, og indtil kuratoren påbegynder sine pligter.

10.2 Afhændelse af insolvensboets aktiver i likvidationsfasen:

Der er to hovedfaser i likvidationsprocessen:

a) Håndtering af likvidationsaktiviteter i overensstemmelse med den plan, som kuratoren har opstillet, og som skyldneren, kreditorerne og arbejdstagernes repræsentanter kan indgive bemærkninger til, og som skal godkendes af retten. Loven har til formål så vidt muligt at beskytte virksomheden, og den fastlægger følgelig særlige regler for salg af produktionssystemer. Planen kan anfægtes ved retten, og likvidationen skal udføres i overensstemmelse med bestemmelserne i planen. Hvis planen ikke godkendes, følges standardbestemmelserne i loven.

b) Betaling af kreditorer med det forbehold, at betalingen kan påbegyndes, selv om likvidationsaktiviteterne ikke er afsluttet.

Det skal imidlertid bemærkes, at ikke alle likvidationsaktiviteter finder sted i denne fase af insolvensbehandlingen. Visse aktiver kan realiseres i den indledende fase af hensyn til andre formål end at betale kreditorerne, f.eks. i følgende tilfælde: Aktiver omfattet af insolvensbehandlingen bevares med det formål at opretholde skyldnerens økonomiske aktivitet. Kreditorer med privilegerede rettigheder i skibe eller fly kan udtage disse aktiver af insolvensboet som et led i de foranstaltninger, de kan træffe i henhold til specifik lovgivning, og endelig kan visse tvangsfuldbyrdsprocedurer indledt af individuelle kreditorer med fortrinsret inden insolvensbehandlingen fortsættes på samme måde som administrative tvangsfuldbyrdsprocedurer, hvis afgørelsen om udlæg blev truffet inden udstedelsen af konkursdekretet.

Salget af aktiver under likvidation sker i princippet under betydelig frihed i overensstemmelse med bestemmelserne i den likvidationsplan, retten har godkendt. Kuratoren kan også overlade salget af visse aktiver til en specialiseret enhed, idet udgifterne hertil normalt modregnes kuratorens vederlag. Den reform, der blev vedtaget ved lov 9/2015 af 25. maj 2015, omfatter imidlertid obligatoriske regler, navnlig vedrørende aktiver og rettigheder, der er genstand for privilegerede fordringer. I forhold, som ikke er omfattet af planen, finder reglerne om afhændelse af aktiver i individuelle tvangsfuldbyrdsforanstaltninger i civile procedurer anvendelse. Aktiverne sælges sædvanligvis gennem et direkte salgssystem med visse krav om offentliggørelse afhængigt af det pågældende aktiv. Overdragelse til eller betaling af ikke-offentlige kreditorer tillades også.

Loven omfatter også særlige regler for salg af produktionssystemer i de forskellige faser af insolvensbehandlingen (styret af målet om at beskytte virksomheden), således at alle aktiverne overdrages under en enkelt salgsaftale, og med særlige regler for overdragelsen af den pågældende virksomheds forpligtelser.

Salget af produktionssystemer indebærer generelt overdragelse af alle kontrakter, som driftsmæssigt hænger sammen med virksomheden, men ikke overtagelse af gæld, der opstod inden insolvensbehandlingen, medmindre køberne har forbindelse til skyldneren, eller arbejdsretlige regler eller reglerne om virksomhedsoverdragelse finder anvendelse. I sådanne tilfælde kan retten godkende, at køberen ikke påtager sig ansvaret for betalingen af løn eller erstatning, som var udestående inden afhændelsen, og at den dækkes af løngarantifonden (*Fondo de Garantía Salarial*). Med henblik på at sikre virksomhedens overlevelse kan den nye køber og de ansatte indgå aftaler om ændring af de kollektive arbejdsbetingelser.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Når insolvensbehandlingen er indledt, medtages alle kreditorens fordringer, både usikrede og privilegerede og uanset deres nationalitet og hjemsted, i skyldnerens forpligtelser. På grundlag af principperne om *par condicio creditorum* og overholdelse af "loven om udbytte" (*ley del dividendo*) har dette til formål at sikre lige behandling af alle fordringer i forbindelse med skyldnerens insolvens og i forbindelse med afvikling af alle skyldnerens forpligtelser (artikel 49 og 76).

Der sondres indledningsvis mellem insolvenskreditorer og kreditorer, som ikke er berørt af insolvensbehandlingen: kreditorer i insolvensboet.

Fordringer mod insolvensboet er omhandlet i insolvenslovens artikel 84, stk. 2, som indeholder en begrænset liste, dvs. at fordringer, der ikke er medtaget, anses for insolvensfordringer. I princippet og i langt de fleste tilfælde er der her tale om fordringer, der er opstået efter konkursdekretet som følge af insolvensbehandlingen eller videreførelsen af skyldnerens virksomhed, eller fordringer, der er opstået som følge af ansvar uden for kontrakt. Andre tilfælde er dog også omfattet, f.eks. lønrestancer for de seneste 30 arbejdsdage inden konkursdekretet til et beløb, der ikke overstiger det dobbelte af den garanterede mindsteløn på tværs af faggrupper, og underholdsbidrag til skyldneren eller de personer, denne har forsørgerpligt for.

I andre tilfælde følger disse fordringer af afgørelser, der er truffet under insolvensbehandlingen, f.eks. ved fastsættelse af følgerne af omstødsessøgsmål eller som resultat af opsigelsen af kontrakter.

Halvdelen af summen af de fordringer, der udspringer af nye likvide indtægter, der sikres inden for rammerne af en refinansieringsaftale, kan efter betingelserne i artikel 71bis eller den fjerde tillægsbestemmelse også anses for fordringer mod insolvensboet.

Ved likvidation anses fordringer, der er indrømmet skyldneren inden for rammerne af en akkord og i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 100, stk. 5, også for fordringer mod insolvensboet.

Fordringer mod insolvensboet kan fratrækkes på forhånd, dvs. de har fortrinsret over alle andre fordringer og berøres ikke af suspensionen af renter.

Lønrestancer for de seneste 30 arbejdsdage skal betales straks. Resten af fordringerne mod insolvensboet betales, efterhånden som de forfalder. Kuratoren kan dog ændre denne regel, hvis det er nødvendigt af hensyn til insolvensbehandlingen, og hvis der er tilstrækkelige aktiver til betaling af alle fordringer mod insolvensboet.

Loven omfatter imidlertid særlige regler (artikel 176bis) for tilfælde, hvor skyldnerens aktiver ikke formodes at være tilstrækkelige til at dække alle fordringer mod insolvensboet. I sådanne tilfælde skal insolvensbehandlingen afsluttes. Hvis kuratoren forventer dette, skal han underrette retten og påbegynde betalingen af fordringer mod insolvensboet i en specifik rækkefølge fastsat i artikel 176bis, stk. 2.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Når insolvensbehandlingen er indledt, indrømmes kreditorerne en periode på en måned fra offentliggørelsen af dekretet i lovtidende til at anmelde deres fordringer, og kuratoren skal oplyse hver af de kreditorer, der er identificeret i skyldnerens dokumentation, om deres ansvar for at anmelde deres fordringer. Der findes ingen særlig formular til dette. Perioden er den samme for kreditorer med hjemsted i udlandet, men bestemmelserne i artikel 53 og 55 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling finder anvendelse.

Anmeldelsen af fordringer skal være skriftlig og adresseret til kuratoren, og den skal indeholde de nødvendige oplysninger om fordringen, herunder beløb, de datoer, hvor fordringen opstod og forfaldt, karakteristika og forventet klassificering. Hvis en særlig fortrinsret gøres gældende, skal de aktiver eller rettigheder, der er forfaldne, og deres registreringsoplysninger også anføres. Understøttende bilag vedlægges. Sådanne anmeldelser indgives elektronisk. Kuratoren bestemmer, om hver fordring skal medtages eller udelades fra listen over kreditorer, som vedlægges kuratorens rapport, og han bestemmer fordringens størrelse og klassificering. Kreditorer, som ikke kan acceptere fordringens klassificering eller størrelse, eller som ikke blev medtaget, kan påklage rapporten inden for en periode på ti dage ved at anmode om en særskilt insolvensprocedure, hvor retten afsiger en dom. Inden rapporten indgives (i løbet af de ti dage inden dens indgivelse), sender kuratoren en elektronisk meddelelse til de kreditorer, hvis adresse kuratoren har fået oplyst, med oplysning om udkastet til listen over kreditorer og opgørelsen. Utilfredse kreditorer kan skriftligt anmode kuratoren om at korrigere eventuelle fejl eller give yderligere nødvendige oplysninger.

Hvis kreditorer ikke anmelder deres fordringer rettidigt, kan de stadig medtages på listen af kuratoren eller retten, når der træffes afgørelse om indsigelser mod listen over kreditorer, men de efterstilles. Fordringerne i artikel 86, stk. 3, fordringer, der udspringer af skyldnerens dokumentation, fordringer, der er registreret i et tvangsfuldbyrdsdokument, fordringer, der er dækket af sikkerhed registreret i et offentligt register, fordringer, der på anden måde er registreret i insolvensbehandlingen eller en anden retsprocedure, og fordringer, der skal verificeres af offentlige myndigheder, efterstilles dog ikke af disse grunde, og rangordnes tilsvarende.

Fordringer, der ikke opfylder disse kriterier for medtagelse på listen, og som anmeldes efter fristen, fortaber enhver mulighed for betaling under insolvensbehandlingen.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

I loven opdeles insolvensfordringer i tre kategorier (artikel 89): privilegeret, usikret og efterstillet. Privilegerede fordringer opdeles igen i særlige og generelle fordringer og derefter i forskellige grupper som omhandlet i den nye artikel 94, stk. 2. Insolvenslovens klassificering af fordringer er baseret på en automatisk tilgang. Resten af fordringerne placeres i kategorien for usikrede fordringer: Alle fordringer, som ikke er privilegerede eller efterstillede, er usikrede.

A) Fordringer med særlig fortrinsret (artikel 90) omfatter:

1. fordringer, der er sikret ved pant i fast ejendom, løsrækredit eller registreret pant i de pantsatte aktiver eller rettigheder
2. fordringer sikret ved pantsættelse af provenu af behæftet ejendom
3. tilgodehavender i anlægsaktiver, herunder ansattes ret til produkter, de har fremstillet, mens de er skyldnerens ejendom eller i skyldnerens besiddelse
4. fordringer i finansielle lejeaftaler, i løsøre eller fast ejendom købt på afbetaling til fordel for udlejere eller sælgere og eventuelt pengeinstitutterne, i aktiver, der er udlejet eller solgt med forbehold af ejendomsret, med forbud mod afhændelse eller på særlige betingelser i tilfælde af manglende betaling
5. fordringer dækket af sikkerhed, som fremgår af regnskaber, i den behæftede sikkerhed
6. fordringer, der er sikret ved pant registreret i offentlige dokumenter, i pantsatte aktiver eller rettigheder, der er i kreditors eller tredjemands besiddelse. Med hensyn til sikrede fordringer er det tilstrækkeligt, at de er registreret i et attestet og dateret dokument, til at de har fortrin frem for pantsatte aktiver. Pant til sikkerhed for fremtidige fordringer giver kun særlig fortrinsret til fordringer, der opstod inden konkursdekretet, og fordringer, der opstår efter, hvis de i henhold til artikel 68 genindsættes, eller hvis pantet er registreret i et offentligt register inden konkursdekretet.

Særlig fortrinsret gælder kun for den del af fordringen, der ikke overstiger værdien af den respektive garanti, der er anført på listen over kreditorer. Den del af fordringen, der overstiger det beløb, der er omfattet af fortrinsret, klassificeres i overensstemmelse med dens karakter.

B) Fordringer med generel fortrinsret (artikel 91) omfatter:

1. Lønkrav, som ikke har fortrinsret, til et beløb, der fås ved at gange det tredobbelte af den garanterede mindsteløn på tværs af faggrupper med antallet af dage med lønrestance, compensation, der udspringer af opsigelse af kontrakter, til et beløb svarende til det fastsatte minimum beregnet på grundlag af højst det tredobbelte af den garanterede mindsteløn på tværs af faggrupper, og compensation vedrørende arbejdsulykker og arbejdsrelaterede sygdomme opstået inden konkursdekretet.
2. Beløbene svarende til skyldnerens skatte- og socialbidragsrestancer i henhold til de retlige forpligtelser.
3. Fysiske personers fordringer, der udspringer af freelance-arbejde, og forfatters fordringer efter overdragelsen af udnyttelsesrettighederne til ophavsretligt beskyttede værker, som er påløbet i de seks måneder inden konkursdekretet.
4. Skattefordringer og andre offentligretlige fordringer samt fordringer vedrørende socialsikring, som ikke er tildelt særlig fortrinsret. Denne fortrinsret kan anvendes på op til 50 % af henholdsvis skattemyndighedernes samlede fordringer og socialsikringssystemets samlede fordringer.
5. Fordringer vedrørende ikkekontraktligt civilt ansvar.
6. Fordringer, der følger af nye likvide indtægter, der sikres inden for rammerne af en refinansieringsaftale, som opfylder betingelserne i artikel 71, stk. 6, og af beløb, der ikke er anerkendt som en fordring mod insolvensboet.
7. Op til 50 % af de fordringer, der indehaves af den kreditor, der har indgivet begæring om insolvensbehandlingen, og som ikke anses for efterstillede.

C) Efterstillede fordringer er omhandlet i artikel 92:

1. Fordringer, der er anmeldt for sent, medtages på listen over kreditorer af kuratoren, og fordringer, som ikke er anmeldt, eller som er anmeldt for sent, medtages på listen ved efterfølgende meddelelse eller af retten, når denne træffer afgørelse om indsigelser mod listen. Fordringerne i artikel 86, stk. 3, fordringer, der udspringer af skyldnerens dokumentation, fordringer, der er registreret i et tvangsfuldbyrdsdokument, fordringer, der er dækket af sikkerhed registreret i et offentligt register, fordringer, der på anden måde er registreret i insolvensbehandlingen eller en anden retsprocedure, og fordringer, der skal verificeres af offentlige myndigheder, efterstilles ikke af disse grunde, og rangordnes tilsvarende.
2. Fordringer, som på grundlag af kontraktlig aftale er efterstillet alle andre fordringer mod skyldneren.
3. Fordringer vedrørende gebyrer og renter, herunder for forsinket betaling, bortset fra gebyrer svarende til sikrede fordringer og med forbehold af grænsen for den pågældende garanti.
4. Fordringer vedrørende bøder og andre økonomiske sanktioner.
5. Fordringer, der indehaves af andre personer med særligt forhold til skyldneren som omhandlet i følgende artikel, dog ikke som omhandlet i artikel 91, stk. 1, når skyldneren er en fysisk person, og andre fordringer end fordringer, der udspringer af lån eller lignende finansieringsaftaler, som indehaves af de aktionærer, der er omhandlet i artikel 93, stk. 2, nr. 1 og 3, som opfylder betingelserne for aktionærers deltagelse. Fordringer vedrørende underholdsbidrag, der opstod og forfaldt inden konkursdekretet, er undtaget denne regel og anses for usikrede fordringer.
6. Fordringer, der udspringer af omstødsessøgsmål til fordel for en person, der i henhold til den anfægtede afgørelse har handlet i ond tro.
7. Fordringer, der udspringer af kontrakter med gensidige forpligtelser omhandlet i artikel 61, 62, 68 og 69, hvis retten efter en rapport fra kuratoren fastslår, at kreditoren gentagne gange har hindret opfyldelsen af en kontrakt til skade for insolvensbehandlingsinteresser.

13.1 Betaling af fordringer

Betalingen af fordringer med særlig fortrinsret modregnes de aktiver og rettigheder, der er omfattet af insolvensbehandlingen, uanset om der er tale om individuel eller kollektiv tvangsfuldbyrdelse. Der er fastsat særlige regler med hensyn til disse fordringer, som giver kuratoren mulighed for at betale den af insolvensboet uden at realisere specifikke aktiver, således at hæftelserne frigøres. Aktiverne kan også sælges som pantsat, hvor køberen overtager skyldnerens forpligtelser. Specifikke regler vedrørende salg af sådanne aktiver er fastsat i lovens artikel 155.

Fordringer med generel fortrinsret betales efter deres placering i konkursordenen og forholdsmæssigt inden for hver gruppe. Derefter betales usikrede fordringer, selv om betalingsrækkefølgen kan ændres af retten efter kuratorens anmodning og på visse betingelser (artikel 157). Usikrede fordringer betales forholdsmæssigt og afhængigt af likviditeten af aktiverne i insolvensboet.

Efterstillede fordringer betales sidst og i den rækkefølge, der er fastsat i artikel 92.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

14.1 Rekonstruktion

"Rekonstruktion" kan henvise til to forskellige situationer: akkord med kreditorerne som en afslutning på insolvensbehandlingen og skyldnerens mulighed for at undgå insolvensbehandlingen gennem gældssanering eller en rekonstruktionsaftale med kreditorerne. Begge situationer er omhandlet i insolvensloven.

A) Akkord med kreditorerne

Efter insolvensbehandlings indledende fase er der to mulige løsninger, når de aktiver og passiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, endelig er blevet gjort op: akkord med kreditorerne eller likvidation. Opnåelse af en akkord med kreditorerne har højeste prioritet, eftersom denne fase i henhold til loven altid skal indledes, medmindre skyldneren har anmodet om likvidation.

Både skyldneren og de kreditorer, der tegner sig for mere end en femtedel af skyldnerens forpligtelser, kan indgive et forslag om akkord, når den indledende fase er afsluttet. Skyldneren kan også indgive et forslag om tidlig akkord. Dette gælder dog ikke visse skyldnere (skyldnere, der er dømt for visse lovovertrædelser, og skyldnere, som ikke indgiver deres årsregnskaber som krævet).

Forslaget om tidlig akkord har til formål at sikre, at skyldneren og dennes kreditorer hurtigt indgår en aftale og uden at gennemgå alle faser af insolvensbehandlingen. Hvis forslaget skal gennemføres, skal det først accepteres af en bestemt procentdel af kreditorerne. Når forslaget er indgivet, evalueres det af kuratoren, og resten af kreditorerne kan tilslutte sig det. Hvis de opnår de krævede flertal, træffer retten afgørelse om godkendelse af den indgivne akkord.

Akkordfasen indledes sædvanligvis med en retsafgørelse om afslutning af den indledende fase. I denne afgørelse fastsætter retten en dato for kreditormødet. Hvis antallet af kreditorer overstiger 300, kan denne procedure gennemføres skriftligt. På dette tidspunkt indledes fristen for skyldneren og kreditorerne til at indgive deres forslag om akkord, som skal indeholde visse grundoplysninger. Hvis de opfylder alle betingelserne, anerkender retten forslagene, og de sendes til kuratoren til evaluering.

Kreditormødet ledes af retten. Kreditorer, som repræsenterer mere end halvdelen af de usikrede fordringer, skal deltage i mødet, for at det er lovligt indkaldt. Skyldneren og kuratoren har pligt til at deltage. På mødet drøftes forslagene om akkord, og de sættes til afstemning. Godkendelse kræver de flertal, der er omhandlet i lovens artikel 124, afhængigt af deres indhold. Derefter afsiger retten en dom om godkendelse af det forslag, der blev vedtaget på mødet, og der er en forudgående procedure for kuratoren og de kreditorer, der uberettiget var blevet frataget deres rettigheder til at anfægte forslaget.

Akkorden træder i kraft pr. datoen for dommen om dens godkendelse, og fra det tidspunkt ophører virkningerne af insolvensbehandlingen og erstattes af bestemmelserne i akkorden. Kuratorens hverv ophører også. Akkorden er bindende for skyldneren og de usikrede og efterstillede kreditorer samt de

privilegerede kreditorer, der stemte for. Akkorden er i nogle tilfælde også bindende for de privilegerede kreditorer afhængigt af de flertal, der blev opnået ved dens godkendelse. Når akkorden er blevet gennemført, erklærer retten dette og bestemmer, at insolvensbehandlingen skal afsluttes.

Hvis akkorden ikke efterleves, kan en kreditor anmode retten om en erklæring vedrørende manglende overholdelse.

B) Gældssanering gennem refinansieringsaftaler for at undgå insolvensbehandling

Erfaringerne siden offentliggørelsen af insolvensloven har vist, at insolvensbehandling ikke er egnet til at sikre virksomheders fortsatte drift på grundlag af de aftalte løsninger. Kommissionen opfordrer derfor i sin henstilling af 12. marts 2014 om en ny tilgang til virksomheders konkurs og insolvens medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at undgå insolvensbehandling gennem aftaler om refinansiering af gæld mellem skyldneren og kreditorerne. I de seneste reformer af insolvensloven har den spanske lovgiver indført fire typer foranstaltninger i denne henseende: a) etablering af et system til forhåndsmeddelelse, som skyldneren kan bruge til at meddele retten ved handelsretten, at vedkommende har indledt forhandlinger om en refinansieringsaftale med sine kreditorer, hvilket suspenderer forpligtelsen til at indgive begæring om insolvensbehandling, og hvilket i visse tilfælde gør det muligt at udsætte individuelle tvangsfuldbyrdsforanstaltninger i en bestemt periode, b) etablering af beskyttelsesordninger for at sikre refinansieringsaftaler mod omstødsessøgsmål, c) etablering af en officiel godkendelsesprocedure for refinansieringsaftaler med henblik på at øge deres virkning og d) incitamenter til ombytning af gæld til egenkapital. Dette afsnit omhandler bestemmelserne om retsgodkendelse af refinansieringsaftaler, som findes i den fjerde supplerende bestemmelse i insolvensloven.

Refinansieringsaftaler, som er undertegnet af kreditorer, der repræsenterer mindst 51 % af de finansielle forpligtelser, kan godkendes af retten. Loven omfatter særlige regler vedrørende beregning af procentdelene af finansielle forpligtelser og vedrørende syndikerede lån.

Under denne procedure indgiver skyldneren eller kreditorerne en begæring ledsaget af en revisorerklæring, som bekræfter deltagelsen af de flertal, der kræves i hvert enkelt tilfælde, afhængigt af den ønskede beskyttelse, dog mindst 51 % af de finansielle forpligtelser. Retten behandler begæringen, og hvis den anerkendes, træffer han eller hun afgørelse om udsættelse af individuelle tvangsfuldbyrdsforanstaltninger under godkendelsesproceduren.

Efter offentliggørelsen af afgørelsen om godkendelse har dissentierende finansielle kreditorer en frist på 15 dage til at påklage den. Klage kan kun indgives på grund af manglende overholdelse af formelle krav eller den uforholdsmæssige karakter af det krævede offer. Klager behandles i en særskilt insolvensprocedure, som omfatter skyldneren og resten af de kreditorer, der er part i aftalen, og der afsiges en dom, der ikke kan ankes. Det bestemmes også udtrykkeligt, at retten med hensyn til virkningerne af den retsgodkendte aftale, som træder i kraft dagen efter offentliggørelsen af dommen i lovtidende, træffe afgørelse om annullering af ethvert udlæg, der er gjort via individuelle tvangsfuldbyrdsprocedurer vedrørende gæld, som er omfattet af refinansieringsaftalen.

Retsgodkendelsen udvider ikke kun virkningerne af den aftalte forlængelse og er dermed et skridt væk fra princippet om kontraktens relativitet. Den generelle virkning er beskyttelse mod omstødsessøgsmål, men udvidelsen af virkninger til dissentierende kreditorer afhænger af godkendelsesprocenten. Følgende finder således anvendelse: a) beskyttelsen af kreditorer med sikkerhed fjernes, b) aftalens virkninger justeres på grundlag af de flertal, der blev opnået ved dens godkendelse, og i forhold til, om fordringen i realiteten er dækket af sikkerheden.

Kreditorer med finansielle fordringer, som ikke har undertegnet aftalen, men er berørt af retsgodkendelsen, bevarer deres rettigheder over de kreditorer, der hæfter solidarisk med skyldneren, og over kautionister eller garanter, som ikke kan tilbagekalde deres accept af refinansieringsaftalen eller virkningerne af retsgodkendelsen. Med hensyn til finansielle kreditorer, som har undertegnet aftalen, afgør betingelserne i deres respektive aftaler, om aftalen bevarer sin virkning for kautionister eller garanter.

Enhver kreditor kan, uanset om vedkommende har undertegnet aftalen eller ej, anmode om en erklæring vedrørende manglende overholdelse ved den ret, der har godkendt den gennem en særskilt insolvensprocedure. Dommen kan ikke ankes. Hvis der træffes afgørelse om manglende overholdelse, kan kreditorerne kræve insolvensbehandling eller indlede individuelle tvangsfuldbyrdsprocedurer.

Hvis rettigheder til sikkerhed fuldbyrdes i forbindelse med fordringer, som er påvirket af aftalen, og medmindre andet er aftalt, kan kreditoren gøre udlæg i de beløb, der er opnået, på visse betingelser.

14.2 Fritagelse for ubetalte fordringer for skyldnere, der er fysiske personer

Ved lov 25/2015 af 28. juli 2015 blev der indført en såkaldt "anden chance"-ordning i insolvensloven i den nye artikel 178bis.

Bestemmelsen fritager fysiske personer fra den generelle regel i artikel 178, stk. 2, hvorefter skyldnere, der er fysiske personer, er ansvarlige for betalingen af de resterende fordringer, når insolvensbehandlingen afsluttes på grund af likvidation eller på grund af utilstrækkeligheden af de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen.

For at få indrømmet denne fritagelse skal skyldneren have handlet i god tro, dvs. at følgende skal være opfyldt:

1. insolvensen må ikke være erklæret strafskyldig
2. skyldneren må ikke ved endelig dom være dømt for formueforbrydelse, svig eller økonomisk kriminalitet, forfalskning eller forbrydelser mod skatte- eller socialmyndighederne eller mod arbejdstagerrettigheder i en periode på ti år inden afgørelsen om insolvens
3. skyldneren opfylder kravene i artikel 231 og har indgået eller har i det mindste forsøgt at indgå en udenretslig betalingsaftale
4. skyldneren har afviklet fordringerne mod insolvensboet og de privilegerede insolvensfordringer fuldt ud og, hvis vedkommende ikke på forhånd har forsøgt at indgå en udenretslig betalingsaftale, mindst 25 % af summen af de usikrede insolvensfordringer
5. som alternativ til det foregående punkt:
 - i) skyldneren fremlægger en betalingsplan
 - ii) skyldneren har ikke undladt at opfylde sin forpligtelse til at samarbejde med retten og kuratoren
 - iii) skyldneren er ikke blevet indrømmet denne fritagelse inden for de seneste ti år
 - iv) skyldneren har ikke afvist et tilbud om beskæftigelse, der er i overensstemmelse med vedkommendes kompetencer, i en periode på fire år forud for konkursdekretet
 - v) skyldneren accepterer udtrykkeligt i begæringen om fritagelsen for ubetalte fordringer, at vedkommendes adgang til fritagelsen registreres i det særlige afsnit af det offentlige insolvensregister i en periode på fem år.

Indrømmelsen af denne fritagelse forudsætter en procedure, der er indledt på skyldnerens anmodning, og som omfatter deltagelse af kuratoren og de kreditorer, der er part i sagen. Skyldneren skal indgive en plan for betalingen af de fordringer, der er udelukket fra fritagelsen, som skal betales inden for en periode på højst fem år.

Når den periode, der er fastsat for overholdelsen af betalingsplanen, er udløbet, uden at fritagelsen er ophævet, træffer retten efter anmodning fra skyldneren en kendelse, som endeligt indrømmer skyldneren fritagelse for fordringer, der ikke er betalt under insolvensbehandlingen. Retten kan afhængigt af sagens omstændigheder og efter høring af kreditorerne træffe afgørelse om endelig fritagelse for ubetalte fordringer for en skyldner, som ikke fuldt ud har overholdt betalingsplanen, men som har betalt mindst halvdelen af sine indtægter (der ikke er beskyttet mod udlæg) i en periode på fem år siden den foreløbige indrømmelse af fritagelsen eller en fjerdedel af sine indtægter, hvis skyldneren opfylder betingelserne i lovgivningen om beskyttelse af pantedeitorer med utilstrækkelige ressourcer med hensyn til husstandsindkomst og særligt sårbare familieforhold.

Alle usikrede og efterstillede fordringer, der er udestående pr. datoen for afslutning af insolvensbehandlingen, er omfattet af fritagelsen, dog ikke offentligretlige fordringer samt fordringer vedrørende underholdsbidrag. Med hensyn til fordringer med særlig fortrinsret er den del af sådanne fordringer, der ikke kunne afvikles ved tvangsfuldbyrdelse af sikkerhed, omfattet.

Fritagelsen kan ophæves efter anmodning fra en insolvenskreditor, hvis eksistensen af ikkeoplyste indtægter, aktiver eller rettigheder, der tilhører skyldneren, bekræftes.

Der kan også anmodes om ophævelse i tilfælde af følgende inden for den periode, der er fastsat for overholdelse af betalingsplanen: a) skyldneren befinder sig i en af de omstændigheder, som i henhold til artikel 178bis, stk. 3, er til hinder for indrømmelse af fritagelse for ubetalte fordringer, b) forpligtelsen til at betale ikkefritagne fordringer i relevante tilfælde overholdes ikke i overensstemmelse med betalingsplanen, eller c) skyldnerens finansielle situation forbedres markant som følge af arv, gave eller donation, lotteri eller spil, således at vedkommende kan betale alle udestående fordringer, uden at det berører vedkommendes forpligtelse til at betale underholdsbidrag.

Hvis retten træffer afgørelse om ophævelse af fritagelsen, genindsættes kreditorerne fuldt ud i deres ret til at træffe foranstaltninger over for skyldneren med henblik på at tvangsfuldbyrde fordringer, der ikke er betalt ved afslutningen af insolvensbehandlingen.

14.3 Afslutning af insolvensbehandlingen

Årsagerne til afslutning af insolvensbehandlingen er fastlagt i insolvenslovens artikel 176. Grundlæggende afsluttes insolvensbehandlingen af følgende årsager:

- a) konkursdekretet tilbagekaldes af provinsretten (*Audiencia Provincial*)
- b) det erklæres, at akkorden er overholdt
- c) det bekræftes, at de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, er tilstrækkelige til at betale fordringerne mod insolvensboet
- d) betaling af alle anerkendte fordringer eller fuld tilfredsstillelse af kreditorerne på anden måde bekræftes
- e) alle kreditorerne opgiver eller trækker sig ud af insolvensbehandlingen efter den indledende fase.

Afslutningen af insolvensbehandlingen skal godkendes af retten, og de berørte parter kan påklage den efter en fastlagt procedure. Loven omfatter særlige bestemmelser om afslutning af insolvensbehandlingen, fordi skyldnerens aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække fordringerne mod insolvensboet. Dette kan bekræftes med skyldnerens egen begæring om insolvensbehandling, i hvilket tilfælde retten erklærer insolvensbehandlingen og afslutningen heraf i samme afgørelse og på samme tid.

Når afslutningen af insolvensbehandlingen erklæres, ophører alle begrænsninger af skyldnerens beføjelser. Hvis skyldneren er en fysisk person, omfatter loven særlige regler, hvorefter skyldneren kan fritages for betalingen af fordringer, der ikke blev afviklet under insolvensbehandlingen. Kravene vedrørende denne fritagelse er fastsat i artikel 178bis. Skyldneren skal have handlet i god tro og skal opfylde visse forpligtelser. Skyldneren skal selv anmode om denne fritagelse, og både kuratoren og kreditorerne kan gøre indsigelser. Fritagelsen kan i visse tilfælde ophæves, f.eks. hvis skyldnerens finansielle situation forbedres, eller hvis skyldneren ikke overholder den betalingsplan, vedkommende har forpligtet sig til for at afholde de forpligtelser, der ikke er omfattet af fritagelsen.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Hvis insolvensbehandlingen for en fysisk person afsluttes på grund af likvidation, mister vedkommende sin status som juridisk person.

Hvis afslutningen gennemføres som et led i akkorden, er kreditorernes fordringer blevet dækket i overensstemmelse med dens bestemmelser. Privilegerede kreditorer, som ikke deltager i akkorden, kan under visse omstændigheder fortsætte eller indlede individuelle tvangsfuldbyrdesprocedurer.

Under gennemførelsen af akkorden med kreditorerne kan skyldneren også miste sin status som juridisk person gennem rekonstruktion, som bevirker, at et nyt selskab eller en køber overtager forpligtelserne.

Hvis der er tale om skyldnere, som er fysiske personer, bevirker en afslutning af insolvensbehandlingen som følge af likvidation eller utilstrækkelige aktiver, at kreditorerne kan indlede individuelle tvangsfuldbyrdesforanstaltninger mod skyldneren, medmindre denne er fritaget for ubetalte fordringer som omhandlet i artikel 178bis.

15.1 Genåbning af insolvensbehandlingen

Hvis der udstedes et konkursdekret vedrørende en skyldner, som er en fysisk person, inden for en periode på fem år efter afslutningen af en tidligere insolvensbehandling som følge af likvidation eller utilstrækkelige aktiver, anses dette for genåbning af den tidligere insolvensbehandling.

Hvis der er tale om skyldnere, som er juridiske personer, træffer den ret, der behandlede den første sag, afgørelse om genåbning af insolvensbehandlingen, som blev afsluttet på grund af likvidation eller utilstrækkelige aktiver, og genåbningen behandles i den samme sag og begrænses til den efterfølgende fase af likvidation af aktiver og rettigheder.

I året efter datoen for afgørelsen om afslutning af insolvensbehandlingen som følge af utilstrækkelige aktiver kan kreditorerne indgive begæring om genåbning af insolvensbehandlingen med henblik på at indlede inddrivelsesforanstaltninger med angivelse af de specifikke foranstaltninger, der skal indledes, eller med skriftlig dokumentation for de relevante omstændigheder, der kan lægges til grund for at anse insolvensen for strafskyldig, medmindre der er afsagt dom herom i den afsluttede insolvensbehandling.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

I henhold til insolvenslovens artikel 84, stk. 2, nr. 2, er alle retsudgifter i forbindelse med begæring om insolvensbehandling og gennemførelse heraf fordringer mod insolvensboet. Dette omfatter navnlig alle fordringer, der udspringer af sagsomkostninger og -udgifter, som er nødvendige for at indgive begæring om og træffe afgørelse om insolvensbehandlingen, anvendelse af sikrende retsmidler, offentliggørelse af afgørelser omhandlet i loven, skyldnerens deltagelse og repræsentation samt kuratorens deltagelse i insolvensbehandlingen og i de særskilte procedurer, når deres deltagelse er obligatorisk i henhold til loven eller er i insolvensboets interesse, indtil akkorden træder i kraft, eller i andre tilfælde indtil afslutningen af insolvensbehandlingen, medmindre der er tale om fordringer, der udspringer af klager indgivet mod rettens afgørelser, når de helt eller delvist forkastes med en udtrykkelig afgørelse om betaling af omkostninger.

Fordringer mod insolvensboet i henhold til artikel 84, stk. 2, nr. 3, er også sagsomkostninger og -udgifter, som opstår i forbindelse med skyldnerens, kuratorens eller de legitime kreditors deltagelse og repræsentation i procedurer, som i insolvensboets interesse videreføres eller indledes i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lov, bortset fra bestemmelserne vedrørende skyldnerens tilbagetrækning, accept, afvikling eller særskilt forvar og i relevant tilfælde op til de kvantitative grænser, der er fastsat deri.

Hvis insolvensbehandlingen afsluttes på grund af utilstrækkelige aktiver i insolvensboet, dækkes fordringer vedrørende sagsomkostninger og -udgifter inden de øvrige fordringer mod insolvensboet, bortset fra arbejdstageres fordringer samt fordringer vedrørende underholdsbidrag (artikel 176a, stk. 2).

Kuratorens vederlag betales af insolvensboet og fastsættes af retten efter en godkendt skala. På nuværende tidspunkt finder vederlagsskalaen godkendt ved kongeligt dekret 1860/2004 af 6. september 2004 anvendelse. I artikel 34 fastlægges særligere regler vedrørende deres fastsættelse og ikrafttræden.

I henhold til loven kan udpegede assistenter bistå kuratoren, som betaler deres vederlag.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Omstødsessøgsmål i forbindelse med insolvensbehandling er omhandlet i insolvenslovens artikel 71-73. Disse bestemmelser er ændret flere gange, navnlig vedrørende karakteren af de "beskyttende ordninger" i refinansieringsaftalerne.

Artikel 71 indeholder bestemmelserne om tilbagebetalingsøgsmål baseret på en generel bestemmelse om, at alle handlinger, der udføres af skyldneren, og som er "skadelige for de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen", er "omstødelige", uanset om der var tale om "bevidst vildledning". Med henblik på at sikre virkningerne af omstødelse fastsættes en specifik periode: perioden på to år inden datoen for konkursdekretet.

A) Omstødsesperiode

I henhold til loven fastsættes en specifik omstødsesperiode: perioden på to år inden datoen for konkursdekretet.

B) Begrebet "økonomisk skade"

Handlinger, der udføres i den "mistænkte periode" af skyldneren, kan omstødes, hvis de er skadelige for de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen. Økonomisk skade skal bevises tilstrækkeligt af den part, der fremsætter klagen. I medfør af de vanskeligheder, der normalt er forbundet med at bevise skadelige handlinger, gør insolvensloven det lettere at anlægge sag ved opstillingen af en række formodninger. Som i andre dele af loven kan formodningerne være uafviselige eller afviselige. Følgende finder således anvendelse: a) økonomisk skade formodes uafviselig i to tilfælde: i) når der er tale om afhændelse af aktiver uden modydelse, bortset fra donationer til anvendelse, og ii) når der er tale om betalinger og andre handlinger med henblik på afvikling af forpligtelser, der forfalder efter konkursdekretet, medmindre de er dækket af sikkerhed, i hvilket tilfælde det modsatte anses for bevist, b) økonomisk skade formodes afviselig i tre tilfælde: i) når der er tale om afhændelse af aktiver mod betaling til personer med særligt forhold til den insolvente skyldner, ii) når der er tale om afgifter på ejendom til fordel for allerede eksisterende forpligtelser eller til fordel for nye forpligtelser, der er opstået som erstatning for førstnævnte, og iii) betalinger eller andre handlinger, som afvikler forpligtelser, der er dækket af sikkerhed, og som forfalder efter konkursdekretet.

C) Procedure

Kuratoren har kompetence til at anlægge omstødsessøgsmål i forbindelse med insolvensbehandling. Med det formål at beskytte kreditorer mod passivitet fra kuratorens side tildeles kreditorer, der skriftligt har opfordret en kurator til at anlægge et omstødsessøgsmål, subsidiær eller sekundær søgsmålskompetence, hvis kuratoren ikke har anlagt sag senest to måneder fra datoen for anmodningen. Loven indeholder bestemmelser, som har til formål at sikre, at kuratorer effektivt varetager deres opgave med at sikre, at de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, ikke afhændes. For søgsmål mod refinansieringsaftaler har kuratoren eksklusiv søgsmålskompetence, og der er ikke fastsat bestemmelser om subsidiær kompetence.

Med henblik på at beskytte refinansieringsaftalerne er der fastsat særlige bestemmelser, der udspringer af nylige lovændringer, som fastsætter de beskyttende ordninger, der beskytter disse aftaler (som er godkendt på visse betingelser) mod omstødsessøgsmål (artikel 71bis).

Sidste opdatering: 23/04/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Frankrig

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Enhver person, der udøver handels- eller håndværksvirksomhed, enhver landbruger, enhver anden fysisk person, der udøver selvstændig virksomhed, herunder et liberalt erhverv omfattet af en retsforskrift eller bekendtgørelse eller med en beskyttet titel, og enhver privatretlig juridisk person kan gøres til genstand for beskyttelsesforanstaltninger (procédure de sauvegarde), rekonstruktion (procédure de redressement judiciaire) eller likvidation (procédure de liquidation judiciaire).

En selvstændig erhvervsdrivende, der er omfattet af "auto-entrepreneur"-ordningen (eneindehaver med begrænset ansvar), kan drage fordel af, at der indledes en insolvensbehandling.

Der kan kun indledes beskyttelsesforanstaltninger mod en erhvervsaktiv person. I forbindelse med rekonstruktion eller likvidation kan den pågældende person allerede have indstillet sin virksomhed på det tidspunkt, hvor sagen indledes.

Privatretlige juridiske enheder, der kan gøres til genstand for insolvensbehandling, omfatter erhvervsvirksomheder, civilretlige virksomheder, økonomiske interessegrupper, foreninger, fagforeninger, faglige sammenslutninger, brancheorganisationer og samarbejdsudvalg.

Privatretlige sammenslutninger uden status som juridisk person, såsom joint ventures eller virksomheder under stiftelse, kan ikke komme under insolvensbehandling.

Alle offentligretlige juridiske personer er ligeledes udelukket.

Fremskyndede beskyttelsesforanstaltninger og fremskyndede finansielle beskyttelsesforanstaltninger:

En skyldner kan gøre brug af fremskyndede beskyttelsesforanstaltninger (procédure de sauvegarde accélérée) eller fremskyndede finansielle beskyttelsesforanstaltninger (procédure sauvegarde financière accélérée), hvis vedkommendes regnskaber er blevet revideret eller udarbejdet af en revisor, og hvis den pågældende har mere end 20 ansatte eller en omsætning på over 3 mio. EUR, ekskl. skatter og afgifter, eller en samlet balancesum på over 1,5 mio. EUR. De fremskyndede beskyttelsesforanstaltninger og fremskyndede finansielle beskyttelsesforanstaltninger er også en mulighed for skyldnere, som har udarbejdet et konsolideret regnskab.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Der træffes beskyttelsesforanstaltninger, hvis skyldner oplever uoverstigelige økonomiske vanskeligheder, men endnu ikke er trådt i betalingsstandsning.

Der træffes rekonstruktionsforanstaltninger, hvis skyldner er ude af stand til at opfylde sine aktuelle forpligtelser med sine disponible midler og er trådt i betalingsstandsning.

Rekonstruktion har til formål at videreføre virksomhedens aktiviteter, undgå fyringer og afvikle gælden. Virksomhedslederen skal anmode om indledning af en sådan procedure senest 45 dage efter betalingsstandsningen.

En likvidation indledes, når virksomheden er trådt i betalingsstandsning, og rekonstruktion tydeligvis ikke er mulig.

Kun skyldner har mulighed for at anmode om indledning af beskyttelsesforanstaltninger.

Derimod kan ikke bare skyldner, men også kreditor eller anklagemyndigheden anmode om indledning af rekonstruktion eller likvidation, på betingelse af at der ikke er en forligsprocedure (procédure forud for insolvensbehandlingen) i gang.

Afgørelsen om indledning af insolvensbehandlingen træder i kraft kl. 00.00 på afsigelsesdatoen.

Afgørelsen om indledning af sagen meddeles skyldner inden otte dage efter afgørelsesdatoen og meddeles insolvensbehandlerne og anklagemyndighedens kontor, herunder i eventuelle andre medlemsstater, hvor skyldner har forretningssted.

Afgørelsen har øjeblikkelig virkning for samtlige parter.

Senest 15 dage efter datoen for domsafsigelsen indføres afgørelsen om indledning af insolvenssagen i handels- og selskabsregistret, erhvervsregistret eller i et særligt register, der føres ved tribunal de grande instance's (retten i første instans) justitskontor.

Et uddrag af afgørelsen indsættes i Bodacc (Frankrigs officielle tidende for civile og erhvervsretlige meddelelser) og i et register over bekendtgørelser på det sted, hvor skyldner har sit hjemsted eller sin forretningsadresse.

Fremskyndede beskyttelsesforanstaltninger og fremskyndede finansielle beskyttelsesforanstaltninger

Der findes også fremskyndede beskyttelsesforanstaltninger og fremskyndede finansielle beskyttelsesforanstaltninger.

Fremskyndede beskyttelsesforanstaltninger kan indledes på anmodning af en skyldner, der er part i en forligsprocedure og godtgør, at han har udarbejdet et udkast til en plan for at sikre virksomhedens fortsatte eksistens.

Den omstændighed, at skyldner har standset sine betalinger, udgør ikke en hindring for indledning af fremskyndede beskyttelsesforanstaltninger, forudsat at denne situation ikke forelæ mere end 45 dage før anmodningen om at indlede forligsproceduren.

De fremskyndede finansielle beskyttelsesforanstaltninger kan indledes på samme betingelser som de fremskyndede beskyttelsesforanstaltninger, når det af skyldners regnskaber fremgår, at hans gæld muliggør vedtagelse af en plan blandt medlemmerne af kreditinstituttet alene.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Insolvensbehandlingen dækker alle skyldners aktiver.

Hvis skyldner er en juridisk person, inddrages alene dennes aktiver.

Hvis skyldner er selvstændig erhvervsdrivende, inddrages hans personlige formue også.

For en selvstændig erhvervsdrivende, der udøver handels-, industri-, håndværks- eller landbrugsvirksomhed eller et liberalt erhverv, er vedkommendes hovedbopæl dog ved lov fritaget for erhvervsdrivende kreditørers udlæg.

Andre bebyggede og ubebyggede grunde, der ikke anvendes i erhvervsretligt øjemed, kan blive omfattet af en erklæring om fritagelse for udlæg. Denne erklæring, som skal bekræftes af en notar og offentliggøres, har kun retsvirkning over for erhvervsdrivende kreditører, hvis krav opstår efter offentliggørelsen. Skyldners hovedbopæls fritagelse for erhvervsdrivende kreditørers udlæg opfylder et mål om beskyttelse af skyldneren og hans familie.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Skyldners fortabelse af retten til at råde over sine aktiver

Beskyttelse og rekonstruktion

Såfremt der indledes beskyttelsesforanstaltninger eller rekonstruktion, fratages skyldner ikke rådigheden over sin virksomhed og fortsætter med at lede den. I forbindelse med beskyttelsesforanstaltninger kan retten beskikke en administrator (administrateur judiciaire) til at føre tilsyn med eller bistå skyldner med dennes ledelse af virksomheden i overensstemmelse med det mandat, retten har formuleret i afgørelsen. I visse tilfælde (virksomhed med mindst 20 ansatte og en omsætning på mindst 3 mio. EUR, ekskl. skatter og afgifter) er denne beskikkelse obligatorisk.

I forbindelse med rekonstruktion kan retten på samme måde beskikke en rekonstruktør (administrateur judiciaire) til at bistå skyldner med dennes ledelse af virksomheden eller varetage den helt eller delvis i stedet for skyldner. Denne beskikkelse er obligatorisk i de samme tilfælde som for beskyttelsesforanstaltningerne.

Likvidation

I tilfælde af likvidation fratages skyldner retten til at forvalte eller disponere over sine aktiver. Likvidator (liquidateur) udøver skyldners rettigheder og udfører handlinger i relation til skyldners virksomhed. Likvidator varetager således forvaltningen af skyldners aktiver.

Insolvensbehandlere

Insolvensbehandlere er beskikkede repræsentanter, der er underlagt tilsyn af anklagemyndigheden og udøver lovregulerede erhverv.

Disse specialiserede liberale erhvervsdrivende skal være opført på nationale lister og opfylde strenge krav til egnethed og moral.

Personer, som ikke er opført på disse lister, men har særlig erfaring eller særlige kvalifikationer med hensyn til sagen, kan også udpeges.

Insolvensbehandlere udpeges af retten, når foranstaltningerne indledes.

Insolvensbehandlere kan pådrage sig civilretligt og strafferetligt erstatningsansvar efter de almindelige retsregler.

Insolvensbehandlernes honorar fastsættes af retten ved dekret efter en fastlagt skala og pålægges skyldner.

Insolvensbehandlernes og skyldnerens beføjelser

Beskikket administrator eller rekonstruktør

Principielt beskikker den domstol, der indleder beskyttelses- eller rekonstruktionsforanstaltninger, en administrator eller rekonstruktør, som kan foreslås af den skyldner, der er omfattet af beskyttelsesforanstaltningerne, eller af anklagemyndigheden.

Denne beskikkelse er ikke obligatorisk, hvis skyldner har under 20 ansatte, og hvis hans omsætning er på under 3 mio. EUR, ekskl. skatter og afgifter.

I tilfælde af fremskyndede beskyttelsesforanstaltninger og fremskyndede finansielle beskyttelsesforanstaltninger er det altid obligatorisk at beskikke en administrator.

I forbindelse med beskyttelsesforanstaltninger fratages skyldner ikke råderetten og kan fortsat forvalte og disponere over sine aktiver, medmindre retten bestemmer andet.

Hvis der beskikkes en administrator, fører denne tilsyn med eller bistår skyldner i dennes ledelse af virksomheden i overensstemmelse med det mandat, retten har formuleret.

I forbindelse med rekonstruktion bistår den beskikkede rekonstruktør skyldner med dennes ledelse af virksomheden eller varetager den selv helt eller delvist i stedet for skyldner.

Den beskikkede administrator eller rekonstruktør skal træffe eller få skyldner til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte virksomhedens rettigheder mod dens skyldnere og træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at opretholde dens produktionskapacitet.

Den beskikkede administrator eller rekonstruktør har fået specifikke beføjelser, f.eks. til at forvalte skyldners bankkonti, når denne har forbud mod at udstede checks, til at kræve videreførelse af igangværende kontrakter og til at gennemføre nødvendige afskedigelser.

Beskikket kreditorrepræsentant

Det er obligatorisk for retten at beskikke en kreditorrepræsentant (mandataire judiciaire) ved en kollektiv bobehandling.

Han har til opgave at repræsentere kreditorerne og deres kollektive interesser.

Han opstiller en liste over anmeldte fordringer, herunder løntilgodehavender, med forslag til godkendelse, afvisning eller henvisning til den kompetente ret og sender listen videre til den sagkyndige dommer.

Likvidator

I afgørelsen om likvidation udpeger retten en likvidator.

Likvidator skal gennemgå fordringerne og realisere skyldners aktiver for at fyldestgøre kreditorerne.

Han foretager afskedigelser og kan vælge at videreføre igangværende kontrakter.

Han repræsenterer skyldneren, der har fået frataget ledelsen af sin virksomhed, og udøver således de fleste af dennes rettigheder vedrørende formuen under likvidationen. Derimod kan han ikke udøve skyldnerens ikke-økonomiske rettigheder.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Modregning er en måde, hvorpå gensidige forpligtelser kan afvikles op til det laveste beløb.

Modregning kan kun benyttes mellem to personer med lige store gensidige fordringer og gæld.

Ved modregning opnås således en tovejsbetaling af gensidige fordringer.

I princippet må skyldner ikke betale en fordring, der er opstået før afgørelsen om indledning af beskyttelsesforanstaltninger eller rekonstruktion.

Forbuddet mod at betale tidligere fordringer ophæves dog for betaling af dermed forbundne fordringer ved modregning. Gensidige fordringer af samme art, der er opstået ved eller som følge af opfyldelse eller manglende opfyldelse af den samme kontrakt eller en række kontrakter, anses for at være forbundne.

Hvis der er opstået en fordring, der er forbundet med den tidligere fordring efter afgørelsen om indledning af sagen, er det muligt at betale den ved modregning i den tidligere fordring, forudsat at denne er blevet anmeldt.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Procedure for videreførelse af igangværende kontrakter

Indledningen af insolvensbehandlingen sætter ikke spørgsmålstegn ved eksisterende kontrakter mellem skyldneren og hans partnere (leverandører, kunder), der er i gang på dagen for indledningen af sagen.

En igangværende kontrakt er en eksisterende kontrakt, som er under gennemførelse ved indledningen af proceduren, en kontrakt med vedvarende eller periodiske ydelser, der ikke er ophørt på denne dato, eller en kontrakt med omgående ydelse, som endnu ikke er erlagt, men allerede er indgået.

De særlige bestemmelser vedrørende igangværende kontrakter finder ikke anvendelse på ansættelseskontrakter.

Beskyttelse- og rekonstruktionsforanstaltninger

Kontrakten bliver som udgangspunkt videreført automatisk.

Medkontrahenten skal således opfylde sine forpligtelser på trods af skyldners manglende opfyldelse af sine forpligtelser forud for indledningsafgørelsen.

Han vil få betaling ved forfald for de varer og tjenesteydelser, der er leveret efter indledningsafgørelsen.

Den beskikkede administrator/rekonstruktør alene har på grundlag af grundlæggende retsprincipper (ordre public) mulighed for at kræve videreførelse af kontrakten, forudsat at han betaler de varer eller tjenesteydelser, han får leveret.

Er der ikke beskikket en administrator eller rekonstruktør, har skyldner mulighed for at kræve opfyldelse af igangværende kontrakter efter aftale med den kreditorrepræsentant, retten har beskikket.

Den beskikkede administrator eller rekonstruktør har også mulighed for at ophæve en kontrakt, der skal opfyldes eller betales over tid, når han konstaterer, at der ikke er tilstrækkelige midler til at opfylde skyldnerens forpligtelser.

Medkontrahenten kan opfordre den beskikkede administrator eller rekonstruktør (eller skyldneren, hvis der ikke er beskikket en administrator) til at tage stilling til, hvad der skal ske med kontrakten fremover.

Den igangværende kontrakt ophæves automatisk, hvis den beskikkede administrator eller rekonstruktør (eller skyldner) ikke har svaret på denne opfordring ved udløbet af fristen på en måned.

Det samme gælder, hvis medkontrahenten ikke betaler og ikke accepterer at videreføre kontrakten.

Den beskikkede administrator eller rekonstruktør (eller skyldner i mangel heraf) kan også anmode den sagkyndige dommer om at afsige kendelse om ophævelse af den igangværende kontrakt, hvis det er nødvendigt for at beskytte eller rekonstruere skyldner, og på betingelse af at det ikke i urimelig grad er til skade for medkontrahentens interesser.

Likvidation

På samme måde som ved beskyttelsesforanstaltninger og rekonstruktion opretholdes alle igangværende kontrakter i princippet. Medkontrahenten skal således opfylde sine forpligtelser på trods af skyldners manglende opfyldelse af sine forpligtelser forud for indledningsafgørelsen.

Han vil få betaling ved forfald for de varer og tjenesteydelser, der er leveret efter indledningsafgørelsen.

Likvidator alene har mulighed for at kræve opfyldelse af igangværende kontrakter ved at levere de varer og tjenesteydelser, som er lovet skyldner.

Medkontrahenten kan opfordre likvidator til at tage stilling til, hvad der skal ske med kontrakten fremover.

Kontrakten ophæves automatisk, hvis likvidator efter udløbet af en frist på en måned ikke har svaret på denne opfordring. Det samme gælder, hvis skyldners opfyldelse vedrører betaling af en sum penge på den dag, hvor medkontrahenten underrettes om likvidators afgørelse om ikke at fortsætte kontrakten, samt i tilfælde af manglende betaling, når medkontrahenten ikke accepterer at videreføre kontraktforholdet.

Hvis ydelsen er noget andet end betaling af en sum penge, kan likvidator også anmode den sagkyndige dommer om at afsige kendelse om ophævelse af kontrakten, såfremt det er nødvendigt af hensyn til likvidationen og ikke i væsentligt omfang skader medkontrahentens interesser.

Overdragelse af igangværende kontrakter

Hvis der i tilfælde af beskyttelsesforanstaltninger, rekonstruktion eller likvidation foranstaltes en hel eller delvis overdragelse af virksomheden, kan retten fastsætte, hvilke kontrakter vedrørende leasing, leje eller levering af varer eller tjenesteydelser der er nødvendige for at opretholde de aktiviteter, der vil blive overdraget.

En medkontrahent, hvis kontrakt ikke er omfattet af en sådan overdragelse, kan anmode den sagkyndige dommer om at afsige kendelse om ophævelse af kontrakten, hvis den beskikkede administrator eller rekonstruktør eller skyldner i disses fravær eller likvidator ikke har anmodet om videreførelsen heraf.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualforfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

I tilfælde af insolvensbehandling er kreditorerne forpligtede til udelukkende at gøre deres rettigheder gældende over for skyldner som en del af insolvensbehandlingen og kan ikke individuelt kræve betaling fra skyldner.

Afgørelsen om afslutning af den retslige likvidation på grund af utilstrækkelige aktiver fører ikke til, at kreditorerne genvinder retten til at anlægge individuelle søgsmål mod skyldner.

Der er dog visse undtagelser til denne regel:

for søgsmål vedrørende aktiver, som er erhvervet ved arv, der er opstået under likvidationen

hvis kravet har sin oprindelse i en lovovertrædelse, hvor det er fastslået, at skyldner er skyldig, eller hvis det vedrører kreditors personlige rettigheder

hvor kravet har sin oprindelse i svigagtig praksis til skade for sociale sikringsorganer. Kravets svigagtige oprindelse er enten konstateret ved dom eller en sanktion pålagt af en social myndighed.

Kreditorerne genvinder også deres ret til at anlægge individuelle søgsmål i følgende tilfælde:

skyldner er blevet erklæret personlig konkurs

skyldner er blevet kendt skyldig i svigagtig konkurs

skyldner har med hensyn til et af sine aktiver eller en juridisk person, som han ledede, været omfattet af en tidligere likvidation, som blev afsluttet på grund af utilstrækkelige aktiver mindre end fem år før indledningen af den insolvensbehandling, han nu er genstand for, og skyldner har i løbet af de fem år forud for denne dato fået eftergivet gæld

behandlingen blev indledt som territorial insolvensbehandling i henhold til artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs. I tilfælde af svig i forbindelse med en eller flere kreditorer giver retten desuden enhver kreditor ret til at genoptage individuel retsforfølgning af skyldner. Retten træffer afgørelse efter afslutning af sagen, når den har hørt eller behørigt indkaldt skyldner, likvidator og de tilsynsførende. Den kan efterfølgende træffe afgørelse på anmodning af enhver interessent på de samme betingelser.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlingens påbegyndelse?

Afgørelsen om indledning af insolvensbehandling afbryder sagsanlæg eller forbyder, at der anlægges sag mod skyldner i et forsøg på at opnå betaling af en sum penge eller annullere en kontrakt på grund af manglende betaling af skyldige beløb.

Fuldbyrdelsesprocedurer og sikrende retsmidler suspenderes også.

En sag anlagt af kreditorer før indledningen af den kollektive bobehandling afbrydes eller suspenderes.

Alle tidligere kreditorer berøres derfor, uanset om de er sikret.

Afbrydelse af og forbud mod sagsanlæg gælder for alle insolvensbehandlinger.

Igangværende sager bliver afbrudt, indtil den retsforfølgende kreditor har anmeldt sin fordring.

De genoptages herefter automatisk, men kun med det formål at bekræfte fordringen og fastsætte dens størrelse, idet der ikke afsiges dom over skyldner.

Andre retssager og fuldbyrdelsesprocedurer mod skyldner end ovennævnte fortsættes i observationsperioden efter inddragelse af den beskikkede kreditorrepræsentant og den beskikkede administrator eller rekonstruktør, når denne har til opgave at bistå eller repræsentere skyldner, eller efter genoptagelse af sagen på initiativ af den beskikkede kreditorrepræsentant eller den beskikkede administrator/rekonstruktør.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Beskyttelse og rekonstruktion

Med henblik på at vedtage beskyttelsesplanen høres kreditorerne om betalingsfrister eller eftergivelse af gæld.

Den beskikkede administrator eller rekonstruktør (eller skyldner i disses fravær) fremsender forslagene til den beskikkede kreditorrepræsentant.

Den beskikkede kreditorrepræsentant tager imod aftalerne individuelt eller kollektivt fra de kreditorer, der har anmeldt fordringer.

Den beskikkede kreditorrepræsentant er ikke forpligtet til at rådføre sig med de kreditorer, hvis betalingsbetingelser ikke ændres af planudkastet, eller som vil få fuld betaling kontant, så snart planen er vedtaget, eller fordringerne er godkendt.

Kreditorudvalg

Når skyldner har over 150 ansatte og en omsætning på mere end 20 mio. EUR, nedsættes der et kreditorudvalg, som tager stilling til et udkast til en plan for afvikling af gælden. Retten kan ligeledes beslutte at anvende disse bestemmelser under disse grænser.

Kreditorudvalg har til formål at samle forskellige kategorier af kreditorer til særskilte møder med henblik på at forelægge dem forslag til drøftelse, som de skal træffe beslutning om kollektivt, dvs. at kreditorer i mindretal vil skulle bøj sig for flertallets beslutning.

Der findes et kreditinstitutudvalg bestående af finansieringsselskaber og kreditinstitutter eller lignende og et leverandørudvalg bestående af de vigtigste leverandører af varer eller tjenesteydelser. Hvis der er obligationsejere, indkaldes alle kreditorer, som ejer obligationer udstedt i Frankrig eller i udlandet, til en generalforsamling for at drøfte udkastet til den plan, der blev vedtaget af kreditorudvalget.

Den beskikkede administrator eller rekonstruktør skal høre kreditorudvalgene om planudkastet og stemme for en plan, før retten kan træffe sin afgørelse.

Hvis der findes kreditorudvalg, kan enhver kreditor, som er medlem af et udvalg, fremsætte alternative forslag til det planudkast, skyldner har fremsat.

Planudkastet kan således komme fra skyldner (i givet fald med bistand fra den beskikkede administrator) eller, i tilfælde af rekonstruktion, fra rekonstruktøren med bistand fra skyldner, men kan også være resultatet af et initiativ fra kreditorerne i disse udvalg. Den plan, udvalgene har vedtaget, og – hvis den foreligger særskilt – den plan, som støttes af skyldneren eller rekonstruktøren, kan herefter forelægges retten samtidig.

Fremskyndede beskyttelsesforanstaltninger

Når der indledes fremskyndede beskyttelsesforanstaltninger, er det obligatorisk at nedsætte kreditorudvalg – kreditinstitutudvalg og leverandørudvalg – og, hvis det er aktuelt, afholde en generalforsamling for obligationsejere.

De kreditorer, der ikke er medlemmer af udvalg, høres ligeledes individuelt.

Fremskyndede finansielle beskyttelsesforanstaltninger

Såfremt der indledes fremskyndede finansielle beskyttelsesforanstaltninger, er det kun obligatorisk at nedsætte et kreditinstitutudvalg og, hvis det er aktuelt, afholde en generalforsamling for obligationsejere.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Skyldners aktiver kan realiseres i forbindelse med den samlede eller delvise overdragelse af virksomheden eller i forbindelse med afgrænsede overdragelser. Disse transaktioner følger forskellige ordninger.

Overdragelsen af virksomheden foranstaltet af retten, ikke af insolvensbehandleren.

Der kan kun ske en delvis overdragelse af virksomheden i forbindelse med en beskyttelsesforanstaltning. Den er hel eller delvis i forbindelse med rekonstruktion og likvidation.

I så fald træffer retten afgørelse om fastsættelse af fristen for, hvornår overtagesestilbuddene skal være den beskikkede kreditorrepræsentant, likvidatoren eller, i givet fald, den beskikkede administrator eller rekonstruktør i hænde. Tilbuddene skal være skriftlige og indeholde en række obligatoriske oplysninger. Afgrænsede overdragelser af aktiver følger andre regler.

I løbet af beskyttelses- og rekonstruktionsperioden kan skyldner, eftersom han ikke fratages rådigheden over sin virksomhed, fortsætte med at disponere over sine aktiver alene med forbehold af den beskikkede administrators eller rekonstruktørs opgaver.

Hvis overdragelsen, der medfører realisering af aktiverne, ikke indgår i virksomhedens daglige ledelse, skal han på forhånd indhente den sagkyndige dommers tilladelse.

Under beskyttelses- eller rekonstruktionsplanen genvinder skyldner alle beføjelser i forhold til sine aktiver.

Ved likvidation skal likvidator indhente den sagkyndige dommers tilladelse til at foretage afhændelser af aktiver.

Salget af fast ejendom finder sted efter den retslige bortauktioneringsprocedure. Den sagkyndige dommer ansætter prisen og de væsentlige betingelser for salget. Den sagkyndige dommer kan også tillade forhandlet auktion til den pris, han har fastsat. Endelig kan han tillade underhåndssalg til priser og på betingelser, som han fastsætter.

Likvidator fordeler derefter salgsprovenuet i overensstemmelse med kreditorernes rang.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Alle fordringer, der er opstået inden afgørelsen om indledning af sagen, skal anmeldes uanset disses art og karakter: kommercielle, civile, forvaltningsmæssige (statskassen, socialforsikringsinstitutioner) eller strafferetlige (bøde). Det er uden betydning, om fordringen er simpel eller privilegeret, er forfalden eller har en betalingsfrist, er sikker eller betinget. Arbejdstagere berøres ikke af disse bestemmelser.

Fordringer, der opstår lovligt efter afgørelsen om indledning af sagen med henblik på gennemførelse af sagen eller til gengæld for varer eller tjenester, der leveres til skyldner med henblik på dennes erhvervsaktivitet, betales på forfaldsdatoen.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Alle kreditorer, hvis fordring er opstået forud for afgørelsen om indledning af sagen, skal anmelde deres fordringer til den beskikkede kreditorrepræsentant i tilfælde af beskyttelsesforanstaltninger eller rekonstruktion eller til likvidator i tilfælde af likvidation.

Anmeldelsesfristen er to måneder fra bekendtgørelsen af afgørelsen om indledning af insolvensbehandlingen.

Skyldner kan også selv anmelde en fordring fra en af sine kreditorer på samme betingelser.

Anmeldelsen vedrører også visse fordringer, som er opstået efter afgørelsen om indledning af sagen, dvs. dem, der ikke har den fortrinsret til betaling, der gælder for fordringer til gavn for virksomheden eller fordringer i forbindelse med formelle krav. I forbindelse med den anmeldte fordring angives det samlede beløb, som er og endnu ikke er forfaldet, forfaldsdatoerne, fortrinsrettens eller den eksisterende sikkerheds art samt reglerne for beregning af renter.

Der stilles ingen særlige formkrav til anmeldelse af en fordring. Anmeldelsen skal i sig selv og entydigt udtrykke kreditors vilje til at kræve betaling af sin fordring, figurere på oversigten over fordringer og deltage i sagen.

Efter at have modtaget skyldners bemærkninger udarbejder den beskikkede kreditorrepræsentant oversigten over de anmeldte krav med sine forslag til godkendelse, afslag eller henvisning til den kompetente domstol.

Denne oversigt fremsendes til den sagkyndige dommer og meddeles den beskikkede administrator eller rekonstruktør.

Før den sagkyndige dommer godkender eller afslår en fordring, kontrollerer dommeren dens eksistens, størrelse og art i forhold til den dokumentation, som afsenderen af anmeldelsen har fremlagt, og i givet fald dokumentation fra personer, som høres, og fra den beskikkede kreditorrepræsentant.

Kreditorer, der ikke har anmeldt deres fordringer inden for fristerne, udelukkes og kan derfor ikke deltage i fordelingen eller kræve udbytte i tilfælde af vedtagelse af en plan eller realisering af skyldners aktiver, medmindre de kan få den sagkyndige dommer til at ophæve udelukkelsen.

Ophæves udelukkelsen, kan de deltage i de fordelinger, som finder sted efter deres anmodning.

Fremskyndede beskyttelsesforanstaltninger og fremskyndede finansielle beskyttelsesforanstaltninger

Skyldner opstiller en oversigt over de fordringer, der skal anmeldes, fra hver enkelt kreditor, som har deltaget i forligsproceduren. Oversigten godkendes af skyldners revisor og indleveres til rettens justitskontor.

Den beskikkede kreditorrepræsentant sender hver enkelt kreditor det uddrag af oversigten, der vedrører den pågældendes fordring.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

En privilegeret kreditor har en garanti, der sikrer ham fortrinsret til betaling før skyldners andre almindelige, såkaldt simple kreditorer i tilfælde af, at der indledes kollektiv bobehandling mod skyldner.

En kreditor kan således have privilegeret status:

fordi han er i besiddelse af en garanti stillet af skyldner eller opnået i kraft af en domstolsafgørelse, eller

fordi han ifølge loven har privilegeret status.

Privilegerede kreditorer har ikke alle samme status. Når flere privilegerede kreditorer er i konkurrence med hinanden, betales de i en rækkefølge, der er fastsat ved lov, men dog stadig inden de simple kreditorer (uden sikkerhed).

De simple kreditorer betales ud af skyldners resterende aktiver efter betaling af de privilegerede kreditorer. Fordelingen foretages forholdsmæssigt.

Prioriteringsrækkefølge

Beskyttelse og rekonstruktion

Fordelingen af provenuet fra salg af fast ejendom mellem kreditorer foretages i nedenstående rækkefølge:

"superprivilegerede" fordringer vedrørende løn: betaling af vederlag for de sidste 60 dages arbejde forud for afgørelsen om indledning af sagen
sagsomkostninger, der er opstået lovligt efter afgørelsen om indledning af sagen med henblik på gennemførelse af sagen: omkostninger i forbindelse med sikring og realisering af aktiverne og fordeling af provenuet mellem kreditorerne (udgifter til oversigt og annoncering, aflønning af beskikkede kreditorrepræsentanter osv.)

fordringer, som er garanteret af en fortrinsret i forbindelse med forlig: tilgodeser kreditorer, som tilfører en ny kontant kapitalindsprøjtning eller leverer nye varer eller tjenesteydelser med henblik på at sikre en videreførelse af virksomheden og dens overlevelse

fortrinsret for fordringer opstået efter afgørelsen om indledning af sagen: fordringer, der opstår med henblik på at gennemføre sagen eller midlertidigt opretholde virksomheden eller fordringer, der opstår til gengæld for varer eller tjenesteydelser, som leveres til skyldner under opretholdelsen af virksomheden eller for at opfylde en igangværende kontrakt, der opretholdes af likvidator, eller fordringer, som opstår i forbindelse med daglige behov hos skyldner i dennes egenskab af fysisk person

fordringer, der er garanteret af den generelle fortrinsret for ansatte: betaling af løn for seks måneders arbejde forud for afgørelsen om indledning af sagen
fordringer garanteret af en særlig fortrinsret eller i form af pant
simple fordringer.

Realisering af provenuet fra salg af løsøre mellem kreditorer foretages i nedenstående rækkefølge:

fordringer garanteret af en særlig sikkerhed i løsøre med tilbageholdelsesret

"superprivilegerede" fordringer vedrørende løn: betaling af vederlag for de sidste 60 dages arbejde forud for afgørelsen om indledning af sagen
sagsomkostninger, der er opstået lovligt efter afgørelsen om indledning af sagen med henblik på gennemførelse af sagen: omkostninger i forbindelse med sikring og realisering af aktiverne og fordeling af provenuet mellem kreditorerne (udgifter til oversigt og annoncering, aflønning af beskikkede kreditorrepræsentanter osv.)

fordringer, som er garanteret af en fortrinsret i forbindelse med forlig: tilgodeser kreditorer, som tilfører en ny kontant kapitalindsprøjtning eller leverer nye varer eller tjenesteydelser med henblik på at sikre en videreførelse af virksomheden og dens overlevelse

fortrinsret for fordringer opstået efter afgørelsen om indledning af sagen: fordringer, der opstår med henblik på at gennemføre sagen eller midlertidigt opretholde virksomheden eller fordringer, der opstår til gengæld for varer eller tjenesteydelser, som leveres til skyldner under opretholdelsen af virksomheden eller for at opfylde en igangværende kontrakt, der opretholdes af likvidator, eller fordringer, som opstår i forbindelse med daglige behov hos skyldner i dennes egenskab af fysisk person

fortrinsret for statskassen

fordringer garanteret ved særlig sikkerhed i løsøre uden tilbageholdelsesret

fordringer garanteret af andre former for generel sikkerhed i løsøre

simple fordringer.

Likvidation

Realisering af provenuet fra salg af fast ejendom mellem kreditorer foretages i nedenstående rækkefølge:

"superprivilegerede" løntilgodehavender: betaling af vederlag for de sidste 60 dages arbejde forud for afgørelsen om indledning af sagen
sagsomkostninger, der er opstået lovligt efter afgørelsen om indledning af sagen med henblik på gennemførelse af sagen: udgifter til oversigt og annoncering, aflønning af beskikkede kreditorrepræsentanter
fordringer, som er garanteret af en fortrinsret i forbindelse med forlig: tilgodeser kreditorer, som tilfører en ny kontant kapitalindsprøjtning eller leverer nye varer eller tjenesteydelser med henblik på at sikre en videreførelse af virksomheden og dens overlevelse
fordringer garanteret af særlig sikkerhed i fast ejendom
fortrinsret for fordringer opstået efter afgørelsen om indledning af sagen: fordringer, der opstår med henblik på at gennemføre sagen eller midlertidigt opretholde virksomheden eller fordringer, der opstår til gengæld for varer eller tjenesteydelser, som leveres til skyldner under opretholdelsen af virksomheden eller for at opfylde en igangværende kontrakt, der opretholdes af likvidator, eller fordringer, som opstår i forbindelse med daglige behov hos skyldner i dennes egenskab af fysisk person
simple fordringer.

Realisering af provenuet fra salg af løsøre mellem kreditorer foretages i nedenstående rækkefølge:

fordringer garanteret af særlig sikkerhed i løsøre med tilbageholdelsesret
"superprivilegerede" løntilgodehavender: betaling af vederlag for de sidste 60 dages arbejde forud for afgørelsen om indledning af sagen
sagsomkostninger, der er opstået lovligt efter afgørelsen om indledning af sagen med henblik på gennemførelse af sagen: udgifter til oversigt og annoncering, aflønning af beskikkede kreditorrepræsentanter
fordringer garanteret af en fortrinsret i forbindelse med forlig
fortrinsret for fordringer opstået efter afgørelsen om indledning af sagen: fordringer, der opstår med henblik på at gennemføre sagen eller midlertidigt opretholde virksomheden eller fordringer, der opstår til gengæld for varer eller tjenesteydelser, som leveres til skyldner under opretholdelsen af virksomheden eller for at opfylde en igangværende kontrakt, der opretholdes af likvidator, eller fordringer, som opstår i forbindelse med daglige behov hos skyldner i dennes egenskab af fysisk person
fordringer garanteret af en panteret i løsøre, maskiner eller udstyr
fortrinsret for statskassen
fordringer garanteret ved særlig sikkerhed i løsøre uden tilbageholdelsesret
andre fortrinsrettigheder vedrørende løsøre (artikel 2331 i den civile lovbog (Code civil)) og generel fortrinsret for lønninger
simple fordringer.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Beskyttelse og rekonstruktion

Beskyttelse og rekonstruktion blev indført med henblik på, ved hjælp af en plan, at redde virksomheden, opretholde virksomhedens aktiviteter, undgå fyringer og afvikle gælden. En beskyttelses- eller rekonstruktionsplan kan kun vedtages, hvis disse betingelser er opfyldt.

Skyldner, i tilfælde af beskyttelsesforanstaltninger, rekonstruktøren, hvis der er tale om rekonstruktion, eller en kreditor, hvis der er nedsat et kreditorudvalg, udarbejder et udkast til en plan, hvis der er en realistisk mulighed for at redde virksomheden. Den består af tre dele:

en økonomisk og finansiel del, som fastlægger mulighederne for at få virksomheden på ret køl på grundlag af driftsmuligheder og -metoder, markedsforhold og tilgængelige finansielle ressourcer

fastlæggelse af vilkår og betingelser for afvikling af gæld samt af de eventuelle garantier, virksomhedslederen skal stille for at sikre dens gennemførelse en social del med angivelse af og begrundelse for omfanget af og udsigterne for medarbejderne og de sociale vilkår, der påtænkes med henblik på videreførelse af virksomheden. Såfremt udkastet omfatter afskedigelser af økonomiske grunde, skal planen indeholde en gennemgang af de foranstaltninger, der allerede er truffet, og de aktiviteter der skal iværksættes for at fremme omskoling af og godtgørelse til medarbejdere, hvis job er truet.

I planen anføres alle de forpligtelser, som er indgået af de personer, der er ansvarlige for dens gennemførelse, og som er nødvendige for virksomhedens genoprettelse.

Retten træffer herefter afgørelse om det planudkast, den har fået forelagt af skyldner eller en kreditor.

Rettens godkendelse af en beskyttelses- eller rekonstruktionsplan eller en salgsplan er en retslig afgørelse. Planen har også et kontraktligt aspekt, hvis der er nedsat et kreditorudvalg.

Planens varighed må ikke overstige 10 år eller 15 år for landbrugere.

Retten beskikker en administrator, rekonstruktør eller kreditorrepræsentant til at føre tilsyn med gennemførelsen af planen i hele dens varighed.

En vedtagelse af planen afslutter observationsperioden. Skyldner genvinder kontrollen over sine aktiver og kan igen lede sin virksomhed med forbehold for de foranstaltninger, som retten har pålagt ham i planen.

Skyldner skal overholde alle aspekter af de bestemmelser, der er indeholdt i planen.

Hvis han undlader dette eller ikke opfylder sine forpligtelser eller træder i betalingsstandsning under gennemførelsen af beskyttelses- eller rekonstruktionsplanen, risikerer skyldner, at planen annulleres, og sagen genoptages.

Ændring til likvidation

Der kan træffes afgørelse om likvidation i løbet af eller ved afslutningen af observationsperioden, som indledes med afgørelsen om beskyttelsesforanstaltninger eller rekonstruktion.

Retten skal afsige dom om likvidation, så snart det viser sig umuligt at videreføre virksomheden, eller når der ikke kan vedtages en salgsplan i forbindelse med rekonstruktionen.

Ophør af skyldners forpligtelser, når denne er en fysisk person under likvidation

Skyldner mister rådigheden over sine aktiver fra den dag, der afsiges ??konkursdekret, og indtil likvidationen er afsluttet. På det tidspunkt generhverver skyldner sine rettigheder og kan igen anlægge søgsmål.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Afslutning af gennemførelsen af beskyttelses- eller rekonstruktionsplanen betyder ikke, at kreditorer, som ikke havde anmeldt deres fordring, kan anlægge sag mod skyldner.

Det er udtrykkeligt bestemt, at individuelle søgsmål kun undtagelsesvis kan genoptages, i tilfælde af at en likvidation afsluttes på grund af utilstrækkelige aktiver.

Tidspunkt, hvor insolvensbehandlingen anses for at være afsluttet

Observationsperioden er perioden fra datoen for afgørelsen om indledning af sagen til datoen for afgørelsen om godkendelse af beskyttelses- eller rekonstruktionsplanen eller for afsigelsen af ??konkursdekret.

Under beskyttelses- og rekonstruktionsforanstaltningerne fortsætter virksomhedens aktiviteter i observationsperioden, og i princippet er skyldner med visse begrænsninger fortsat leder af virksomheden.

Hvis der er en realistisk mulighed for at få virksomheden på ret køl, vil observationsperioden blive afsluttet med en beskyttelses- eller rekonstruktionsplan. Vedtagelsen af en beskyttelses- eller rekonstruktionsplan gør det muligt for skyldner at genvinde kontrollen over virksomheden, selv om det ikke afslutter sagen.

Sagen afsluttes, når den beskikkede administrator eller rekonstruktør og kreditorrepræsentanten har fremlagt den endelige rapport om deres arbejde og har fået den godkendt af den sagkyndige dommer. Retsformanden afsiger herefter en kendelse til afslutning af sagen. Dette er en retslig forvaltningsforanstaltning uden appelmulighed.

Juridisk set er foranstaltningerne derfor afsluttet, når kendelsen til afslutning af dem er afsagt.

Virkningerne af foranstaltningerne slutter dog ikke med denne kendelse, da beskyttelses- eller rekonstruktionsplanen stadig er i gang.

Skyldner skal overholde alle aspekter af de bestemmelser, der er indeholdt i planen.

Hvis han undlader dette eller ikke opfylder sine forpligtelser eller træder i betalingsstandsning under gennemførelsen af beskyttelses- eller rekonstruktionsplanen, risikerer skyldner, at planen annulleres, og sagen genoptages.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Omkostninger og udgifter i forbindelse med sagen skal betales af den virksomhed, der er genstand for insolvensbehandlingen.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Når retten indleder en rekonstruktions- eller likvidationsbehandling, anses datoen for skyldners betalingsstandsning i princippet for at være den dato, hvor der træffes afgørelse om indledning af sagen.

Retten kan dog beslutte, at betalingsstandsningen har fundet sted på et tidspunkt op til 18 måneder inden datoen for indledning af insolvensbehandlingen.

Perioden fra datoen for betalingsstandsningen til datoen for indledningen af rekonstruktions- eller likvidationssagen omtales i så fald som "mellempærioden". Visse handlinger, der udføres af skyldner i løbet af mellempærioden og ser ud til at være svigagtige, ophæves.

Søgsmål med henblik på at få ophævet retshandler, der udføres i løbet af mellempærioden, henhører under den domstols enekompetence, for hvilken sagen er indbragt.

Søgsmålet kan kun anlægges af den beskikkede administrator eller rekonstruktør, den beskikkede kreditorrepræsentant, likvidator og anklagemyndigheden.

Kreditorerne kan anlægge sag individuelt eller kollektivt via den beskikkede repræsentant med henblik på annullation af skyldners retshandler.

Retshandleren er ugyldig i forhold til alle og ophæves med tilbagevirkende kraft.

Der findes 12 tilfælde af obligatorisk ugyldighed vedrørende ulovlige retshandler:

enhver gratis overdragelse af ejerskab til løsøre eller fast ejendom

enhver gensidigt bebyrdende aftale, hvor skyldners forpligtelser langt overgår den anden parts

enhver betaling, uanset ved hvilken metode den foretages, af gæld, der ikke er forfalden på betalingsdatoen

betaling af forfalden gæld på anden måde end ved kontanter, veksler, bankoverførsler, overdragelsesdokumenter eller enhver anden almindeligt anerkendt form for betaling i forretningsforhold

enhver deponering af pengebeløb foretaget efter håndpant sætning af et aktiv, såfremt der ikke foreligger en endelig retsafgørelse

enhver viljesbestemt pantsætning, lovbestemt pantsætning og ægtefællers lovbestemte pantsætning samt enhver tilbageholdelsesret eller håndpant udtaget i skyldners aktiver for tidligere stiftet gæld

enhver retssikrende foranstaltning, medmindre registreringen eller udlægskendelsen eksisterede før betalingsstandsningen

enhver tilladelse til og udnyttelse af optioner fra virksomhedens ansatte

enhver overførsel af varer eller overdragelse af rettigheder til en trust, medmindre denne overførsel eller overdragelse fandt sted som garanti for en gæld, der blev stiftet samtidig

enhver ændring af en forvaltningsaftale, som berører rettigheder eller aktiver, der allerede er overført til en trust til sikring af gæld stiftet før denne ændring

hvis skyldner har status af "auto-entreprenør" (eneindehaver med begrænset ansvar), enhver tildeling eller ændring af tildelingen af et aktiv mod betaling af indkomst, som ikke kan henføres til erhvervsaktiviteten, og som medfører en forringelse af de aktiver, der er omfattet af sagen, til fordel for et andet aktiv tilhørende den pågældende eneindehaver

en notarielt bekræftet erklæring om fritagelse for udlæg fremsat af skyldner.

Disse retshandler skal annulleres af retten, uanset om parterne handlede i god eller ond tro.

Retten kan også annullere retshandler om gratis overdragelse af ejendomsret til løsøre eller fast ejendom og erklæringen om fritagelse for udlæg foretaget i de seks måneder, som er gået forud for datoen for betalingsstandsningen. Disse tilfælde er omfattet af fakultativ ophævelse.

Sidste opdatering: 08/05/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Kroatien

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Insolvensbehandling og konkursbehandling kan indledes mod juridiske personer og mod en individuel skyldners aktiver, medmindre andet er fastsat ved lov.

En individuel skyldner som omhandlet i konkursloven (*Stečajni zakon*) – "SZ" er en fysisk person, som har pligt til at betale indkomstskat som selvstændig erhvervsdrivende i henhold til loven om indkomstskat (*Zakon o porezu na dohodak*), eller en fysisk person, som har pligt til at betale selskabsskat i henhold til bestemmelserne i loven om selskabsskat (*Zakon o porezu na dobit*).

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

a) Insolvensbehandling kan indledes, hvis retten fastslår, at der er tale om umiddelbart forestående insolvens, dvs. retten fastslår, at skyldneren ikke kan opfylde sine eksisterende forpligtelser på forfaldsdatoen.

Insolvens vurderes at være umiddelbart forestående, hvis de omstændigheder, der lægges til grund for at anse skyldneren for insolvent, endnu ikke er indtrådt, og hvis:

– skyldneren i det betalingsregister, der føres af finanstillstyret (*Financijska agencija*), har en eller flere registrerede uindfriede forpligtelser, for hvilke der er et gyldigt betalingsgrundlag, og som burde have været betalt uden yderligere godkendelse fra skyldneren fra en af dennes konti, eller

– skyldneren er mere end 30 dage bagud med betalingen af løn til sine ansatte i henhold til ansættelseskontrakt, arbejdsretlige bestemmelser, kollektiv overenskomst eller særlige bestemmelser eller et andet dokument vedrørende arbejdsgiveres forpligtelser over for ansatte, eller

– skyldneren ikke inden for 30 dage betaler bidrag og skatter vedrørende de lønninger, der er omhandlet i det foregående afsnit, regnet fra den dato, hvor skyldneren skal udbetale løn til de ansatte.

b) Konkursbehandling kan indledes, hvis retten fastslår, at der foreligger grunde til konkurs, dvs. insolvens eller overforgældelse.

Der er tale om insolvens, hvis skyldneren ikke kan indfri sine løbende udestående finansielle forpligtelser. Selv om skyldneren har indfriet eller helt eller delvist kan indfri nogle af kreditorernes fordringer, er skyldneren ikke nødvendigvis solvent.

En skyldner anses for insolvent:

– hvis skyldneren i det betalingsregister, der føres af finanstillstyret, har en eller flere registrerede uindfriede forpligtelser, som har været forfaldne i mere end 60 dage, for hvilke der er et gyldigt betalingsgrundlag, og som burde have været betalt uden yderligere godkendelse fra skyldneren fra en af dennes konti

– hvis skyldneren tre gange i træk ikke har betalt løn til sine ansatte i henhold til ansættelseskontrakt, arbejdsretlige bestemmelser, kollektiv overenskomst eller særlige bestemmelser eller et andet dokument vedrørende arbejdsgiveres forpligtelser over for ansatte.

Der er tale om overforgældelse, hvis skyldneren som juridisk person ikke længere råder over aktiver, som kan dække de eksisterende forpligtelser.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

I konkursager omfatter konkursboet de samlede aktiver, som skyldneren ejede, da konkursbehandlingen blev indledt, og de aktiver, som skyldneren erhverver under konkursbehandlingen. Konkursboet bruges til at dække omkostningerne til konkursbehandlingen og skyldnerens kreditorers fordringer og fordringer, hvis betaling er sikret ved visse rettigheder i skyldnerens aktiver.

Gratis anvendelse af aktiver i konkursboet af personer, som tidligere har haft beføjelse til at repræsentere skyldneren i henhold til loven, eller af den individuelle skyldner efter indledningen af konkursbehandling har ingen retsvirkning, bortset fra anvendelse, der er omhandlet i de generelle regler om princippet om tillid til offentlige registre. Modydelsen returneres til modparten fra konkursboet, hvis den har øget værdien af konkursboet.

Hvis den individuelle skyldner får udbetalt en arv eller gave inden indledningen af eller under konkursbehandlingen, har kun skyldneren ret til at acceptere eller frasige sig arven eller gaven.

Hvis en skyldner indgår i et fælles ejerskab eller et andet retligt forhold eller partnerskab med en tredjemand, foretages udlodningen af aktiver uden for konkursbehandlingen. Der kan anmodes om en særskilt indfrielse fra skyldnerens andel til indfrielse af forpligtelser, der udspringer af et sådant forhold.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

a) Insolvensbehandling: Kravene til udpegelse af en kurator er de samme som kravene til udpegelse af en likvidator. Hvis retten finder det nødvendigt, udpeger den en kurator ved afgørelsen om indledning af insolvensbehandling. Kuratorens opgaver ophører på datoen for afgørelsen om godkendelse af en insolvensaftale, på datoen for indledning af konkursbehandling eller efter kreditorernes beslutning.

Under insolvensbehandling skal kuratoren:

1. undersøge skyldnerens virksomhedsdrift
2. undersøge listen over skyldnerens aktiver og passiver
3. undersøge de registrerede fordringers troværdighed
4. anfægte fordringer, hvis kuratoren på grundlag af kreditorernes udtalelser eller af anden grund har grund til at tvivle på deres gyldighed
5. føre tilsyn med skyldnerens virksomhedsdrift, navnlig de finansielle transaktioner, indgåelse af forpligtelser over for tredjemænd, udstedelse af betalingsgarantier og forretningsaktiviteter i forbindelse med salg af varer eller tjenesteydelser, og samtidig sikre, at skyldnerens aktiver ikke skades
6. indgive en klage til retten, hvis skyldneren handler i strid med bestemmelserne i konkurslovens artikel 67
7. udstede dekretter og attester i henhold til konkurslovens artikel 69 og 71
8. sikre at omkostningerne til insolvensbehandling betales fuldt ud og rettidigt
9. udføre andre aktiviteter i henhold til konkursloven.

Fra datoen for indledning af insolvensbehandlingen og indtil dens afslutning må skyldneren kun foretage de betalinger, der er nødvendige for den almindelige virksomhedsdrift. I denne periode må skyldneren ikke indfri forpligtelser, der opstod og forfaldt inden indledningen af insolvensbehandling, bortset fra bruttoforpligtelser over for skyldnerens ansatte og tidligere ansatte, der udspringer af et ansættelsesforhold, hvor fordringerne forfaldt inden den dato, hvor insolvensbehandlingen blev indledt, afskedigelsesgodtgørelse op til det beløb, der er fastsat ved lov og kollektiv overenskomst, erstatningskrav, der udspringer af arbejdsskader eller arbejdsrelateret sygdom, og fordringer baseret på ansattes løn plus grundbidrag og andre materielle arbejdstagerrettigheder i henhold til ansættelseskontrakter og kollektive overenskomster, som er forfaldt efter indgivelsen af begæringen om indledning af insolvensbehandling, samt andre betalinger, som er nødvendige for den almindelige virksomhedsdrift som fastsat i særlig lovgivning.

Fra den dato, hvor begæringen om indledning af insolvensbehandling er indgivet, og indtil afgørelsen om indledning af insolvensbehandling er truffet, må skyldneren kun afhænde eller pantsætte deres aktiver efter kuratorens forudgående godkendelse eller rettens forudgående godkendelse, hvis en kurator ikke er blevet udpeget.

b) Konkursbehandling: Ved konkursbehandling udvælges likvidatoren vilkårligt på A-listen over likvidatorer for det område, der er underlagt den kompetente ret, medmindre andet er anført i konkursloven. På grundlag af denne udvælgelse udpeger retten likvidatoren i afgørelsen om indledning af konkursbehandling. Hvis en kurator blev udpeget under den insolvensbehandling, der gik forud for konkursbehandlingen, eller hvis en foreløbig likvidator blev udpeget under konkursbehandlingen, udpeger retten undtagelsesvis kuratoren eller den foreløbige likvidator som likvidator.

Likvidatoren overdrages de rettigheder og forpligtelser, der er tildelt skyldnerens ledende organer, medmindre andet er anført i konkursloven. Hvis skyldneren fortsætter sin virksomhed under konkursbehandlingen i henhold til konkurslovens artikel 217, stk. 2, forvalter likvidatoren virksomhedsdriften.

Likvidatoren repræsenterer skyldneren. Likvidatoren forvalter kun de af en individuel skyldners aktiviteter, der vedrører konkursboet, og repræsenterer skyldneren med beføjelser som en retlig repræsentant.

Likvidatoren har pligt til at handle samvittighedsfuldt og korrekt, herunder

1. at ajourføre regnskaberne pr. datoen for indledning af konkursbehandling
2. at udarbejde et foreløbigt overslag over omkostningerne til konkursbehandlingen og forelægge det kreditorudvalget til godkendelse
3. at nedsætte et udvalg vedrørende opgørelsen af aktiver
4. at opstille en foreløbig opgørelse af skyldnerens aktiver
5. med fornøden omhu at forvalte afslutningen af aktiviteter, som skyldneren har iværksat, men ikke afsluttet, og de handlinger, der er nødvendige for at forhindre skader på skyldnerens aktiver
6. at sikre realiseringen af skyldnerens tilgodehavender

7. samvittighedsfuldt at varetage driften af skyldnerens virksomhed som omhandlet i konkurslovens artikel 217, stk. 2
8. at fremsende dokumenterne vedrørende modtagernes arbejdsretlige status til det kroatiske pensionsforsikringsinstitut
9. med fornøden omhu at realisere eller inddrive skyldnerens ejendele og rettigheder, som indgår i konkursboet
10. at planlægge og foretage udlodningen til kreditorerne efter godkendelse
11. at forelægge det endelige regnskab for kreditorudvalget
12. at foretage efterfølgende udlodninger til kreditorerne
13. efter afslutning af konkursbehandlingen at repræsentere konkursboet i henhold til konkursloven.

Likvidatoren skal ved brug af en standardformular mindst hver tredje måned forelægge en skriftlig rapport om gennemførelsen af konkursbehandlingen og om opgørelsen af konkursboet.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Hvis kreditoren på tidspunktet for indledning af konkursbehandling i henhold til lov eller kontrakt havde ret til modregning, har indledningen af konkursbehandling ingen indvirkning på denne ret.

Hvis der på tidspunktet for indledning af konkursbehandling er en eller flere fordringer, som skal modregnes i henhold til en suspensiv betingelse, eller som ikke er forfaldne eller ikke agtes fuldbyrdet på samme måde, sker modregningen, når de nødvendige betingelser er opfyldt. Reglen om, at udestående fordringer forfalder efter indledningen af konkursbehandling, og at ikkeøkonomiske fordringer vedrørende et ikkeangivet beløb fastsættes til den økonomiske værdi, som de anslås til på tidspunktet for indledning af konkursbehandling, finder ikke anvendelse på modregning. Hvis den fordring, som skal anvendes til modregning, bliver ubetinget og forfalder, inden modregning kan ske, udelukkes modregning.

Modregning er ikke udelukket for fordringer i forskellige valutaer eller regningsenheder, såfremt sådanne valutaer eller regningsenheder nemt kan veksles på stedet for indfrielse af den fordring, der bruges til modregning. Omregning sker efter den valutakurs, der er gældende på indfrielsesstedet på det tidspunkt, hvor modregningsopgørelsen modtages.

Modregning kan ikke foretages:

1. hvis kreditorens fordring i konkursboet først opstod efter indledningen af konkursbehandling
2. hvis fordringen blev overdraget til kreditoren af en anden kreditor efter indledningen af konkursbehandling
3. hvis kreditoren har erhvervet sin fordring ved tildeling inden for de sidste seks måneder inden konkursbehandlingen, eller hvis insolvensbehandlingen ikke blev indledt inden for de sidste seks måneder inden datoen for indledning af konkursbehandlingen, og kreditoren vidste eller burde have vidst, at skyldneren var blevet insolvent, eller at der var indgivet en begæring om indledning af insolvensbehandling eller konkursbehandling mod skyldneren. Modregning tillades undtagelsesvis, hvis fordringen blev overdraget i forbindelse med opfyldelsen af en ikkeopfyldt kontrakt, eller hvis retten til at opfylde fordringen er blevet generhvervet ved en vellykket anfægtelse af en skyldners retshandel
4. hvis kreditoren har erhvervet retten til modregning ved en omstødelig retshandel.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Hvis skyldneren og modparten på tidspunktet for indledning af konkursbehandling ikke har opfyldt eller ikke fuldt ud har opfyldt en gensidigt forpligtende kontrakt, kan likvidatoren opfylde kontrakten på skyldnerens vegne og kræve, at modparten opfylder kontrakten. Hvis likvidatoren afviser at opfylde kontrakten, kan den anden part kun realisere sin fordring på grund af misligholdelse som konkurskreditor. Hvis den anden part i kontrakten anmoder likvidatoren om at indgive sine bemærkninger til retten til at vælge, skal likvidatoren straks og senest efter mødet om rapporten meddele den anden part pr. anbefalet brev, om vedkommende agter at kræve kontrakten opfyldt. Hvis den anden part ville pådrage sig betydelig skade på tidspunktet for mødet om rapporten, og denne har underrettet likvidatoren herom, skal likvidatoren undtagelsesvis senest inden for otte dage pr. anbefalet brev meddele den anden part, om likvidatoren agter at kræve kontrakten opfyldt. Hvis dette ikke sker, kan likvidatoren ikke kræve kontrakten opfyldt.

Hvis de skyldige forpligtelser kan opdeles, og hvis den anden part delvist har opfyldt sine forpligtelser på tidspunktet for indledning af konkursbehandling, kan denne part udøve sin ret til modydelse svarende til den delvise opfyldelse som konkurskreditor, selv om likvidatoren har krævet den resterende del opfyldt. Den anden part kan som følge af den manglende udøvelse af retten til modydelse ikke kræve tilbagebetaling af den merværdi, der er tilføjet skyldnerens aktiver ved den delvise opfyldelse.

Hvis en klausul er registreret i en tingbog med henblik på at sikre fordringen mod erhvervelse eller tilbagekald af rettigheder til en af skyldnerens ejendomme eller en af de rettigheder, der er tiltrådt til fordel for en skyldner, eller med henblik på at sikre fordringen mod en ændring i indholdet eller prioriteringen af en sådan ret, kan kreditoren afvikle sin fordring som en kreditor i konkursboet. Dette gælder også, hvis skyldneren påtog sig alle andre forpligtelser over for kreditoren, som vedkommende efterfølgende undlod at opfylde helt eller delvist. Denne bestemmelse finder analogt anvendelse på klausuler i skibsregistret, registret over skibe under bygning og flyregistret.

Hvis skyldneren inden indledningen af konkursbehandling har solgt sit løsrøre med ejendomsforbehold og har overdraget ejendelene til køberens besiddelse, kan køberen kræve, at køb- og salgskontrakten opfyldes. Dette gælder også, hvis skyldneren har påtaget sig yderligere forpligtelser over for køberen, som vedkommende ikke har opfyldt eller kun har opfyldt delvist. Hvis skyldneren inden indledningen af konkursbehandling har købt fast ejendom med ejendomsforbehold og har overtaget den fra sælgeren, har likvidatoren optionsret i henhold til konkurslovens artikel 181.

Leje af fast ejendom eller lokaler ophører ikke med indledningen af konkursbehandling. Dette gælder også for leje- og leasingaftaler, som skyldneren har indgået som udlejer vedrørende genstande, som forsikringsmæssigt blev overdraget til en tredjemand, der finansierede deres anskaffelse eller produktion. Rettigheder, der vedrører tiden inden indledningen af konkursbehandling, og skade, der udspringer af kontraktens tidligere ophør, kan kun udøves af den anden part som konkurskreditor.

Likvidatoren kan ophæve lejen af fast ejendom eller lokaler, som skyldneren har indgået kontrakt om som lejer, uanset kontraktperioden og med forbehold af den opsigelsesperiode, der er fastsat ved lov. Hvis likvidatoren erklærer kontrakten ophævet, kan den anden part som konkurskreditor kræve erstatning på grund af tidlig ophævelse af kontrakten. Hvis skyldneren på tidspunktet for indledning af konkursbehandling ikke har overtaget den faste ejendom eller lokalerne, kan likvidatoren og den anden part trække sig ud af kontrakten. Hvis likvidatoren trækker sig ud af kontrakten, kan den anden part som konkurskreditor kræve erstatning på grund af tidlig ophævelse af kontrakten. Hver part skal efter anmodning fra den anden part og senest inden for 15 dage informere den anden part om sin hensigt om at trække sig ud af kontrakten. Hvis parten undlader dette, fortaber vedkommende sin ret til tilbagetrækning.

Hvis skyldneren som udlejer af fast ejendom eller lokaler inden indledningen af konkursbehandling havde fordringer vedrørende lejeforhold for en fremtidig periode, har dette retsvirkning, for så vidt som det vedrører lejen, for den indeværende kalendermåned på tidspunktet for indledning af konkursbehandling. Hvis konkursbehandlingen indledes efter den 15. i måneden, har fordringerne også retsvirkning i den efterfølgende kalendermåned og vedrører specifikt betalingen af leje. Fordringer, der indehaves på grundlag af tvangsfuldbyrdelse, svarer til kontraktlige fordringer.

Likvidatoren kan på vegne af skyldneren som udlejer annullere lejeforholdet med den opsigelsesperiode, der er fastsat ved lov, uanset den opsigelsesperiode, der er fastsat i kontrakten.

En tredjemand, til hvem likvidatoren har overdraget den faste ejendom eller de lokaler, som var lejet af skyldneren, og som derfor indtræder i et lejeforhold i stedet for skyldneren, kan annullere denne kontrakt inden for den frist, der er fastsat ved lov.

Hvis skyldneren er lejer, kan den anden part ikke annullere lejekontrakten, efter at begæringen om indledning af konkursbehandling er indgivet:

1. som følge af forsinket betaling af leje opstået inden indledningen af konkursbehandling
2. som følge af en forringelse af skyldnerens økonomiske situation.

Indledningen af konkursbehandling fører ikke til opsigelse af ansættelseskontrakter eller tjenesteydelseskontrakter med skyldneren. Indledningen af konkursbehandling er en særlig berettiget grund til at annullere ansættelseskontrakten. Efter indledningen af konkursbehandling kan likvidatoren på vegne af skyldneren (som arbejdsgiver) og den ansatte annullere ansættelseskontrakten, uanset kontraktens varighed og uanset bestemmelser om beskyttelse af arbejdstagere fastsat ved lov eller i kontrakt. Opsigelsesperioden er en måned, medmindre en kortere frist er fastsat ved lov. Hvis arbejdstagere finder, at annulleringen af deres ansættelseskontrakt ikke er i overensstemmelse med loven, kan de anlægge sag om beskyttelse af deres rettigheder i henhold til arbejdsloven (*Zakon o radu*).

Likvidatoren kan efter rettens godkendelse indgå nye tidsbegrænsede ansættelseskontrakter uden de begrænsninger, der er fastlagt i de generelle regler om ansættelse i tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, med henblik på at afslutte aktiviteter, der allerede er påbegyndt i virksomheden, og undgå eventuel skade. Likvidatoren fastsætter lønnen og andre ydelser i forbindelse med ansættelsen efter rettens godkendelse og i overensstemmelse med loven og kollektive overenskomster. Den løn og de andre ydelser i forbindelse med ansættelse, som ansatte fik ret til efter indledningen af konkursbehandling, medtages i konkursboets forpligtelser.

De ansattes ret til deltagelse ophører med indledningen af konkursbehandling. Aftaler med arbejdstagernes udvalg er ikke bindende for likvidatoren.

Skyldnerens ordrer vedrørende aktiverne i konkursboet er ikke gyldige efter indledningen af konkursbehandling. Hvis den person, der modtager en ordre, ikke har haft kendskab til konkursbehandlingen, uden at dette kan bebrejdes denne, og fortsat udfører sine opgaver, anses ordren for gældende. Fordringer fra en person, som har modtaget ordrer vedrørende sådanne fortsatte opgaver, indfries som konkurskreditorens fordringer. Den person, der modtager ordren, skal med henblik på at afhjælpe skade fortsat udføre sine opgaver efter indledningen af konkursbehandling, indtil likvidatoren overtager aktiviteterne.

Fordringerne fra den person, som modtager ordren vedrørende sådanne opgaver, indfries som kreditorfordringer af konkursboet.

Tilbud, der fremsættes til skyldneren, eller tilbud, som skyldneren fremsætter, er ikke gyldige fra datoen for indledning af konkursbehandling, medmindre de er blevet accepteret inden denne dag.

Med hensyn til forretningskontrakter med en person, som har forpligtet sig til at levere visse tjenesteydelser på skyldnerens vegne, og med hensyn til skyldnerens beføjelser vedrørende de aktiver, der tilføres konkursboet, og når sådanne beføjelser ikke er gyldige efter indledningen af konkursbehandling, skal den person, der modtager ordren med henblik på at afhjælpe skaden fortsat udføre opgaver, selv efter indledningen af konkursbehandling, indtil likvidatoren overtager udførelsen af opgaverne. Fordringerne fra den person, som modtager ordren, der udspringer af de fortsatte opgaver, indfries som kreditorfordringer af konkursboet.

Kontraktlige bestemmelser, som på forhånd udelukker eller begrænser anvendelsen af konkurslovens bestemmelser, har ingen retsvirkning.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

a) Insolvensbehandling: Der kan ikke anlægges fuldbyrdelsesprocedurer, administrative søgsmål eller søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse mod skyldneren fra datoen for indledning af insolvensbehandling og indtil procedurernes afslutning. Alle sådanne verserende søgsmål udsættes fra den dag, hvor insolvensbehandlingen indledes. De udsatte søgsmål fortsættes efter anmodning fra kreditorerne:

- efter indgåelsen af en insolvensaftale vedrørende fordringer eller dele af fordringer, der blev anfægtet under insolvensbehandlingen
- efter en endelig afgørelse om afbrydelse af insolvensbehandlingen.

Disse bestemmelser finder ikke anvendelse på søgsmål, der ikke er berørt af insolvensbehandlingen, eller på søgsmål vedrørende fordringer, der er opstået efter indledningen af insolvensbehandlingen.

I søgsmål ved retten, hvor der blev truffet afgørelse om udsættelse af sagen på grund af indledningen af insolvensbehandling, og hvor der efterfølgende blev truffet endelig afgørelse om godkendelse af insolvensaftalen, der dækkede kreditorens fordring, fortsætter retten insolvensbehandlingen og afviser søgsmålet eller afbryder fuldbyrdelsesprocedurer eller søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse, medmindre der er tale om fordringer eller dele af fordringer, der er anfægtet under insolvensbehandling.

b) Konkursbehandling: Efter indledningen af konkursbehandling kan individuelle kreditorer ikke anlægge fuldbyrdelsesprocedurer eller søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse mod skyldneren vedrørende de dele af deres aktiver, der indgår i konkursboet, eller vedrørende skyldnerens øvrige aktiver. Kreditorer, som ikke er konkurskreditorer, kan ikke kræve fuldbyrdelsesprocedurer eller søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse mod individuelle skyldneres fremtidige fordringer på grundlag af deres ansættelsesforhold eller anden tjenesteydelse eller vedrørende deres fordringer på dette grundlag under konkursbehandling, medmindre der er tale om fuldbyrdelse af eller sikkerhed for fordringer vedrørende underholdsbidrag og andre fordringer, som kan indfries af den del af skyldnerens arbejdsindtægter, som ikke kan bruges til at indfri andre kreditorens fordringer. Sådanne fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse, der verserer på tidspunktet for indledning af konkursbehandling, afbrydes. Når disse procedurer fortsættes, udsætter fuldbyrdelsesretten procedurerne.

Efter indledningen af konkursbehandling kan kreditorer, som kan anmode om, at visse dele af skyldnerens aktiver udtages af insolvensboet (*izlučni vjerovnici*), med henblik på at udøve deres rettigheder, indlede fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse mod skyldneren i overensstemmelse med de generelle bestemmelser om fuldbyrdelsesprocedurer. Udsatte fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse, som kreditorerne har indledt inden indledningen af konkursbehandling, fortsættes og gennemføres af en fuldbyrdelsesret i overensstemmelse med reglerne om fuldbyrdelsesprocedurer.

Efter indledningen af konkursbehandling har kreditorer med ret til at søge særskilt opfyldelse (*razlučni vjerovnici*), ikke beføjelse til at indlede fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse. Fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse, der verserer på tidspunktet for indledning af konkursbehandling, udsættes. De udsatte fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse videreføres af den ret, der behandler konkursbehandlingen ved anvendelse af reglerne om realisering af løsøre, for hvilke der ikke er opnået separationsrettigheder under konkursbehandling.

Efter indledningen af konkursbehandling tillades registrering i offentlige registre, hvis kravene til registrering er opfyldt, inden de retlige konsekvenser af indledningen af konkursbehandling trådte i kraft.

Fuldbyrdelse med henblik på indfrielse af fordringer fra konkursboet, som ikke er baseret på likvidatorens retshandler, tillades ikke i en periode på seks måneder efter indledning af konkursbehandling.

Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på:

1. konkursboets forpligtelser, der udspringer af en bilateralt bindende kontrakt, som likvidatoren har påtaget sig at opfylde
2. forpligtelser, der udspringer af et permanent kontraktligt forhold, efter udløbet af den første frist, inden hvilken likvidatoren kunne have annulleret kontrakten
3. forpligtelser, der udspringer af et permanent kontraktligt forhold, hvis likvidatoren har modtaget en modydelse til fordel for konkursboet.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

a) Insolvensbehandling: Fra datoen for indledning af insolvensbehandling og indtil dens afslutning kan der ikke anlægges civile søgsmål mod skyldneren. Ethvert sådant søgsmål, der verserer på datoen for indledning af insolvensbehandling, udsættes. De udsatte søgsmål fortsættes efter anmodning fra kreditorerne:

- efter indgåelsen af en insolvensaftale vedrørende fordringer eller dele af fordringer, der blev anfægtet under insolvensbehandlingen
- efter en endelig afgørelse om afbrydelse af insolvensbehandlingen.

Disse bestemmelser finder ikke anvendelse på søgsmål, der ikke er berørt af insolvensbehandlingen, eller på søgsmål vedrørende fordringer, der er opstået efter indledningen af insolvensbehandlingen.

I søgsmål ved retten, hvor der blev truffet afgørelse om udsættelse af sagen på grund af indledningen af insolvensbehandling, og hvor der efterfølgende blev truffet endelig afgørelse om godkendelse af insolvensaftalen, der dækkede kreditorens fordring, fortsætter retten insolvensbehandlingen og afviser søgsmålet eller afbryder fuldbyrdelsesprocedurer eller søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse, medmindre der er tale om fordringer eller dele af fordringer, der er anfægtet under insolvensbehandling.

b) Konkursbehandling: Likvidatoren overtager søgsmål, herunder voldgiftssager, vedrørende aktiver, der indgår i konkursboet, som verserede på tidspunktet for indledning af konkursbehandling, og optræder i skyldnerens navn og på dennes vegne. Søgsmål vedrørende fordringer, der er anmeldt i konkursbehandling, kan først videreføres, når de er blevet behandlet på mødet til prøvelse af fordringer.

Søgsmål, der på tidspunktet for indledning af konkursbehandling verserer mod skyldneren, overtages af likvidatoren i eget navn, hvis de vedrører:

1. udtagelse af aktiver fra konkursboet
2. særskilt indfrielse
3. konkursboets forpligtelser.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

a) Insolvensbehandling: Skyldnerens kreditorer under insolvensbehandling er de personer, som på tidspunktet for indledning af insolvensbehandling har økonomiske fordringer mod skyldneren. Konkurslovens bestemmelser om retten til at afgive stemme om en konkursordning finder tilsvarende anvendelse på kreditorernes ret til at stemme om rekonstruktionsplanen.

Kreditorerne afgiver deres stemme skriftligt på den foreskrevne stemmeseddel. Stemmesedlen indgives til retten senest ved begyndelsen af afstemningsmødet og skal undertegnes og attesteres af en bemyndiget person. Hvis kreditorerne ved mødets start ikke indgiver stemmesedlen, eller de indgiver en stemmeseddel, som ikke klart viser, hvad de har stemt, anses de for at have stemt mod rekonstruktionsplanen.

De kreditorer, der er til stede på mødet, stemmer ved brug af den foreskrevne stemmeseddel. Hvis de stemmeberettigede kreditorer ikke stemmer på dette møde, anses de for at have stemt mod rekonstruktionsplanen.

Hver stemmeberettiget kreditorgruppe stemmer særskilt om rekonstruktionsplanen. Reglerne om klassificering af deltagere i konkursordninger anvendes på samme måde som ved klassificering af kreditorer under insolvensbehandling.

Kreditorerne anses for at have accepteret rekonstruktionsplanen, hvis flertallet af alle kreditorer har stemt for den, og hvis summen af alle fordringer fra de kreditorer, der har stemt for planen, i hver gruppe er mindst det dobbelte af summen af fordringerne fra de kreditorer, der har stemt mod planen.

Kreditorer, der har en fælles ret, eller hvis rettigheder udgøres af en enkelt fælles ret, indtil grundene til insolvens opstod, tælles som en kreditor ved afstemningen. Indehaverne af særskilte rettigheder eller brugsrettigheder behandles i overensstemmelse hermed.

b) Konkursbehandling – kreditorudvalg: For at beskytte kreditorernes interesser under konkursbehandling kan retten inden det første kreditorudvalg nedsætte et kreditorudvalg og udpege dets medlemmer.

Både kreditorerne med de største fordringer og kreditorerne med de mindste fordringer skal være repræsenteret i kreditorudvalget. Der skal også være en repræsentant for skyldnerens tidligere ansatte i kreditorudvalget, medmindre de deltager som kreditorer i insolvensbehandlingen med ubetydelige fordringer. Kreditorer med ret til at søge særskilt opfyldelse (*razlučni vjerovnici*) og personer, som ikke er kreditorer, men som kan bidrage til udvalgets arbejde med ekspertviden, kan udpeges som medlemmer af kreditorudvalget.

Kreditorudvalget skal bestå af et ulige antal medlemmer (højest ni). Hvis antallet af kreditorer er under fem, tildeles alle kreditorer kreditorudvalgets beføjelser. Hvis kreditorernes anerkendte fordringer under mødet til prøvelse af fordringer er blevet fastsat til en værdi på mere end 50 mio. HRK, og skyldneren på datoen for indledning af konkursbehandling har ansættelseskontrakter med mere end 20 ansatte, skal retten give kreditorerne mulighed for at træffe beslutning om nedsættelse af et kreditorudvalg.

Kreditorudvalget skal føre tilsyn med likvidatoren og hjælpe vedkommende i udførelsen af forretningsaktiviteter og føre tilsyn med driften i henhold til konkurslovens artikel 217, undersøge regnskaberne og andre fortegnelser vedrørende virksomheden og træffe beslutning om kontrol af omsætning og likvider. Kreditorudvalget kan give individuelle udvalgsmedlemmer beføjelse til at udføre individuelle opgaver inden for dets ansvarsområde.

Kreditorudvalget sørger navnlig for følgende inden for sit ansvarsområde:

1. undersøge likvidatorens rapporter om gennemførelsen af konkursbehandlingen og status for konkursboet
 2. gennemgå kassebøger og alle dokumenter, som likvidatoren har overtaget
 3. indgive indsigelser til retten mod likvidatorens handlinger
 4. godkende estimater over omkostningerne til konkursbehandlingen
 5. indgive en udtalelse til retten om likvidationen af skyldnerens aktiver efter anmodning fra retten
 6. indgive en udtalelse til retten om videreførelsen af skyldnerens virksomhed eller aktiviteter efter anmodning fra retten
 7. indgive en udtalelse til retten om anerkendelsen af begrundede tab, som er konstateret i opgørelsen af aktiver efter anmodning fra retten.
3. Kreditorudvalget skal underrette kreditorerne om gennemførelsen af konkursbehandlingen og status for konkursboet.

Kreditorudvalget

Retten indkalder til et kreditorudvalg. Ret til deltagelse indrømmes alle konkurskreditorer, alle konkurskreditorer med ret til særskilt opfyldelse, likvidatoren og den individuelle skyldner.

På mødet om rapporten og efterfølgende møder har kreditorudvalget beføjelse til at:

1. nedsætte et kreditorudvalg, hvis det ikke allerede nedsat, ændre dets sammensætning eller reducere antallet af udvalgsmedlemmer
2. udpege en ny likvidator
3. træffe beslutning om at videreføre eller standse skyldnerens aktiviteter og om betingelserne og vilkårene for likvidation af skyldnerens aktiver
4. pålægge likvidatoren at udforme en konkursordning
5. træffe beslutninger, som ligger inden for kreditorudvalgets kompetencer
6. træffe beslutning om andre forhold, som er relevante for gennemførelsen og afslutningen af konkursbehandlingen i henhold til konkursloven.

Kreditorudvalget kan anmode likvidatoren om at indgive underretninger og rapporter om virksomhedens status og drift. Hvis der ikke er nedsat et kreditorudvalg, kan kreditorudvalget kræve en verifikation af den omsætning og de likvider, der forvaltes af likvidatoren.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Ved indledningen af konkursbehandling bortfalder skyldnerens rettigheder som en juridisk person, og de overføres til likvidatoren. Ved indledningen af konkursbehandling overføres en individuel skyldners ret til at administrere og afhænde aktiver, der indgår i konkursboet, til likvidatoren.

Når konkursbehandlingen er blevet indledt, skal likvidatoren straks overtage og begynde at forvalte alle aktiver i konkursboet.

Likvidatoren kan på grundlag af en fuldbyrdsesafgørelse om indledningen af konkursbehandling anmode retten om at beordre skyldneren til at overdrage aktiver og fastlægge tvangsfuldbyrdsesforanstaltninger.

Likvidatoren kan, når afgørelsen om indledning af konkursbehandling er endelig, anmode retten om at beordre tredjemænd, som er i besiddelse af aktiver fra konkursboet, til at aflevere disse aktiver. Sammen med denne anmodning skal likvidatoren fremlægge dokumentation for ejerskabet til aktiverne. Retten træffer afgørelse om likvidatorens anmodning efter høring af de personer, som er i besiddelse af aktiver fra konkursboet.

Likvidatoren opstiller en liste over de enkelte aktiver i konkursboet. Den individuelle skyldner og personer, som i henhold til loven tidligere havde beføjelse til at repræsentere skyldneren, skal samarbejde med likvidatoren i denne forbindelse. Likvidatoren skal indsamle de nødvendige oplysninger fra de pågældende personer, medmindre dette vil forsinke insolvensbehandlingen unødigt.

Likvidatoren opstiller en liste over alle skyldnerens kreditorer, som vedkommende har kendskab til ud fra skyldnerens kassebøger og bilag, andre oplysninger fra skyldneren, anmeldelse af fordringer osv.

Likvidatoren opstiller en systematisk oversigt med hensyn til tidspunktet for indledning af konkursbehandling med angivelse og sammenligning af aktiverne i konkursboet og skyldnerens forpligtelser og deres vurdering.

Opgørelsen over konkursboet, listen over kreditorer og oversigten over aktiver og passiver skal fremlægges i retsregistret senest otte dage inden mødet om rapporten.

Skyldnerens pligt til at føre kassebøger og fremlægge regnskab i henhold til handels- og skatteloven berøres ikke af indledningen af konkursbehandling.

Likvidatoren skal opfylde disse forpligtelser vedrørende konkursboet.

Likvidatoren skal senest 15 dage inden mødet om rapporten forelægge retten en rapport om skyldnerens økonomiske situation og begrundelsen for denne situation, som offentliggøres på domstolens elektroniske portal (*e-Oglasna ploča suda*) senest otte dage inden mødet om rapporten.

Efter mødet om rapporten skal likvidatoren straks realisere aktiverne i konkursboet, hvis dette ikke er i strid med kreditormødets beslutning.

Likvidatoren skal realisere aktiverne fra konkursbehandlingen i overensstemmelse med kreditormødets og kreditordvalgets beslutninger.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Ved indledningen af konkursbehandling bortfalder skyldnerens rettigheder som en juridisk person, og de overføres til likvidatoren. Ved indledningen af konkursbehandling overføres en individuel skyldners ret til at administrere og afhænde aktiver, der indgår i konkursboet, til likvidatoren.

Når konkursbehandlingen er blevet indledt, skal likvidatoren straks overtage og begynde at forvalte alle aktiver i konkursboet.

Likvidatoren kan på grundlag af en fuldbyrdsesafgørelse om indledningen af konkursbehandling anmode retten om at beordre skyldneren til at overdrage aktiver og fastlægge tvangsfuldbyrdsesforanstaltninger.

Likvidatoren kan, når afgørelsen om indledning af konkursbehandling er endelig, anmode retten om at beordre tredjemænd, som er i besiddelse af aktiver fra konkursboet, til at aflevere disse aktiver. Sammen med denne anmodning skal likvidatoren fremlægge dokumentation for ejerskabet af aktiverne. Retten træffer afgørelse om likvidatorens anmodning efter høring af de personer, som er i besiddelse af aktiver i konkursboet.

Likvidatoren opstiller en liste over de enkelte aktiver i konkursboet. Den individuelle skyldner og personer, som i henhold til loven tidligere havde beføjelse til at repræsentere skyldneren, skal samarbejde med likvidatoren i denne forbindelse. Likvidatoren skal indsamle de nødvendige oplysninger fra de pågældende personer, medmindre dette vil forsinke insolvensbehandlingen unødigt.

Likvidatoren opstiller en liste over alle skyldnerens kreditorer, som vedkommende har kendskab til ud fra skyldnerens kassebøger og bilag, andre oplysninger fra skyldneren, anmeldelse af fordringer osv.

Likvidatoren opstiller en systematisk oversigt med hensyn til tidspunktet for indledning af konkursbehandling med angivelse og sammenligning af aktiverne i konkursboet og skyldnerens forpligtelser og deres vurdering.

Opgørelsen over konkursboet, listen over kreditorer og oversigten over aktiver og passiver skal fremlægges i retsregistret senest otte dage inden mødet om rapporten.

Skyldnerens pligt til at føre kassebøger og fremlægge regnskab i henhold til handels- og skatteloven berøres ikke af indledningen af konkursbehandling.

Likvidatoren skal opfylde disse forpligtelser vedrørende konkursboet.

Likvidatoren skal senest 15 dage inden mødet om rapporten forelægge retten en rapport om skyldnerens økonomiske situation og begrundelsen for denne situation, som offentliggøres på domstolens elektroniske portal (*e-Oglasna ploča suda*) senest otte dage inden mødet om rapporten.

Efter mødet om rapporten skal likvidatoren straks realisere aktiverne i konkursboet, hvis dette ikke er i strid med kreditormødets beslutning.

Likvidatoren skal realisere aktiverne fra konkursbehandlingen i overensstemmelse med kreditormødets og kreditordvalgets beslutninger.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

a) Insolvensbehandling: Fordringer anmeldes til finansstilsynets kompetente enhed på en standardformular og ledsages af kopier af de dokumenter, der ligger til grund for fordringen, eller som dokumenterer fordringen.

Finansministeriets skatteforvaltning (*Ministarstvo financija – Porezna uprava*) kan anmelde fordringer vedrørende skatter, tillæg og obligatoriske forsikringsbidrag, som i henhold til loven skal trækkes af lønnen, samt andre fordringer, som denne forvaltning har beføjelse til at inddrive i henhold til særlige bestemmelser, bortset fra fordringer vedrørende skatter og tillæg af indkomst fra arbejde og bidrag fra grundbeløbet for personer, som er forsikret i forbindelse med et ansættelsesforhold.

Under insolvensbehandling kan skyldnerens ansatte og tidligere ansatte samt finansministeriets skatteforvaltning ikke anmelde fordringer, der udspringer af et ansættelsesforhold, afskedigelsesgodtgørelse op til det beløb, der er fastsat ved lov og kollektiv overenskomst, og fordringer baseret på erstatningskrav, der udspringer af arbejdsskader eller arbejdsrelateret sygdom. Disse fordringer kan ikke være omfattet af insolvensbehandling. Hvis sagsøgeren ikke har anmeldt disse fordringer i begæringen om indledning af insolvensbehandling, eller hvis vedkommende har anført dem ukorrekt, har skyldnerens ansatte og tidligere ansatte samt finansministeriets skatteforvaltning ret til at indgive en indsigelse.

I deres anmeldelse af fordringer skal kreditorer med ret til at søge særskilt opfyldelse (*razlučni vjerovnici*) fremlægge oplysninger om deres ret, retsgrundlaget for særskilt opfyldelse og den del af skyldnerens aktiver, som deres ret til særskilt opfyldelse finder anvendelse på, og de skal fremlægge en erklæring om, hvorvidt de giver afkald på retten til særskilt opfyldelse eller ej.

I deres anmeldelse af fordringer skal kreditorer med ret til at anmode om fritagelse af dele af skyldnerens aktiver fra insolvensboet (*izlučni vjerovnici*) fremlægge oplysninger om deres ret, retsgrundlaget for retten til fritagelse og den del af skyldnerens aktiver, som deres ret til fritagelse finder anvendelse på.

I deres anmeldelse af fordringer skal begge disse typer kreditorer (*razlučni vjerovnici* og *izlučni vjerovnici*) fremlægge en erklæring om deres samtykke eller afvisning af samtykke til suspension af indfrielse fra de aktiver, som deres ret til særskilt opfyldelse finder anvendelse på, eller suspension af opdelingen af aktiver, som deres ret til fritagelse finder anvendelse på, med henblik på at gennemføre rekonstruktionsplanen.

En insolvensaftale må ikke berøre kreditorers ret til særskilt opfyldelse fra de aktiver, som retten til særskilt opfyldelse finder anvendelse på, medmindre andet er fastsat i den pågældende aftale. Hvis insolvensaftalen udtrykkeligt bestemmer andet, skal den angive, hvilken del af disse kreditorers rettigheder der reduceres, hvor længe indfrielse udsættes, og hvilke andre bestemmelser i insolvensbehandlingen der finder anvendelse på disse rettigheder. Hvis kreditoren ikke anmelder en fordring, men fordringen er nævnt i begæringen om indledning af insolvensbehandling, anses en sådan fordring for anmeldt. Skyldneren og kuratoren, hvis en sådan er udpeget, skal angive deres stilling til kreditorernes anmeldte fordringer. Denne bemærkning indgives til finanstilsynets kompetente enhed på en standardformular, som for hver fordring skal indeholde følgende oplysninger:

1. fordringens nummer i tabellen over anmeldte fordringer
2. oplysninger til identifikation af kreditorerne
3. beløbet for den anmeldte fordring
4. skyldnerens og eventuelt kuratorens erklæring om anerkendelse eller anfægtelse af fordringen
5. beløbet for den anfægtede fordring
6. begrundelsen for, at den anfægtede fordring eller en del af fordringen ikke eksisterer.

Ved udløbet af fristen for indgivelse af bemærkninger vedrørende anmeldte fordringer kan skyldneren og den eventuelle kurator ikke længere anfægte fordringer, som de har anerkendt.

En kreditor kan anfægte en fordring anmeldt af en anden kreditor.

Anfægtelse af en fordring indgives til finanstilsynets kompetente enhed på en standardformular, som skal indeholde følgende oplysninger:

1. oplysninger til identifikation af den kreditor, der anfægter fordringen
2. referencenummeret på den anfægtede fordring i tabellen over anmeldte fordringer
3. oplysninger til identifikation af den kreditor, der har anmeldt den anfægtede fordring
4. beløbet for den anmeldte fordring, der anfægtes
5. en erklæring fra den kreditor, der anfægter fordringen
6. beløbet for den anfægtede fordring
7. begrundelsen for, at den anfægtede fordring eller en del af fordringen ikke eksisterer.

Finanstilsynet opstiller en tabel over anmeldte fordringer og en tabel over anfægtede fordringer på en standardformular.

b) Konkursbehandling: Fordringer anmeldes til likvidatoren på en standardformular i to eksemplarer og ledsages af kopier af de dokumenter, der ligger til grund for fordringen, eller som dokumenterer fordringen.

Likvidatoren udarbejder en liste over alle fordringer fra skyldnerens ansatte eller tidligere ansatte indtil indledningen af konkursbehandling, der angives som brutto- og nettobeløb. Der indgives to eksemplarer af anmeldelsen af fordringer til underskrift.

Fordringer fra kreditorer med lavere prioritet anmeldes kun efter særlig opfordring fra retten. I anmeldelsen af sådanne fordringer angives det, at de er af lavere prioritet, og kreditorens placering i konkursordenen angives.

Kreditorer med ret til at søge fritagelse (*izlučni vjerovnici*) skal oplyse likvidatoren om deres ret til fritagelse og retsgrundlaget for denne ret, og de skal angive de aktiver, som denne ret finder anvendelse på, eller i deres underretning angive deres ret til kompensation for retten til fritagelse.

Kreditorer, som har ret til særskilt opfyldelse (*razlučni vjerovnici*), skal oplyse likvidatoren om deres ret til særskilt opfyldelse og retsgrundlaget for denne ret, og de skal angive de aktiver, som denne ret finder anvendelse på. Hvis sådanne kreditorer også indgiver fordringer som konkurskreditorer, skal de i deres anmeldelse angive den del af den konkursramte skyldners aktiver, som deres ret til særskilt opfyldelse finder anvendelse på, og det beløb af deres fordring, som ikke forventes indfriet af den særskilte ret.

Kreditorer, som har ret til særskilt opfyldelse, som ikke oplyser likvidatoren om denne ret, fortaber retten til særskilt indfrielse. Kreditorer, som har ret til særskilt opfyldelse, fortaber undtagelsesvis deres ret til særskilt indfrielse og har ikke ret til at søge erstatning eller anden kompensation fra en konkursramt skyldner eller kreditor, hvis genstanden for retten til særskilt opfyldelse er blevet realiseret under konkursbehandlingen uden dem, og retten til særskilt opfyldelse ikke var blevet registreret i et offentligt register, eller likvidatoren ikke havde kendskab eller ikke kunne have haft kendskab dertil.

De anmeldte fordringer undersøges med hensyn til deres beløb og placering i konkursordenen på mødet til prøvelse af fordringer.

Likvidatoren skal specifikt angive, om hver anmeldt fordring anerkendes eller anfægtes.

De fordringer, der anfægtes af likvidatoren, den individuelle skyldner eller en af konkurskreditorerne, skal prøves særskilt. Retten til fritagelse og retten til særskilt opfyldelse er ikke underlagt undersøgelse.

En fordring anses for anerkendt, hvis den på mødet til prøvelse af fordringer anerkendes af likvidatoren og ikke anfægtes af en konkurskreditor, eller hvis en indsigelse afvises. Hvis en individuel skyldner anfægter en fordring, er dette ikke til hinder for anerkendelse af fordringen.

Retten opstiller en tabel over fordringer, der er blevet prøvet, hvori den for hver anmeldt fordring angiver det beløb, der er anerkendt for fordringen, dens placering i konkursordenen og den person, der har anfægtet fordringen. En individuel skyldners anfægtelser af fordringer angives også i tabellen.

Anerkendelsen af en fordring angives også af retten på vekslers og andre gældsinstrumenter.

På grundlag af tabellen over prøvede fordringer træffer retten en afgørelse om beløbet for og rækkefølgen af de enkelte anerkendte eller anfægtede fordringer. I medfør af denne afgørelse træffer retten også afgørelse om henvisning til sagsanlæg vedrørende anerkendelse eller anfægtelse af fordringer for retten.

Hvis likvidatoren har anfægtet fordringen, henviser retten kreditoren til at anlægge sag mod skyldneren med henblik på anerkendelse af den anfægtede fordring.

Hvis en af konkurskreditorerne har anfægtet en fordring, som likvidatoren har anerkendt, henviser retten denne kreditor til at anlægge sag med henblik på anerkendelse af den anfægtede fordring. I en sådan retssag handler den person, der modsætter sig fordringen, på vegne af skyldneren og for dennes regning.

Hvis fordringer fra skyldnerens ansatte og tidligere ansatte er blevet anfægtet, anlægges sagen om anerkendelse af de anfægtede fordringer i overensstemmelse med de generelle bestemmelser om insolvensbehandling ved retten og de særlige bestemmelser om arbejdsretlige tvister.

Hvis der foreligger et fuldbyrdsdokument vedrørende den anfægtede fordring, henviser retten den anfægtende part til at anlægge sag og fremlægge bevis for vedkommendes påstand.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Fyldestgørelsen af kreditorer sker på grundlag af cashflow. Efterstillede kreditorer tages ikke i betragtning ved delvis udlodning. Udlodningen foretages af likvidatoren. Inden hver udlodning skal likvidatoren indhente kreditorudvalgets samtykke eller rettens samtykke, hvis et kreditorudvalg ikke er nedsat.

De prioriterede fordringer øverst i konkursordenen omfatter fordringer fra skyldnerens ansatte og tidligere ansatte, der er opstået indtil datoen for indledning af konkursbehandling og udspringer af et ansættelsesforhold, som et samlet bruttobeløb, afskedigelsesgodtgørelse op til det beløb, der er fastsat ved lov og kollektiv overenskomst, og erstatningskrav, der udspringer af arbejdsskader eller arbejdsrelateret sygdom.

De næsthøjest prioriterede fordringer omfatter alle andre fordringer mod skyldneren, bortset fra fordringer, der anses for efterstillede.

Efter fyldestgørelsen af prioriterede fordringer fyldestgøres efterstillede fordringer i følgende rækkefølge:

1. renter, der er påløbet konkurskreditorens fordringer siden indledningen af konkursbehandlingen
2. de omkostninger, individuelle kreditorer har pådraget sig ved deres deltagelse i insolvensbehandlingen
3. bøder, der er udstedt for lovovertrædelser eller forseelser, og omkostninger, der følger af straffesager eller civile sager
4. fordringer, som kræver gratis levering af tjenesteydelser fra en skyldner
5. fordringer vedrørende tilbagebetaling af lån som erstatning for kapital fra et medlem af et selskab eller en tilsvarende fordring.

Udestående fordringer forfalder ved indledningen af konkursbehandling.

Fordringer vedrørende en resolitiv betingelse, som træder i kraft efter indledningen af konkursbehandling, anses for ubetingede fordringer, indtil en sådan betingelse træder i kraft.

Omkostningerne til konkursbehandling og konkursboets øvrige forpligtelser fyldestgøres først af konkursboet. Likvidatoren indfrier fordringerne i den rækkefølge, de forfalder.

Inden udlodningen opstiller likvidatoren en liste over fordringer, som medregnes ved udlodningen (udlodningslisten). Fordringerne fra skyldnerens ansatte og tidligere ansatte, som udspringer af et ansættelsesforhold, og som er opstået indtil datoen for indledning af konkursbehandling, medregnes i bruttobeløbet. Listen skal indeholde summen af fordringer og det tilgængelige beløb fra konkursboet, der skal udloddes blandt kreditorerne.

En kreditor, der har ret til særskilt opfyldelse, over for hvem skyldneren også hæfter personligt, bør senest 15 dage efter bekendtgørelsen af udlodningslisten fremlægge dokumentation for likvidatoren for, at vedkommende har givet afkald på retten til særskilt opfyldelse – og for hvilket beløb – eller at der ikke er tale om særskilt opfyldelse. Hvis sådan dokumentation ikke indgives rettidigt, medregnes fordringen ikke ved den delvise udlodning.

Fordringer med en suspensiv betingelse medregnes med deres fulde beløb ved delvis udlodning. Den andel, der vedrører disse fordringer, hensættes under udlodningen.

Under den endelige udlodning medregnes fordringer med en suspensiv betingelse ikke, hvis muligheden for fyldestgørelse er så fjern på tidspunktet for udlodningen, at den ikke har materiel værdi. I dette tilfælde medtages de beløb, der er hensat til opfyldelse af denne fordring under de tidligere udlodninger, i boet, hvorfra den endelige udlodning foretages.

De kreditorer, der var udelukket fra den delvise udlodning, og som efterfølgende opfylder de betingelser, der er anført i konkurslovens artikel 275 og 276, modtager samme beløb som de andre kreditorer fra konkursboets saldo ved den næste udlodning. Først da kan indfrielsen af andre kreditorens fordringer begynde.

Den endelige udlodning indledes, når realiseringen af konkursboet er afsluttet. Den endelige udlodning kan kun indledes med rettens godkendelse.

Hvis alle kreditorens fordringer kan indfries med deres fulde beløb ved den endelige udlodning, overfører likvidatoren et eventuelt overskydende beløb til den individuelle skyldner. Hvis skyldneren er en juridisk person, tildeles hver person, som har en interesse i skyldneren, den del af overskuddet, som denne person ville have ret til i tilfælde af afvikling uden for konkursbehandling.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

a) Insolvensbehandling: Hvis kreditorerne accepterer rekonstruktionsplanen, anerkender retten ved en afgørelse godkendelsen af rekonstruktionsplanen og bekræfter insolvensordningen, medmindre:

- en af kreditorerne med tilstrækkelig vished godtgør, at rekonstruktionsplanen reducerer rettighederne til et beløb, der er lavere end det, som de med rimelighed kan forvente at modtage uden rekonstruktion
- rekonstruktionsplanen med sandsynlighed viser, at dens gennemførelse vil sætte skyldneren i stand til at blive solvent inden udgangen af det indeværende år og inden for de to efterfølgende år
- rekonstruktionsplanen ikke omhandler indfrielse af de beløb, som kreditorerne ville modtage, hvis deres fordring ikke var blevet anfægtet, eller
- rekonstruktionsplanen omfatter forslag til kapitalisering af en eller flere kreditorens fordringer, og medlemmerne af skyldneren ikke har meddelt en beslutning mod en sådan aktivitet i henhold til selskabsloven (*Zakon o trgovačkim društvima*).

Hvis betingelserne for bekræftelse af insolvensordningen ikke er opfyldt, bestemmer retten ved en afgørelse, at insolvensordningen ikke er blevet bekræftet, og udsætter sagen.

En bekræftet insolvensaftale er retligt bindende for de kreditorer, der ikke deltog i insolvensbehandlingen, og de kreditorer, der deltog i insolvensbehandlingen, og deres anfægtede fordringer fastslås efterfølgende.

En skyldner, som har opnået fortjeneste af forpligtelser, som er blevet afskrevet under en bekræftet insolvensaftale, beholder denne fortjeneste indtil udløbet af perioden for opfyldelse af alle forpligtelser, der følger af insolvensaftalen.

Hvis en kreditor afskriver en skyldners fordring i overensstemmelse med en bekræftet insolvensaftale, anerkendes beløbet for den afskrevne fordring skattemæssigt som en fradragsberettiget udgift for kreditoren.

b) Konkursbehandling: Umiddelbart efter afslutningen af den endelige udlodning træffer retten en afgørelse om afslutning af konkursbehandlingen, som rettes til den myndighed, som forvalter det register, hvori skyldneren er registreret. Når en skyldner er blevet slettet fra registret, eksisterer vedkommende ikke længere som en juridisk person, og en skyldner, der er en fysisk person, fratages sin status som individuel erhvervsdrivende, iværksætter eller selvstændig.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Konkurskreditorer kan efter afslutningen af konkursbehandlingen mod en individuel skyldner fortsætte den ubegrænsede indsats for at inddrive deres udestående fordringer.

Konkurskreditorer kan gøre deres fordringer over for skyldneren gældende ved en afgørelse om anerkendelse af deres fordringer, hvis fordringerne er blevet anerkendt og ikke er blevet anfægtet af skyldneren på mødet til prøvelse af fordringer. En fordring, hvis anfægtelse ikke fik medhold, svarer til en ikkeanfægtet fordring.

Efter anmodning fra likvidatoren eller en af kreditorerne eller på eget initiativ træffer retten afgørelse om videreførelse af proceduren med henblik på efterfølgende udlodning, hvis følgende gør sig gældende efter det endelige retsmøde:

1. forudsætningerne for udlodning af de hensatte beløb til kreditorerne er opfyldt
2. beløb, der er betalt fra konkursboet, er blevet tilbageført til konkursboet
3. der er fundet aktiver, som indgår i konkursboet

Retten træffer afgørelse om videreførelse af sagen med henblik på efterfølgende udlodning, selv om insolvensbehandlingen er blevet afsluttet.

Retten kan afstå fra efterfølgende udlodning og overføre det beløb, der er tilgængeligt til udlodning, til kreditorer eller overføre den ejendel, der er blevet fundet, til den individuelle skyldner, hvis retten finder det hensigtsmæssigt, fordi der er tale om et ubetydeligt beløb, eller på grund af ejendelens ringe værdi og de omkostninger, der er forbundet med videreførelsen af sagen med henblik på efterfølgende udlodning. Retten kan gøre videreførelsen af sagen med henblik på efterfølgende udlodning betinget af en forhåndsbetaling af sagsomkostningerne.

Efter gennemførelsen af den efterfølgende udlodning træffer retten afgørelse om afslutning af konkursbehandlingen.

Når der er truffet afgørelse om den efterfølgende udlodning, udlodder likvidatoren efter den endelige liste det tilgængelige beløb eller det beløb, der er opnået ved realiseringen af den del af konkursboet, der efterfølgende blev fundet. Likvidatoren afleverer det endelige regnskab til retten.

Kreditorerne i konkursboet, hvis fordringer likvidatoren har fået kendskab til:

1. under den delvise udlodning, efter at andelen til udlodning er blevet fastsat
2. under den endelige udlodning efter afslutning af det endelige retsmøde
3. under den efterfølgende udlodning, efter at listen vedrørende denne udlodning er blevet offentliggjort

kan kun kræve opfyldelse fra konkursboets saldo efter udlodningen.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Hver kreditor afholder sine egne omkostninger til insolvensbehandling og konkursbehandling, medmindre andet er fastsat i konkursloven.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Retshandler, der gennemføres inden indledningen af konkursbehandling, som påvirker den ensartede fyldestgørelse af konkurskreditorer (medfører skade for kreditorer), eller som begunstiger visse kreditorer frem for andre (fortrinsbehandling af kreditorer), kan anfægtes af likvidatoren på vegne af skyldneren og af konkurskreditorerne i overensstemmelse med konkurslovens bestemmelser. Undladelser, som har bevirket, at skyldneren har fortabt en ret, eller på grundlag af hvilke økonomiske fordringer mod vedkommende er fremsat, opretholdt eller sikret, vurderes at svare til sådanne retshandler.

En retshandel, som indrømmer eller tillader en kreditor sikkerhed eller fyldestgørelse på en måde og på et tidspunkt, som er kongruent med materialiteten af vedkommendes rettigheder (kongruent fyldestgørelse), og som blev gennemført inden for de sidste tre måneder inden indgivelsen af en begæring om indledning af konkursbehandling, kan anfægtes, hvis skyldneren på tidspunktet på handelen var insolvent, og kreditoren havde kendskab til denne insolvens.

En retshandel, som indrømmer eller tillader en kreditor sikkerhed eller fyldestgørelse i overensstemmelse med vedkommendes rettigheder, kan anfægtes, hvis den blev gennemført efter indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, og hvis kreditoren på tidspunktet for handelen havde kendskab til insolvensen eller til begæringen om indledning af konkursbehandling.

Kreditoren anses for at have haft kendskab til insolvensen eller til begæringen om indledning af konkursbehandling, hvis vedkommende havde kendskab til eller burde have haft kendskab til de omstændigheder, hvorfra det må have været indlysende, at der var tale om insolvens, eller at en begæring om indledning af konkursbehandling var blevet indgivet.

Personer, som havde en nær forbindelse til skyldneren på tidspunktet for handelen, anses for at have haft kendskab til insolvensen og til begæringen om indledning af konkursbehandling.

En retshandel, som indrømmer eller tillader sikkerhed eller fyldestgørelse til en kreditor, som ikke havde retten til at fremsætte en fordring, eller som ikke havde ret til at fremsætte en fordring på den pågældende måde eller på det pågældende tidspunkt, kan anfægtes:

1. hvis den blev gennemført i løbet af den sidste måned inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling eller efter indgivelsen af begæringen, eller
2. hvis den blev gennemført i løbet af den tredje eller den anden måned inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, og skyldneren var insolvent på det pågældende tidspunkt, eller
3. hvis den blev gennemført i løbet af den tredje eller den anden måned inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, og kreditoren på det pågældende tidspunkt vidste, at handelen ville medføre skade for konkurskreditorerne.

En kreditor anses for at have vidst, at handelen ville medføre skade for andre kreditorer, hvis denne kreditor havde kendskab til eller burde have haft kendskab til de omstændigheder, hvorfra det må have været indlysende, at kreditorerne ville lide skade. Personer, som havde en nær forbindelse til skyldneren på tidspunktet for handelen, anses for at have vidst, at handelen ville medføre skade for konkurskreditorerne.

En retshandel, der gennemføres af skyldneren, som direkte medfører skade for konkurskreditorerne, kan anfægtes:

1. hvis den blev gennemført i de tre måneder inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, hvis skyldneren var insolvent på tidspunktet for handelen, og hvis den anden part havde kendskab til insolvensen, eller
2. hvis den blev gennemført efter indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, og hvis den anden person på tidspunktet for retshandelen havde kendskab eller burde have haft kendskab til insolvensen eller begæringen om indledning af konkursbehandling.

Enhver retshandel, der gennemføres af skyldneren, som medfører fortabelse af skyldnerens rettigheder, eller som er til hinder for udøvelsen af skyldnerens rettigheder, eller enhver handel, på hvis grundlag en økonomisk fordring mod skyldneren kan baseres eller fuldbyrdes, behandles ligeledes som en handel, der fører til direkte skade for kreditorerne.

En retshandel, der gennemføres af skyldneren inden for de sidste ti år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling eller derefter med det formål at forårsage skade for kreditorer, kan anfægtes, hvis den anden part havde kendskab til skyldnerens hensigt på tidspunktet for handelen.

Kendskab til hensigt formodes, hvis den anden part vidste, at skyldneren risikerede insolvens, og at denne handel ville medføre skade for kreditorerne.

Kreditoren anses for at have vidst, at skyldneren risikerede insolvens, og at en sådan handel ville skade kreditorerne, hvis den pågældende kreditor havde kendskab til eller burde have haft kendskab til de omstændigheder, hvorfra det må have været indlysende, at skyldneren var insolvent, og at en sådan handel ville medføre skade for kreditorerne.

Kontrakter vedrørende økonomiske interesser, som skyldneren og personer med nære forbindelser til skyldneren har indgået, kan anfægtes, hvis de medfører direkte skade for kreditorerne. En sådan kontrakt kan ikke anfægtes, hvis den blev indgået mere end to år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, eller hvis den anden part godtgør, at vedkommende på tidspunktet for kontraktens indgåelse ikke havde kendskab til skyldnerens hensigt om at skade kreditorerne.

En retshandel, som skyldneren har gennemført uden modydelse eller mod ubetydelig modydelse, kan anfægtes, medmindre den blev gennemført fire år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling. Hvis der er tale om en lejlighedsvis gave af ubetydelig værdi, kan handelen ikke anfægtes.

En retshandel, hvormed et medlem af selskabet fremsætter et krav om tilbagebetaling af et lån, der er anvendt til erstatning af kapital, eller et tilsvarende krav, er ugyldigt:

1. hvis der stilles sikkerhed, og hvis handelen blev gennemført inden for de seneste fem år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling eller derefter
2. hvis den garanterer indfrielsen, og hvis handelen blev gennemført i løbet af det sidste år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling eller derefter.

En retshandel, hvormed den andel, der tilhører en stille interessent i selskabet, returneres til vedkommende helt eller delvist, eller hvormed der gives afkald på vedkommendes andel af det opståede tab, kan anfægtes, hvis den kontrakt, der ligger til grund for en sådan handel, blev indgået i løbet af det sidste år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling mod selskabet eller derefter. Det samme gælder, hvis den stille interessent afvikles i overensstemmelse med kontrakten.

I tilfælde af kongruent fyldestgørelse kan betalinger, som skyldneren har indfriet ved brug af vekslere, ikke kræves tilbagebetalt af modtageren, hvis modtageren i henhold til loven om værdipapirer ville have et krav mod andre skyldnere, såfremt de afviste at acceptere betalingen.

En retshandel vurderes at være blevet gennemført på det tidspunkt, hvor dens retsvirkninger opstod.

Hvis en retshandel skal være registreret i en offentlig fortegnelse eller et offentligt register for at være gyldigt, anses retshandelen for at være blevet gennemført, når de andre forudsætninger for gyldighed er opfyldt, skyldneren har afgivet bindende erklæring om sin hensigt om at foretage en sådan registrering, og den anden part har indgivet en anmodning om registrering af en retlig ændring. Denne bestemmelse finder også anvendelse på anmodninger om forhåndsregistrering for at sikre retten til en retlig ændring.

Hvis en retshandel er underlagt en betingelse eller frist, tages det tidspunkt, hvor den blev gennemført i betragtning, ikke det tidspunkt, hvor betingelsen forekommer, eller fristen udløber.

En retshandel, for hvilken der er indhentet en fuldbyrdsordre, og en retshandel, der er gennemført inden for fuldbyrdsproceduren, kan anfægtes.

Hvis skyldneren for gennemførelsen af handelen har accepteret en modydelse af samme værdi, som direkte er blevet en del af vedkommendes aktiver, kan den retshandel, der ligger til grund herfor, kun anfægtes, hvis der har været tale om bevidst skade.

Likvidatoren kan på vegne af skyldneren anfægte skyldnerens retshandler efter rettens godkendelse. Klagen indgives mod den person, over for hvem den anfægtede handel blev gennemført.

Likvidatoren kan indgive en klage for at anfægte retshandler inden for et år og seks måneder fra datoen for indledning af konkursbehandling.

Hver konkurskreditor kan i eget navn og for egen regning anlægge sag for at anfægte retshandler, hvis:

- likvidatoren ikke har anlagt sag for at anfægte retshandlerne inden for den frist, der er anført i konkurslovens artikel 212, stk. 3, dvs. tre måneder fra udløbet af den frist, der er anført i konkurslovens artikel 212, stk. 3

- likvidatoren trækker en sag om anfægtelse af retshandlerne tilbage – inden for tre måneder efter offentliggørelsen af den endelige afgørelse, som bekræfter sagens tilbagetrækning på domstolens elektroniske portal (*e-Oglasna ploča suda*)

- de tidligere har anmodet om en erklæring fra likvidatoren, og likvidatoren har anført, at vedkommende ikke vil anlægge sag for at anfægte retshandlerne – inden for tre måneder fra offentliggørelsen af likvidatorens erklæring på domstolens elektroniske portal

- de tidligere har anmodet om en erklæring fra likvidatoren, og likvidatoren inden for de tre måneder ikke har anført, om vedkommende vil anlægge sag for at anfægte retshandlerne – inden for tre måneder fra offentliggørelsen af opfordringen til at fremsætte en sådan erklæring.

Hvis anmodningen om at anfægte retshandler er blevet imødekommet, har den anfægtede retshandel ingen retsvirkning over for konkursboet, og den anden part skal til konkursboet returnere alle materielle fordele, der er opnået gennem den anfægtede handel, medmindre andet er anført i konkursloven. Et fuldbyrdsforslag baseret på afgørelsen om at imødekomme anmodningen om at anfægte retshandler kan indgives af likvidatoren på vegne af skyldneren eller konkursboet og for vedkommendes regning og af en konkurskreditor på egne vegne og til fordel for den konkursramte skyldner eller konkursboet.

En person, der accepterer at udføre en handling uden compensation eller med ubetydelig compensation, skal kun tilbagelevere det, som vedkommende har modtaget, hvis denne er blevet beriget deraf, medmindre vedkommende vidste eller burde have vidst, at en sådan handling ville skade kreditorerne.

En endelig afgørelse i sagen om anfægtelse af retshandler finder anvendelse på den konkursramte skyldner, konkursboet og alle konkurskreditorer, medmindre andet er bestemt i konkursloven.

Hvis retten har accepteret anmodningen om at anfægte en retshandel, skal modtageren til konkursboet returnere alle materielle fordele opnået gennem den anfægtede handel. Når disse fordele er blevet returneret til konkursboet, har de sagsøgende kreditorer ret til privilegeret fyldestgørelse af disse fordele i forhold til størrelsen af deres anerkendte fordringer.

Skyldnerens retshandler kan anfægtes ved at indgive en indsigelse i et søgsmål uden forældelsesfrist.

En retshandel kan anfægtes over for modpartens arving eller anden retlig efterfølger.

En retshandel kan anfægtes over for modpartens arving eller anden retlig efterfølger:

1. hvis den retlige efterfølger på tidspunktet for erhvervelsen havde kendskab til de omstændigheder, der ligger til grund for ugyldiggørelsen af den retlige forgængers erhvervelse
2. hvis den retlige efterfølger på tidspunktet for erhvervelsen var en person med en nær forbindelse til skyldneren, medmindre personen godtgør, at han eller hun på daværende tidspunkt ikke havde kendskab til de omstændigheder, der ligger til grund for ugyldiggørelsen af den retlige forgængers erhvervelse
3. hvis det erhvervede blev overført til den retlige efterfølger uden compensation eller med ubetydelig compensation.

En retshandel, der er gennemført efter indledningen af konkursbehandling, som forbliver gyldig i henhold til reglerne om princippet om tillid til offentlige registre, kan anfægtes i henhold til reglerne om anfægtelse af retshandler, der er gennemført inden indledningen af konkursbehandling.

Sidste opdatering: 08/09/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Italien

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Der kan indledes insolvensbehandling mod erhvervsdrivende (fysiske personer eller virksomheder), forudsat at de enten har:

- a) aktiver for 300 000,00 EUR eller derover i tre år forud for begæringen om insolvens eller forlig
- b) en årlig bruttoindkomst på 200 000,00 EUR eller derover i hvert af de tre år forud for begæringen om insolvens eller forlig
- c) en samlet gæld (på tidspunktet for begæring af insolvens eller forlig) på 500 000,00 EUR eller derover (uanset på hvilken dato, den opstod).

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

a) Insolvens kræver, at virksomheden er insolvent, og der kan begæres insolvens af:

- skyldner
- en kreditor
- anklagemyndigheden.

b) En ordning med kreditorerne (*concordato preventivo*) kræver, at virksomheden er kriseramt (dvs. er i finansielle vanskeligheder, som ikke er alvorlige nok til at forårsage insolvens); kun skyldneren kan søge herom.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Alle aktiver indgår i konkursboet med undtagelse af følgende:

1) strengt personlige ejendele og rettigheder

2) underholdsbidrag, lønninger og pensioner, samt hvad den insolvente optjener i sit arbejde inden for rammerne af det, der er nødvendigt for at forsørge sig selv og sin familie

3) indkomst af den insolvente børns aktiver, som han/hun har rådighed over efter loven, aktiver i fonde, der er lagt til side til familiens behov (*fondo patrimoniale*) og indtægten heraf med forbehold af bestemmelserne i artikel 170 i den civile lovbog

4) genstande, hvori der ifølge lovgivningen ikke må foretages arrest.

Konkursboet omfatter også alle aktiver, den insolvente har erhvervet, efter at insolvensbehandlingen er indledt, men omfatter ikke gæld, den insolvente har sat sig i for at erhverve og bevare de pågældende aktiver.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Kuratoren (bobestyreren) har beføjelse/pligt til at forvalte aktiverne, sælge dem og fordele provenuet til kreditorerne.

Den insolvente skyldner kan få stillet spørgsmål af bobestyreren for at afgive oplysninger og kan anfægte de foranstaltninger, bobestyreren og den beskikkede kurator træffer, men kun hvis de er truffet i strid med loven (og derfor ikke blot af praktiske grunde).

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Personer, der skal betale penge til kurator, kan modregne denne gæld i en fordring (*controcredito*) i forbindelse med den samme sag, men kun hvis både gæld og fordring er opstået, inden insolvensbehandlingen blev indledt.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Bobestyreren kan afgøre, om kontrakter, som var i kraft, da insolvensbehandlingen blev indledt, bør fortsætte eller afsluttes.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Kreditorer kan kun træffe retlige foranstaltninger efter indledningen af insolvensbehandlingen, hvis bobestyreren undlader at handle, dvs. (bevidst eller blot ved forsømmelighed) ikke træffer sådanne foranstaltninger.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Retssager anlagt af en kreditor mod en person, som efterfølgende erklæres insolvent, kan kun videreføres af bobestyreren.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Kreditorudvalget består af tre eller fem kreditorer og har betydelige beføjelser til at:

– tillade transaktioner, forlig, opgivelse af retssager, anerkendelse af tredjemands rettigheder, aflysning af pantebreve, tilbagelevering af værdipapirer, indløsning af obligationer, vedgåelse af arv og accept af gaver samt alle andre handlinger i forbindelse med særlig bobehandling

– anmode retten om udskiftning af bobestyreren

– godkende afviklingsplanen

– tillade, at bobestyreren overtager kontrakter, der var i kraft på datoen for insolvenserklæringen

– deltage i udarbejdelsen af fortegnelsen over den insolvente skyldners aktiver

– have adgang til alle dokumenter, der vedrører sagens behandling

– tillade bobestyreren at holde et eller flere aktiver uden for bomassen eller opgive afviklingen af dem, hvis afvikling synes åbenbart uhensigtsmæssig

– anmode den beskikkede kurator om udsættelse af salget af aktiver.

Ud over ovennævnte aktive administrative beføjelser fremsætter kreditorudvalget udtalelser om de foranstaltninger, der træffes af den beskikkede kurator, nemlig om:

– at tillade sikrede kreditorer at sælge aktiver, de besidder som sikkerhed

– at tillade den beskikkede kurator at fortsætte selskabets drift midlertidigt (kreditorudvalget skal godkende fortsættelsen)

– at tillade den beskikkede kurator at bortforpagte forretningen (kreditorudvalget skal godkende forpagtningsaftalen).

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Bobestyreren må (med forbehold af forudgående tilladelse):

– fortsætte med at drive virksomheden

– bortforpagte virksomheden

– sælge alle aktiver med henblik på at fordele provenuet til kreditorerne

– beslutte ikke at sælge aktiver af ringe værdi.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

En kreditor kan anmode retten om at få en skyldner erklæret insolvent. Det er ikke nødvendigt, at kreditor har et tvangsfuldbyrdsdokument; det er derimod vigtigt, at der er dokumentation for kravet.

Alle kreditorer (herunder dem, der begærede og fik insolvenserklæringen) skal søge om at få deres krav anerkendt efter indledningen af insolvensbehandlingen.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Kreditorer kan fremsætte deres krav uden advokatbistand.

Deres begæringer skal indeholde dokumentation for kravet og skal fremsendes elektronisk (under anvendelse af certificeret elektronisk post)

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Provenuet fra salg af aktiverne fordeles mellem alle kreditorer i prioriteret rækkefølge. Ifølge lovgivningen har mange krav (realkreditlån, værdipapirer, almindelige eller særlige privilegerede fordringer) prioriterede rettigheder i forhold til nogle eller alle aktiverne.

Hvis (som det næsten altid sker) provenuet af salget er utilstrækkeligt til at opfylde alle krav, fordeles det ikke i forhold til fordringsbeløbet, men i den prioriterede rækkefølge, der er fastlagt i den civile lovbog.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Insolvensbehandlingen er afsluttet, når:

– der ikke er fremsat nogen krav

– alle krav er opfyldt

– hele provenuet fra salget af aktiverne er blevet fordelt

– det er fastslået, at der ikke er nogen aktiver at sælge eller andre indtægter.

Når insolvensbehandlingen er afsluttet, genvinder den insolvente skyldner sin evne til at anlægge og være part i retssager og kan erhverve aktiver uden bobestyrerens vidende.

Ordninger med kreditorer afsluttes, når aftalen mellem skyldner og kreditorer er godkendt, men når aftalen kræver afhændelse af aktiver (*concordato liquidatorio*), fortsætter sagen med salget og er derfor afsluttet, når alle aktiver er solgt, og provenuet er blevet fordelt mellem kreditorerne.

Når en ordning med kreditorer er afsluttet, frigøres den insolvente skyldner for al sin gæld.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Når insolvensbehandlingen er afsluttet, kan kreditorerne anlægge sag mod skyldneren for at inddrive restgælden (dvs. den del af gælden, som ikke blev indfriet af bobestyreren), medmindre der har fundet gældseftergivelse sted, for i så fald kan kreditorerne ikke kræve noget af den insolvente skyldner.

Når en ordning med kreditorerne er afsluttet, kan kreditorerne ikke kræve noget af skyldneren. Undlader skyldner at opfylde sine forpligtelser, kan kreditorerne dog inden for et år søge om at få ophævet ordningen.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Omkostningerne ved insolvensbehandling afholdes af konkursboet selv og betales af provenuet fra salg af aktiverne.

Hvis der ikke er nogen aktiver, betaler staten bobestyreren og de udgifter, denne har afholdt.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Retshandler, der gennemføres af den insolvente skyldner før indledningen af insolvensbehandlingen, kan tilbagekaldes, hvis de blev gennemført inden for en bestemt periode (et år eller seks måneder) før behandlingens indledning.

Retshandler, der gennemføres af den insolvente skyldner efter indledningen af insolvensbehandlingen, er ugyldige.

Retshandler i forbindelse med særlig bobehandling under ordninger med kreditorer og uden retts tilladelse er ugyldige.

Sidste opdatering: 03/01/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Cypem

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Konkurs (*ptóchevis*): Et konkursdekret (*diátagma ptóchevisis*) afsiges udelukkende over for en fysisk person, som er insolvent.

Opløsning (*ekkathárisis*): Et opløsningsdekret (*diátagma ekkathárisis*) afsiges over for en juridisk person. Frivillig opløsning (*ekoúsia ekkathárisis*), udenretslig eller under retsligt tilsyn, vedrører også juridiske personer.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Konkurs: Bestemmelserne om fysiske personers konkurs findes i konkursloven (*perí Ptóchevisis Nómos*, kapitel 5), som er blevet ændret væsentligt i løbet af de seneste to år som følge af forandringer i landets økonomiske og sociale situation.

I tilfælde af gæld for et beløb på over 15 000 EUR kan en fordringshaver eller skyldner selv indgive konkursbegæring, forudsat at betingelserne for indledning af konkursbehandling er opfyldt, og at skyldner befandt sig i Cypem eller var bosiddende eller drev virksomhed i Cypem eller var medlem af en virksomhed eller et partnerskab, der drev virksomhed i Cypem.

Betingelserne for indledning af konkursbehandling mod en skyldner er f.eks. opfyldt (ved skyldners *práxi ptóchevisis* – en såkaldt "konkurshandling"), når:

a) en fordringshaver opnår en endelig retskendelse mod skyldner vedrørende et hvilket som helst beløb, og denne undlader at betale beløbet

b) skyldner indgiver en erklæring om, at han eller hun er ude af stand til at betale sin gæld

c) han eller hun indgiver en konkursbegæring

d) en personlig afbetalingsplan, som skyldner var part i, anses for ikke at være blevet overholdt eller er bragt til ophør i overensstemmelse med bestemmelserne i lov om fysiske personers insolvens (*perí Aferengyótitas Fysikón Prosópon Nómos*).

Opløsning af virksomheder: En virksomhed kan opløses, enten fordi den er ude af stand til at betale sin gæld eller som følge af en særlig beslutning truffet af virksomheden om dens opløsning ved likvidation af dens aktiver og tilbagebetaling af hele eller en del af dens gæld. Der kan afsiges et opløsningsdekret, hvis en virksomhed ikke er i stand til at afvikle sin gæld. Det skyldige beløb skal overstige 5 000 EUR. En opløsningsbegæring indgives til retten af en fordringshaver eller af virksomhedens aktionærer.

Frivillig opløsning:

Der er tre typer frivillig opløsning:

Frivillig opløsning godkendt af fordringshaverne (*ekoúsia ekkathárisi apó pistotés*): Der er tale om en udenretslig opløsning, der finder sted, hvis virksomheden er insolvent, og dens bestyrelse beslutter at opløse den. Frivillig opløsning godkendt af fordringshaverne indledes ved, at fordringshaverne indkaldes til et møde, hvor de skal tage stilling til en særlig beslutning om frivillig opløsning vedtaget af aktionærerne på en generalforsamling.

Frivillig opløsning godkendt af medlemmene (*ekoúsia ekkathárisi apó méli*): Her er der også tale om en udenretslig opløsning. Proceduren indledes ved, at aktionærerne træffer en særlig beslutning på en generalforsamling, mens virksomheden er solvent.

Frivillig opløsning under retsligt tilsyn (*ekoúsia ekkathárisi ypó tin epoptela tou Dikastíriou*): Når en virksomhed har vedtaget en beslutning om frivillig opløsning, kan retten afsige et dekret om, at opløsningen skal ske under retsligt tilsyn.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Konkurs: Konkursboet består af alle de aktiver, som den konkursramte skyldner ejer på det tidspunkt, hvor konkursbehandlingen indledes, eller som erhverves af eller tilfalder den konkursramte inden dennes gældssanering, bortset fra aktiver, der er nødvendige for den konkursramtes og dennes families overlevelse.

Aktiver erhvervet efter indledningen af konkursbehandlingen og inden gældssaneringen eller annulleringen af konkursen, er en del af konkursboet.

Opløsning: De aktiver, der er omfattet af likvidationen, er de aktiver, der tilhørte virksomheden, inden opløsningsdekretet blev afsagt eller inden datoen for den særlige beslutning om frivillig opløsning.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Konkurs: Når der afsiges et konkursdekret, bliver den officielle modtager (*epísimos paralíptis*) bobestyrer. På et senere tidspunkt kan enhver autoriseret kurator (*adeiodotiménos sýmoulos aferengyótitas*) udnævnes til bobestyrer (*diacheiristís*). Bobestyreren har til opgave at sælge den konkursramtes aktiver og fordele indtægterne mellem fordringshaverne. Når den officielle modtager eller en kurator varetager sine opgaver som bobestyrer, bevarer den konkursramte ejerskabet over alle sine aktiver, som dog fra datoen for indledningen af konkursbehandlingen udelukkende forvaltes af bobestyreren.

Opløsning: Når der afsiges et opløsningsdekret, og fordringshaverne ikke har udnævnt en likvidator, bliver den officielle modtager automatisk likvidator (*ekkatharistís*), medmindre en autoriseret kurator er udpeget som likvidator efter den officielle modtagers anmodning herom over for retten eller efter en beslutning truffet på et møde med deltagelse af virksomhedens fordringshavere og bidragsydere. Likvidatorens opgave er at realisere aktiverne i den virksomhed, der opløses, og fordele indtægterne mellem fordringshaverne og bidragsyderne. Når den officielle modtager eller kuratoren varetager sine opgaver som likvidator af den pågældende juridiske enheds aktiver, forvaltes aktiverne – på trods af at virksomheden fortsat ejer alle sine aktiver – af likvidatoren, som skal realisere aktiverne, fra datoen for indledningen af opløsningsproceduren.

Frivillig opløsning: I tilfælde af frivillig opløsning undlader virksomheden, fra datoen for indledningen af opløsningsproceduren, at videreføre sine aktiviteter, bortset fra de aktiviteter, der er nødvendige for en vellykket opløsning. Likvidatorens opgave er at realisere aktiverne i den opløste virksomhed og fordele indtægterne mellem fordringshaverne og bidragsyderne.

Frivillig opløsning godkendt af fordringshaverne: Fordringshaverne og virksomheden udpeger, på særskilte møder, den kurator, de ønsker at udnævne som virksomhedens likvidator. I tilfælde af uenighed mellem fordringshaverne og virksomheden udnævnes den kurator, som fordringshaverne har udpeget, som likvidator.

Frivillig opløsning godkendt af medlemmerne: Virksomheden udnævner, ved afgørelse truffet af generalforsamlingen, en autoriseret kurator som likvidator. Likvidatoren påtager sig ansvaret for at afvikle virksomheden og fordele dens aktiver. Når der er udnævnt en likvidator, har direktørerne ikke længere nogen beføjelser, medmindre det på en generalforsamling besluttet, eller likvidatoren godkender, at de fortsat kan varetage deres opgaver.

Frivillig opløsning under retsligt tilsyn: Når et opløsningsdekret fastsætter, at opløsningen skal foregå under retsligt tilsyn, kan retten i dekretet eller i et efterfølgende dekret udnævne endnu en likvidator. En likvidator, som er udnævnt af retten, har samme beføjelser, samme forpligtelser og samme status som en likvidator udnævnt i en særlig beslutning eller en beslutning truffet af fordringshaverne som beskrevet ovenfor.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Konkurs: I henhold til lovgivningen kan der foretages modregning, såfremt der foreligger gensidige kreditter, gensidig gæld eller andre gensidige transaktioner, som den konkursramte og en anden person indgik aftale om inden konkursdekretet, medmindre den anden person, da han eller hun ydede lånet, var bevidst om, at betingelserne for indledning af konkursbehandling mod skyldner var opfyldt.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Konkurs: Eksisterende lovlige aftaler, hvori den konkursramte er part, er fortsat gældende, og den konkursramte er fortsat personligt ansvarlig for at overholde betingelserne heri.

Opløsning: Eksisterende lovlige aftaler, som en virksomhed under likvidation er part i, er fortsat gældende. Det samme gælder lovlige aftaler indgået af virksomheder, der er under frivillig opløsning.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Konkurs: Når der indgives et søgsmål mod en konkursramt skyldner efter et konkursdekret, skal retten give tilladelse til, at søgsmålet behandles.

Opløsning: Når der indgives et søgsmål mod en virksomhed under likvidation efter et opløsningsdekret, skal retten give tilladelse til, at søgsmålet behandles.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Konkurs: Verserende sager mod en konkursramt skyldner fortsætter normalt, uden at retten skal give tilladelse hertil.

Opløsning: Verserende sager mod en virksomhed under likvidation kan udelukkende fortsætte med rettens tilladelse. Ansvar for håndteringen af sådanne sager overdrages til den officielle modtager eller virksomhedens likvidator.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Konkurs: For at deltage i konkursbehandlingen skal en fordringshaver have udfyldt den relevante blanket vedhæftet dokumentation for gælden (*epallithevisi chréous*). Den officielle modtager eller kuratoren, der fungerer som bobestyrer, beslutter, om dokumentationen skal anerkendes eller afvises. Efterfølgende udbetales der en dividende til fordringshaverne i den prioritetsorden, der er fastsat i konkursloven. Når dokumentationen er indleveret, kan fordringshaverne deltage i møder indkaldt af den officielle modtager eller den kurator, der er ansvarlig for likvidationen af virksomheden.

Opløsning: For at deltage i opløsningsproceduren skal en fordringshaver have udfyldt den relevante blanket vedhæftet dokumentation for gælden. Der gælder samme procedure som i forbindelse med konkurs, bortset fra at dividenden her fordeles i overensstemmelse med selskabsloven (*perí Etaireión Nómos*, kapitel 113).

Det samme gælder i forbindelse med frivillig opløsning, navnlig frivillig opløsning godkendt af fordringshaverne, hvor fordringshaverne deltager direkte fra begyndelsen af proceduren, hvor de indkaldes med henblik på at indstille en likvidator.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Konkurs: Bobestyreren har beføjelser til af hensyn til behandlingen at sælge fast ejendom på enhver måde, som han eller hun finder egnet. Efterfølgende udbetales der en dividende til fordringshaverne i den prioritetsorden, der er fastsat i konkursloven. Hvis der er pant i ejendommen, skal der indhentes en retskendelse.

Opløsning: En virksomheds likvidator kan af hensyn til behandlingen sælge virksomhedens faste ejendom på enhver måde, som han eller hun finder egnet. Efterfølgende udbetales der en dividende til fordringshaverne i den prioritetsorden, der er fastsat i selskabsloven. Hvis der er pant i ejendommen, skal der indhentes en retskendelse. Samme regler gælder for frivillig opløsning.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Konkurs: Når der afsiges et konkursdekret, kan fordringshavere indgive dokumentation for gæld, der er opstået frem til datoen for konkursdekretet eller opløsningsdekretet, og som vedrører opgjorte fordringer. Fordringer, der opstår efter datoen for konkursdekretet, henhører ikke under konkursbehandlingen, og fordringshavere skal træffe foranstaltninger over for den konkursramte selv.

Opløsning: Når der er afsagt et opløsningsdekret eller truffet en særlig beslutning om frivillig opløsning, kan fordringshavere indgive dokumentation for gæld, der er opstået frem til datoen for opløsningsdekretet eller den særlige beslutning, og som vedrører opgjorte fordringer. Fordringer, der opstår efter datoen for opløsningsdekretet eller den særlige beslutning, henhører ikke under opløsningsproceduren, og fordringshavere skal træffe foranstaltninger over for ledelsen i den virksomhed, der er under likvidation.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Konkurs: Når der er afsagt et konkursdekret, skal de enkelte fordringshavere, senest 35 dage efter datoen for offentliggørelsen af dekretet, indgive skriftlig dokumentation for gæld til den officielle modtager eller bobestyreren. Dokumentationen skal indeholde oplysninger om gælden og navne på alle kautionister samt oplysninger om, hvorvidt fordringshaver har sikkerhed. Den officielle modtager eller bobestyreren skal, inden for 10 dage, skriftligt anerkende eller afvise dokumentationen med henblik på udbetaling af dividenden. En fordringshaver eller kautionist, der er utilfreds med den officielle modtagers eller bobestyrerens beslutning, kan indbringe den for retten inden for en frist på 21 dage.

Opløsning: Når der er afsagt et opløsningsdekret, skal de enkelte fordringshavere, senest 35 dage efter datoen for offentliggørelsen af dekretet, indgive skriftlig dokumentation for gæld til den officielle modtager eller likvidatoren. Dokumentationen skal indeholde oplysninger om gælden og navne på alle kautionister samt oplysninger om, hvorvidt fordringshaver har sikkerhed. Den officielle modtager eller likvidatoren skal, inden for 10 dage, skriftligt anerkende eller afvise dokumentationen med henblik på udbetaling af dividenden. En fordringshaver eller kautionist, der er utilfreds med den officielle modtagers eller likvidatorens beslutning, kan indbringe den for retten inden for en frist på 21 dage. Samme regler gælder for frivillig opløsning.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Konkurs: Når konkursboet fordeles, rangordnes gælden ligeligt og proportionalt inden for hver kategori ("pari passu-reglen"), medmindre boet er tilstrækkeligt til at betale alle fordringshavere fuldt ud. Fordringer rangordnes som følger:

Bobestyrerens udlæg og vederlag

Gebyrer til den officielle modtager

Udgifter afholdt af en fordringshaver, som har indgivet konkursbegæring

Privilegeret gæld

Usikret gæld

Opløsning: Når likvidationsboet fordeles, rangordnes gælden ligeligt og proportionalt inden for hver kategori ("pari passu-reglen"), medmindre boet er tilstrækkeligt til at betale alle fordringshavere fuldt ud. Fordringer rangordnes som følger:

Likvidatorens udlæg og vederlag

Gebyrer til den officielle modtager eller likvidatoren

Udgifter afholdt af en fordringshaver, som har indgivet konkursbegæring

Privilegeret gæld

Flydende afgifter

Usikret gæld

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Konkurs: Den konkursramte skyldner kan indgive et skriftligt forslag til en akkordordning (*symvivasmós*) med hans eller hendes fordringshavere til den officielle modtager eller bobestyreren. Der afholdes et fordringshavermøde, på hvilket ordningen skal godkendes af et flertal af fordringshavere, som tegner sig for mindst tre fjerdedele af værdien af fordringerne for alle fordringshavere, der har dokumenteret deres gæld. Såfremt fordringshavere accepterer forslaget, anmoder den konkursramte skyldner eller den officielle modtager eller bobestyreren retten om at godkende ordningen. Rettens godkendelse binder alle de fordringshavere, som har dokumenteret deres gæld. Når akkordordningens betingelser er opfyldt, anses dokumenteret gæld for at være indfriet fuldt ud.

Fuldstændig afslutning af konkursbehandlingen finder sted, når konkursdekretet annulleres.

Opløsning: Fuldstændig afslutning af opløsningsproceduren finder sted, når virksomheden er endeligt opløst, eller når opløsningsdekretet annulleres.

Frivillige opløsningsprocedurer afsluttes, og den opløste virksomhed er endeligt opløst, tre måneder efter indgivelsen til den officielle modtager af virksomhedens endelige regnskab, der udarbejdes, når likvidationen er afsluttet, og virksomhedens aktiver er fordelt.

Dog gælder det, at hvis nogen har en juridisk interesse i at genoplive en virksomhed, der er blevet opløst efter en frivillig opløsning eller ved dekret, kan de senest to år efter opløsningen indgive en anmodning til retten herom.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Konkurs: I tilfælde af annullering af konkursdekretet, når fordringshavere har givet deres fulde samtykke uden at have modtaget fuld betaling, har fordringshavere ret til at gøre krav på de skyldige beløb efter annulleringen af dekretet.

Opløsning: I tilfælde af annullering af opløsningsdekretet, når fordringshavere har givet deres fulde samtykke uden at have modtaget fuld betaling, har fordringshavere ret til at gøre krav på de skyldige beløb efter annulleringen af dekretet.

Hvis nogen har en juridisk interesse i at genoplive en virksomhed, der er blevet opløst efter en frivillig opløsning eller ved dekret, kan de senest to år efter opløsningen indgive en anmodning til retten herom.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Konkurs: Omkostningerne til afsigelsen af konkursdekretet afholdes af den fordringshaver, der har indgivet konkursbegæringen. De udgifter, der skal betales til den officielle modtager, beløber sig til 500 EUR. De udgifter, der afholdes under konkursbehandlingen, betales fra konkursboet.

Opløsning: Omkostningerne til afsigelsen af opløsningsdekretet afholdes af den fordringshaver, der har indgivet konkursbegæringen. De udgifter, der skal betales til den officielle modtager, beløber sig til 500 EUR. De udgifter, der afholdes under opløsningsproceduren, likvidationen og fordelingen af virksomhedens aktiver, betales fra likvidationsboet.

Omkostningerne til indgivelse og registrering af dokumenter vedrørende frivillige opløsningsprocedurer hos den officielle modtager beløber sig i alt til ca. 440 EUR. De udgifter, der afholdes under opløsningsproceduren, likvidationen og fordelingen af virksomhedens aktiver, betales fra likvidationsboet.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Konkurs: Visse bestemmelser, der gælder for konkursbehandling, tillader bobestyreren at anmode retten om at inddrive fordringen til fordel for fordringshavere. Der er tale om følgende bestemmelser:

A. Svingagtig afhændelse (*dólia metavívasi*):

Hvis bobestyreren eller likvidatoren har dokumentation for, at en virksomheds eller en fysisk persons aktiver er blevet afhændet enten uden vurdering eller til en pris, der ligger væsentligt under deres reelle værdi, kan denne anmode retten om en kendelse om tilsidesættelse af den svingagtige afhændelse eller handling.

Hvis denne bestemmelse skal finde anvendelse, skal afhændelsen have fundet sted: a) inden for en periode på tre år op til datoen for en konkurs, medmindre den skete i god tro og mod vederlag, eller b) inden for en periode på ti år op til datoen for en konkurs, når den pågældende person, på tidspunktet for afhændelsen, var ude af stand til at betale al sin gæld uden afhændelse af aktiverne. Hvis der er tale om en virksomhed under likvidation, skal en handling, hvis den skal betragtes som svingagtig, være begået inden for en periode på seks måneder op til datoen for indledningen af opløsningen, dvs. den dato, hvorpå konkursbegæringen blev indgivet.

B. Svingagtig fortrinsbehandling (*dólia protímisi*):

Hvis bobestyreren eller likvidatoren har dokumentation for, at en fordringshaver har fået fortrinsbehandling, kan han eller hun anmode retten om en afgørelse, der tilsidesætter denne behandling.

Opløsning: Visse bestemmelser, der gælder for opløsningsprocedurer, tillader likvidatoren at anmode retten om at inddrive fordringen til fordel for fordringshavere. Der er tale om følgende bestemmelser:

A. Svingagtig afhændelse:

Hvis bobestyreren eller likvidatoren har dokumentation for, at en virksomheds eller en fysisk persons aktiver er blevet afhændet enten uden vurdering eller til en pris, der ligger væsentligt under deres reelle værdi, kan denne anmode retten om en kendelse om tilsidesættelse af den svingagtige afhændelse eller handling.

Hvis denne bestemmelse skal finde anvendelse, skal afhændelsen have fundet sted: a) inden for en periode på tre år op til datoen for en konkurs, medmindre den skete i god tro og mod vederlag, eller b) inden for en periode på ti år op til datoen for en konkurs, når den fysiske person, på tidspunktet for afhændelsen, var ude af stand til at betale al sin gæld uden afhændelse af aktiverne. Hvis der er tale om en virksomhed under likvidation, skal en handling, hvis den skal betragtes som svingagtig, være begået inden for en periode på seks måneder op til datoen for indledningen af opløsningen, dvs. den dato, hvorpå konkursbegæringen blev indgivet.

B. Svingagtig fortrinsbehandling:

Hvis bobestyreren eller likvidatoren har dokumentation for, at en fordringshaver har fået fortrinsbehandling, kan han eller hun anmode retten om en afgørelse, der tilsidesætter denne behandling.

Sidste opdatering: 15/06/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Litauen

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Der kan indledes insolvensbehandling af juridiske personer og fysiske personer.

Der kan indledes konkursbehandling, udenretslig konkursbehandling og rekonstruktionsbehandling af juridiske personer.

Der kan indledes konkursbehandling eller udenretslig konkursbehandling af enhver form for juridisk person, bortset fra budgetorganer, politiske partier, fagforeninger og religiøse samfund og foreninger.

Når der indledes konkursbehandling eller udenretslig konkursbehandling, sælges den juridiske persons aktiver, salgsprovenuet anvendes til fyldestgørelse af kreditorer, og den juridiske person likvideres som følge af konkursen.

Der kan indledes rekonstruktionsbehandling af enhver form for juridisk person, bortset fra budgetorganer, politiske partier, fagforeninger, religiøse samfund og foreninger, kreditinstitutter, betalingsorganer, udstedere af elektroniske penge, forsikrings- og genforsikringselskaber, administrationselskaber, investeringselskaber og værdipapirhandlere, som er underlagt offentlig ret. Formålet med rekonstruktionsbehandlingen er at gøre det muligt for juridiske personer i økonomiske vanskeligheder at blive solvente på ny, fastholde og udvikle deres aktiviteter, betale deres gæld, undgå konkurs og fortsætte deres forretningsaktiviteter. Den pågældende retlige enheds forpligtelser under rekonstruktionen er således fordelt over en periode på fire år på grundlag af en rekonstruktionsplan, der skal godkendes af den juridiske enheds medlemmer og kreditorer. Planens gennemførelsesperiode kan forlænges med yderligere et år. Der kan ikke indledes udenretslig rekonstruktionsbehandling.

En fysisk person kan indgive konkursbegæring mod en anden fysisk person, herunder landbrugere og selvstændige. Fysiske personer kan ikke gøres til genstand for udenretslig konkursbehandling.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Der kan indledes konkursbehandling af en juridisk person, når retten har konkluderet, at mindst et af følgende forhold gør sig gældende:

Selskabet er insolvent.

Selskabets lønudbetalinger til de ansatte og de dermed forbundne sociale bidrag er forsinkede.

Selskabet kan eller vil ikke kunne opfylde sine forpligtelser.

Et selskab anses for være insolvent, hvis det ikke er i stand til at opfylde sine forpligtelser (betaler ikke sin gæld, udfører ikke arbejde, der skal betales på forhånd osv.), og selskabets forfaldne forpligtelser (gæld, forsinket arbejde osv.) udgør mere end halvdelen af aktivernes bogførte værdi.

Der kan også indledes udenretslig konkursbehandling af en juridisk person, forudsat at der ikke verserer retssager vedrørende ejendomskrav mod selskabet, og at der ikke er iværksat inddrivelsesforanstaltninger over for selskabet på grundlag af eksigible dokumenter udstedt af domstole eller andre myndigheder. I forbindelse med udenretslig konkursbehandling behandles de spørgsmål, der henhører under rettens kompetence, på kreditormødet.

Der kan indledes rekonstruktionsbehandling af en juridisk person:

der ikke har bragt sine aktiviteter til ophør

der endnu ikke eller allerede er gået konkurs

der har eksisteret i mindst tre år, inden begæringen om rekonstruktion blev indgivet til retten

hvis der er gået mindst fem år siden:

a) rettens afgørelse om afslutning af rekonstruktionssagen

b) retskendelsen om afslutning af rekonstruktionen, fordi alle kreditorer har trukket deres fordringer tilbage, eller fordi selskabet under rekonstruktion har fyldestgjort alle kreditorer før den i rekonstruktionsplanen fastsatte frist.

Der kan indledes konkursbehandling af en fysisk person, der er insolvent og handler i god tro. En fysisk person kan erklæres insolvent, hvis vedkommende ikke er i stand til at betale forfalden gæld svarende til mere end 25 gange den månedlige mindsteløn som fastsat af Litauens regering.

Det vurderes, om en fysisk person er i god tro, ved at vurdere, om vedkommende har givet fuldstændige og nøjagtige oplysninger, og om vedkommende på tidspunktet for insolvensens indtræden har handlet i god tro, dvs. om vedkommende i løbet af de sidste tre år forud for konkursen har opfyldt kriterierne om forsigtighed og omhu og ikke bevidst har givet mulighed for akkumulering af udestående fordringer.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Alle aktiverne i et selskab, som er under konkurs- eller rekonstruktionsbehandling, uanset deres art (løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, ejendomsrettigheder osv.) eller beliggenhed, indgår i selskabets formue. De aktiver og indtægter, som selskabet har erhvervet under konkurs- eller rekonstruktionsbehandlingen, indgår også i selskabets formue og anvendes til dækning af udestående fordringer. I forbindelse med konkurs er udestående fordringers rangorden fastsat ved lov. I forbindelse med rekonstruktion er rangordenen fastsat i rekonstruktionsplanen. I forbindelse med konkursbehandling realiseres hele konkursboet, og provenuet anvendes til dækning af konkursomkostningerne og udestående fordringer. I forbindelse med rekonstruktion er det derimod kun de aktiver, der er angivet i rekonstruktionsplanen, som realiseres.

Der anvendes en særlig procedure for indtægter fra det konkursramte selskabs forretningsaktiviteter, idet disse indtægter anvendes til at dække de respektive driftsomkostninger. Alle betalinger vedrørende forretningsaktiviteter føres på selskabets særlige konto for forretningsaktiviteter (selskabets forretningskonto), som ikke kan anvendes til betalinger til andre kreditorer.

Hvis en fysisk person går konkurs, medtages alle den fysiske persons aktiver, uanset art (løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, ejendomsrettigheder osv.) eller beliggenhed, i opgørelsen. Kontanter, som den fysiske person er i besiddelse af, medtages dog ikke i opgørelsen, hvis de ikke overstiger den månedlige mindsteløn. Provenuet fra salget af alle personens aktiver (med de nedenfor anførte undtagelser) anvendes til fyldestgørelse af kreditorer.

I forbindelse med konkursbehandling af fysiske personer har den konkursramte ret til at bruge en bestemt andel af sin indtægt til at dække sine basale behov. Dette beløb fastsættes af retten, når konkursbehandlingen indledes, under hensyntagen til den konkursramtes behov og behovene hos de personer, over for hvem vedkommende har forsørgerpligt. Så snart retten har godkendt den fysiske persons plan for genopretning af solvensen, fastsættes det beløb, som vedkommende har til rådighed, i planen.

Den fysiske persons eneste bolig, der er nødvendig for at dække den fysiske persons behov og/eller behovene hos de personer, over for hvem vedkommende har forsørgerpligt, samt ethvert aktiv, der er nødvendigt for, at vedkommende kan udøve selvstændig virksomhed og/eller en landbrugsaktivitet, har også en særlig status. En konkursramt fysisk person kan også bevare sin rettighed til den pågældende ejendom, selv om der er pant i ejendommen, forudsat at det er aftalt med pantekreditoren og ikke krænker de andre kreditors rettigheder.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

I forbindelse med et selskabs konkursbehandling overtager den udpegede kurator ledelsen af selskabet, afhænder aktiverne, forestår salget af aktiverne og anvender salgsprovenuet til fyldestgørelse af kreditorer og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at likvidere selskabet. I forbindelse med et selskabs konkurs er kuratorens vigtigste opgaver:

- at repræsentere selskabet og varetage selskabets og alle kreditorernes interesser
- at overtage ledelsen af det konkursramte selskab og forvalte konkursboet
- at opsigte selskabets kontrakter, som ikke længere vil blive gennemført (herunder kontrakter med medlemmer af ledelsesorganer og ansatte)
- at anmode om midler fra garantifonden til bilæggelse af tvister med kreditorer/ansatte
- at indgå nødvendige tidsbegrænsede ansættelses- eller tjenesteydelseskontrakter under konkursbehandlingen, hvis det er relevant
- at kontrollere de fordringer, som kreditorerne har anmeldt, og forelægge listen for retten til godkendelse
- at føre tilsyn med det konkursramte selskabs forretningsaktiviteter
- at kontrollere de transaktioner, som selskabet har indgået i de sidste tre år inden indledningen af konkursbehandlingen
- at anlægge sag for at anfægte selskabets transaktioner, hvis de er i strid med selskabets operationelle mål og kan have bidraget til selskabets manglende evne til at betale sine kreditorer
- at anmode retten om at erklære forsættlig konkurs, hvis det er berettiget
- at indkalde til kreditormøder
- at udarbejde aktivitetsrapporter og forelægge disse på kreditormødet
- at fremlægge selskabets årsregnskaber og delårsregnskaber
- at gennemføre afgørelser, der træffes af retten og på kreditormøder
- at tilvejebringe oplysninger om konkursbehandlingen
- at forestå salget af det konkursramte selskabs aktiver
- at anvende de midler, der er opnået under konkursbehandlingen, til at betale gæld til kreditorer
- at gennemføre alle nødvendige foranstaltninger til likvidation og afregistrering af selskabet.

I forbindelse med rekonstruktion af et selskab deltager den udpegede rekonstruktør som uafhængig professionel konsulent i kontrollen af rekonstruktionsbehandlingen. Rekonstruktørens vigtigste opgaver er:

- at bidrage til udarbejdelsen og gennemgangen af selskabets rekonstruktionsplan og tage skridt til at sikre, at rekonstruktionsplanen udarbejdes, godkendes og gennemføres inden for den af retten fastsatte frist
 - at udarbejde skriftlige konklusioner om gennemførligheden af udkastet til rekonstruktionsplan
 - at overvåge aktiviteterne i ledelsesorganerne i selskabet under rekonstruktion, i det omfang de er knyttet til gennemførelsen af rekonstruktionsplanen, underrette medlemmerne af selskabets ledelsesorganer om de mangler, der er konstateret i deres aktiviteter, og fastsætte en frist for afhjælpning heraf og anmode retten om at opløse selskabets ledelsesorganer
 - at indkalde til møder mellem selskabets medlemmer, ejere, repræsentanter for det organ, der udøver de rettigheder og forpligtelser, som tilfalder ejeren af et statsligt eller kommunalt foretagende, og deltage i disse møder uden stemmeret
 - at oplyse om rekonstruktionsbehandlingen og informere retten om status for rekonstruktionsplanen.
- Rekonstruktøren er sammen med ledelsesorganerne i selskabet under rekonstruktion ansvarlig for gennemførelsen af den af retten godkendte rekonstruktionsplan.

I forbindelse med en fysisk persons konkurs afhænder den udpegede kurator den fysiske persons aktiver, forestår salget heraf og anvender salgsprovenuet til fyldestgørelse af kreditorer. I forbindelse med en fysisk persons konkurs er kuratorens vigtigste opgaver:

- at disponere over den fysiske persons aktiver og midlerne på indlånskontoen
- at føre regnskab over alle de midler, som den fysiske person modtager, og over deres anvendelse
- at forestå salget af den fysiske persons aktiver og fyldestgøre kreditorer
- at indkalde til kreditormøder og deltage uden stemmeret
- at oplyse om konkursbehandlingen af den fysiske person og forelægge rapporten om gennemførelse af gældssaneringsplanen
- at sørge for, at planen for genopretning af solvensen ændres
- at repræsentere den fysiske person i forbindelse med inddrivelsen af aktiver på den konkursramte persons vegne og træffe de nødvendige foranstaltninger til at inddrive tilgodehavender
- at forsvare den fysiske persons og alle kreditorernes rettigheder og legitime interesser
- at vurdere hensigtsmæssigheden af, at en fysisk person kan udøve selvstændig virksomhed og/eller en landbrugsaktivitet.

En fysisk person, der går konkurs, skal gøre sit yderste for at dække udestående fordringer. Den fysiske person under konkurs skal således så vidt muligt være i beskæftigelse eller udøve andre indtægtsskabende aktiviteter, aktivt søge beskæftigelse eller bedre lønnet beskæftigelse, anvende indtægterne til dækning af udestående fordringer, udarbejde – og efter rettens godkendelse – gennemføre planen for genopretning af solvensen og samarbejde med den udpegede kurator.

Under konkursbehandlingen har en konkursramt fysisk person ret til at indhente oplysninger hos kurator, til at deltage i kreditormøder og til at anfægte ulovlige afgørelser truffet på disse møder, anmode om udskiftning af kurator og kræve erstatning, hvis kurator ikke udfører sine opgaver korrekt.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

I forbindelse med et selskabs konkurs er det som i forbindelse med en fysisk persons konkurs ikke tilladt at modregne fordringer mellem den konkursramte og dennes kreditorer fra det tidspunkt, hvor retten træffer afgørelse om indledning af konkursbehandlingen, bortset fra modregninger, der er tilladt efter bestemmelserne i skattelovgivningen om modregninger i tilfælde af overskydende skat (skattedifference).

Fra den dag, hvor der indledes en rekonstruktionsbehandling af et selskab ved en retsafgørelse, indtil den dag, hvor retsafgørelsen om godkendelse af rekonstruktionsplanen træffes, suspenderes enhver modregning af selskabets fordringer i kreditorernes fordringer. En sådan modregning kan derefter ske på grundlag af den af retten godkendte rekonstruktionsplan.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Hvis et selskab går konkurs, underretter den udpegede kurator senest 30 dage efter, at retsafgørelsen om indledning af konkursbehandlingen er trådt i kraft, de berørte personer om, at selskabets igangværende kontrakter (bortset fra ansættelseskontrakter og kontrakter, der giver anledning til krav fra det konkursramte selskabs side) ikke vil blive gennemført og skal anses for at være udløbet.

Når retsafgørelsen om indledning af konkursbehandlingen er trådt i kraft, mister selskabets ledelsesorganer deres beføjelser, og selskabets kurator opsiger ansættelseskontrakterne eller de civile kontrakter med medlemmerne af selskabets bestyrelse og ledelse med et skriftligt varsel på 15 dage.

Senest tre arbejdsdage efter, at retsafgørelsen om indledning af konkursbehandlingen af selskabet er trådt i kraft, informerer kuratoren de øvrige ansatte om den forestående opsigelse af deres ansættelseskontrakter og opsiger ansættelseskontrakterne senest 15 arbejdsdage efter denne meddelelse. Der indgås tidsbegrænsede ansættelseskontrakter med de afskedigede medarbejdere i nødvendigt omfang for at afslutte konkursbehandlingen af selskabet. Det nødvendige antal medarbejdere pr. stilling fastsættes på kreditormødet.

Rekonstruktionen af selskabet har ingen retsvirkninger for den juridiske enheds kontraktforhold. Hensigtsmæssigheden af de underskrevne kontrakter vurderes, og rekonstruktionsplanen indeholder bestemmelser om opsigelse af ulevedygtige kontrakter. Disse opsiges efter den almindelige procedure, idet loven ikke indeholder en særlig bestemmelse om opsigelse af kontrakter under rekonstruktionsbehandlingen.

I forbindelse med en fysisk persons konkursbehandling præciseres det i planen for genopretning af solvensen, hvilke kontrakter der skal opsiges, og hvilke kontrakter der skal gennemføres. Når retten har godkendt solvensplanen, skal den konkursramte fysiske person underrette de personer, der er berørt af de kontrakter, som skal opsiges i medfør af solvensplanen.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

I forbindelse med en juridisk eller fysisk persons konkurs skal de enkelte kreditorens fordringer overføres til den udpegede kurator. Fordringerne godkendes derefter af retten, hvorimod tvister vedrørende det faktiske grundlag for eller størrelsen af de specifikke fordringer behandles under konkursbehandlingen.

I forbindelse med rekonstruktionsbehandling af et selskab anmeldes fordringer, der bestod før indledningen af rekonstruktionsbehandlingen, til den udpegede rekonstruktør inden for den af retten fastsatte frist. Fordringerne godkendes derefter af retten, hvorimod tvister vedrørende det faktiske grundlag for eller størrelsen af de specifikke fordringer behandles under rekonstruktionsbehandlingen. Fordringer fra individuelle kreditorer, der opstår efter indledningen af rekonstruktionsbehandlingen, anmeldes, og de relaterede tvister behandles efter den generelle procedure.

Efter indledningen af konkurs- eller rekonstruktionsbehandlingen skal fogeden suspendere fuldbyrdelsesforanstaltninger og fuldbyrdelsesproceduren og fremsende de eksigible dokumenter til den ret, der har indledt den pågældende konkurs- eller rekonstruktionsbehandling.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Såfremt det viser sig, at konkursbehandlingen af sagsøgte er indledt, inden retten har berammet et retsmøde i en sag, hvor der er fremsat ejendomskrav mod sagsøgte, suspenderes retssagen vedrørende ejendomskrav mod sagsøgte, og den henvises til den ret, hvorved konkursbehandlingen er indledt.

I de øvrige tilfælde, nemlig a) når retten allerede har berammet et retsmøde på det tidspunkt, hvor det blev kendt, at konkursbehandlingen af sagsøgte er indledt, eller b) når der indledes en rekonstruktionsbehandling af sagsøgte, begrundes det forhold, at der indledes rekonstruktionsbehandling af sagsøgte, ikke, at sagen henvises til den ret, hvorved konkurs- eller rekonstruktionsbehandlingen er indledt.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Kreditorernes vigtigste rettigheder i forbindelse med konkursbehandling af selskaber er:

at indgive en begæring til retten om konkursbehandling af det insolvente selskab

at beslutte at indlede en udenretslig konkursbehandling

at anmelde deres fordringer til den udpegede kurator inden for den af retten fastsatte frist

at deltage i kreditormøder og stemme om:

godkendelsen af kuratorens aktivitetsrapporter

godkendelsen og ændringen af overslag over konkursomkostninger

godkendelsen af salgsprisen for selskabets aktiver

godkendelsen af årsregnskabet udarbejdet i forbindelse med konkursbehandlingen af selskabet

selskabets aktiviteter (videreførelse, genoptagelse, begrænsning og ophør, godkendelse af overslag over omkostninger osv.)

antal personer pr. stilling, der skal ansættes i forbindelse med konkursbehandlingen af selskabet

kurators vederlag

kreditorordninger

et forslag om at afsætte kurator

andre spørgsmål

at få oplysninger fra kurator efter den procedure, der er fastsat på kreditormødet, om forløbet af konkursbehandlingen af selskabet

at gøre indsigelse mod de transaktioner, som selskabet har indgået (*actio pauliana*)

at opfordre retten til at erklære konkursen forsættelig

at gøre indsigelse mod afgørelser truffet på kreditormødet

at opfordre retten til at afsætte kurator

at få dækket deres fordringer i de aktiver og indtægter, som det konkursramte selskab har erhvervet.

Kreditorernes vigtigste rettigheder i forbindelse med konkursbehandling af fysiske personer er:

at anmelde de fordringer til kurator, som er opstået efter indledningen af konkursbehandlingen af fysiske personer, inden for den af retten fastsatte frist

at anmode om indfrielse af fordringer efter den procedure, der er fastsat i planen

at deltage i kreditormøder (efter vedtagelsen af planen for genopretning af en insolvent fysisk persons solvens – der skal indkaldes til kreditormøde mindst én gang hver sjette måned) og stemme om:

kreditorernes klager over kurators foranstaltninger

kurators forpligtelse til at fremlægge sine aktivitetsrapporter

godkendelsen og ændringen af overslag over konkursomkostninger

godkendelsen af salgsprisen for skyldnerens aktiver

den fysiske persons udøvelse af selvstændig virksomhed og/eller en landbrugsaktivitet (videreførelse, indledning, genoptagelse, begrænsning, ophør osv.)

forslag vedrørende ajourføring af planen for genopretning af solvensen

et forslag om udskiftning af kurator

andre spørgsmål

at få oplysninger fra kurator efter den procedure, der er fastsat på kreditormødet, om forløbet af konkursbehandlingen

at bistå i forbindelse med opfyldelsen af gældsforpligtelser

at fremsætte forslag vedrørende planen for genopretning af solvensen

at udtale sig på kreditormøder vedrørende aktiviteterne eller udskiftningen af kurator eller foreslå en anden kandidat til hvervet som kurator

at klage over afgørelser truffet på kreditormøder senest 14 dage efter, at de fik eller burde have fået kendskab til disse afgørelser

at anmode retten om at afslutte konkursbehandlingen af den fysiske person

at anmode retten om at afsætte kurator

at få dækket deres fordringer i de aktiver og indtægter, som den konkursramte fysiske person har erhvervet.

Kreditorernes vigtigste rettigheder i forbindelse med rekonstruktionsbehandling af selskaber er:

at anmelde de fordringer til den udpegede rekonstruktør, som er opstået efter indledningen af rekonstruktionsbehandling af skyldneren

at deltage i kreditormøder og stemme om:

godkendelsen af rekonstruktionsplanen

afsættelsen af rekonstruktøren og forslaget vedrørende en anden kandidat til hvervet som rekonstruktør

et forslag om at begrænse selskabets ledelsesorganers beføjelser

en anmodning om afslutning af rekonstruktionsbehandling af selskabet i tilfælde af manglende eller utilstrækkelig gennemførelse af rekonstruktionsplanen

anmodningen om forlængelse af rekonstruktionsplanens gennemførelsesperiode

andre spørgsmål

at modtage oplysninger om selskabets rekonstruktion, med undtagelse af forretnings- og fabriks hemmeligheder, fra selskabets ledelsesorgan og fra rekonstruktøren

at bistå i forbindelse med opfyldelsen af gældsforpligtelser

at forelægge forslag vedrørende rekonstruktionsplanen for rekonstruktøren eller selskabets ledelsesorgan

at udtale sig på kreditormøder vedrørende rekonstruktørens aktiviteter eller udskiftningen af rekonstruktøren

at klage over afgørelser truffet på kreditormødet eller af kreditorudvalget senest 14 dage efter, at de fik eller burde have fået kendskab til disse afgørelser

at indfri fordringer i rekonstruktionsperioden.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Hvis et selskab går konkurs, mister selskabets ledelsesorganer deres beføjelser fra det tidspunkt, hvor retsafgørelsen om indledning af konkursbehandlingen er trådt i kraft, og den udpegede kurator forvalter og anvender det konkursramte selskabs aktiver og råder over selskabets bankindeståender. Kuratoren forestår salget af det konkursramte selskabs aktiver og sælger eller overdrager dem til kreditorerne. Der gælder forskellige procedurer for salg af forskellige typer aktiver. Fast ejendom eller pantsatte aktiver og aktiver, hvis værdi overstiger 250 grundlæggende sociale ydelser, sælges f.eks. på auktion, mens letfordærlige varer sælges til en pris, der fastsættes af kurator på grundlag af markedsprisen. Proceduren og salgsprisen for de øvrige aktiver fastsættes på det konkursramte selskabs kreditormøder. Andre lovkrav finder anvendelse i forbindelse med salg af visse typer aktiver (f.eks. værdipapirer og radioaktivt materiale).

I forbindelse med rekonstruktion af et selskab fører selskabets ledelsesorganer fortsat tilsyn med selskabets aktiviteter og afhænder selskabets aktiver, men de skal overholde den godkendte rekonstruktionsplan. I forbindelse med rekonstruktionen kontrolleres aktiviteterne i selskabets ledelsesorganer af den af retten udpegede rekonstruktør. I perioden fra indledningen af rekonstruktionsbehandling til godkendelsen af rekonstruktionsplanen (dvs. i den periode, hvor rekonstruktionsplanen udarbejdes) er det ikke tilladt at sælge, overdrage ejendomsretten til eller stille selskabet eller en del heraf, selskabets anlægsaktiver, selskabets faste ejendom klassificeret som omsætningsaktiver eller ejendomsrettigheder gratis til rådighed uden rettens tilladelse, og selskabet under rekonstruktion må ikke stille garantier eller sikkerhed for eller på nogen anden vis garantere opfyldelsen af de øvrige parter forpligtelser. En konkursramt fysisk person må ikke afhænde aktiver i vedkommendes besiddelse. Kuratoren afhænder den konkursramte fysiske persons aktiver i henhold til den af retten godkendte plan for genopretning af den fysiske persons solvens. En fysisk person, der går konkurs, må kun anvende det tildelte månedlige beløb til dækning af sine basale behov og de fornødne midler til videreførelse af sine aktiviteter. Det fornødne beløb til dækning af basale behov i perioden fra indledningen af konkursbehandlingen indtil godkendelsen af solvensplanen fastsættes af retten, og når solvensplanen er godkendt, medtages beløbet formelt i planen.

Under konkursbehandlingen af en fysisk persons forestås salget af de aktiver, der er nødvendige for at dække udestående fordringer, af kuratoren i den rækkefølge og inden for de frister, der er fastsat i solvensplanen. Afhængigt af salgsprisen for de aktiver, der er angivet i solvensplanen, og markedsprisen for de aktiver, der sælges, godkendes den oprindelige salgspris for disse aktiver på kreditormødet. Aktiver må kun sælges til en lavere pris end den pris, der er angivet i solvensplanen, med den konkursramte fysiske persons samtykke.

Fast ejendom og pantsatte aktiver bortauktioneres (bortset fra aktiver, hvis oprindelige pris er lavere end det forventede provenu ved bortauktionering).

Prisen for de aktiver, der ikke kunne sælges ved afslutningen af to auktioner, og prisen og salgsproceduren for andre aktiver fastsættes på kreditormødet.

Hvis der gives samtykke hertil på kreditormødet, kan de aktiver, der ikke er solgt, overdrages til kreditorerne, hvis de anmoder herom.

Når mindreårige børn (adoptivbørn) og/eller personer under værgemål/samværgemål bor hos en fysisk person, må deres eneste bolig (uanset om den er belånt eller ej) først sælges på grundlag af en retsafgørelse tidligst seks måneder efter godkendelsen af planen. I denne periode er den fysiske person forpligtet til at finde en ny bolig, som vedkommende kan købe eller leje. En fysisk person har ret til at indgå aftale med pantekreditoren om, at ejendomsretten til den pantsatte ejendom (sædvanligvis boligen) bevares under konkursbehandlingen. Disse aktiver kan ikke sælges.

Yderligere lovkrav kan finde anvendelse på proceduren for salg af visse typer aktiver (f.eks. værdipapirer og radioaktivt materiale).

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Når der indledes konkursbehandling af et selskab, indstilles selskabets forretningsaktiviteter normalt, således at der ikke kan opstå nye fordringer på selskabet. Hvis et selskab fortsætter sine aktiviteter efter indledningen af konkursbehandlingen (hvilket er muligt, når aktiviteterne reducerer tabene), dækkes de fordringer, der hidrører fra disse aktiviteter, af de indtægter, der genereres af disse aktiviteter. Fordringer, som ikke kan dækkes af disse indtægter, er fordringer med 3. prioritet, der skal indfries efter den generelle procedure (se også svaret på spørgsmål 13).

Fordringer, der opstår efter indledningen af rekonstruktionen af selskabet, indfries efter den generelle procedure, da lovgivningen ikke indeholder særlige bestemmelser herom.

Efter indledningen af konkursbehandlingen af en fysisk person, anerkender og godkender retten udestående fordringer i tilknytning til udøvelsen af selvstændig virksomhed og/eller landbrugsaktiviteter og gæld, som den konkursramte fysiske person har pådraget sig i forbindelse med udøvelsen af disse aktiviteter og/eller gennemførelsen af konkursbehandlingen. Når disse fordringer er godkendt, skal planen for genopretning af den konkursramte fysiske persons solvens ajourføres. Andre fordringer, der anmeldes efter indledningen af konkursbehandling af en fysisk person, indfries efter den generelle procedure, da lovgivningen ikke indeholder særlige bestemmelser herom.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

I forbindelse med konkurs – uanset om der er tale om en juridisk person eller en fysisk person – og i forbindelse med rekonstruktion af et selskab fastsætter den ret, der indleder konkurs- eller rekonstruktionsbehandling, en frist, inden for hvilken kreditorerne har ret til at anmelde deres fordringer til den udpegede kurator eller rekonstruktør og fremlægge den relevante dokumentation for disse fordringer. Der fastsættes en frist på højst 45 dage i forbindelse

med konkurs eller rekonstruktion af et selskab og en frist på mindst 15 dage og højst 30 dage i forbindelse med en fysisk persons konkurs. Den udpegede kurator eller rekonstruktør kontrollerer de anmeldte fordringer og forelægger dem for retten til godkendelse, hvis deres eksistens eller beløb ikke bestrides. Hvis kurator eller rekonstruktøren anfægter fordringerne eller en del heraf, afgøres spørgsmålet af retten. Retsafgørelsen om godkendelse af den udestående fordring kan påklages. Hvis der anmeldes fordringer efter udløbet af den af retten fastsatte frist, kan fristen forlænges, hvis begrundelsen for den manglende overholdelse af fristen anerkendes som gyldig.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Udestående fordringer, der er sikret ved pant, herunder pant i fast ejendom, indfries i første omgang med de midler, der genereres ved afhændelsen af skyldnerens pantsatte aktiver eller ved overdragelsen af de pantsatte aktiver til kreditor. Hvis værdien af de pantsatte aktiver ikke er tilstrækkelig til at dække pantekreditorens fordring, får den resterende ikkeindfrie del af fordringen 3. prioritet, hvis et selskab går konkurs, og 2. prioritet, hvis en fysisk person undergives konkurs- eller rekonstruktionsbehandling. Hvis en fysisk person går konkurs, kan det aftales, at det pantsatte aktiv ikke skal sælges. I så fald fastsættes de månedlige betalinger til pantekreditoren i planen for genopretning af solvensen.

Når salget af de pantsatte aktiver genererer flere midler end nødvendigt for at indfri pantekreditorens fordringer, anvendes de resterende midler til at indfri de øvrige kreditorers fordringer.

De øvrige kreditorers fordringer indfries på grundlag af rangordenen i de forskellige faser i proceduren.

I forbindelse med selskabskonkurser indfries udestående fordringer i to faser. I første fase indfries udestående fordringer uden renter, herunder morarenter. Renter, herunder morarenter, betales i anden fase. I hver fase fyldestgøres kreditorer med en højere prioritet først fuldt ud, og derefter fyldestgøres kreditorer med en lavere prioritet. Hvis aktivet ikke er tilstrækkeligt til at indfri alle fordringer med samme rangorden i samme fase, indfries disse fordringer i forhold til det beløb, der skyldes til hver enkelt kreditor.

Fordringer med 1. prioritet er fordringer, som arbejdstagere har erhvervet i medfør af et ansættelsesforhold, krav om erstatning for lemlæstelse eller anden fysisk skade, pådragelse af en arbejdsrelateret sygdom eller dødsfald som følge af en arbejdsulykke (disse fordringer kan være dækket af garantifonden), og fordringer fra landbrugsvirksomheder vedrørende betaling for solgte landbrugsprodukter (op til 40 % af disse fordringer kan eventuelt dækkes af statsmidler, som landbrugsministeriet tildeler til dette formål).

Fordringer med 2. prioritet er fordringer vedrørende skatter og andre bidrag til stats- og socialsikringsbudgettet og obligatoriske sygeforsikringsbidrag, lån optaget på vegne af staten, statsgaranterede lån eller lån med sikkerhedsstillelse afgivet af en statsanerkendt garantiinstitution og støtte via EU-fonde og statsmidler.

Alle andre udestående fordringer er fordringer med 3. prioritet.

I forbindelse med rekonstruktion af et selskab indfries udestående fordringer i to faser. I første fase indfries udestående fordringer uden renter, herunder morarenter. Renter, herunder morarenter, betales i anden fase.

Fordringer med 1. prioritet er fordringer, som arbejdstagere har erhvervet i medfør af et ansættelsesforhold, krav om erstatning for lemlæstelse eller anden fysisk skade, pådragelse af en arbejdsrelateret sygdom eller dødsfald som følge af en arbejdsulykke, fordringer fra fysiske og juridiske personer vedrørende betaling for landbrugsprodukter til forarbejdning og udestående fordringer, der er sikret ved pant, herunder pant i fast ejendom, og som ikke overstiger værdien af de pantsatte aktiver og ikke skal sælges under rekonstruktionen.

Fordringer med 2. prioritet er de resterende udestående fordringer, undtagen fordringer med 3. prioritet og sikrede fordringer, hvor pantsatte aktiver ikke udbydes til salg under rekonstruktionen.

Fordringer vedrørende usikrede lån, der er ydet under rekonstruktionen, indfries efter indfrielsen af fordringer med 1. prioritet og før indfrielsen af fordringer med 2. prioritet.

Fordringer med 3. prioritet er ikke-ansættelsesrelaterede fordringer fra medlemmer i selskabet under rekonstruktion, som er blevet kreditorer i selskabet inden indledningen af rekonstruktionsbehandlingen og enten alene eller sammen med andre medlemmer kontrollerer selskabet under rekonstruktion.

I hver fase fyldestgøres kreditorer med en højere prioritet først fuldt ud, og derefter fyldestgøres kreditorer med en lavere prioritet. Hvis aktivet ikke er tilstrækkeligt til at indfri alle fordringer med samme rangorden i samme fase, indfries disse fordringer i forhold til det beløb, der skyldes til hver enkelt kreditor. I forbindelse med konkursbehandling af fysiske personer indfries udestående fordringer i to faser. I første fase indfries udestående fordringer uden renter, herunder morarenter. Renter, herunder morarenter, betales i anden fase.

Fordringer med 1. prioritet er fordringer, som arbejdstagere har erhvervet i medfør af et ansættelsesforhold, krav om erstatning for lemlæstelse eller anden fysisk skade, pådragelse af en arbejdsrelateret sygdom eller dødsfald som følge af en arbejdsulykke (disse fordringer kan være dækket af garantifonden), om midler til opfyldelse af underholdspligten over for børn, og fordringer fra landbrugsvirksomheder vedrørende betaling for solgte landbrugsprodukter (disse fordringer kan eventuelt dækkes af særlige midler, som landbrugsministeriet tildeler til dette formål).

Fordringer mellem 1. og 2. prioritet er udestående fordringer forbundet med udøvelsen af selvstændig virksomhed og/eller en landbrugsaktivitet under konkursbehandlingen af en fysisk person og fordringer vedrørende gældsforpligtelser forbundet med udøvelsen af selvstændig virksomhed eller konkursomkostninger.

Alle andre forfaldne fordringer er fordringer med 2. prioritet.

I hver fase fyldestgøres kreditorer med en højere prioritet først fuldt ud, og derefter fyldestgøres kreditorer med en lavere prioritet. Hvis aktivet ikke er tilstrækkeligt til at indfri alle fordringer med samme rangorden i samme fase, indfries disse fordringer i forhold til det beløb, der skyldes til hver enkelt kreditor.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

I forbindelse med konkursbehandling af et selskab kan der indgås en ordning med kreditorerne. Så snart ordningen er undertegnet, afsluttes konkursbehandlingen, og selskabet fortsætter den almindelige virksomhedsdrift og gennemfører ordningen.

Hvis et selskab går konkurs, kan der indgås en ordning med kreditorerne på et hvilket som helst tidspunkt under konkursbehandlingen, inden retsafgørelsen om likvidation af selskabet som følge af konkursen træder i kraft. Sådanne ordninger kan foreslås af kreditorerne, kuratoren og selskabets ejere. Kurator skal tilbyde kreditorerne en ordning inden påbegyndelsen af inddrivelsen på grundlag af ejerens aktiver i et selskab med ubegrænset ansvar (hvis selskabet ikke har nogen aktiver, eller hvis aktiverne ikke er tilstrækkelige til at dække de juridiske og administrative omkostninger og indfri udestående fordringer). Det er vigtigt, at de indrømmelser, som kreditorerne har givet selskabet, deres fordringer, selskabets forpligtelser, metoderne og fristerne for indfrielse af kreditorernes fordringer og placeringen af ansvaret i tilfælde af manglende overholdelse af ordningen angives i ordningen.

En kreditorordning anses for indgået, hvis den er undertegnet af de kreditorer, hvis resterende udestående fordringer udgør mindst to tredjedele af værdien af alle resterende udestående fordringer før datoen for undertegnelse af ordningen. Ordningen godkendes af retten, eller i forbindelse med en udenretslig konkursbehandling, af notaren.

I forbindelse med rekonstruktion af et selskab og en fysisk persons konkurs er det ikke muligt at indgå en kreditorordning, men rekonstruktionsbehandlingen kan afsluttes, og konkursbehandlingen af en fysisk person kan afsluttes, hvis kreditorerne giver afkald på deres fordringer, eller hvis skyldneren betaler alle de udestående fordringer, der er godkendt af retten og indgår i rekonstruktionsplanen eller i planen for genopretning af en fysisk persons solvens.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Efter salget af selskabets aktiver i tilfælde af konkurs likvideres selskabet og slettes fra registeret over juridiske personer. Kreditorernes eventuelle resterende udestående fordringer indfries ikke. Hvis der er aktiver i selskabet efter likvidationen, anvendes deres værdi til at indfri kreditorernes eventuelle resterende udestående fordringer.

I tilfælde af rekonstruktion fortsætter selskabet den normale drift, og kreditorerne har de samme rettigheder som i et selskab med normal drift.

Efter afslutningen af konkursbehandlingen af en fysisk person kan kreditorerne kræve, at den fysiske person indfrier alle resterende krav om erstatning for lemlæstelse eller anden fysisk skade, om midler til opfyldelse af underholdspligten over for børn, om betaling af bøder til staten for administrative overtrædelser eller lovovertrædelser begået af den fysiske person og om erstatning for skade forårsaget af kriminelle handlinger og om indfrielse af alle resterende krav sikret ved pant, herunder pant i fast ejendom (hvis det pantsatte aktiv ikke skulle sælges under konkursbehandlingen). Alle kreditorernes øvrige fordringer, der er angivet i planen om genopretning af solvensen, og som fortsat er udestående, slettes, og kreditorerne mister deres ret til at kræve dem indfriet.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Hvis et selskab går konkurs, dækkes de administrative omkostninger af selskabets midler, herunder de omkostninger, der er afholdt under konkursbehandlingen. Hvis et selskab ikke har midler eller tilstrækkelige midler til at dække konkursomkostningerne, kan den person, som har indgivet konkursbegæringen, betale disse omkostninger. Alternativt kan der udpeges en kurator, som accepterer risikoen for, at de midler, der opnås under konkursbehandlingen, ikke er tilstrækkelige til at dække de juridiske og administrative omkostninger, og i så fald dækkes konkursomkostningerne af kuratorens midler.

Når der indledes konkursbehandling af et selskab, fastsætter retten et beløb, som kurator kan anvende til dækning af konkursomkostningerne, indtil omkostningsoverslaget godkendes på kreditormødet. I de efterfølgende perioder godkendes overslaget over konkursomkostningerne på kreditormødet i det konkursramte selskab. Kuratoren må ikke overskride det godkendte omkostningsoverslag, medmindre der af uforudsete årsager er behov for hasteforanstaltninger for at beskytte selskabets og dets kreditors interesser.

I forbindelse med rekonstruktion af et selskab dækkes de administrative omkostninger af selskabets midler, herunder eventuelle omkostninger, der er afholdt under rekonstruktionsbehandlingen.

I forbindelse med indledningen af rekonstruktionsbehandlingen godkender retten overslaget over de administrative omkostninger for perioden fra datoen for ikrafttrædelse af retsafgørelsen om indledning af rekonstruktionsbehandlingen til datoen for ikrafttrædelse af retsafgørelsen om godkendelse af rekonstruktionsplanen. Rekonstruktionsomkostningerne for den efterfølgende periode anføres i den godkendte rekonstruktionsplan.

I forbindelse med en fysisk persons konkurs dækkes de administrative omkostninger af den fysiske persons midler af enhver art, herunder midler, der modtages under konkursbehandlingen. Overslaget over konkursomkostningerne godkendes og ændres på kreditormødet, og kurators vederlag er specificeret i kontrakten mellem den fysiske person og kuratoren.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Alle skyldnerens transaktioner, som krænker kreditorernes rettigheder, kan anfægtes af den udpegede insolvensadministrator eller af en individuel kreditor på grundlag af actio pauliana-princippet inden for en frist på et år at regne fra den dag, hvor transaktionen blev kendt eller burde være kendt. For at få medhold i en indsigelse mod en transaktion på grundlag af actio pauliana-princippet skal alle følgende betingelser være opfyldt:

kreditor skal have en ubestridelig og gyldig fordring, hvor skyldneren med andre ord således slet ikke har opfyldt sin forpligtelse eller ikke har opfyldt den korrekte

den pågældende transaktion skal krænke kreditors rettigheder. Kreditors rettigheder krænkes, når transaktionen gør skyldneren insolvent, eller når en solvent skyldner giver en anden kreditor fortrinsret, eller når transaktionen – uden at skyldneren bliver insolvent – ændrer (svækker) skyldnerens evne til at opfylde sin forpligtelse over for kreditor, f.eks. når den reducerer værdien af skyldnerens aktiver (en sådan situation kan f.eks. opstå, når prisen for en solgt vare er betydeligt lavere end markedsprisen)

skyldneren var ikke forpligtet til at indgå den omtvistede transaktion

skyldneren har ikke handlet i god tro, da han/hun vidste, at transaktionen ville krænke kreditorernes rettigheder

den tredjemand, der har indgået den bilaterale transaktion med skyldneren mod betaling, har ikke handlet i god tro.

I forbindelse med en konkurs eller rekonstruktion er afhændelsen af skyldnerens aktiver desuden begrænset ved lov (se også svaret på spørgsmål 10), og transaktioner indgået af skyldneren i strid med disse begrænsninger er ugyldige fra det tidspunkt, hvor de er indgået.

Sidste opdatering: 08/06/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Luxembourg

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Der findes otte insolvensprocedurer i Storhertugdømmet Luxembourg.

De tre vedrører udelukkende erhvervsdrivende (fysiske eller juridiske personer):

Konkursproceduren i henhold til handelsloven tager sigte på at få realiseret de samlede aktiver hos en erhvervsdrivende, der er blevet insolvent, og hvis kredit er alvorligt svækket.

Tvangsakkord uden for konkurs i henhold til loven af 14. april 1886 om tvangsakkord uden for konkurs er under visse omstændigheder en mulighed for en skyldner, som opfylder betingelserne for at blive erklæret konkurs. Hvis skyldneren ved akkorden giver afkald på sine aktiver, har proceduren i lighed med konkursproceduren til formål at realisere aktiverne. Denne procedure adskiller sig imidlertid fra konkursproceduren ved, at skyldneren undgår konsekvenserne af en konkursprocedure.

Proceduren for indsættelse af bostyre i henhold til den storhertugelige anordning af 24. maj 1935 om indsættelse af bostyre har til formål at redde en erhvervsdrivende efter anmodning fra den erhvervsdrivende selv. Proceduren kan dog også anvendes, hvis en erhvervsdrivende ønsker den bedst mulige realisering af sine aktiver.

Ud over disse procedurer findes der i luxembourgsk lov en procedure (artikel 593ff. i handelsloven), som på visse betingelser kan give en erhvervsdrivende betalingsudsættelse.

Der findes en fjerde procedure, som udelukkende kan benyttes af ikke-erhvervsdrivende fysiske personer: Gældssanering i henhold til loven af 8. januar 2013 om gældssanering giver den person, der anmoder om gældssanering, mulighed for at få saneret sine økonomiske forhold i henhold til en plan for indfrielse af gælden.

Derudover findes der insolvensprocedurer, der helt specifikt vedrører notarer, kreditinstitutter, forsikringselskaber og investeringsforeninger (disse procedurer vedrører en særskilt faggruppe eller sektor, hvorfor de ikke er medtaget i denne redegørelse).

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

1. Konkurs

Konkursproceduren indledes enten på begæring af skyldneren selv eller på begæring af en eller flere fordringshavere eller ex officio.

Den erhvervsdrivende skal indgive en konkurserklæring til justitskontoret ved den byret (tribunal d'arrondissement), der har den stedlige kompetence i handelssager i den retskreds, hvor den pågældende har sin bopæl eller sit hovedsæde. Konkurserklæringen skal indgives inden for en måned fra det tidspunkt, hvor betingelserne for at blive erklæret konkurs er opfyldt.

Hvis en eller flere af skyldnerens kreditorer beslutter sig for at begære skyldneren konkurs, skal de benytte sig af en foged, som – ved stævning – skal pålægge den erhvervsdrivende at give møde for den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager, inden for syv dage (stævning på bestemt dato) med henblik på konkursbehandlingen.

Konkursproceduren kan også indledes ex officio på baggrund af de oplysninger, retten ligger inde med. I dette tilfælde skal retten gennem justitskontoret indkalde skyldneren til at møde for undersøgelseskommissionen for at afhøre ham/hende om vedkommendes situation.

Inden en erhvervsdrivende kan erklæres konkurs, skal den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager (i det efterfølgende benævnt "handelsretten"), kontrollere, hvorvidt den pågældende person eller det pågældende selskab opfylder de tre nedenstående betingelser:

status som erhvervsdrivende: en fysisk person, der som sit normale erhverv (enten som hoved- eller bivirksomhed) udfører aktiviteter, der i henhold til loven anses som erhvervsaktiviteter (herunder aktiviteter som anført i handelslovens artikel 2), eller en juridisk person, der har en af de selskabsformer, der er anført i loven som ændret af 10. august 1915 om handelsselskaber (f.eks.: aktieselskab, anpartsselskab, andelselskab, ...)

betalingsstandsning: Med en betalingsstandsning menes en manglende betaling af sikre, likvide og forfaldne fordringer (f.eks. lønninger, socialsikringsbidrag, ...). Det er dog ikke tilstrækkeligt med fordringer med en løbetid eller under visse betingelser og naturlige forpligtelser og

svækkelse af kreditten: Den erhvervsdrivende er ikke længere i stand til at skaffe kreditter hos banker, leverandører eller fordringshavere.

I princippet kræver en betalingsstandsning blot, at den pågældende nægter eller ikke kan betale en fordring (uanset fordringens størrelse), der er sikker, likvid og forfalden. Et simpelt midlertidigt likviditetsproblem fører ikke til en konkursbehandling, så længe den erhvervsdrivende kan skaffe den nødvendige kredit til videreførelse af sine aktiviteter og til at leve op til sine forpligtelser.

2. Tvangsakkord uden for konkurs

Tvangsakkord uden for konkurs er forbeholdt "en skyldner, der uforsætligt er kommet i økonomiske vanskeligheder og således er i god tro". Denne status vurderes af retten ud fra sagens omstændigheder.

Når der er indgivet konkursbegæring, udpeger retten en af sine dommere til at undersøge forholdene hos den, der har fremsat begæringen, og udarbejde en redegørelse.

Retten vil på grundlag af denne redegørelse kunne udsætte konkursbehandlingen for at give skyldneren mulighed for at indlede akkordforhandlinger.

3. Indsættelse af bostyre

Begæring om indsættelse af et bostyre indgives af den erhvervsdrivende skyldner til handelsretten i den retskreds, hvor den erhvervsdrivende har sin hovedvirksomhed, eller selskabet har sit hovedsæde.

For at den erhvervsdrivende kan benytte sig af bostyre, skal kreditten være alvorligt svækket, eller opfyldelsen af vedkommendes forpligtelser skal være fuldt undermineret. Begæringen skal endvidere enten omhandle en sanering af skyldnerens virksomhed eller den bedst mulige realisering af aktiverne. Endelig skal skyldneren ifølge retspraksis være i god tro. I den henseende har retten en skønsmagt i forhold til at vurdere, hvorvidt kravet om god tro er opfyldt ud fra de faktiske omstændigheder og forhold i sagen.

4. Gældssanering

Gældssanering for fysiske personer er kendetegnet ved, at skyldneren med bopæl i Storhertugdømmet Luxembourg er klart ude af stand til at betale sin samlede private gæld, som er forfalden eller vil forfalde, eller til at betale en fordring solidarisk til en selvstændig erhvervsdrivende eller et selskab, forudsat at vedkommende faktisk eller retligt ikke var direktør for dette.

Den normale gældssaneringsprocedure (règlement collectif des dettes) består af tre faser:

fasen med en frivillig aftale om gældssanering (règlement conventionnel) ved forligskommissionen (Commission de médiation) for gældssanering

fasen med en af retten påbudt gældssanering (redressement judiciaire) ved fredsdommeren i den retskreds, hvor skyldneren har sin bopæl

gældssaneringsfasen ved civil konkurs (faillite civile) ved den fredsdommer, hvis kompetence skyldneren er underlagt.

Sidstnævnte fase er subsidiær i forhold til de andre to faser i den normale gældssaneringsprocedure og kræver, at skyldneren er uopretteligt kompromitteret, hvilket kommer til udtryk ved, at han/hun er ude af stand til at træffe:

foranstaltningerne i henhold til planen for en frivillig aftale om gældssanering eller

foranstaltningerne som foreslået af forligskommissionen inden for rammerne af en frivillig aftale om gældssanering og

foranstaltningerne i henhold til en af retten påbudt gældssanering.

Det skal endvidere bemærkes, at anmodninger om en frivillig aftale om gældssanering skal indgives til forligskommissionens formand.

Du finder en [blanket](https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html) til brug ved anmodninger om frivillig aftale om gældssanering til download på følgende adresse: <https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>.

Skyldnerens kreditorer skal endvidere indberette deres fordringer til informations- og rådgivningstjenesten for gældssanering (Service d'information et de conseil en matière de surendettement). Du finder en blanket til brug ved indberetning af fordringer til download på webstedet [www.justice.public.lu](https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html) på

følgende adresse: <https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

1. Konkurs

Når der er afsagt konkursdekret, mister skyldneren retten til selv at forvalte sine formuegoder – også dem, han/hun måtte erhverve efter konkursdekretets afsigelse.

Skyldneren mister retten til at forvalte både materielle og immaterielle formuegoder. Dette skal beskytte fordringshavernes samlede interesser.

Generelt besøger kurator skyldnerens lokaler for at opgøre skyldnerens formuegoder på stedet. Kuratoren står i den forbindelse for at dele formuegoderne op i goder, der in fine tilhører skyldneren, og goder, der er underlagt tredjeparts tinglige rettigheder.

Kuratoren står efterfølgende for at realisere de materielle og immaterielle aktiver ved at sælge skyldnerens eventuelle formuegoder med henblik på den bedste beskyttelse af de samlede interesser. For at kunne overdrage disse formuegoder skal kurator råde over en retskendelse. De materielle og immaterielle formuegoder skal sælges i henhold til handelsloven. Aktiverne indsættes på den bankkonto, der åbnes i forbindelse med insolvensproceduren.

2. Gældssanering

Dommeren opgør skyldnerens økonomiske og sociale situation, kontrollerer fordringerne og gennemgår skyldnerens aktiver og passiver.

Når det er blevet bestemt, at der skal indledes en gældssaneringsprocedure, og der er formuegoder at realisere, iværksætter dommeren den retlige likvidation af skyldnerens formue.

Fredsdommeren træffer afgørelse i eventuelle tvister vedrørende fordringer og fastsætter, at skyldnerens personlige formuegoder skal realiseres. Det er kun det inventar, som er nødvendigt for skyldners hverdag, og private aktiver, der er uundværlige ved udøvelsen af den erhvervs-mæssige beskæftigelse, der er udelukket. Den retlige likvidation af skyldnerens formue inden for rammerne af en gældssaneringsprocedure gennemføres i overensstemmelse med det lovbestemte formål, nemlig en sanering af skyldnerens økonomiske situation, således at han/hun og husstanden fortsat kan føre et menneskeværdigt liv. Skyldnerens rettigheder og søgsmålsrettigheder i forhold til formuen udøves i hele likvidationsperioden af en likvidator, der er udpeget af dommeren. Likvidatoren skal sælge skyldnerens formuegoder inden for seks måneder, enten i mindelighed eller ved et tvangssalg.

Retsvirkninger af gældssaneringsproceduren:

De aktiver, der realiseres gennem retlig likvidation af formuegoderne, er tilstrækkelige til at fyldestgøre fordringshaverne: Dommeren træffer afgørelse om procedurens afslutning.

De aktiver, der realiseres gennem retlig likvidation af formuegoderne, er ikke tilstrækkelige til at fyldestgøre fordringshaverne: Dommeren træffer afgørelse om afslutning, på grund af at aktiverne var utilstrækkelige.

Skyldneren ejer kun det inventar, som er nødvendigt for skyldners hverdag, og private formuegoder, der er uundværlige ved udøvelsen af vedkommendes erhvervs-mæssige beskæftigelse: Dommeren træffer afgørelse om afslutning, på grund af at aktiverne var utilstrækkelige.

Aktiverne omfatter kun formuegoder uden markedsværdi, eller hvor salgsomkostningerne er for høje i forhold til salgsværdien. Dommeren træffer afgørelse om afslutning, på grund af at aktiverne var utilstrækkelige.

En afslutning grundet utilstrækkelige aktiver betyder, at al skyldnerens private gæld slettes.

Følgende af skyldnerens private gæld slettes dog ikke:

de fordringer, som kautionister eller meddebitorer har betalt i stedet for skyldneren

fordringer som omhandlet i lovens artikel 46, nemlig skyldige underholdsbidrag og økonomisk erstatning for personskader til ofre for forsætlige voldsforbrydelser.

De fordringer, der er omhandlet i lovens artikel 46, kan dog slettes, såfremt den pågældende fordringshaver indvilger i eftergivelsen, gældsoplægningen eller sletningen af de pågældende fordringer.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

1. Konkurs

Når der er afsagt konkursdekret, mister skyldneren retten til selv at forvalte sine formuegoder – også dem, han/hun måtte erhverve på et senere tidspunkt. Efter dekretets afsigelse overlades forvaltningen af formuegoderne til en kurator.

Er skyldneren en juridisk person, omfatter aktivmassen alle selskabets aktiver og passiver uden forbehold for de rettigheder, selskabsdeltagerne råder over. Kuratorerne udvælges blandt de personer, der tilbyder de mest rimelige og pålidelige forvaltningstjenester.

I praksis udvælger dommerne ved den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager, kuratorerne fra advokatlisten. Retten kan dog af hensyn til de interesser, der er forbundet med konkursen, også udpege notarer eller revisorer/virksomhedsrevisorer til opgaven.

På samme måde som ved alle andre procedurer, der vedrører erhvervsdrivende, er handelsretten kompetent i konkurssager.

Handelsretten afsiger konkursdekretet, fastsætter datoen for betalingsstandsningen, udpeger de forskellige aktører (kommitteret dommer, kurator), fastsætter datoen for anmeldelse af fordringer og datoen for afslutning af konkursbehandlingen og træffer afgørelse om konkursprocedurens afslutning.

Forvaltningen af aktiverne overlades til en kurator, der udpeges af retten. Det er kuratorens opgave at realisere skyldnerens formuegoder og fordele provenuet mellem fordringshaverne under overholdelse af reglerne om privilegerede fordringer og tinglige rettigheder.

Den kommitterede dommer fører tilsyn med operationerne, forvaltningen og konkurslikvidationen. Dommeren udarbejder i forbindelse med retsmødet en redegørelse over alle de tvister, der måtte opstå, og iværksætter de nødvendige hasteforanstaltninger til sikring og bevarelse af de samlede formuegoder. Han/hun leder endvidere møderne med skyldnerens kreditorer.

Når der er afsagt konkursdekret, mister den konkursramte erhvervsdrivende retten til selv at forvalte sine formuegoder og kan ikke længere foretage eller modtage betalinger eller på anden måde råde over sine ejendele.

2. Gældssanering

Hvad skyldnerens forpligtelser og konsekvenserne af indledningen af den normale gældssaneringsprocedure på skyldnerens formue angår, skal det bemærkes, at skyldneren er forpligtet til at udvise god adfærd.

I løbet af denne periode, hvor han/hun skal udvise god adfærd, er skyldneren forpligtet til:

at samarbejde med de myndigheder og organer, der er involveret i proceduren, ved at videregive alle oplysninger om sin formue, indkomst, gæld og ændringer i sin situation frivilligt

så vidt muligt at udøve en aktivitet mod vederlag, der svarer til vedkommendes kompetencer

ikke at forværre sin insolvens og handle loyalt for at nedbringe sin gæld

ikke at favorisere en fordringshaver – med undtagelse af aktuelle bidragsberettigede, aktuelle udlejere i forhold til lejen for en bolig svarende til skyldnerens elementære behov, leverandører af tjenesteydelser og produkter, der er nødvendige for at kunne føre et værdigt liv, og aktuelle fordringshavere i forhold til en fuldbyrdsesmetode som iværksat mod skyldneren af den ansvarlige for udbetalingen af erstatning for personskader som tildelt som følge af forsætlige voldshandlinger

at opfylde forpligtelserne inden for rammerne af proceduren.

Der er to forskellige instanser involveret i denne procedure, afhængigt af om der er tale om en frivillig aftale om gældssanering eller en af retten påbudt gældssanering.

En frivillig aftale om gældssanering indgås ved forligskommissionen. Forligskommissionen består af medlemmer, der er udpeget af ministeren, har en formand og en sekretær og mødes som minimum en gang i kvartalet. For at få en plads i forligskommissionen skal ansøgerne blandt andet fremlægge deres straffeattest. Så snart de er udpeget, er de retligt forpligtede til at underrette ministeren om enhver straffesag eller dom mod dem, således at ministeren kan få dem udskiftet. Forligskommissionens medlemmer og formanden modtager henholdsvis et vederlag på 10 og 20 euro pr. møde.

Forligskommissionen træffer navnlig afgørelse vedrørende anerkendelsen af begæringer om den pågældende procedure og vedrørende lovformeligheden af anmelderne af fordringer og godkender eller ændrer i udkastene til gældssaneringsplanerne, som kommissionen får forelagt efter instruks fra informations- og rådgivningstjenesten for gældssanering, i det efterfølgende benævnt "tjenesten".

Såfremt den forelagte plan ikke godkendes af de involverede inden for højst seks måneder fra anerkendelsesafgørelsen, udarbejder kommissionen en konstatering af insolvens, hvoraf det fremgår, at det ikke er lykkedes at få en frivillig aftale i stand. Skyldneren kan inden for to måneder fra offentliggørelsesdatoen for konstateringen af insolvens i registret iværksætte en af retten påbudt gældssanering for fredsdommeren i den retskreds, hvor skyldneren har sin bopæl. Hvis skyldneren ingen klage indgiver inden for den fastsatte frist, kan han/hun først iværksætte en ny gældssaneringsprocedure efter en frist på to år fra offentliggørelsesdatoen for konstateringen af insolvens i registret.

Iværksættes der en **af retten påbudt gældssanering**, indkaldes parterne til at møde for fredsdommeren, som kan forlange, at de fremlægger alle nødvendige dokumenter og oplysninger for at få opgjort skyldnerens samlede formue (aktiver og passiver).

På grundlag af disse oplysninger fastsætter dommeren en saneringsplan, som omfatter foranstaltninger, der gør det muligt for skyldneren at opfylde sine forpligtelser.

Den af dommeren fastsatte saneringsplan kan højst løbe i syv år og kan i visse tilfælde annulleres (især hvis skyldneren ikke opfylder de forpligtelser, der er ham/hende pålagt i henhold til planen).

3. Indsættelse af bostyre

I forbindelse med indsættelse af bostyre mister skyldneren sine beslutningsbeføjelser til fordel for bobestyrerne, som skal opgøre skyldnerens formuegoder og udarbejde et forslag til omstrukturering eller et forslag til realisering og udlodning af aktiverne. Skyldneren må ikke forstyrre de udnævnte bobestyreres arbejde.

4. Tvangsakkord uden for konkurs

I forbindelse med en tvangsakkord uden for konkurs må skyldneren ikke overdrage eller opgive sine formuegoder, optage lån eller på anden måde stifte forpligtelser uden tilladelse fra den tilsynsførende dommer. Den tilsynsførende dommer opgør skyldnerens formuegoder og udarbejder en analyse af virksomhedens situation og kan om nødvendigt søge hjælp hos sagkyndige.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

De forskellige omhandlede procedurer, bortset fra tvangsakkord uden for konkurs, ophæver ikke fordringshavernes privilegier.

1. Tvangsakkord uden for konkurs

Ved at deltage i afstemningen om tvangsakkord mister de privilegerede fordringshavere således deres forrang i forhold til fordringshavere med tinglige rettigheder (artikel 10 i loven af 14. april 1886).

2. Konkurs

I tilfælde af konkurs er det retspraksis, at – så snart der er afsagt konkursdekret – der ikke længere kan ske modregning – hverken lovbestemt, i medfør af en retsafgørelse eller efter aftale – selv mellem allerede eksisterende fordringer, når én af de tre betingelser om at være likvide, forfaldne og udjævnelige ikke er opfyldt. Såfremt konkursdekretet forhindrer en lovbestemt modregning, bør det ikke antages, at dette sker i absolut eller tilbagevirkende forstand.

Konkursdekretet har ingen indvirkning på den **lovbestemte modregning**, så længe betingelserne var opfyldt forud for insolvensprocedurens indledning. Appeldomstolen har truffet afgørelse om, at "*mellempærioden før konkursdekretet ikke forhindrer denne modregning. Den lovbestemte modregning finder sted på trods af betalingsstandsningen. Modregning sker ikke på foranledning af skyldneren, men med vedkommendes viden. Handelslovens artikel 445 omhandler ikke denne modregning*".

Der kan ikke træffes afgørelse om en **modregning i medfør af en retsafgørelse**, efter at gældssaneringsproceduren er blevet indledt. Denne type modregning kan dog ske i mellempærioden før konkursdekretet, forudsat at den pågældende afgørelse er retskraftig (appelfristen er udløbet). I dette tilfælde kan modregningen først have virkning efter afgørelsens afsigelse.

Der kan naturligvis ikke træffes afgørelse om en **modregning efter aftale**, efter at gældssaneringsproceduren er blevet indledt. Derudover kan modregning ikke ske i mellempærioden før konkursdekretet, idet den i henhold til artikel 445 i handelsloven anses som en unormal betalingsmetode, der er lovmæssigt ugyldig. [1]"

Det skal endvidere bemærkes, at der i henhold til loven af 5. august 2005 om finansielle garantier findes specifikke undtagelser fra de ovenstående bestemmelser, herunder for eventuelle modregningsaftaler som indgået mellem parterne på dagen for insolvensprocedurens indledning (eller efter indledningen) (jf. artikel 18ff. i loven af 5. august 2005 om finansielle garantier).

3. Indsættelse af bostyre

I forbindelse med indsættelse af bostyre, tvangsakkord uden for konkurs og betalingsudsættelse er det ikke tilladt at få indfriet gældsposter fra det tidspunkt, hvor skyldneren er frataget retten til at råde over sin formue og sine ejendele.

[1] "*La compensation comme garantie d'une créance sur un débiteur en faillite*", Pierre HURT, J.T. 2010, s. 30.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Et af de første problemer, kuratoren står over for, så snart der er indledt en insolvensprocedure, vedrører de løbende aftaler, der er blevet indgået forud for konkursdekretet. Bortset fra ansættelseskontrakter, som udløber automatisk den dag, hvor konkursdekretet bliver afsagt (artikel 12-1 i loven om arbejde), anerkendes det traditionelt, at løbende aftaler fortsat gælder, medmindre kurator ophæver dem.

Kuratoren skal afveje de pågældende interesser for at beslutte, hvorvidt aftalerne skal videreføres midlertidigt eller ej. Findes der kontraktbestemmelser vedrørende en ophævelse af aftalen i tilfælde af en af parternes konkurs, skal det fastlægges, hvorvidt kurator agter at afvise bestemmelsernes gennemførlighed eller ej (idet der kan stilles spørgsmålstegn ved bestemmelsernes gyldighed. Det kan eksempelvis nævnes, at disse bestemmelser anses som ugyldige i Belgien i forbindelse med erhvervslejemål.)

Under alle omstændigheder er det principielt kuratorens opgave at beslutte, hvorvidt aftalerne fortsat skal gælde eller skal ophæves. I tilfælde af anfægtelse fra den anden kontrahents side, som påberåber sig den automatiske ophævelse af aftalen som følge af konkurs, risikerer kurator en retssag med usikkert udfald, og at der opstår nye omkostninger, der trækkes fra aktiverne [1].

[1] Kilder: "Les procédures collectives au Luxembourg", Yvette HAMILIUS og Brice HELLINCKX (forfattere til tredje kapitel), Editions Larcier 2014, s.86.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualforfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

1. Tvangsakkord uden for konkurs, konkurs, betalingsudsættelse og indsættelse af bostyre

I forbindelse med tvangsakkord uden for konkurs, konkurs, betalingsudsættelse og indsættelse af bostyre suspenderes alle tvangsfuldbyrdsforanstaltninger mod den erhvervsdrivende og den pågældendes formuegoder. Der er imidlertid ingen luxembourgsk lov, der forbyder fordringshaverne at forsøge at bevare og beskytte skyldnerens aktivmasse.

Ved ingen af disse procedurer kan skyldneren råde frit over sine formuegoder. "Fra afsigelsen af konkursdekret til afslutningen af sagen kan der ikke anlægges en retssag mod skyldneren i forhold til de formuegoder, der er omfattet af skyldnerens urådighed." (Lux. 12. januar 1935, Pas. 14, s. 27). "Simple

fordringshavere og almindeligt privilegerede fordringshavere kan efter konkursprocedurens indledning ikke anlægge sag mod skyldneren eller kuratoren i forhold til at få dem dømt. De kan udelukkende anmelde eller anerkende fordringerne for at oplyse om de pågældende fordringer." (Cass. 13. november 1997, Pas. 30, s. 265).

I visse tilfælde kan skyldneren dog disponere med en godkendelse fra den af retten udpegede tilsynsførende (hvor det drejer sig om betalingsudsættelse eller indsættelse af bostyre).

Derudover medfører konkursdekretet, at den ikkeforfaldne gæld forfalder, og at der ikke længere påløber renter.

2. Gældssanering

I forbindelse med gældssaneringen indebærer kommissionens afgørelse om anerkendelse af skyldnerens begæring ophævelse af enhver mulighed for fuldbyrdelsesforanstaltninger over for skyldnerens formuegoder, medmindre det gælder manglende betaling af underholdsbidrag, samt ophævelse af påløbende renter, og at den ikkeforfaldne gæld suspenderes.

Hvis der ikke opnås en frivillig aftale om gældssanering, kan den fredsdommer, der får forelagt sagen med henblik på tvangssanering, suspendere alle fuldbyrdelsesforanstaltninger på samme vilkår som nævnt ovenfor.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

De procedurer, der allerede er iværksat ved indledningen af insolvensproceduren, videreføres af kuratoren i denne funktion. Sagsøgeren/erne i retssagerne skal imidlertid lovliggøre proceduren ved at inddrage kuratoren, som har enebeføjelse til at repræsentere skyldneren.

Dømmes skyldneren, opnår den/de fordringshaver/-e, der indledte retssagen forud for konkurserklæringen, en status, som de kan påberåbe sig inden for rammerne af konkursen. Der er ikke mulighed for tvangsfuldbyrdelse af denne status, hvorimod konkursdekretet fører til, at skyldneren mister retten til selv at forvalte sine formuegoder.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

1. Konkurs

Ved konkursens offentliggørelse i et eller flere luxembourgske lovtidender oplyses fordringshaverne om skyldnerens konkurs. Fordringshaverne skal inden for en i konkursdekretet fastsat frist anmelde deres fordringer med angivelse af deres status til justitskontoret ved den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager. Justitskontoret registrerer fordringerne og kvitterer for modtagelsen.

Anmeldelserne af fordringer skal underskrives og blandt andet indeholde fordringshavernes efternavn, fornavn, profession og bopæl, fordringens beløbsmæssige størrelse og årsag samt sikkerhedsstillelse og værdipapirer, der måtte være påvirket heraf. Efterfølgende verificeres de forskellige anmeldte fordringer under kuratorens tilstedeværelse af skyldneren og den kommitterede dommer.

Inden for rammerne af denne procedure kan fordringshaverne i tilfælde af anfægtelse blive indkaldt, således at de kan uddybe baggrunden for deres fordring som værende berettiget eller det præcise beløb i forbindelse med sagens behandling.

Kan kurator konstatere, at der er aktiver at udlodde mellem fordringshaverne, indkaldes disse af kurator til regnskabsafklæggelsen, hvor fordringshaverne har mulighed for at fremlægge deres kommentarer til udkastet til udlodning.

Er der ikke tilstrækkelige aktiver, afsluttes konkursproceduren.

Er fordringshaverne utilfredse med kuratorens arbejde, kan de indgive en klage til den kommitterede dommer, som i givet fald kan vælge at få kuratoren udskiftet.

2. Indsættelse af bostyre

I forbindelse med indsættelse af bostyre skal bostyrene fremlægge oplysningerne vedrørende udkastet til omstrukturering eller realisering af aktiverne for fordringshaverne.

I dette tilfælde indkaldes fordringshaverne muligvis for at fremlægge deres kommentarer. Fordringshaverne skal inden for 14 dage fra underretningen oplyse justitskontoret om deres godkendelse eller anfægtelse af udkastet, som udelukkende vil blive iværksat, hvis over halvdelen af de fordringshavere, hvis passivmasse svarer til mindst 50 procent, godkender udkastet.

3. Tvangsakkord uden for konkurs

I forbindelse med tvangsakkorden uden for konkurs indledes der akkordforhandlinger, hvor fordringshaverne har mulighed for at drøfte forslagene forbundet med tvangsakkorden som udarbejdet af den tilsynsførende dommer. Fordringshaverne skal anmelde deres fordringer under forhandlingerne og derudover angive, hvorvidt de godkender forslagene forbundet med tvangsakkorden eller ej.

Herefter kan fordringshaverne fremlægge deres kommentarer under godkendelsesforhandlingerne vedrørende tvangsakkorden uden for konkurs. De har endvidere mulighed for at appellere afgørelsen om tvangsakkord uden for konkurs, såfremt de ikke blev indkaldt til akkordforhandlingerne, eller de stemte imod forslagene forbundet med tvangsakkorden.

4. Gældssanering

I forbindelse med den frivillige aftale om gældssanering er fordringshaverne i første omgang forpligtede til at anmelde deres fordring til informations- og rådgivningstjenesten for gældssanering. Efterfølgende kan fordringshaverne bidrage aktivt til godkendelsen af tjenestens udkast til den frivillige aftale om gældssanering.

Forligskommissionen for gældssanering indkalder efterfølgende fordringshaverne og fremlægger de udarbejdede forslag til en frivillig aftale for dem. Mindst 60 procent af fordringshaverne, hvis fordringer svarer til 60 procent af fordringerne, skal godkende udkastet til den frivillige aftale, for at udkastet kan anses som godkendt. Manglende tilkendegivelse fra fordringshavernes side anses som en godkendelse.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Kuratorerne med ansvar for en konkurs repræsenterer både den konkursramte og gruppen af fordringshavere. I denne dobbeltrolle står de for at forvalte formuegoderne, samtidig med at de som sagsøgende og sagsøgte part er berettiget til at træffe alle de foranstaltninger, der har til formål at bevare aktivmassen til betaling af fordringshaverne samt at genoprette eller øge denne aktivmasse, hvilket er i fordringshavernes fælles interesse. (Appeldomstolen, den 2. juli 1880, Pas. 2, s. 49)

Kuratoren træffer foranstaltninger vedrørende den samlede betaling til fordringshaverne fra skyldnerens formue, dvs. genoprettelse, beskyttelse eller likvidation af denne formue. (Appeldomstolen, den 25. februar 2015, Pas. 37, s. 483)

I forhold til de gældende aftaler, der er blevet indgået forud for konkursdekretet, skal kuratoren træffe afgørelse om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at ophæve dem, eller om det i forbindelse med en udlodning af aktiverne er bedre at videreføre dem af hensyn til en senere hæftelse for skyldnerens passiver.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Alle fordringshavere er forpligtede til at anmelde deres fordringer – uanset fordringens art, og hvorvidt de er privilegerede fordringshavere eller ej.

Massefordringer, dvs. fordringer, der opstår på et senere tidspunkt og har forbindelse til konkursproceduren (f.eks. kuratoromkostninger, leje, der forfalder efter afsigelse af konkursdekretet osv.), er undtaget fra denne procedure.

Massefordringer, der opstår efter indledningen af insolvensproceduren, og som er forbundet med konkursbehandlingen eller videreførelsen af visse af den konkursramte virksomheds aktiviteter, indfris, inden resten af aktivmassen fordeles mellem fordringshaverne. Massefordringerne har således forrang for de andre fordringer.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

1. Konkurs

I forbindelse med konkursproceduren offentliggøres konkursdekretet på forskellig vis (i pressen og ved opslag i retten) for at informere skyldnerens kreditorer om situationen og opfordre dem til at anmelde deres fordringer (artikel 472 i handelsloven).

Fordringshaverne skal derefter anmelde deres fordringer til handelsrettens justitskontor og fremlægge relevant dokumentation (artikel 496 i handelsloven).

Fordringshaverne kan anmelde deres fordringer ved hjælp af blanketten på følgende websted: <http://www.justice.public.lu/fr/creances/declaration-creance/index.html>.

Fordringerne kontrolleres af den kurator, der har fået til opgave at forestå likvidationen af konkursboet. Kuratoren kan eventuelt afvise fordringer (artikel 500 i handelsloven).

Afvises den anmeldte fordring, hjemvises den til retten.

Ligger de pågældende afvisninger uden for byretten med stedlig kompetence i handelssagers kompetence, hjemvises afvisningerne til den kompetente ret af hensyn til en realitetsafgørelse og til byretten med stedlig kompetence i handelssager for i henhold til artikel 504 at træffe afgørelse om, op til hvilket beløb den afviste fordringshaver har mulighed for at deltage i forhandlingerne om tvangsakkorden uden for konkurs. (Artikel 502).

2. Tvangsakkord uden for konkurs

I forbindelse med tvangsakkord uden for konkurs skal en skyldner, som indgiver begæring om akkord, i begæringen oplyse navn og adresse på sine fordringshavere samt fordringernes beløbsmæssige størrelse (artikel 3 i loven af 14. april 1886).

Fordringshaverne informeres ved rekommanderet brev (artikel 8 i loven af 14. april 1886). Brevet indeholder desuden en indkaldelse til akkordforhandlinger. Indkaldelsen offentliggøres også i pressen.

Under akkordforhandlingerne oplyser fordringshaverne den beløbsmæssige størrelse af deres fordringer.

Som nævnt indebærer deltagelse i afstemningen om akkord, at privilegerede fordringshavere mister deres forrang i forhold til fordringshavere med tinglige rettigheder (artikel 10 i loven af 14. april 1886).

3. Betalingsudsættelse

Når der bevilges betalingsudsættelse, skal skyldneren ligeledes fremlægge en liste med navn og adresse på fordringshaverne og den beløbsmæssige størrelse af deres fordringer.

Fordringshaverne indkaldes ved rekommanderet brev (artikel 596 i handelsloven) og ved annoncering i pressen.

På selve mødet skal de oplyse den beløbsmæssige størrelse af deres fordringer (artikel 597 i handelsloven).

4. Indsættelse af bostyre

I forbindelse med indsættelse af bostyre sker der ikke anmeldelse og anerkendelse af fordringer. Skyldneren oplyser i sin begæring til retten navn og adresse på sine fordringshavere.

Fordringshaverne informeres efterfølgende af retten om den plan for omstrukturering af virksomheden eller realisering af aktiverne, som er udarbejdet af de af retten udpegede kommitterede.

5. Gældssaneringsprocedure:

Skyldnerens kreditorer er inden for en måned fra offentliggørelse af meddelelsen om gældssanering i registret forpligtede til at **anmelde deres fordringer til informations- og rådgivningstjenesten for gældssanering**.

Anmeldelse af fordringer skal ske i henhold til artikel 6 og 7 i den storhertugelige forskrift af 17. januar 2014 om gennemførelse af loven af 8. januar 2013 om gældssanering.

De har adgang til en [anmeldelsesblanket](#).

Forligskommissionen vurderer, hvorvidt anmeldelserne opfylder de formelle krav.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Konkurslovens grundlæggende princip er, at alle fordringshavere modtager en forholds-mæssig andel, der svarer til fordringens størrelse.

Nogle fordringshavere har forrang eller er privilegerede.

De privilegerede fordringshavere inddeles på lovbestemt vis i henhold til den offentlige orden (udlejere af fast ejendom, pantekreditorer, pantehavere med goodwill og navnlig statskassen i bred forstand).

Kuratoren henviser generelt til artikel 2096 til 2098, 2101 og 2102 i civillovbogen.

Kuratoren skal foretage en sagsspecifik kontrol i henhold til lovbestemmelserne og retspraksis.

Nettoaktiverne til de simple fordringshavere fordeles i overensstemmelse med handelslovens artikel 561, stk. 1.

Er kuratoren bekendt med de retsbestemte honorarer, er de privilegerede fordringshavere fundet, og det resterende beløb til fordeling mellem de simple fordringshavere er kendt, udarbejder kuratoren et udkast til aktivernes fordeling, som i første omgang forelægges for den kommitterede dommer. Kuratoren inviterer i henhold til handelslovens artikel 533 alle fordringshavere til regnskabsafleggelsen ved rekommanderet brev og vedlægger en kopi af udkastet til aktivernes fordeling.

Skyldneren indkaldes ved stævningsmand eller ved offentliggørelse i en luxembourgsk lovtidende.

Medmindre kuratorens regnskabsafleggelse fører til afvisning fra en fordringshavers side, fremlægger kuratoren rapporten om regnskabsafleggelsen som udarbejdet med udgangspunkt i udkastet til aktivernes fordeling for den kommitterede dommer og justitskontoret med henblik på underskrift.

Kuratoren udbetaler efter regnskabsafleggelsen beløbene til fordringshaverne.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

1. Konkurs

Ved konkurs kan kuratoren, når alle betalinger er effektueret, begære konkursboet sluttet, hvorefter der afsiges en kendelse om boets slutning, der, som navnet siger, afslutter konkursbehandlingen.

I henhold til handelslovens artikel 536 kan en skyldner, der ikke er blevet erklæret fallit som følge af forsømmelige eller svingagtige handlinger, ikke længere være genstand for fordringshavernes retsforfølgelse, medmindre skyldneren igen bliver rentabel inden for syv år fra afgørelsen om afslutning grundet utilstrækkelige aktiver.

I henhold til handelslovens artikel 586 kan en skyldner, der har erlagt alle skyldige beløb, begære rehabilitering ved at indgive en begæring herom til den øverste domstol (Cour supérieure de justice).

2. Tvangsakkord uden for konkurs, betalingsudsættelse, indsættelse af bostyre

Ved tvangsakkord uden for konkurs, betalingsudsættelse og indsættelse af bostyre afsluttes proceduren ved rettens afgørelse om at efterkomme begæringen om den pågældende procedure.

Retten kan idømme den konkursramte skyldner to former for sanktioner: dels strafferetlige sanktioner, dels civilretlige sanktioner.

Hvis retten konstaterer, at konkursen skyldes alvorlige og markante fejl fra skyldnerens side, kan den forbyde vedkommende at udøve erhvervsvirksomhed både direkte og med en anden person som mellemmand. Det omfatter også forbud mod at udøve en funktion, der er forbundet med beslutningsbeføjelser i en virksomhed.

Blandt de øvrige civilretlige sanktioner over for konkursramte virksomheder er muligheden for at udvide konkursen til at omfatte virksomhedens ledelse, sanktioner i medfør af artikel 1382 og 1383 i civillovbogen (almindeligt erstatningsansvar) og artikel 59 og 192 i loven om erhvervsdrivende virksomheder. Skyldneren kan blive idømt strafferetlige sanktioner (fallit).

Ved tvangsakkord uden for konkurs skal den pågældende tilbagebetale sin gæld, hvis skyldneren igen bliver rentabel (artikel 25 i loven af 14. april 1886 om tvangsakkord uden for konkurs).

Tvangsakkorden uden for konkurs har ingen indvirkning på følgende gældstyper:

skatter og andre afgifter

privilegerede fordringshaveres fordringer, pant eller privilegier

fordringer forbundet med underholdsbidrag.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Efter insolvensprocedurens afslutning får fordringshaverne – såfremt der findes aktiver – udbetalt hele eller en del af det skyldige beløb i henhold til fordelingsbetingelserne som indeholdt i afgørelsen om afslutning af proceduren.

Er skyldneren ikke blevet erklæret fallit som følge af forsømmelige eller svigagtige handlinger, kan han/hun ikke længere retsforfølges af fordringshaverne, medmindre skyldneren igen bliver rentabel inden for syv år fra afgørelsen om afslutning af insolvensproceduren.

Fordringshaverne har ligeledes mulighed for at anlægge et søgsmål i henhold til artikel 1382 og 1383 i civillovbogen for at gøre det almindelige erstatningsansvar gældende over for skyldnerens ledelse eller anlægge et søgsmål i henhold til artikel 59 og 192 i loven om erhvervsdrivende virksomheder (ledelsens og direktørernes ansvar inden for rammerne af udøvelsen af deres beføjelser).

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Udgifterne forbundet med konkursbegæringen indgår i de samlede omkostninger.

Udgifterne opstår af hensyn til konkursproceduren, hvorfor de betales sammen med konkursboets aktiver, inden kurator fordeler resten af aktivmassen mellem de forskellige fordringshavere.

Artikel 1 og 2 i loven af 29. marts 1893 om retshjælp og debetproceduren omhandler de forskellige omkostninger forbundet med de formaliteter, der skal opfyldes i forbindelse med insolvensproceduren, og betalingsrækkefølgen i tilfælde af utilstrækkelige aktiver.

Den kompetente byret fastsætter kuratorens honorar på grundlag af den storhertugelige forskrift af 18. juli 2003.

Kuratoren er forpligtet til at fremlægge sin opgørelse over omkostninger og honorarer baseret på de inddrevne aktiver for byretten med stedlig kompetence i handelssager.

I henhold til artikel 536-1, stk. 2, i handelsloven udbetaler registermyndigheden (Administration de l'Enregistrement) omkostningerne og honorarerne forbundet med den afsluttede insolvensprocedure grundet utilstrækkelige aktiver som et forskud under de betingelser, der er fastsat i loven af 29. marts 1893 om retshjælp og debetproceduren.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

1. Konkurs

Der kan i konkursdekretet være fastsat en periode for skyldnerens betalingsstandsning, som starter før konkursdekretdatoen, dog højst seks måneder før denne dato.

Af hensyn til fordringshavernes interesser anses perioden mellem betalingsstandsningen og konkursdekretet som "**mellempærioden før konkursdekretet**".

Visse aftaler, der indgås i løbet af denne periode, og som krænker fordringshavernes rettigheder, er **ugyldige**. Dette omfatter navnlig:

aftaler vedrørende de materielle og immaterielle formuegoder, som skyldneren har overdraget vederlagsfrit og mod vederlag, når salgsprisen er alt for lav i forhold til værdien af den pågældende genstand

udbetalinger – enten kontante eller via transport, salg, compensation eller andet – forbundet med gæld, der endnu ikke er forfalden

udbetalinger, dog ikke kontante, eller kortfristede gældsbreve forbundet med forfalden gæld

pant eller andre tinglige rettigheder som indrømmet af skyldneren forbundet med gæld, der er stiftet forud for betalingsstandsningen.

Ugyldighedsprincippet finder derimod ikke automatisk anvendelse på andre aftaler.

Visse af **skyldnerens udbetalinger** forbundet med forfalden gæld og andre vederlagsbaserede aftaler, der er indgået i mellempærioden før konkursdekretet, kan således annulleres, såfremt de tredjeparter, der modtog pengene eller handlede med skyldneren, var **bekendt med skyldnerens betalingsstandsning**.

Er fordringshaveren bekendt med, at skyldneren ikke kan opfylde sine forpligtelser, er det ikke tilladt for ham/hende at styrke sin egen position på bekostning af gruppen af fordringshavere.

📄 **Panterettigheder og prioritetsrettigheder**, der måtte være opnået, kan registreres frem til konkursdekretets afsigelse. Derimod kan registreringer som foretaget op til **10 dage før betalingsstandsningsperioden** eller herefter erklæres for ugyldige, såfremt der ligger mere end 14 dage mellem panteoprettelsesaftalen og registreringsdatoen.

Alle **aftaler eller udbetalinger, der er foretaget som svigagtige handlinger mod fordringshaverne**, dvs. at aftalerne er indgået af skyldneren, som er bekendt med den skade, dette får på fordringshaveren (dvs. ved at massen reduceres, konkursordenen ikke følges osv.), erklæres for ugyldige, uanset hvornår de måtte være indgået.

Begrebet mellempæriode før konkursdekretet finder ikke anvendelse på **finansielle garantikontrakter** samt i tilfælde af **fremtidige fordringer, der overdrages til en securitiseringssenhed med særligt formål**.

2. Tvangsakkord uden for konkurs

Skyldneren kan i behandlingsperioden for tvangsakkorden ikke overdrage eller opgive sine formuegoder, optage lån eller på anden måde stifte forpligtelser uden tilladelse fra den tilsynsførende dommer.

3. Indsættelse af bostyre

Fra det tidspunkt, hvor der blev udpeget en tilsynsførende dommer til at opgøre virksomhedens formuegoder, kan den erhvervsdrivende ikke overdrage, stifte sikkerhed eller pant, forpligte sig til eller modtage rørlig kapital uden skriftlig tilladelse fra den tilsynsførende dommer. I modsat fald vil dette blive anset som ugyldigt.

Det skal endvidere bemærkes, at den erhvervsdrivende, der har skjult en del af sine aktiver eller overdrevet størrelsen af passivmassen, eller som har givet de fordringshavere, der har overdrevet deres fordringer, tilladelse til at intervenere, kan blive idømt strafferetlige sanktioner i forbindelse med indsættelsen af bostyre.

4. Gældssanering

Dommeren kan i givet fald udpege personer med ansvar for at yde hjælp til social-, uddannelses- eller økonomiforvaltningsplanen for at sikre, at den del af skyldnerens indtægter, der ikke er berørt af gældsindfrielsen, anvendes til de fastlagte formål.

Disse personer er bemyndigede til at træffe de nødvendige foranstaltninger til forhindring af, at denne del af indtægterne ikke opfylder det naturlige mål, eller at skyldnerens husholdnings interesser krænkes.

Sidste opdatering: 29/10/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Ungarn

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Insolvensbehandling for juridiske personer er reguleret ved Lov XLIX af 1991 om konkurs- og likvidationsbehandling (konkursloven).

Konkursloven regulerer to former for insolvensbehandling: konkurs- og likvidationsbehandling.

Konkursbehandling er en rekonstruktionsprocedure, der har til formål at give en skyldner, som står over for insolvens, en betalingsshenstand med henblik på at acceptere en frivillig ordning og gøre et forsøg på at indgå en aftale herom for at genoprette den pågældendes solvens.

Likvidationsbehandling er en foranstaltning, der har til formål at sikre fordringshaverne fyldestgørelse efter særlige regler, når en insolvent skyldner opløses uden retlige efterfølgere i løbet af en sag, der har til formål at fordele de samlede aktiver i skyldnerens insolvente bo mellem fordringshaverne.

Likvidationsbehandlingen skal dog afsluttes, hvis skyldneren har betalt hele sin gæld og sagsomkostningerne, eller hvis der er indgået en frivillig aftale om betingelserne for gældssanering med fordringshaverne, og aftalen er blevet godkendt af retten.

Lovene om ungarske filialer af foretagender med udenlandsk registrerede kontorer, civilsamfundsorganisationer og foretagender i den finansielle sektor (f. eks. kreditinstitutioner, finansielle virksomheder, forsikringsvirksomheder, investeringsselskaber og offentlige oplag) omfatter særlige undtagelsesbestemmelser.

Der findes ingen konkursbehandling for virksomheder i den finansielle sektor; for at undgå insolvens har tilsynsorganer dog mulighed for at gribe ind allerede i de tidlige faser af enhver forværring i deres økonomiske grundlag, og der skal skaffes midler (erstatningsfond, investorbekyttelsesfond, indskudsforsikringsfond) til at beskytte kunder og yde dem godtgørelse.

I tilfælde af virksomheder i den finansielle sektor kan den ungarske nationalbank inden for rammerne af sine beføjelser som finansiel tilsynsmyndighed indbringe en likvidation for en domstol, efter at den har tilbagekaldt deres tilladelse til at udøve sådanne aktiviteter.

Loven om civilsamfundsorganisationer omfatter nogle undtagelsesbestemmelser vedrørende konkurs- og likvidationsbehandling af civilsamfundsorganisationer (foreninger, fonde), men ellers finder bestemmelserne i konkursloven anvendelse.

Gældssanering for fysiske personer (personlig konkurs)

Lov CV af 2015 om gældssanering for fysiske personer trådte i kraft den 1. september 2015. Loven har til formål at fastsætte en retlig ramme for gældssanering og desuden sikre konkursbeskyttelse gennem samarbejde mellem en skyldner og den pågældendes fordringshavere. Loven beskytter primært pantedebitorer, især dem, der har været i restance længe, har gæld til flere fordringshavere, og hvis bolig er truet af tvangssalg.

Sagen indledes udenretsligt og koordineres af den långiver, der har førsteprioritetspant. Konkursagen indledes ved retten, hvis der ikke kan indgås et udenretsligt forlig. Først sigter retssagen også mod, at der kan indgås en aftale, men hvis der ikke er tilslutning til en sådan aftale, afgør retten betingelserne for gældssaneringen.

Regeringen har oprettet en statslig familieinsolvenstjeneste. Denne organisation spiller en vigtig rolle i sager om gældssanering. Familieinsolvenstjenesten kontrollerer, om skyldner opfylder de lovfæstede krav, fører statslige fortegnelser over data vedrørende sagerne og ansætter familieadministratorer.

Familieadministratorer varetager forberedelses- og samarbejdsopgaver for retten i løbet af gældssaneringen ved retten, håndhæver rettens afgørelser, støtter skyldneren, fører tilsyn med forvaltningen af skyldnerens husholdning, sælger skyldnerens aktiver, der har kommerciel værdi, og betaler fordringshaverne.

Resultatet af en vellykket gældssanering er, at den gæld, der indfries i løbet af proceduren, ikke senere kan afkræves skyldneren, og fordringshaverne får fyldestgjort en bestemt del af deres krav inden for en forudsigelig periode.

Gældssaneringsbehandlingen for fysiske personer er endnu ikke anmeldt efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2015/848.

I overensstemmelse med konkursloven kan der indledes **konkursbehandling** af skyldnerorganisationen med godkendelse fra dens vigtigste beslutningsorgan ved hjælp af en formular – advokatbistand er obligatorisk under sagen. Skyldnere kan ikke indgive en sådan begæring, hvis de er genstand for en verserende konkursbehandling, eller hvis der er truffet en afgørelse i første instans om likvidation af skyldneren. Betingelserne og tidsfristerne for antagelse af en fornyet begæring om indledning af konkursbehandling er, at fordringshaverens krav, som forelå eller opstod under den foregående konkursbehandling, er fyldestgjort, at der er gået to år fra den endelige afslutning af den foregående konkursbehandling, eller at der – i tilfælde af at den foregående begæring blev afvist uden videre – er gået et år, siden den endelige afgørelse i sagen blev meddelt.

Hvis skyldneren er insolvent, kan der generelt indledes **likvidationsbehandling** på begæring af skyldner eller dennes fordringshavere eller af retten på eget initiativ i visse tilfælde, der er nærmere angivet i konkursloven. Konkursloven fastsætter udtrykkeligt, hvem der må anlægge likvidationssager, og regulerer bestemmelserne for sagsanlæg enten på begæring eller på rettens initiativ.

Begge former for behandling er **procedurer for kollektiv gældsafvikling**, skyldnerens fordringshavere skal deltage i sagen, og de må ikke søge fuldbyrdelse af deres krav på anden vis eller i andre sager mod skyldneren under denne sag.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Konkursbehandling

Et direktions- eller bestyrelsesmedlem hos skyldneren kan begære konkursbehandling, idet det er obligatorisk at være repræsenteret af en advokat eller juridisk rådgiver.

Der kan på et hvilket som helst tidspunkt kun være indledt én konkurs sag mod skyldneren, og der må heller ikke være en verserende likvidationssag mod vedkommende. Der må kun påbegyndes en ny konkursbehandling, hvis skyldneren har afviklet sin gæld i den foregående sag, og der ikke er gået to år siden da. Og hvis retten på eget initiativ har afvist den foregående konkursbehandling på grund af formelle mangler, kan der ikke indledes en ny konkursbehandling i et år.

Likvidationsbehandling

Der kan indledes en likvidationssag af skyldner, en fordringshaver, den bobestyrer, som deltog i den foregående frivillige likvidationsprocedure, eller en domstol eller administrativ myndighed i tilfælde, som er nærmere fastsat ved lov. F.eks. indledes en likvidationssag af retten, hvis der ikke blev indgået en frivillig aftale i løbet af konkurs sagen, eller hvis den i kraft af sine tilsynsbeføjelser som handelsret træffer afgørelse om opløsning af en virksomhed, der i alvorlig grad har overtrådt loven.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Skyldnerens aktiver i det insolvente bo er summen af alle faste aktiver og omsætningsaktiver i regnskabslovgivningens forstand.

Eventuelle stigninger i aktiverne under konkursbehandlingen indgår også i det insolvente bos aktiver.

Skyldneren bevarer rettighederne til forvaltning af aktiverne i det insolvente bo, men under tilsyn af bobestyreren. Under likvidationsbehandlingen bevarer skyldneren ikke rettighederne i forbindelse med forvaltning af aktiverne i det insolvente bo, idet disse rettigheder overføres til kurator. Kurator er den retlige repræsentant for skyldnerorganisationen og foretager registrering og vurdering af fordringshavernes krav, realisering af aktiver og udlodning af provenuet mellem fordringshaverne under tilsyn af retten.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

I konkurs- og likvidationssager kan en **skyldner** i konkurslovens betydning være en erhvervsdrivende som anført i loven. Ved konkursbehandling indbringes sagen af skyldner, som kan fortsætte sin økonomiske virksomhed under sagen. Direktører og ejere hos skyldneren er ikke begrænset i udøvelsen af deres rettigheder, men de kan kun udøve deres rettigheder uden at krænke de rettigheder, som ved lov er forbeholdt bobestyreren. Skyldner foretager registrering og opstiller konkursordenen i samarbejde med bobestyreren og udarbejder under inddragelse af bobestyreren et program og et forslag til akkordforhandling med det formål at opnå en akkordordning, der sigter mod at genoprette eller bevare solvensen. Akkorden omfatter aftalen mellem skyldner og fordringshavere om betingelserne for gældssaneringen og alt, hvad de i øvrigt finder vigtigt af hensyn til rekonstruktionen.

Indtil sagens indledning er **fordringshaver** i en konkurs- eller likvidationssag en person, som har forfaldne pengekrav eller krav, der kan udtrykkes i penge, baseret på en endelig afgørelse, der kan fuldbyrdes, fra en domstol eller offentlig myndighed, eller som er anerkendt eller ikke anfægtes af skyldneren. I konkurs sager betyder fordringshaver også enhver person, hvis krav, som forfalder under eller efter konkurs sagen, er blevet registreret af bobestyreren, eller enhver person, hvis krav er blevet registreret af kurator i en likvidationssag.

En **bobestyrer** i konkurs sager er en juridisk person, der udpeges af en domstol, med bemyndigelse til at varetage en insolvensbehandlers opgaver.

Bobestyreren skal udpege en person, der er ansat hos bobestyreren, med de rette kvalifikationer til at varetage opgaverne som bobestyrer. Det er denne persons pligt at overvåge skyldnerens økonomiske aktiviteter med det formål at godkende en akkordordning under varetagelse af fordringshavernes interesser, registrere fordringshavernes krav, samarbejde om udarbejdelsen af et forslag til akkord og kontrastegnere referater af de beslutninger, som træffes under akkordforhandlingerne.

Kurator er en kuratorvirksomhed (en juridisk person med bemyndigelse til at varetage en insolvensbehandlers opgaver), der udpeges af retten, og som er den retlige repræsentant for den organisation, der er under likvidation, og som samtidig garanterer fordringshavernes interesser og udfører de ved lov foreskrevne opgaver. Lovgivningen foreskriver strengt personlige og faglige krav til kuratorvirksomheden, herunder regelmæssig faglig uddannelse. Kuratorvirksomheden udpeger en person til at udføre en kurators aktiviteter.

Navnet på kuratorvirksomheden og kurator indføres også i retsregistret over juridiske personer.

Konkurs- og likvidationsbehandling er civilretlige sager under den frivillige retspleje, der indbringes for en domstol. I sager, der ikke reguleres af konkursloven, finder den civile retsplejelovs bestemmelser anvendelse med undtagelser som følge af de særlige forhold, der gælder for frivillig retspleje.

Retten træffer afgørelse om konkursbehandling, mens retten træffer afgørelse om likvidationsbehandling, som følge af at en skyldner erklæres insolvent eller i andre tilfælde, som er præciseret i lovgivningen, eller på grundlag af en anmodning fra en anden ret, offentlig myndighed eller bobestyrer. Ved indledning af sagen udpeger retten en bobestyrer eller kurator fra en liste over kuratorer. Når der anlægges likvidationssag, udpeger retten – på fordringshavernes anmodning – en kurator med kompetence som midlertidig bobestyrer til at føre tilsyn med skyldners aktiviteter, indtil der træffes afgørelse om likvidation. Indsigelser, der gøres mod eventuelle ulovlige foranstaltninger eller undladelser fra bobestyrers eller kurators side, vurderes af retten, og i tilfælde af ulovlig foranstaltning eller undladelse kræver retten, at bobestyrer eller kurator udfører deres aktiviteter i overensstemmelse med lovgivningen, og sker der overtrædelse heraf, fjernes bobestyrer eller kurator fra sagen, og der udpeges en ny bobestyrer eller kurator.

Under konkurs sagen har skyldner ret til konkursbeskyttelse, fuldbyrdelsesprocedurer suspenderes, og skyldner får en henstand eller et moratorium for indfrielse af tidligere oparbejdet gæld.

Såfremt det flertal, som er foreskrevet i konkursloven, accepterer den frivillige ordning, og ordningen er i overensstemmelse med de lovfæstede krav, godkender retten ordningen, og skyldner er bundet af den.

Samler den frivillige ordning ikke enighed, bestemmer retten på eget initiativ, at skyldner skal likvideres.

Der kan også indgås en aftale mellem skyldner og fordringshavere under en likvidationsbehandling. Retten fastsætter datoen for akkordforhandling i løbet af likvidationsbehandlingen, og hvis afstemningen om den frivillige ordning er gunstig, og ordningen er i overensstemmelse med lovgivningen, bliver den godkendt af retten. Under likvidation er betingelserne for godkendelse af en frivillig ordning, at skyldner gennem ordningen skal ophøre med at være insolvent, og at prioriterede krav vil blive indfriet, eller der er dækning for sådanne krav.

Retten afgør, om konkurs- eller likvidationsbehandlingen skal registreres som afsluttet, eller om sagen hæves.

Hvis likvidationsbehandlingen afsluttes uden en retlig efterfølger til skyldneren, sletter handelsretten ved anmeldelse fra retten den ved likvidation opløste skyldner fra handelsregistret eller civilsamfundsorganisationen fra registret over civilsamfundsorganisationer.

I likvidationssager er udbetalingen af de ansattes lønninger garanteret af midler fra løngarantifonden på de betingelser, der er fastsat i loven om løngarantifonden.

Juridiske konsekvenser af indbringelsen af sager:

I løbet af konkurs sagen tager retten skridt til på skyldners anmodning straks at offentliggøre en **midlertidig henstand** i det ungarske selskabstidende i overensstemmelse med konkursloven. Anmodningens berettigelse bliver efterfølgende undersøgt, når retten træffer afgørelse om på eget initiativ at afvise anmodningen i tilfælde, der er fastlagt i lovgivningen, eller – hvis dette ikke er tilfældet – afsige kendelse om konkursbehandling. Konkursbehandling begynder med offentliggørelse af kendelsen herom i selskabstidende. Som følge af indledningen af konkursbehandlingen har skyldner ret til en **henstand** med opfyldelsen af pengekrav frem til kl. 00 på den anden hverdag efter den 120. dag (med nogle få undtagelser), og moratoriet kan forlænges i indtil 365 dage. I henstandsperioden kan der kun foretages betaling af fordringer anført i retsakten; der er ingen juridiske konsekvenser af manglende opfyldelse

eller for sen opfyldelse af betalingsforpligtelser, fuldbyrdelse af pengekrav mod skyldner suspenderes, således at skyldner får en realistisk mulighed for at udarbejde et program, der sigter mod at genoprette solvens og afvikle gælden.

Erklærer retten skyldner insolvent, fordi der foreligger en **grund til insolvens** som defineret efter retsakten, afsiges der kendelse om likvidation af skyldner, og efter kendelsens ikrafttræden udpeges en kurator gennem en kendelse, der offentliggøres i selskabstidende, som også indeholder en opfordring til fordringshavere om at anmelde deres krav. Ejendomsrettigheder ophører, når der træffes afgørelse om likvidationsbehandling, hvilket tjener til at beskytte aktiverne i konkursboet, og fra likvidationens startdato må kun kurator, der handler som skyldners repræsentant, fremsætte juridisk bindende erklæringer vedrørende skyldners aktiver. På startdatoen for likvidationen udløber al den erhvervsdrivendes gæld (forfaldt).

Likvidation har til formål at udlodde alle skyldners aktiver mellem dennes fordringshavere, og også fuldbyrdelsesprocedurer mod aktiver, som er genstand for likvidation, skal afsluttes. Indenretslige og udenretslige sager, der er indledt før startdatoen for likvidationen, fortsætter ved den ret, de er anlagt ved. Efter startdatoen for likvidationen må et eventuelt pengekrav vedrørende konkursboets aktiver kun gøres gældende under likvidationsbehandlingen. Enhver begrænsning af afståelse og behæftelse vedrørende skyldners faste ejendom eller andre aktiver ophører på startdatoen for likvidationen, mens tilbagekøbsret og købsoptioner samt panteret ophører, når aktivet er solgt. En rettighedshaver må fyldestgøre sit krav i en sikkerhed, skyldneren har stillet indtil startdatoen for likvidationen, efterfølgende skal rettighedshaveren overdrage det resterende beløb til kurator.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Under en likvidationsbehandling må hver enkelt fordringshaver kun gøre krav gældende mod skyldneren ved at lade sig registrere med henblik på behandlingen; der kan ikke gøres udenretslig modregning gældende bortset fra slutafregning, der sker på grundlag af internationale handelskonventioner. Såfremt der verserer en tidligere retssag mellem fordringshaver og skyldner, kan fordringshaveren dog modregne ethvert krav, der gøres gældende i retssagen mod den pågældendes gæld til skyldner.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Indledningen af insolvensbehandlingen har ikke i sig selv den retsvirkning, at kontrakter, skyldneren tidligere har indgået, ophæves. Kontrakterne kan ophæves som led i behandlingen, i tilfælde af konkursbehandling under tilsyn af bobestyreren, og i tilfælde af likvidationsbehandling ophæver kurator kontrakterne som skyldnerens retlige repræsentant. Kurator har ret til at ophæve kontrakterne med omgående virkning eller annullere kontrakterne.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Skyldners aktiver kan ikke gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse; en fordringshaver, som er panthaver, kan ikke sælge pantet, mens gælden afvikles i løbet af likvidationsbehandlingen.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Retssager, der er anlagt tidligere, afsluttes af den domstol, som tidligere har fået dem indbragt. Såfremt skyldner ikke fik medhold i sagen, deltager den vindende part som fordringshaver i likvidationsbehandlingen. Hvis skyldner fik medhold i sagen, indgår et eventuelt aktiv eller eventuelle midler, der er tilfaldet den pågældende, i konkursboets aktiver. Konkursloven foreskriver flere steder, at det er bobestyrerens eller kuratorens opgave at sørge for information til fordringshaverne.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Fordringshavere kan nedsætte et fordringshaverudvalg eller vælge en repræsentant for fordringshaverne, som kurator skal høre, og som kurator er forpligtet til at holde underrettet, og hvis implicite eller eksplicite samtykke skal indhentes med henblik på visse foranstaltninger.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Kurator kan sælge skyldnerens aktiver til den køber, som fremsætter det bedste tilbud i en offentlig salgsprocedure på en kontrolleret webbaseret salgsportal.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Både tidligere oparbejdet gæld og gæld, der opstår efter indledning af insolvensbehandlingen, kan gøres gældende af en fordringshaver, der skal anmelde sit krav i konkurssagen eller likvidationssagen som fordringshaver.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Insolvensbehandleren (bobestyrer i konkurssager eller kurator i likvidationssager) registrerer fordringshavernes krav og forelægger omtvistede krav for den domstol, der behandler konkurssagen eller likvidationssagen med henblik på dom.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Kurator benytter provenuet ved salget af et pant – efter fradrag af visse udgifter – til at betale panthaveren. Det resterende beløb fordeles mellem fordringshaverne i forhold til fordelingen af aktiver og under hensyntagen til deres plads i fordringshaverrækkefølgen som fastlagt i konkursloven og baseret på den foreløbige begyndelsesbalance ved likvidation eller slutbalancen.

Efter salget af andre aktiver kan provenuet udloddes, efter at den foreløbige begyndelsesbalance eller slutbalance ved likvidation er blevet godkendt under hensyntagen til udlodningen af aktiver som godkendt af retten og konkursrækkefølgen med henblik på fyldestgørelse af fordringshaverne ifølge konkursloven.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord)?

Skyldner kan aftale en frivillig ordning med fordringshavere i enten en konkurssag eller en likvidationssag. En ordning i overensstemmelse med lovgivningen, godkender retten den og erklærer sagen for afsluttet. I sådanne sager fortsætter skyldner sine aktiviteter. Fordringshavernes krav fyldestgøres på den måde og i det omfang, der er fastsat i aftalen, og skyldner er fritaget for at betale yderligere beløb.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

I en konkurssag, der afsluttes med en frivillig aftale, som godkendes af retten, opfyldes fordringshavernes krav på den måde og ifølge den tidsplan, der er fastlagt i aftalen. Hvis skyldneren ikke overholder aftalen, kan fordringshaverne indgive begæring om tvangsfuldbyrdelse eller kan indlede likvidation af skyldneren.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Fordringshaverne betaler et registreringsgebyr. Der skal betales et gebyr ved indgivelse af en insolvensbegæring (konkursbehandling, likvidationsbehandling). Ellers bæres eventuelle omkostninger af skyldneren.

17 Hvilke regler gælder for omståelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Kurator eller fordringshaver kan anfægte sådanne transaktioner ved at indgive en begæring og kan anmode om, at transaktionen erklæres ugyldig. Eventuelle aktiver, der således returneres til skyldner, øger konkursboets aktiver.

Kurator eller fordringshaver kan anlægge retssager mod skyldnerens tidligere direktions- eller bestyrelsesmedlemmer for deres aktiviteter, som var til skade for fordringshavernes interesser, med den begrundelse at de tidligere direktions- eller bestyrelsesmedlemmer ikke varetog deres ledelsesfunktioner under hensyntagen til fordringshavernes interesser, da der opstod en situation med truende insolvens, som førte til et fald i den erhvervsdrivendes aktiver, eller at de hindrede den fuldstændige fyldestgørelse af fordringshavernes krav eller undlod at betale miljøafgifter. Såfremt dette bliver bevist, skal skyldnerens tidligere direktions- eller bestyrelsesmedlem godtgøre fordringshaverne den skade, de således har lidt.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Malta

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Insolvensbehandling (virksomheder) og konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Efter national ret skelnes der mellem to former for personer, der kan komme under insolvensbehandling, nemlig kommercielle personselskaber og erhvervsdrivende. Der gælder forskellige ordninger for disse to typer personer. Personselskaber kan underinddeles i personselskaber *en nom collectif* (interessentskaber), personselskaber *en commandite* (kommanditselskaber) og selskaber med begrænset ansvar.

Sager om insolvens kan anlægges mod alle de førnævnte personer (fysiske og juridiske), men der gælder dog forskellige procedurer, bestemmelser og lovgivning. Der kan indledes konkursbehandling (kapitel 13 i Maltas love) mod personselskaber *en nom collectif*, personselskaber *en commandite* og mod erhvervsdrivende. Personselskaber *en nom collectif* og personselskaber *en commandite* betragtes i alle henseender som erhvervsdrivende i forbindelse med konkursbehandling. Ordet "trader" (erhvervsdrivende) defineres i kapitel 13 som en person, der erhvervsmæssigt driver forretning i eget navn, og omfatter alle personselskaber.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Der kan anlægges en rekonstruktionssag mod virksomheder i henhold til artikel 327-329B i kapitel 386 i Companies Act (den maltesiske selskabslov) 1995.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Virksomheden kan efter en beslutning truffet af generalforsamlingen, bestyrelsen, en obligationsejer, en eller flere fordringshaver(e) eller en eller flere anpartshaver(e) anlægge sag ved retten med henblik på opløsning af virksomheden og efterfølgende likvidation, hvis virksomheden ikke kan betale sin gæld.

Der skal ifølge artikel 214, stk. 2, litra a), nr. ii), i kapitel 386 foretages følgende test:

Virksomheden anses for at være ude stand til at betale sin gæld –

- hvis virksomhedens gæld fortsat ikke er blevet helt eller delvist betalt 24 uger efter fuldbyrdelsen af et eksekutionsgrundlag mod virksomheden ved en af de gennemførelsesakter, der er anført i artikel 273 i Code of Organization and Civil Procedure (den maltesiske civile retsplejelov) eller
- hvis det til rettens tilfredshed bevises, at virksomheden ikke er i stand til at betale sin gæld, idet der også tages hensyn til virksomhedens eventualforpligtelser og fremtidige forpligtelser.

Retten giver parterne mulighed for at føre deres sag og afgør til sidst, om forudsætningerne for insolvens er opfyldt, hvorefter den i så fald foranstalter opløsning, og insolvensdatoen bliver datoen for indgivelse af begæringen til retten, jf. artikel 223 i kapitel 386.

I perioden mellem opløsningsdekretet i tilfælde af insolvens og indgivelsen af insolvensbegæringen til retten kan retten når som helst udpege en midlertidig kurator, der pålægges at forvalte virksomhedens bo eller forretninger, som nærmere anført i rettens kendelse om udnævnelse af kurator. Den midlertidige kurator udøver sit hverv, indtil likvidationsdekretet er udstedt, eller likvidationsbegæringen er afvist, medmindre kuratoren inden da er trådt tilbage eller med god grund er fjernet af retten.

Insolvens – frivillig likvidation

Bortset fra det ovenstående kan en virksomhed lade sig opløse frivilligt, og hvis bestyrelsen mener, at virksomhedens aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække forpligtelserne, vil der blive indkaldt til et fordringshavermøde med henblik på at udnævne en kurator (og/eller et likvidationsudvalg), der nyder fordringshavernes tillid, og som får ansvar for at likvidere virksomheden uden om domstolene. De bestemmelser, der skal følges, er fastlagt i artikel 277 ff. i kapitel 386.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Hvis virksomheden er ude af stand til at betale sin gæld, eller det er umiddelbart sandsynligt, at den bliver ude af stand til at betale sin gæld, kan følgende indgive begæring om rekonstruktion ved retten: virksomheden efter en ekstraordinær beslutning, bestyrelsen efter bestyrelsens beslutning eller virksomhedens fordringshavere, hvis de værdimæssigt repræsenterer over halvdelen af virksomhedens fordringshavere (genopretningsprocedurer, jf. artikel 329B i kapitel 386). Som i det foregående tilfælde anses virksomheden for at være ude stand til at betale sin gæld –

- hvis virksomhedens gæld fortsat ikke er blevet helt eller delvist betalt 24 uger efter fuldbyrdelsen af et eksekutionsgrundlag mod virksomheden ved en af de gennemførelsesakter, der er anført i artikel 273 i Code of Organization and Civil Procedure (den maltesiske civile retsplejelov) eller
- hvis det til rettens tilfredshed bevises, at virksomheden ikke er i stand til at betale sin gæld, idet der også tages hensyn til virksomhedens eventualforpligtelser og fremtidige forpligtelser.

Retten afgør, om virksomheden skal rekonstrueres, og afsiger derfor en kendelse om genopretning af virksomheden senest 20 hverdage fra begæringen til retten om at administrere virksomhedens aktiviteter i en af retten nærmere angivet periode (i øjeblikket en periode på et år, som kan forlænges med endnu et år. Dog skal denne periode af hensyn til planlagte ændringer nedsættes til en periode på fire måneder, som kan forlænges med yderligere fire måneder til en periode på højst 12 måneder).

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Der kan indgives konkursbegæring af enhver fordringshaver, uanset om hans fordring er af erhvervsmæssig karakter eller andet, og selv om fordringen endnu ikke er forfaldet til betaling, med henblik på summarisk behandling ved Civil Court, First Hall (civilretten, første afdeling) med krav om, at den pågældende skyldner erklæres konkurs.

Kriteriet for at blive erklæret konkurs er, at skyldner standser betalingen af sin gæld. Retten afsiger sit konkursdekret og udpeger en eller flere kurator(er) til at udøve de funktioner, de får pålagt, jf. kapitel 13 i Commercial Code (den maltesiske handelslovbog).

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Insolvensbehandling (virksomheder) (herunder fordringshavernes frivillige likvidation)

Alle virksomhedens aktiver bliver likvideret, så de dækker skyldnerens gæld. Der sondres ikke mellem aktiver, som allerede var en del af skyldners bo, og dem, skyldner har erhvervet efter indledningen af insolvensbehandlingen.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Under en konkursbehandling vedrørende erhvervsdrivende og personselskaber *en nom collectif* og *en commandite* kan alle aktiver, både løsøre og fast ejendom, indgå i det bo, der skal likvideres. I tilfælde af konkurs fratages den konkursramte retligt rådigheden over alle sine aktiver, når konkursdekretet er afsagt, uanset om de pågældende aktiver vedrører hans forretning eller andet, bortset fra midler til vedkommendes daglige underhold.

Hans aktiver forbliver i kurators besiddelse, og denne har herefter ret til at sælge og overdrage dem med rettens godkendelse. Den konkursramtes letfordærlige aktiver sælges med rettens tilladelse gennem en autoriseret auktionarius.

Salg af ikke-letfordærlige varer og anden ejendom kræver ligeledes rettens tilladelse.

Under sådanne omstændigheder fastsætter retten de retningslinjer, den finder mest fordelagtige for den konkursramte og fordringshaverne, selv om der skulle opstå en situation, der giver kurator mulighed for at genetablere den konkursramtes forretning eller øge dennes aktiver, så længe dette også er til gavn for fordringshaverne.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Når retten har bestemt, at en virksomhed skal opløses, fordi den er insolvent, udpeger den en kurator.

I henhold til kapitel 386 skal en kurator være en fysisk person, som er uddannet jurist eller statsautoriseret revisor og/eller revisor, eller være registreret hos Registrar of Companies (det maltesiske virksomhedsregister) som egnet til at udøve hvervet som kurator.

Der er den yderligere begrænsning, at en kurator ikke må fungere som kurator for en bestemt virksomhed, hvis den pågældende har været bestyrelsesmedlem eller direktør eller har haft et andet hverv i eller i forbindelse med den pågældende virksomhed på noget tidspunkt i fire år forud for datoen for virksomhedens opløsning.

Retten har vide skønsmagter til at afgøre, hvem der skal betale for aflønning af kurator. Som standard aflønnes kurator af virksomhedens aktiver. Er disse utilstrækkelige, kan retten dog foranstalte, at betalingen foretages af andre (tilknyttede) personer og på det grundlag, retten måtte bestemme.

I henhold til artikel 296 i kapitel 386 mister virksomhedens ledelse (bestyrelsesmedlemmer og direktøren) sine beføjelser ved udpegningen af en kurator, og derfor har hverken bestyrelsesmedlemmer, herunder fuldmagtshavere, eller direktøren myndighed til at handle på vegne af virksomheden under likvidation eller i dennes navn. Kurator overtager kontrollen med alle aktiver og rettigheder, som han har rimelig grund til at tro, at virksomheden har ret til.

I henhold til artikel 238 i kapitel 386 har kurator i en retslig likvidation beføjelse til med rettens eller likvidationsudvalgets godkendelse:

- a) at anlægge en retssag eller lignende eller forsvare sig i virksomhedens navn eller på dennes vegne
- b) at videreføre virksomhedens forretninger, så vidt det er nødvendigt for en hensigtsmæssig likvidation heraf
- c) at betale fordringshaverne efter deres lovbestemte plads i fordringshaverrækkefølgen
- d) at indgå et forlig eller en aftale med fordringshavere eller personer, som hævder at være fordringshavere, eller som har eller hævder, at de har et krav – nuværende eller fremtidigt, sikkert eller betinget, fastslået, eller som kan forfalde som erstatningskrav mod virksomheden, eller for hvilket virksomheden kan gøres erstatningspligtig – og til at henvise en sådan sag til voldgift
- e) at indkalde anpartshavere eller påståede anpartshavere og indgå et forlig eller en aftale vedrørende virksomhedens gæld, forpligtelser og krav – nuværende eller fremtidige, sikre eller betingede, fastslåede, eller som kan forfalde som erstatningskrav mod virksomheden, eller for hvilke virksomheden kan gøres erstatningspligtig, bestående, eller som måtte bestå mellem virksomheden og en anpartshaver eller påstået anpartshaver eller anden skyldner eller påstået skyldner, og alle spørgsmål, som på nogen måde måtte vedrøre eller påvirke aktiverne eller virksomhedens likvidation – på de vilkår, der måtte blive aftalt, og modtage enhver sikkerhed til frigørelse af en sådan indkaldelse, gæld, erstatningsansvar eller krav og meddele fuldstændig decharge herfor
- f) at repræsentere virksomheden i alle forhold og tage alle skridt, der måtte være nødvendige for at likvidere virksomhedens forretninger og fordele dens aktiver.

Hvis der ikke er noget likvidationsudvalg, kan retten endvidere bestemme, at kurator kan udøve de beføjelser, der er anført i ovenstående punkt a) eller b), uden rettens godkendelse.

Generelt har kurator i en retslig likvidation beføjelse til -

- a) at sælge virksomhedens løsøre og faste ejendom, herunder rettigheder, ved offentlig auktion eller privat aftale med beføjelse til at overdrage hele eller dele deraf
- b) at tage alle skridt i virksomhedens navn og på dennes vegne og udfærdige alle dokumenter, kvitteringer og andre aktstykker
- c) med sikkerhed i virksomhedens aktiver at rejse de penge, der er behov for
- d) at udpege en fuldmægtig til særlige formål, der kan handle på hans vegne i hans egenskab af kurator.

Kurators udøvelse af beføjelserne i denne artikel i en retslig likvidation er undergivet rettens kontrol, og enhver fordringshaver eller anpartshaver kan henvende sig til retten vedrørende udøvelsen eller en foreslået udøvelse af en af de pågældende beføjelser.

I overgangsperioden mellem opløsningsdekretet i tilfælde af insolvens og indgivelsen af insolvensbegæringen til retten, når retten udpeger en midlertidig kurator, ophører virksomhedsledningens beføjelser også, i det omfang retten pålægger kurator at behandle virksomhedens bo eller forretning, som nærmere anført i rettens kendelse om udnævnelse af kurator.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

I henhold til artikel 329B, stk. 6, litra a), i kapitel 386 skal virksomheden fortsætte med sine normale aktiviteter under ledelse af den særlige administrator i den periode, hvor kendelsen om genopretning (rekonstruktion) er i kraft.

Den særlige administrator skal være en fysisk person, som retten med sikkerhed har konstateret bevisligt har kompetence og erfaring med virksomhedsledelse, er kvalificeret og villig til at tage imod udnævnelsen og ikke har nogen interessekonflikt i forbindelse med udnævnelsen.

Aflønningen af den særlige administrator dækkes af virksomheden. I sin udnævnelse fastsætter retten en periode på højst 10 hverdage fra afsigelsen af kendelsen om rekonstruktion af virksomheden, og inden for den periode skal virksomheden deponere en sum penge hos retten eller tilbyde en lignende garanti eller anden passende aftale, som efter rettens opfattelse er tilstrækkelig til at dække den særlige administrators løn og udgifter i forbindelse med udnævnelsen.

Ved udnævnelse af den særlige administrator suspenderes alle virksomhedens beføjelser ifølge love og vedtægter, medmindre den særlige administrators samtykke til at udøve den pågældende beføjelse er indhentet, idet samtykket kan gives enten generelt eller i tilknytning til et eller flere særlige forhold. I mangel heraf tillægges den særlige administrator den pågældende beføjelse.

Generelt har den særlige administrator myndighed til:

- a) at overtage kontrollen med alle virksomhedens aktiver, således at han herefter er ansvarlig for at forvalte og føre tilsyn med virksomhedens aktiviteter, forretninger og ejendom
- b) efter orientering af retten at fjerne ethvert bestyrelsesmedlem i virksomheden og udpege en person til at fungere som leder
- c) at rekruttere personer til levering af faglige eller administrative tjenesteydelser og forpligte virksomheden til at betale deres respektive honorarer eller udgifter og
- d) at indkalde virksomhedens anpartshavere eller fordringshavere til møde.

Endvidere har den særlige administrator beføjelse til med rettens forudgående udtrykkelige tilladelse at:

- i) indgå enhver forpligtelse for virksomheden, der varer over seks måneder

ii) afskedige virksomhedens ansatte, som han finder det nødvendigt for at sikre videreførelsen af hele eller dele af virksomheden som en levedygtig going concern.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Den gældende lovgivning for erhvervsdrivende, der driver forretning i eget navn, og personselskaber er som forklaret overfor under afsnittet Bankruptcy (konkurs) Commercial Code (handelslovbogen).

Den person, der varetager konkursen, kaldes en "curator" (kurator), og en kurator er en eller flere person(er), som retten anser for egnet/egnede til at udføre en kurators opgaver og forvalte hans beføjelser korrekt, selv om den pågældende kurator kan være i familie med den konkursramte eller kan være en af dennes fordringshavere.

Når kurator påbegynder sit hverv, tager han alle den konkursramtes aktiver og alle former for rettigheder tilhørende den konkursramte i besiddelse. Desuden skal kurator træffe alle nødvendige foranstaltninger til at beskytte den konkursramtes rettigheder mod hans skyldnere og også indskrive den konkursramtes eventuelle panterrettigheder i skyldnernes ejendom i Public Registry (det maltesiske offentlige register). Kurator er ansvarlig for sine handlinger over for den konkursramte.

Kurator har også pligt til at anlægge sag om betaling af gæld til den konkursramte, men kuratorer må ikke indgå forlig eller henvise en tvist til voldgift uden skriftligt samtykke fra det værdimæssige flertal af den konkursramtes fordringshavere og uden rettens bemyndigelse.

Inden for en måned fra afsigelsen af konkursdekretet skal kurator udfærdige en fortegnelse over den konkursramtes aktiver.

Alle fordringshavere har ret til at se denne fortegnelse, og fordringshaver og den konkursramte har pligt til at bistå med at udarbejde den.

Fortegnelsen skal indeholde en sand liste og en beskrivelse og værdiansættelse af alle den konkursramtes aktiver.

Kurator må ikke skille sig af med aktiver uden rettens samtykke, og hele proceduren er åben for offentligheden. Provenuet ved kurators salg på vegne af den konkursramte eller personselskabet skal anføres, og alle kvitteringer og fakturaer skal dokumenteres behørigt.

Retten har beføjelse til at forlange, at kuratorerne, den konkursramte og fordringshaverne under ed fremlægger alle oplysninger, den måtte finde nødvendige. Skyldner (herved forstås den konkursramte person eller det konkursramte personselskab) har ret til at føre tilsyn med, at kurator driver den konkursramtes virksomhed korrekt efter loven.

Skyldner har ret til at indberette uregelmæssigheder til retten, hvis kurator træffer foranstaltninger, som ikke er i overensstemmelse med rettens konkursdekret, eller hvis skyldners forretning bliver forvaltet dårligt.

Den konkursramtes regnskaber og papirer skal til enhver tid være åbne for inspektion, hvilket også betyder, at skyldner har ret til at vide, kontrollere og efterprøve den retsudpegede kurators handlinger.

Skyldner har også en lovfæstet ret til subsistensmidler til sit underhold, hvilket betyder, at retten giver skyldner mulighed for at få tildelt midler af hans egne aktiver, som udbetales af kurator i form af dagpenge til hans og hans families underhold, så længe der ikke består en formodning om, at den konkursramte har handlet svigagtigt.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Insolvens- og rekonstruktionsbehandling (virksomheder) / konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Ifølge kapitel 459 skal en bestemmelse om slutafregning (close-out netting) eller en anden kontraktlig bestemmelse om modregning eller afregning af skyldige beløb fra den ene part til den anden i forbindelse med gensidig kredit, gensidig gæld eller andre gensidige forpligtelser kunne fuldbyrdes efter sin ordlyd enten før eller efter konkurs eller insolvens i forbindelse med gensidig gæld, gensidig kredit eller andre gensidige forpligtelser, der er opstået før en af parternes konkurs eller insolvens, mod:

- kontraktens parter
- enhver garant eller person, der har stillet garanti for en kontraktpart
- kurator, bobestyrer, administrator, særlig administrator og andre lignende personer hos hver af kontraktens parter og
- kontraktparternes fordringshavere.

Ovenstående finder ikke anvendelse for en slutafregningsaftale, der er indgået på et tidspunkt, hvor den anden part vidste eller burde have vidst, at der var indgivet begæring om opløsning og likvidation af virksomheden på grund af insolvens, eller at virksomheden havde taget formelle skridt efter gældende lov til at indlede sin opløsning og likvidation på grund af insolvens.

Det finder heller ikke anvendelse, når den insolvente part er en fysisk person (ikke erhvervsdrivende) eller et andet kommercielt personselskab end en virksomhed (personselskab *en nom collectif* eller personselskab *en commandite*), og den anden part kendte eller burde have kendt til begivenheder af samme karakter som anført i det foregående afsnit i forbindelse med den insolvente part.

En bemyndigelse eller et mandat i en kontrakt til at gennemføre en slutafregningsbestemmelse kan ikke tilbagekaldes med en anden kontraktparts konkurs- eller insolvenserklæring.

Det fastsættes yderligere, at uanset bestemmelserne i en anden national lovgivning kan intet begrænse eller forsinke anvendelsen af en kontraktlig bestemmelse om modregning eller afregning, som ellers ville kunne fuldbyrdes, og ingen retsafgørelse og intet dekret eller påbud eller lignende fra en domstol eller anden instans og ingen sag af nogen art kan få nogen retsvirkning i den forbindelse. Uanset dette afsnit skal intet dog forhindre anvendelsen af en lov, som ville bevirke, at afregning eller modregning ikke kunne fuldbyrdes i en bestemt sag på grund af svig eller lignende, eller tillade, at afregning eller modregning kunne fuldbyrdes, hvis en bestemmelse i en kontrakt mellem de berørte parter ville gøre afregning eller modregning ugyldig på grund af svig eller lignende.

Ifølge lovgivningen ville det være lovligt for parterne i en kontrakt:

at aftale et system eller en mekanisme, som ville gøre det muligt for parterne at konvertere en ikkefinansiel forpligtelse til en betalingsforpligtelse med tilsvarende værdi og værdiansætte den pågældende forpligtelse med henblik på modregning eller afregning

at aftale valutakursen eller metoden til at fastslå, hvilken valutakurs der skal anvendes ved modregning eller afregning, når de beløb, der skal modregnes eller afregnes, er i forskellige valutaer, og fastslå i hvilken valuta betalingen af nettobeløbet skal foretages

at aftale, at alle transaktioner eller andre forretninger ifølge kontrakten, hvad enten de er anført specifikt eller ved henvisning til en type eller klasse af transaktioner eller forretninger, skal behandles som en enkelt transaktion eller forretning med henblik på bestemmelserne om modregning eller afregning i kontrakten, og at alle sådanne transaktioner og forretninger skal behandles som en enkelt transaktion eller forretning af parterne eller en kurator, bobestyrer, administrator eller særlig administrator eller lignende person, der handler på vegne af parterne eller en domstol.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Artikel 303 i kapitel 386 indeholder bestemmelser om, at fortrinsrettigheder, pant og andre byrder, overdragelse eller anden afhændelse af aktiver eller rettigheder og enhver betaling, udøvelse eller anden disposition vedrørende aktiver eller rettigheder, der foretages af eller mod en virksomhed, og enhver

forpligtelse, virksomheden indgår **inden for seks måneder før virksomhedens opløsning**, skal anses for at være skyldnersvig mod dens fordringshavere, hvad enten transaktionen er af vederlagsfri eller ufordelagtig karakter, hvis den udgør en transaktion til **underpris**, eller der indrømmes en **begunstigelse**. I sådanne sager er transaktionen (svigagtig begunstigelse) ugyldig.

Underpris defineres som følger:

a) en virksomhed indgår en transaktion til underpris, hvis:

- i) virksomheden giver en gave eller på anden vis foretager en transaktion på betingelser, hvor virksomheden ikke modtager noget vederlag, eller
- ii) virksomheden foretager en transaktion mod et vederlag, hvis pengeværdi er betydeligt lavere end pengeværdien af den modydelse, virksomheden giver.

Begunstigelse defineres som følger:

b) en virksomhed begunstiger en person, hvis:

- i) personen er en af virksomhedens fordringshavere eller en kautionist eller garant for en del af virksomhedens gæld eller andre passiver, og
- ii) virksomheden gør noget eller accepterer, at noget bliver gjort, som i begge tilfælde bevirker, at den pågældende person bliver bragt i en position, som, i tilfælde af at virksomheden bliver insolvent og træder i likvidation, vil være bedre end den position, han ville have været i, hvis den pågældende handling eller udeladelse ikke var sket.

Der gøres en undtagelse til ovenstående, hvis den person, til fordel for hvem transaktionen indgås, beviser, at han ikke vidste og ikke havde grund til at tro, at virksomheden sandsynligvis ville blive opløst på grund af insolvens.

Bortset fra det ovenstående findes der ingen andre bestemmelser, som har direkte virkning på kontrakter.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ingen ad hoc-forskrifter omhandler virkningen af rekonstruktionsbehandling på kontrakter.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Ifølge Commercial Code (handelslovbogen) og nærmere bestemt artikel 485 kan alle retshandler om overdragelse af aktiver eller forpligtelser, den konkursramte har indgået, eller et arveafkald, han har givet, uden eller mod vederlag med det formål at begå svig mod fordringshaverne, ophæves. I modsætning til Companies Act (selskabsloven) er der ikke anført en forældelsesfrist i Commercial Code (handelslovbogen) som f.eks. artikel 303 i kapitel 386 i Maltas love.

Hvis det i ovenstående tilfælde bevises, at den konkursramte kendte til omstændigheder, der kunne give anledning til en konkurserklæring, kan de pågældende handlinger annulleres.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Så snart der er indledt insolvensbehandling (virksomheden opløses ved kendelse på grund af insolvens), kan der ikke anlægges en retssag mod eller behandling af (**forbud mod retsforfølgning**) virksomheden eller dens aktiver uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte. Lovgivningen fastsætter ikke, i hvilke tilfælde retten tillader en fordringshaver at anlægge eller videreføre en retssag, men normalt er princippet det, at en virksomheds aktiver under en insolvenssag skal forvaltes på en ordentlig måde til gavn for alle fordringshavere, og at bestemte fordringshavere ikke bør kunne opnå en fordel ved at anlægge sag mod virksomheden.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ifølge national lovgivning skal eventuelle andre retssager udsættes under en rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden). Det fastsættes således i kapitel 386, artikel 329B, stk. 4, at ved indgivelse af en rekonstruktionsbegæring (genopretning af virksomheden), og medmindre den afvises, eller i den periode genopretningsproceduren er i kraft:

- a) udsættes alle verserende eller nye likvidationsbegæring
- b) kan der hverken træffes eller gennemføres nogen beslutning om opløsning og efterfølgende likvidation af virksomheden
- c) stilles fuldbyrdelse af pengekrav mod virksomheden og renter, der måtte påløbe, i bero
- d) må ingen udlejer eller person, leje betales til, i leje- eller forpagtningsperioden udøve nogen opsigelsesret vedrørende de af virksomheden lejede lokaler på grund af virksomhedens manglende opfyldelse af vilkår eller betingelser for lejemålet eller forpagtningen af de pågældende lokaler uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte
- e) må der ikke tages andre skridt til at gøre en eventuel sikkerhed i virksomhedens aktiver gældende eller tilbagetages løsøre i virksomhedens besiddelse ifølge en leasingaftale uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte
- f) må der ikke træffes nogen retsbevarende eller udøvende foranstaltninger eller retsbeslutninger, jf. kapitel 16 i Code of Organization and Civil Procedure (den maltesiske civile retsplejelov), mod virksomheden eller virksomhedens aktiver uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte, og
- g) må der ikke anlægges eller videreføres nogen retssag mod virksomheden eller dens aktiver uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Når retten har udpeget en kurator i forbindelse med konkursbehandling af en erhvervsdrivende eller et personselskab, kan søgsmål mod den konkursramtes person og aktiver kun indbringes mod kuratoren/kuratorerne og ikke mod den konkursramte eller det konkursramte personselskab, jf. artikel 500 i kapitel 13. Fordringshaver har ret til at få kendskab til, undersøge og kontrollere, hvordan kurator forvalter den konkursramtes forretninger, og til at gøre regres mod kuratoren/kuratorerne ved retten, hvis hans rettigheder krænktes af denne/disse.

Under en genopretningsbehandling har retten mulighed for at afsige en midlertidig kendelse for at give en frist for genopretningen af den konkursramte /personselskabets forretninger.

I modsætning til en virksomhedsgenopretning kan fordringshaverne dog stadig indbringe søgsmål mod den kurator, der repræsenterer den konkursramte erhvervsdrivende eller det konkursramte personselskab.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Så snart der er indledt insolvensbehandling (virksomheden opløses ved kendelse på grund af insolvens), kan en retssag mod virksomheden eller dens aktiver ikke **videreføres (den udsættes)** uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte. Lovgivningen fastsætter ikke, i hvilke tilfælde retten tillader en fordringshaver at anlægge eller videreføre en retssag, men normalt er princippet det, at en virksomheds aktiver under en insolvenssag skal forvaltes på en ordentlig måde til gavn for alle fordringshavere, og at bestemte fordringshavere ikke bør kunne opnå en fordel ved at anlægge sag mod virksomheden.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ifølge national lovgivning skal eventuelle andre retssager udsættes under en rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden). Det fastsættes således i kapitel 386, artikel 329B, stk. 4, at ved indgivelse af en rekonstruktionsbegæring (genopretning af virksomheden), og medmindre den afvises, eller i den periode genopretningsproceduren er i kraft:

- a) udsættes alle verserende eller nye likvidationsbegæringer
- b) kan der hverken træffes eller gennemføres nogen beslutning om opløsning og efterfølgende likvidation af virksomheden
- c) stilles fuldbyrdelse af pengekrav mod virksomheden og renter, der måtte påløbe, i bero
- d) må ingen udlejer eller person, leje betales til, i leje- eller forpagtningsperioden udøve nogen opsigelsesret vedrørende de af virksomheden lejede lokaler på grund af virksomhedens manglende opfyldelse af vilkår eller betingelser for lejemålet eller forpagtningen af de pågældende lokaler uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte
- e) må der ikke tages andre skridt til at gøre en eventuel sikkerhed i virksomhedens aktiver gældende eller tilbagetages løsøre i virksomhedens besiddelse ifølge en leasingaftale uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte
- f) må der ikke træffes nogen retsbevarende eller udøvende foranstaltninger eller retsbeslutninger, jf. kapitel 16 i Code of Organization and Civil Procedure (den maltesiske civile retsplejelov), mod virksomheden eller virksomhedens aktiver uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte, og
- g) må der ikke anlægges eller videreføres nogen retssag mod virksomheden eller dens aktiver uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Den nationale lovgivning i Commercial Code (handelslovbogen) indeholder ingen bestemmelser om udsættelse af eventuelle retssager. Det vil dog være muligt på anmodning af kurator at anmode om, at en sådan begæring indbringes for retten og behandles af den samme dommer, som behandler konkursen, således at retten kan varetage den konkursramtes forretninger og beskytte den konkursramtes rettigheder og forpligtelser og sikre, at rettighederne ifølge fordringshavers begæring behandles og afgøres.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Fordringshaverne kan medvirke i insolvensbehandlingen, hvis de godtgør, at de har en retlig interesse og som sådan vil kunne afgive indlæg under behandlingen ved retten.

Fordringshaverne underrettes om den igangværende behandling af kurator, der også afholder møder, og fordringshaverne har mulighed for at afgive deres udtalelse.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Artikel 329B i kapitel 329B fastsætter specifikt, at både retten og den særlige administrator skal handle i bl.a. fordringshavernes bedste interesse.

Den særlige administrator er også forpligtet til at indkalde til fordringshavermøde(r), idet det første skal finde sted senest en måned efter hans udpegelse.

På dette/disse møde(r) skal den særlige administrator udnævne et fælles fordringshaver- og anpartshaverudvalg, der kan rådgive og bistå den særlige administrator i forvaltningen af virksomhedens forretninger, aktiviteter og aktiver og dens genopretning som levedygtig going concern.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Fordringshaverne kan medvirke i konkursbehandlingen og deltage, hvis de godtgør, at de har en retlig interesse og vil kunne afgive indlæg under behandlingen ved retten.

Fordringshaverne underrettes om den igangværende behandling af kurator, der også afholder møder, og fordringshaverne har mulighed for at afgive deres udtalelse.

Fordringshaverne har også ret til at afgive deres stemme, og den endelige aftale om den foreslåede akkord kræver samtykke fra fordringshavere, der har bevist deres krav og repræsenterer tre fjerdedele af fordringerne.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Kurator kan sælge virksomhedens aktiver ved at indhente det mest fordelagtige tilbud på aktiverne.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Den særlige administrator kan ikke afhænde virksomhedens aktiver uden særlig tilladelse fra retten eller som foreslået i genopretningsplanen, der herefter godkendes med eller uden rettens ændringer. Under alle omstændigheder vil retten anvise eller godkende metoden for afhændelse af virksomhedens aktiver.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

I konkurssager afhænder kurator virksomhedens aktiver ved at indhente det mest fordelagtige tilbud på aktiverne efter at have fået rettens tilladelse hertil.

Ved genopretningen af et personselskab eller en konkursramt, jf. artikel 498 i kapitel 13, skal kurator tilslutte sig genopretningsplanen, selv om retten har vide rammer til at udstede de retningslinjer, den finder mest fordelagtige af hensyn til den konkursramte og fordringshaverne.

Det er dog muligt for en fordringshaver at gøre indsigelse mod rettens myndighed, hvis fordringshaveren behørigt begrunder og påviser, at dette ikke er i fordringshavernes interesse.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Der sondres ikke mellem krav, der opstår efter indledning af insolvensbehandlingen, og dem, der var der før. Under en insolvensbehandling kan retten dog, i tilfælde af at aktiverne er utilstrækkelige til at dække forpligtelserne, foranstalte betaling fra aktiverne af omkostninger, afgifter og udgifter, der er påløbet under opløsningen og likvidationen, i den prioritetsrækkefølge retten fastsætter under hensyntagen til følgende generelle prioritetsrækkefølge:

- a) udgifter, som skal opkræves eller afholdes af bobestyreren eller kuratoren i forbindelse med bevaring, realisering eller inddrivelse af virksomhedens aktiver
- b) alle andre udgifter, der afholdes, eller udbetalinger, der foretages, af bobestyreren eller under dennes myndighed, herunder udgifter afholdt under videreførelsen af virksomhedens forretninger
- c) aflønning af en eventuel midlertidig kurator
- d) omkostninger afholdt af den, der har indgivet begæringen, og af enhver person, der er anført på begæringen, og hvis omkostninger accepteres af retten
- e) aflønning af en eventuel særlig leder
- f) et hvilket som helst beløb, der skal betales til en person, som er ansat eller bemyndiget til at bistå med udarbejdelsen af boopgørelsen eller regnskabsopgørelsen
- g) enhver tilladelse ifølge en kendelse fra retten til omkostninger vedrørende en begæring om undtagelse fra pligten til at fremlægge en boopgørelse eller om en forlængelse af fristen for at fremlægge en sådan opgørelse
- h) alle nødvendige udbetalinger, der foretages af kuratoren under dennes forvaltning af boet, bl.a. udgifter afholdt med kuratorens tilladelse af medlemmer af likvidationsudvalget eller deres repræsentanter
- i) aflønning af personer ansat af kurator til at levere tjenesteydelser til virksomheden, jf. bestemmelserne i kapitel 386
- j) aflønning af bobestyreren og kuratoren.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ikke relevant

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Der sondres ikke mellem krav, der opstår efter indledning af konkursbehandlingen, og dem, der var der før. Under en konkursbehandling kan retten, i tilfælde af at aktiverne er utilstrækkelige til at dække forpligtelserne, foranstalte betaling fra aktiverne af omkostninger, afgifter og udgifter, der er påløbet under opløsningen og likvidationen, i den prioritetsrækkefølge retten fastsætter under hensyntagen til følgende generelle prioritetsrækkefølge:

- udgifter, som opkræves eller afholdes af kurator i forbindelse med bevaring, realisering eller inddrivelse af virksomhedens aktiver
- alle andre udgifter, der afholdes, eller udbetalinger, der foretages af kurator eller under dennes myndighed, herunder udgifter afholdt under videreførelsen af virksomhedens forretninger
- aflønning af den eventuelle kurator
- omkostninger afholdt af den, der har indgivet begæringen, og af enhver person, der er anført på begæringen, og hvis omkostninger accepteres af retten
- aflønning af den eventuelle særlige leder eller sekretær
- et hvilket som helst beløb, der skal betales til en person, som er ansat eller bemyndiget til at bistå med udarbejdelsen af boopgørelsen eller regnskabsopgørelsen
- enhver tilladelse ifølge en kendelse fra retten til omkostninger vedrørende en begæring om undtagelse fra pligten til at fremlægge en boopgørelse eller om en forlængelse af fristen for at fremlægge en sådan opgørelse
- alle nødvendige udbetalinger fra kurator under dennes forvaltning, bl.a. udgifter afholdt med kuratorens tilladelse af medlemmer af det eventuelle udvalg eller deres repræsentanter.

Når disse er betalt, betales privilegerede fordringshavere efter datoen for anmeldelse af deres krav, og efter de privilegerede fordringshavere betales alle de øvrige fordringshavere efter, hvornår de blev registreret. Hvis der er utilstrækkelige midler til at dække sidstnævnte krav (de simple fordringshavere), rangerer disse på lige fod.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Krav godkendes af kurator. Der er ikke bestemte regler for, hvordan der fremsættes krav. Det er relevant at fremhæve, at når en bobestyrer udpeges som kurator, anvendes følgende blanket til at fremsætte krav.

OFFICIAL RECEIVER

c/o MFSA

Notabile Road

Attard, BKR3000

Oplysninger om den opløste virksomhed			
1	Navn og registreringsnummer		
2	Opløsningsdato		
Oplysninger om fordringshaver			
3	Fulde navn og registreringsnummer		
4	Adresse		
5	E-mailadresse		
6	Telefon-/mobiltelefonnummer	/	
Oplysninger om gæld			
7	Samlet krav, inklusive eventuelle ikkekapitaliserede forfaldne renter pr. opløsningsdatoen		
8	Ikkekapitaliserede renter i alt pr. opløsningsdatoen		
9	Beskriv gældens oprindelse med relevante datoer		
		(Vedhæft eventuelt flere sider)	
10	Oplysninger om dokumenter og/eller andre bevismidler til støtte for kravet (vedhæft bekræftede kopier og nummerér hvert dokument fortløbende)		
		(Vedhæft eventuelt flere sider)	
Oplysninger om eventuel sikkerhedsstillelse			
11	Beskriv typen af stillet/opnået sikkerhed		
		(Vedhæft eventuelt flere sider)	
12	Dato(er) for stillelse/opnåelse af sikkerhed		
13	Den sikrede gælds størrelse		
Erklæring fra fordringshaver			
14	Undertegnede erklærer hermed, at de oplysninger, jeg har afgivet på denne blanket, efter min bedste overbevisning er sande, korrekte og komplette:		
	Fordringshavers underskrift	Fulde navn med blokbogstaver	Identitetskortnummer
15	Hvis der underskrives af en repræsentant for en juridisk person, udfyldes nedenstående felt: På vegne af _____ Reg. nr. _____ i min egenskab af _____.		

Med hensyn til tidsfristen for, hvornår sådanne krav skal fremsættes, har retten i henhold til artikel 255 i kapitel 386 myndighed til at fastsætte en eller flere datoer for, hvornår fordringshaverne skal bevise deres gæld eller krav eller skal udelukkes fra enhver fordeling, før gælden er bevist.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ingen ad hoc-forskrifter omhandler rekonstruktionsbehandlingens virkning på indgivelse, kontrol og anerkendelse af krav.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Det skal bemærkes, at der med hensyn til insolvens efter maltesisk lovgivning ikke er en endelig liste over fordringshaverækkefølgen, da rækkefølgen ikke er fastsat i én bestemt lov, men findes i flere love. Den lovgivning, der omhandler konkursordenen, er anført nedenfor:

I artikel 302 i kapitel 386 fastsættes det, at ved likvidation af en virksomhed, hvis aktiver er utilstrækkelige til at dække forpligtelserne, reguleres privilegerede og simple fordringshaveres rettigheder og prioriterings- og rangordningen af deres gæld efter gældende lov.

Det fastsættes ligeledes i artikel 535 i kapitel 13, at fordringshavere, der har forskellige former for panteret og fortrinsrettigheder skal rangordnes efter gældende lov.

Både i artikel 535 i kapitel 13 og i artikel 302 i kapitel 386 bestemmes det, at rangordning af gæld skal reguleres efter gældende lov.

Ifølge maltesisk lovgivning finder man indirekte *pari passu*-princippet i artikel 1996 i kapitel 16 i Civil Code (den civile lovbog), hvori det fastsættes, at lovlige grunde til en fortrinsstilling er fortrinsrettigheder, panterrettigheder og fordel ved særeje. Det fastsættes også, at det er lovligt for en fordringshaver at underordne, udsætte, frafalde eller på anden vis ændre sine eksisterende eller fremtidige rettigheder til betaling, fuldbyrdelse, rangordning eller andre lignende eksisterende eller fremtidige rettigheder til fordel for en anden person. En sådan underordning, udsættelse, ændring eller et frafald eller lignende foranstaltning kan bestemmes ved aftale eller ved ensidig erklæring til enhver person, herunder en anden fordringshaver, hvad enten det er fastsat eller mangler at blive det på tidspunktet for indgåelse af aftalen eller fremsættelse af erklæringen.

Forskelle i rangordning skabes således ved aftale. Er der ingen fortrinsrettigheder, panterrettigheder eller særejefordel, vil fordringshaverne være på lige fod. På baggrund af ovenstående vil man skulle se på de forskellige specifikke love, som giver fortrinsret til visse fordringer, som f.eks. Value Added Tax Act (den maltesiske momslov), kapitel 406, Employment and Industrial Relations Act (den maltesiske lov om beskæftigelse og arbejdsmarkedsforhold), kapitel 452 og Social Security Act (den maltesiske lov om social sikring), kapitel 318.

I artikel 62 i momsloven fastsættes det, at:

"The Commissioner" har ifølge denne lov en særlig fortrinsret til aktiver, der indgår i en persons økonomiske aktivitet, med hensyn til personens eventuelt skyldige moms, og momsen skal uanset andre bestemmelser i anden lov betales før alle andre fortrinsrettigheder med undtagelse af gæld med en generel fortrinsret og gæld nævnt i artikel 2009, litra a) eller b), i Civil Code (den civile lovbog)."

Det fastsættes i artikel 20 i Employment and Industrial Relations Act (loven om beskæftigelse og arbejdsmarkedsforhold), at:

"Uanset bestemmelserne i alle andre love udgør en arbejdstagers fordring på højst tre måneders aktuel løn, som arbejdsgiveren skal betale arbejdstageren, og godtgørelse for ferie, som arbejdstageren har ret til, sammen med eventuel godtgørelse, arbejdstageren har til gode ved ansættelsesophør eller opsigelse, et privilegeret krav i forhold til arbejdsgiverens aktiver og skal betales før alle andre krav, hvad enten de er privilegerede eller pantesikrede: forudsat at det privilegerede krav i alle tilfælde højst svarer til den nationale mindsteløn, som udbetales på fordringstidspunktet over en periode på seks måneder."

I artikel 116, stk. 3, i Social Security Act (loven om social sikring) fastsættes det, at:

"Uanset bestemmelserne i alle andre love udgør bestyrelsesmedlemmets krav på ethvert skyldigt beløb i form af Class One- eller Class Two-bidrag i henhold til denne artikel et privilegeret krav i tilfælde af et Class One-bidrag, der rangerer på linje med arbejdstagerlønninger i forhold til arbejdsgiverens aktiver, og i tilfælde af Class Two-bidrag i forhold til den berørte selvstændige erhvervsdrivendes bo, og skal betales før alle andre fordringer (bortset fra løn), hvad enten de er privilegerede eller pantesikrede."

Endvidere omhandler artikel 2088-2095 i Civil Code (den civile lovbog) specifikt rangordenen af fortrinsrettigheder. Det fastsættes bl.a., at gæld skal betales i henhold til registreringsrækkefølgen. Panterrettigheder, som registreres samme dag, vil således være ligestillede.

Hvis aktiverne er utilstrækkelige til at dække forpligtelserne under en insolvensbehandling, kan retten dog (og gør det i de fleste tilfælde) foranstaltet betaling fra aktiverne af omkostninger, afgifter og udgifter, der er påløbet under opløsningen og likvidationen, i den prioritetsrækkefølge retten fastsætter under hensyntagen til følgende generelle prioritetsrækkefølge:

- a) udgifter, som skal opkræves eller afholdes af bobestyreren eller kuratoren i forbindelse med bevaring, realisering eller inddrivelse af virksomhedens aktiver
- b) alle andre udgifter, der afholdes, eller udbetalinger, der foretages, af bobestyreren eller under dennes myndighed, herunder udgifter afholdt under videreførelsen af virksomhedens forretninger
- c) aflønning af en eventuel midlertidig kurator
- d) omkostninger afholdt af den, der har indgivet begæringen, og af enhver person, der er anført på begæringen, og hvis omkostninger accepteres af retten
- e) aflønning af en eventuel særlig leder
- f) et hvilket som helst beløb, der skal betales til en person, som er ansat eller bemyndiget til at bistå med udarbejdelsen af boopgørelsen eller regnskabsopgørelsen
- g) enhver tilladelse ifølge en kendelse fra retten til omkostninger vedrørende en begæring om undtagelse fra pligten til at fremlægge en boopgørelse eller om en forlængelse af fristen for at fremlægge en sådan opgørelse
- h) alle nødvendige udbetalinger, der foretages af kuratoren under dennes forvaltning af boet, bl.a. udgifter afholdt med kuratorens tilladelse af medlemmer af likvidationsudvalget eller deres repræsentanter
- i) aflønning af personer ansat af kurator til at levere tjenesteydelser til virksomheden, jf. bestemmelserne i kapitel 386
- j) aflønning af bobestyreren og kuratoren.

Under insolvensbehandlingen udarbejder kurator en rapport indeholdende en rangordning af fordringshaverne og en fordelingsplan, som fremlægges i retten. Fordringshaverne får mulighed for at afgive indlæg, hvis de er uenige i indholdet af rapporten, og retten kan give påbud om berigtigelse. Retten skal i sidste instans godkende den nævnte rangordning og planen og pålægge kurator at fortsætte med betaling af fordringshaverne.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ikke relevant

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Princippet for fordeling af proventet er først og fremmest fastsat i artikel 531 i Commercial Code (handelslovbogen) og i love under Civil Code (den civile lovbog), som rangordner fordringshavere mellem fordringshavere, der har en retlig fortrinsret, og fordringshavere, der har en privilegeret panteret. Disse er privilegerede fordringshavere ifølge enten bestemmelser i en lov eller et offentligt dokument efter registreringsdatoen, og er endvidere omfattet af artikel 535 i Commercial Code (handelslovbogen).

Herefter følger simple fordringshavere (som ikke er registrerede fordringshavere), som rangordnes *pari passu* efter deres krav.

Når en person erklæres konkurs, afholdes der inden for 10 dage efter erklæringen et møde, hvor en analyse af kravene fremlægges for retten, justitssekretæren, kurator, den konkursramte og fordringshaverne, og der udarbejdes en fortegnelse over aktiver og forpligtelser.

På dette møde høres den konkursramte, som foreslår vilkårene for akkorden. På mødet drøftes det, om sagen er egnet til en akkord, hvorefter der udpeges et fordringshaverudvalg (blandt dem, der ikke er registrerede fordringshavere i kraft af en fortrinsret eller panteret), der kan give møde i stedet for alle fordringshaverne, og fordringshaverne har ret til også individuelt at gøre indsigelse herimod inden for otte dage.

Et andet møde afholdes, igen under ledelse af dommeren, hvor fordringshaverudvalget for at blive godkendt skal repræsentere tre fjerdedele af værdien af kravene mod den konkursramte.

Efter denne procedure, og når fortegnelsen over alle fordringshavere er udarbejdet, afholdes et nyt møde under ledelse af dommeren, efter at der på behørig vis er indkaldt til mødet efter loven.

På dette møde fremlægger hver fordringshaver sin sag, og hvis kurator gør indsigelse mod en fordringshaver, skal fordringshaveren bevise sin sag over for kurator og fordringshaverudvalget.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Insolvensbehandling (virksomheder)

Når kurator under en insolvensbehandling har realiseret alle virksomhedens aktiver eller så mange heraf, som efter hans opfattelse kan realiseres uden at trække insolvensen unødigt i langdrag, har fordelt en eventuel endelig betaling til fordringshavere, har foretaget bodeling mellem anpartshaverne og betalt et eventuelt endeligt provenu til anpartshaverne og fremlagt regnskab på virksomhedens regning, frigør retten kurator fra hans hverv, når den finder det godtgjort, at kurator har opfyldt kravene i kapitel 386 og eventuelle andre krav, der kan stilles, og efter at have taget hensyn til rapporten og eventuelle indsigelser fra fordringshavere eller anpartshavere eller andre berørte personer.

Derefter afsiger retten kendelse om, at virksomhedens navn skal slettes i virksomhedsregistret fra datoen for kendelsen. Kendelsen meddeles Registrar of Companies (virksomhedsregistret), som foretager sletningen.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Artikel 329B, stk. 12, omhandler forskellige scenarier, der indebærer afslutning af genopretningsproceduren, som følger:

a) Hvis den særlige administrator på et tidspunkt, mens genopretningsproceduren for virksomheden er i gang, og efter høring af det fælles fordringshaverudvalg og anpartshaverudvalg finder, at det ikke tjener noget fornuftigt formål, at virksomheden fortsætter med proceduren, indgiver den særlige administrator straks en begæring til retten om afslutning af genopretningsproceduren med detaljerede og fyldestgørende begrundelser herfor, og retten foranstalter en retslig likvidation af virksomheden.

Proceduren i kapitel 386 om insolvensbehandling finder anvendelse.

b) Hvis den særlige administrator på et tidspunkt under virksomhedens genopretningsprocedure og efter samråd med det fælles fordringshaver- og anpartshaverudvalg finder, at det er gået så meget fremad med virksomhedens forretninger, at den kan betale sin gæld, indgiver han en begæring til retten med detaljerede og fyldestgørende begrundelser herfor og anmoder retten om at afsige en kendelse om afslutning af genopretningsproceduren for virksomheden. Såfremt retten imødekommer begæringen, opstiller den de bestemmelser og betingelser, den måtte finde nødvendige i betragtning af sagens omstændigheder.

I så fald fortsætter virksomheden sine aktiviteter som en levedygtig going concern. Udsættelsen af sagen ophører, så snart retten imødekommer den førnævnte begæring.

b) Hvis en virksomheds bestyrelse eller anpartshavere på et tidspunkt under virksomhedens genopretningsprocedure på en ekstraordinær generalforsamling bliver overbevist om, at det er gået så meget fremad med virksomhedens forretninger, at den kan betale sin gæld, kan de indgive en begæring til retten vedlagt relevant dokumentation og information til bekræftelse af, at de er overbevist herom, og med begæring til retten om at afsige en kendelse om afslutning af genopretningsproceduren for virksomheden; retten afsiger dog ikke en kendelse om imødekommelse eller afvisning af begæringen uden først at have hørt den særlige administrator. Såfremt retten imødekommer begæringen, opstiller den de bestemmelser og betingelser, den måtte finde nødvendige i betragtning af sagens omstændigheder.

Som i det foregående tilfælde fortsætter virksomheden sine aktiviteter som en levedygtig going concern. Udsættelsen af sagen ophører, så snart retten imødekommer den førnævnte begæring.

d) Ved afslutningen af sin udnævnelsesperiode fremlægger den særlige administrator en endelig skriftlig rapport til retten med en detaljeret og fyldestgørende udtalelse og begrundelser for, om virksomheden har rimelig udsigt til helt eller delvist at fortsætte som en levedygtig going concern og vil kunne indfri sin gæld regelmæssigt i fremtiden.

Hvis den endelige rapport fra den særlige administrator er udtryk for en opfattelse, at virksomheden har rimelig udsigt til at fortsætte helt eller delvist som en levedygtig going concern, skal der desuden vedlægges en præcis og detaljeret genopretningsplan, der indeholder alle de nødvendige forslag til, hvordan virksomheden kan fortsætte som en levedygtig going concern med de forklaringer, der måtte være nødvendige for at gennemføre genopretningen, bl.a. forslag vedrørende finansielle ressourcer, fastholdelse af de ansatte og virksomhedens fremtidige ledelse. Den nævnte genopretningsplan skal også indeholde en forklaring af den foreslåede måde, hvorpå fordringshavernes krav helt eller delvist skal betales, hvad enten der er opnået et frivilligt forlig med alle fordringshavere, eller om det foreslås, at retten sanktionerer et forlig, som ikke er godkendt af alle fordringshavere.

Efter at retten har modtaget den endelige rapport og genopretningsplanen, kan den anmode om de forklaringer og præciseringer, den måtte anse for relevante, og som skal gives enten mundtligt eller skriftligt efter rettens ønske. Efterfølgende kan retten enten forkaste den foreslåede genopretningsplan eller acceptere og godkende den helt eller delvist og kan kræve ændringer hertil. Når retten godkender den genopretningsplan, den særlige administrator har forelagt med eller uden rettens ændringer, træder genopretningsplanen i kraft og bliver bindende for alle interesserede parter i enhver retlig henseende.

Udsættelsen af sagen ophører, så snart retten godkender genopretningsplanen.

e) Afsiger retten en kendelse om afslutning af genopretningsproceduren for virksomheden med den begrundelse, at virksomheden ikke har nogen rimelig udsigt til at fortsætte som en levedygtig going concern og ikke vil kunne indfri sin gæld regelmæssigt i fremtiden, vil den afsige kendelse om retslig likvidation af virksomheden.

Proceduren i kapitel 386 om insolvensbehandling finder anvendelse.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Når kurator under en konkursbehandling har realiseret alle virksomhedens aktiver eller så mange, som efter hans opfattelse kan realiseres uden at trække konkursen unødigt i langdrag og har fordelt en eventuel endelig betaling til fordringshavere, har foretaget bodeling mellem anpartshaverne og betalt et eventuelt endeligt provenu til anpartshaverne og fremlagt regnskab på virksomhedens regning, frigør retten kurator fra hans hverv, når den finder det godtgjort, at kurator har opfyldt kravene i kapitel 13 og eventuelle andre krav, der kan stilles, og efter at have taget hensyn til rapporten og eventuelle indsigelser fra fordringshavere eller anpartshavere eller andre berørte personer.

Derefter afsiger retten kendelse om, at personselskabets navn skal slettes fra virksomhedsregistret fra datoen for kendelsen. Kendelsen meddeles Registrar of Companies (virksomhedsregistret), som foretager sletningen.

Ovenstående gælder naturligvis for personselskaber.

Når en erhvervsdrivende er erklæret konkurs, og provenuet er fordelt, kan den konkursramte ved begæring til virksomhedsregistret anmode om at møde for retten således, at retten også indkalder fordringshavere og kurator, der har behandlet konkurssagen, for at fastslå, om den erhvervsdrivende kan genvinde sin handleevne og således igen kan blive erhvervsdrivende.

Hvis den pågældende erhvervsdrivende ikke handlede svigagtigt eller i ond hensigt, kan han genvinde sin handleevne. Dette bevirker, at den konkursramte frigøres både personligt og med hensyn til sine efterfølgende erhvervede aktiver fra al gæld, som før konkurserklæringen kunne være gjort gældende mod ham.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Insolvensbehandling (virksomheder)

I henhold til artikel 315, stk. 1, i kapitel 386 kan en fordringshaver gøre regres mod en part, som anses for at have drevet sin virksomhed med det forsæt at begå svig mod virksomhedens fordringshavere eller en anden persons fordringshavere eller med svigagtigt formål. Efter en begæring til retten i sådanne sager kan retten erklære, at enhver person, der bevidst deltog i at drive virksomheden på førnævnte måde, skal holdes personligt ansvarlig uden ansvarsbegrænsning for hele eller dele af virksomhedens gæld eller andre forpligtelser efter rettens bestemmelse.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ingen ad hoc-forskrifter omhandler fordringshaveres rettigheder efter afslutningen af insolvensbehandlingen.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Når konkursen er afsluttet, uanset om det drejer sig om et personselskab eller en erhvervsdrivende, har fordringshaverne ingen rettigheder, medmindre de kan bevise, at den erhvervsdrivende eller personselskabet handlede forsættligt eller svigagtigt mod fordringshaverne.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Omkostningerne afholdes enten af den person, der indgiver insolvensbegæringen, eller af virksomheden efter rettens bestemmelse.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

I rekonstruktionssager (genopretning af virksomheden) bærer virksomheden sagsomkostningerne.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Omkostninger og udgifter afholdes af den person, der indgiver begæringen, eller af den konkursramte.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Artikel 303 i kapitel 386 indeholder bestemmelser om, at fortrinsrettigheder, pant og andre byrder, overdragelse eller anden afhændelse af aktiver eller rettigheder og enhver betaling, udøvelse eller anden disposition vedrørende aktiver eller rettigheder, der foretages af eller mod en virksomhed, og enhver forpligtelse, virksomheden indgår **inden for seks måneder før virksomhedens opløsning**, skal anses for at være skyldnersvig mod dens fordringshavere, hvad enten transaktionen er af vederlagsfri eller ufordelagtig karakter, hvis den udgør en transaktion til **underpris**, eller der indrømmes en **begunstigelse**. I sådanne sager er transaktionen (svigagtig begunstigelse) ugyldig.

Underpris defineres som følger:

a) en virksomhed indgår en transaktion til underpris, hvis:

i) virksomheden giver en gave eller på anden vis foretager en transaktion på betingelser, hvor virksomheden ikke modtager noget vederlag, eller

ii) virksomheden foretager en transaktion mod et vederlag, hvis pengeværdi er betydeligt lavere end pengeværdien af den modydelse, virksomheden giver.

Begunstigelse defineres som følger:

b) en virksomhed begunstiger en person, hvis:

i) personen er en af virksomhedens fordringshavere eller en kautionist eller garant for en del af virksomhedens gæld eller andre passiver, og

ii) virksomheden gør noget eller accepterer, at noget bliver gjort, som i begge tilfælde bevirker, at den pågældende person bliver bragt i en position, som, i tilfælde af at virksomheden bliver insolvent og træder i likvidation, vil være bedre end den position, han ville have været i, hvis den pågældende handling eller udøvelse ikke var sket.

Der gøres en undtagelse til ovenstående, hvis den person, til fordel for hvem transaktionen indgås, beviser, at han ikke vidste og ikke havde grund til at tro, at virksomheden sandsynligvis ville blive opløst på grund af insolvens.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Der findes ingen ad hoc-forskrifter om, at retshandler, som er skadelige for fordringshaverne, kan være ugyldige, omstødelige eller kan mangle retskraft i rekonstruktionssager (virksomhedsgenopretning).

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Der findes ingen ad hoc-forskrifter om, at retshandler, som er skadelige for fordringshaverne, kan være ugyldige, omstødelige eller kan mangle retskraft i konkurs- eller genopretningssager.

Sidste opdatering: 14/02/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Østrig

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Østrigsk insolvensret er ikke begrænset til virksomheder. Evnen til at kunne gøres til genstand for en insolvensprocedure skal snarere ses som et udslag af den almindelige privatretlige retsevne. Enhver, der kan have rettigheder og forpligtelser, kan også erklæres insolvent. Dog er det ikke et spørgsmål om handleevne. Derfor kan enhver fysisk person (selv et barn) erklæres insolvent ligesom juridiske personer (private eller offentlige), registrerede personselskaber (eingetragene Personengesellschaften) ifølge den østrigske selskabslov (Unternehmensgesetzbuch) (åbne selskaber (offene Gesellschaften) og kommanditselskaber (Kommanditgesellschaften)) og dødsboer. Derimod kan stille selskaber (stille Gesellschaften) og privatretlige selskaber (Gesellschaften bürgerlichen Rechts) ikke erklæres insolvente.

Efter opløsning af en juridisk person eller et registreret personselskab kan insolvensbehandlingen indledes, så længe aktiverne ikke er blevet fordelt (§ 68 i insolvensloven (Insolvenzordnung – IO)).

Det er muligt at indgive en begæring om konkurs (Konkursverfahren), men ikke om rekonstruktion (Sanierungsverfahren) med fordring på aktiver tilhørende kreditinstitutter, børsrådgiverfirmaer, investeringsservicefirmaer og forsikringselskaber (§ 82, stk. 1, i bankloven (Bankwesengesetz – BWG), § 79 i loven om tilsyn med værdipapirer af 2018 (Wertpapieraufsichtsgesetz 2018 – WAG 2018) og § 309, stk. 1, i forsikringstilsynsloven af 2016 (Versicherungsaufsichtsgesetz – VAG 2016)).

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Siden ændringen af insolvensloven i 2010 (Insolvenzrechtsänderungsgesetz 2010) er der nu kun én type **standardinsolvensbehandling** i østrigsk lov. Dog findes der forskellige betegnelser afhængigt af sagens faktiske forløb.

Insolvensbehandling benævnes **konkursbehandling** (Konkursverfahren), hvis der endnu ikke foreligger en rekonstruktionsplan, når sagen indledes. I princippet er både likvidation og rekonstruktion mulig i forbindelse med konkursbehandling.

Insolvensbehandling benævnes **rekonstruktionsbehandling** (Sanierungsverfahren), hvis der foreligger en rekonstruktionsplan, når sagen indledes. Behandlingen er rettet mod rekonstruktion af debitor. Den er tilgængelig for fysiske personer, som driver virksomhed, juridiske personer, personselskaber og dødsboer (§ 166 i IO).

En rekonstruktion er mulig, **uanset om debitor stadig råder over sine aktiver eller ej**. Debitor kan fortsat selv råde over sine aktiver (Eigenverwaltung) (under en rekonstruktørs tilsyn), hvis han i rekonstruktionsplanen tilbyder en andel på mindst 30 % til kreditorerne, og yderligere dokumentation er tilgængelig. For eksempel er det nødvendigt med en finansieringsplan, der viser, at der er sikret finansiering i 90 dage.

Gældssanering (Schuldenregulierungsverfahren) for fysiske personer, der ikke driver virksomhed, er endnu en form for insolvensbehandling.

Det er debitor selv eller en kreditor, der skal fremsætte en **begæring** om indledning af insolvensbehandling. I tilfælde af rekonstruktion skal begæringen altid fremsættes af debitor, og der skal foreligge en rekonstruktionsplan.

En forudsætning for at indlede insolvensbehandling er, at debitor i princippet er **insolvent** (§ 66 i IO). Insolvensbehandling kan også indledes i form af rekonstruktion i tilfælde af **overhængende insolvens** (§ 167, stk. 2, i IO). Indledning af insolvensbehandling i forbindelse med registrerede personselskaber, hvor ingen partner med personlig hæftelse er en fysisk person, juridiske personers aktiver og dødsboer forekommer også i tilfælde af **meget stor gæld** (§ 67 i IO).

Endnu en betingelse for at indlede insolvensbehandling er, at der findes tilstrækkelige **aktiver til at dække omkostningerne**. Som minimum skal insolvensbehandlingens startomkostninger være dækket (undtagelse: visse typer gældssaneringsager).

Indledningen af insolvensbehandling offentliggøres i en bekendtgørelse på internettet (www.ediktsdatei.justiz.gv.at/). Indledningen af insolvensbehandling skaber retsvirkninger fra dagen efter offentliggørelsen af bekendtgørelsen. Indledningen af insolvensbehandling registreres også i offentlige registre (tingbogen (Grundbuch), handelsregistret (Firmenbuch) osv.).

Hvis insolvensbehandlingen ikke straks kan indledes, skal insolvensdomstolen (Insolvenzgericht) afsige kendelse om **foreløbige foranstaltninger** for at sikre boet og især for at forhindre retshandler, der kan anfægtes, og sikre virksomhedens videreførelse, for så vidt som begæringen om indledning af insolvensbehandling ikke er klart ubegrundet (§ 73 i IO). Domstolen kan eventuelt forbyde debitor at foretage visse retshandler (f.eks. salg eller behæftelse af ejendom) eller gøre sådanne retshandler betinget af domstolens godkendelse. Beskikkelse af en midlertidig administrator er også en mulighed.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Indledningen af insolvensbehandling medfører, at debitor mister rådigheden over alle aktiver, der er omfattet af fuldbyrdelsen, og som enten tilhører debitor på det pågældende tidspunkt, eller som han erhverver under insolvensbehandlingen (§ 2, stk. 2, i IO). De tilfalder konkursboet.

Konkursboet består derfor af al debitors løsøre og faste ejendom, såsom andele i fast ejendom, medejerskabsandele, fordringer, leje-/forpagtningsrettigheder, arv osv. Konkursboet omfatter ikke debitors krav på underhold, hvad han tjener ved egen arbejdskraft samt den del af lønnen, der ikke kan gøres udlæg i (eksistensminimum). Ligeledes omfatter boet ikke løsøre, der ikke kan gøres udlæg i (f.eks. ting til personlig brug), og strengt personlige rettigheder (f.eks. industrielle ejendomsrettigheder).

Hvis debitor bor i et hus (eller en ejerlejlighed), der tilhører konkursboet, beholder han og hans familie til at begynde med det minimumsboligareal, der er nødvendigt for dem (§ 5, stk. 3, i IO). Dette forhindrer imidlertid ikke, at huset (ejerlejligheden) afhændes under insolvensbehandlingen. Insolvensdomstolen skal også give debitor fri ret til leje af (eller andre brugsrettigheder over) det boligareal, som er nødvendigt for debitor og dennes familie (§ 5, stk. 4, i IO). Ved at stille sådanne rettigheder til debitors frie disposition isoleres de fra konkursboet.

Kreditorudvalget kan også med insolvensdomstolens godkendelse beslutte at isolere krav, som sandsynligvis vil blive afvist, eller genstande af mindre værdi fra konkursboet (§ 119, stk. 5, i IO). Begrundelsen herfor er, at man ønsker at undgå den arbejdsbyrde, der er forbundet med afhændelsen af genstande, der tilhører boet, men som ikke bibringer dette nogen værdi.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Konkurssager

Debitor

er berettiget til at indgive konkursbegæring og appellere afgørelsen om indledning af en konkurssag

mister rådigheden over aktiver, der tilhører boet, når konkurssagen indledes

er berettiget til at deltage i møder for kreditorer og for kreditorudvalget

er berettiget til at fremsætte begæring om udarbejdelse af en rekonstruktionsplan.

Kurator i en konkursbehandling (Masseverwalter)

er ansvarlig for den praktiske gennemførelse af insolvensbehandlingen

evaluerer debitors økonomiske situation

fortsætter med at drive virksomheden, hvis den ikke er lukket, når sagen indledes, og den fortsatte drift ikke er til ugunst for kreditorerne

undersøger de indgivne fordringer

undersøger, om en rekonstruktionsplan er i kreditorernes interesse, og om der er sandsynlighed for, at den eksekveres

fastslår, hvilke aktiver der findes, og afhænder dem

forvalter og repræsenterer konkursboet

kan anlægge omstødsessøgsmål for konkursboet

fordeler provenuet fra boet.

Hvis konkurssagen vedrører fysiske personer, som ikke driver virksomhed (gældssanering), er det en undtagelse, at der beskikkes en kurator i forbindelse med konkursbehandlingen. Hvis insolvensdomstolen ikke beskikker en kurator, skal den selv varetage de opgaver, der efter insolvensloven påhviler kuratoren i forbindelse med konkursbehandlingen.

Rekonstruktionssager, hvor debitor ikke længere råder over sine aktiver

Debitor

begærer indledning af rekonstruktionssagen og udarbejdelse af en rekonstruktionssplan

mister retten til at afhænde de aktiver, der tilhører boet, når insolvensbehandlingen indledes

er berettiget til at deltage i møder for kreditorer og for kreditorudvalget.

Kurator i en konkursbehandling

er ansvarlig for den praktiske gennemførelse af konkursbehandlingen

evaluerer debitors økonomiske situation

fortsætter med at drive virksomheden, hvis den ikke er lukket, når sagen indledes, og den fortsatte drift ikke er til gunst for kreditorerne

undersøger de indgivne fordringer

undersøger, om en rekonstruktionsplan er i kreditorernes interesse, og om der er sandsynlighed for, at den eksekveres

forvalter og repræsenterer konkursboet

kan anlægge omstødsessøgsmål for konkursboet.

Rekonstruktionssager, hvor debitor stadig råder over sine aktiver

Debitor

begærer indledning af en rekonstruktionssag, hvor debitor stadig råder over sine aktiver, og udarbejdelse af en rekonstruktionsplan og fremlægger sammen

med begæringen de dokumenter, der er nødvendige for, at debitor stadig kan råde over sine aktiver

bevarer en (begrænset) ret til at råde over sine aktiver og fortsætter i princippet med selv at forvalte dem

er under rekonstruktørens og insolvensdomstolens tilsyn.

Rekonstruktøren

fører tilsyn med debitor og dennes virksomhedsledelse

tillader eller tillader ikke retshandler, som ikke indgår i den normale drift af virksomheden

repræsenterer debitor i alle anliggender, hvor denne ikke har afhændelsesret

evaluerer debitors økonomiske situation

undersøger, om rekonstruktionsplanen kan eksekveres, og om der foreligger grunde til at fratage debitor retten til selv at råde over sine aktiver

undersøger de indgivne fordringer

kan anlægge omstødsessøgsmål for konkursboet.

Insolvensdomstolen skal føre tilsyn med insolvensadministratorens aktiviteter. Den kan give ham skriftlige eller mundtlige instruktioner, skaffe rapporter og forklaringer, kontrollere regnskaber og andre dokumenter samt gennemføre de nødvendige undersøgelser. Domstolen kan også pålægge insolvensadministratoren at indhente anvisninger fra kreditorudvalget om enkelte anliggender. Insolvensadministratoren skal underrette domstolen om visse transaktioner, inden de foretages (§ 116 i IO). Andre transaktioner kræver kreditorudvalgets og insolvensdomstolens godkendelse (§ 117 i IO).

Besiddelse af insolvensadministrator og dennes vederlag:

Insolvensadministratoren skal beskikkes ex officio af insolvensdomstolen ved insolvensbehandlingens indledning. Administratoren skal være en ustraffet og pålidelig fagperson med kendskab til insolvenssystemet (§ 80, stk. 2, i IO). I insolvensbehandling vedrørende virksomheder er tilstrækkeligt kendskab til erhvervsret eller erhvervsledelse nødvendigt (§ 80, stk. 3, i IO). Personer, der er interesseret i insolvensadministration, kan lade sig registrere på en liste over insolvensadministratører. Listen er at finde på internettet på www.iv.justiz.gv.at og anvendes af insolvensdomstolene for at gøre det lettere at finde egnede administratører.

Insolvensadministratoren må ikke være en nær slægtning (§ 32 i IO) eller en af debitorens konkurrenter og skal være uafhængig af både debitor og kreditorer (§ 80b, stk. 1, i IO).

Juridiske personer kan også beskikkes som insolvensadministratører. De skal oplyse domstolen om navnet på den fysiske person, der repræsenterer dem under insolvensbehandlingen (§ 80, stk. 5, i IO).

Insolvensadministratoren er berettiget til godtgørelse for sine kontante udgifter og til at modtage honorar for sit arbejde, inklusive moms (§ 82, første punktum, i IO). Administratorens gebyr er reguleret ved lov (§ 82 i IO) og afhænger af det bruttoprovenu, som insolvensadministratoren har opnået gennem afhændelsen af aktiverne. Dette omfatter imidlertid kun det provenu, som insolvensadministratoren selv har været ansvarlig for at opkræve.

Minimumshonoraret for insolvensadministratoren er 3 000 EUR. Der opkræves yderligere honorar ved vedtagelse af en rekonstruktions- eller betalingsplan (§ 82a i IO) og for afhændelse af et delbo (§ 82d i IO). Separat honorar betales også for videreførelse af en virksomhed (§ 82, stk. 3, i IO).

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Muligheden for **modregning** af et krav mod debitor opretholdes i princippet under insolvensbehandlingen.

Det er dog en forudsætning, at kravene allerede kunne **modregnes hinanden, da sagen blev indledt**. Modregning er ikke tilladt, hvis en kreditor først bliver en af konkursboets debitorer efter indledningen af insolvensbehandlingen, eller hvis kravet mod debitor først er blevet overtaget efter indledningen af insolvensbehandlingen (§ 20, stk. 1, første punktum, i IO). Desuden er modregning **udelukket**, hvis en tredjepart har overtaget modkravet mod debitor inden for de sidste **seks måneder forud for indledningen af insolvensbehandlingen** og på overtagelsestidspunktet **var bekendt med eller burde have været bekendt med insolvensen** (§ 20, stk. 1 og 2, i IO). I sådanne sager kan selv mindre uagtsomhed være til skade for tredjeparten.

Under insolvensbehandlingen er modregning af et **betinget krav** mulig, uanset om kreditorens eller debitorens krav er betinget. Hvis kreditoren har et betinget krav, kan insolvensdomstolen gøre modregningen afhængig af tilvejebringelsen af en garanti (§ 19, stk. 2, i IO). Modregning i insolvensbehandlingen er heller ikke udelukket, selv om kreditorens krav **ikke er et pengekrav** (§ 19, stk. 2, i IO). Dette giver ikke anledning til vanskeligheder, da sådanne rettigheder omdannes til pengekrav, når insolvensbehandlingen indledes (§ 14, stk. 1, i IO).

Kreditorer med krav, der kan modregnes, skal ikke **anmelde dem i forbindelse med insolvensbehandlingen**, hvis de er dækket af modkravet (§ 19, stk. 1, i IO). Den øverste østrigske domstol (*Oberster Gerichtshof*) har dog afsagt kendelse om, at hvis kreditoren ikke har benyttet den retmæssige mulighed for modregning under insolvensbehandlingen i henhold til § 19, stk. 1, i IO, vil han, når rekonstruktionsplanen er endeligt bekræftet og insolvensbehandlingen afsluttet, kun kunne modregne den andel af sit krav, der er fastsat i rekonstruktionsplanen (jf. RIS-Justiz RS0051601 [T4]).

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Bilaterale kontrakter

Hvis en bilateral kontrakt ikke er blevet gennemført eller ikke er blevet gennemført i sin helhed af debitor eller modparten på tidspunktet for insolvensbehandlingens indledning, kan insolvensadministratoren enten gennemføre kontrakten (i dens helhed) på debitorens vegne og kræve gennemførelse fra modparten eller ophæve kontrakten (§ 21, stk. 1, i IO). I tilfælde af rekonstruktion, hvor debitor stadig råder over sine aktiver, er det debitor, der skal afgive forklaring i henhold til § 21 i IO. Hvis han ønsker at ophæve kontrakten, skal han have rekonstruktørens godkendelse (§ 171, stk. 1, i IO). Hvis modparten er forpligtet til at gennemføre kontrakten på forhånd, kan han afslå at gennemføre den, indtil der er tilvejebragt en garanti, medmindre han på tidspunktet for kontraktens indgåelse var bekendt med debitorens negative økonomiske forhold (§ 21, stk. 3, i IO).

Leje-/forpagtningssaftaler

I tilfælde af insolvensbehandling i forbindelse med en lejer/forpagter er insolvensadministratoren berettiget til at opsiges aftalen i overensstemmelse med den lovmæssige eller aftalte kortere opsigelsesperiode (§ 23 i IO).

Ansættelseskontrakter

Hvis debitor er en arbejdsgiver, og hvis ansættelsesforholdet allerede er indgået, så kan det i princippet opsiges af medarbejderen ved tidlig fratrædelse eller af insolvensadministratoren, som skal overholde det lovmæssige opsigelsesvarsel, det overenskomstmæssige varsel eller det tilladte kortere

opsigelsesvarsel, som parterne har indgået aftale om, under hensyntagen til de lovmæssige begrænsninger for opsigelse, inden for en måned efter forkyndelsen af kendelsen om lukning af virksomheden eller en af virksomhedens afdelinger. Der gælder særlige bestemmelser for insolvensbehandlinger, hvor debitor stadig råder over sine aktiver.

Forbud mod ophævelse af kontrakter

Hvis ophævelsen af en kontrakt kan bringe videreførelsen af debtors virksomhed i fare, kan modparten ophæve en kontrakt, der er indgået med debitor, senest seks måneder efter indledningen af insolvensbehandlingen, men kun hvis der er god grund hertil. Forværring af debtors økonomiske forhold eller debtors misligholdelse af fordringer, der forfalder, inden insolvensbehandlingen indledes, anses ikke for at udgøre en god grund (§ 25a, stk. 1, i IO). Begrænsningerne gælder ikke, hvis ophævelsen af kontrakten er vigtig for at forhindre alvorlige personlige eller økonomiske ulemper for den kontraherende part, i tilfælde af berettigelse til udbetaling af lån og i tilfælde af ansættelseskontrakter (§ 25a, stk. 2, i IO).

Ugyldige aftaler

I henhold til § 25b, stk. 2, i IO er en kontraktmæssig bestemmelse, der annullerer eller ophæver en kontrakt, hvis der indledes insolvensbehandling, ikke tilladt. Dette gælder i princippet for alle kontrakter (med nogle få undtagelser vedrørende kontrakter efter bankloven eller børsloven (Börsegesetz)).

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Når der indledes insolvensbehandling, kan kreditorer ikke længere retsforfølge deres krav over for debitor gennem søgsmål, hverken individuelt eller uden for rammerne af insolvensbehandlingen (**proceshindring**, § 6, stk. 1, i IO). Der kan heller ikke træffes foreløbige foranstaltninger for at inddrive fordringer. Kun i rekonstruktionssager, hvor debitor stadig råder over sine aktiver, er denne fortsat berettiget til at deltage i retstvister og andre sager, forudsat at de vedrører den del af aktiverne, som debitor stadig råder over (§ 173 i IO). Hvis debitor i strid med § 6, stk. 1, i IO indleder et søgsmål, eller der indledes et søgsmål mod ham efter insolvensbehandlingens indledning, skal dette afvises.

Efter indledning af insolvensbehandlingen må ingen retentionsret eller fyldestgørelsesret erhverves for at gennemtvinge betaling af et insolvenskrav (**forbud mod fuldbyrdsforanstaltninger**, § 10, stk. 1, i IO). Der findes intet generelt forbud mod fuldbyrdsforanstaltninger, hvad angår den eventuelle ret til udtagelse af aktiver eller forlodsret til fyldestgørelse, som allerede blev fastslået inden insolvensbehandlingens indledning. Sådanne rettigheder kan derfor også fuldbyrdes under insolvensbehandling.

Proceshindringen og forbuddet mod fuldbyrdsforanstaltninger gælder **ex officio** og for alle kreditorer.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlingens påbegyndelse?

Verserende retssager vedrørende boet **udsættes** efter loven ved indledning af insolvensbehandlingen (§ 7, stk. 1, i IO). Udsættelsen sker ex officio.

Sager vedrørende insolvenskrav kan ikke genoptages før den indledende behandling af begæringen (Prüfungstagsatzung) (§ 7, stk. 3, i IO). Hvis insolvensadministratoren eller en af kreditorerne, som er berettiget hertil, **anfægter** kravet under den indledende behandling, kan den udsatte sag **fortsættes som en verifikationssag** (Prüfungsprozess) (§ 113 i IO).

Sager vedrørende krav, som ikke er underlagt anmeldelse inden for rammerne af insolvensbehandlingen, kan genoptages **øjeblikkeligt**.

Fuldbyrdsforanstaltninger, der indledes, før insolvensbehandlingen indledes, udsættes i princippet ikke. Retentionsrettigheder og fyldestgørelsesrettigheder, der er erhvervet inden for de 60 dage, der ligger forud for indledningen af insolvensbehandlingen, bortfalder imidlertid efter loven, medmindre de vedrører et krav i henhold til offentlig ret (§ 12, stk. 1, i IO). Hvis sagen bortfalder, skal **fuldbyrdsforanstaltningerne med henblik på realisering udsættes** på insolvensdomstolens eller insolvensadministratorens anmodning (§ 12, stk. 2, i IO).

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Kreditor møde

Kreditor mødet samler alle kreditorer, og det giver kreditorerne mulighed for at deltage i behandlingen. Insolvensdomstolen er ansvarlig for at indkalde til og lede kreditor mødet (§ 91, stk. 1, i IO). Det første kreditor møde indkaldes ved insolvensbehandlingens indledning og er pålagt ved lov. Yderligere møder indkaldes af insolvensdomstolen efter dennes skøn. Der indkaldes navnlig til et kreditor møde med angivelse af dagsordenen, hvis insolvensadministratoren, kreditorudvalget eller mindst to kreditorer, hvis krav udgør omkring en fjerdedel af insolvenskravene, anmoder herom.

Kreditor mødet har ret til at fremsætte forskellige anmodninger (f.eks. udnævnelse af et kreditorudvalg eller afskedigelse af insolvensadministratoren). Det skal også give sin mening til kende om vedtagelsen af en rekonstruktionsplan.

For at træffe beslutninger og fremsætte anmodninger på kreditor mødet kræves der generelt et absolut flertal af stemmerne, som skal beregnes på grundlag af kravenes størrelse (§ 92, stk. 1, i IO).

Kreditor udvalg

Det er ikke obligatorisk at udpege et kreditor udvalg i forbindelse med insolvensbehandlinger, kun hvis det forekommer hensigtsmæssigt i lyset af virksomhedens særlige kendetegn eller størrelse. Hvis det er planlagt at sælge eller bortforpagte virksomheden eller en del af virksomheden (§ 117, stk. 1, nummer 1, i IO), skal der altid udpeges et kreditor udvalg. Det skal føre tilsyn med og hjælpe insolvensadministratoren (§ 89, stk. 1, i IO). Administratoren skal rådføre sig med kreditorudvalget vedrørende vigtige spørgsmål (§ 114, stk. 1, i IO). For visse vigtige transaktioner (f.eks. salg af virksomheden) er kreditorudvalgets samtykke en forhåndsbetingelse for deres gyldighed.

Et kreditor udvalg består af tre til syv medlemmer. Udpegelsen foretages ex officio af domstolen eller efter anmodning. Ikke kun kreditorer, men også andre fysiske eller juridiske personer kan udpeges som medlemmer.

Kreditor beskyttelsesforeninger

I praksis bliver kreditorernes interesser i mange tilfælde repræsenteret af **kreditor beskyttelsesforeninger**. Disse foreninger varetager indgivelsen af krav, deltager i retsmøder og stemmer om rekonstruktionsplanen på vegne af de kreditorer, de repræsenterer. Kreditor beskyttelsesforeningerne fører også tilsyn med udlagte beløb afholdt af insolvensadministratoren.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

I princippet skal kuratoren i konkursbehandlingen afhænde de genstande, der tilhører konkursboet, især gennem **salg på det åbne marked**. Kun i ekstraordinære tilfælde, og når det besluttes af insolvensdomstolen som svar på en anmodning fra kuratoren i konkursbehandlingen, **afholder domstolen retslig bortauktionering** (Exekutionsordnung).

Med insolvensdomstolens godkendelse kan kreditorudvalget beslutte, at krav, hvor der ikke er sandsynlighed for tilstrækkelig fuldbyrdelse, og genstande af ringe værdi skal overdrages til debitor til dennes frie afhændelse.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Insolvenskrav

Insolvenskrav er fordringer fra kreditorer, som på tidspunktet for insolvensbehandlingens indledning har økonomiske fordringer på debitor (§ 51 i IO). Renter, der er påløbet insolvenskrav efter insolvensbehandlingens indledning, sagsomkostninger i forbindelse med insolvensbehandlingen, sanktioner for alle former for strafbare handlinger og fordringer i forbindelse med gaver – og i tilfælde af insolvensbehandling af et dødsbo også fordringer på arv – er ikke insolvenskrav (§ 58 i IO).

Grundlæggende gælder princippet om ligebehandling for alle insolvenskrav. Hverken offentlige myndigheder eller medarbejdere gives fortrinsret i insolvensbehandlingen.

Fordringer om tilbagebetaling af et aktionærlån, som erstatter egenkapital, er dog efterstillede fordringer.

Hvis en kreditor ønsker fyldestgørelse fra konkursboet, skal han anmelde sin fordring i forbindelse med insolvensbehandlingen, også selv om der kører en retssag, eller der allerede er afsagt dom desangående.

Massekrav

Massekrav er bestemte krav, der udtrykkeligt er fastsat i loven, og som først opstår efter indledning af insolvensbehandlingen. Massekrav er fordringer på konkursboet, som skal fuldbyrdes fra konkursboet på præferentielt grundlag, dvs. før kreditorerne (§ 47, stk. 1, i IO). De vigtigste massekrav er (§ 46, stk. 1, i IO):

omkostningerne ved insolvensbehandlingen

udlagte beløb forbundet med bevarelse, administration og afvikling af konkursboet

alle offentlige afgifter forbundet med konkursboet, hvis og i det omfang de omstændigheder, der udløser afgiften, opstår, efter at insolvensbehandlingen er indledt

arbejdstageres krav på løbende lønudbetalinger i tidsrummet efter insolvensbehandlingsindledning

fordringer for indfrielse af bilaterale kontrakter, som insolvensadministratoren har indgået

fordringer, der opstår som følge af insolvensadministratorens retshandler

fordringer, der opstår som følge af berigelse af konkursboet uden grund

fordringer, der opstår som følge af ophævelsen af en ansættelseskontrakt, hvis denne blev indgået under insolvensbehandlingen.

Massekrav kræver ikke anmeldelse under insolvensbehandlingen. Hvis insolvensadministratoren afslår at fuldbyrde sådanne massekrav, kan kreditorerne gøre deres krav gældende ved domstolene.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Et *insolvenskrav* skal anmeldes skriftligt til insolvensdomstolen. Kravet skal fremsættes i national valuta (euro). Alle valutaomregninger finder sted på den dato, hvor insolvensbehandlingen indledes. Ved anmeldelse af en fordring er det nødvendigt at anføre dens størrelse og baggrunden herfor samt fremlægge dokumentation for den påståede fordring. Kreditor skal desuden angive, om der findes et ejendomsforbehold angående fordringen, og hvilke formueværdier dette ejendomsforbehold vedrører, og præcisere, om der anmodes om modregning, og i bekræftende fald anføre beløbet for de modkrav, der fandtes på tidspunktet for insolvensbehandlingsindledning. Derudover skal kreditors e-mailadresse og bankoplysninger anføres.

Fordringen skal anmeldes ved anvendelse af den formular, der findes på justitsministeriets websted (www.justiz.gv.at). Hvis en fordring anmeldes uden brug af denne formular, skal anmeldelsen indeholde de samme oplysninger.

I tilfælde af anmeldelse af en udenlandsk kreditors fordring ifølge EU's insolvensforordning er det denne forordning, der finder anvendelse. Hvis ikke kreditor benytter den standardformular, der er omhandlet i gennemførelsesforordningen, skal anmeldelsen indeholde de oplysninger, der fremgår af EU's insolvensforordning.

Insolvenskrav skal anmeldes inden for fristen for anmeldelse af fordringer, som er anført i bekendtgørelsen af insolvensen. Hvis fordringen anmeldes for sent, skal kreditor eventuelt betale omkostningerne ved en særlig indledende behandling (Prüfungstagsatzung). Krav anmeldt senere end 14 dage inden den indledende verifikation af det endelige regnskab vil ikke blive taget i betragtning (§ 107, stk. 1, sidste punktum, i IO).

Hvis en anmeldt fordring anerkendes af insolvensadministratoren og ikke anfægtes af en anden kreditor, anses den for at være anmeldt. Det indebærer navnlig, at kreditoren vil blive taget i betragtning ved fordelingen.

Hvis en anmeldt fordring anfægtes af insolvensadministratoren eller en kreditor, kan fordringen kun prøves ved et civilt søgsmål. Hvorvidt fordringen anses for anmeldt i insolvensbehandlingen, afhænger af resultatet af dette søgsmål.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Fordelingen af provenuet fra boet reguleres i §§ 128-138 i IO.

Massekrav skal fuldbyrdes før kreditorernes krav.

Særligt privilegerede kreditorer skal tilgodeses, så snart deres fordringer er fastslået og forfalder, uden hensyn til sagens status. Hvis de tilgængelige midler ikke er tilstrækkelige til at fuldbyrde alle krav fra de særligt privilegerede kreditorer, skal de fuldbyrdes i følgende rangorden (§ 47 i IO):

kontante udgifter betalt på forskud af insolvensadministratoren

øvrige sagsomkostninger

omkostninger, der er betalt på forskud af en tredjepart, for så vidt som det var nødvendigt for at dække sagsomkostningerne

medarbejderes fordringer, i det omfang de ikke er garanteret efter loven om vederlagsgaranti i forbindelse med insolvens (Insolvenz-Entgeltsicherungsgesetz)

medarbejderes krav, der opstår som følge af opsigelse af et ansættelsesforhold, i det omfang de ikke er garanteret efter loven om vederlagsgaranti i

forbindelse med insolvens

andre fordringer fra særligt privilegerede kreditorer.

De beløb, der er tilbage efter fuldbyrdelsen af krav fra særligt privilegerede kreditorer, skal fordeles forholdsmæssigt mellem **kreditorerne**. Fuldbyrdelsen af kreditorernes krav kan først begynde efter den generelle indledende domstolsbehandling (Prüfungstagsatzung). Insolvensadministratoren skal effektivere fordelingen efter samråd med kreditorudvalget og på grundlag af insolvensdomstolens godkendelse af fordelingsplanen.

Sikrede kreditorer har forrang for de almindelige kreditorer og de særligt privilegerede kreditorer, så længe deres fordringer er dækket af de aktiver, der fungerer som garanti (f.eks. kaution). Alt overskud fra afhændelsesprovenuet overføres til det fælles konkursbo (§ 48, stk. 1 og 2, i IO).

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Rekonstruktionsplan

En rekonstruktionsplan er en aftale, der indgås under insolvensbehandlingen mellem debitor og kreditorerne vedrørende nedbringelse og udsættelse af betaling af insolvenskravene, og som anvendes til afvikling af gælden. Den skal godkendes af et flertal af kreditorerne og bekræftes af insolvensdomstolen. Hvis debitoren foreslåede rekonstruktionsplan under insolvensbehandlingen godkendes af flertallet af kreditorerne og bekræftes af insolvensdomstolen, friholdes debitor fra de af hans forpligtelser, der overstiger den del, som er omfattet af rekonstruktionsplanen.

Debitor kan indgå aftale om en rekonstruktionsplan i alle insolvensbehandlingsformer, dvs. ikke kun i rekonstruktionssager, men også i konkurssager.

(Konkurssager sigter ikke primært mod afhændelse af aktiver og opløsning. Tværtimod skal det også i konkurssager først undersøges, om en rekonstruktionsplan er mulig.)

I en rekonstruktionsplan skal debitor fremlægge et tilbud til kreditorerne om at betale mindst 20 % af insolvenskravene inden for to år. For fysiske personer, som ikke driver virksomhed, kan betalingsperioden være på op til fem år. Ret til udtagelse af aktiver eller forlodsret til fyldestgørelse må ikke påvirkes af rekonstruktionsplanen. Særligt privilegerede kreditorer skal fuldbyrdes i fuldt omfang, og kreditorerne skal i princippet behandles lige.

Insolvensbehandling benævnes rekonstruktionsbehandling (Sanierungsverfahren), hvis der foreligger en rekonstruktionsplan, når sagen indledes.

Gældsafviklingssager

Det er ikke kun virksomheder og juridiske personer, der kan indgå aftale om en rekonstruktionsplan. Det kan fysiske personer, som ikke driver virksomhed, også. Hvis ikke det lykkes at udarbejde en rekonstruktionsplan under gældsafviklingssagen, afhændes debtors aktiver. En anden gældssaneringsmulighed er en betalingsplan eller en "skimming-off"-procedure (Abschöpfungsverfahren). Betalingsplanen er en særlig form for rekonstruktionsplan. Den primære forskel er, at der ikke fastsættes en beløbsmæssig mindstebetaling.

Hvis kreditorerne ikke godkender betalingsplanen, skal domstolen på debtors anmodning træffe afgørelse om en "skimming-off"-procedure med betaling af restgælden. Kreditorernes godkendelse er ikke nødvendig i dette tilfælde. Den indtægtsdel, der kan beslaglægges, tilbageholdes. Debitor skal i fem år overdrage sine tilsvarende (løn)fordringer til en forvalter for kreditorerne. Efter overdragelsesperiodens udløb erklærer domstolen "skimming-off"-proceduren for afsluttet, hvis ikke den allerede er afsluttet, og den frigør samtidig debitor fra de forpligtelser, han ikke har opfyldt under proceduren, og som han har over for kreditorerne (frigørelse fra restgæld).

Afslutning af insolvensbehandlingen

Hvis en rekonstruktionsplan (eller betalingsplan) bekræftes af insolvensdomstolen, afsluttes insolvensbehandlingen, når afgørelsen bliver endelig.

Automatisk afslutning af insolvensbehandlingen finder også sted, når en "skimming-off"-procedure er blevet indledt ved retten.

Hvis ikke der er udarbejdet en rekonstruktions- eller betalingsplan, skal insolvensbehandlingen afsluttes af insolvensdomstolen ved kendelse, når der er fremlagt dokumentation for, at den endelige fordeling har fundet sted.

Insolvensbehandlingen skal også afsluttes, hvis alle særligt privilegerede kreditorer og almindelige kreditorer giver deres samtykke hertil, eller hvis det i løbet af insolvensbehandlingen bevises, at aktiverne er utilstrækkelige til at dække omkostningerne ved insolvensbehandlingen.

Afgørelser vedrørende afslutningen af insolvensbehandlingen offentliggøres i databasen for insolvensbehandlinger (Insolvenzdatei).

Ved rettens afslutning af insolvensbehandlingen får debitor igen rådighed over sine aktiver (medmindre der er indledt en "skimming-off"-procedure), og insolvensadministratorens beføjelser ophører. Endvidere får debitor atter ubegrænset retsevne til at sagsøge eller blive sagsøgt. I verserende søgsmål sker der en lovmæssig ændring af den pågældende part fra bo til debitor. Inden for visse sektorer kan debitor kun drive forretning igen med administrative restriktioner (f.eks. ifølge handelsloven (Gewerbeordnung)) eller erhvervsmæssige restriktioner (f.eks. ifølge loven om advokater (Rechtsanwaltsordnung)). Forsætlig skade på kreditorers interesser kan medføre strafferetlige sanktioner.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Så længe en insolvensbehandling ikke afsluttes med en frigørelse fra gæld (som følge af en rekonstruktionsplan, betalingsplan eller frigørelse fra restgæld efter en "skimming-off"-procedure), har kreditorerne **ret til frit at fremsætte en yderligere fordring** efter rettens afslutning af insolvensbehandlingen, dvs. de kan gøre den del af fordringen gældende, som ikke blev indfriet i insolvensbehandlingen, ved anlæggelse af et søgsmål eller fremsættelse af en begæring om fuldbyrdelse mod den tidligere debitor.

Insolvensbehandlingens forskellige former for gældsfrigørelse medfører til gengæld, at en restfordring, der overstiger den fastsatte andel, stadig kun er en naturlig forpligtelse, dvs. en gæld uden hæftelse, der skal betales, men som ikke kan tvangsfuldbyrdes.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Konkursboet afholder omkostningerne til insolvensbehandlingen.

Hvis der ikke er tilstrækkelige midler til at dække omkostningerne, skal insolvensbehandlingen indledes, hvis en kreditor, der begærer konkurs, indbetaler et beløb til dækning af sagsomkostningerne i form af et forskud. Kreditorens tilbagebetalingskrav har forrang for fordringer fra andre særligt privilegerede kreditorer (§ 46, nummer 1, i IO).

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Debtors retshandler forud for insolvensbehandlings indledning

Visse retshandler, som blev foretaget, inden insolvensbehandlingen blev indledt, og som er til skade for kreditorerne, kan omstødes (§ 27 ff. i IO). Både positive retshandler og udeladelser vedrørende debtors aktiver kan anfægtes. Betingelsen for omstødelse er, at den anfægtede retshandel har været til **skade** for kreditorerne. Dette er tilfældet, hvis den anfægtede retshandel har forringet fuldbyrdelsen af de andre kreditorers krav, f.eks. ved at mindske aktiverne eller øge det skyldige beløb. En anden betingelse for, at en retshandel kan omstødes, er, at omstødelsen **forbedrer udsigten til fuldbyrdelse** for kreditorerne. Ud over disse generelle betingelser skal de faktiske omstændigheder ved én af følgende situationer være til stede:

Omstødelse som følge af forsætlig skade på kreditorers interesser (§ 28, nummer 1-3, i IO)

Hvis debitor har handlet med den hensigt at stille kreditorerne dårligt, og tredjeparten var bekendt med dette, dækker muligheden for omstødelse en periode på ti år forud for indledningen af insolvensbehandlingen (§ 28, nummer 1, i IO). Hvis tredjeparten burde have haft kendskab til, at debitor havde til hensigt at stille kreditorerne dårligt, er perioden begrænset til to år forud for indledningen af insolvensbehandlingen.

Omstødelse som følge af borttødslen af aktiver (§ 28, nummer 4, i IO)

Købs-, ombytnings- og leveringsaftaler, der er indgået inden for det sidste år, der gik forud for indledningen af insolvensbehandlingen, kan omstødes, såfremt de har bidraget til borttødslen af aktiver, der var til skade for kreditorerne, og modparten havde eller burde have haft kendskab hertil.

Omstødelse som følge af vederlagsfri afhændelse (§ 29 i IO)

Debtors vederlagsfrie afhændelse af aktiver inden for de sidste to år, der gik forud for indledningen af insolvensbehandlingen, kan omstødes.

Omstødelse som følge af præferentiel behandling (§ 30 i IO)

En sådan situation gør det muligt at omstøde visse retshandler, hvorigennem én kreditor opnår præferentiel behandling i forhold til de andre. Betingelsen for omstødelse er, at retshandlen er foretaget i løbet af det år, der gik forud for indledningen af insolvensbehandlingen. Samtidig er det en betingelse, at der er tale om insolvens eller overdreven gældsstiftelse, eller at der er indgivet begæring om indledning af insolvensbehandling, eller at retshandlen er foretaget inden for de 60 dage, der gik forud for indledningen af insolvensbehandlingen. Hvis dækningen (fuldbyrdelse eller sikkerhed) var mangelfuld (dvs. kreditor kunne i realiteten ikke gøre den gældende på grund af indholdet af det eksisterende retlige forhold eller ikke i den pågældende form eller på det pågældende tidspunkt), foreligger der ingen yderligere (subjektive) betingelser for omstødelse. Desuden kan en fuldbyrdelse eller sikkerhed, som ikke er mangelfuld (dvs. der rent faktisk tilkommer modparten i den pågældende form og på det pågældende tidspunkt), omstødes i henhold til § 30 i IO. I disse tilfælde er omstødelsen imidlertid betinget af, at debitor forsætligt begunstigede én kreditor, og at modparten havde kendskab hertil eller burde have haft kendskab hertil.

Omstødelse som følge af kendskab til insolvensen (§ 31 i IO)

Denne situation omfatter visse retshandler, som er foretaget i løbet af de seks måneder, der gik forud for indledningen af insolvensbehandlingen, og efter at insolvensen (overdreven gældsstiftelse) er opstået, så længe modparten havde eller burde have haft kendskab til insolvensen, den overdrevne gældsstiftelse eller begæringen om indledning af sagen. Endnu en forudsætning er, at kreditor har opnået sikkerhed eller fuldbyrdelse gennem retshandlen, eller at retshandlen direkte har skadet kreditor.

Kun insolvensadministratoren er berettiget til at anfægte retshandlen. Inden dette skal han skaffe en udtalelse fra kreditorudvalget (§ 114, stk. 1, i IO). Anfægtelsen tager form af en begæring om omstødelse, en klage (§ 43, stk. 1, i IO), en indsigelse mod fuldbyrdelsesforanstaltningerne til realisering eller en anmeldelse i insolvensbehandlingen fra den part, der er omfattet af omstødelsen. Begæringen om omstødelse skal indgives senest et år efter indledningen af insolvensbehandlingen, ellers udløber den pågældende fordring. Denne frist kan forlænges, hvis insolvensadministratoren og den part, der er omfattet af omstødelsen, indgår aftale herom. Fristen kan kun forlænges én gang og højst med tre måneder (§ 42, stk. 2, i IO).

Debitors retshandler efter insolvensbehandlings indledning

Så længe debitor ikke har fået tilladelse til selv at råde over sin virksomhed, er de retshandler, som debitor foretager efter indledningen af insolvensbehandlingen, og som påvirker konkursboet, i princippet ikke længere gyldige, hvad angår kreditorerne (§ 3, stk. 1, i IO). Der er tale om såkaldt **manglende eksigibilitet**. Debitor kan indgå kontraktmæssige forpligtelser selv efter indledningen af insolvensbehandlingen, men fordringer, der stammer fra sådanne forpligtelser, kan ikke gøres gældende inden afslutningen af insolvensbehandlingen. Insolvensadministratoren kan dog godkende sådanne transaktioner, så de bliver juridisk gyldige.

Sidste opdatering: 29/05/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Polen

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

I Polen reguleres konkursbehandling som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (omarbejdning) af to love:

loven af 28. februar 2003 – konkursloven (*Prawo upadłościowe*, lovtidende (*Dziennik Ustaw*) 2016, nr. 2171) – i det følgende benævnt "konkursloven" loven af 15. maj 2015 – rekonstruktionsloven (*Prawo upadłościowe*, lovtidende 2016, nr. 1574) – i det følgende benævnt "rekonstruktionsloven".

Bestemmelserne i konkursloven regulerer likvidationsbehandling i forbindelse med insolvens, dvs. "konkurs" (*upadłość*). Rekonstruktionsloven regulerer rekonstruktionsbehandling i forbindelse med risiko for insolvens, dvs. "behandling med henblik på godkendelse af en akkordordning" (*postępowanie o zatwierdzenie układu*, artikel 210-226), "fremskyndet behandling med henblik på en akkordordning" (*przyspieszone postępowanie układowe*, artikel 227-264), "behandling med henblik på en akkordordning" (*postępowanie układowe*, artikel 267-282) og "gældssanering" (*postępowanie sanacyjne*, artikel 283-323).

Målet med **konkursbehandling** er at opfylde fordringshavernes krav i størst muligt omfang og, hvis det er rimeligt muligt, at holde skyldnerens virksomhed kørende. Behandlingen indledes udelukkende på begæring og består af to trin: proceduren før konkurserklæringen og proceduren efter konkurserklæringen.

Behandling med henblik på godkendelse af en akkordordning gør det muligt for skyldner at indgå en akkord ved selv at samle fordringshavernes stemmer uden inddragelse af retten. En sådan procedure kan indledes, hvis omtvistede krav, der giver fordringshaverne ret til at stemme om en akkord, udgør højst 15% af alle krav, som giver fordringshavere ret til at stemme om en akkord.

Behandling med henblik på fremskyndet akkord gør det muligt for skyldner at indgå en akkord, efter at der er udarbejdet og godkendt en liste over krav på en forenklet måde. En sådan behandling kan gennemføres, hvis omtvistede krav, der giver fordringshaverne ret til at stemme om en akkord, udgør højst 15% af alle krav, som giver fordringshavere ret til at stemme om en akkord.

Akkordbehandling gør det muligt for skyldner at indgå en akkord, efter at der er udarbejdet og godkendt en liste over krav på en forenklet måde. En sådan behandling kan gennemføres, hvis omtvistede krav, der giver fordringshaverne ret til at stemme om en akkord, udgør højst 15% af alle krav, som giver fordringshavere ret til at stemme om en akkord.

Gældssanering gør det muligt for skyldner at træffe afhjælpende foranstaltninger (med det formål at rekonstruere skyldnerens virksomhed) og indgå en akkord, efter at der er udarbejdet og godkendt en liste over krav. En gældssanering omfatter juridiske og praktiske foranstaltninger med det formål at forbedre skyldnerens økonomiske situation og genoprette den pågældendes evne til at opfylde sine forpligtelser og samtidig beskytte ham mod tvangsfuldbyrdelse.

Der kan anlægges **konkurssag** mod en erhvervsdrivende. I henhold til artikel 43, nr. 1, i den polske civillovbog (*kodeks cywilny*) er en erhvervsdrivende en fysisk person, en juridisk person eller en organisatorisk enhed uden juridisk personlighed, som ved lov har fået tillagt rets- og handleevne, og som driver virksomhed eller udøver en erhvervsdrivende aktivitet på egne vegne.

En konkursbegæring kan indgives af skyldner og af hver af dennes personlige fordringshavere.

Der kan også anlægges konkurssag mod:

selskaber med begrænset ansvar og aktieselskaber, som ikke udøver erhvervsdrivende virksomhed

partnere i virksomhedspartnerskaber, som med hensyn til deres samlede aktiver har ubegrænset ansvar for at opfylde deres partnerskabs forpligtelser

partnere i et professionelt interessentskab.

Der kan også anlægges konkurssag mod fysiske personer, som ikke udøver erhvervsdrivende virksomhed (konkurslovens artikel 49, nr. 1, ff.). En sådan

konkursbehandling gennemføres kun på skyldners anmodning, medmindre skyldneren er en tidligere erhvervsdrivende, og i så fald kan en konkursbegæring også indgives af en fordringshaver op til et år efter, at den erhvervsdrivende er blevet fjernet fra det relevante register.

Rekonstruktionsbehandling kan indledes for:

erhvervsdrivende som omhandlet i civillovbogens artikel 43, nr. 1,

selskaber med begrænset ansvar (*spółka z ograniczoną odpowiedzialnością*) og aktieselskaber (*spółka akcyjna*), som ikke udøver erhvervsdrivende virksomhed

partnere i virksomhedspartnerskaber (*osobowa spółka handlowa*), som med hensyn til deres samlede aktiver har ubegrænset ansvar for at opfylde deres partnerskabs forpligtelser

partnere i et personselskab (*spółka partnerska*).

En rekonstruktionsbehandling indledes ikke i forbindelse med fysiske personer, der ikke driver erhvervsdrivende virksomhed. En rekonstruktion gennemføres kun på skyldners anmodning med undtagelse af gældssanering, som også kan indledes på en fordringshavers anmodning, hvis skyldneren er insolvent.

Behandling med henblik på godkendelse af en akkordordning gør det muligt for skyldner at indgå en akkord ved selv at samle fordringshavernes stemmer uden inddragelse af retten. En sådan procedure kan gennemføres, hvis omtvistede krav, der giver fordringshaverne ret til at stemme om en akkord, udgør højst 15% af alle krav.

Behandling med henblik på fremskyndet akkord gør det muligt for skyldner at indgå en akkord, efter at der er udarbejdet og godkendt en liste over krav på en forenklet måde. En sådan behandling kan gennemføres, hvis omtvistede krav, der giver fordringshaverne ret til at stemme om en akkord, udgør højst 15% af alle krav, som giver fordringshavere ret til at stemme om en akkord.

Akkordbehandling gør det muligt for skyldner at indgå en akkord, efter at der er udarbejdet og godkendt en liste over krav på en forenklet måde. En sådan behandling kan gennemføres, hvis omtvistede krav, der giver fordringshaverne ret til at stemme om en akkord, udgør højst 15% af alle krav, som giver fordringshavere ret til at stemme om en akkord.

Gældssanering gør det muligt for skyldner at træffe afhjælpende foranstaltninger (med det formål at rekonstruere skyldnerens virksomhed) og indgå en akkord, efter at der er udarbejdet og godkendt en liste over krav. Afhjælpende foranstaltninger omfatter juridiske og praktiske foranstaltninger med det formål at forbedre skyldnerens økonomiske situation og genoprette den pågældendes evne til at opfylde sine forpligtelser og samtidig beskytte ham mod tvangsfuldbyrdelse.

Der kan anlægges **konkurssag** mod en erhvervsdrivende. I henhold til artikel 43, nr. 1, i den polske civillovbog er en erhvervsdrivende en fysisk person, en juridisk person eller en organisatorisk enhed uden juridisk personlighed, som ved lov har fået tillagt rets- og handleevne, og som driver virksomhed eller udøver en erhvervmæssig aktivitet på egne vegne.

Endvidere kan der anlægges konkurssag mod:

selskaber med begrænset ansvar og aktieselskaber, som ikke udøver erhvervsvirksomhed

partnere i virksomhedspartnerskaber, som med hensyn til deres samlede aktiver har ubegrænset ansvar for at opfylde deres partnerskabs forpligtelser

partnere i et personselskab.

Der kan også anlægges sag med henblik på at få fysiske personer, der ikke udøver erhvervsvirksomhed, erklæret konkurs (konkurslovens artikel 49, nr. 1, ff.).

Rekonstruktionsbehandling kan indledes for:

erhvervsdrivende som omhandlet i **loven** af 23. april 1964 – civillovbogen (*kodeks cywilny*, lovtidende 2016, punkt 380 og 585), i det følgende benævnt "civillovbogen"

selskaber med begrænset ansvar (*spółka z ograniczoną odpowiedzialnością*) og aktieselskaber (*spółka akcyjna*), som ikke udøver erhvervsvirksomhed

partnere i virksomhedspartnerskaber (*osobowa spółka handlowa*), som med hensyn til deres samlede aktiver har ubegrænset ansvar for at opfylde deres partnerskabs forpligtelser

partnere i et personselskab (*spółka partnerska*).

En rekonstruktionsbehandling indledes ikke i forbindelse med fysiske personer, der ikke driver erhvervsvirksomhed. En rekonstruktion gennemføres kun på skyldners anmodning med undtagelse af gældssanering, som også kan indledes på en fordringshavers anmodning, hvis skyldneren er insolvent.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Konkursbehandling indledes mod en skyldner, der er blevet insolvent (konkurslovens artikel 10).

En skyldner er insolvent, hvis han ikke kan opfylde sine finansielle forpligtelser, når de forfalder. En skyldner anses for ikke at kunne opfylde sine finansielle forpligtelser, hvis der er gået over tre måneder ud over forfald. En skyldner, der er en juridisk person eller en organisatorisk enhed uden juridisk personlighed, som ved en særskilt retsakt har fået tillagt rets- og handleevne, er også insolvent, når dens finansielle forpligtelser overstiger værdien af dens aktiver, og denne situation fortsætter i over 24 måneder. En domstol kan afvise en konkursbegæring, hvis der ikke foreligger nogen kortsigtet risiko for, at skyldner ikke vil kunne opfylde sine finansielle forpligtelser, når de forfalder til betaling.

Der kan indledes en **rekonstruktionsbehandling** i forbindelse med en insolvent skyldner eller en skyldner med risiko for insolvens. En insolvent skyldner er en skyldner, der er insolvent som defineret i konkurslovens artikel 10 og 11. En skyldner med risiko for insolvens er en skyldner, hvis økonomiske situation tyder på, at han kan blive insolvent på kort sigt.

Retten afviser at indlede en rekonstruktionsbehandling, hvis det ville være til skade for fordringshaverne.

Endvidere fastsætter rekonstruktionsloven også særlige betingelser for indledning af hver enkelt type rekonstruktionsbehandling.

Godkendelse af akkordbehandling og fremskyndet akkordbehandling kan gennemføres, hvis omtvistede krav, der giver fordringshaverne ret til at stemme om en akkord, højst udgør 15% af alle krav, som giver fordringshaverne ret til at stemme om en akkord.

Akkordproceduren og gældssaneringsproceduren kan gennemføres, hvis omtvistede krav, der giver fordringshaverne ret til at stemme om en akkord, højst udgør 15% af alle krav, som giver fordringshaverne ret til at stemme om en akkord. Endvidere afviser retten at indlede en sådan behandling, hvis der ikke foreligger umiddelbare beviser for, at skyldneren løbende vil kunne dække sagsomkostningerne og den gæld, der opstår efter indledningen sagen.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Ved konkursbehandling omfatter konkursboet de aktiver, som ejes af den konkursramte skyldner på dagen for konkurserklæringen, samt de aktiver, den pågældende erhverver i løbet af *konkursbehandlingen* (konkurslovens artikel 62). *Undtagelser fra denne bestemmelse* er anført i konkurslovens artikel 63-67a.

Konkursboet omfatter ikke aktiver, som er udelukket fra tvangsfuldbyrdelse efter **loven** af 17. november 1964 – den civile retsplejelov (lovtidende 2016, punkt 1822, 1823, 1860 og 1948), vederlag for den konkursramtes arbejde i den del, som ikke er genstand for arrest, det beløb, der opnås gennem realisering af et håndpant eller pant i fast ejendom, hvis den konkursramte var administrator af pant eller realkreditlån, i den del, som ifølge administrationsaftalen tilfalder andre fordringshavere.

Endvidere kan en beslutning truffet af skiftesamlingen udelukke den konkursramtes øvrige aktiver fra konkursboet.

Udelukket fra konkursboet er også aktiver, som er beregnet til at bistå den konkursramte skyldners ansatte og deres familier i form af indeståender på en særskilt konto i en virksomheds socialbidragsfond, der er oprettet ifølge **bestemmelser** om virksomhedens socialbidragsfond, sammen med beløb, som skal indbetales på denne konto efter konkurserklæringen, herunder tilbagebetaling af boliglån, betaling af påløbne bankrenter for fondens indeståender og gebyrer opkrævet af personer, der benytter de sociale tjenester og ydelser, som finansieres af fonden og forvaltes af den konkursramte.

Ved rekonstruktionsbehandling omfatter akkordboet aktiver, der bruges til virksomhedens drift, og aktiver, som ejes af skyldneren (rekonstruktionslovens artikel 240, 273 og 294).

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Ved konkursbehandling (behandling med det formål at likvidere skyldners aktiver) fratages skyldner retten til at forvalte sine aktiver. Forvaltningen af aktiverne (konkursboet) overtages af kurator (*syndyk*). Kurator overtager også andre ansvarsområder i forbindelse med aktiviteterne i skyldners virksomhed – driften af virksomheden, opfyldelse af rapporteringsforpligtelser osv.

Skyldner forbliver deltager i konkursbehandlingen og kan anfægte visse afgørelser, der træffes af retten i løbet af behandlingen, dvs. afgørelser vedrørende udelukkelse af aktiver fra konkursboet og kurators vederlag.

Ved rekonstruktionsbehandling er skyldnerens og insolvensbehandlerens beføjelser forskellige alt efter typen af behandling.

Ved behandling med henblik på godkendelse af en akkordordning kan skyldneren udføre alle handlinger undtagen i perioden mellem den dag, hvor afgørelsen om godkendelse af akkorden træffes, og den dag, hvor denne afgørelse bliver endelig. I denne periode er de gældende regler de samme som ved en fremskyndet akkordbehandling, dvs. skyldneren kan foretage rutinemæssige forvaltningshandling. Andre handlinger end rutinemæssig forvaltning kræver samtykke fra den tilsynsførende med akkorden.

Ved fremskyndet akkordbehandling og akkordbehandling kan skyldneren foretage rutinemæssige forvaltningshandling, men andre handlinger end rutinemæssig forvaltning kræver samtykke fra den retsligt udpegede tilsynsførende, medmindre de kræver samtykke fra fordringshaverudvalget. Ved gældssanering fratages skyldner forvaltningsretten, og foranstaltninger træffes af insolvensbehandleren, medmindre de kræver samtykke fra fordringshaverudvalget.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Ved konkursbehandling kan den konkursramtes krav *modregnes* mod en fordringshavers krav, såfremt begge krav eksisterende på dagen for konkurserklæringen, selv om et af dem endnu ikke var forfaldent (konkurslovens artikel 93).

En modregning kan ikke accepteres, såfremt den konkursramtes fordringshaver erhvervede kravet ved transport eller endossering efter konkurserklæringen eller erhvervede det inden for 12 måneder før konkurserklæringen, velvidende at der var begrundelser for en konkurserklæring, medmindre erhvervelsen var knyttet til tilbagebetaling af en gæld, for hvilken erhververen var ansvarlig (uanset om der var tale om personligt ansvar eller ansvar sikret ved et bestemt aktiv) (konkurslovens artikel 94).

En *modregning* kan ikke godkendes, hvis fordringshaver blev den konkursramtes skyldner efter konkurserklæringsdagen (konkurslovens artikel 95).

Den fordringshaver, som ønsker at benytte retten til *modregning*, fremsætter en erklæring herom senest på den dag, hvor kravet anmeldes (konkurslovens artikel 96).

Ved rekonstruktion gælder der følgende begrænsninger i de generelle regler for modregning af gensidige krav:

en fordringshaver blev skyldnerens skyldner efter den dag, hvor rekonstruktionsbehandlingen blev indledt efter indledningen af rekonstruktionsbehandlingen blev skyldneren til den skyldner, som er genstand for rekonstruktionen, dennes fordringshaver ved erhvervelse, transport eller endossering af et krav, der opstod før den dag, hvor rekonstruktionsbehandlingen blev indledt.

Gensidige krav kan modregnes, hvis kravet blev erhvervet som følge af tilbagebetalingen af en gæld, som erhververen var ansvarlig for (personligt ansvar eller ansvar sikret ved et bestemt aktiv), og hvis erhververen blev ansvarlig for gælden før den dag, hvor begæringen om fremskyndet akkord blev indgivet.

En fordringshaver, der ønsker at udnytte en *modregning* under en rekonstruktionsbehandling, fremsætter en erklæring herom til skyldner, eller, såfremt skyldneren har fået frataget forvaltningsretten, til bobestyreren senest 30 dage efter indledningen af rekonstruktionsbehandlingen, eller, såfremt begrundelsen for *modregningen* opstod senere, senest 30 dage, efter at begrundelsen for *modregningen* opstod. En erklæring er også gyldig, hvis den fremsættes til et retsligt tilsyn (rekonstruktionslovens artikel 253, 273 og 297).

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Særlige bestemmelser om konkurserklæringens retsvirkninger for den konkursramte skyldners forpligtelser findes i konkurslovens artikel 83-118, om arv erhvervet af den konkursramte i artikel 119-123 og om den konkursramtes formueforhold mellem ægtefæller i artikel 124-126.

Konkurslovens artikel 81-82 forbyder behæftelse af aktiver, som indgår i konkursboet, med pant, registreret pant eller pant i fast ejendom.

Bestemmelser i en kontrakt, som den konkursramte er part i, og som hindrer opfyldelsen af konkursbehandlingens mål, er ugyldige i relation til konkursboet.

En kontrakt om overdragelse af ejendomsretten til en ejendom, et krav eller en anden ret, som indgås for at sikre et krav, er gyldigt i forhold til konkursboet, hvis den blev indgået skriftligt på en bekræftet dato, medmindre det er en kontrakt om finansiel sikkerhed (konkurslovens artikel 84).

Artikel 85 og 85a indeholder detaljerede bestemmelser om rammeaftaler vedrørende fremtidige finansielle transaktioner eller salg af værdipapirer ifølge tilbagekøbsaftaler.

Den konkursramtes finansielle forpligtelser, som endnu ikke er forfaldet til betaling, forfalder på dagen for konkurserklæringen. På dagen for konkurserklæringen bliver ikkefinansielle forpligtelser til finansielle forpligtelser og skal betales den dag, også selv om fristen for opfyldelsen heraf endnu ikke er udløbet (konkurslovens artikel 91).

Et krav, der udspringer af en aftale indgået ved accept af et tilbud fremsat af den konkursramte, kan kun gøres gældende af konkursfordringshaver, hvis erklæringen om accept af tilbudet blev fremsat til den konkursramte før konkurserklæringen.

Hvis forpligtelser ifølge en gensidigt bebyrdende aftale ikke er blevet helt eller delvis opfyldt på dagen for konkurserklæringen, kan kurator med samtykke fra skifteretsdommeren (*sędzia komisarz*) opfylde den konkursramtes forpligtelser og anmode den anden part om at opfylde den gensidige forpligtelse eller hæve aftalen med virkning fra konkurserklæringsdatoen. Er den konkursramte på konkurserklæringsdatoen part i andre aftaler end en gensidigt bebyrdende aftale, kan kurator hæve den pågældende aftale, medmindre andet er fastsat ved lov.

På begæring indgivet af den anden part på en bekræftet dato erklærer kurator inden for tre måneder, om han hæver aftalen eller kræver den opfyldt.

Fremsætter kurator ikke en sådan erklæring inden for denne frist, anses aftalen for at være hævet.

Den anden part, som skal opfylde sin forpligtelse tidligere, kan suspendere opfyldelsen af sin forpligtelse, indtil den gensidige forpligtelse er opfyldt eller sikret. Den anden part, har ikke ret til at gøre dette, hvis den pågældende på tidspunktet for indgåelse af aftalen kendte eller burde have kendt til begrundelserne for en konkurserklæring (konkurslovens artikel 98).

Hvis kurator hæver aftalen, har den anden part ret til at få den opfyldte forpligtelse tilbage, selv om den indgår i konkursboet. Ved en konkursbehandling kan en part i sagen søge godtgørelse for en opfyldt forpligtelse og tab som følge af indgivelsen af de pågældende krav til skifteretten (konkurslovens artikel 99).

En sælger kan anmode om at få et løstøre tilbage – herunder værdipapirer – vedkommende har sendt til den konkursramte uden at modtage betaling af prisen, hvis det pågældende aktiv ikke blev erhvervet før konkurserklæringen af den konkursramte eller af en person med bemyndigelse fra den konkursramte til at afhænde aktivet. Modtageren, som sendte aktivet til den konkursramte, har også ret til at få det leveret tilbage. Den sælger eller

modtager, til hvem aktivet er blevet returneret, refunderer de omkostninger, som er afholdt eller skal afholdes, samt forudbetaling. Kurator kan dog returnere aktivet, hvis han betaler eller stiller sikkerhed for den pris, den konkursramte skal betale, samt omkostninger. Kurator har ret til at gøre dette senest en måned efter anmodningen om tilbagegivelse (konkurslovens artikel 100).

Kommissions- eller forsendelsesaftaler indgået af den konkursramte, hvori denne var kommissionær eller konsignant samt aftaler om forvaltning af værdipapirer indgået af den konkursramte udløber ved konkurserklæringen. Den anden part kan hæve kommissions- eller konsignationsaftaler indgået af den konkursramte, hvori den konkursramte var kommittent eller konsignatar på den dag, der blev indgivet konkursbegæring (konkurslovens artikel 102).

En agenturkontrakt udløber den dag, hvor en af parterne indgiver konkursbegæring. I tilfælde af kommissionærens konkurs kan agenten under konkursbehandling gøre det tab gældende, som den pågældende har lidt, fordi kontrakten er udløbet (konkurslovens artikel 103).

Hvis långiver eller låntager erklærer sig konkurs, ophæves brugslånsaftalen på begge parter anmodning, hvis aftalegenstanden allerede er blevet udlånt. Såfremt genstanden endnu ikke er blevet udlånt, udløber aftalen (konkurslovens artikel 104).

Hvis en af parterne i en låneaftale begærer konkurs, udløber låneaftalen, hvis genstanden for lånet endnu ikke er blevet udlånt (konkurslovens artikel 105).

En leje- eller leasingaftale vedrørende fast ejendom binder parterne, hvis genstanden for kontrakten er blevet stillet til lejerens rådighed (konkurslovens artikel 106-108). Ifølge en afgørelse afsagt af skifteretten ophæver kuratoren leje- eller leasingaftalen vedrørende fast ejendom, som er indgået af den konkursramte skyldner, med tre måneders varsel, selv om den konkursramtes ophævelse af den pågældende aftale ikke ville have været tilladt (konkurslovens artikel 109-110).

En kreditaftale udløber ved konkurserklæringen, hvis udlåner ikke har stillet midlerne til rådighed for den konkursramte før denne dato (konkurslovens artikel 111).

Konkurserklæringen berører ikke den konkursramtes aftaler om bankkonto, værdipapirkonto eller samlekonto (konkurslovens artikel 112).

Ved rekonstruktionsbehandling har skyldneren eller bobestyreren – fra den dag, behandlingen indledes, til den dag den afsluttes, eller den dag, hvor afgørelsen om at indstille behandlingen bliver endelig – ikke lov til at opfylde forpligtelser som følge af krav, der ved lov er dækket af en akkord.

Kontraktlige bestemmelser om fastsættelse af en ændring eller ophævelse af et retligt forhold, som skyldneren er part i, er ugyldige, hvis der indgives en anmodning om at indlede en rekonstruktion, eller hvis en sådan behandling indledes.

Bestemmelser i en kontrakt, som skyldneren er part i, og som hindrer opfyldelsen af rekonstruktionsbehandlingens mål, er ugyldige i forhold til akkordboet. Rekonstruktionslovens artikel 250 indeholder detaljerede bestemmelser om rammeaftaler vedrørende fremtidige finansielle transaktioner eller salg af værdipapirer ifølge tilbagekøbsaftaler.

Fra dagen for indledningen af rekonstruktionen til dagen for afslutningen heraf eller dagen, hvor afgørelsen om at indstille behandlingen bliver endelig, har udlejer ikke uden fordringshaverudvalgets samtykke lov til at hæve leje- eller leasingaftalen vedrørende de lokaler eller den ejendom, hvorfra skyldnerens virksomhed drives.

Ovennævnte bestemmelser for en leje- eller leasingaftale finder tilsvarende anvendelse på kreditaftaler med hensyn til midler, der stilles til rådighed for låntager inden dagen for indledning af behandlingen, på leasing-, ejendomsforsikrings-, bankkonto- og garantiaftaler, aftaler om licenser, skyldneren har fået tildelt, og garantier eller vekslere udstedt inden dagen for indledning af rekonstruktionsbehandling (rekonstruktionslovens artikel 256, 273 og 297).

Ved gældssanering kan insolvensbehandleren endvidere – med skifterettens samtykke – træde tilbage fra en gensidigt bebyrdende aftale, som hverken er blevet helt eller delvis opfyldt inden den dag, hvor gældssaneringen indledes, hvis den anden parts opfyldelse af aftalen er udelelig. Er den anden parts opfyldelse af aftalen delelig, finder denne bestemmelse tilsvarende anvendelse, i det omfang aftalen skulle opfyldes af den anden part efter indledningen af gældssaneringen. Såfremt insolvensbehandleren træder tilbage fra aftalen, kan den anden part kræve de leverede ydelser retur efter indledningen af gældssaneringen, og før den pågældende part har modtaget meddelelsen om udtræden, hvis den pågældende levering af ydelser indgår i skyldnerens aktiver. Hvis dette er umuligt, kan den anden part kun søge erstatning for levering af ydelsen og for de tab, den påførte. Disse krav er ikke genstand for akkord (rekonstruktionslovens artikel 298).

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Efter at der er indgivet konkursbegæring, kan retten på anmodning af skyldneren, den midlertidige bobestyrer eller den fordringshaver, som indgav konkursbegæringen, suspendere tvangsfuldbyrdelsen og ophæve arresten i bankkontoen, hvis dette er nødvendigt for at nå manelø med konkursbehandlingen (konkurslovens artikel 39).

Efter konkurserklæringen suspenderes den *tvangsfuldbyrdelse* ved lov, som blev indledt før konkurserklæringen, med hensyn til de aktiver, der indgår i konkursboet, pr. den dag, konkurserklæringen blev indgivet. Fuldbydelsen ophæves ved lov, når afgørelsen om konkurserklæringen bliver endelig (konkurslovens artikel 146).

Efter konkurserklæringen kan der kun indledes og gennemføres retslig, administrativ og forvaltningsretslig behandling af konkursboet af og imod kurator. En fordringshaver kan ikke indlede behandling af et krav, der skal anmeldes (konkurslovens artikel 144).

Ved rekonstruktionsbehandling suspenderes *tvangsfuldbyrdelse* ved lov vedrørende et krav, som er genstand for tvangsakkord, der blev påbegyndt før indledningen af rekonstruktionsbehandling pr. den dag, hvor behandlingen blev indledt (rekonstruktionslovens artikel 259 og 278). Ved gældssanering gælder suspension for alle tvangsfuldbyrdesprocedurer med hensyn til skyldnerens aktiver, som indgår i skyldnerens bo (rekonstruktionslovens artikel 312).

På den dag, hvor afgørelsen om godkendelse af akkorden bliver endelig, ophæves den sikringsforanstaltning og *tvangsfuldbyrdelse*, der er gennemført mod skyldner med henblik på at opfylde de krav, som er genstand for akkorden, ved lov. Suspenderede sikringsforanstaltninger og *tvangsfuldbyrdelse*, som er gennemført mod skyldner med henblik på at opfylde krav, der ikke er genstand for akkord, kan genoptages på fordringshavers anmodning (rekonstruktionslovens artikel 170).

Indledningen af akkordbehandling, fremskyndet akkordbehandling eller gældssanering forhindrer ikke fordringshaver i at indlede retslig, administrativ og forvaltningsretslig behandling eller behandling ved voldgiftsretten med henblik på at gøre krav gældende, som skal opføres på listen over krav (rekonstruktionslovens artikel 257, 276 og 310).

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlingens påbegyndelse?

Efter konkurserklæringen suspenderer retten behandlingen på eget initiativ, hvis den vedrører konkursboet, dvs. hvis resultatet af behandlingen kan påvirke konkursboet (den vedrører en genstand, som indgår i konkursboet), og der er erklæret konkurs, og hvis en obligatorisk bobestyrer er blevet udpeget med henblik på at erklære konkurs (den civile retsplejelovs artikel 174, stk. 1, 4 og 5 (*kodeks postępowania cywilnego*)). Retten opfordrer kurator eller den obligatoriske bobestyrer til at tage del i behandlingen (den civile retsplejelovs artikel 174, stk. 3). Hvis den konkursramte (skyldner) er den berettigede, genoptager retten på eget initiativ den suspenderede behandling, så snart kurator (den obligatoriske bobestyrer) er blevet udpeget (den civile retsplejelovs artikel 180, stk. 1 og 5).

Der kan kun anlægges sag mod kurator, hvis et krav i en konkursbehandling ikke er opført på listen over krav, efter at de muligheder, der er foreskrevet i loven, er blevet udtømt (konkurslovens artikel 145).

Ved rekonstruktionsbehandling suspenderes en igangværende retssag (der verserer på tidspunktet for indledning af behandlingen), hvis behandlingen vedrører akkordboet (eller gældssaneringsboet), og der er udpeget en insolvensbehandler under rekonstruktionsbehandling, eller hvis der er udpeget en midlertidig bobestyrer i sagen om indledning af gældssanering, og den vedrører aktiver, for hvilke der er stillet sikkerhed (den civile retsplejelovs artikel 174, stk. 1, 4 og 5). Retten opfordrer den midlertidige bobestyrer eller insolvensbehandler til at tage del i behandlingen (retsplejelovs artikel 174, stk. 3).

En skyldners anerkendelse af et krav, afkald på et krav, akkord eller anerkendelse af sagens relevante omstændigheder i sådanne sager uden samtykke fra det retslige tilsyn har ingen retsvirkninger (rekonstruktionslovens artikel 258).

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Fordringshavernes deltagelse i konkursbehandlingen er reguleret i konkurslovens artikel 189-213. Fordringshavere, hvis krav er blevet anerkendt, har ret til at deltage i skiftesamlingen og stemme.

Skifteretten, som handler på eget initiativ eller på begæring, nedsætter fordringshaverudvalget og udpeger og afskediger medlemmer heraf. Udvalget bistår kurator, kontrollerer dennes handlinger, gennemgår kapitalssituationen i konkursboet, giver tilladelse til de handlinger, der kun kan udføres med tilladelse fra fordringshaverudvalget, og giver udtryk for sin holdning til andre spørgsmål, såfremt skifteretten eller kurator anmoder herom. Fordringshaverudvalget kan

anmode den konkursramte eller kurator om at fremsætte præciseringer, og det kan gennemgå bøger og dokumenter vedrørende konkursen, for så vidt som dette ikke krænker forretningshemmeligheder.

Fordringshaverudvalgets tilladelse er nødvendig, hvis følgende foranstaltninger truffet af kurator skal være gyldige:

kurators løbende forvaltning af virksomheden, hvis den skal vare i over tre måneder efter konkurserklæringen

afkald på salget af virksomheden som helhed

direkte salg af aktiverne, der indgår i konkursboet

optagelse af lån eller kreditter og behæftelse af den konkursramtes aktiver med begrænsede ejendomsrettigheder

anerkendelse og afkald på at indgå en tvangsakkord vedrørende omtvistede krav samt indbringelse af en tvist for voldgiftsretten.

Der må gøres en undtagelse gældende, når en af de ovennævnte handlinger skal udføres straks og vedrører en værdi på højst 10 000 PLN – i så fald må kurator, den retsligt udpegede tilsynsførende eller insolvensbehandleren udføre den uden udvalgets tilladelse.

Der kræves endvidere ingen tilladelse fra fordringshaverudvalget til salg af løsøre, hvis den anslåede værdi af alt løsøre, der indgår i konkursboet som anført i opgørelsen, ikke er højere end 50 000 PLN, og til salg af fordringer og andre rettigheder, hvis den nominelle værdi af alle fordringer og andre rettigheder, der indgår i konkursboet som anført i opgørelsen, ikke er højere end 50 000 PLN.

Under konkursbehandling må fordringshaver fremsætte forslag om akkord.

Fordringshavere kan også anfægte en skifterets afgørelse vedrørende godkendelse af kurators regnskabsrapporter, afgørelser om listen over krav, også med hensyn til andre fordringshaveres krav, fordelingsplanen, kuratorens vederlag og afgørelsen om at indstille eller afslutte konkursbehandlingen.

Fordringshavernes deltagelse i **rekonstruktionsbehandlingen** er reguleret ved rekonstruktionslovens artikel 104-139. Fordringshavere, hvis krav er blevet opført på en godkendt liste over krav, samt fordringshavere, som deltager i skiftesamlingen og indgiver en fuldbyrdesordre med bekræftelse af deres krav til skifteretten, har ret til at deltage i skiftesamlingen og stemme.

Ved skiftesamlingen kan der indgås en akkord, hvis mindst en femtedel af de fordringshavere, som har ret til at stemme om en akkord, deltager i samlingen.

Skifteretten nedsætter fordringshaverudvalget og udpeger og afskediger medlemmerne heraf på eget initiativ eller efter anmodning. Fordringshaverudvalget bistår rettens tilsynsførende eller insolvensbehandleren, kontrollerer deres handlinger, gennemgår kapitalssituationen i akkord- eller gældssaneringsboet, giver tilladelser til de foranstaltninger, der kun kan træffes med tilladelse fra fordringshaverudvalget, og giver udtryk for sin holdning til andre spørgsmål, såfremt skifteretten, rettens tilsynsførende, insolvensbehandleren eller skyldneren anmoder herom. Skiftesamlingen og medlemmerne heraf kan fremsætte bemærkninger til skyldnerens, den tilsynsførendes eller insolvensbehandlerens aktiviteter til skifteretten. Udvalget kan anmode skyldneren, den tilsynsførende eller insolvensbehandleren om at fremsætte en redegørelse, og det kan gennemgå skyldnerens bøger og dokumenter i tilfælde, hvor dette ikke krænker forretningshemmeligheder. I andre tilfælde og i tilfælde af tvivl præciserer skifteretten omfanget af de beføjelser, der tillægges fordringshaverudvalgets medlemmer med hensyn til at gennemgå bøger og dokumenter fra skyldnerens virksomhed.

For at være gyldige kræver følgende foranstaltninger truffet af skyldneren eller insolvensbehandleren fordringshaverudvalgets samtykke:

behæftelse af elementer af akkord- eller gældssaneringsboet med pant i fast ejendom eller løsøre, registreret pant eller søpant med henblik på at sikre et krav, som ikke er genstand for akkord

overdragelse af ejendomsret til en genstand eller en rettighed med henblik på at sikre et krav, som ikke er genstand for akkord

behæftelse af akkord- eller gældssaneringsboet med andre rettigheder

optagelse af kreditter eller lån

indgåelse af en aftale om leasing af skyldnerens virksomhed eller en organiseret del heraf eller en anden lignende aftale

(er ovennævnte foranstaltninger truffet med fordringshaverudvalgets samtykke, kan de ikke anses for at være umulige at gennemføre i forhold til konkursboet)

skyldnerens salg af fast ejendom eller andre aktiver til en værdi af over 500 000 PLN.

Fordringshavere kan også anfægte en gældssaneringsdomstols eller en skifterets afgørelse vedrørende godkendelse af insolvensbehandlerens regnskabsrapporter, afgørelser om listen over krav (akkord og gældssanering) og andre fordringshaveres krav, vederlag til rettens tilsynsførende eller insolvensbehandleren og afgørelsen om at indstille eller afslutte konkursbehandlingen.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Ved konkursbehandling udarbejder kurator efter konkurserklæringen en opgørelse, anslår værdien af konkursboet og udarbejder en likvidationsplan.

Likvidationsplanen indeholder redegørelsen for, hvordan den konkursramte skyldners aktiver foreslås solgt, især virksomheden, tidspunktet for salget, et overslag over udgifterne og den økonomiske begrundelse for videreførelse af virksomhedens aktiviteter (konkurslovens artikel 306). Efter udarbejdelse af opgørelsen og økonomirapporten eller efter fremlæggelse af en generel skriftlig rapport likviderer kurator konkursboet (konkurslovens artikel 308).

Efter likvidationen kan kurator fortsætte med at lede den konkursramtes virksomhed, hvis en akkord med fordringshaverne er mulig, eller hvis det er muligt at sælge hele den konkursramtes virksomhed eller organiserede dele heraf (konkurslovens artikel 312).

Ved rekonstruktionsbehandling, dvs. frømskyndet akkordbehandling og akkordbehandling fortsætter skyldneren normalt med at lede sin virksomhed. I

medfør af rekonstruktionslovens artikel 239, stk. 1, og artikel 295 kan skyldneren fratages retten til at lede virksomheden, hvis:

skyldneren forsættigt eller på anden vis overtræder lovgivningen gennem en forvaltning, som medfører skade for fordringshaverne eller muligheden for en sådan skade i fremtiden

det er åbenbart, at forvaltningsmåden ikke sikrer gennemførelsen af akkorden, eller der er udpeget en formueforvalter (*kurator*) for skyldneren i henhold til artikel 68, stk. 1,

skyldneren ikke overholder de instruktioner, skifteretten eller rettens tilsynsførende har udstedt, især ved at undlade at indgive lovlige akkordforslag inden for den frist, skifteretten har fastsat.

Såfremt en effektiv gennemførelse af **gældssanering** kræver skyldnerens eller dennes repræsentanters personlige deltagelse, og disse samtidig garanterer en korrekt forvaltning, kan retten tillade, at skyldner forvalter hele eller dele af sin virksomhed inden for rammerne af en rutinemæssig forvaltning (rekonstruktionslovens artikel 288, stk. 3).

Ved **behandling med henblik på godkendelse af en akkordordning** leder skyldner sin virksomhed gennem hele behandlingens varighed.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

I konkurssager anmeldes alle krav fra personlige fordringshavere. Et krav kan også anmeldes af en fordringshaver, hvis krav var sikret ved pant i fast ejendom, pant i løsøre, registreret pant, finansiel pant, søpant eller en anden registrering i tingbogen eller skibsregistret (hvis det ikke anmeldes af fordringshaver, vil det automatisk blive medtaget på listen). Krav ifølge et ansættelsesforhold medtages automatisk på listen (konkurslovens artikel 236, stk. 1 og 2, og artikel 237).

Omkostningerne ved konkursbehandlingen dækkes først, dvs. før de passiver i konkursboet, som er opstået efter konkurserklæringen – (konkurslovens artikel 230, stk. 2, og artikel 343, stk. 1, og stk. 1, nr. 1) uden at der udarbejdes en fordelingsplan.

Ved rekonstruktionsbehandlingen dækker listen over krav de personlige krav mod skyldneren, som opstod før indledningen af rekonstruktionsbehandlingen (rekonstruktionslovens artikel 76). Listen over krav omfatter hvert enkelt krav, der er underlagt lovbestemt akkord, og krav, der er underlagt akkord med fordringshavers samtykke (rekonstruktionslovens artikel 86).

I rekonstruktionsssager anmeldes krav ikke. Listen over krav udarbejdes af den tilsynsførende eller insolvensbehandleren på grundlag af skyldnerens regnskabsbøger, hans øvrige dokumenter, registreringer i tingbogen og andre registre.

Akkorden er bindende for fordringshavere, hvis krav efter loven er underlagt akkord, selv om de ikke er opført på listen over krav.

Akkorden er ikke bindende for fordringshavere, som skyldneren ikke har oplyst om, og som ikke har deltaget i sagen (rekonstruktionslovens artikel 166).

Akkorden kan ikke dække underholdskrav, ydelser betalt som godtgørelse for at have forårsaget sygdom, uarbejdsdygtighed, invaliditet og død og godtgørelse til gengæld for rettigheder efter en livrenteaftale, krav om overdragelse af ejendom og ophør af krænkelse af rettigheder, krav, som skyldneren hæfter for i forbindelse med vedgåelse af arv efter indledningen af rekonstruktionsssagen, og efter at arven er blevet inkluderet i akkord- eller gældssaneringsboet, krav med hensyn til den del af de sociale sikringsbidrag, der finansieres af forsikringstager, når skyldneren er betaler.

Akkorden udelukker også krav ifølge et ansættelsesforhold og krav, som er sikret ved skyldners ejendom gennem pant i fast ejendom, pant i løsøre, registreret pant, finansiel pant eller søpant, i den del, hvis værdi er dækket af sikkerheden, medmindre skyldner accepterer at inkludere den i akkorden (rekonstruktionslovens artikel 151).

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Reglerne om anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer i konkursssager er fastlagt i konkurslovens artikel 239-266.

I konkursssager er fordringshaverne ansvarlige for anmeldelse af fordringer. Fordringer skal anmeldes senest 30 dage efter, at konkursdekretet er offentliggjort i rets- og erhvervsstidende (*Monitor Sądowy i Gospodarczy*), siden i det centrale rekonstruktions- og konkursregister (*Centralny Rejestr Restrukturyzacji i Upadłości*), konkurslovens artikel 51 og rekonstruktionslovens artikel 455).

Krav ifølge et ansættelsesforhold behøver ikke blive anmeldt. Krav af denne type bliver automatisk inkluderet i listen over krav (konkurslovens artikel 237).

Fordringshaver anmelder sit krav skriftligt i to eksemplarer. Anmeldelsen skal indeholde fordringshavers navn og adresse, PESEL (personnummer) eller KRS-nummer (nationalt retsregister) og i mangel heraf oplysninger, som gør det muligt klart at identificere fordringshaver, definere kravet sammen med ekstraomkostninger og værdien af ikkepengekrav, dokumentation for eksistensen af det pågældende krav (hvis kravet er blevet opført på listen over krav udarbejdet under rekonstruktionssagen, er det nok at gøre dette forhold gældende), den kategori, hvori det kan inkluderes, værdipapirer, som kan knyttes til kravet, og status for sagen, hvis kravet er genstand for en igangværende retssag, administrativ sag, forvaltningsretssag eller voldgiftsretssag. Hvis der anmeldes et krav, hvor den konkursramte ikke er personlig skyldner, skal genstanden for den sikkerhedsstillelse anføres, som skal benyttes til at opfylde kravet. Er fordringshaver partner eller aktionær i et konkursramt selskab, anfører han antallet og typen af de kapitalandele, han ejer.

En anmeldelse, der indgives på korrekt vis, overføres af skifteretten til kurator, som kontrollerer, om de anmeldte krav er bekræftet i den konkursramtes regnskabsbøger og andre dokumenter eller af registreringer i tingbogen eller andre registre og opfordrer den konkursramte til inden en fastsat frist at meddele, om han anerkender kravet. Såfremt det anmeldte krav ikke bekræftes i den konkursramtes regnskabsbøger eller andre dokumenter eller ved registreringer i tingbogen eller andre registre, opfordrer kurator fordringshaver til inden for en uge at fremlægge de dokumenter, som er anført i anmeldelsen af kravet, idet han ellers risikerer, at kravet ikke vil blive anerkendt. Kurator kan dog tage dokumenter i betragtning, som indgives efter denne frist, hvis det ikke forsinker fremsendelsen af listen til skifteretten.

Inden for to uger efter meddelelsen om, at listen over krav er blevet tilføjet til sagsakterne, kan fordringshaver gøre indsigelse til skifteretten. Den konkursramte kan også gøre indsigelse, hvis udkastet til liste over krav ikke er i overensstemmelse med den pågældendes anmodninger eller redegørelser. Har den konkursramte ikke fremsat en erklæring, selv om den pågældende blev opfordret hertil, kan vedkommende kun gøre indsigelse, hvis han beviser, at han ikke har fremsat en erklæring af årsager, der ligger uden for hans kontrol.

Skifteretten ændrer listen over krav, når afgørelsen vedrørende indsigelsen er blevet endelig – og hvis denne afgørelse anfægtes, efter at rettens afgørelse er blevet endelig – og godkender listen over krav. Fremsættes der ingen indsigelse, godkender retten listen over krav efter udløbet af fristen for indsigelser. Skifteretten kan ændre listen over krav på eget initiativ. Hvis det konstateres, at der er opført krav på listen over krav, som helt eller delvis ikke eksisterer, eller at krav, der automatisk skal opføres på listen, ikke er blevet det, kan retten ændre listen over krav på eget initiativ.

Et krav, der ikke skal anmeldes, men som anmeldes eller videregives efter fristen, opføres i tillægget til listen over krav. Listen over krav rettes i overensstemmelse med de endelige afgørelser. En ændring i størrelsen af et krav, der opstår efter udarbejdelsen af listen over krav, tages i betragtning ved udarbejdelse af fordelingsplanen eller ved skiftesamlingens afstemning.

Efter afslutningen eller indstillingen af konkursbehandlingen tjener et uddrag af listen over krav, der er godkendt af skifteretten, og som angiver kravet og det beløb, fordringshaver har modtaget heraf, som fuldbyrdelsesordre over for skyldneren (dette gælder ikke for fordringshavere, i forhold hvem den konkursramte ikke var personlig skyldner). Skyldneren kan anmode om, at det fastslås, at et krav på listen over krav ikke foreligger eller foreligger, men er mindre, hvis skyldneren ikke har anerkendt et krav anmeldt i konkursssagen, og retten endnu ikke har afsagt en endelig dom herom. Når uddraget af listen over krav er erklæret eksigibelt, kan skyldneren gøre indsigelse om, at kravet på listen over krav ikke foreligger eller foreligger, men er mindre, ved at anlægge sag for at få en erklæring om, at fuldbyrdelsesordren ikke kan gøres gældende.

Spørgsmålet om udarbejdelse af listen over krav i **rekonstruktionssager** er reguleret ved rekonstruktionslovens artikel 84-102.

Listen over krav udarbejdes af den tilsynsførende eller insolvensbehandleren på grundlag af skyldnerens regnskabsbøger, dennes øvrige dokumenter, registreringer i tingbogen og andre registre. Ved gældssanering, der indledes på grundlag af en forenklet begæring, udarbejdes listen over krav så vidt muligt på grundlag af den liste over krav, som blev udarbejdet under den forudgående rekonstruktionsbehandling. Såfremt et forslag om akkord indebærer en opdeling af fordringshaverne i grupper, udarbejdes listen over krav under hensyntagen til den foreslåede opdeling.

Listen over krav omfatter hvert enkelt krav, der er underlagt lovbestemt akkord, og krav, der er underlagt akkord med fordringshavers samtykke.

Ved fremskyndede akkordsager kan skyldner gøre indsigelse mod, at et krav opføres på listen over krav. Et sådant krav betragtes som et omtvistet krav. I så fald ændrer skifteretten listen over krav og listen over omtvistede krav i overensstemmelse hermed.

Ved akkord og gældssanering kan deltagerne i sagen inden for to uger efter meddelelsen af datoen for indgivelse af listen over krav og listen over omtvistede krav gøre indsigelse til skifteretten mod medtagelsen af et krav på listen over krav. Skyldner kan gøre indsigelse, hvis listen over krav ikke er i overensstemmelse med hans anerkendelse eller afvisning af anerkendelse af et krav. Har skyldner ikke fremsat en erklæring, kan han kun gøre indsigelse, hvis han beviser, at han ikke har fremsat en erklæring af årsager, der ligger uden for hans kontrol. Inden for den samme frist kan en skyldner eller fordringshaver, der ikke er blevet medtaget på listen over krav, gøre indsigelse mod at være blevet udeladt fra listen.

En indsigelse, der fremsættes efter denne frist eller af andre grunde ikke kan anerkendes, eller en indsigelse, som indeholder mangler, der ikke afhjælpes af den part, der gør indsigelse, eller vedrørende hvilken den pågældende part ikke har betalt det gebyr, som skal betales inden for den fastsatte frist, afvises af skifteretten.

Skifteretten ser bort fra erklæringer og beviser, som ikke er medtaget i indsigelsen, medmindre den part, der har gjort indsigelse, umiddelbart beviser, at vedkommende uden egen skyld ikke inkluderede dem i indsigelsen, eller at det ikke vil forsinke behandlingen af sagen at inkludere de sene erklæringer og beviser.

Omstændigheder til begrundelse af indsigelsen kan kun bevises ved dokumentation eller en sagkyndig udtalelse. Såfremt kravet fastslås ved en endelig retsafgørelse, kan indsigelsen mod medtagelse af kravet på listen over krav kun baseres på begivenheder, som er opstået efter afslutningen af den tvist, i hvilken dommen blev afsagt.

Inden for to måneder efter fremsættelsen af indsigelsen behandles den i et lukket retsmøde af skifterettens dommer, en stedfortræder eller en udpeget dommer. Hvis den dommer, der behandler indsigelsen, beslutter, at der er behov for et retsmøde, underretter han rettens tilsynsførende eller insolvensbehandleren, skyldneren og fordringshaveren, som gjorde indsigelse, og den fordringshaver, imod hvis krav der er gjort indsigelse. Deres udeblivelse er ikke til hinder for, at der træffes en afgørelse, selv om den er begrundet. Skifterettens dommer, stedfortræder eller en udpeget dommer kan fratage bevisoptagelsen på grundlag af en sagkyndig udtalelse, hvis den sagkyndige har fremsat en udtalelse i andre sager ved en domstol, voldgiftsret eller administrativt organ. I så fald er de dokumenter, der indeholder den sagkyndige udtalelse, bevis.

En afgørelse om en indsigelses genstand kan appelleres af skyldneren, rettens tilsynsførende eller insolvensbehandlere og fordringshavere.

Listen over krav ændres som fastsat i afgørelsen, når afgørelsen om at tage indsigelsen til følge bliver endelig. I fremskyndede akkordsager godkender skifterettens dommer listen over krav ved skiftesamlingen.

Ved akkord og gældssanering godkender skifteretten listen over krav efter udløbet af fristen for at gøre indsigelse, eller – hvis der gøres indsigelse – efter at afgørelsen om indsigelsen er blevet endelig.

Skifteretten godkender listen over krav, der ikke er berørt af indsigelser, som endnu mangler at blive genstand for en endelig afgørelse, hvis summen af krav, der berøres af de pågældende indsigelser højst udgør 15% af alle krav, som giver fordringshaverne ret til at stemme om en akkord. Behandlingen af disse indsigelser indstilles af retten eller skifteretsdommeren, hvis de på tidspunktet for afstemning om akkorden ikke har været genstand for en endelig afgørelse. Hvis det konstateres, at listen over krav omfatter et krav, som ikke helt eller delvis foreligger eller tilfalder en anden person end den, der er nævnt som fordringshaver på listen, kan skifteretten på eget initiativ fjerne kravet fra listen. Afgørelsen om at fjerne kravet fra listen forkyndes for den fordringshaver, det vedrører, samt skyldneren og den tilsynsførende eller insolvensbehandleren. Disse personer kan ikke indklage afgørelsen.

Den tilsynsførende eller insolvensbehandleren udarbejder et tillæg til listen over krav, hvis det efter indgivelse af listen viser sig, at et krav ikke er blevet inkluderet i listen.

Efter den endelige afvisning af at godkende en akkord eller efter den endelige indstilling af rekonstruktionsbehandlingen tjener et uddrag af den godkendte liste over krav med angivelse af navnet på fordringshaveren og vedkommendes krav, som fuldbyrdelsesordre mod skyldneren.

Efter den endelige godkendelse af en akkord tjener et uddrag af den godkendte liste over krav sammen med en udskrift af den endelige afgørelse om godkendelse af akkorden som fuldbyrdelsesordre mod skyldneren og den part, som har stillet sikkerhed for gennemførelsen af akkorden, hvis der er indgivet et dokument til retten om bekræftelse af sikkerheden, og mod den part, som skal foretage en supplerende betaling, såfremt der i akkorden er fastsat supplerende betalinger mellem fordringshavere.

Skyldneren kan anmode om, at det fastslås, at et krav på listen over krav ikke foreligger eller foreligger, men er mindre, hvis skyldneren har gjort indsigelse under rekonstruktionsbehandlingen, og retten endnu ikke har truffet en endelig afgørelse herom.

Når uddraget af den godkendte liste over krav er erklæret eksigibelt, kan skyldneren gøre indsigelse om, at et krav på listen over krav ikke foreligger eller foreligger, men er mindre, ved at anlægge sag for at få en erklæring om, at fuldbyrdelsesordren ikke kan gøres gældende.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

I **konkurssager** er reglerne om udlodning af provenuet fastsat i konkurslovens artikel 335-351.

Først dækkes sagsomkostningerne og siden – hvis provenuet giver mulighed for det – anden gæld i konkursboet, som de relevante beløb føjes til konkursboet.

Underholdskrav for perioden efter konkurserklæringen opfyldes af kurator, når de forfalder, indtil den endelige fordelingsplan er udarbejdet, hver gang til hver berettiget part med et beløb, som ikke overstiger minimumslønnen. Den resterende del af disse krav opfyldes ikke af konkursboet.

De krav, der skal fyldestgøres af konkursboet (efter fuld dækning af sagsomkostningerne, konkursboets passiver og underholdskrav), klassificeres i følgende kategorier:

den første kategori – krav som følge af et ansættelsesforhold for perioden før konkurserklæringen (finder tilsvarende anvendelse på krav fra lønmodtagernes garantifond om tilbagebetaling fra konkursboet af ydelser udbetalt til den konkursramtes ansatte) med undtagelse af krav vedrørende vederlag til skyldnerens repræsentanter eller en person, som udfører handlinger i forbindelse med forvaltning af eller tilsyn med skyldnerens virksomhed, landbrugeres krav ifølge kontrakter om levering af produkter fra deres egne bedrifter, underholdskrav og ydelser betalt som godtgørelse for at have forårsaget sygdom, uarbejdsdygtighed, invaliditet eller død samt godtgørelse til gengæld for rettigheder efter en livrenteaftale i de sidste tre år før konkurserklæringen, krav med hensyn til sociale sikringsbidrag og krav, der opstod under rekonstruktionsbehandlingen, og som kan tilskrives insolvensbehandlerens foranstaltninger, eller krav, der kan tilskrives skyldnerens foranstaltninger truffet efter indledning af rekonstruktionsbehandlingen, og som ikke kræver fordringshaverudvalgets eller den retslige tilsynsførendes samtykke, eller truffet med fordringshaverudvalgets eller den retslige tilsynsførendes samtykke, hvis konkursen blev erklæret som følge af behandlingen af en forenklet konkursbegæring, samt krav vedrørende kreditter, lån, obligationer, garantier eller vekslere eller anden finansiering fastsat i den akkord, der blev vedtaget under rekonstruktionsbehandlingen og ydet i forbindelse med gennemførelsen af denne akkord, hvis konkursen blev erklæret som følge af behandlingen af en konkursbegæring indgivet senest tre måneder efter den endelige ophævelse af akkorden

den anden kategori – andre krav, såfremt de ikke opfyldes i de andre kategorier, især skatter og afgifter samt øvrige krav i forbindelse med bidrag til pension og sygesikring

den tredje kategori – renter af fordringer, som er inkluderet i ovenstående kategorier, i den rækkefølge, hvori de vigtigste beløb betales, samt retsligt idømte bøder og administrative bøder samt krav vedrørende gaver og legater

den fjerde kategori – partners og aktionærs krav vedrørende et lån eller en anden retshandel med lignende retsvirkninger, især levering af varer på afbetaling til skyldner, som var et kapital selskab, inden for fem år forud for konkurserklæringen, med renter.

Såfremt summen til udlodning ikke er nok til at opfylde alle krav, opfyldes kravene i den næste kategori først, efter at kravene i den foregående kategori er blevet dækket fuldt ud, og hvis summen til udlodning ikke er nok til at opfylde alle kravene i en given kategori, opfyldes de pågældende krav i forhold til størrelsen af hvert enkelt krav.

Krav, der er sikret ved pant i fast ejendom, pant i løsøre, finansiel pant og søpant, samt rettigheder, som udløber i overensstemmelse med lovens bestemmelser, og retsvirkningerne af at videregive personlige rettigheder og krav, der belaster fast ejendom, en permanent brugsret, et kooperativmedlems ejendomsret til en privat bolig eller et søgående fartøj, som er indført i skibsregistret, opfyldes af det beløb, der opnås ved likvidation af den part, der er under behæftelse, minus likvidationsomkostningerne i den forbindelse samt øvrige omkostninger ved konkursbehandlingen med et beløb, der ikke overstiger en tiendedel af den sum, der opnås ved likvidationen. Den del af omkostningerne ved konkursbehandlingen, som fratrækkes, kan dog ikke overstige andelen af

værdien af det behæftede i forhold til værdien af det samlede konkursbo. Disse krav og rettigheder opfyldes efter deres plads i konkursordenen. Såfremt det beløb, der opnås ved likvidation af den behæftede part, anvendes til at opfylde både krav, der er sikret ved pant i fast ejendom, og udløbende rettigheder samt personlige rettigheder og krav, afhænger prioriteringen af det tidspunkt, hvor en panteret, rettighed eller et krav indført i tingbogen er trådt i kraft. Underordnede krav, der dækkes af sikkerhed ifølge særskilte [bestemmelser](#), opfyldes ligeligt med de ovennævnte krav. Den sum, der tilfalder fordringshaver, går først og fremmest til hovedkravet, herefter til renter og andre underordnede krav, idet sagsomkostningerne dækkes til sidst.

Hvis en fast ejendom, en permanent brugsret, et kooperativmedlems ejendomsret til bolig eller et søgående fartøj, der er indført i skibsregistret, sælges før opfyldelsen af de pantesikrede eller søpantesikrede krav og andre rettigheder, herunder personlige rettigheder og krav, som belastede det solgte, og som udløb som følge af salget, opfyldes underholdskrav samt ydelser betalt som godtgørelse for at have forårsaget sygdom, uarbejdsdygtighed, invaliditet eller død samt godtgørelse til gengæld for rettigheder ifølge en livrenteaftale for perioden efter konkurserklæringen og aflønning for arbejdstageres arbejde udført på den faste ejendom, fartøjet eller boligen i tre måneder forud for salget, men kun op til tre gange minimumslønnens størrelse.

I **rekonstruktionssager** opfyldes krav ifølge den akkord, der er godkendt af retten. Reglerne om opfyldelse af krav er fastsat i rekonstruktionslovens artikel 155-163.

I akkorden kan det være fastsat, at fordringshaverne skal opdeles i grupper med forskellige kategorier af interesser, især:

fordringshavere med krav ifølge et ansættelsesforhold, som har accepteret at blive omfattet af akkorden

landbrugere med krav vedrørende levering af produkter fra deres egen drift

fordringshavere, hvis krav er sikret i skyldnerens aktiver ved hjælp af pant i fast ejendom, pant i løsøre, registreret pant, finansiel pant og søpant samt ved overdragelse af ejendomsretten til en formuegenstand, et krav eller en anden rettighed til fordringshaver, og som har accepteret at blive omfattet af en sådan akkord

fordringshavere, der er partnere eller aktionærer i en skyldner, som er et kapitalsselskab, og som ejer selskabets aktier, der giver dem mindst 5% stemmer på partnernes møde eller på aktionærernes generalforsamling.

Vilkårene for omlægning af skyldnerens gæld er de samme for alle fordringshavere, og hvis afstemningen om akkorden gennemføres i grupper af fordringshavere, gælder det samme for fordringshavere i den samme gruppe, medmindre en fordringshaver udtrykkeligt accepterer mindre gunstige vilkår.

Det er i orden at anvende mere gunstige vilkår for omlægning af en skyldners gæld på en fordringshaver, som efter indledning af rekonstruktionsbehandlingen har ydet eller vil yde finansiering i form af kredit, obligationer, bankgarantier, vekslers eller baseret på et andet finansielt instrument, der er nødvendigt for at gennemføre akkorden.

Vilkårene for omlægning af krav ifølge et ansættelsesforhold kan ikke fratage de ansatte mindstelønnen.

Omlægning gælder ligeledes for finansielle og ikkefinansielle forpligtelser. Hvis en fordringshaver inden for en uge efter modtagelse af en meddelelse om datoen for skiftesamlingen med kopi af akkordforslaget har gjort indsigelse mod omlægningen af sit krav til et ikkepengekrav med fremlægning af en erklæring til den tilsynsførende eller insolvensbehandleren, eller hvis omlægningen på grund af arten af ikkepengekravet, ikke er mulig, ændres kravet til et pengekrav. Denne retsvirkning opstår ved indledningen af behandlingen.

Vilkårene for omlægning af krav, som er omhandlet i artikel 161, stk. 1 og 3, kan differentieres alt efter deres prioritet.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Konkursbehandlingen afsluttes af retten efter gennemførelse af den endelige fordelingsplan, eller når alle fordringshavere er blevet fyldestgjort i løbet af sagen.

På den dag, hvor afgørelsen om afslutning af konkurssagen bliver endelig, genvinder skyldneren retten til at forvalte og råde over sine aktiver.

Efter afslutningen af konkursbehandlingen ophæves eventuelle verserende sager iværksat af kurator med henblik på at erklære en foranstaltning truffet af skyldneren til skade for fordringshaverne for ugyldig, og gensidige krav om inddrivelse af sagsomkostninger bortfalder. I andre civile retssager træder den konkursramte skyldner i stedet for kurator.

I de 30 dage efter meddelelsen af afgørelsen om afslutning af konkursbehandlingen kan en konkursramt skyldner, som er en fysisk person, indgive en begæring om udarbejdelse af en plan for betaling af fordringshaverne og om sanering af den resterende gæld, som ikke er blevet dækket i konkurssagen. Retten afviser begæringen, hvis den konkursramte selv har forårsaget sin insolvens eller har øget omfanget heraf væsentligt enten forsætligt eller gennem grov uagtsomhed, og hvis:

beviserne i sagen peger på forhold, som giver grund til at frakende den konkursramte retten til at drive selvstændig virksomhed eller som en del af et privatretligt selskab og til at fungere som medlem af en bestyrelse, medlem af et revisionsudvalg, repræsentant for en fysisk person, der driver virksomhed inden for samme branche, et erhvervsdrivende selskab, en statsejet virksomhed, et andelsselskab, en fond eller en sammenslutning, eller den konkursramte skyldner ikke på korrekt vis har opfyldt de forpligtelser, han fik pålagt under konkursbehandlingen, eller den konkursramte i en periode på 10 år op til indgivelse af konkursbegæringen var genstand for en konkursbehandling, hvori hele eller dele af hans gæld blev saneret, medmindre den konkursramtes insolvens opstod, eller omfanget heraf voksede, til trods for at den konkursramte udviste fornøden omhu, eller planen for betaling af fordringshaverne, som var udarbejdet for den konkursramte skyldner i en periode på 10 år op til indgivelse af konkursbegæringen, blev ophævet i henhold til artikel 370e, stk. 1 eller 2, eller artikel 491, nr. 20, eller et søgsmål anlagt af den konkursramte i en periode på 10 år op til indgivelse af konkursbegæringen i den endelige afgørelse af sagen viste sig at være til skade for fordringshaverne

- medmindre saneringen af den konkursramtes resterende gæld er begrundet i billighedshensyn eller humanitære behov.

I sin afgørelse om udarbejdelse af planen for betaling af fordringshavere (i det følgende benævnt "betalingsplanen") fastsætter retten, i hvilken grad og på hvor lang tid (højst 36 måneder) skyldneren skal betale den gæld, som er anerkendt i listen over krav, og som ikke er blevet betalt i løbet af konkursbehandlingen på grundlag af fordelingsplanen, og hvilken del af den konkursramtes gæld som opstod før konkurserklæringen, der skal betales efter gennemførelsen af planen for betaling af fordringshaverne. Mens betalingsplanen bliver gennemført, kan der ikke indledes tvangsfuldbyrdelse af krav, der opstod før konkurserklæringen (med undtagelse af krav, der er opstået som følge af forpligtelser som omhandlet i artikel 370f, stk. 2, og krav, som den konkursramte ikke har oplyst om, hvis fordringshaver ikke deltog i sagen), og den konkursramte må heller ikke anlægge retssager, der kan underminere vedkommendes evne til at gennemføre betalingsplanen (i undtagelsestilfælde kan retten på den konkursramtes begæring give sit samtykke til eller godkende en sådan retssag).

Inden udgangen af april hvert år skal den konkursramte indgive en rapport til retten om gennemførelsen af betalingsplanen for det foregående kalenderår med oplysning om de indtægter, der er skabt, beløb, der er tilbagebetalt, og aktiver, der er erhvervet med en højere værdi end den gennemsnitlige månedlige aflønning i virksomhedssektoren med udelukkelse af betalingen af udbytte af overskud i det tredje kvartal af det foregående år.

Retten kan på den konkursramte skyldners begæring og efter høring af fordringshaverne ændre betalingsplanen, hvis skyldneren ikke kan opfylde forpligtelserne ifølge planen. Retten kan også forlænge perioden for tilbagebetaling af gælden med op til 18 måneder.

Forbedres den konkursramtes økonomiske situation væsentligt, mens betalingsplanen bliver gennemført, og forbedringen skyldes andre forhold end en stigning i lønninger og indtægt skabt af den erhvervsvirksomhed, der udøves af den konkursramte personligt, kan fordringshaver og skyldner indgive en begæring om ændring af betalingsplanen. Retten træffer afgørelse om ændring af betalingsplanen efter høring af skyldneren og de fordringshavere, der er omfattet af betalingsplanen.

Såfremt den konkursramte undlader at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i betalingsplanen, ophæver retten betalingsplanen på eget initiativ eller på fordringshavers anmodning og efter høring af den konkursramte skyldner og de fordringshavere, som er omfattet af betalingsplanen, medmindre undladelsen af at opfylde forpligtelserne er uvæsentlig, eller saneringen af skyldnerens resterende gæld er begrundet i billighedshensyn eller humanitære behov. Dette finder tilsvarende anvendelse, hvis den konkursramte:

ikke har indgivet en rapport om gennemførelse af betalingsplanen rettidigt

har undladt at oplyse om genererede indtægter eller erhvervede aktiver i rapporten om gennemførelse af betalingsplanen

har anlagt en retssag, der kan underminere den pågældendes evne til at gennemføre betalingsplanen uden rettens samtykke, eller uden at den pågældende retssag er blevet godkendt af retten

har skjult aktiver, eller det ved en endelig dom fastslås, at han har anlagt sag til skade for fordringshavere.

Såfremt betalingsplanen ophæves, indfries den konkursramtes gæld ikke.

Retten træffer en afgørelse om bekræftelse af gennemførelsen af betalingsplanen og afvikling af den konkursramtes gæld, som opstod før

konkurserklæringen og ikke blev fyldstgjort via gennemførelsen af betalingsplanen, efter at den konkursramte har opfyldt forpligtelserne i denne plan.

Underholdskrav, gæld vedrørende ydelser udbetalt som godtgørelse for at have forårsaget sygdom, uarbejdsdygtighed, invaliditet eller død, bøder pålagt af retten samt forpligtelser til at godtgøre skade og lidelser, der er påført, forpligtelser til at betale supplerende skadeserstatning eller kontante ydelser pådømt af retten som en strafferetlig eller betinget foranstaltning, samt forpligtelser til at godtgøre skader som følge af en lovovertrædelse, der ifølge en endelig dom har fundet sted, og krav, som den konkursramte forsættligt har undladt at oplyse, hvis fordringshavere ikke deltog i sagen, afvikles ikke.

Ændringer i retsforhold, der er indgået ifølge lovens bestemmelser, er bindende for den konkursramte og for den anden part, også efter afslutningen af konkursbehandlingen, medmindre andet er fastsat i bestemmelserne i en særskilt retsakt.

Rekonstruktionsbehandlingen er afsluttet, når rettens afgørelse om godkendelse eller afvisning af godkendelsen af akkorden bliver endelig. Herefter genfinder skyldneren retten til at forvalte sine aktiver, hvis han havde fået den frataget, eller hvis den var blevet begrænset, medmindre andet er fastsat i akkorden (rekonstruktionslovens artikel 171).

Efter gennemførelsen af akkorden eller efter tvangsfuldbyrdelsen af kravene, der er omfattet af akkorden, afsiger retten på begæring af skyldner, den tilsynsførende vedrørende akkorden eller en anden person, som ifølge akkorden har ret til at gennemføre eller føre tilsyn med gennemførelsen af akkorden, en afgørelse om bekræftelse af gennemførelse af akkorden (rekonstruktionslovens artikel 172).

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Såfremt der efter afslutningen af **konkursbehandlingen** mod fysiske personer, som udøver økonomisk eller erhvervs-mæssig virksomhed, udarbejdes en betalingsplan, kan fordringshaver anmode retten om at annullere planen for betaling af fordringshavere, hvis den konkursramte skyldner undlader at opfylde forpligtelser fastsat i planen eller undlader at indgive en rapport om planens rettidige gennemførelse, undlader at oplyse om genererede indtægter eller erhvervede aktiver i rapporten om gennemførelse af betalingsplanen, træffer en retlig foranstaltning uden rettens samtykke, der kan underminere den pågældendes evne til at gennemføre betalingsplanen, eller uden at den pågældende foranstaltning er blevet godkendt af retten, undlader at oplyse om sine aktiver, eller ved en endelig dom kendes skyldig i at have truffet foranstaltninger til skade for fordringshavere (konkurslovens artikel 370e).

I **rekonstruktionssager** kan fordringshaver anmode retten om at annullere akkorden, hvis skyldner ikke overholder bestemmelserne heri, eller det er åbenbart, at akkorden ikke vil blive gennemført (det antages, at akkorden ikke vil blive gennemført, hvis skyldneren undlader at indfri gæld, der er godkendt efter godkendelsen af akkorden. Den anmodende part kan klage over en afgørelse om afvisning af begæringen (rekonstruktionslovens artikel 176).

Såfremt akkorden annulleres eller udløber, kan de eksisterende fordringshavere gøre deres krav gældende med de oprindelige beløb, og de summer, der er udbetalt på grundlag af akkorden, vil blive modregnet. En pant i fast ejendom, pant i løsøre, registreret pant, finansiel pant eller søpant sikrer et krav op til det beløb, som endnu mangler at blive betalt (rekonstruktionslovens artikel 177).

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

En **konkursbehandling** omfatter grundlæggende to trin, nemlig behandlingen med henblik på konkurserklæringen og behandlingen efter konkurserklæringen. Sagsomkostningerne for konkurserklæringen dækkes først af den forudbetaling, som erlægges af den, der har indgivet begæringen, med et beløb svarende til den gennemsnitlige månedlige aflønning i virksomhedssektoren med udelukkelse af betalingen af udbytte af overskud i det tredje kvartal af det foregående år som meddelt af formanden for det centrale statistiske kontor. Hvis sagen indledes på begæring af fordringshaver, bæres deres omkostninger af den konkursramte, hvis konkursen erklæres, eller såfremt begæringen afvises på grund af boets ubetydelighed.

Sagsomkostningerne efter konkurserklæringen dækkes af konkursboet. Hvis den insolvente skyldners aktiver er utilstrækkelige til at dække sagsomkostningerne eller kun er tilstrækkelige til at dække disse omkostninger, afviser retten konkursbegæringen.

Omkostningerne til en **rekonstruktionsbehandling** bæres af skyldner. De omkostninger, der skal betales af en skyldner, som har fået frataget ledelsesretten, betales af insolvensbehandleren på begæring af retten eller skifterettens dommer.

Deltagere i sagen bærer omkostningerne i forbindelse med deres deltagelse.

Omkostningerne til en sag, der indledes efter en indsigelse mod medtagelsen af en anden fordringshavers krav, betales af skyldneren til den fordringshaver, som har gjort indsigelse, hvis indsigelsen har resulteret i en afvisning af at medtage det omtvistede krav, medmindre skyldneren har anfægtet medtagelsen af kravet på listen over krav i en erklæring indgivet i henhold til artikel 86, stk. 2 og 9, eller har gjort indsigelse.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

I **konkurssager** er søgsmål anlagt af den konkursramte skyldner med hensyn til konkursboet ugyldige. Den konkursramtes afhændelse af hele eller dele af en arv eller af en arvelod er også ugyldig, og det samme gælder den pågældendes afhændelse af en andel i en formuegenstand, der indgår i arven, og den pågældendes samtykke til, at en anden arving afhænder en andel af en formuegenstand, som indgår i arven.

Forordningshaverudvalgets samtykke er påkrævet for følgende foranstaltninger, som ellers vil være ulovlige (konkurslovens artikel 206):

kurators løbende forvaltning af virksomheden, hvis den skal vare i over tre måneder efter konkurserklæringen

afkald på salget af virksomheden som helhed

direkte salg af aktiverne, der indgår i konkursboet

optagelse af lån eller kreditter og behæftelse af den konkursramtes aktiver med begrænsede ejendomsrettigheder

anerkendelse af eller afkald på at indgå en tvangsakkord vedrørende omtvistede krav samt indbringelse af en tvist for voldgiftsretten.

Der kan gøres en undtagelse gældende, når en af de ovennævnte foranstaltninger skal træffes straks og vedrører en værdi på højst 10 000 PLN – i så fald må kurator, den retsligt udpegede tilsynsførende eller insolvensbehandleren træffe den uden udvalgets samtykke.

Der kræves endvidere ikke samtykke fra fordringshaverudvalget til salg af løsøre, hvis den anslåede værdi af alt løsøre, der indgår i konkursboet som anført i opgørelsen, ikke overstiger 50 000 PLN, og til salg af fordringer og andre rettigheder, hvis den nominelle værdi af alle fordringer og andre rettigheder, der indgår i konkursboet som anført i opgørelsen, ikke overstiger det, der svarer til 50 000 PLN. Dette gælder også for samtykke til salg af fordringer og andre rettigheder, hvis den nominelle værdi af alle fordringer og andre rettigheder, der indgår i konkursboet som anført på listen over krav, ikke overstiger 50 000 PLN.

En registrering i tingbogen eller et andet register om behæftelse af den konkursramtes aktiver med en begrænset ejendomsret foretaget uden det påkrævede samtykke i henhold til artikel 1, fjernes uden videre. Grundlaget for fjernelsen er en endelig afgørelse afsagt af skifteretten, der kender registreringen ulovlig (konkurslovens artikel 206, stk. 5).

Skifteretten præciserer, hvilke foranstaltninger som ikke må træffes af kurator uden rettens samtykke eller uden fordringshaverudvalgets samtykke. Dette betyder, at skifteretten kan udvide kataloget over foranstaltninger, jf. artikel 206, som kræver fordringshaverudvalgets samtykke, da de ellers vil være ugyldige.

Retlige foranstaltninger, hvorved den konkursramte har afhændet sine aktiver i de 12 måneder, der gik forud for indgivelse af konkursbegæringen, er ugyldige, hvis de blev truffet gratis eller mod betaling, men hvor værdien af den konkursramtes ydelse åbenbart oversteg den modydelse, den pågældende fik eller fik forbeholdt for sig selv eller tredjemand. Denne bestemmelse gælder tilsvarende for et retsforlig, en anerkendelse af en fordring og et frafald af krav.

Heller ikke sikkerhed for og tilbagebetaling af gæld, som ikke er forfalden til betaling har nogen retsvirkning, hvis den konkursramte træffer disse foranstaltninger inden for seks måneder før indgivelse af konkursbegæringen. Den part, som fik betaling eller fik stillet sikkerhed, kan dog gennem et krav eller en indsigelse søge anerkendelse af disse foranstaltninger, hvis den pågældende ikke var klar over, at der forelå grunde til konkurs på tidspunktet, hvor foranstaltningerne blev truffet.

De ovennævnte regler gælder ikke for sikkerhed stillet før konkurserklæringen i forbindelse med fremtidige finansielle transaktioner, lån via finansielle instrumenter eller salg af værdipapirer ifølge tilbagekøbsaftaler, jf. artikel 85, stk. 1.

På anmodning af en tredjepart kan skifteretten bestemme, at den pågældendes gensidige ydelse skal returneres af konkursboet, hvis ydelsen blev leveret i forbindelse med et retligt skridt, som blev taget af den pågældende tredjepart og den konkursramte vedrørende aktiver, som indgår i konkursboet. [Bestemmelserne](#) om uretmæssig ydelse finder tilsvarende anvendelse på denne type ydelse. Returnering af den pågældende ydelse kan pålægges, hvis den retlige foranstaltning blev truffet efter konkurserklæringen og før offentliggørelsen af konkursdekretet i registret, mens tredjemand under udvisning af rettidig omhu ikke kunne vide noget om konkurserklæringen (rekonstruktionslovens artikel 77).

Transport af en fremtidig fordring har ingen retsvirkning i forhold til konkursboet, hvis den pågældende fordring opstår efter konkurserklæringen, medmindre aftalen om transport af fordringen blev indgået senest seks måneder før indgivelsen af en skriftlig konkursbegæring på en bekræftet dato.

En retlig foranstaltning truffet mod betaling erklæres ugyldig i forhold til konkursboet af skifteretten på eget initiativ eller på kurators begæring, hvis den blev truffet af den konkursramte skyldner inden for seks måneder før indgivelsen af konkursbegæringen sammen med dennes ægtefælle, en slægtning, herunder indgiftet, i lige linje, en slægtning, herunder indgiftet, i sidelinje til og med andet led, med en person i et konkret forhold til den konkursramte, som lever sammen med ham eller er hans adoptivforælder eller -barn, medmindre den anden part i sagen beviser, at fordringshavernes interesser ikke led skade. Skifterettens afgørelse kan appelleres.

Ovenstående bestemmelse gælder også for foranstaltninger truffet af den konkursramte sammen med et selskab, hvori han er bestyrelsesmedlem eller eneste partner eller aktionær, og med selskaber, i hvilke personer nævnt i første afsnit er bestyrelsesmedlemmer eller eneste partnere eller aktionærer. Den gælder også tilsvarende for foranstaltninger truffet af en konkursramt skyldner, som er et selskab eller en juridisk person, hvis foranstaltningen træffes sammen med vedkommendes partnere, deres repræsentanter eller ægtefæller og med tilknyttede selskaber, deres partnere og de pågældendes repræsentanter og ægtefæller, og for foranstaltninger truffet af et konkursramt selskab, sammen med et andet selskab, hvis det ene var moderselskabet, eller hvis det pågældende selskab er moderselskab til både den konkursramte og den anden part i sagen.

Skifteretten erklærer på eget initiativ eller på kurators begæring en specifik del af et vederlag, som hører til en periode før konkurserklæringen, men højst seks måneder før indgivelse af konkursbegæringen, for ugyldig i forhold til konkursboet, hvis vederlaget for arbejde udført af en person, der repræsenterer den konkursramte skyldner, eller en ansat, der udfører virksomhedsledelsesopgaver, eller vederlaget til en person, der leverer tjenesteydelser vedrørende ledelse af eller tilsyn med den konkursramtes virksomhed som præciseret i en ansættelseskontrakt, en tjenesteydelseskontrakt, der er indgået, eller en beslutning, som er truffet af den konkursramtes ledelsesorgan før konkurserklæringen, er klart højere end det gennemsnitlige vederlag for denne type arbejde eller tjenesteydelse og ikke er begrundet i arbejdets omfang, selv om dette vederlag allerede er blevet udbetalt.

Skifteretten kan erklære de ovennævnte personers vederlag for perioden efter konkurserklæringen helt eller delvis ugyldigt i forhold til konkursboet, hvis det ikke er begrundet i arbejdets omfang, da ledelsen er overtaget af kurator.

På kurators anmodning erklærer skifteretten også følgende foranstaltninger ugyldige i forhold til konkursboet:

behæftelse af den konkursramte skyldners aktiver med pant i fast ejendom, pant i løsøre, registreret pant eller søpant, hvis den konkursramte ikke var den sikrede fordringshavers personlige skyldner, og behæftelsen blev oprettet i løbet af de 12 måneder før indgivelsen af konkursbegæringen, og der ikke blev leveret ydelser til den konkursramte i forbindelse med oprettelsen heraf

behæftelse af den konkursramtes aktiver med pant i fast ejendom, pant i løsøre, registreret pant eller søpant, hvis behæftelsen af aktiver blev oprettet til gengæld for en ydelse af en uforholdsmæssigt lav værdi sammenlignet med værdien af den oprettede sikkerhed

ovenstående behæftelser uanset ydelsens værdi, hvis de er til sikkerhed for gæld tilhørende personer omtalt i konkurslovens artikel 128 (personer tæt på eller beslægtede med den konkursramte), medmindre den anden part beviser, at fordringshavernes interesse ikke led skade

konventionelbod fastsat for manglende eller utilstrækkelig opfyldelse af en forpligtelse, såfremt forpligtelsen i vid udstrækning blev opfyldt af den konkursramte, eller hvis konventionelbuden tydeligvis er alt for høj.

Retlige foranstaltninger truffet af en konkursramt til skade for fordringshaverne i anliggender, der ikke er omfattet af konkursloven, reguleres tilsvarende af bestemmelserne i [civillovbogen](#) om beskyttelse af fordringshaver mod skyldners insolvens.

I **rekonstruktionssager** kræver følgende foranstaltninger truffet af skyldneren eller insolvensbehandleren fordringshaverudvalgets samtykke i overensstemmelse med rekonstruktionslovens artikel 129:

behæftelse af elementer af akkord- eller gældssaneringsboet med pant i fast ejendom eller løsøre, registreret pant eller søpant med henblik på at sikre et krav, som ikke er genstand for akkord

overdragelse af ejendomsret til en genstand eller en rettighed med henblik på at sikre et krav, som ikke er genstand for akkord

behæftelse af akkord- eller gældssaneringsboet med andre rettigheder

optagelse af kreditter eller lån

indgåelse af en aftale om leasing af skyldnerens virksomhed eller af en organiseret del heraf eller en anden lignende aftale

(ovenstående foranstaltninger truffet med fordringshaverudvalgets samtykke kan ikke anses for at være ugyldige i forhold til konkursboet)

skyldnerens salg af fast ejendom eller andre aktiver til en værdi af over 500 000 PLN.

Bestemmelser i en kontrakt, som skyldneren er part i, og som hindrer opfyldelsen af målet med en fremskyndet akkordbehandling, er ugyldige i forhold til akkordboet (rekonstruktionslovens artikel 248, 273 og 297).

I gældssaneringsager er skyldnerens retlige foranstaltninger, hvorved han afhændede sine aktiver, ugyldige i forhold til gældssaneringsboet, hvis værdien af den ydelse, skyldner leverede, er væsentligt højere end værdien af den ydelse, skyldner fik leveret, eller som blev forbeholdt skyldner eller en tredjepart, og som fandt sted inden for 12 måneder inden indgivelsen af begæringen om at indlede gældssanering. Denne bestemmelse gælder tilsvarende for et retsforlig, en anerkendelse af et krav og et frafald af krav.

Sikkerhedsstillelse vedrørende gældssaneringsboet er også ugyldig, hvis sikkerheden er stillet i direkte forbindelse med en ydelse, der leveres til skyldner, og er stillet af skyldner inden for 12 måneder inden indgivelse af begæringen om at indlede gældssanering, og sikkerhedsstillingen i den del, som på dagen for oprettelsen heraf er over en halv gang højere end værdien af den sikrede ydelse, der er leveret til skyldner, sammen med yderligere krav anført i det dokument, som danner grundlag for oprettelse af den sikkerhed, der er stillet inden for 12 måneder inden indgivelse af begæringen om at indlede gældssanering (rekonstruktionslovens artikel 304).

I gældssaneringsager erklærer skifteretten på eget initiativ eller på insolvensbehandlerens begæring en specifik del af et vederlag, som hører til en periode før konkurserklæringen, men højst tre måneder før indgivelse af begæringen om at indlede gældssanering, for ugyldig i forhold til gældssaneringsboet, hvis vederlaget for arbejde udført af skyldnerens repræsentant eller ansatte, som udfører virksomhedsledelsesopgaver, eller vederlag til en person, der leverer tjenesteydelser vedrørende ledelse af eller tilsyn med skyldnerens virksomhed som præciseret i en ansættelseskontrakt eller tjenesteydelseskontrakt, der er indgået, eller en beslutning, der er truffet af skyldnerens ledelsesorgan før indledning af gældssanereringen, er klart højere end det gennemsnitlige vederlag for denne type arbejde eller tjenesteydelse og ikke er begrundet i arbejdets omfang, selv om dette vederlag allerede er blevet udbetalt.

Skifteretten kan erklære de ovennævnte personers vederlag, som hører til perioden efter indledningen af gældssanereringen, helt eller delvis ugyldigt i forhold til gældssaneringsboet, hvis det ikke er begrundet i arbejdets omfang, da ledelsen er overtaget af insolvensbehandleren (rekonstruktionslovens artikel 305). Insolvensbehandleren kan anlægge sag for at få erklæret foranstaltningerne ugyldige og andre sager, hvor et krav er baseret på en foranstaltnings ugyldighed.

En foranstaltning kan ikke erklæres ugyldig, når der er gået et år efter indledningen af gældssanereringen, medmindre denne beføjelse er udløbet tidligere ifølge [civillovbogen](#). Denne frist gælder ikke, hvis begæringen om at erklære en foranstaltning virkningsløs blev fremsat i form af en indsigelse.

Retlige foranstaltninger truffet af den konkursramte skyldner til skade for fordringshaverne i anliggender, der ikke er omfattet af ovennævnte bestemmelser, kan anfægtes i overensstemmelse hermed efter bestemmelserne i [civillovbogen](#) om beskyttelse af fordringshaver mod skyldners insolvens (rekonstruktionslovens artikel 306-308).

Sidste opdatering: 09/12/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [ro](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Insolvens - Rumænien

Oplysningerne heri omfatter ikke insolvensbehandling for fysiske personer, der er forbrugere snarere end erhvervsdrivende. Lov nr. 151/2015 om insolvensbehandling i forbindelse med fysiske personer (*Legea nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice*) finder endnu ikke anvendelse – dens ikrafttræden er blevet udsat til den 31. december 2016 – og procedurerne er endnu ikke blevet anmeldt til Kommissionen med henblik på opførelse i bilagene til forordning (EU) 2015/848.

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

De procedurer, der er fastsat i lov nr. 85/2014 om procedurer for forebyggelse af insolvens og insolvensbehandling (*Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență*) finder anvendelse på erhvervsdrivende (*profesioniști*) som defineret i artikel 3, stk. 2, i civillovbogen, bortset fra erhvervsdrivende i liberale erhverv og erhvervsdrivende, hvis insolvens er omfattet af særlige regler (artikel 3).

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Hvis behandlingen indledes efter anmodning fra en skyldner, skal der være tale om insolvens, hvor de tilgængelige midler ikke er tilstrækkelige til at betale gæld, som er opgjort, likvid og skyldig, og som kan beløbe sig til under 40 000 RON. Hvis behandlingen indledes efter anmodning fra en fordringshaver, skal der være tale om insolvens, hvor de tilgængelige midler ikke er tilstrækkelige til at indfri en fordring, som er opgjort, likvid og skyldig, og som skal beløbe sig til over 40 000 RON (manglende betaling af gælden efter 60 dage at regne fra forfaldsdatoen).

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Skyldnerens formue består af alle aktiver og ejendomsrettigheder, herunder aktiver og ejendomsrettigheder erhvervet under insolvensbehandlingen, som kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse (*executare silită*) i henhold til den civile retsplejelov (artikel 5, stk. 5, i lov nr. 85/2014).

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Når insolvensbehandlingen er indledt, udpeges en særlig bobestyrer (*administrator special*) og en kurator (*practician în insolvență*). Afhængigt af hvilken procedure der er tale om, er kuratoren enten en beskikket bobestyrer (*administrator judiciar*) ved betalingsstandsning under retsligt tilsyn eller en beskikket likvidator (*lichidator judiciar*) ved opløsning (*faliment*).

Den særlige bobestyrer (*administrator special*) er en fysisk eller juridisk person, der udpeges af skyldners aktionærer, partnere eller medlemmer på en generalforsamling, og som har beføjelse til at repræsentere deres interesser i behandlingen, og, hvis skyldner må varetage sine egne forretninger, har beføjelse til at foretage nødvendige administrative handlinger i skyldners navn og på dennes vegne (artikel 5, stk. 4, i lov nr. 85/2014).

Den særlige bobestyrer har følgende opgaver:

- at deltage, som skyldners repræsentant, i den retslige behandling af søgsmål som omhandlet i artikel 117-122 eller søgsmål som følge af overtrædelse af artikel 84
- at gøre indsigelse i henhold til den i lovgivningen regulerede procedure
- at stille forslag til en omstruktureringsplan

d) når en plan er bekræftet, og forudsat at skyldner ikke er blevet frataget sin ret til at varetage sine forretninger, at varetage skyldners forretninger under den beskikkede bobestyrers tilsyn

e) når opløsningsproceduren er indledt, at deltage i lageropgørelsen og underskrive fortegnelsen, at modtage den endelige rapport og det endelige regnskab og deltage i det møde, der indkaldes med henblik på behandling af indsigelser og godkendelse af rapporten

f) at blive underrettet om, at behandlingen er afsluttet.

Hvis skyldner er blevet frataget sin ret til at varetage sine forretninger, repræsenteres han eller hun af den beskikkede bobestyrer eller likvidator, som også varetager skyldners forretninger. Den særlige bobestyrers opgave begrænser sig i givet fald til at varetage aktionærernes, partnernes eller medlemmernes interesser (artikel 56 i lov nr. 85/2014).

Beskikket bobestyrer (*administrator judiciar*)

En beskikket bobestyrer kan være en fysisk eller juridisk person (herunder den juridiske persons repræsentant) og skal være kurator som fastsat i lovgivningen. Den beskikkede bobestyrers primære opgaver er:

a) at gennemgå skyldners økonomiske situation og de indgivne dokumenter, udarbejde en rapport, hvori der stilles forslag om enten indledning af en forenklet procedure eller fortsættelse af overvågningsperioden som led i den almindelige procedure, og indgive rapporten til godkendelse hos den konstituerede dommer (*judex actor-sindic*) inden for den af dommeren fastsatte frist, der ikke må overstige 20 dage fra udnævnelsen af bobestyreren

b) at gennemgå skyldners virksomhed og udarbejde en grundig rapport, der redegør for årsagerne og de omstændigheder, der gav anledning til insolvensen, indeholder eventuelle foreløbige beviser for eller oplysninger om, hvilke personer der kan være ansvarlige for insolvensen og tilstedeværelsen af grunde til at holde dem ansvarlige, og undersøger eventuelle reelle muligheder for at omstrukturere skyldners virksomhed eller forklarer, hvorfor omstrukturering ikke er en mulighed, og registrere rapporten i sagsakterne inden for en frist, der er fastsat af den konstituerede dommer, og som ikke må overstige 40 dage fra datoen for udnævnelsen af bobestyreren

c) hvis skyldner ikke har opfyldt sine forpligtelser til at indsende sine regnskaber inden for den lovbestemte frist, at udarbejde disse regnskaber, og hvis skyldner har indsendt regnskaberne, at kontrollere, rette og færdiggøre dem

d) at udarbejde en plan for omstrukturering af skyldners virksomhed, afhængigt af indholdet i rapporten som omhandlet i punkt a)

e) at føre tilsyn med skyldners forvaltning af aktiver

f) at varetage skyldners forretninger helt eller delvist, i sidstnævnte tilfælde under overholdelse af den konstituerede dommers udtrykkelige anvisninger vedrørende bobestyrerens pligter og betingelserne for gennemførelsen af betalinger fra skyldners aktivkonto

g) at indkalde, lede og varetage sekretariatet for fordringshaver- eller aktionær-, partner- eller medlemsmøder, hvis skyldner er en juridisk person

h) at indbringe søgsmål med henblik på annullering af svigagtige handlinger eller transaktioner foretaget af skyldner til skade for fordringshavernes rettigheder og af visse afhændelser af aktiver, forretningstransaktioner foretaget af skyldner og aftaler om garantier indgået af skyldner, der med al sandsynlighed krænker fordringshavernes rettigheder

i) straks at underrette den konstituerede dommer, hvis bobestyreren konstaterer, at skyldner ikke er i besiddelse af nogen aktiver, eller at de er utilstrækkelige til at dække sagsomkostningerne

j) at opsigte visse aftaler, som er indgået af skyldner

k) at kontrollere fordringer og eventuelt gøre indsigelse imod dem, underrette fordringshaverne, hvis deres fordringer ikke er anerkendt eller kun er anerkendt delvist, og udarbejde listen over fordringer

l) at inddrive fordringer, søge fordringer inddrevet ved udlæg i skyldners aktiver eller beløb overført af skyldner inden indledningen af proceduren og indbringe og forfølge søgsmål med henblik på inddrivelse af skyldners fordringer, til hvilket formål den beskikkede bobestyrer kan benytte sig af advokater

m) at indgå forlig, foretage gældssanering, frigøre kautionister og give afkald på sikkerhedsstillelse efter den konstituerede dommers bekræftelse

n) at underrette den konstituerede dommer om eventuelle problemer, der kræver dennes stillingtagen

o) at udarbejde en opgørelse over skyldners aktiver

p) at bestille en vurdering af skyldners aktiver, som skal være udarbejdet inden den dato, der er fastsat for indgivelsen af den endelige liste over fordringer

q) at indsende en meddelelse til offentliggørelse i bulletinen over insolvensbehandling om registrering af vurderingsrapporten i sagsakterne senest to dage efter denne registrering.

Den konstituerede dommer kan ved afgørelse (*incheiere*) pålægge den beskikkede bobestyrer andre opgaver end dem, der er oplyst i første afsnit, dog ikke opgaver, der i henhold til lovgivningen henhører under dommerens enekompetence.

Den beskikkede bobestyrer indsender en månedlig rapport, der beskriver, hvordan han eller hun har varetaget sine opgaver, og begrunder udgifterne til administration af proceduren og eventuelle andre udgifter, der er betalt fra skyldners aktiver, og eventuelt indeholder oplysninger om status for lageropgørelsen.

Den beskikkede bobestyrer kan, med henblik på opfyldelse af sine forpligtelser, benytte sig af fagfolk, såsom advokater, bogholdere, valuarer og andre specialister. Den beskikkede bobestyrer, og enhver fordringshaver, kan gøre indsigelse mod de vurderingsrapporter, der udarbejdes i forbindelse med sagen.

Beskikket likvidator (*lichidator judiciar*)

Hvis den konstituerede dommer afsiger et opløsningsdekret, udnævner dommeren en likvidator, som er ansvarlig for gennemførelsen af dekretet. En beskikket bobestyrers forpligtelser ophører på den dato, hvor den konstituerede dommer fastsætter likvidatorens forpligtelser. Den beskikkede likvidators primære opgaver er:

a) at gennemgå skyldners virksomhed (dvs. den skyldner, som er genstand for den forenkledte procedure), for så vidt angår den faktiske situation, og udarbejde en grundig rapport om årsagerne og de omstændigheder, der gav anledning til insolvensen, med oplysninger om de personer, som kan være ansvarlige for insolvensen, og tilstedeværelsen af grunde til at holde dem ansvarlige

b) at varetage skyldners forretninger

c) at indbringe søgsmål med henblik på annullering af svigagtige handlinger eller transaktioner foretaget af skyldner til skade for fordringshavernes rettigheder og af visse afhændelser af aktiver, forretningstransaktioner foretaget af skyldner og fortrinsbehandling fra skyldners side, der med al sandsynlighed krænker fordringshavernes rettigheder

d) at plombere varer, udarbejde en opgørelse over aktiverne og træffe passende foranstaltninger til bevarelse heraf

e) at opsigte visse aftaler, som er indgået af skyldner

f) at kontrollere fordringer og eventuelt gøre indsigelse imod dem, underrette fordringshaverne, hvis deres fordringer ikke er anerkendt eller kun er anerkendt delvist, og udarbejde listen over fordringer

g) at søge fordringer inddrevet ved udlæg i skyldners aktiver som følge af skyldners afhændelse af aktiver eller beløb inden indledningen af proceduren, at inddrive fordringer og indbringe og forfølge søgsmål med henblik på inddrivelse af skyldners fordringer, til hvilket formål den beskikkede likvidator kan benytte sig af advokater

h) at modtage betalinger på skyldners vegne og indsætte dem på skyldners aktivkonto

- i) at sælge skyldners aktiver i overensstemmelse med lovgivningen
- j) at indgå forlig, foretage gældssanering, frigøre kautionister og give afkald på sikkerhedsstillelse efter den konstituerede dommers bekræftelse
- k) at underrette den konstituerede dommer om eventuelle problemer, der kræver dennes stillingtagen
- l) at udføre eventuelle andre opgaver som pålagt af den konstituerede dommer.

I forbindelse med proceduren med henblik på en akkordordning med fordringshaverne (*concordat preventiv*) deltager skyldner i proceduren gennem sine juridiske eller godkendte repræsentanter.

En bestyrer af en akkordordning med fordringshaverne (*administrator concordatar*) har følgende opgaver:

- a) at udarbejde listen over fordringshavere, herunder fordringshavere, hvis fordringer er blevet anfægtet og endnu ikke er blevet prøvet ved retten, og listen over de fordringshavere, der har undertegnet akkordordningen; såfremt en fordringshaver har en fordring mod skyldner, der hæfter solidarisk i henhold til akkordordningen med fordringshaverne, opføres denne fordringshaver på listen over fordringshavere med oplysning om fordringens nominelle værdi, indtil den er indfriet fuldt ud
- b) sammen med skyldner at udarbejde forslaget til en akkordordning og dennes bestanddele eller udkastet til en akkordordning og en genopretningsplan
- c) at træffe foranstaltninger til mindelig bilæggelse af eventuelle tvister mellem skyldneren og fordringshaverne eller mellem fordringshaverne
- d) at anmode den konstituerede dommer om godkendelse af akkordordningen
- e) at føre tilsyn med opfyldelsen af de forpligtelser, som skyldner har påtaget sig som led i akkordordningen
- f) straks at underrette de fordringshavere, der deltager i akkordordningen, såfremt skyldner ikke opfylder sine forpligtelser
- g) at udarbejde og fremsende kvartalsrapporter til mødet mellem de fordringshavere, der deltager i akkordordningen, om det arbejde, som bestyreren af akkordordningen udfører, og skyldners virksomhed; den rapport, som bestyreren af akkordordningen udarbejder, bør også indeholde bestyrerens holdning til tilstedeværelsen eller fraværet af grunde til afslutning af akkordordningen før tid
- h) at indkalde mødet mellem de fordringshavere, der deltager i akkordordningen
- i) at anmode retten om at afslutte proceduren med henblik på en akkordordning med fordringshaverne
- j) at udføre eventuelle andre opgaver som nævnt i dette kapitel som led i akkordordningen med fordringshaverne eller som pålagt af den konstituerede dommer (artikel 19 i lov nr. 85/2014).

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Indledningen af insolvensbehandlingen påvirker ikke fordringshavers ret til at påberåbe sig modregning af fordringen i en fordring, som skyldner har mod den pågældende fordringshaver, hvis de lovbestemte betingelser for lovlig modregning er opfyldt på datoen for indledningen af behandlingen. Modregningen kan også registreres af den beskikkede bobestyrer eller likvidator.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Eksisterende aftaler er fortsat gældende, når behandlingen indledes. Enhver klausul i en aftale om ophævelse, fratagelse af fordelen ved aftalens naturlige udløb eller betaling før tid på grund af indledning af insolvensbehandling er ugyldig. Reglen om, at eksisterende aftaler fortsat er gældende, og at klausuler om ophævelse eller forbehold er ugyldige, finder ikke anvendelse på kvalificerede finansielle aftaler eller bilaterale netting-transaktioner i henhold til en kvalificeret finansiell aftale eller en bilateral netting-aftale.

For at maksimere værdien af skyldners aktiver kan den beskikkede bobestyrer eller likvidator inden for en forældelsesfrist på tre måneder fra indledningen af behandlingen opsige eventuelle aftaler, gældende lejemål og andre langfristede kontrakter, så længe disse aftaler ikke er opfyldt fuldt ud eller i væsentligt omfang af alle involverede parter. Når en aftale opsiges på den måde, kan den anden part rette et erstatningskrav mod skyldneren.

Hvis en kontrahent, inden for de første tre måneder efter indledningen af behandlingen, indgiver en meddelelse med anmodning om, at den beskikkede bobestyrer eller likvidator opsiger aftalen, skal bobestyreren eller likvidatoren besvare anmodningen senest 30 dage efter modtagelsen. I modsat fald anses aftalen for opsagt, og bobestyreren eller likvidatoren vil ikke længere kunne kræve, at den opfyldes.

Lovgivningen regulerer også bestemte aftalers status, herunder aftaler om forsyningsydelse, lejemål eller overordnede netting-aftaler.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Fra datoen for meddelelsen af afgørelsen om godkendelse af en akkordordning med fordringshaverne suspenderes individuelle søgsmål indgivet af de kontraherende fordringshavere mod skyldner og forældelsesfristen for retten til at anmode om fuldbyrdelse af deres fordringer mod skyldner automatisk. Renter, sanktioner eller eventuelle andre udgifter afholdt over for kontraherende fordringshavere suspenderes ikke, medmindre de har givet skriftligt samtykke hertil, idet et sådant samtykke skal fremgå af udkastet til akkordordningen med fordringshaverne.

I kendelsen om godkendelse af akkordordningen med fordringshaverne suspenderer den konstituerede dommer alle tvangsfuldbyrdsprocedurer.

Efter anmodning fra bestyreren af akkordordningen, og forudsat at skyldner har stillet sikkerhed over for fordringshaverne, kan den konstituerede dommer pålægge fordringshavere, der ikke har underskrevet akkordordningen, en udsættelse af forfaldsdatoen for deres fordring på højst 18 måneder. I denne periode påløber der ingen renter af fordringen eller sanktioner eller andre udgifter i forbindelse hermed. Reglen om udsættelse af fordringens forfaldsdato finder ikke anvendelse på kvalificerede finansielle aftaler eller bilaterale netting-transaktioner i henhold til en kvalificeret finansiell aftale eller en bilateral netting-aftale.

Akkordordningen med fordringshaverne finder anvendelse på offentlige fordringshavere (*creditori bugetari*), under forudsætning af at de overholder den gældende nationale og europæiske lovgivning om statsstøtte.

I perioden for en godkendt akkordordning med fordringshaverne kan der ikke indledes konkursbehandling mod skyldner.

Enhver fordringshaver, som opnår et fuldbyrdsesgrundlag mod skyldner under behandlingen, kan anmode om at deltage i akkordordningen eller kan inddrive sin fordring på enhver anden lovlig måde.

Alle retslige og udenretslige foranstaltninger, og eventuelle foranstaltninger til tvangsfuldbyrdelse af fordringer ved udlæg i skyldners aktiver, suspenderes automatisk fra datoen for indledningen af insolvensbehandlingen. Fordringshaverne kan kun gøre deres rettigheder gældende som led i insolvensbehandlingen ved at anmode om anerkendelse af deres fordringer. Indledningen af proceduren suspenderer eventuelle forældelsesfrister for indgivelse af søgsmål.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Alle retslige og udenretslige foranstaltninger, og eventuelle foranstaltninger til tvangsfuldbyrdelse af fordringer ved udlæg i skyldners aktiver, suspenderes automatisk fra datoen for indledningen af insolvensbehandlingen.

Følgende kan ikke suspenderes:

- a) anker indgivet af skyldner mod søgsmål indbragt af en fordringshaver eller fordringshavere inden indledningen af behandlingen og civile søgsmål under straffesager (*acçjunile civile din procesele penale*) mod skyldner
- b) søgsmål indbragt mod medskyldner og/eller tredjepartskautionsister

c) udenretslige sager ved sportskommissioner inden for de idrætsforbund, der drives i henhold til lov nr. 69/2000 om fysisk træning og sport (*Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000*), med efterfølgende ændringer og tillæg, vedrørende spilleres ensidige opsigelse af individuelle ansættelsesaftaler eller civile aftaler og sportslige sanktioner, der finder anvendelse på sådanne situationer, og andre tvister vedrørende spilleres ret til at deltage i konkurrencer. Det skal bemærkes, at denne suspension af søgsmål kun gælder søgsmål, der omfatter fordringer mod skyldners aktiver, og ikke søgsmål vedrørende ikkeformueretlige rettigheder og forpligtelser, der viderebehandles ved den domstol, for hvilken søgsmålet er indbragt.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Der afholdes et møde med alle den insolvente skyldners fordringshavere.

Forandringshavermødet (*adunarea creditorilor*) indkaldes og ledes af den beskikkede bobestyrer eller likvidator. Kendte fordringshavere indkaldes af bobestyreren eller likvidatoren i de tilfælde, der udtrykkeligt fremgår af lovgivningen, når det er nødvendigt.

Forandringshavere indkaldes ved en meddelelse, der offentliggøres i bulletinen over insolvensbehandling senest fem dage inden mødet, og som skal indeholde dagsordenen for mødet. Fordringshavere kan på mødet lade sig repræsentere af personer med en specifik og gyldig fuldmagt eller, når der er tale om offentlige fordringshavere og andre juridiske personer, en fuldmagt, der er underskrevet af kontorchefen. Medmindre det udtrykkeligt er forbudt ved lov, vil fordringshavere også kunne brevstemme.

Medmindre der i lovgivningen stilles krav om et særligt flertal, kan forandringshavermødet træffe gyldige afgørelser ved deltagelse af indehaverne af fordringer, der tegner sig for mindst 30 % af fordringernes samlede værdi, med stemmeret med hensyn til skyldners aktiver, og afgørelserne på mødet træffes med et flertal af de afgivne stemmer, efter fordringens værdi, af de tilstedeværende fordringshavere med stemmeret. En stemme afgivet med forbehold anses for at være en stemme imod forslaget. Fordringshavere, som har afgivet gyldige brevstemmer, betragtes også som tilstedeværende.

Når det første møde er indkaldt, kan den konstituerede dommer og herefter fordringshavere nedsætte et udvalg, der afhængigt af antallet af fordringshavere består af tre eller fem fordringshavere valgt blandt fordringshavere med stemmeret med privilegerede fordringer, offentlige fordringer og usikrede fordringer rangordnet efter værdi. Fordringshaverudvalget (*comitetul creditorilor*) har følgende mandat:

- a) at gennemgå skyldners situation og udarbejde anbefalinger til forandringshavermødet om videreførelsen af skyldners virksomhed og forslag til omstrukturingsplaner
- b) at forhandle betingelserne for udnævnelse af den bobestyrer eller likvidator, som fordringshavere ønsker, at retten skal udnævne
- c) at notere sig de rapporter, som den beskikkede bobestyrer eller likvidator udarbejder, gennemgå dem og eventuelt gøre indsigelse imod dem
- d) at udarbejde rapporter, som skal præsenteres på forandringshavermødet, om de foranstaltninger, der træffes af den beskikkede bobestyrer eller likvidator, og virkningerne heraf og stille begrundede forslag til andre foranstaltninger
- e) at anmode om, at skyldner fratages sin ret til at varetage sine forretninger
- f) at indbringe søgsmål om annullering af visse svigagtige handlinger eller transaktioner foretaget af skyldner til skade for fordringshavere, når sådanne søgsmål ikke er indbragt af den beskikkede bobestyrer eller likvidator.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Afhængigt af skyldners specifikke situation og af, hvorvidt skyldner er blevet frataget sin ret til at varetage sine forretninger, har kuratoren nedenstående opgaver.

En beskikket bobestyrer fører tilsyn med skyldners forvaltning af aktiver. Han eller hun varetager skyldners forretninger helt eller delvist, i sidstnævnte tilfælde under overholdelse af den konstituerede dommers udtrykkelige anvisninger vedrørende bobestyrerens pligter og betingelserne for gennemførelsen af betalinger fra skyldners aktivkonto

Han eller hun inddriver fordringer, indgår forlig, udarbejder en lageropgørelse og sælger skyldners aktiver.

Skyldner må udelukkende bruge aktiverne, såfremt denne har bevaret sin ret til at varetage sine forretninger og inden for rammerne af skyldners nuværende virksomhed; den beskikkede bobestyrer fører tilsyn hermed.

Når opløsningsproceduren er indledt, forvalter en beskikket likvidator skyldners virksomhed, opsig aftaler, inddriver fordringer, sælger aktiverne, indgår forlig, modtager betalinger på skyldners vegne osv. I forbindelse med en opløsning må kun den beskikkede likvidator afhænde skyldners aktiver.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Alle fordringshavere med fordringer dateret før indledningen af behandlingen, med undtagelse af ansatte, hvis fordringer registreres af den beskikkede bobestyrer med udgangspunkt i regnskaberne, skal indgive en anmodning om anerkendelse af deres fordringer inden for en frist, der er fastsat i kendelsen om indledning af proceduren, vedhæftet den nødvendige dokumentation. Alle fordringer, der er indsendt med henblik på anerkendelse og registrering i retten, antages at være gyldige og nøjagtige, hvis de ikke anfægtes af skyldner, den beskikkede bobestyrer eller fordringshavere. Fordringerne på listen over anmeldte fordringer betales som led i insolvensbehandlingen i den i lovgivningen fastsatte fordelingsrækkefølge.

Fordringer, der opstår efter indledningen af behandlingen, i observationsperioden eller under betalingsstandsningen, betales i henhold til dokumentationen herfor og indgår ikke i insolvensboet. Denne regel gælder også for fordringer, der opstår efter indledningen af opløsningsproceduren.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Bortset fra ansatte, hvis fordringer registreres af den beskikkede bobestyrer med udgangspunkt i regnskaberne, skal alle fordringshavere med fordringer dateret før indledningen af proceduren, indgive en anmodning om anerkendelse af deres fordring inden for en frist, der er fastsat i kendelsen om indledning af proceduren. Anmodningen skal indeholde fordringshavers navn og adresse eller hjemsted, det skyldige beløb, dokumentation for fordringen og oplysninger om eventuelle årsager til privilegeret status. Dokumentationen for fordringen og eventuelle årsager til privilegeret status skal vedhæftes anmodningen inden for den frist, der er fastsat for indgivelse af selve anmodningen.

En anmodning om anerkendelse af en fordring skal indgives, selv hvis fordringen ikke fremgår af et fuldbyrdesgrundlag. Fordringer, der på datoen for indledningen af behandlingen endnu ikke er forfaldne, eller som er underlagt betingelser, godkendes som en del af insolvensboet.

Når der indgives en anmodning om anerkendelse af en fordring, der fremsættes af en forurettet part i et civil søgsmål under en straffesag, registreres fordringen, men suspenderes, indtil der er afsagt dom i sagen til fordel for den forurettede part.

Privilegerede fordringer fremgår af den endelige liste op til markedsværdien af sikkerhedsstillelsen, der fastsættes ved en vurdering bestilt af den beskikkede bobestyrer eller likvidator og udført af en valuar (*evaluator*).

Alle fordringer skal godkendes, bortset fra fordringer, der er bekræftet i eksigible domme og eksigible voldgiftskendelser; proceduren omfatter heller ikke offentlige fordringer i henhold til et fuldbyrdesgrundlag, der ikke er blevet anfægtet inden for de frister, der er fastsat i den specifikke lovgivning.

Den beskikkede bobestyrer eller likvidator udarbejder en foreløbig liste over anmeldte fordringer. Enhver interesseret part, skyldner eller fordringshaver kan indbringe en klage over listen til den konstituerede dommer. Medmindre indledningen af behandlingen er blevet meddelt i strid med reglerne om forkyndelse og meddelelse af procedureakter, mister indehaveren af en fordring, der er opstået inden indledningen af behandlingen, og som ikke har indgivet en anmodning om anerkendelse af fordringen inden for den fastsatte frist (fristen er angivet i meddelelsen og må ikke ligge over 45 dage efter indledningen af behandlingen), mister retten til at blive opført på listen over fordringshavere og opnår ikke status af fordringshaver med ret til at deltage i behandlingen med hensyn til den pågældende fordring. Fordringshaver opnår ikke ret til fuldbyrdelse af fordringen over for skyldner eller eventuelle medlemmer eller partnere i

skyldners juridiske enhed med ubegrænset ansvar, når behandlingen er afsluttet, medmindre skyldner er dømt for konkurskriminalitet (*bancrută simplă*) eller konkurssvig (*bancrută frauduloasă*) eller holdes ansvarlig for svigagtige betalinger eller transaktioner. Frakendelsen af retten bekræftes af den beskikkede bobestyrer eller likvidator, som undlader at opføre fordringshaveren på listen over fordringshavere.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

De midler, der opnås ved salg af aktiver og rettigheder fra skyldners bo, som sikres til fordel for fordringshaveren på et privilegeret grundlag, fordeles i følgende rækkefølge:

gebyrer, stempelafgifter og andre udgifter i forbindelse med salget af de pågældende aktiver, herunder udgifter til bevarelse og forvaltning af aktiverne, udgifter afholdt af fordringshaver under tvangsfuldbyrdsproceduren, krav fremsat af forsyningsselskaber efter indledningen af proceduren og vederlag til personer, der er ansat i alle fordringshaveres fælles interesse på datoen for fordelingen, der afholdes pro rata proportionalt med værdien af alle skyldners aktiver

krav fra privilegerede fordringshavere, der opstår under insolvensbehandlingen, herunder kapitalkrav, rentekrav og eventuelt andre tilknyttede krav

krav fra privilegerede fordringshavere, herunder hele kapitalen, renter og opskrivninger og sanktioner af enhver art.

Hvis det beløb, der realiseres ved salg af disse aktiver, er utilstrækkeligt til fuldt ud at betale alle de pågældende fordringer, har fordringshaverne en usikret eller offentlig fordring, afhængigt af sammenhængen, på forskellen, der rangordnes sammen med de øvrige fordringer i den relevante kategori. Hvis der efter betalingen af de ovennævnte beløb er et overskud, indsætter den beskikkede likvidator det på den konto, der hører til skyldners bo. Fordringer i forbindelse med en opløsning betales i følgende rækkefølge:

1. gebyrer, stempelafgifter og andre udgifter i forbindelse med behandlingen i henhold til samme afsnit i loven, herunder nødvendige udgifter til bevarelse og forvaltning af skyldners aktiver, videreførelse af virksomheden og aflønning af de personer, der er ansat til behandlingen
2. fordringer affødt af finansiering bevilget under behandlingen
3. fordringer affødt af ansættelsesforhold
4. fordringer affødt af videreførelsen af skyldners virksomhed efter indledningen af proceduren, fordringer som følge af medkontrahenters og tredjepartskøberes eller efterfølgende køberes returnering i god tro af deres aktiver eller værdien heraf til skyldners bo
5. offentlige fordringer
6. fordringer vedrørende beløb, som skyldner skylder tredjeparter på grundlag af underholdningspligt, børnebidrag eller betaling af løbende beløb som midler til underhold
7. fordringer vedrørende beløb fastsat af den konstituerede dommer som støtte til skyldner og dennes familie, hvis skyldner er en fysisk person
8. fordringer affødt af banklån og de dermed forbundne udgifter og renter, fordringer affødt af levering af varer, tjenesteydelser eller andet arbejde, fordringer affødt af lejeudgifter og fordringer vedrørende lejemål, herunder kaution
9. andre usikrede fordringer
10. efterstillede fordringer i følgende prioriterede rækkefølge:
 - a) fordringer affødt af aktiver tilhørende tredjeparter, der har købt varer af skyldner i ond tro, fordringer fra efterfølgende købere i ond tro efter antagelse af annullationssøgsmål og lån ydet til en skyldner, som er en juridisk person, af en partner eller aktionær, der ejer mindst 10 % af aktiekapitalen eller stemmerettighederne på generalforsamlingen eller, hvis det er relevant, af et medlem af en økonomisk firmagruppe (*grupu de interes economic*)
 - b) fordringer affødt af vederlagsfri handlinger.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlige i forbindelse med en tvangsakkord)?

Såfremt **akkordordningen med fordringshaverne** afsluttes med succes eller inden for den frist, der er fastsat i kontrakten, vedtager den konstituerede dommer en afgørelse om opnåelse af målene med akkordordningen. Ændringer foretaget i fordringerne i akkordordningen med fordringshaverne bliver dermed endelige (artikel 36 i lov nr. 85/2014).

Betalingsstandsning med videreførelse af virksomheden eller med henblik på planlagt likvidation (*lichidare pe bază de plan*) afsluttes ved en kendelse afsagt på grundlag af en rapport udarbejdet af den beskikkede bobestyrer, hvori det konstateres, at alle betalingsforpligtelserne i henhold til den bekræftede plan er opfyldt, og at alle de forfaldne fordringer er betalt. Såfremt betalingsstandsningen derefter konverteres til en opløsningsprocedure, afsluttes den i overensstemmelse med reglerne for opløsningsprocedurer. Fra datoen for bekræftelsen af en plan for betalingsstandsningen, og i hele betalingsstandsningens varighed, frigøres skyldner for forskellen mellem værdien af dennes forpligtelser inden bekræftelsen af planen og den værdi, der er angivet i planen.

Opløsningsproceduren afsluttes, når den konstituerede dommer har godkendt den endelige rapport, når alle midler og aktiver fra skyldners bo er fordelt, og når de midler, der ikke er gjort krav på, er deponeret i banken. Når proceduren er afsluttet, afsiger retten et dekret om fjernelse af skyldner fra de registre, hvori denne var opført.

I medfør af afslutningen af proceduren fritages den konstituerede dommer, den beskikkede bobestyrer eller likvidator og alle de personer, der bistod dem, for eventuelle forpligtelser vedrørende sagen, skyldner og skyldners bo, fordringshavere, indehavere af privilegerede rettigheder, aktionærer eller partnere.

I medfør af afslutningen af opløsningsproceduren fritages en skyldner, som er en fysisk person (der driver erhverv), for sine forpligtelser forud for opløsningen, medmindre han eller hun er dømt for konkurskriminalitet eller svigagtige betalinger eller transaktioner; i sådanne situationer fritages han eller hun udelukkende for sine forpligtelser i det omfang de er blevet opfyldt som led i proceduren.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Efter afslutningen af insolvensbehandling af enhver art kan fordringshavere ikke fremsætte krav mod skyldner vedrørende fordringer opstået forud for indledningen af insolvensbehandlingen.

Fordringshavere kan stadig fremsætte krav vedrørende hele værdien af fordringer mod medskyldnere og skyldners kautionister.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Alle de udgifter, der er forbundet med retslige procedurer, herunder forkyndelse, indkaldelser og fremsendelse af processkrifter fra den beskikkede bobestyrers eller likvidators side, betales fra skyldners bo (artikel 39 i lov nr. 85/2014). Hvis skyldners finansielle midler er utilstrækkelige, trækkes der på likvidationsfonden (*fondul de lichidare*).

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Den beskikkede bobestyrer eller likvidator kan indbringe **søgsmål om annullering af de svigagtige handlinger og transaktioner**, som skyldner har foretaget til skade for fordringshaveres rettigheder inden for en periode på to år op til indledningen af proceduren.

Følgende handlinger eller transaktioner foretaget af skyldner kan annulleres med henblik på at returnere de overførte aktiver eller værdier af andre udbetalte ydelser:

- a) transaktioner foretaget uden vurdering inden for en periode på to år op til indledningen af proceduren; bidrag til humanitære formål er undtaget

- b) transaktioner, hvor det, skyldner har ydet, tydeligvis overstiger værdien af det modtagne, foretaget inden for en periode på seks måneder op til indledningen af proceduren
- c) handlinger foretaget inden for en periode på to år op til indledningen af proceduren med hensigten fra alle parter side at forhindre fordringshavere i at gøre krav på aktiver eller at skade deres rettigheder på enhver anden måde
- d) handlinger i form af overdragelse af ejerskab til en fordringshaver med henblik på indfrielse af tidligere gæld, foretaget inden for en periode på seks måneder op til indledningen af proceduren, hvis det beløb, som fordringshaver kunne opnå i tilfælde af opløsning af skyldneren, er lavere end værdien af overdragelsen af ejerskabet
- e) etablering af en privilegeret rettighed med hensyn til en usikret fordring inden for en periode på seks måneder op til indledningen af proceduren
- f) forskudsbetaling af gæld foretaget inden for en periode på seks måneder op til indledningen af proceduren, hvis forfalddatoen var en dato efter indledningen af proceduren
- g) skyldners overdragelse eller overtagelse af forpligtelser inden for en periode på to år op til indledningen af proceduren med det formål at skjule eller forsinke insolvensen eller begå svig mod en fordringshaver.

Følgende handlinger eller transaktioner kan også annulleres, og udbyttet tilbagesøges, hvis de blev begået inden for en periode på to år op til indledningen af proceduren over for personer, der står i et juridisk forhold til skyldner:

- a) aftaler indgået med en kommanditist (*asociat comanditat*) eller med en partner, der ejer mindst 20 % af partnerskabets kapital eller stemmerettighederne på partnernes generalforsamling, hvis skyldner er et kommanditselskab (*societate în comandită*) eller en landbrugsvirksomhed (*societate agricolă*), et selskab i partnerskabsform (*societate în nume colectiv*) eller et selskab med begrænset ansvar (*societate cu răspundere limitată*).
- b) aftaler indgået med et medlem eller en direktør, hvis skyldner er en økonomisk firmagruppe
- c) aftaler indgået med aktionær, der ejer mindst 20 % af aktierne i skyldneren eller stemmerettighederne på aktionærernes generalforsamling, hvis skyldner er et aktieselskab (*societate pe acțiuni*)
- d) aftaler indgået med en direktør, en leder eller et medlem af skyldners tilsynsmyndighed, hvis skyldner er et kooperativ, et aktieselskab eller en landbrugsvirksomhed
- e) aftaler indgået med enhver fysisk eller juridisk person med en kontrollerende stilling i forhold til skyldner eller dennes virksomhed
- f) aftaler indgået med en medejer eller en part med delt ejerskab over et fælles aktiv
- g) aftaler indgået med en ægtefælle, en slægtning i opstigende linje eller sidelinje eller ved ægteskab indtil fjerde led til de fysiske personer som omhandlet i punkt a) f).

Den beskikkede bobestyrer eller likvidator kan indbringe et søgsmål om annullering af svigagtige handlinger foretaget af skyldner til ulempe for fordringshavere senest et år efter udløbet af den frist, der er fastsat for udarbejdelsen af den beskikkede bobestyrers eller likvidators første rapport, dog senest 16 måneder efter indledningen af proceduren. Såfremt søgsmålet tages til følge, opnår parterne deres tidligere stilling, og de forpligtelser, der var gældende på datoen for transaktionen, registreres på ny.

Fordringshaverudvalget eller en fordringshaver, der ejer over 50 % af værdien af de fordringer, der er registreret i insolvensboet, kan indbringe et sådant søgsmål til den konstituerede dommer, hvis den beskikkede bobestyrer eller likvidator ikke gør det.

Der kan ikke indbringes søgsmål om annullering af et stiftende dokument (*act de constituire*) i henhold til ejendomsretten eller en aftale om overdragelse af ejerskab i henhold til ejendomsretten, hvis denne foretages af en skyldner som led i den daglige drift. En anmodning om annullering af et stiftende dokument eller en aftale om overdragelse af ejerskab registreres automatisk i de relevante offentlige registre.

I forbindelse med førnævnte handlinger og transaktioner foreligger der en simpel formodning om svig til ulempe for fordringshavere.

Når insolvensbehandlingen er indledt, er alle handlinger, transaktioner og betalinger foretaget af skyldner efter indledningen af proceduren automatisk ugyldige, bortset fra foranstaltninger, der er nødvendige for den daglige drift, foranstaltninger, som den konstituerede dommer har givet tilladelse til, og foranstaltninger, som er godkendt af den beskikkede bobestyrer.

Sidste opdatering: 18/12/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Slovenien

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Behandling af insolvens og forebyggende rekonstruktionsbehandling er reguleret ved [forordning om finansielle operationer, insolvensbehandling og tvangsafvikling \(*Zakonu o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju*\)](#) (herefter: ZFPPIPP).

I. INSOLVENSBEHANDLING

1. Behandling af finansiel rekonstruktion – omstrukturering

Tvangsakkordbehandling kan begæres mod:

- en juridisk person, der er registreret som virksomhed eller kooperativ virksomhed, medmindre loven har fastlagt andet for en bestemt virksomhed eller kooperativ virksomhed på grundlag af dennes aktiviteter,
- en erhvervsdrivende eller
- enhver anden juridisk person, hvis loven foreskriver dette.

Tvangsakkordbehandling indeholder også **særlige regler for tvangsakkord for store, mellemstore og små virksomheder**. Denne behandling indeholder et bredt udvalg af midler til finansiel rekonstruktion af skyldnerens forpligtelser (for eksempel kreditorers sikrede krav).

Forenklet tvangsakkordbehandling er kun tilladt for en virksomhed, der betragtes som en mikrovirksomhed ifølge reglerne i den slovenske virksomhedslov (*Zakon o gospodarskih družbah*), eller en erhvervsdrivende, der opfylder kriterierne for mikrovirksomheder eller små virksomheder.

2. Konkursbehandling

Der kan begæres **konkursbehandling** mod enhver juridisk enhed, medmindre andet er fastlagt i lovens bestemmelser om en bestemt juridisk form eller type, eller en bestemt juridisk person. Kun den slovenske regering kan give tilladelse til at indlede konkursbehandling af sociale virksomheder.

Der kan begæres **personlig konkurs** mod ejendom tilhørende:

- en erhvervsdrivende,
- en privatperson (en læge, notar, advokat eller en anden fysisk person, der ikke er erhvervsdrivende, men som udøver en bestemt aktivitet som profession) eller

– en forbruger.

Der kan begæres **konkurs i dødsbo** mod boet fra en overforgældet testator – en afdød fysisk person.

II. PROCEDURER FORUD FOR KONKURS

Forebyggende rekonstruktionsbehandling

Der kan udelukkende begæres forebyggende rekonstruktionsbehandling for kapitalselskaber, der betragtes som store, mellemstore eller små virksomheder ifølge reglerne i den slovenske selskabslov.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Insolvens

Hovedkravet til indledning af insolvensbehandling er, at der foreligger et insolvenstilfælde. **Insolvens** defineres som en situation, hvor:

– skyldneren **har været insolvent i en længere periode**, fordi denne var ude af stand til at betale de forpligtelser, der forfaldt i den pågældende periode, eller – skyldneren er blevet **langvarigt insolvent**, fordi dennes aktiver er mindre værd end passiverne (**overdreven gældsætning**), eller fordi tabene fra skyldnerens kapitalselskab plus de tab, der er lidt i indeværende år, overstiger halvdelen af aktiekapitalen, og tabene ikke kan dækkes af tilbageholdt overskud eller reservebeholdningen.

Indledende insolvensbehandling og hovedinsolvensbehandling

Insolvensbehandling omfatter 'indledende insolvensbehandling' og 'hovedinsolvensbehandling'. Indledende insolvensbehandling åbnes ved indgivelse af begæring om indledning af behandlingen (begæring om indledning af insolvensbehandling). Under den indledende insolvensbehandling fastlægger retten betingelserne for indledningen af hovedbehandlingen. Hovedinsolvensbehandlingen indledes efter rettens afgørelse om indledning af insolvensbehandling.

Parter i indledende insolvensbehandling og hovedinsolvensbehandling

I den indledende insolvensbehandling kan der foretages proceduremæssige handlinger af en fordringshaver, en skyldner, som behandlingen indledes imod, hvis skyldner ikke selv har indgivet begæring, og en fordringshaver, der kan bevise, at det er passende, at fremsætte krav mod den skyldner, som kan dokumentere med sandsynlighed at have en fordring på den skyldner, som er genstand for konkursbegæringen, såfremt denne fordringshaver erklærer sin hensigt om at deltage i den indledende behandling.

I hovedinsolvensbehandlingen kan den insolvente skyldner og enhver kreditor, der fremsætter krav under behandlingen mod den insolvente skyldner, foretage proceduremæssige handlinger (ved tvangsakkord, forenklet tvangsakkord og personlig konkurs).

Indledning og forkyndelse af behandlingen

På dagen for rettens afgørelse om indledning af behandlingen offentliggøres afgørelsen på de hjemmesider, der anvendes til at offentliggøre retsdokumenter, parternes dokumenter og andre oplysninger om insolvensbehandling. Retten meddeler kreditorer om indledning af behandlingen igennem en forkyndelse, som skal offentliggøres på samme dag og tidspunkt som afgørelsen om indledning af behandlingen forkyndes. Meddelelsen om afgørelsen indeholder vigtige oplysninger om behandlingen. De juridiske konsekvenser af indledningen af behandlingen indtræder på dagen for offentliggørelsen af meddelelsen om indledning af konkursbehandling.

Hvem kan indgive begæring?

Begæring om indledning af **tvangsakkordbehandling** kan kun indgives af en insolvent skyldner eller en aktionær i en skyldnervirksomhed med personligt ansvar. Begæring om åbning af **tvangsakkordbehandling af en stor, mellemstor eller lille virksomhed** kan også indgives af kreditorer, der tilsammen ejer mindst 20 % af de samlede finansielle fordringer. Dette kan eksempelvis være banker, som anses for at være velinformerede og at være i besiddelse af de oplysninger, den infrastruktur og det personale, der er nødvendigt for at kunne fremsætte en plan for økonomisk rekonstruktion af den insolvente skyldner. Formålet med tvangsakkordbehandling er at give den insolvente skyldner mulighed for at blive økonomisk solvent på kort eller langt sigt ved at indføre passende finansielle rekonstruktionstiltag. For at kunne give skyldner mulighed for fortsat at drive sin virksomhed (og sikre den likviditet, der er nødvendig for den aktuelle virksomhedsdrift) i den uvisse periode, hvor tvangsakkordbehandlingen finder sted, er tvangssalg af skyldners aktiver ikke tilladt. Som modvægt til denne "fordel" og for at sikre, at den ikke kan misbruges af skyldner, begrænses virksomhedens drift udelukkende til almindelige forretninger, mens behandlingen finder sted.

Begæring om indledning af **forenklet tvangsakkordbehandling** kan kun indgives af en insolvent skyldner. Det er kun usikrede, almindelige krav, der er genstand for rekonstruktionsbehandling. En forenklet tvangsakkordbehandling har ingen indflydelse på hverken prioriterede eller sikrede krav eller skattekrav og krav om bidrag.

Begæring om indledning af **konkursbehandling** kan indgives af en skyldner, en skyldners ansvarlige aktionær, en kreditor eller Sloveniens offentlige garanti-, underholds- og invalidefond (*Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad Republike Slovenije*). Kreditor skal på troværdig vis demonstrere sit krav mod skyldneren, og at skyldner er mere end to måneder bagud med betaling af dette krav. Sloveniens offentlige garanti-, underholds- og invalidefond skal på troværdig vis demonstrere arbejdstagerkrav mod den skyldner, som konkursbehandlingen ønskes indledt imod, samt at skyldneren er mere end to måneder bagud med betaling af kravet.

Forebyggende rekonstruktionsbehandling udføres med den hensigt, at give en skyldner, som er truet af insolvens inden for et år, mulighed for at gennemføre visse tiltag for at rekonstruere sine økonomiske forpligtelser og andre finansielle rekonstruktionstiltag, der måtte være nødvendige for at fjerne årsagerne til en truende insolvens, på grundlag af en økonomisk rekonstruktionsaftale. Begæring om forebyggende rekonstruktionsbehandling kan kun indgives af en skyldner. Kreditorer, der ejer mindst 30 % af de samlede økonomiske krav mod skyldner, skal være enige i begæringen om indledning af forebyggende rekonstruktionsbehandling. Skyldner skal vedlægge begæringen en notarielt bekræftet kopi af kreditorernes samtykke til indledning af behandlingen.

Hjemmesider til offentliggørelse af insolvensbehandlinger

Følgende skal offentliggøres på hjemmesiderne for forkyndelser af insolvensbehandling:

oplysninger om individuelle tvangsakkordbehandlinger, konkursbehandlinger, tvangslikvidation, forenklet tvangsakkordbehandling, forebyggende rekonstruktion og arvet konkurs

rettens udstedte kendelser om behandlingen (bortset fra visse undtagelser, der er fastlagt ved lov)

meddelelser om indledning af behandling, meddelelser om høringsdatoer og andre meddelelser og indkaldelser til afstemning, som retten udsteder i henhold til loven,

høringsprotokoller og protokoller fra kreditorudvalgets møder

rapporter fra kuratorer og insolvente skyldnere ved tvangsakkordbehandling,

lister over bekræftede krav

bidrag fra behandlingens parter og andre retslige dokumenter, der ifølge ZFPPIPP skal offentliggøres, og

alle offentlige meddelelser om auktioner ved konkursbehandling og invitationer til afgivelse af bud i forbindelse med realisering af konkursboet.

Hjemmesider til offentliggørelse af oplysninger om insolvensbehandling administreres af Sloveniens agentur for juridiske registre og relaterede tjenesteydelser *Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve*; herefter: AJPES). Der hersker en ubestridelig lovbestemt formodning om, at parterne i insolvensbehandling samt alle andre får kendskab til retlige afgørelser, andre parter begæring om behandling og andre retlige dispositioner otte dage efter, at de er blevet offentliggjort. Derfor er hjemmesiderne **offentligt tilgængelige og gratis.**

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Tvangsakkordbehandling

Efter indledningen af en **tvangsakkordbehandling** skal skyldneren bevare sine aktiver. Skyldneren må kun sælge aktiver, der ikke er nødvendige for virksomhedens drift, hvis salget af aktiverne er blevet bestemt som et middel i den økonomiske rekonstruktionsplan. Når tvangsakkordbehandling er indledt, må skyldner kun optage lån med rettens samtykke, og lånene har et loft svarende til den samlede værdi af de likvide midler, der er nødvendige for at finansiere den almindelige virksomhedsdrift og dække sagsomkostningerne for tvangsakkordbehandlingen.

Krav, der opstår i forbindelse med finansiering af skyldners almindelige virksomhedsdrift under tvangsakkordbehandlingen og under forebyggende rekonstruktionsbehandling, betales i forbindelse med en eventuel efterfølgende konkursbehandling igennem den generelle fordeling af konkursboet før betaling af prioriterede krav (det vil sige sagsomkostningerne).

Konkursbehandling

Det konkursbo, der er tilknyttet **en skyldner, der er en juridisk person**, omfatter den konkursramte skyldners aktiver ved indledningen af behandlingen, alle aktiver, der erhverves igennem realisering og forvaltning af konkursboet samt anfægtelse af retshandler over for skyldner, og de aktiver, der fremskaffes gennem fortsættelse af virksomhedens drift, hvor den konkursramte skyldner fortsat driver sin forretning efter konkursbehandlingens indledning i henhold til ZFPPIPP. Konkursboet omfatter også aktiver, der inddrives igennem indgivelse af søgsmål mod aktionærer med et personligt ansvar for skyldnerens konkurs, med undtagelse af midler, som er nødvendige til at sørge for de vigtigste livsfornødenheder.

Det konkursbo, der er tilknyttet **en skyldner i personlig konkurs**, omfatter alle aktiver, som den konkursramte skyldner opnår i løbet af vurderingsperioden, før fritagelse for forpligtelser eller før konkursbehandlingens afslutning. Med hensyn til personlig konkurs er følgende ikke omfattet af konkursboet:

– genstande (genstande til personlig brug, tøj, sko osv.), husholdningsartikler (møbler, køleskab, komfur, vaskemaskine osv.), som er uundværlige for skyldneren og dennes husstand, genstande, der er uundværlige for at udføre skyldnerens arbejde, priser og anerkendelser, vielsesringe, personlige breve, håndskrevet materiale og andre personlige dokumenter (billeder og fotografier af familiemedlemmer osv.) samt

– tilgodehavender (tilgodehavender i retlige aftaler om underholdsbidrag, tilgodehavender i form af erstatning for personskade i henhold til invalideforsikring, tilgodehavende i økonomisk social bistand osv.).

Derudover omfatter konkursboet ved en personlig konkurs heller ikke den del af skyldners løn, der er nødvendig for at opretholde en social minimumsindkomst (skyldneren beholder mindst 76 % af mindstelønnen. Hvis skyldner forsørger et familiemedlem eller en anden person, som loven pålægger skyldneren at forsørge, indgår beløbet, der tildeles for den forsørgede heller ikke i konkursboet).

Ved personlig konkurs sikres skyldneren den samme sociale minimumsindkomst, som han ville have modtaget i tilfælde af individuel fuldbyrdelse.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

En domstols kompetence og opgaver

Byretten har kompetence til at udføre insolvensbehandlinger. Kun én dommer deltager i insolvensbehandlinger. Appelretten i Ljubljana (*Višje sodišče v Ljubljani*) har territorial kompetence til at træffe afgørelse i appelsager i alle insolvensbehandlinger.

Udpegelse af en kurator og dennes beføjelser

En kurator udøver sine beføjelser og udfører opgaver i insolvensbehandlinger i henhold til loven og med henblik på at beskytte kreditorernes interesser. Der udpeges en kurator ved tvangsakkordbehandling og konkursbehandling. Domstolen udpeger en kurator i sin afgørelse om at indlede insolvensbehandling.

Ved tvangsakkordbehandling af store, mellemstore og små virksomheder udpeger domstolen en kurator ved en særlig afgørelse dagen efter at have modtaget begæring om åbning af behandlingen.

Ved **tvangsakkordbehandling** fører en kurator tilsyn med skyldnerens virksomhedsdrift. Den insolvente skyldner skal til dette formål fremlægge alle oplysninger, der er nødvendige for tilsynet, og give tilladelse til at få kontrolleret sine forretningsoptegnelser og -papirer. Skyldnerens retsevne er i denne form for behandling begrænset. Efter indledning af behandlingen må skyldneren kun udføre almindelige (løbende) forretninger, der vedrører dennes aktiviteter og indfrielse af forpligtelser, der vedrører virksomheden. Efter indledning af behandlingen kan skyldneren kun råde over sine aktiver i det omfang, det er nødvendigt for den almindelige virksomhedsdrift, og han må ikke optage lån eller købe på kredit, stille garantier eller kaution, eller indgå kontrakt eller udføre nogen anden handling, der ville føre til ulige behandling af kreditorerne eller forhindre gennemførelsen af den økonomiske rekonstruktion. Efter åbning af en tvangsakkordbehandling har skyldneren lov til, udover almindelige kontrakter og efter at have opnået rettens samtykke, at sælge aktiver, der ikke er nødvendige for dennes virksomhed, hvis salget af aktiverne indgår som økonomisk middel i rekonstruktionsplanen. Skyldneren har lov til at tage lån eller købe på kredit med et loft på den samlede værdi af de likvide midler, der er nødvendige for at finansiere den almindelige virksomhedsdrift og dække sagsomkostningerne ved tvangsakkordbehandlingen. Domstolen afgør, om den vil give sit samtykke på baggrund af kuratorens eller kreditorudvalgets holdning.

Så snart der er indledt **konkursbehandling mod en juridisk enhed**, ophører beføjelserne hos skyldnerens repræsentanter, en fuldmagtshaver og andre personer, der er bemyndigede til at repræsentere skyldneren, samt ledelsens beføjelser til at styre skyldnerens virksomhed. En kurator får beføjelser til at lede den insolvente skyldners virksomhed under konkursbehandlingen i henhold til de behov, der optræder i behandlingen, samt til at repræsentere skyldneren i forbindelse med:

proceduremæssige og andre retlige dispositioner i forbindelse med vurdering af krav samt separations- og ekskluderingsrettigheder,

proceduremæssige og andre retlige dispositioner vedrørende anfægtelse af krav mod den insolvente skyldner;

juridiske kontrakter og andre handlinger, der er nødvendige i forbindelse med realisering af konkursboet,

benytte sig af retten til frafald og andre rettigheder, som den insolvente skyldner har opnået som retlig konsekvens af konkursbehandlingens indledning, og andre juridiske transaktioner, som den insolvente skyldner er berettiget til at udføre ifølge loven.

Så snart der er indledt **personlig konkursbehandling**, har skyldner ikke længere retsevne til:

1. indgåelse af kontrakter eller gennemførelsen andre retshandler eller juridiske transaktioner, som omfatter aktiver, der indgår i konkursboet.

2. uden domstolens samtykke at:

optage lån, købe på kredit eller stille garantier,

åbne en bankkonto eller andre kassekonti samt

give afkald på arv eller anden ejendomsret.

En konkursramt skyldners retshandel eller andre juridiske transaktioner, der ikke overholder disse regler, har ingen retsvirkning, bortset fra tilfælde, hvor medkontrahenten ikke vidste eller ikke kunne have vidst, at der var indledt personlig konkursbehandling mod skyldneren på tidspunktet for retshandlen eller

den juridiske transaktion, og transaktionen omhandlede afhændelse af skyldners aktiver, som indgår i konkursboet. Som regel, og modstridende beviser er ikke tilladt, vurderes det, at medkontrahenten må have kendt til indledningen af den personlige konkursbehandling mod skyldneren, hvis kontrakten eller andre retshandler blev indgået senere end otte dage efter offentliggørelsen af meddelelsen om indledning af konkursbehandlingen på hjemmesiderne for offentliggørelse af insolvensbehandlinger.

Forebyggende rekonstruktionsbehandlinger indebærer ikke udnævnelse af en kurator. Skyldnerens retsevne er ikke begrænset under denne type behandling. Der gøres heller ikke brug af kurator i **førenkelt tvangsakkordbehandling**.

Tilladelse til at fungere som kurator

Kun personer, der er indehavere af en gyldig tilladelse til at fungere som kurator under insolvensbehandling og tvangslikvidation fra justitsministeriet, må fungere som kurator.

Justitsministeren udsteder tilladelsen til at fungere som kurator til en person, der overholder følgende betingelser:

er slovensk statsborger eller statsborger i en anden EU-medlemsstat, en EØS-medlemsstat eller en OECD-medlemsstat med praktisk kendskab til slovensk har retsevne og har generelt et godt helbred

har mindst første del af en videregående uddannelse eller en tilsvarende uddannelse fra udlandet, som er blevet anerkendt eller vurderet i overensstemmelse med loven om vurdering og anerkendelse af uddannelser, eller er i besiddelse af en tilladelse til at udføre en revisors eller autoriseret revisors opgaver

har mindst tre års relevant erhvervs erfaring i sin uddannelse

har en ansvarsforsikring, der dækker hans eller hendes skadesansvar på mindst 500.000 EUR på et år

har bestået en fageksamen, der kvalificerer ham eller hende til at fungere som kurator

er en person, som offentligheden kan have tillid til at lade fungere som kurator

har afgivet en erklæring til justitsministeren om at han/hun vil udføre sit hverv som kurator på en samvittighedsfuld og ansvarlig måde, og at han/hun vil bestræbe sig på en hurtig afslutning af behandlingen, med så gunstige tilbagebetalingsbetingelser som muligt for kreditorerne, i alle de insolvensbehandlinger, som han/hun udpeges i.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Modregning af krav ved indledning af tvangsakkordbehandling

Hvis en kreditor ved åbning af en **tvangsakkordbehandling** har krav mod en insolvent skyldner, og den insolvente skyldner har et modkrav mod samme kreditor, betragtes kravene som modregnede ved indledningen af tvangsakkordbehandling. Denne regel finder også anvendelse med hensyn til ikkemonetære krav og krav, der ikke er forfaldet til betaling ved indledningen af tvangsakkordbehandling. Åbning af en tvangsakkordbehandling har ingen indflydelse på sikrede og prioriterede krav og ekskluderingsrettigheder. Ved insolvensbehandling af store, mellemstore og små virksomheder kan sikrede krav blive underlagt økonomisk rekonstruktion.

Modregning af krav ved indledning af konkursbehandling

Hvis en kreditor ved indledning af **konkursbehandling** har krav mod den konkursramte skyldner, og den konkursramte skyldner har et modkrav mod samme kreditor, betragtes kravene som modregnede ved indledningen af konkursbehandlingen. Denne regel finder også anvendelse med hensyn til ikkemonetære krav og krav, der ikke er forfaldet til betaling ved indledningen af konkursbehandlingen. Kreditor anmelder ikke sit krav mod den konkursramte skyldner under konkursbehandlingen, men skal derimod meddele modregningen til kuratoren senest tre måneder efter offentliggørelsen af meddelelsen om indledningen af konkursbehandlingen. Hvis kreditor ikke oplyser kuratoren om modregningen, hæfter kreditor for den konkursramte skyldners omkostninger og andre tab, som den konkursramte skyldner måtte lide på grund af kreditors udeladelse. Hvis kreditors krav mod den konkursramte skyldner er betinget, foretages modregning, hvis kreditor kræver modregning, og hvis retten indvilger i modregningen.

Et krav mod en konkurskreditor, som er rejst før indledning af konkursbehandlingen, eller som en ny kreditor har tilegnet sig før indledning af konkursbehandlingen, fordi den forrige kreditor har afstået kravet, kan ikke modregnes den konkursramte skyldners modkrav til den nye kreditor, hvis det krav blev rejst før indledning af konkursbehandlingen.

Et krav mod en konkurskreditor, som er rejst før indledning af konkursbehandlingen, kan modregnes den konkursramte skyldners modkrav til den nye kreditor, hvis det krav blev rejst før indledning af konkursbehandlingen.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Ordrer om at foretage en retshandel eller andre juridiske handlinger for skyldneren ophæves, hvis skyldneren havde afgivet dem før indledning af konkursbehandlingen. Efter indledning af konkursbehandling må en betalingsformidler ikke foretage betalinger med den insolvente skyldners monetære aktiver i henhold til en afgørelse om fuldbyrdelse eller tvangsinddrivelse. De tilbud, som den konkursramte skyldner har givet før indledning af konkursbehandlingen, opsiges, medmindre modtageren accepterer tilbuddet, før konkursbehandlingen indledes.

En kurator kan opsiges leje- og forpagtningsaftaler med en måneds varsel ved indledning af konkursbehandlingen, såfremt disse kontrakter blev indgået af den konkursramte skyldner, før konkursbehandlingen blev indledt, uden hensyn til de almene lovbestemmelser og kontraktbetingelserne. Hvis den konkursramte skyldner anvender sin ret til opsigelse, begynder opsigelsesfristen den sidste dag i den måned, hvor medkontrahenten modtog opsigelsesmeddelelsen fra den konkursramte skyldner, og fristen udløber den sidste dag i den efterfølgende måned. Medkontrahenten har ret til erstatning fra den konkursramte skyldner for de tab, der er opstået på grund af anvendelse af opsigelsesretten, i modsætning til de generelle regler. Der skal informeres om erstatningskravet ved konkursbehandlingen, og det betales fra konkursboet i henhold til loven om betaling af kreditorers krav.

Indledning af konkursbehandling har ingen indflydelse på en afviklingsaftale eller på en kvalificeret finansiel kontrakt, for hvilken reglerne i afviklingsaftalen finder anvendelse. Hvor en medkontrahent efter fastlæggelse af gensidige rettigheder og forpligtelser i henhold til afviklingsaftalens regler rejser en monetær nettofordring mod den konkursramte skyldner, skal medkontrahenten informere om dette krav ved konkursbehandlingen, og kravet betales fra konkursboet i henhold til loven om betaling af kreditorers krav.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Uitladelig håndhævelse og tilbageholdelse

Efter **indledning af insolvensbehandling** mod en insolvent skyldner er det generelt ikke lovligt at udstede en afgørelse om fuldbyrdelse eller pant, medmindre andet er fastsat i loven.

Efter **indledning af forebyggende rekonstruktionsbehandling** af en skyldner er det ikke tilladt at udstede en afgørelse om fuldbyrdelse eller pant for et økonomisk krav, som er omfattet af den forebyggende rekonstruktionsbehandling.

Afslutning af indledte fuldbyrdesprocedurer eller procedurer med henblik på realisering af pant

Fuldbyrdesprocedurer eller procedurer med henblik på realisering af pant, der blev indledt mod en insolvent skyldner **før åbning af tvangsakkordbehandlingen**, bliver indstillet ved åbning af førnævnte behandling og kan kun fortsættes på baggrund af en afgørelse fra den domstol, der udfører tvangsakkordbehandlingen, hvilket ifølge loven udgør grundlaget for at fortsætte fuldbyrdesproceduren eller procedurer med henblik på realisering af pant.

Indledning af konkursbehandling har følgende retlige følger for fuldbyrdelsesprocedurer og procedurer med henblik på realisering af pant, der blev indledt mod en insolvent skyldner, før konkursbehandlingen blev påbegyndt:

hvis kreditor i forbindelse med fuldbyrdelsesproceduren eller proceduren med henblik på realisering af pant vedrørende fast ejendom eller løsører ikke har opnået separationsrettigheden før indledning af konkursbehandlingen, udsættes fuldbyrdelsesproceduren eller proceduren med henblik på realisering af pant ved indledning af konkursbehandlingen

hvis kreditoren i forbindelse med fuldbyrdelsesproceduren eller proceduren med henblik på realisering af pant vedrørende fast ejendom eller løsører har opnået separationsrettigheden før indledning af konkursbehandlingen, og hvis salg af den ejendom, der er genstand for separationsrettigheden, endnu ikke har fundet sted før indledning af konkursbehandlingen, udsættes fuldbyrdelsesproceduren eller proceduren med henblik på realisering af pant ved indledning af konkursbehandlingen

hvis kreditoren i forbindelse med fuldbyrdelsesproceduren opnår separationsrettigheden før indledning af konkursbehandlingen, og hvis den ejendom, der er genstand for separationsrettigheden, er blevet solgt i forbindelse med fuldbyrdelsesproceduren før indledning af konkursbehandlingen, har konkursbehandlingen ingen indflydelse på fuldbyrdelsesproceduren, og

foreløbige eller forudgående procedurer vedrørende sikkerhedsstillelse udsættes ved indledning af konkursbehandlingen, og alle de handlinger, der foretages i disse procedurer, annulleres.

Fuldbyrdelsesprocedurer eller procedurer med henblik på realisering af pant, der blev indledt mod skyldneren før **indledning af en forebyggende rekonstruktionsbehandling** med henblik på at fyldestgøre eller sikre et økonomisk krav, som er omfattet af den forebyggende rekonstruktionsbehandling, indstilles ved indledning af den forebyggende rekonstruktionsbehandling. Fogedretten træffer afgørelse om afslutning af fuldbyrdelsesprocedurer og procedurer med henblik på realisering af pant på anmodning fra skyldneren.

Princippet om sammenlægning af konkursbehandlinger

En kreditor kan anmelde sit krav vedrørende udførelse af en forpligtelse, der udsprang af dennes forhold til den konkursramte skyldner, før indledning af konkursbehandlingen, udelukkende i forbindelse med konkursbehandlinger mod samme skyldner og i overensstemmelse med reglerne for behandlingen (regler for anmeldelse og vurdering af krav, anvisninger om retssager (sagsanlæg) vedrørende omtvistede krav osv.).

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Hvis en kreditor lægger sag an for at gøre et krav gældende før indledning af konkursbehandling, udsættes retssagen på grundlag af reglerne i den slovenske retsplejelov (*Zakon o pravnem postopku*). En kreditor, som har lagt sag an før indledning af konkursbehandlingen, skal anmelde sit krav ved konkursbehandlingen.

Den dag, hvor der offentliggøres en afgørelse om vurdering af krav, ophæves grundlaget for udsættelse af søgsmålet grundet konkursbehandlingen. Hvis en kreditors krav anerkendes, ophører dennes retlige interesse i at forfølge søgsmålet om kravet, og retssagen udsættes. Kreditoren får udbetalt en forholdsmæssig andel tilsvarende de andre kreditorer, hvis usikrede, almindelige krav blev anerkendt under konkursbehandlingen.

Hvis kurator bestrider en kreditors krav under konkursbehandlingen, skal kreditor anmode om fortsættelse af den udsatte retssag senest en måned efter offentliggørelsen af afgørelsen om vurdering af krav. I dette tilfælde skal kreditor i søgsmålet blot forsøge at fastlægge, at kravet eksisterer. Hvis en anden kreditor bestrider kreditorens krav, skal kreditoren udvide søgsmålet til at omfatte den kreditor, der bestrider kravet, som en ny tiltalt, senest en måned efter offentliggørelsen af afgørelsen om vurdering af krav. Hvis kravet bliver gjort gældende i retssagen, får kreditoren udbetalt en forholdsmæssig andel tilsvarende de andre kreditorer, hvis usikrede, almindelige krav blev anerkendt under konkursbehandlingen.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

I hovedinsolvensbehandlinger kan alle kreditorer i behandlingen foretage proceduremæssige handlinger med henblik på at gøre deres krav mod den insolvente skyldner gældende. Generelt har alle kreditorer (som parter) ret til i insolvensbehandlinger at appellere alle rettens afgørelser bortset fra tilfælde, hvor loven fastlægger, at kun visse parter er berettiget til at appellere en bestemt afgørelse. Appellen skal indgives inden for 15 dage. For personer, som afgørelsen skal forkyndes til i henhold til ZFPPIPP, begynder fristen på 15 dage den dag, afgørelsen forkyndes. For alle andre begynder fristen på 15 dage den dag, hvor afgørelsen bliver offentliggjort.

Under insolvensbehandling kan en kreditor også foretage proceduremæssige handlinger igennem kreditorudvalget, der som udvalg på vegne af alle de kreditorer, der er parter i behandlingen, har tilladelse til at foretage proceduremæssige handlinger i henhold til loven. Under tvangsakkordbehandling sammensættes der et kreditorudvalg. Der sammensættes kun et kreditorudvalg ved konkursbehandling, hvis kreditorerne ytrer ønske derom.

Tvangsakkordbehandling

Kreditorudvalg

Ved tvangsakkordbehandling sammensætter retten et kreditorudvalg, som for at kunne udøve sine rettigheder og beføjelser har ret til at inspicere skyldnerens forretningspapirer (dvs. kontrol af skyldnerens aktiviteter og økonomiske situation) med henblik på at beskytte kreditorernes interesser samt at fremsætte de forslag og udtalelser, der er nødvendige for at beskytte kreditorerne under behandlingen. Ved tvangsakkordbehandling har kreditorudvalget i forbindelse med finansiel rekonstruktion af den insolvente skyldner tilladelse til at vedtage en beslutning om, under bestemte lovgivningsmæssige betingelser, igennem kapitalindskud eller apportindskud at udvide den aktiekapital, der er genstand for kreditorernes krav mod den insolvente skyldner. De lovændringer fra slutningen af 2013, der blev indført for at gøre det nemmere at gennemføre effektiv finansiel rekonstruktion af store og mellemstore virksomheder, omfatter særlige regler om tvangsakkord mod denne type virksomheder, hvilket har styrket kreditorernes position betydeligt. Disse regler anvendes også for små virksomheder jf. lovændringen i 2016. Kurator skal have bred erfaring og uddannelse for at kunne udføre kuratoropgaverne under tvangsakkordbehandling korrekt, og derfor anvendes reglen om udpegelse ud fra den automatiske udpegelsesrækkefølge ikke, når der skal udpeges en kurator, men retten udpeger derimod i stedet en kurator efter eget skøn. Hvis kreditorerne selv begærer åbning af tvangsakkordbehandling mod en insolvent skyldner i henhold til den nye lovbestemmelse, udpeger retten den kurator, der blev foreslået af de begærende parter. Ifølge det nye system kan kreditorudvalget også udpege en repræsentant for kreditorerne. Dette sikrer, at kreditorudvalget kan følge med i skyldnerens virksomhedens forretninger og ledelsen af implementeringen af finansielle rekonstruktionstiltag, som hører under dets beføjelser (eksempelvis virksomhedsrekonstruktionstiltag med henblik på at optimere driftsomkostningerne eller at øge virksomhedens effektivitet). Kreditorudvalgets beføjelser blev yderligere udvidet, således at kreditorudvalget nu har mulighed for at foretage ændringer i den økonomiske rekonstruktionsplan.

En individuel kreditors retsmidler ved tvangsakkordbehandling

Alle kreditorer og kuratorer har lov til at fremsætte indsigelse mod udførelsen af tvangsakkordbehandlingen:

hvis skyldner ikke er insolvent og kan betale alle sine fordringer til fulde og til tiden,

hvis en insolvent skyldner kan opfylde sine forpligtelser i højere grad eller inden for en kortere tidsramme, end det angives i tvangsakkorden

hvis det er usandsynligt, at implementeringen af den økonomiske rekonstruktionsplan vil føre til, at skyldneren bliver solvent på kortere eller længere sigt

hvis det er usandsynligt, at kreditorerne ved indgåelse i den tvangsakkord, som skyldneren har foreslået, vil få mere favorable betingelser for betaling af deres krav, end hvis der var blevet indledt konkursbehandling, eller

hvis den insolvente skyldner misligholder de regler, der begrænser dennes virksomhed under tvangsakkordbehandlingen, eller er mere end 15 dage forsinket med betaling af minimumsbeløbet af medarbejderes løn eller med betaling af skatter og andre bidrag, som skyldneren skal medregne og udbetale sammen med medarbejdernes løn.

Alle kreditorer, der bliver påvirket af tvangsakkorden, kan anmode retten om at annullere den stadfæstede tvangsakkord, hvis den insolvente skyldner kan betale kreditorens krav til fulde. Et søgsmål for at fastlægge et omstødeligt krav skal anlægges senest seks måneder efter at fristen for betaling af kravet udløber, jf. den stadfæstede tvangsakkord. Alle kreditorer, der bliver påvirket af tvangsakkorden, kan anmode retten om at annullere den stadfæstede tvangsakkord, hvis den er kommet i stand på svigagtig vis. Et søgsmål for at fastlægge et omstødeligt krav skal anlægges senest to år efter den endelige afgørelse om stadfæstelse af tvangsakkorden.

Konkursbehandling

Kreditorudvalg

Under konkursbehandling har kreditorudvalget ret til at gennemse alt dokumentationsmateriale, som kuratoren i konkursbehandlingen er i besiddelse af, samt at gennemse det dokumentationsmateriale vedrørende behandlingen, som kuratoren har pligt til at opbevare. Ved konkursbehandling har kreditorudvalget lov til:

at tilkendegive sin mening om den konkursramte skyldners gennemførelse af nødvendige virksomhedsaktiviteter

at give sit samtykke til fortsættelse af den konkursramte skyldners virksomhedsaktiviteter

at tilkendegive sin mening om den plan for konkursbehandlingens gang, der foreslås af kurator

at tilkendegive sin mening om en afgørelse om at sælge ejendom

at give sit samtykke, hvis startprisen eller mindsteprisen ligger på under halvdelen af ejendommens værdi, baseret på realiseringsværdien

at tilkendegive sin mening om kurators vurdering af omkostningerne ved konkursbehandlingen og ændringer deri samt

at tilkendegive sin mening om afslutning af konkursbehandlingen.

Der sammensættes ikke et kreditorudvalg ved **forenklet tvangsakkordbehandling** og **forebyggende rekonstruktionsbehandling**.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Under konkursbehandling er kurator den konkursramte skyldners juridiske repræsentant og har dermed tilladelse til at råde over konkursboet og realisere det.

Kuratoren ved konkurs **råder over konkursboet**, navnlig ved at forpagte den konkursramte skyldners ejendom og ved at øge den konkursramte skyldners monetære aktiver. Kuratoren kan også indgå et retsligt eller udenretligt forlig, som kræver kreditorudvalgets udtalelse og domstolens samtykke. Efter indledning af konkursbehandlingen kan den konkursramte skyldners ejendom kun lejes ud eller forpagtes, hvis dette ikke forsinkes salget af ejendommen.

Der kan kun indgås en leje- eller forpagtningsskifte for en fastlagt periode, der ikke er længere end et år. Kuratoren kan med rettens samtykke opstille en fortrinsret til køb af den ejendom, der forpagtes, til fordel for forpagteren.

Med hensyn til investering af den konkursramte skyldners monetære aktiver er administratoren bundet ved lov. Monetære aktiver kan kun investeres i gældsinstrumenter udstedt af Republikken Slovenien eller et andet EU-medlemsland, den Europæiske Centralbank, Sloveniens bank eller en centralbank i et andet EU-medlemsland, eller i gældsinstrumenter (med undtagelse af underordnede sikkerheder) udstedt af en bank med hjemsted i Republikken Slovenien eller et kreditinstitut med sæde i et andet EU-medlemsland. Kontante bankindskud kan kun foretages i en bank med hjemsted i Republikken Slovenien eller med et kreditinstitut med hjemsted i et andet EU-medlemsland.

Inden for rammerne af **realisering** kan kurator sælge den konkursramte skyldners ejendom, søge sine fordringer fuldbyrdet og udføre enhver anden retshandel for at realisere sine ejendomsrettigheder. En kontrakt vedrørende salget af den konkursramte skyldners ejendom kan indgås gennem en offentlig auktion eller et bindende tilbud. Kun på ekstraordinær vis kan en kontrakt indgås på grundlag af direkte forhandlinger med en køber. Salget starter med en (første) domstolsafgørelse om salget. Domstolen afsiger en kendelse om salg på begæring fra kurator og på grundlag af en udtalelse fra kreditorudvalget. Hvis ejendom, hvori en separat kreditor har prioriteret afdragsrettighed (etableret tilbageholdelsesret), sælges, er udtalelse fra den separate kreditor også nødvendig. I kendelsen, hvor domstolen for første gang træffer beslutning om salg af bestemt ejendom, fastsætter domstolen endvidere:

1. salgsmetoden
2. startprisen ved en offentlig auktion eller minimumsprisen ved et bindende tilbud, samt
3. depositumsbeløbet.

Hvis en offentlig auktion eller indkaldelser af bud for salget af bestemt ejendom på grundlag af den første salgsafgørelse ikke er vellykket, kan domstolen i en senere salgsafgørelse:

1. enten:
 - igen træffe afgørelse om, at salget skal finde sted i form af en offentlig auktion eller et bindende tilbud, samt
 - fastsætte en lavere start- eller minimumspris end i den første afgørelse, eller
2. beslutte at fremsætte en ikke-bindende indkaldelse af bud på grundlag af direkte forhandlinger.

Domstolen fastsætter minimumsprisen i sager med accept af bindende tilbud på grundlag af ejendommens skatteværdi. I den første salgsafgørelse er minimumsprisen eventuelt ikke lavere end den halve værdi af ejendommen, som vurderet på grundlag af dens likvidationsværdi. I en senere salgsafgørelse kan domstolen fastsætte en start- eller minimumspris, som er lavere end den halve værdi af ejendommen, som vurderet på grundlag af dens likvidationsværdi, når kreditorudvalget eller en separat kreditor giver deres samtykke.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

I konkurssager skal kreditorer anmelde deres fordringer på den konkursramte skyldner, som er opstået inden åbning af konkurssagen, med undtagelse af dem, der i henhold til loven ikke kræver anmeldelse. En kreditor, der er ansvarlig for den konkursramte skyldners gæld ved at hæfte solidarisk som en meddebitor, kautionist eller håndpantsetter, skal i konkurssagen meddele sin regresfordring, der endnu ikke er opstået inden åbning af konkurssagen, i henhold til en udskudt betingelse, at kreditoren vil opnå regresfordring mod den konkursramte skyldner på grundlag af betaling af fordringen, som skal foretages efter åbning af konkurssagen. Hvor andre meddebitorer eller kautionister, der hæfter solidarisk, også er ansvarlige for opfyldelse af kreditorens fordring, foruden den konkursramte skyldner, kan også kreditoren meddele og søge at fastsætte det fulde beløb af fordringen i konkurssagen, til den er betalt fuldt ud i henhold til en afgørende betingelse, som realiseres, når kreditorens betaling bliver betalt af en anden meddebitor eller kautionist, der hæfter solidarisk. Hvor kreditoren går glip af fristen for meddelelse, ophører dennes fordring mod den konkursramte skyldner, og domstolen afviser den sene meddelelse om fordringen.

I konkurssager, **er det ikke nødvendigt at anmelde prioritetsfordringer** for betaling af løn og lønudligningstillæg for medarbejdere, hvis arbejde bliver unødvendigt som følge af konkurssagens åbning, for perioden fra konkurssagens åbning til meddelelsesperioden slutter, og fratrædelsesgodtgørelse til arbejdstagere, hvis ansættelseskontrakter blev opsagt af kurator, fordi deres arbejde blev overflødig som følge af konkurssagens åbning eller under denne sag. Visse fordringer, i forbindelse med beregning og betaling af skatter, anmeldes heller ikke.

Hvor en **fordring sikres af en separationsret**, skal kreditoren anmelde denne sikrede fordring i konkurssagen ved også at anmelde separationsretten. Hvis en ejendomsret tilhørende den konkursramte skyldner, i henhold til situationen ved konkurssagens åbning, er registreret for fast ejendom, og denne

ejendomsret er begrænset af et registreret prioritetslån eller maksimalt prioritetslån, hvis registrering var i kraft inden konkurssagens åbning, antages det, at prioritetslånet eller det maksimale prioritetslån og fordringen herunder er registreret i konkurssagen til tiden.

Kreditorer skal meddele deres **eksklusionsrettigheder**, som er opstået inden konkurssagens åbning, inden for tre måneder, efter forkyndelsen af konkursbehandlings indledning. Hvor en kreditor går glip af fristen for meddelelse af eksklusionsrettigheder, ophører den eksklusionsret ikke. Hvis kurator sælger ejendommen, som er genstand for en ikke-meddelt eksklusionsret, mister kreditoren, som har eksklusionsretten, denne eksklusionsret, men kan anmode om en betaling af penge, der er opnået fra salget af den ejendom, minus de omkostninger, der er påløbet under salget. Kreditoren, som har eksklusionsretten, har ikke ret til at kræve skadeserstatning. Kreditoren mister den eksklusive ret og retten til betaling af penge, hvis han eller hun ikke meddeler retten, til planen om den første generelle fordeling offentliggøres.

Den konkursramte skyldners gæld, som opstår efter konkurssagens åbning (med visse undtagelser), anses som **omkostninger, der er forbundet med sagen**. De er inddelt i:

- løbende omkostninger (for eksempel løn og anden godtgørelse til parter, der udfører tjenester, som er nødvendige for konkurssagen, herunder skatter og udgifter, der skal beregnes og betales af skyldneren sammen med disse betalinger, kurators omkostninger, omkostninger for el, vand, varme, telefon og andre omkostninger forbundet med brugen af forretningslokaler til konkurssagen, forsikringspræmier i forbindelse med at forsikre ejendommen i konkursboet, omkostninger i forbindelse med offentliggørelser, den konkursramte skyldners sagsomkostninger i forbindelse med anfægtelse af fordringer, omkostninger forbundet med revisor-, administrations- og andre tjenester, der er brug for i konkurssagen osv.), og
- lejlighedsvis omkostninger (betaling af kreditorernes fordringer, opstået i forbindelse med gennemførelsen af tvangsakkorder, betaling af gæld på grundlag af gensidigt misligholdte bilaterale kontrakter, betaling af gæld for at afslutte presserende retshandling og for at fortsætte virksomhedsdriften, omkostninger for ejendomsevaluering og andre handlinger vedrørende salget osv.).

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Ved at anmelde en fordring opnår kreditoren ret til at udføre processuelle handlinger i den primære insolvenssag. Fordringer skal meddeles inden for den foreskrevne frist. Kun krav, der er opstået inden åbning af insolvenssagen, anmeldes.

I **tvungne forligssager** finder meddelelse om og afhjæmning af fordringer især sted for at vurdere en kreditors processuelle legitimitet til at stemme ved et tvungen forlig. Fordringer skal indsendes inden for 30 dage efter den dag, hvor meddelelsen om sagens indledning blev offentliggjort på websiderne for Republikken Sloveniens agentur for offentlige retsprotokoller og tilknyttede tjenester (AJPES). Manglende eller sen meddelelse resulterer ikke i, at kreditoren mister selve fordringen, men det resulterer i, at han eller hun mister sin stemmeret.

I **konkurssager** er meddelelsen om og afhjæmningen af fordringer det grundlag, hvorpå fordelingen af konkursboet fastslås. I sådanne sager skal kreditorer meddele deres krav inden for tre måneder fra den dag, hvor meddelelsen om konkurssagens åbning blev offentliggjort på websiderne for AJPES.

Ved **personlig konkurs** mister kreditoren ikke fordringen, hvis den blev meddelt efter fristen, men kurator anbringer den på listen over yderligere fordringer. En kreditor, mod hvem en retssag, der anfægter den konkursramte skyldners retshandling, er blevet indgivet, skal inden for én måned fra den dag, hvor retssagen blev forkyndt, anmelde sin fordring i konkurssagen som en betinget fordring, der vil opstå, hvis retssagen bevilges ved en endelig afgørelse. En kreditor skal indgive sin fordring for skadeserstatning som følge af kurators opsigelse af et lejemål, en kontrakt eller en bilateralt misligholdt kontrakt inden for én måned efter at have modtaget en erklæring fra den konkursramte skyldner, hvori han eller hun udøver sin ret til at ophæve kontrakten.

En fordrings indhold

En anmeldelse om en fordring i insolvenssagen skal indeholde:

1. det beløb, der skal anerkendes som en fordring i sagen, og
2. en beskrivelse af de fakta, hvorfra fordringens antagelighed opstår, samt bevis derpå, herunder indgivet dokumentation.

En anmeldelse af en fordring i konkurssager skal også indeholde oplysninger om den bankkonto, hvortil betaling af fordringen skal ske. Hvor kreditoren har indledt en retssag eller anden sag inden konkurssagens åbning, skal han eller hun også inkludere oplysninger om den domstol eller anden kompetente myndighed, for hvilken sagen finder sted, samt sagens referencenummer.

En anmodning om verificering af en fordring skal indeholde:

1. beløbet på fordringens hoveddel
2. hvor kreditoren i insolvenssagen søger renter foruden hoveddelen: det kapitaliserede rentebeløb beregnet for perioden fra forfaldsdato til åbning af insolvenssagen; i tilfælde af kurators prioritetsfordringer: det beregnede, kapitaliserede rentebeløb
3. hvor kreditoren i insolvenssagen, foruden hoveddelen, søger udgifter påløbet i forbindelse med fuldbyrdelse af fordringen i retssagen eller anden sag, der er indledt inden åbning af insolvenssagen: beløbet af disse omkostninger
4. hvor kreditoren søger at fastslå, at fordringen er en prioritetsfordring: en udtrykkelig anmodning om, at fordringen anses som en prioritetsfordring efter fordeling, og
5. hvor kreditoren søger at fastslå, at fordringen er en betinget fordring: en udtrykkelig beskrivelse af de omstændigheder, hvis forekomst betyder realisation af en udskudt eller afgørende betingelse, hvortil fordringen relaterer.

I insolvenssager kan en kreditor indgive flere fordringer via en enkelt stævning.

Procedure til verificering af fordringer

Proceduren til verificering af fordringer har tre faser:

1. Kurators erklæring vedrørende indgivne fordringer:

Kurator fremsætter en erklæring vedrørende godkendelse eller anfægtelse af fordringer ved at udarbejde en *basisliste over verificerede fordringer (osnovni seznam preizkušnih terjatev)*. På listen anfører kurator for hver fordring, om den er godkendt eller anfægtet. Domstolen offentliggør listen på websider, der anvendes til offentliggørelser i insolvenssager. Kreditorer kan fremsætte indsigelser mod de meddelte fordringer på basislisten inden for 15 dage efter dens offentliggørelse ved at indgive en *indsigelse mod basislisten (ugovor proti osnovnem seznamu)*. Hvor kreditorens indsigelse er berettiget, skal kurator udstede en rettelse til basislisten.

2. Kreditors erklæring vedrørende andre kreditorers fordringer:

Enhver kreditor, som har meddelt sin fordring i sagen rettidigt, kan fremsætte indsigelser mod andre kreditorers fordringer ved at indgive en *indsigelse, der anfægter en fordring (ugovor o prerekanju terjatve)*. Kreditoren skal indgive indsigelsen, der anfægter en fordring i tvangsakkorder, inden for 15 dage og i konkurssager inden for én måned efter offentliggørelsen af basislisten over verificerede fordringer. I personlige konkurssager og tvungne forligssager kan en sådan indsigelse også indgives af den insolvente skyldner som en part til sagen. Kurator registrerer kreditorers og skyldners erklæringer vedrørende anfægtede fordringer på *suppleringslisten over verificerede fordringer (dopoljnjeni seznam preizkušnih terjatev)*. Alle fejl vedrørende manglende håndtering af en indgivet indsigelse hævdes i en indsigelse mod suppleringslisten.

3. Domstolens afgørelse for verificering af fordringer:

Domstolen tager stilling til verificering af fordringer med en *afgørelse for verificering af fordringer (sklep o preizkusu terjatev)*. På grund af denne afgørelse udarbejder kurator en endelig liste over verificerede fordringer (*končni seznam preizkušnih terjatev*), som domstolen offentliggør sammen med afgørelsen for verificering af fordringer.

I afgørelsen for verificering af fordringer tager domstolen stilling til indsigelser, til verificerede og anfægtede fordringer og til fordringer, der sandsynligvis vil blive påvist, samt til hvem der skal søge handling i andre sager (dvs. retssager) for at fastslå deres fordring. Fristen for indgivelse af retssagen er én måned.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Konkursboet er ejendom tilhørende den konkursramte skyldner, som realiseres for at dække sagsomkostningerne og for at betale kreditorernes fordringer. Loven differentierer mellem "konkursbo" og "særligt konkursbo". Særligt konkursbo er ejendom, som er genstand for en separationsret eller monetære aktiver erhvervet ved realisation af den ejendom. For al ejendom, der er genstand for en separationsret, er det nødvendigt at fastslå et separat konkursbo og at administrere denne ejendom separat fra den ejendom, der er en del af det generelle konkursbo, samt ejendom, der tilhører andre særlige konkursboer. Den realiserede del af et konkursbo er disponibelt bo og beregnet til at betale kreditorernes fordringer. Det generelle, disponible bo er de monetære aktiver genereret ved at realisere det generelle konkursbo, minus konkurssagens omkostninger. Det særlige, disponible bo er de monetære aktiver genereret ved at realisere det særlige konkursbo, minus den realisations omkostninger.

I forbindelse med prioritetsbetaling i konkurssagen bliver kreditorernes fordringer, der er opstået inden åbning af sagen, klassificeret som følger:

Sikrede fordringer, hvor betaling sikres i form af en separationsret, der omfatter retten til prioritetsbetaling af fordringen fra specifik ejendom, og Ikke-sikrede fordringer, hvoriblandt prioritetsfordringer bliver betalt først, dernæst almindelige fordringer efterfulgt af efterstillede fordringer og endelig selskabsrettigheder.

Sikrede fordringer er fordringer, hvor betaling sikres i form af en separationsret. En separationsret er enhver ret, der omfatter retten til en prioritetsbetaling af fordringen fra specifik ejendom. Den mest almindelige separationsret er en tilbageholdelsesret. I konkurssager betales sikrede fordringer som en prioritet med penge erhvervet via salg af ejendommen, som var genstand for separationsretten.

Ikke-sikrede fordringer er fordringer, der ikke er sikret af en separationsret. Disse fordringer er underordnede i forhold til tilbagebetaling af sikrede fordringer med hensyn til betaling fra den ejendom, der var genstand for separationsretten. Betalinger fra den tilbageværende ejendom betales i følgende rækkefølge, (1) prioritetsfordringer, (2) almindelige fordringer og (3) eventuelle efterstillede fordringer.

Prioritetsfordringer er de (ikke-sikrede) fordringer, som ved lov skal betales som en prioritet inden betaling af almindelige (ikke-sikrede) fordringer (for eksempel løn og lønudligningstillæg for de sidste seks måneder inden indledning af insolvenssagen, fratrædelsesgodtgørelse til arbejdstagere, ubetalte bidrag osv.). Når konkurssagen starter, fordi en tvungen forligssag ikke var vellykket, har fordringer, der opstod under den tvungne forligssag, absolut prioritet og betales inden betaling af prioritetsfordringer;

almindelige fordringer er ikke-sikrede fordringer, der hverken er prioritetsfordringer eller efterstillede fordringer;

efterstillede fordringer er ikke-sikrede fordringer, som kun betales efter betaling af alle ikke-sikrede fordringer mod skyldner på grundlag af et retsforhold mellem skyldner og kreditor, hvis skyldner bliver insolvent. Ved tvangsakkord kan efterstillede fordringer blive konverteret til en ejerandel. Hvis de ikke overføres som et naturaliebidrag, betyder en godkendt tvangsakkord, at de ophører.

Selskabsrettigheder, aktier eller forretningsandele har ikke en forpligtende rets egenskaber (retsnatur) og giver aktionærer eller andelshavere ret til en forholdsmæssig del af den tilbageværende del af konkursboet.

Inden betalinger foretages til kreditorer, ekskluderes det beløb, der er nødvendigt til at betale konkurssagens omkostninger, fra konkursboet (disponibelt bo). Kreditorer betales i følgende rækkefølge: separationskreditorer, hvis fordring er sikret af en separationsret (for eksempel et realkreditlån), er de første, som modtager betaling fra den ejendom, der var genstand for sikkerheden (særligt disponibelt bo). Kreditorer for fordringer i henhold til kontrakter eller andre retshandler, der blev afsluttet af den konkursramte skyldner inden for perioden fra indledning af forhandlingerne om tvangsakkord til indledning af konkurssagen, i henhold til reglerne for begrænsning af virksomheder i tvungne forligssager anført i loven, bliver betalt først fra det generelle disponible bo. Derefter bliver kreditorer med privilegerede fordringer (arbejdstagere) betalt og endelig andre kreditorer - kreditorer for ikke-sikrede, almindelige fordringer og kreditorer for efterstillede fordringer. Eventuelle restdele fra realiseret ejendom fordeles blandt aktionærerne.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Tvangsakkordbehandling

En tvangsakkord, som vedtages med en kreditorafstemning, skal også bekræftes af en domstol. I en afgørelse vedrørende bekræftelse af en tvangsakkord, skal domstolen:

1. afgøre, om den bekræfter det tvungne forlig eller ej
2. fastslå indholdet i det bekræftede forlig ved at anføre:
 - betalingsprocenten for kreditorernes fordringer;
 - frister for betaling heraf, og
 - renten på kreditorernes fordringer i perioden fra åbning af den tvungne forligssag til udløbet af fristen for deres betaling
3. beslutte, hvilke fordringer der er blevet verificeret i den tvungne forligssag, og
4. beordre skyldneren til at betale kreditorernes fordringer, som verificeret i den tvungne forligssag, i forholdene, inden for fristerne og til de renter, der er anført i det bekræftede, tvungne forlig.

Reglen om absolut prioritet er gældende i sagen. Gennemførelsen af økonomisk omstrukturering af skyldners forretning i den tvungne forligssag betyder, at skyldners aktionærer kun kan tilbageholde den del af skyldners aktiekapital, der svarer til restdelen af skyldners ejendom, som de ville have modtaget, hvis en konkurssag blev åbnet mod skyldneren

kreditorer skal gives gunstigere betingelser for betalingen af deres fordringer, end hvis en konkurssag var blevet indledt mod skyldneren, idet der tages hensyn til prioritetsrækkefølgen og andre regler for betaling af prioritetsfordringer, almindelige og efterstillede fordringer samt sikrede fordringer i konkurssager, og

driften af skyldners forretning eller den levedygtige del heraf fortsætter.

Økonomisk omstrukturering foretages ved at skyldner beder kreditorer om at indvillige i at få deres almindelige fordringer reduceret eller deres betaling udskudt. Skyldner skal tilbyde alle kreditorer en lige stor betalingsprocent af deres almindelige fordringer, samme frister for deres betaling og samme rente fra tidspunktet for indledningen af forhandlingerne om tvangsakkord, til fristen for deres betaling udløber. Hvor skyldner er et kapitalselskab, kan skyldner bede kreditorer om at vælge enten:

at acceptere en reduktion og en udskydelse af forfaldsdatoen for vedkommendes almindelige fordringer, eller

at fordringerne overføres til skyldner som et naturaliebidrag på grundlag af en aktiekapitalstigning for skyldneren (*ombytning af gæld til aktier*).

Et tvunget forlig påvirker ikke prioritetsfordringer eller ekskluderede rettigheder. Efterstillede fordringer ophører. Sikrede fordringer kan kun omstruktureres frivilligt i et tvunget forlig. I **tvungne forligssager vedrørende store, mellemstore eller små virksomheder** kan sikrede fordringer blive omstruktureret ved at

udskyde forfaldsdatoen eller sænke renten, så en beslutning med et flertal på 75 % også er gældende for de kreditorer, der har en separationsret, og som ikke stemmer for tvangsakkorden. I disse sager er en eksklusion af en levedygtig del af skyldnerens forretning for en anden virksomhed (*spin-off*) mulig som en foranstaltning for økonomisk omstrukturering. Det er også tilladt at omstrukturere separationsrettigheder til en fælles separationsret (dette kræver et flertal på 85 %).

Konkurssager mod en juridisk person

Konkurssager gennemføres med det formål at realisere konkursboet og betale kreditorerne. Som en generel regel kan en kontrakt vedrørende salget af den konkursramte skyldners ejendom indgås i form af en offentlig auktion eller et bindende tilbud. En offentlig auktion kan arrangeres ved at forhøje eller nedsætte startprisen. I konkurssager kan en virksomheds forretning eller aktivitet tilbageholdes ved at sælge virksomheden på en offentlig auktion som en forretningsenhed eller ved at sælge dens levedygtige dele (*salg af en forretning som en igangværende virksomhed*).

Inden betalinger foretages til kreditorer, udelukkes det beløb, der er nødvendigt til at betale konkursagens omkostninger, fra konkursboet. Kreditorer bliver betalt i følgende rækkefølge: separationskreditorer, hvis fordring blev sikret af en separationsret (for eksempel et realkreditlån), bliver betalt først fra den ejendom, der var genstand for sikkerheden; dernæst kreditorer for fordringer i henhold til kontrakter eller andre retshandler, der blev afsluttet af den konkursramte skyldner i perioden fra åbning af den tvungne forligssag til åbning af konkurssagen, bliver betalt i overensstemmelse med reglerne for begrænsning af virksomhed i tvungne forligssager som anført ved lov; dernæst bliver kreditorer med privilegerede fordringer (arbejdstagere) betalt og så andre kreditorer — kreditorer for ikke-sikrede, almindelige fordringer og kreditorer for efterstillede fordringer. Eventuelle restdele fra den realiserede ejendom fordeles blandt aktionærerne.

Personlig konkurs

Ligesom i konkurssager vedrørende juridiske enheder forestås personlige konkurssager for forholdsmæssig og samtidig betaling af alle kreditorfordringer. Derfor bliver kreditorer betalt fra skyldnerens ejendom, forholdsmæssigt og samtidigt. Konkursboet omfatter al ejendom tilhørende den overforgældede person ved åbningen af konkurssagen, medmindre den er ekskluderet fra fuldbyrdelse i henhold til bestemmelserne i loven om civil fuldbyrdelse og sikkerhed (*Zakon o izvršbi in zavarovanju*). Da en fysisk person, i modsætning til en juridisk person, ikke ophører med at eksistere ved konkursagens udgang, ophører kreditorers fordringer, som ikke blev betalt i konkurssagen, ikke. I modsætning til kreditorernes fordringer i en juridisk enheds konkurssag ophører fuldbyrdelsen af fordringer i en personlig konkurssag ikke efter konkurssagens afslutning. En afgørelse vedrørende afslutning af en personlig konkurssag, der omfatter en liste over ubetalte, godkendte fordringer, er en måde, hvorpå ubetalte kreditorer kan søge fuldbyrdelse af disse fordringer. For at blive fritaget fra sine forpligtelser får den konkursramte skyldner mulighed for at fremsætte en anmodning inden afgørelsen om afslutningen af en konkurssag udstedes, hvori han eller hun anmoder om friholdelse fra sine forpligtelser, der er opstået inden åbningen af den personlige konkurssag, og som ikke vil blive betalt i henhold til denne sag. Hvor den konkursramte skyldner indgiver en petition om fritagelse fra sine forpligtelser, og hvor sagen om friholdelse fra forpligtelser efter den fuldførte verificeringsperiode er blevet løst, vil den del af hans forpligtelser, som ellers kunne fuldbyrdes på grundlaget af en afgørelse om afslutning af konkurssagen, blive frafaldet, og efterfølgende vil kreditorernes ret til at fuldbyrde den i domstolen ophøre.

Selv hvor friholdelse fra forpligtelser er til fordel for skyldneren, påvirker fritagelsen ikke følgende typer skyldnerforpligtelser:

1. Arbejdstageres prioritetsrettigheder
2. Fordringer mod den konkursramte skyldner baseret på lovbeholdet underhold, erstatning for skader, der opstår fra en reducere af grundlæggende aktiviteter eller nedsat eller mistet arbejdsevne samt godtgørelse for mistet underhold, hvis den underholdspligtige er afgået ved døden
3. Fordringer for monetære straffe eller inddrivelse af en økonomisk fordel opnået ved en strafbar handling afsagt i straffesagen
4. Fordringer i henhold til en betinget dom, der er betinget af tilbageførsel af en økonomisk fordel opnået ved en strafbar handling eller oprejsning for skader forårsaget af en strafbar handling
5. Fordringer for bøder eller inddrivelse af en økonomisk fordel opnået ved en mindre lovovertrædelse afsagt i sager for mindre lovovertrædelser
6. Fordringer for inddrivelse af ulovligt erhvervet ejendom, og
7. Fordringer for bestemmelsen om oprejsning for skader forårsaget bevidst eller gennem grov uagtsomhed.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Tvungne forligssager afsluttes af en endelig domsafgørelse, der bekræfter tvangsakkorden.

Enhver kreditor, hvis fordring berøres af en tvangsakkord, kan anmode domstolen om annullering af den bekræftede tvangsakkord, hvor den insolvente skyldner kan betale en stor del af eller alle sådanne kreditorers almindelige fordringer. En retssag, der søger en anfægtelig fordring, skal indgives inden for seks måneder efter, fristen for betaling af en sådan fordring udløber, som fremsat i det bekræftede, tvungne forlig.

Enhver kreditor berørt af en bekræftet tvangsakkord kan anmode domstolen om annullering af det bekræftede, tvungne forlig, når det opnås på svigagtig vis. En retssag til fastlæggelse af en anfægtelig fordring skal indgives inden for to år efter, en afgørelse vedrørende bekræftelse af tvangsakkorden er blevet endelig.

Den domstol, der udstedte afgørelsen vedrørende bekræftelse af en tvangsakkord, er kompetent til at afgøre retssagen.

I en afgørelse, hvor en domstol annullerer det bekræftede, tvungne forlig, kan domstolen beordre skyldneren til at betale alle ubetalte dele af fordringer, som blev påvirket af det bekræftede, tvungne forlig, inden for en periode fastsat af domstolen, som ikke kan være mere end ét år efter, beslutningen bliver endelig.

Afslutning af konkurssager mod en juridisk person

Konkurssager mod en juridisk person er afsluttet efter en afgørelse vedrørende afslutningen af konkurssagen. Domstolen udsteder denne afgørelse på grundlag af kuratorens endelige rapport, som udarbejdes, når kuratoren har fuldført alle handlinger fremsat ved lov og på grundlag af kreditorudvalgets udtalelse. Kurator skal indgive en endelig rapport til domstolen inden for én måned efter fuldbyrdelse af den endelige fordeling.

Hvis den konkursramte skyldner er i besiddelse af ejendom, efter en domstol har udstedt en afgørelse vedrørende konkurssagens afslutning, kan konkurssagen mod skyldneren indledes for den ejendom, der blev fundet senere, efter anmodning fra en kreditor, som var berettiget til at udføre processuelle handlinger i konkurssagen mod skyldneren, og hvis berettigelse til at deltage ikke ophørte inden konkurssagens afslutning eller efter anmodning fra en af den konkursramte skyldners aktionærer.

Afslutning af personlig konkurs

Personlig konkurs er lukket efter en afgørelse vedrørende afslutning af konkurssagen.

Hvis **friholdelse fra forpligtelser er blevet bevilget** en skyldner i en personlig konkurs, kan enhver kreditor, hvis fordring er påvirket af den endelige afgørelse om friholdelse fra forpligtelser, bede domstolen om at annullere friholdelsen fra forpligtelser, der var genstand for afgørelsen, når skyldneren, der opnåede afgørelsen om friholdelse fra forpligtelser ved at skjule eller fejlagtigt fremsætte oplysninger om sin ejendom eller gennem anden svig. En retssag skal indgives inden for tre år efter, afgørelsen om friholdelse fra forpligtelser bliver endelig (artikel 411 i ZFPPIPP). Kreditorer, som — efter afgørelse om friholdelse fra forpligtelser blev endelig — finder ejendom tilhørende skyldneren, der var i skyldnerens besiddelse, inden fritagelsen fra forpligtelser blev bevilget (og skjult), kan også søge annullering af friholdelsen fra forpligtelser ved at anmode om indledning af en konkurssag mod sådan ejendom. I dette tilfælde behøver retssagen om annullering af friholdelsen fra forpligtelser ikke at blive bragt for domstolen inden for fristen på tre år.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Alle kreditorer skal stå for deres egne omkostninger forbundet med deltagelse i **insolvenssager**.

I **tvangsakkorder, der blev åbnet på begæring fra skyldneren** hæfter skyldneren for sagsomkostningerne og alle andre udgifter.

I **tvangsakkorder mod store, mellemstore eller små virksomheder, der blev indledt på begæring fra kreditorer**, betales de indledende sagsomkostninger af andrageren i sagen. I denne sag står andrageren også for omkostningerne til kuratorens gebyrer. Skyldneren, mod hvem sagen rejstes, hæfter for omkostningerne pådraget for følgende betalinger:

- i henhold til kontrakter, der afsluttes med kvalificerede rets- og finansrådgivere vedrørende rets- og finanstjenester, som er nødvendige til at udarbejde rapporten om skyldnerens økonomiske situation og aktiviteter, planen for økonomisk omstrukturering og andre dokumenter, der skal indsendes som en del af forslaget om tvunget forlig;
- i henhold til en kontrakt med en revisor vedrørende revision af rapporten om skyldnerens økonomiske situation og aktiviteter, og
- i henhold til en kontrakt med en autoriseret valuar om vurdering af planen for økonomisk rekonstruktion.

I **konkurssager** opkræves sagsomkostninger og udgifter under sagen til konkursboet, inden fordringer betales fra det disponible bo. Hvor en begæring om indledning af en konkurssag indgives af en kreditor, skal kreditoren betale et depositum til dækning af de indledende omkostninger for konkurssagen, mens han eller hun bevarer retten til at inddrive det forskud, der er betalt i overensstemmelse med reglerne for betaling af omkostningerne for konkurssagen.

I **forebyggende rekonstruktionssager** skal skyldner tilbagebetale sin forholdsmæssige del af omkostningerne til de kreditorer, der deltog i sagen, der i overensstemmelse med generelt fastsatte forretningsmetoder som regel dækkes af skyldneren. Skyldner og kreditorer aftaler inddrivelse af disse omkostninger i aftalen om økonomisk rekonstruktion.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Betingelser for ugyldighed

Kreditorer og kurator har ret til at anfægte en skyldners retshandler. En retssag indledes eller en indsigelse indgives mod den person, til hvis fordel den ugyldige handling blev begået.

Alle retshandler kan anfægtes (herunder udeladelser), der resulterer i, at konkurskreditorer modtager uens eller reduceret betaling eller i, at en bestemt kreditor sættes i en gunstigere position (der giver kreditorer fordel, hvortil der henvises som det **objektive element ved ugyldighed**). Ved anfægtelse skal andrager bevise, at den part, som havde fordel af den anfægtelige handling, kendte til, eller burde have kendt til skyldnerens dårlige økonomiske forhold (det **subjektive element ved ugyldighed**). Loven foreskriver retsformodninger, når den forudsætter, at dette forhold er opfyldt, og siger, hvor det ikke er muligt at anfægte retshandler. Loven foreskriver endvidere indholdet i stævningen og metoden til at søge ugyldighed i detaljer.

Periode, hvor anfægtelige handlinger kan begås

Retshandler, der kan anfægtes i konkurssager, er dem, der er begået i perioden fra det sidste år inden indgivelsen af en begæring om indledning af en konkursbehandling til indledningen af konkursbehandlingen. En ubetalt retshandel (eller retshandler af uforholdsmæssigt lav modværdi) kan anfægtes, når den er blevet begået i perioden, der starter 36 måneder inden indgivelsen af begæringen om indledning af en konkursbehandling og slutter efter åbning af konkurssagen. En retssag angående ugyldighed skal indgives inden for 12 måneder efter, en afgørelse om åbning af en konkurssag bliver endelig.

Hvilke handlinger kan ikke anfægtes

Det er ikke muligt at anfægte retshandler, der foretages af den konkursramte skyldner under forhandlinger om tvangsakkord i overensstemmelse med retsregler, der er gældende for udførelsen af en skyldners forretning i sagen; retshandler, der foretages af den konkursramte skyldner for at betale kreditorfordringer forholdsmæssigt, inden for de frister og med de renter, der er anført i en bekræftet tvangsakkord, samt betalinger af vekslers eller checks, hvis modparten skulle modtage en betaling, for at den konkursramte skyldner ikke mister retten til inddrivelse fra en anden person, der er forpligtet i henhold til vekslen eller checken.

Retshandler, der foretages af skyldneren for at betale kreditorfordringer eller for at udføre andre forpligtelser i overensstemmelse med en bekræftet aftale om økonomisk omstrukturering, kan heller ikke anfægtes.

Særlige karakteristika ved personlig konkurs

Ugyldighedsperioden for ubetalte retshandler og for retshandler, der foretages af den konkursramte skyldner til fordel for en tæt tilknyttet person, er fem år ved personlig konkurs. Denne regel omfatter kontrakter med tæt tilknyttede fysiske personer samt juridiske personer, der er tilknyttet den konkursramte skyldner, eller tæt tilknyttede fysiske personer. Disse er juridiske personer, hvor en konkursramt skyldner eller personer, som skyldneren er nært tilknyttet, individuelt eller sammen ejer mindst en andel på 25 % i indskudt kapital eller har en andel på 25 % af stemmerettighederne, eller retten til at beskikke eller tilbagekalde personer bemyndiget til at repræsentere den juridiske person, eller disse personer er bemyndiget til at repræsentere den juridiske person eller til fordel for virksomheder, der er tilknyttet dem.

Sidste opdatering: 23/05/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Slovakiet

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

I Slovakiet kan en skyldner være genstand for alle former for insolvensbehandling.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Betingelserne for at indlede de forskellige former for insolvensbehandling er følgende:

Betingelser for afsigelse af konkursdekret:

Konkursbehandlingen er opdelt i to faser. Den første fase indledes med indgivelsen af konkursbegæringen og varer indtil afsigelsen af konkursdekretet. Den anden fase indledes med indledningen af konkursbehandlingen og varer indtil afslutningen af konkursbehandlingen.

Betingelserne i den første fase er, at der skal være en person, som har bemyndigelse til at indgive en konkursbegæring (hvis konkursbehandlingen indledes på grundlag af en begæring), på grundlag af hvilken det med rimelighed kan antages, at skyldneren er gået konkurs, og der skal betales et forskud til retten.

Betingelserne i den anden fase (dvs. afsigelsen af konkursdekretet) er, at der er flere kreditorer, at skyldner er gået konkurs som følge af overdreven gældsætning eller insolvens, og at der er de nødvendige aktiver til dækning af omkostningerne ved konkursbehandlingen.

Person, der har bemyndigelse til at indgive begæringen: Konkursbehandlingen kan indledes på grundlag af en begæring eller ex officio. Konkursbegæringen kan indgives af skyldneren, kreditor, likvidator eller en anden person som fastsat i loven. Proceduren med henblik på afsigelse af et konkursdekret indledes ex officio, navnlig når rekonstruktionsbehandlingen har været forgæves og derfor omdannes til en konkursbehandling. I så fald afsiger retten kendelse om indledning af konkursbehandlingen og afsigelse af konkursdekretet.

Begæringen skal opfylde generelle og specifikke formaliteter. De specifikke formaliteter afhænger af den person, der indgiver begæringen. Hvis den indgives af kreditor, skal den indeholde de faktiske omstændigheder, der dokumenterer skyldnerens insolvens. Hvis den indgives af skyldneren, formodes skyldner at være gået konkurs (enten på grund af insolvens eller overdreven gældsætning), og begæringen skal indeholde en liste over skyldnerens aktiver, forpligtelser, "nærtstående parter" og i givet fald de seneste regnskaber.

Forskud – den person, der indgiver begæringen, skal overføre et forskud til rettens konto inden indgivelsen af begæringen.

Konkurs – skyldneren er gået konkurs, hvis skyldneren er forgældet eller insolvent. En skyldner er forgældet, hvis skyldneren er forpligtet til at føre regnskab efter særlige forskrifter (lov nr. 431/2002), hvis skyldneren har flere kreditorer, og hvis den samlede gæld overstiger værdien af aktiverne. En skyldner, som er en juridisk person, er insolvent, når vedkommende er mere end 30 dage forsinket med betalingen af mindst to økonomiske forpligtelser over for flere kreditorer. En skyldner, som er en fysisk person, er insolvent, når skyldneren har misligholdt mindst én økonomisk forpligtelse i 180 dage efter forfaldsdato. Tilstrækkelige aktiver – hvis der er tvivl om, hvorvidt aktiverne er tilstrækkelige til at dække omkostningerne ved konkursbehandlingen, udpeger retten en midlertidig insolvensbehandler, der skal undersøge sagen.

Betingelser for indledning af **rekonstruktionsbehandling**:

Rekonstruktionsbehandlingen er i lighed med konkursbehandlingen opdelt i to faser. I den første fase (indledningen af rekonstruktionsbehandlingen) undersøger retten, om betingelserne for rekonstruktionen er opfyldt. Denne fase i rekonstruktionsbehandlingen indledes ved, at en bemyndiget person (skyldner eller kreditor) indgiver en begæring ledsaget af en sagkyndig erklæring, i hvilken insolvensbehandleren har anbefalet en rekonstruktion af skyldneren. Den anden fase indledes med en godkendelse af rekonstruktionsbehandlingen: Skyldneren udarbejder og forhandler sin rekonstruktionsplan under insolvensbehandlerens og rettens tilsyn og i samarbejde med kreditorerne og får retten til at godkende og attestere planen.

Skyldneren har ret til at indgive en begæring om rekonstruktion, når skyldneren har anmodet en insolvensbehandler om at udarbejde en sagkyndig erklæring, og når insolvensbehandleren i en sagkyndig erklæring, der er dateret for mindre end 30 dage siden, har anbefalet en rekonstruktion.

Kreditor har ret til at indgive en begæring om rekonstruktion, når kreditoren har anmodet en insolvensbehandler om at udarbejde en sagkyndig erklæring, og når insolvensbehandleren i en sagkyndig erklæring, der er dateret for mindre end 30 dage siden, har anbefalet en rekonstruktion af skyldneren, som accepterer indgivelsen af begæringen.

Betingelser for **indledning af gældssanering**:

Betingelserne for indledning af gældssanering: Skyldneren er en fysisk person (erhvervsdrivende eller forbruger), konkursbehandlingen er blevet afsluttet, og skyldneren har begæret gældssanering og opfyldt alle sine forpligtelser under gældssaneringen. Skyldneren har imidlertid ikke ret til at begære gældssanering, hvis konkursbehandlingen er blevet afsluttet, fordi skyldners aktiver ikke var tilstrækkelige til at dække kravene i boet, skyldneren er og har erklæret sig insolvent, skyldneren har været omfattet af gældssanering inden for de sidste ti år, der er indledt en fuldbyrdesprocedure eller en tilsvarende procedure mod skyldneren, og skyldneren har fået frihedsstraf.

Begæringen kan indgives ved indgivelsen af konkursbegæringen, eventuelt under konkursbehandlingen og frem til afslutningen heraf. Begæringen indgives af skyldneren, som dog skal repræsenteres af centret for retshjælp (*Centrum právnej pomoci*), og den kan kun indgives elektronisk.

Skyldneren frigøres fra sin gæld ved konkursdekret afsagt af retten (gældssanering ved konkurs) eller ved kendelse om udfærdigelse af en tilbagebetalingsplan (gældssanering ved tilbagebetaling i afdrag). I forbindelse med gældssanering kræves ingen yderligere afgørelser.

Opfyldelse af forpligtelser – Retten godkender gældssaneringen af skyldner, når den har fastslået, at skyldneren har opfyldt alle sine forpligtelser som fastsat i loven under konkursbehandlingen, og hvis dette ikke er tilfældet, afviser retten skyldnerens begæring om gældssanering. Redelig hensigt – Det antages, at skyldneren har redelige hensigter. Dette kan anfægtes ved at anlægge et "klassisk" civilt søgsmål, men ikke under gældssaneringen.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Følgende aktiver indgår i insolvensboet:

den insolvente skyldners aktiver ved afsigelsen af konkursdekretet

de aktiver, som skyldneren har erhvervet under konkursbehandlingen

de aktiver, der er stillet som sikkerhed for den insolvente skyldners forpligtelser

de øvrige aktiver, hvis det er fastsat i loven.

Insolvensboet består af aktiverne i konkursboet og er opdelt i et generelt konkursbo og de sikrede kreditorers særskilte konkursboer.

Aktiver, der ikke kan gøres til genstand for fuldbyrdelse eller udlæg, en sikkerhedsstillelse i forbindelse med toldklarering, en afgiftsmæssig sikkerhedsstillelse eller aktiver, der ikke kan gøres til genstand for konkursbehandling i overensstemmelse med særlige forskrifter, indgår ikke i insolvensboet. Den insolvente skyldners indtægter indgår i boet, i det omfang de kan gøres til genstand for fuldbyrdelse eller udlæg. Den del af nettolønnen, som ellers ville kunne fradrages for at fyldestgøre privilegerede krav, indgår kun i boet, i det omfang det krav, der fyldestgøres, er et krav i boet.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Parternes rolle i forbindelse med de forskellige typer procedure:

• Skyldnerens generelle forpligtelser:

o Skyldneren er forpligtet til at undgå konkurs. Hvis skyldneren risikerer at gå konkurs, er skyldneren forpligtet til straks at træffe passende og forholdsmæssige foranstaltninger for at undgå konkurs. Indgivelsen af en begæring om rekonstruktion fritager ikke skyldneren for forpligtelsen til også at indgive en konkursbegæring (hvis rekonstruktionsbehandlingen godkendes, vil konkursbehandlingen blive udsat).

Parternes rolle i forbindelse med **konkursbehandling**:

• Insolvensbehandler:

o Under konkursbehandlingen forvalter insolvensbehandleren navnlig insolvensboet, realiserer insolvensboet og fyldestgør skyldnerens kreditorer gennem udlodning af proventet ved realisering af insolvensboet.

o Skyldnerens ret til at råde over aktiverne i insolvensboet og retten til at handle på vegne af den insolvente skyldner i sager vedrørende disse aktiver overdrages ved afsigelsen af konkursdekretet til insolvensbehandleren, som herefter handler på vegne af den insolvente skyldner og i dennes sted.

Parternes rolle i forbindelse med **rekonstruktionsbehandling**:

• Insolvensbehandler:

o Insolvensbehandlerens hovedopgave er at udfærdige en rekonstruktionsplan i samarbejde med skyldneren og kreditorerne.

o Insolvensbehandleren undersøger de anmeldte krav og vurderer og anfægter dem.

o Insolvensbehandleren fører tilsyn med skyldneren, bl.a. ved at godkende skyldnerens retshandler som anført i kendelsen om godkendelse af rekonstruktionen.

• Skyldner:

• Skyldneren skal udføre de opgaver, der er fastsat i rekonstruktionsplanen.

• Skyldneren har ligeledes ret til at anmode insolvensbehandleren om at anfægte det anmeldte krav.

- Skyldneren handler i eget navn og på egne vegne.

Parternes rolle i forbindelse med **gældssanering (begge typer)**:

- Skyldner:

- o Ved godkendelsen af gældssaneringen indledes en prøveperiode på tre år, hvor skyldneren ved årets udgang er forpligtet til at give insolvensbehandleren et fast beløb som fastsat af retten, dog højst 70 % af skyldnerens samlede nettoindkomst det foregående prøveår. Efter fradrag af sit vederlag fordeles insolvensbehandleren de likvide midler forholds-mæssigt mellem skyldnerens kreditorer i overensstemmelse med kendelsen om den endelige udlodning.
- o I prøveperioden skal skyldneren gøre en rimelig indsats for at opnå lønnet beskæftigelse eller starte en ny virksomhed og give insolvensbehandleren alle de oplysninger, som denne anmoder om, navnlig oplysninger om indtægter og udgifter og om ændring af bopæl, arbejdssted eller hjemsted.
- o Skyldnerens retshandler i prøveperioden skal godkendes skriftligt af insolvensbehandleren som fastsat i rettens kendelse om godkendelse af gældssaneringen.
- o Skyldneren, repræsenteret ved centret for retshjælp (*Centrum právnej pomoci*), indgiver en begæring sammen med sit curriculum vitae, listen over nærtstående parter, sine nuværende og tidligere aktiver, listen over kreditorer, erklærer sig insolvent og dokumenterer den igangværende fuldbyrdelsesprocedure.
- o Skyldneren skal acceptere, at retten til at råde over aktiverne er overdraget til insolvensbehandleren under gældssaneringen.

- Insolvensbehandler:

- o Insolvensbehandleren udarbejder en fortegnelse over de aktiver, der indgår i insolvensboet, og har ret til at råde over disse (aktiverne i insolvensboet).
- o Insolvensbehandleren ophæver visse aftaler.
- o Insolvensbehandleren realiserer insolvensboet, betaler omkostningerne ved konkursbehandlingen og stiller forslag til og forestår udlodningen af provent ved realisering af insolvensboet.
- o Ved tilbagebetaling i afdrag udfærdiger insolvensbehandleren en tilbagebetalingsplan og forelægger den for retten til godkendelse.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

I forbindelse med konkurs: Krav mod skyldneren, der er opstået efter afsigelsen af konkursdekretet, kan ikke modregnes i krav mod skyldneren, der er opstået før afsigelsen af konkursdekretet. Det samme gælder for betingede krav, der anmeldes under konkursbehandlingen. Krav, der ikke er anmeldt som foreskrevet i loven, anmeldte krav, der er erhvervet ved overførsel eller overdragelse efter afsigelsen af konkursdekretet, og krav, der er erhvervet ved en retshandel, der kan anfægtes, kan ikke modregnes i den insolvente skyldners krav. Krav, der er knyttet til ansvaret for manglende indgivelse af konkursbegæring på skyldnerens vegne, kan ikke modregnes. Dette udelukker ikke modregning af andre krav.

I forbindelse med rekonstruktion: De civile retlige regler finder anvendelse uden ændringer.

I forbindelse med gældssanering ved konkurs: Krav, der er opstået efter afsigelsen af konkursdekretet, kan ikke modregnes i skyldnerens gensidige krav, der er opstået før afsigelsen af konkursdekretet. Krav, der er opstået før afsigelsen af konkursdekretet, kan ikke modregnes i skyldnerens gensidige krav, der er opstået efter afsigelsen af konkursdekretet. Dette udelukker ikke modregning af andre krav.

I forbindelse med gældssanering ved tilbagebetaling i afdrag: De civile retlige regler finder anvendelse uden ændringer.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

I forbindelse med konkurs: Hvis skyldneren har indgået en gensidigt forpligtende aftale inden afsigelsen af konkursdekretet og allerede har opfyldt den, og den anden part i aftalen endnu ikke eller kun delvis har opfyldt aftalen ved afsigelsen af konkursdekretet, kan insolvensbehandleren kræve, at aftalen opfyldes, eller ophæve den. Hvis den anden part i aftalen allerede delvis har opfyldt den gensidigt forpligtende aftale, kan insolvensbehandleren kun ophæve de aftalemæssige forpligtelser, som den anden part i aftalen endnu ikke har opfyldt.

Hvis den insolvente skyldner har indgået en gensidigt forpligtende aftale inden afsigelsen af konkursdekretet, som allerede er blevet opfyldt af den anden part i aftalen, og den insolvente skyldner endnu ikke eller kun delvis har opfyldt aftalen ved afsigelsen af konkursdekretet, kan den anden part i aftalen ophæve de aftalemæssige forpligtelser, som den insolvente skyldner ikke har opfyldt. Medkontrahentens rettigheder i forbindelse med ophævelsen af aftalen kan imidlertid kun gøres gældende ved konkurs ved at anmelde kravet som betinget.

Hvis den insolvente skyldner har indgået en gensidigt forpligtende aftale inden afsigelsen af konkursdekretet, som hverken er blevet opfyldt af den insolvente skyldner eller af den anden part i aftalen eller kun er blevet delvis opfyldt af parterne ved afsigelsen af konkursdekretet, kan insolvensbehandleren og den anden part i aftalen ophæve de aftalemæssige forpligtelser, som ingen af parterne har opfyldt. Medkontrahentens rettigheder i forbindelse med ophævelsen af aftalen kan imidlertid kun gøres gældende ved konkurs ved at anmelde kravet som betinget.

Hvis den insolvente skyldner inden afsigelsen af konkursdekretet har indgået en aftale om en forpligtelse af løbende eller periodisk karakter eller en forpligtelse til at afstå fra en bestemt aktivitet eller til at acceptere en bestemt aktivitet, kan insolvensbehandleren med to måneders varsel ophæve aftalen, hvis der ikke er fastsat en kortere frist i lovgivningen eller aftalen. Insolvensbehandleren kan ophæve aftalen, selv om den er indgået for en bestemt periode. Aftalen kan ophæves, selv om den er indgået for en bestemt periode. Insolvensbehandleren kan kun ophæve en boliglejekontrakt på de betingelser, der er fastsat i den civile lovbog. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på aftaler, der er indgået ifølge loven om arbejdsforhold.

Hvis den anden part i aftalen er forpligtet til at opfylde den aftale, som parten har indgået med den insolvente skyldner inden afsigelsen af konkursdekretet, kan parten nægte at opfylde sin forpligtelse, indtil den gensidige fuldbyrdelse er sket eller garanteret.

De rettigheder, som den anden part i en aftale har erhvervet i henhold til en aftale indgået med den insolvente skyldner før afsigelsen af konkursdekretet vedrørende en ydelse, som parten har leveret til insolvensbehandleren efter afsigelsen af konkursdekretet, er et krav i boet. Medmindre andet er fastsat i denne lov, kan andre rettigheder, som den anden part i en aftale har erhvervet i henhold til en aftale indgået med den insolvente skyldner før afsigelsen af konkursdekretet, kun gøres gældende ved konkurs ved at anmelde kravet som betinget.

Hvis den insolvente skyldner har solgt et aktiv med ejendomsforbehold inden afsigelsen af konkursdekretet og har overdraget aktivet til køber, kan køber levere aktivet tilbage eller insistere på, at aftalen opfyldes.

Hvis den insolvente skyldner har købt og modtaget et aktiv med ejendomsforbehold uden at have erhvervet ejendomsretten over aktivet, kan sælgeren ikke kræve, at aktivet leveres tilbage, når insolvensbehandleren opfylder sine forpligtelser uden unødigt forsinkelse på sælgerens opfordring.

Insolvensbehandleren kan opfylde forpligtelserne i en sådan aftale om køb af et aktiv med ejendomsforbehold, hvis aktivet befinder sig hos den insolvente skyldner under konkursbehandlingen, og insolvensbehandleren med erhvervs-mæssig dilligenspligt konstaterer, at det er mere fordelagtigt for boet at opfylde forpligtelserne. Hvis aktivet ikke befinder sig hos den insolvente skyldner, kan rettighederne kun gøres gældende ved konkurs ved at anmelde et krav.

Disse bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på en aftale om leasing af et aktiv mod betaling af en aftalt leje for en bestemt periode, som har til formål at overdrage ejendomsretten til det leasede aktiv.

I forbindelse med rekonstruktion: Den anden part i aftalen kan ikke ophæve eller frafalde aftalen indgået med skyldneren på grund af skyldnerens forsinkede opfyldelse af aftalen, hvis den anden part i aftalen har erhvervet retten før indledningen af rekonstruktionsbehandlingen. Ophævelse eller frafald af disse grunde har ingen retsvirkninger. De aftalebestemmelser, der giver den anden part i aftalen mulighed for at ophæve eller frafalde aftalen indgået med skyldneren begrundet i rekonstruktionsbehandlingen eller konkursbehandlingen, har ingen retsvirkning.

I forbindelse med gældssanering ved konkurs: Efter afsigelsen af konkursdekretet er det muligt at ophæve aftalen vedrørende en forpligtelse af løbende eller periodisk karakter eller en forpligtelse til at afstå fra en bestemt aktivitet eller til at acceptere en bestemt aktivitet, hvis den blev indgået før afsigelsen af konkursdekretet. Hvis aftalen vedrører insolvensboet, kan insolvensbehandleren ophæve aftalen, og i andre tilfælde kan den ophæves af skyldneren. Ophævelsen får retsvirkning ved modpartens modtagelse af meddelelsen. Aftalen kan ophæves, selv om den er indgået for en bestemt periode. En boliglejekontrakt indgået med en tredjepart, der er lejer, kan kun ophæves på de betingelser, der er fastsat i den civile lovbog og i særlig lovgivning. For så vidt angår andre typer aftaler kan skyldneren, insolvensbehandleren eller den anden part i aftalen ophæve aftalen, hvis den er indgået før afsigelsen af konkursdekretet og endnu ikke er fuldt ud opfyldt. Det er kun muligt at ophæve aftalemæssige forpligtelser, som ingen af parterne har opfyldt. Bestemmelserne om salg af et aktiv med ejendomsforbehold og om aftalen om leasing af et aktiv mod betaling af en aftalt leje for en bestemt periode, som har til formål at overdrage ejendomsretten til det leasede aktiv, vil blive anvendt på samme måde under en konkursbehandling. Ovenstående bestemmelser finder ikke anvendelse på kontrakter og aftaler, der er indgået efter loven om arbejdsforhold.

I forbindelse med gældssanering ved tilbagebetaling i afdrag: Der er ingen særlige bestemmelser om skyldnerens kontraktforhold, og de "traditionelle" civil- og handelsretlige regler finder anvendelse.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualforfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Konkursdekretets retsvirkninger

Der kan ikke indledes en procedure for fuldbyrdelse af afgørelsen eller fuldbyrdelsesforanstaltninger, der berører insolvensboet, under konkursbehandlingen. De procedurer for fuldbyrdelse af afgørelsen eller fuldbyrdelsesforanstaltninger, der allerede er indledt, afsluttes ved afsigelsen af konkursdekretet. Det er ikke muligt at stifte eller få fyldestgjort et pant i skyldners aktiver til sikring af skyldners gæld, der er sikret ved pant. Denne retsvirkning finder ikke anvendelse på:

fyldestgørelsen af et pant i likvide midler, tilgodehavender på en konto i en bank eller i en udenlandsk banks datterselskab
statsobligationer
værdipapirer.

Hvis der efter særlig lovgivning og inden afsigelsen af konkursdekretet er udsættet en køber af det auktionerede aktiv, der indgår i insolvensboet, og køberen har betalt auktionsprisen til auktionarius, overdrages ejendomsretten eller en anden rettighed over det auktionerede aktiv til køberen. Auktionsprovenuet tilfalder det relevante bo, og auktionsomkostningerne indgår som et krav i det relevante bo. Hvis auktionen blev begæret af en kreditor med et sikret krav, udbetales provenuet til kreditoren med det sikrede krav op til beløbet for det sikrede krav, som om der ikke var blevet afsagt konkursdekret.

Rekonstruktionsbehandlings retsvirkninger

• For så vidt angår krav, der anmeldes under rekonstruktionsbehandlingen, kan der ikke indledes fuldbyrdelses- eller beslaglæggelsesprocedurer, som berører skyldnerens aktiver. Fuldbyrdelses- eller beslaglæggelsesprocedurer, som allerede er indledt, udsættes, og på et senere tidspunkt under rekonstruktionsbehandlingen afbrydes de. Hvis aktiverne er blevet realiseret under rekonstruktionsbehandlingen, men provenuet endnu ikke er blevet betalt til den berettigede part, overføres provenuet til skyldneren efter fradrag af sagsomkostningerne.

For sikrede krav, der anmeldes under rekonstruktionsbehandlingen, er det ikke muligt at stifte eller få fyldestgjort et pant i skyldners aktiver.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

I forbindelse med konkurs:

Ved afsigelsen af konkursdekretet afbrydes alle retssager eller andre sager, og fristerne udsættes:

En retssag kan videreføres efter anmodning fra insolvensbehandleren, der således bliver part i sagen i stedet for den insolvente skyldner.

Følgende sager udsættes ikke:

proceduren for løsning af krisen på finansmarkedet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014

skattesager

toldsager

ekspropriationssager

sager om underholdsbidrag

straffesager, men der kan dog ikke træffes afgørelse om betaling af erstatning

selv i sådanne sager udløber fristen for insolvensbehandlerens indgivelse af en klage først 30 dage efter det første kreditormøde.

I forbindelse med rekonstruktion:

Efter godkendelsen af rekonstruktionsbehandlingen afbrydes rets- og voldgiftssager vedrørende krav, som anmeldes under rekonstruktionsbehandlingen.

Det er kun muligt at gøre sine rettigheder gældende ved at anmelde sine krav (anfægtelse og fastlæggelse af krav).

I forbindelse med gældssanering

Retssager vedrørende krav, der kun kan opfyldes ved konkursbehandling, afbrydes, men forældelsesfristen udløber først 60 dage efter afsigelsen af konkursdekretet.

Hvis konkursbehandlingen efterfølgende afsluttes, fordi betingelserne for konkursbehandlingen ikke er opfyldt, tages afbrydelsen af retssagen ikke i betragtning.

Hvis en anden kreditor har anfægtet et krav, der ikke er omfattet af gældssaneringen, har den kreditor, der har anfægtet kravet, ret til at intervenere i retssagen.

I forbindelse med tilbagebetaling i afdrag

Ingen retsvirkninger for retssager eller andre sager.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

I forbindelse med konkurs:

Kreditorer:

Kreditorerne meddeler, hvordan de ønsker, at konkursbehandlingen skal foregå, enten gennem kreditororganer eller individuelt, og de har således indflydelse på konkursbehandlings forløb. De fører tilsyn med forvaltningen og realiseringen af insolvensboet, de kan give insolvensbehandleren bindende instrukser vedrørende konkursbehandlingen, og de kan anfægte krav osv.

Under konkursbehandlingen fører retten tilsyn med insolvensbehandlerens aktiviteter.

I forbindelse med rekonstruktion:

Kreditorer:

Kreditorernes rolle er at deltage i udfærdigelsen og godkendelsen af rekonstruktionsplanen gennem kreditororganerne.

En kreditor, der har anmeldt et krav til insolvensbehandleren, har ret til at anmode insolvensbehandleren om at anfægte et (andet) anmeldt krav.

I forbindelse med gældssanering ved konkurs

Kreditorer:

Kreditorerne skal anmelde deres krav.

Sikrede kreditorer kan overveje at anmelde deres krav, men de kan også gøre deres panteret gældende.

Kreditorerne kan anfægte de andre kreditors krav.

Kreditorerne kan fungere som kreditorrepræsentant.

En kreditor kan efterfølgende (efter ophævelse af gældssaneringen) anlægge sag mod skyldneren og indgive en begæring om ophævelse af gældssaneringen på grund af uredelige hensigter.

I forbindelse med gældssanering ved tilbagebetaling i afdrag

Kreditorer:

Tilbagebetalingsplanen omfatter kun usikrede kreditorer, da sikrede kreditorer ikke berøres af gældssaneringen ved tilbagebetaling i afdrag.

Kreditorerne skal acceptere den beskyttelse mod kreditorer, som retten yder.

En kreditor, der er berørt af tilbagebetalingsplanen, kan gøre indsigelse mod udfærdigelsen af en tilbagebetalingsplan, hvis insolvensbehandleren har underrettet kreditoren herom, og mod forslaget til procentvis fyldestgørelse af usikrede kreditorer.

En kreditor kan efterfølgende (efter ophævelse af gældssaneringen) anlægge sag mod skyldneren og indgive en begæring om ophævelse af gældssaneringen på grund af uredelige hensigter.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

I forbindelse med konkursbehandling

Ved afsigelsen af konkursdekretet overdrages skyldnerens ret til at råde over aktiverne i insolvensboet og retten til at handle på vegne af skyldneren i sager vedrørende disse aktiver til insolvensbehandleren, som herefter handler på vegne af skyldneren og for dennes regning.

Hvis skyldnerens retshandler under konkursbehandlingen er til skade for insolvensboet, kan de ikke gøres gældende over for kreditorerne, med de er fortsat gyldige.

Under konkursbehandlingen skal skyldneren betale gæld, der indgår i boet, til insolvensbehandleren. Hvis skyldneren på trods heraf betaler gælden til en anden person, bortfalder skyldnerens forpligtelse ikke, medmindre insolvensbehandleren modtager betalingen.

Under konkursbehandlingen kan skyldneren give afkald på en gave eller arv med insolvensbehandlerens samtykke. Uden dette samtykke har afkaldet på gaven eller arven ingen retsvirkning i forhold til skyldnerens kreditorer.

Hvis en juridisk person under likvidation erklæres konkurs, udsættes likvidationen indtil afslutningen af konkursbehandlingen.

Den kompetente myndighed (kreditorudvalget eller en sikret kreditor og i visse særlige sager retten) udsteder instrukser og henstillinger til insolvensbehandleren vedrørende forvaltningen af aktiverne, opretholdelse af driften af skyldnerens virksomhed eller en del heraf eller realiseringen af insolvensboet. Dette omfatter også leasing af aktiverne eller af en væsentlig del heraf (med restriktioner, hvis virksomheden er i drift).

Den kompetente myndighed udsteder ligeledes bindende instrukser vedrørende:

indgåelse af en aftale om midlertidig tilrådighedsstillelse af likvide midler i forbindelse med driften af den insolvente skyldners virksomhed

virksomhedens fortsatte drift, hvis skyldneren er en særlig type finansiel institution

stiftelse af pant i den insolvente skyldners aktiver

indgåelse af en aftale vedrørende driften af den insolvente skyldners virksomhed, hvorved insolvensbehandleren forpligter sig til at fortsætte driften ud over en bestemt periode eller en bestemt procentdel af omsætningen

Insolvensbehandleren skal anmode om en bindende instruks, før han/hun foretager den første retshandel i denne sag, og afvente denne instruks. Hvis myndigheden ikke reagerer, skal insolvensbehandleren anmode retten om at træffe afgørelse om fremgangsmåden, og rettens afgørelse er bindende for insolvensbehandleren. Insolvensbehandlerens begæring skal indeholde alle relevante oplysninger.

I andre sager kan retten udstede en henstilling til insolvensbehandleren om fremgangsmåden, og hvis insolvensbehandleren ikke følger rettens henstilling, kan myndigheden anmode retten om at træffe afgørelse om fremgangsmåden, hvorefter insolvensbehandleren er bundet af rettens afgørelse.

Hvis den kompetente myndighed giver insolvensbehandleren en instruks, som er i strid med de andre kreditors interesser eller med reglerne om realisering af insolvensboet, følger insolvensbehandleren ikke instruksen og opfordrer myndigheden til at ændre instruksen. Hvis myndigheden ikke reagerer, skal insolvensbehandleren anmode retten om at træffe afgørelse om fremgangsmåden, hvorefter insolvensbehandleren er bundet af afgørelsen.

Insolvensbehandleren forvalter insolvensboet med erhvervs-mæssig dilignenspligt for at sikre, at det i videst muligt omfang beskyttes mod skade, tab, destruktion eller anden forringelse, og at udgifterne til forvaltning af insolvensboet holdes nede på et nødvendigt niveau fastlagt ud fra en omhyggelig vurdering af, om udgifterne er rationelle og fornuftige.

I forbindelse med forvaltningen af insolvensboet må insolvensbehandleren ikke begunstige en af kreditorerne eller varetage personlige eller andres interesser på bekostning af alle kreditorernes kollektive interesser.

Insolvensbehandleren kan udleje de aktiver i insolvensboet, der tilhører skyldneren. Insolvensbehandleren skal forhandle lejekontrakten på en sådan måde, at lejen mindst svarer til det beløb, som det lejede aktiv almindeligvis udlejes til på det pågældende sted og tidspunkt, og derudover sikre, at lejekontrakten ikke pålægger den insolvente skyldner nye forpligtelser, bortset fra retlige forpligtelser, at lejerens forpligtelser ifølge lejekontrakten er rimeligt sikrede, og at lejekontrakten kan opsiges med en måneds varsel. I andre tilfælde må insolvensbehandleren kun indgå lejekontrakten med den kompetente myndigheds samtykke. Indtægterne fra udlejningen behandles som provenu ved realisering af insolvensboet.

Insolvensbehandleren kan efter afsigelsen af konkursdekretet fortsat udøve visse aktiviteter knyttet til den insolvente skyldners forretningsaktiviteter for at undgå en værdiforringelse af insolvensboet eller forøge værdien af disse aktiver. Hvis udgifterne forbundet med udøvelsen af disse aktiviteter overstiger indtægterne fra disse aktiviteter, indstiller insolvensbehandleren straks udøvelsen af disse aktiviteter.

Realisering af insolvensboet

Formålet med realiseringen af insolvensboet er at opnå det højest mulige provenu så hurtigt som muligt og med færrest mulige omkostninger. Ved realiseringen af insolvensboet skal insolvensbehandleren følge den fremgangsmåde, han/hun har valgt med erhvervs-mæssig dilignenspligt, for at nå målet om at realisere insolvensboet bedst muligt i overensstemmelse med reglerne om realisering af insolvensboer som fastsat i loven.

Insolvensbehandleren, der udpeges i forbindelse med afsigelsen af konkursdekretet, skal straks realisere de aktiver, der er i overhængende fare for at blive ødelagt, skadet eller på anden vis blive væsentligt forringede. Der kræves ingen instruks fra den kompetente myndighed eller en afgørelse fra retten.

Insolvensbehandleren kan begynde at realisere de andre aktiver efter det første kreditormøde.

Insolvensbehandleren fører en overskuelig fortegnelse over realiseringen af insolvensboet og en særskilt fortegnelse over det generelle konkursbo og de særskilte konkursboer. Efter realiseringen af de enkelte aktiver tilskriver insolvensbehandleren provenuet til den del af listen, der er realiseret. Hvis

insolvensbehandleren realiserer flere dele, og det ikke er muligt at bestemme de forskellige provenuer, fordeler insolvensbehandleren hele provenuet forholdsmæssigt mellem de realiserede dele i forhold til deres relative værdi på grundlag af den værdi, der er anført i listen.

Insolvensbehandleren indsætter provenuet ved realisering af insolvensboet på en konto i en bank eller i en udenlandsk banks datterselskab. Bankens eller den udenlandske banks datterselskabs forrentning af kontoens saldo behandles som provenu ved realisering af insolvensboet.

Med henblik på realisering af insolvensboet kan insolvensbehandleren:

- a) foretage en indkaldelse af bud
- b) overdrage salget af aktiverne til en auktionarius
- c) overdrage salget af aktiverne til en uafhængig børsmægler
- d) tilrettelægge en auktion, et udbud eller en anden form for indkaldelse af bud for at få aktiverne solgt
- e) sælge aktiverne på enhver anden passende måde.

Ved realiseringen af en virksomhed overfører insolvensbehandleren alle genstande, rettigheder og andre aktiver, der tilhører virksomheden, til køberen på grundlag af en kontrakt. For så vidt angår virksomhedens forpligtelser er det kun de forpligtelser, der er indgået i forbindelse med driften af den insolvente skyldners virksomhed efter afsigelsen af konkursdekretet, og ikke-økonomiske forpligtelser knyttet til ansættelsesforhold ifølge aftalen, der overdrages til køberen (*nemo plus iuris*-princippet finder ikke anvendelse).

Hvis insolvensbehandleren realiserer insolvensboet på andre måder end ved salg af virksomheden eller af en væsentlig del af virksomhedens aktiver, kan insolvensbehandleren kun realisere fast ejendom, der indgår i boet, ved auktion. Insolvensbehandleren offentliggør meddelelser om auktioner i handelstidende (*Obchodný vestník*).

Ved realiseringen af insolvensboet er insolvensbehandleren ikke bundet af retten til at deltage i overdragelsen af aktier, af retten til at anmode om overdragelse af aktier, af retten til at erhverve aktier eller af kontraktlige fortegningsrettigheder. I tilfælde af realisering af et bo, hvortil der er knyttet en lovbestemt fortrinsret eller en fortrinsret i form af en tinglig ret, fremsender insolvensbehandleren et skriftligt tilbud vedrørende det pågældende aktiv til den person, der har fortrinsretten. Insolvensbehandleren er ikke bundet af denne fortrinsret, hvis den berettigede person ikke gør fortrinsretten gældende senest 60 dage efter meddelelsen af det skriftlige tilbud.

Ved realiseringen af boet bortfalder alle panterrettigheder, bortset fra den tilbageholdelsesret, som insolvensbehandleren har stiftet efter afsigelsen af konkursdekretet på grundlag af en bindende instruks fra den kompetente myndighed, og bortset fra panteretten i tredjemands aktiver, som er efterstillet den panteret, der tjener som sikkerhed for den insolvente skyldners forpligtelser.

I tilfælde af overdragelse af et aktiv mod vederlag erhverver køberen ejendomsretten, selv om den insolvente skyldner ikke var ejer af det pågældende aktiv, medmindre vedkommende vidste eller burde have vidst, at den insolvente skyldner eller en tredjemand, hvis aktiver var stillet som sikkerhed for den insolvente skyldners forpligtelser, ikke var ejer af det pågældende aktiv. Insolvensbehandleren er ansvarlig for enhver skade, som den oprindelige ejer af aktivet har lidt som følge heraf, medmindre insolvensbehandleren dokumenterer at have handlet med erhvervsmæssig diligenspligt.

I forbindelse med gældssanering ved konkurs

Ved afsigelsen af konkursdekretet overdrages skyldnerens ret til at råde over aktiverne i insolvensboet og retten til at handle i sager vedrørende disse aktiver til insolvensbehandleren, som herefter handler på vegne af skyldneren og for dennes regning.

Hvis skyldnerens retshandler under konkursbehandlingen er til skade for insolvensboet, kan de ikke gøres gældende over for kreditorerne, men de er fortsat gyldige.

Skyldneren og med skyldnerens samtykke en nærtstående part har ret til at anvende aktivet i boet som normalt. De er dog forpligtet til at beskytte det mod skader, tab eller ødelæggelse og til at afholde sig fra enhver brug, som kan forringe dets værdi, ud over normalt slid. Enhver, der bruger et aktiv som indgår i insolvensboet, er forpligtet til på ethvert tidspunkt at give insolvensbehandleren mulighed for at undersøge aktivet. Hvis aktivet anvendes af en anden person end skyldneren eller dennes nærtstående part, kan det kun anvendes med insolvensbehandlerens samtykke. Alle indtægter fra tredjemands brug af aktivet indgår i insolvensboet.

Fast ejendom af høj værdi, der indgår i boet, realiseres af insolvensbehandleren ved auktion. Fast ejendom af lav værdi, der indgår i boet, realiseres af insolvensbehandleren på samme måde som løsøre.

I forbindelse med realisering af fast ejendom ved auktion er det laveste bud det beløb, der fastsættes af den sikrede kreditor, hvis pant i det auktionerede aktiv er efterstillet, eller af kreditorrepræsentanten, hvis der ikke er stiftet pant i det auktionerede aktiv.

Realisering af skyldners bolig

Insolvensbehandleren kan kun realisere skyldnerens bolig ved en auktion.

Skyldnerens bolig kan ikke realiseres, hvis provenuet fra realiseringen efter fradrag af den værdi af skyldnerens bolig, der ikke kan gøres udlæg i (10 000 EUR), ikke er tilstrækkelig til at dække omkostningerne ved realisering og i det mindste en del af kreditorernes anmeldte krav. Insolvensbehandleren vurderer værdien af skyldnerens bolig. Hvis en af kreditorerne fremlægger en sagkyndig rapport og betaler et forskud på notarens vederlag for certificeringen af auktionsprocessen, tages der imidlertid udgangspunkt i den sagkyndige rapport. Hvis aktivet i så fald ikke realiseres, er den pågældende kreditor forpligtet til at godtgøre omkostningerne ved realisering.

Hvis skyldnerens bolig realiseres, overfører insolvensbehandleren et beløb svarende til den værdi af boligen, som der ikke kan gøres udlæg i (uden for udlodningen), til den bankkonto, som insolvensbehandleren har åbnet med henblik herpå i skyldners navn, og insolvensbehandleren underretter skyldneren herom uden unødigt forsinkelse. Det er kun insolvensbehandleren, der har bemyndigelse til at indsætte finansielle midler på eller overføre finansielle midler til skyldnerens særlige konto.

De finansielle midler på skyldnerens særlige konto kan ikke gøres til genstand for konkursbehandling, udlæg eller en tilsvarende fuldbyrdesprocedure i 36 måneder fra datoen for kontoens åbning.

I den i afsnit 4 omhandlede periode har skyldneren ikke ret til at råde over sin særlige konto, men kan dog anmode banken eller den udenlandske banks datterselskab om at hæve et månedligt beløb fra denne konto som fastsat af den slovakiske regering (250 EUR).

I forbindelse med realisering af en bolig tilhørende en skyldner, der har fælleseje med sin ægtefælle, åbner insolvensbehandleren også en særlig konto for ægtefællen.

Realisering af løsøre

Insolvensbehandleren realiserer løsøre, der indgår i boet, som en eller flere rækker af aktiver gennem en udbudsprocedure. I denne forbindelse offentliggør insolvensbehandleren i handelstidende alle de aktiver, der udbydes til salg, og udbudsperioden, der ikke må være under ti kalenderdage regnet fra offentliggørelsen af udbuddet i handelstidende. De eneste bud, der tages i betragtning, er de bud, hvor den bydende har indsat et forskud svarende til den fulde foreslåede købspris på insolvensbehandlerens konto. Den højstbydende vinder budet. Er der flere bydende, som tilbyder den samme pris, vælger insolvensbehandleren køberen ved lodtrækning. Køberen skal sørge for afhentning af det købte for egen regning.

Hvis det efter den tredje budrunde ikke er lykkedes at realisere løsøre i boet, indgår det ikke længere i boet. Hvis en kreditor med et anmeldt krav udtrykker interesse i sådant løsøre, overfører insolvensbehandleren det til den kreditor med et anmeldt krav, der har afgivet det højeste bud, senest ti dage efter

udløbet af den tredje budrunde. Er der flere bydende, som tilbyder den samme pris, vælger insolvensbehandleren køberen ved lodtrækning. Køberen skal sørge for afhentning af det købte for egen regning.

Insolvensbehandleren kan realisere løsøre på anden vis på grundlag af en skriftlig instruks fra kreditorrepræsentanten eller den sikrede kreditor. Hvis der er mere end én sikret kreditor, udstedes den skriftlige instruks af kreditoren med et foranstillet pant.

Realisering af tilgodehavender og andre aktiver

Hvis skyldnerens tilgodehavender indgår i insolvensboet, forsøger insolvensbehandleren at inddrive dem, men ikke via domstolene eller en anden kompetent myndighed. Hvis insolvensbehandleren ikke kan inddrive tilgodehavenderne inden for seks måneder efter afsigelsen af konkursdekretet, realiseres tilgodehavenderne ved at overdrage dem som løsøre. Insolvensbehandleren er ikke bundet af bestemmelser, der forbyder eller begrænser overdragelsen af tilgodehavender. Sådanne begrænsninger ophører ved overdragelsen af tilgodehavendet.

Hvis tilgodehavendet indgår i insolvensboet, udsættes forældelsesfristen, og begynder først at løbe igen, når tilgodehavendet ikke længere indgår i boet. Retten eller en anden berørt myndighed udsætter i påkommende tilfælde den procedure, hvorunder tilgodehavendet, der indgår i boet, gøres gældende, indtil tilgodehavendet ikke længere indgår i boet.

Insolvensbehandleren realiserer andre aktiver på samme måde som løsøre eller tilgodehavender.

Retten til tilbagekøb af aktiver, der indgår i insolvensboet

Den bemyndigede person (som defineret nedenfor) har på et hvilket som helst tidspunkt ret til med skyldnerens samtykke at tilbagekøbe enhver del af aktiverne i insolvensboet til en pris, der er fastsat i den sagkyndige rapport. I så fald finder bestemmelserne om realisering ikke anvendelse.

Med skyldnerens samtykke har den bemyndigede person ret til at tilbagekøbe aktiver i insolvensboet til den pris, der blev opnået i forbindelse med auktionen eller udbudsproceduren, eller til den pris, der tilbydes af en kreditor, hvis beløbet overføres til insolvensbehandleren senest ti dage efter afslutningen af auktionen eller udbudsproceduren eller efter kreditorens afgivelse af et bud.

Hvis skyldnerens slægtning i lige linje, søskende eller ægtefælle med skyldnerens samtykke udøver retten til at tilbagekøbe skyldnerens bolig, der indgår i boet, fradrages den værdi af boligen, der ikke kan gøres udlæg i, i købsprisen.

Ved en person, der er berettiget til at udøve sin ret til at tilbagekøbe aktiver i insolvensboet, forstås skyldnerens slægtning i lige linje, søskende eller ægtefælle eller kommunen i det matrikelområde, hvor den faste ejendom er beliggende.

I tilfælde af en tilsidesættelse af den berettigede persons ret til at tilbagekøbe aktiver i insolvensboet kan den berettigede person anmode køberen om at tilbyde vedkommende at købe det pågældende aktiv. Denne ret bortfalder, hvis den ikke udøves inden tre måneder efter realiseringen af aktivet.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

I forbindelse med konkursbehandling

Alle kreditorens krav mod skyldneren kan anmeldes, herunder krav, der ikke er forfaldet.

Sikrede krav med pant i skyldnerens aktiver kan ligeledes anmeldes.

En kreditors sikrede krav mod en anden person end skyldneren (insolvent skyldner) kan ligeledes anmeldes, hvis pantet vedrører den insolvente skyldners aktiver (der er visse begrænsninger vedrørende fyldestgørelse i sådanne tilfælde). Hvis sådanne krav ikke anmeldes, behandles de som mere efterstillede krav i boet.

Fremtidige krav eller betingede krav kan ligeledes anmeldes.

Krav, som ikke anmeldes, betegnes som krav i boet.

Der sondres mellem krav i det generelle bo og krav i det særskilte bo (som er sikret ved pant).

Dette omfatter f.eks.:

godtgørelse af omkostningerne ved realisering af boet, udlodning af proventet og den midlertidige insolvensbehandlers vederlag og udgifter

retten til tilbagebetaling af forskuddet til dækning af omkostningerne ved konkursbehandlingen

godtgørelse af insolvensbehandlerens nødvendige omkostninger ved konkursbehandlingen

underholdsbidrag til børn, der forfalder efter afsigelsen af konkursdekretet, og for den kalendermåned, hvor konkursdekretet blev afsagt

omkostninger forbundet med forvaltningen af insolvensboet og krav knyttet til driften af virksomheden under konkursbehandlingen, herunder krav knyttet til aftaler indgået af insolvensbehandleren

vederlag til likvidatoren og den ansvarlige repræsentant og godtgørelse af nødvendige omkostninger forbundet med deres aktiviteter efter afsigelsen af konkursdekretet

løn til en arbejdstager og andre rettigheder i henhold til en arbejdsaftale eller en anden rammeaftale om arbejde, der udføres uden for ansættelsesforhold (i det følgende benævnt "arbejdstagerrettigheder"), der er erhvervet efter afsigelsen af konkursdekretet, og som vedrører den kalendermåned, hvor konkursdekretet blev afsagt, som fastsat af insolvensbehandleren eller i aftalen mellem insolvensbehandleren og arbejdstageren, som insolvensbehandleren anmoder om at udføre opgaver i forbindelse med forvaltningen af insolvensboet

rettigheder for en arbejdstager, der er erhvervet efter afsigelsen af konkursdekretet, og som vedrører den kalendermåned, hvor konkursdekretet blev afsagt, som fastsat af insolvensbehandleren eller i aftalen mellem insolvensbehandleren og arbejdstageren, som insolvensbehandleren anmoder om at varetage opgaver i forbindelse med virksomhedens drift under konkursbehandlingen

krav vedrørende skatter, afgifter, told, sygeforsikringsbidrag, bidrag til socialsikringsordninger, pensionsbidrag og supplerende pensionsbidrag, som er opstået efter afsigelsen af konkursdekretet, der vedrører virksomhedens drift under konkursbehandlingen

en arbejdstagers rettigheder, der er erhvervet efter afsigelsen af konkursdekretet, og som vedrører den kalendermåned, hvor konkursdekretet blev afsagt, svarende til højst fire gange minimumsindkomsten pr. kalendermåned under ansættelsesforholdet efter afsigelsen af konkursdekretet, herunder den kalendermåned, hvor konkursdekretet blev afsagt, og den kalendermåned, hvor ansættelsesforholdet ophørte

krav vedrørende skatter, afgifter, told, sygeforsikringsbidrag, bidrag til socialsikringsordninger, pensionsbidrag og supplerende pensionsbidrag, som er opstået efter afsigelsen af konkursdekretet, der vedrører forvaltningen og realiseringen af insolvensboet

krav om godtgørelse fra garantifonden vedrørende ydelser tilkendt arbejdstageren knyttet til dennes arbejdstagerrettigheder, der udgør et krav i boet.

Insolvensbehandleren dækker løbende kravene i det generelle bo, og hvis insolvensbehandleren ikke kan fyldestgøre kravene i det generelle bo med samme plads i konkursordenen fuld ud, fyldestgøres de forholdsmæssigt.

Krav i det særskilte bo er knyttet til det særskilte bo.

Insolvensbehandleren dækker løbende kravene i det særskilte bo, og hvis insolvensbehandleren ikke kan fyldestgøre kravene i det særskilte bo med samme plads i konkursordenen fuld ud, fyldestgøres de forholdsmæssigt.

Kravene i boet anmeldes til insolvensbehandleren. Insolvensbehandleren meddeler på anmodning kreditor, om han/hun anerkender retsgrundlaget for og størrelsen af kravet i boet, herunder dets plads i konkursordenen.

Hvis insolvensbehandleren ikke anerkender kravet i boet, opfordres kreditor til at anlægge sag mod insolvensbehandleren, således at retten kan fastslå det retlige grundlag eller størrelsen af kravet i boet. Hvis kreditor ikke anlægger sag rettidigt, ses der bort fra kravet i boet, i det omfang insolvensbehandleren ikke har anerkendt det.

Insolvensbehandleren er ansvarlig for enhver skade, der påføres kreditorerne eller andre personer som følge af ineffektive eller urimelige omkostninger forbundet med forvaltningen eller realiseringen af insolvensboet eller virksomhedens drift, medmindre insolvensbehandleren dokumenterer at have handlet med erhvervsmæssig diligenspligt.

Insolvensbehandleren fører en overskuelig fortegnelse over kravene i boet og skal fremlægge uddrag af denne fortegnelse for retten.

I forbindelse med gældssanering ved konkurs

I forbindelse med gældssanering anerkendes tre grupper af krav:

Krav, som kun kan indfries ved konkurs eller tilbagebetaling i rater. Dette omfatter navnlig krav, der er opstået forud for afsigelsen af konkursdekretet eller udløsen af beskyttelse mod kreditorer, accessoriske krav og krav i forbindelse med ophævelse eller tilbagekaldelse af en kontrakt, der er indgået før konkursen.

Krav, der ikke fyldestgøres, dvs. krav, som i tilfælde af gældssanering ikke kan gøres gældende over for skyldneren. Dette omfatter underordnede krav (en del af kravene), krav vedrørende veksler, konventionalbod, andre økonomiske sanktioner, nærtstående parters krav og de omkostninger, der afholdes af deltagerne i gældssaneringen.

Krav, der ikke berøres af gældssaneringen (kreditor kan afgøre, om de skal anmeldes):

Krav, som ikke er anmeldt i forbindelse med gældssaneringen ved konkurs, da insolvensbehandleren ikke har givet kreditor skriftlig meddelelse om gældssaneringen ved konkurs

krav mod centret for retshjælp (*Centrum právnej pomoci*)

sikrede krav, i det omfang de er dækket af værdien af det behæftede aktiv

krav som følge af ansvar for personskade forårsaget af forsætlig forsømmelse, herunder accessoriske krav

krav vedrørende underholdsbidrag til børn, herunder accessoriske krav

krav mod skyldneren vedrørende arbejdstagerrettigheder

økonomiske sanktioner i henhold til straffeloven

ikke-økonomiske krav.

Hvis et sikret krav ikke anmeldes i forbindelse med gældssanering ved konkurs, kan den sikrede kreditor kun søge fyldestgørelse i det behæftede aktiv.

Det retlige begreb krav i boet anvendes ikke i forbindelse med gældssanering ved konkurs. Efter realiseringen af insolvensboet og bilæggelsen af alle tvister, der kan påvirke udlodningen af provenuet, forbereder insolvensbehandleren udlodningen af provenuet uden unødigt forsinkelse og senest 60 dage efter afsigelsen af konkursdekretet. Insolvensbehandleren meddeler, at udlodningen vil blive bekendtgjort i handelstidende.

Insolvensbehandleren trækker først omkostningerne forbundet med konkursen og herefter en eventuel værdi af boligen, som der ikke kan gøres udlæg i, fra provenuet, og derefter fyldestgøres anmeldte krav vedrørende underholdsbidrag til skyldnerens børn forholdsmæssigt, og det resterende beløb fordeles forholdsmæssigt mellem alle de kreditorer, der har anmeldt krav, på grundlag af deres fastlagte krav. Omkostningerne forbundet med fyldestgørelsen bæres af den enkelte kreditor.

Omkostningerne ved konkursbehandlingen omfatter:

vederlaget til insolvensbehandleren og omkostningerne ved realisering af boet og udlodning af provenuet

insolvensbehandlerens nødvendige omkostninger forbundet med konkursbehandlingen

omkostningerne forbundet med forvaltningen af insolvensboet

udlæg til en sagkyndig rapport

omkostningerne forbundet med de undersøgelser, som insolvensbehandleren har foretaget på kreditors initiativ, op til det beløb, der er godkendt af kreditorrepræsentanten eller på kreditormødet.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Anmeldelse af krav i konkurssager

Et krav, der ikke er et krav i boet, skal anmeldes under konkursbehandlingen.

En genpart af anmeldelsen skal indgives til insolvensbehandleren senest 45 dage efter afsigelsen af konkursdekretet, og kreditor skal ligeledes fremsende en genpart af anmeldelsen til retten.

Hvis kreditor indgiver sin anmeldelse til insolvensbehandleren efter udløbet af denne frist, ses der bort fra kravet, og kreditor kan ikke udøve sin stemmeret eller andre rettigheder knyttet til det anmeldte krav. Dette berører ikke kreditors ret til forholdsmæssig fyldestgørelse, men kreditor kan dog kun blive fyldestgjort med det provenu, der indgår i udlodningen af det generelle bo, hvis udlodningen er blevet bekendtgjort i handelstidende efter insolvensbehandlerens modtagelse af anmeldelsen. Insolvensbehandleren offentliggør opførelsen af et sådant krav på listen over krav i handelstidende med angivelse af kreditors navn og det anmeldte beløb.

I forbindelse med et sikret krav skal panteretten gøres behørigt og rettidigt gældende i en anmeldelse, der indgives til insolvensbehandleren inden for den generelle anmeldelsesfrist på 45 dage efter afsigelsen af konkursdekretet, da kravet i modsat fald ikke kan gøres gældende. Det er ligeledes muligt at anmelde et fremtidigt krav eller et krav, der er knyttet til opfyldelsen af en betingelse ("betinget krav"). En kreditor med et betinget krav kan dog først gøre de rettigheder, der er knyttet til det betingede krav, gældende, når kreditoren har fremlagt dokumentation for det betingede krav for insolvensbehandleren.

Fremsendelsen af anmeldelsen til insolvensbehandleren har samme retsvirkninger i forhold til forældelsesfristen og rettens ophør som udøvelsen af retten ved domstolene.

I forbindelse med insolvensbehandling kan en kreditor med et krav mod en anden person end den insolvente skyldner ligeledes anmelde kravet, når det er sikret ved pant i den insolvente skyldners aktiver.

Hvis en sådan kreditor ikke anmelder sit sikrede krav inden for den generelle anmeldelsesfrist, tages kreditorens panteret ikke i betragtning under konkursbehandlingen. Kreditor kan dog kræve tilbagelevering af de elementer, der har bidraget til at forøge værdien af det pågældende bo, og kreditor kan gøre et sådant krav gældende mod det pågældende bo som et krav i boet, der først vil blive fyldestgjort, når alle andre krav i boet er blevet fyldestgjort.

Oplysninger i en anmeldelse af krav i konkurssager

Anmeldelsen skal indgives på den foreskrevne formular og skal indeholde grundlæggende oplysninger, og i modsat fald ses der bort fra anmeldelsen.

Grundlæggende oplysninger i en anmeldelse:

- a) kreditors fornavn, efternavn og adresse eller firmanavn og hjemsted
- b) skyldnerens fornavn, efternavn og adresse eller firmanavn og hjemsted
- c) retsgrundlaget for kravet
- d) rækkefølgen for fyldestgørelse af kravene i det generelle bo

- e) det samlede krav
- f) kreditors underskrift.

Alle sikrede krav skal anmeldes særskilt med angivelse af det sikrede beløb, typen, plads i konkursordenen, det behæftede aktiv og retsgrundlaget for stiftelsen af panteretten.

Det angives ligeledes i anmeldelsen af det sikrede krav, i hvilke situationer kravet opstår, og hvilke betingelser der skal opfyldes, før kravet kan opstå. I anmeldelsen opdeles det samlede krav i hovedkrav og underordnede krav, og de underordnede krav opdeles i anmeldelsen ud fra kravets retsgrundlag. Kravet opgøres i euro. Hvis kravet ikke er opgjort i euro, fastsættes kravets størrelse af insolvensbehandleren, der beregner beløbet i overensstemmelse med den referencesats, der er fastsat og offentliggjort af Den Europæiske Centralbank eller den slovakiske centralbank på datoen for afsigelse af konkursdekretet. Hvis kravet er opgjort i en valuta, hvis referencesats ikke er fastsat eller offentliggjort af Den Europæiske Centralbank eller den slovakiske nationalbank, fastsættes kravets størrelse af insolvensbehandleren med erhvervsrettens diligenspligt.

Anmeldelsen skal ledsages af dokumenter, der begrundes de oplysninger, der er anført i anmeldelsen. Hvis kreditor er en regnskabsenhed, angives det i anmeldelsen, om kravet er bogført, i hvilket omfang og i givet fald, hvorfor kravet ikke er bogført.

Anmeldelsen af et ikke-økonomisk krav skal ledsages af en sagkyndig rapport, der fastsætter værdien af det ikke-økonomiske krav, og i modsat fald ses der bort fra anmeldelsen.

En kreditor, som ikke har bopæl, hjemsted eller en filial på Slovakiets område, skal udpege en repræsentant med henblik på forkyndelse af dokumenter, som har bopæl eller hjemsted på Slovakiets område, og skriftligt underrette insolvensbehandleren om udpegningen af denne repræsentant, da dokumenterne i modsat fald kun vil blive meddelt kreditoren ved offentliggørelse i handelstidende.

Mangler i en anmeldelse af krav i konkurssager

Når den generelle anmeldelsesfrist er udløbet, skal insolvensbehandleren uden unødigt forsinkelse forelægge retten listen over fremsendelser, der efter insolvensbehandlerens mening ikke kan betragtes som anmeldelser, bilagt insolvensbehandlerens udtalelse, og retten skal uden unødigt forsinkelse afsige kendelse om, hvorvidt sådanne fremsendelser skal betragtes som anmeldelser. Retten forkynder kendelsen for insolvensbehandleren, der underretter de berørte personer herom.

En anmeldelse af et krav under konkursbehandlingen kan ikke korrigeres eller ændres.

Liste over krav i konkurssager

Insolvensbehandleren opfører løbende anmeldte krav på listen over krav. Insolvensbehandleren udsteder på kreditors anmodning straks en attest, hvori det angives, om kreditors krav er blevet opført på listen over krav.

Under konkursbehandlingen er listen over krav grundlaget for udøvelsen af de rettigheder, der er forbundet med det anmeldte krav.

Anfægtelse og fastlæggelse af krav under konkursbehandlingen.

Den slovakiske retsorden anvender ikke udtrykkene "anerkendelse" eller "ikke-anerkendelse" af et krav, men udtrykkene "anfægtelse" og "fastlæggelse" af et krav.

Insolvensbehandleren sammenligner alle anmeldte krav med den insolvente skyldners regnskaber og lignende dokumentation og med listen over forpligtelser og tager hensyn til den insolvente skyldners og andre personers anmeldelser. Insolvensbehandleren foretager ligeledes sin egen undersøgelse, og hvis det viser sig, at et krav er tvivlsomt, skal insolvensbehandleren anfægte den tvivlsomme del af kravet.

Insolvensbehandleren eller en kreditor, der har anmeldt et krav, kan anfægte et krav (sidstnævnte ved at indgive en skriftlig anmodning til insolvensbehandleren på en særlig formular) under henvisning til retsgrundlaget, mulighederne for indfrielse, beløbsstørrelsen, plads i konkursordenen, pantsikkerheden eller pantets prioritet. Hvis kravet er anmeldt af en EU-myndighed eller -institution eller af et EU-organ, er det ikke muligt at anfægte retsgrundlaget og det beløb, der er fastsat af EU-myndigheden, -institutionen eller -organet.

Kravet kan anfægtes:

senest 30 dage efter udløbet af den generelle frist for anmeldelse af krav

senest 30 dage efter offentliggørelsen af opførelsen af kravet på listen over krav i handelstidende, hvis kravet blev anmeldt for sent.

Hvis der er et stort antal anmeldelser eller en anden vægtig grund, kan retten på insolvensbehandlerens anmodning eller af egen drift forlænge dennes frist for anfægtelse af krav op til flere gange, hver gang med maksimalt 30 dage.

Enhver, der anfægter kravet, skal altid begrunde anfægtelsen af kravet med angivelse af det anfægtede beløb, enhver, der anfægter konkursordenen, skal angive den ønskede plads i konkursordenen, og enhver, der anfægter en panteret, skal angive anfægtelsens omfang, da anfægtelsen ellers er uden retsvirkninger. Hvis et anfægtet krav er blevet endog delvis anerkendt af retten, er den person, der har anfægtet kravet, ansvarlig for den skade, som den kreditor, der har anmeldt det anfægtede krav, er blevet påført, medmindre vedkommende dokumenterer at have handlet med erhvervsrettens diligenspligt. Insolvensbehandleren anfører uden unødigt forsinkelse anfægtelsen af kravet på listen over krav og underretter skriftligt den kreditor, hvis krav er blevet anfægtet, herom.

Kreditorens anfægtelse af et krav er korrekt indgivet i følgende tilfælde:

Hvis den er indgivet på en særlig formular.

Hvis der overføres et depositum på 350 EUR til insolvensbehandlerens bankkonto med angivelse af kravets nummer i listen over krav som et variabelt symbol. I denne forbindelse offentliggør insolvensbehandleren oplysninger om den bankkonto, som depositummet kan overføres til, i handelstidende, og det skal overføres inden udløbet af fristen for anfægtelse af kravet. Der skal overføres et særskilt depositum for hver enkelt anfægtelse af krav i en særskilt anmeldelse, og depositummet indgår i det generelle bo. Hvis der er grundlag for at anfægte kravet helt eller delvis, har den kreditor, der har anfægtet kravet, ret til at få tilbagebetalt depositummet, der indgår som et krav i boet.

Den insolvente skyldner har ret til at anfægte det anmeldte krav inden for den frist, der er indrømmet kreditorerne til anfægtelse af krav. Anfægtelsen anføres på listen over krav, men den er ikke relevant for fastlæggelsen af kravet.

Kreditor har ret til indbringe sagen for retten, således at den kan tage stilling til det anfægtede krav. Denne sag skal anlægges mod alle, der har anfægtet kravet. Sagen mod alle sådanne personer skal indbringes for retten senest 30 dage efter kreditors modtagelse af den skriftlige meddelelse fra insolvensbehandleren om anfægtelsen af kravet, ellers bortfalder denne ret. Dette kan ske ved den ret, der forestår konkursbehandlingen. Retten til at fastlægge et anfægtet krav er udøvet rettidigt, selv om sagen er indbragt inden for fristen for en ret, der ikke er kompetent. Selve proceduren er underlagt de almindelige retsplejeregler.

Hvis en kreditor med et krav, der anfægtes på grund af dets plads i konkursordenen, ikke anlægger sag, indsættes kravet nederst i konkursordenen.

Hvis kreditors krav er blevet anfægtet, men en anden myndighed end retten havde kompetence til at træffe afgørelse om kravet, er den ret, der har kompetence til at prøve lovligheden af en sådan afgørelse, ligeledes den kompetente ret for proceduren for fastlæggelse af kravet. Det samme gælder, hvis en anden myndighed end en domstol ikke har truffet en sådan afgørelse.

Ved at anlægge sag kan kreditor anmode om at få fastslået retsgrundlaget, mulighederne for indfrielse, kravets plads i konkursordenen og kravets størrelse, pantsikkerheden eller pantets prioritet, men kreditor kan ikke kræve mere end anført i anmeldelsen.

Afgørelsen om det anfægtede krav finder anvendelse på alle parterne i konkurssagen.

Efter udløbet af fristen for at anfægte kravet, betragtes kravet som fastlagt, i det omfang det ikke er blevet anfægtet.

Et krav, der kun er anfægtet af insolvensbehandleren, og et krav, der er anfægtet af kreditoren med dennes samtykke, kan anerkendes skriftligt af insolvensbehandleren med kreditors samtykke, hvis retten endnu ikke har truffet afgørelse. Anerkendelsen af det anfægtede krav betyder, at det tages i betragtning i det fastlagte omfang.

Et krav, der fastlagt ved en retsafgørelse eller ved en afgørelse truffet af et andet kompetent offentligt organ, tages i betragtning i det fastlagte omfang.

På den anfægtede kreditors anmodning skal anmeldelsen af et krav, som er blevet gyldigt anfægtet af en anden kreditor, uden unødigt forsinkelse forelægges for retten af insolvensbehandleren sammen med de dokumenter, der er fremlagt af den kreditor, der har anmeldt et krav, og den kreditor, der har anfægtet kravet, bilagt insolvensbehandlerens udtalelse om, hvorvidt og i hvilket omfang kravet er blevet regnskabsført, i hvilket omfang det anfægtes af den insolvente skyldner, og i hvilket omfang insolvensbehandleren anerkender det, og af hvilken grund. På grundlag af disse dokumenter træffer retten uden unødigt forsinkelse afgørelse om, hvorvidt og i hvilket omfang den vil give kreditor de stemmerettigheder og andre rettigheder, der er knyttet til det anfægtede krav. Retten underretter insolvensbehandleren og kreditor om afgørelsen om kreditors rettigheder knyttet til det anfægtede krav. Afgørelsen offentliggøres ikke i handelstidende. Kreditor har ret til at klage over afgørelsen om sine rettigheder knyttet til det anfægtede krav.

Anmeldelse af krav i forbindelse med rekonstruktionsbehandling

En genpart af anmeldelsen skal indgives til insolvensbehandleren senest 30 dage efter godkendelsen af rekonstruktionsbehandlingen. Der ses bort fra anmeldelser, der indgives efter denne frist.

Oplysninger i en anmeldelse i forbindelse med rekonstruktionsbehandling

Bestemmelserne om oplysningerne i en anmeldelse i konkurssager finder tilsvarende anvendelse. I forbindelse med et sikret krav skal panteretten gøres behørigt og rettidigt gældende i en anmeldelse, ellers betragtes et krav i forbindelse med rekonstruktion som et usikret krav.

Anmeldelsen kan korrigeres og ændres ved at erstatte den oprindelige anmeldelse, der er indgivet til insolvensbehandleren, med en ny anmeldelse inden udløbet af fristen for anmeldelse af krav.

Insolvensbehandleren udsteder på kreditors anmodning en attest, hvori det angives, om kreditors krav er blevet opført på listen over krav.

I tvivlstilfælde kan insolvensbehandleren på et hvilket som helst tidspunkt under rekonstruktionsbehandlingen indbringe anmeldelsen for retten, således at retten kan afgøre, om anmeldelsen skal tages i betragtning.

Liste over krav i forbindelse med rekonstruktionsbehandling

Insolvensbehandleren anfører løbende de anmeldte krav og oplysningerne i anmeldelsen på listen over krav, således at listen over krav kan udarbejdes senest ti dage efter udløbet af fristen for anmeldelse af krav.

I forbindelse med udarbejdelsen af listen over krav opfordrer insolvensbehandleren skyldneren til at fremsætte sine bemærkninger til de opførte krav inden for den frist, der er fastsat af insolvensbehandleren, som ikke må være under fem arbejdsdage eller mere end ti arbejdsdage.

Senest tre dage efter udløbet af fristen for anfægtelse af krav indgiver insolvensbehandleren en kopi af listen over krav med angivelse af de anfægtede krav til retten. Med henblik på vurderingen af, i hvilket omfang kravene er blevet anfægtet, anføres oplysningerne på listen over anmeldte krav indgivet til retten.

I tilfælde af ændring af de oplysninger, der er anført på listen over krav under rekonstruktionsbehandlingen, skal insolvensbehandleren, så snart denne bliver bekendt med ændringen, opføre den på listen over krav, og insolvensbehandleren underretter ligeledes retten herom.

Listen over krav indgår i insolvensbehandlerens dossier.

Anfægtelse og fastlæggelse af krav i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingen

Insolvensbehandleren sammenligner med erhvervsmæssig diligenspligt alle anmeldte krav med skyldnerens regnskaber og lignende dokumentation og med listen over skyldnerens forpligtelser og tager hensyn til skyldnerens og andre personers anmeldelser. Insolvensbehandleren foretager ligeledes sin egen undersøgelse, og hvis det viser sig, at et anmeldt krav er tvivlsomt med hensyn til retsgrundlaget, mulighederne for indfrielse, beløbsstørrelsen, pantesikkerheden eller pantets prioritet, skal insolvensbehandleren anfægte den tvivlsomme del af det anmeldte krav.

Insolvensbehandleren kan kun anfægte det anmeldte krav inden for 30 dage efter udløbet af fristen for anmeldelse af krav. Insolvensbehandleren anfægter et anmeldt krav ved at anføre anfægtelsen, baggrunden herfor og i hvilket omfang, kravet anfægtes, på listen over krav. Hvis insolvensbehandleren anfægter kravets størrelse, anføres den fastlagte størrelse af det anfægtede krav på listen over krav. Efter udløbet af fristen for at anfægte kravet betragtes kravet som fastlagt, i det omfang det ikke er blevet anfægtet. Med henblik på udvælgelsen af de rettigheder, der er forbundet med det anmeldte krav, betragtes kravet som fastlagt, selv om det kun er beløbet, der er blevet anfægtet.

En skyldner eller kreditor, der har anmeldt et krav til insolvensbehandleren, har ret til at anmode insolvensbehandleren om at anfægte et (andet) anmeldt krav. Insolvensbehandleren er forpligtet til at vurdere alle klager med erhvervsmæssig diligenspligt, og efter vurderingen af klagen skal insolvensbehandleren skriftligt underrette den person, der har indgivet klagen, om sagens behandling. Insolvensbehandleren anfører anmodningen om anfægtelse af kravet og om behandlingen af sagen på listen over krav.

En kreditor, hvis krav er blevet anfægtet, kan inden for 30 dage efter udløbet af fristen for anfægtelse af et krav anlægge sag mod skyldneren og anmode retten om at fastlægge retsgrundlaget, mulighederne for indfrielse, beløbsstørrelsen, pantesikkerheden eller pantets prioritet, men kreditor kan ikke kræve mere end anført i anmeldelsen. Sagen kan indbringes for den kompetente ret i rekonstruktions-sager.

Hvis en kreditor, hvis krav er blevet anfægtet, ikke anlægges sag med henblik på fastlæggelse af det anfægtede krav inden for den lovbestemte frist, eller hvis kreditoren trækker sin anmodning herom tilbage, tages der ikke længere hensyn til kreditorens anmeldte krav, i det omfang det er anfægtet, under rekonstruktionsbehandlingen, og hvis rekonstruktionsplanen godkendes af retten, er det ikke muligt at inddrive kravet, i det omfang det er anfægtet, hos skyldneren.

Rettens afgørelse om fastlæggelsen af det anfægtede krav finder anvendelse på alle. Så snart rettens afgørelse om fastlæggelse af kravet har fået retsvirkning, betragtes det anfægtede krav som fastlagt, i det omfang retten har fastlagt, og kravet kan ikke inddrives hos skyldner ud over dette omfang.

Så længe fristen for at anlægge sag med henblik på fastlæggelse af kravet ikke er udløbet, eller så længe retten ikke har truffet afgørelse om fastlæggelsen af kravet, kan skyldneren efterfølgende anerkende kravet skriftligt over for kreditor. Som følge af denne anerkendelse tages det anfægtede krav i betragtning i det fastlagte omfang. Hvis insolvensbehandleren har anfægtet kravet på kreditors initiativ, kan skyldneren kun anerkende det anfægtede krav med den pågældende kreditors samtykke.

Fastlæggelsen af kravet i forbindelsen med rekonstruktionsbehandlingen anføres på listen over krav. Insolvensbehandleren skal anføre fastlæggelsen af kravet på listen over krav, så snart kravet betragtes som fastlagt, eller så snart skyldneren har anerkendt kravet.

Når retten i forbindelse med proceduren for fastlæggelse af et anfægtet krav erklærer skyldneren konkurs, afsiger retten en kendelse om udsættelse af den verserende procedure for fastlæggelse af det anfægtede krav.

Anmeldelse af krav i forbindelse med gældssanering

Gældssanering ved konkurs

Når retten i forbindelse med proceduren for fastlæggelse af et anfægtet krav erklærer skyldneren konkurs, afsiger retten en kendelse om udsættelse af den verserende procedure for fastlæggelse af det anfægtede krav.

En kreditor kan anmelde et krav inden for 45 dage fra afsigelsen af konkursdekretet, og i påkommende tilfælde indtil insolvensbehandleren bekendtgør den forestående udarbejdelse af udlodningsplanen.

Hvis kreditor indgiver anmeldelsen til insolvensbehandleren efter fristen på 45 dage, tages anmeldelsen i betragtning, men kreditor kan ikke udøve sin stemmeret.

Bestemmelserne vedrørende konkursbehandling finder tilsvarende anvendelse på oplysningerne i anmeldelsen (formular, anmeldelsens indhold, valuta, bilag), og det samme gælder for mangler i anmeldelsen og listen over krav.

Det anmeldte krav kan kun anfægtes af en anden kreditor, der har anmeldt et krav. Bestemmelserne om anfægtelse og anmeldelse af krav i konkurssager finder tilsvarende anvendelse. Hvis en kreditor, der har anfægtet et krav, anerkender det, er det tilstrækkeligt til at fastslå det anfægtede krav, og der stilles ikke krav om insolvensbehandlerens samtykke.

Alle krav mod skyldneren (ikke kun de anmeldte krav) ophæves i forbindelse med gældssanering ved konkurs.

Det kan imidlertid ændres, hvis der anlægges en retssag med henblik på ophævelse af gældssaneringen på grund af skyldnerens uredelige hensigter, når det anføres udtrykkeligt i loven, at uredelige hensigter f.eks. kan være manglende angivelse af kreditor (fysisk person) på listen over kreditorer, selv om insolvensbehandleren havde anmodet herom.

Gældssanering ved tilbagebetaling i afdrag

Skyldneren skal vedføje listen over sine forpligtelser til sin anmodning om gældssanering.

I sådanne sager anmelder kreditorerne ikke deres krav, idet insolvensbehandleren tager udgangspunkt i sine undersøgelser af skyldnerens forhold.

Skyldneren frigøres fra sin gæld ved udfærdigelsen af en tilbagebetalingsplan, men det kan imidlertid ændres, hvis der anlægges en retssag henblik på ophævelse af gældssaneringen på grund af skyldnerens uredelige hensigter, når det anføres udtrykkeligt i loven, at uredelige hensigter f.eks. kan være manglende angivelse af kreditor (fysisk person) på listen over kreditorer, selv om insolvensbehandleren havde anmodet herom.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Udlodning af provenuet i konkurssager

Udlodningen af provenuet i konkurssager afhænger af typen af kreditor (sikrede kreditorer, usikrede kreditorer, kreditorer med efterstillede krav, konventionalbod og krav fra kreditorer, der er knyttet til den insolvente skyldner):

Den sikrede kreditors sikrede krav fyldestgøres i det fastlagte omfang med provenuet fra realiseringen af den sikrede kreditors særskilte bo efter fradrag af krav i boet, der er opført på listen over aktiver i det særskilte bo. Hvis det ikke er muligt at fyldestgøre den sikrede kreditors sikrede krav fuldt ud, fyldestgøres det som et usikret krav i de resterende aktiver.

Usikrede krav fyldestgøres i det fastlagte omfang med provenuet fra realiseringen af det generelle bo efter fradrag af krav i boet, der er opført på listen over aktiver i det generelle bo. Hvis det ikke er muligt at fyldestgøre usikrede krav fuldt ud, fyldestgøres de forholdsmæssigt i forhold til deres størrelse.

Efterstillede krav fyldestgøres i det fastlagte omfang med provenuet fra realiseringen af det generelle bo efter, at andre usikrede krav er fyldestgjort fuldt ud. Hvis det ikke er muligt at fyldestgøre efterstillede krav fuldt ud, fyldestgøres de forholdsmæssigt i forhold til deres størrelse. En konventionalbod og krav fra kreditorer, der er knyttet til den insolvente skyldner, fyldestgøres på samme måde.

I konkurssager udloddes provenuet. Inden udarbejdelsen af udlodningsplanen udarbejder insolvensbehandleren en liste over krav i boet, der skal fyldestgøres med provenuet fra det relevante bo (enten et særskilt bo for sikrede aktiver eller det generelle bo). Insolvensbehandleren bekendtgør den forestående udarbejdelse af udlodningsplanen og listen i handelstidende. De personer, der er anført i loven, herunder kreditororganer og kreditorer, kan inden for den fastsatte frist konsultere listen og gøre indsigelse. Indsigelserne kan vedrøre konkursordenen, manglende klassificering af krav, udelukkelse af kravet og kravets omfang. Når fristen er udløbet, udarbejder insolvensbehandleren udlodningsplanen og forelægger den for kreditorudvalget til godkendelse (hvis udvalget ikke er aktivt, forelægges den for retten). Efter godkendelsen udsteder insolvensbehandleren den ubestridelige del af provenuet til den pågældende kreditor og tilbageholder den bestridelige del af provenuet, indtil retten har truffet en afgørelse.

Generelt udarbejdes udlodningsplanen (enten for det særskilte eller for det generelle bo) umiddelbart efter realiseringen af den relevante del af aktiverne.

Hvis det er muligt i den pågældende sag, udarbejder insolvensbehandleren også en plan for delvis udlodning, men i langt de fleste konkurssager, foretages der kun en (endelig) udlodning.

Udlodningen omfatter ligeledes betingede og anfægtede krav. Anfægtede krav fyldestgøres først efter rettens afgørelse om fastlæggelsen af de enkelte krav. Et betinget krav fyldestgøres, når betingelserne for kravet er opfyldt.

Insolvensbehandleren udarbejder en plan for den endelige udlodning af provenu til usikrede kreditorer. Denne endelige udlodning omfatter også alle tidligere udlodninger af provenu.

I forbindelse med rekonstruktion og gældssanering ved tilbagebetaling i afdrag udloddes provenuet ikke.

I forbindelse med gældssanering ved konkurs:

Efter realiseringen af insolvensboet og bilæggelsen af alle tvister, der kan påvirke udlodningen af provenuet, forbereder insolvensbehandleren udlodningen af provenuet uden unødigt forsinkelse og senest 60 dage efter afsigelsen af konkursdekretet. Insolvensbehandleren bekendtgør den forestående udarbejdelse af udlodningsplanen i handelstidende.

Insolvensbehandleren trækker først omkostningerne forbundet med konkursen og herefter en eventuel værdi af boligen, som der ikke kan gøres udlæg i, fra provenuet, og derefter fyldestgøres anmeldte krav vedrørende underholdsbidrag til skyldnerens børn forholdsmæssigt, og det resterende beløb fordeles forholdsmæssigt mellem alle de kreditorer, der har anmeldt krav, på grundlag af deres fastlagte krav. Omkostningerne forbundet med fyldestgørelsen bæres af den enkelte kreditor.

Betalinger, for hvilke insolvensbehandleren ikke kan identificere kreditors bankkonto eller adresse inden for en frist på tre måneder fra udarbejdelsen af udlodningsplanen, tilfalder staten. Insolvensbehandleren overfører disse betalinger til den ret, der har afsagt konkursdekretet.

Insolvensbehandleren er ansvarlig for enhver skade, der påføres kreditorerne, hvis udlodningen af provenuet fra realiseringen er foretaget i strid med de regler, der er fastsat i denne lov, medmindre insolvensbehandleren dokumenterer at have handlet med erhvervsmæssig diligenpligt.

Omkostningerne ved konkursbehandlingen dækkes af provenuet til fyldestgørelse af usikrede kreditorer i følgende rækkefølge:

vederlaget til insolvensbehandleren og omkostningerne ved realisering af boet og udlodning af provenuet

insolvensbehandlerens nødvendige omkostninger forbundet med konkursbehandlingen

omkostningerne forbundet med forvaltningen af insolvensboet

udlæg til en sagkyndig rapport

omkostningerne forbundet med de undersøgelser, som insolvensbehandleren har foretaget på kreditors initiativ, op til det beløb, der er godkendt af kreditorrepræsentanten eller på kreditormødet.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

I forbindelse med konkursbehandling

Retten kan på anmodning eller af egen drift træffe afgørelse om afslutning af konkursbehandlingen på grund af utilstrækkelige aktiver, hvis den konstaterer, at den insolvente skyldners aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække kravene i boet. Retten afsiger en kendelse om insolvensbehandlerens vederlag og udgifter, der dækkes af skyldners aktiver, om forskud til dækning af den midlertidige insolvensbehandlers vederlag og udgifter, eller om forskud til dækning af omkostningerne ved konkursbehandlingen.

Retten træffer afgørelse om afslutning af konkursbehandlingen af egen drift, hvis den konstaterer, at betingelserne for konkursbehandlingen ikke er opfyldt. Retten træffer afgørelse om insolvensbehandlerens vederlag og udgifter på samme måde som i forbindelse med afslutning af konkursbehandlingen på grund af utilstrækkelige aktiver.

Efter den endelige udlodning af provenuet træffer retten på insolvensbehandlerens anmodning afgørelse om afslutning af konkursbehandlingen.

Retten offentliggør omgående kendelsen om afslutning af konkursbehandlingen i handelstidende og forkynder den ligeledes personligt for den insolvente skyldner og insolvensbehandleren. Insolvensbehandleren og kreditor, hvis fastlagte krav hverken er blevet helt eller delvis indfriet, har ret til at appellere denne kendelse.

Retten bekendtgør gyldigheden af afgørelsen om afslutning af konkursbehandlingen i handelstidende. Visse retsvirkninger og et eventuelt udpeget kreditorudvalg ophører på tidspunktet for offentliggørelsen af bekendtgørelsen. Gyldigheden og retsvirkningerne af de foranstaltninger, der blev truffet under konkursbehandlingen, berøres ikke heraf.

På datoen for afslutningen af konkursbehandlingen afslutter insolvensbehandleren regnskaberne og udarbejder individuelle regnskaber i overensstemmelse med særlige forskrifter. Insolvensbehandleren udleverer ligeledes alle nødvendige dokumenter og de resterende aktiver til den insolvente skyldner og i påkommende tilfælde likvidator og træffer andre foranstaltninger i forbindelse med afslutningen af konkursbehandlingen. Når alle disse foranstaltninger er truffet, bringer retten insolvensbehandlerens hverv til ophør.

Konkursbehandlingen kan ligeledes afsluttes ved en kendelse, hvori appelretten annullerer afgørelsen truffet af retten i første instans eller ændrer konklusionerne i afgørelsen vedrørende afsigelse af konkursdekret. Retten forkynder kendelsen for den insolvente skyldner og insolvensbehandleren og offentliggør den straks i handelstidende. Ved offentliggørelsen af kendelsen i handelstidende ophører konkursens retsvirkninger, udløbne panterrettigheder får virkning på ny, og insolvensbehandlerens og et eventuelt udpeget kreditorudvalgs hverv ophører.

I den i afsnit 1 omhandlede kendelse træffer retten afgørelse om insolvensbehandlerens vederlag, der skal betales som fastsat i kendelsen af den person, der har indgivet konkursbegæringen.

Hvis en insolvent skyldner, som er en fysisk person, dør under konkursbehandlingen, tilfalder insolvensboet afdødes arvinger eller, hvis afdøde ikke har nogen arvinger, eller hvis de har givet afkald på arven, staten.

På grundlag af uddrag af listen over krav er det efter afslutningen af konkursbehandlingen muligt at indgive en begæring om fuldbyrdelse eller udlæg på grundlag af det fastlagte krav, som den insolvente skyldner ikke udtrykkeligt har anfægtet inden for den frist, der er fastsat af insolvensbehandleren. Insolvensbehandleren indgiver listen over krav til retten efter afslutningen af konkursbehandlingen.

I forbindelse med rekonstruktionsbehandling

Retten bekræfter ved kendelse planen vedtaget på godkendelsesmødet på anmodning af initiativtageren til planen. Anmodningen om at bekræfte planen indgives til retten af initiativtageren til planen senest ti dage efter afholdelsen af godkendelsesmødet. Protokollen fra mødet om godkendelse af planen og den vedtagne plan vedhæftes anmodningen.

Anmodningen om at bekræfte planen kan indgives, selv om planen ikke er vedtaget på godkendelsesmødet eller godkendt af skyldneren.

Hvis initiativtageren til planen ikke indgiver anmodningen om at bekræfte planen inden for den fastsatte frist, anmoder insolvensbehandleren straks retten om at afsige et konkursdekret.

Hvis det krævede flertal i en af grupperne ikke har stemt for vedtagelsen af planen, kan initiativtageren til planen i anmodningen om at bekræfte planen anmode retten om at træffe afgørelse om planen i stedet for gruppen, hvis:

planen ikke betyder, at deltagerne i de grupper, der stemte imod vedtagelsen af planen, vil være klart ringere stillet, end hvis planen ikke blev vedtaget.

Retten tager således udgangspunkt i deres sandsynlige fyldestgørelse under konkursbehandlingen på datoen for indledningen af

rekonstruktionsbehandlingen på grundlag af oplysningerne i planen, medmindre der foreligger bevis for det modsatte

de fleste af de grupper, der er nedsat i henhold til planen, har stemt for vedtagelsen af planen

de tilstedeværende kreditorer har stemt for vedtagelsen af planen med kvalificeret flertal i forhold til deres fastlagte krav.

Retten træffer afgørelse om at erstatte vedtagelsen med rettens afgørelse om bekræftelse eller afvisning af planen.

Hvis der ikke er grund til at afvise planen, bekræfter retten ved kendelse den forelagte plan senest 15 dage efter modtagelsen af anmodningen om at bekræfte planen. Den plan, som retten har bekræftet, vedlægges som bilag til afgørelsen. I kendelsen om bekræftelse af planen træffer retten ligeledes

afgørelse om afslutning af rekonstruktionen.

Retten skal straks offentliggøre kendelsen i handelstidende. Den plan, der er bekræftet af retten, offentliggøres ikke, men dette gælder ikke for bestemmelser om et nyt lån.

Den plan, som retten har bekræftet, indgår i sagsakterne. Deltagerne i planen og deres repræsentanter har ret til indsigt i sagens akter og til den plan, som retten har bekræftet, og til at tage kopier heraf og til at tage notater eller anmode retten om at tage kopier heraf mod betaling af omkostningerne.

Retten **afviser planen** ved kendelse, hvis:

bestemmelserne i loven om oplysningerne i planen, proceduren for udarbejdelse af planen eller andre bestemmelser vedrørende planen er blevet ændret væsentligt, og dette har negative følger for en af deltagerne i planen

planen er vedtaget ved svigagtig adfærd eller ved tildeling af særlige fordele til en af deltagerne i planen

planen ikke blev vedtaget på godkendelsesmødet; dette gælder dog ikke, hvis retten har erstattet vedtagelsen med rettens afgørelse

skyldnerens eller erhververens aktier eller andre ejerandelsbeviser ifølge planen ikke må udstedes mod indbetaling af nye kontantindskud eller ved at

udskifte kreditorernes krav i gruppen af usikrede krav, dog med undtagelse af kreditorerne i gruppen af arbejdstagernes usikrede krav, i det mindste i forhold til det overskud, der er udloddet i de sidste to år

planen ikke er rimelig i forhold til kreditorgrupperne, da den indebærer stiftelse, ændring eller ophør af rettigheder eller forpligtelser i planen, der betyder, at kreditorerne i gruppen af usikrede krav bliver fyldestgjort i en længere periode end sikrede kreditorer uden rimelig grund

planen i væsentlig grad er uforenelig med kreditorernes kollektive interesser

fyldestgørelsen af krav i gruppen af usikrede krav udgør under 50 % af det pågældende krav, om end dette ikke gælder, hvis den pågældende kreditor skriftligt giver sit samtykke til en lavere fyldestgørelse

betalingerne til dækning af kravene i gruppen af usikrede krav skal foretages i henhold til den bindende del af planen over en periode på over fem år; dette gælder dog ikke, hvis den pågældende kreditor gennem en skriftlig aftale giver sit samtykke til en længere frist for betalinger til dækning af kreditorens krav. Retten skal straks offentliggøre kendelsen om afvisning af planen i handelstidende. Initiativtageren til planen kan appellere kendelsen inden for en frist på 15 dage fra offentliggørelsen i handelstidende. Appellretten træffer afgørelse senest 30 dage efter indbringelsen af sagen.

Så snart kendelsen om afvisning af planen bliver endelig, afbryder retten rekonstruktionsbehandlingen, indleder konkursbehandlingen og afsiger et konkursdekret i en og samme kendelse. Retten udpeger en vilkårlig insolvensbehandler i kendelsen. Retten skal straks offentliggøre kendelsen i handelstidende. Offentliggørelsen af kendelsen i handelstidende ophæver retsvirkningerne af indledningen af rekonstruktionsbehandlingen, og kreditorudvalgets og insolvensbehandlerens hverv ophører. Retten forkynder kendelsen for den insolvente skyldner og insolvensbehandleren, der er udpeget i kendelsen.

I forbindelse med gældssanering ved konkurs

Konkursbehandlingen afsluttes i tre tilfælde:

Hvis insolvensbehandleren konstaterer, at insolvensboet ikke dækker omkostningerne ved konkursen (skyldner forbliver frigjort for sin gæld).

Hvis ingen kreditorer har anmeldt deres krav under konkursbehandlingen (skyldner forbliver frigjort for sin gæld).

Hvis insolvensbehandleren udlodder provenuet (dvs. hvis insolvensbehandleren fordeler pengene mellem kreditorerne efter realiseringen af aktiverne), skyldner forbliver frigjort for sin gæld.

Hvis betingelserne for konkursbehandlingen ikke var opfyldt, kan retten ligeledes ophæve gældssaneringen.

I begge tilfælde meddeler insolvensbehandleren offentligt afslutningen af konkursbehandlingen. Afslutningen af konkursbehandlingen har følgende konsekvenser:

Insolvensbehandlerens hverv ophører.

Kreditorrepræsentantens hverv ophører.

Insolvensbehandlerens ret til at råde over skyldnerens aktiver og til at handle i sager vedrørende disse aktiver bortfalder.

Skyldners forpligtelse til at betale kreditorernes tilgodehavender til insolvensbehandleren under konkursbehandlingen bortfalder.

Det bliver på ny muligt at modregne gensidige krav.

Begrænsninger for ophævelse eller frafald af aftaler bortfalder.

Proceduren for fastlæggelse af anfægtede krav afsluttes.

Gældssanering ved tilbagebetaling i afdrag – afslutning

Proceduren afsluttes, hvis retten konstaterer, at betingelserne for at yde beskyttelse mod kreditorerne ikke er opfyldt, efter indgivelsen af anmodningen om udarbejdelse af en tilbagebetalingsplan.

Proceduren afsluttes, hvis retten i kendelsen om beskyttelse mod kreditorer har pålagt skyldneren at betale et forskud til insolvensbehandleren, og skyldneren ikke gør dette senest syv dage efter insolvensbehandlerens anmodning.

Proceduren afsluttes, hvis insolvensbehandleren offentligt meddeler, at det ikke er muligt at fastlægge en tilbagebetalingsplan på grund af skyldnerens situation.

Proceduren afsluttes, hvis retten træffer afgørelse om, at det ikke er muligt at fastlægge en tilbagebetalingsplan på grund af skyldnerens situation.

Proceduren afsluttes, hvis retten udfærdiger en tilbagebetalingsplan (kun i dette tilfælde frigøres skyldner fra sin gæld).

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlingens afslutning?

I forbindelse med konkursbehandling

På grundlag af uddrag af listen over krav er det efter afslutningen af konkursbehandlingen muligt at indgive en begæring om fuldbyrdelse eller udlæg på grundlag af det fastlagte krav, som den insolvente skyldner ikke udtrykkeligt har anfægtet inden for den frist, der er fastsat af insolvensbehandleren. Insolvensbehandleren indgiver listen over krav til retten efter afslutningen af konkursbehandlingen.

I forbindelse med rekonstruktionsbehandling

Der kan indgives en begæring om at erklære planen som værende uden virkning i forhold til en kreditor på følgende grundlag:

Det skal være en kreditor, der har stemt imod godkendelsen af planen og indført en begrundet indsigelse i protokollen for godkendelsesmødet, eller en deltager i planen, som kan være en udbyder af statsstøtte.

Ifølge planen skal krav, der er klassificeret i samme gruppe som kreditorens fastlagte krav, fyldestgøres i et andet omfang eller på anden måde, hvilket giver kreditorer med disse krav en fordel i forhold til kreditoren, eller

ejendomsrettighederne for aktionærer, der er klassificeret i samme gruppe som aktionærens ejendomsret, skal ifølge planen fyldestgøres i et andet omfang eller på anden måde, hvilket giver aktionærer med disse ejendomsrettigheder en fordel i forhold til kreditoren, eller

initiativtageren til planen har ikke klassificeret kravet i gruppen, som kreditoren havde anmodet om, hvilket betyder, at kreditoren er ringere stillet, end hvis planen ikke var blevet vedtaget. Retten tager udgangspunkt i kreditorens sandsynlige fyldestgørelse under konkursbehandlingen, eller

initiativtageren til planen har ikke klassificeret kravet i gruppen af sikrede krav, i det omfang som kreditoren havde anmodet om, hvilket betyder, at kreditoren er ringere stillet, end hvis planen ikke var blevet vedtaget. Retten tager udgangspunkt i kreditorens sandsynlige fyldestgørelse under konkursbehandlingen, eller

gennemførelsen af den bekræftede plan medfører, at der vil blive ydet ulovlig statsstøtte.

Desuden er det muligt at fremføre følgende begrundelser for, at planen er uden virkning (kan fremføres af enhver kreditor):

Hvis skyldneren eller erhververen ikke fyldestgør kravet eller andre forpligtelser i henhold til planen behørigt og rettidigt inden for en frist på 30 dage fra modtagelsen af anmodningen, bliver planen uden virkning i forhold til deltagerens krav.

Når rekonstruktionsbehandlingen er afsluttet, må skyldneren eller erhververen ikke udlodde overskuddet eller andre egne indtægter mellem medlemmerne før fyldestgørelse af kreditorernes krav i gruppen af usikrede krav op til et beløb svarende til deres fastlagte krav i henhold til planen (under konkursbehandlingen kan der gøres indsigelse mod udlodning af overskud eller andre egne indtægter). Begæringen om at erklære planen som værende uden virkning kan indgives af en usikret kreditor.

Hvis skyldneren eller erhververen genererer et overskud, der er oplyst i årsregnskabet, og som ikke skal bruges i forbindelse med driften af skyldnerens virksomhed eller en væsentlig del heraf som fastsat i planen, har den usikrede kreditor ret til at anmode den ret, der bekræftede planen, om at sikre, at kreditorens oprindelige krav fyldestgøres med midler fra det genererede overskud, således at forskellen mellem det beløb, der er nødvendigt for at fyldestgøre kravet, og betalingen til kreditor i henhold til planen udbetales til kreditoren. Kreditoren kan dog kun få udbetalt en forholdsvis del af det genererede overskud i forhold til de øvrige kreditorer i samme gruppe.

Hvis planen er uden virkning i forhold til kreditoren, skal skyldneren og erhververen solidarisk opfylde kreditorens oprindelige krav, i det omfang kravet er blevet anmeldt og fastlagt, med tillæg af renter beregnet på grundlag af den fastlagte del af kravet fra datoen for indledningen af rekonstruktionsbehandlingen.

Skyldneren og erhververen skal fyldestgøre kreditorens krav inden for den oprindelige frist.

Hvis planen er uden virkning i forhold til skyldnerens aktionær, skal skyldneren og erhververen solidarisk betale aktionæren et beløb, der svarer til aktionærens andel i skyldnerens likvidationsoverskud på det tidspunkt, hvor planen blev bekræftet af retten. Hvis skyldnerens aktionær ikke beviser det modsatte, antages det, at værdien af likvidationsoverskuddet er lig med nul.

Hvis planen er uden virkning, er det muligt at iværksætte fuldbyrds- eller beslaglæggelsesprocedurer over for skyldneren eller erhververen på grundlag af kreditors oprindelige krav.

I forbindelse med gældssanering ved konkurs

Redelig hensigt – når skyldneren indgiver begæringen, antages det, at skyldneren har redelige hensigter. Dette kan anfægtes ved at anlægge et "klassisk" civilt søgsmål, ikke under gældssaneringen, men når den er afsluttet.

I forbindelse med gældssanering ved tilbagebetaling i afdrag

Redelig hensigt – når skyldneren indgiver begæringen, antages det, at skyldneren har redelige hensigter. Dette kan anfægtes ved at anlægge et "klassisk" civilt søgsmål, ikke under gældssaneringen, men når den er afsluttet.

Skyldneren har navnlig ikke redelige hensigter i følgende tilfælde:

Skyldneren har ikke opført en del af sine aktiver på listen over aktiver, selv om insolvensbehandleren havde anmodet herom, selv om skyldneren havde eller under de givne omstændigheder burde have kendskab hertil. Aktiver af ringe værdi tages ikke i betragtning.

Skyldneren har ikke opført en kreditor (fysisk person) på listen over kreditorer, selv om insolvensbehandleren havde anmodet herom, selv om skyldneren havde eller under de givne omstændigheder burde have kendskab til denne kreditor, og kreditor har derfor ikke anmeldt sit krav. Små kreditorer tages ikke i betragtning.

I begæringen eller i bilaget til begæringen eller på insolvensbehandlerens anmodning har skyldneren angivet forkerte vigtige oplysninger eller undladt vigtige oplysninger, selv om skyldneren vidste eller under de givne omstændigheder burde have vidst, at oplysningerne var vigtige.

Skyldneren har uden gyldig grund ikke samarbejdet med insolvensbehandleren i et omfang, der med rimelighed kunne forventes.

Skyldnerens adfærd forud for indgivelsen af begæringen viser, at skyldneren er blevet insolvent med fortsat med det formål at kunne indgive en begæring.

På tidspunktet for indgivelsen af begæringen var skyldneren ikke insolvent, og skyldneren vidste det eller burde under de givne omstændigheder have vidst det.

Skyldnerens adfærd forud for indgivelsen af begæringen viser, at skyldneren, da han/hun påtog sig forpligtelserne, regnede med, at gælden ville blive tilbagebetalt, hvis han/hun blev erklæret konkurs eller indgik en afdragsordning.

Skyldnerens adfærd forud for indgivelsen af begæringen viser, at skyldneren stillede nogle kreditorer ringere og begunstigede andre kreditorer.

Skyldneren overholder uden gyldig grund ikke den tilbagebetalingsplan, som retten har fastsat, behørigt og rettidigt.

Skyldneren opfylder uden gyldig grund ikke sin pligt til at betale forfaldne underholdsbidrag til børn efter den relevante dato behørigt og rettidigt. Denne grund kan kun påberåbes af barnet eller barnets retlige repræsentant.

Skyldneren opfylder uden gyldig grund ikke sin forpligtelse til at godtgøre centret for retshjælp behørigt og rettidigt for forskuddet til dækning af insolvensbehandlerens faste vederlag. Denne begrundelse kan kun påberåbes af centret for retshjælp.

Skyldneren har anmodet om at blive frigjort for sin gæld, selv om centret for skyldnerens hovedinteresser på tidspunktet for indgivelsen af anmodningen ikke var på Slovakiets område.

Retten lægger særlig vægt på oplysninger om skyldnerens redelige hensigter, hvis skyldneren har ejet eller stadig ejer betydelige aktiver, har erfaring inden for erhvervslivet, arbejder eller har arbejdet som leder eller i en juridisk enheds organisationsstruktur eller har anden særlig erfaring.

Retten lægger mindre vægt på oplysninger om skyldnerens redelige hensigter, hvis skyldneren kun har en grundlæggende uddannelse, har nået eller er tæt på pensionsalderen, har alvorlige helbredsproblemer, har mistet sin bolig midlertidigt eller permanent eller er blevet ramt af en anden begivenhed, som har gjort det vanskeligere for skyldneren at fungere i samfundet.

Retten undersøger først, om skyldneren havde redelige hensigter, under proceduren for ophævelse af gældssaneringen på grund af uredlige hensigter.

Under konkursbehandlingen eller proceduren for udfærdigelse af en tilbagebetalingsplan undersøger retten ikke, om skyldneren har redelige hensigter.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

I forbindelse med konkursbehandling

I princippet udgør de udgifter, der er forbundet med indkaldelsen og afholdelsen af kreditormødet, et krav i boet. Der er følgende undtagelser fra dette princip.

Hvis kreditormødet er blevet indkaldt på kreditors initiativ, afholder den kreditor, der har anmodet om indkaldelsen af mødet, omkostningerne forbundet med indkaldelsen og afholdelsen af kreditormødet, medmindre andet besluttet på kreditormødet.

Ved indgivelse af en anmodning om fastlæggelse af et anfægtet krav, skal der, hvis kravet kun anfægtes af en kreditor, på behørig og rettidig vis betales et passende forskud på omkostningerne. Hvis den anmodende part ikke dokumenterer, at forskuddet er betalt, afbryder retten proceduren.

Ethvert medlem af kreditorudvalget har ret til at få godtgjort de udgifter, som medlemmet har afholdt udelukkende i forbindelse med udøvelsen af hvervet.

Disse udgifter udgør et krav i det generelle bo, og taksterne fastsættes af kreditorudvalget.

Hvis insolvensboet allerede er blevet realiseret i forbindelse med proceduren for fuldbyrdelse af afgørelsen eller fuldbyrdsproceduren, men provenuet endnu ikke er blevet udbetalt til den berettigede part, tilfalder provenuet det relevante bo, og omkostningerne ved proceduren udgør et krav i det relevante bo.

Omkostningerne til sagkyndige rapporter, som kreditorudvalget har anmodet om, udgør krav i det generelle bo. Omkostningerne til sagkyndige rapporter, som en sikret kreditor har anmodet om, udgør krav i det særskilte bo (det behæftede aktiv).

Omkostningerne i forbindelse med proceduren for udelukkelse af aktiver fra listen udgør et krav i det relevante bo afhængigt af rettens skøn.

Parternes sagsomkostninger som følge af deres deltagelse i konkursbehandlingen og dertil knyttede procedurer fyldestgøres ikke under konkursbehandlingen (hvis omkostningerne til fastlæggelse af et anfægtet krav og til udfærdigelse af sagkyndige rapporter f.eks. er meget høje, kan særlige regler finde anvendelse).

I forbindelse med rekonstruktionsbehandling

I princippet bør omkostningerne betales af skyldneren. Skyldneren betaler:

rapporten om rekonstruktionen

insolvensbehandlerens vederlag (fast vederlag og godtgørelse af insolvensbehandlerens udgifter)

udgifterne forbundet med indkaldelsen og afholdelsen af kreditormødet

de udgifter, som medlemmet har afholdt udelukkende i forbindelse med udøvelsen af hvervet. Disse udgifter betales af skyldneren op til det af kreditorudvalget godkendte beløb.

I forbindelse med gældssanering ved konkurs

I forbindelse med gældssanering ved konkurs forudsættes det, at skyldnerens aktiver er meget begrænsede, og omkostningerne reduceres derfor til et minimum og afholdes af kreditorerne. Hvis kreditorerne har kendskab til visse aktiver, skal de for egen regning træffe de nødvendige foranstaltninger for at få dem overført til insolvensboet.

Parternes sagsomkostninger som følge af deres deltagelse i konkursbehandlingen og i proceduren for udfærdigelse af en tilbagebetalingsplan kan ikke inddrives hos skyldneren i tilfælde af gældssanering.

Ved undersøgelsen af skyldnerens situation tager insolvensbehandleren navnlig udgangspunkt i listen over aktiver, listen over kreditorer og oplysninger fra skyldneren, kreditorerne og i påkommende tilfælde fra andre personer. Insolvensbehandleren foretager undersøgelsen med erhvervsmæssig diligenpligt for at kortlægge aktiver og forpligtelser og foretager, hvis det er relevant, andre undersøgelser, som ikke er tidskrævende eller indebærer store omkostninger. Insolvensbehandleren foretager andre undersøgelser på kreditors anmodning, hvis kreditoren betaler et forskud på de omkostninger, der er forbundet med disse undersøgelser. Insolvensbehandleren foretager sådanne undersøgelser for kreditors regning. I konkurssager har kreditor ret til at få godtgjort disse omkostninger som konkursomkostninger, og beløbet godkendes af kreditorrepræsentanten eller fastsættes på kreditormødet, hvis der ikke er udepeget en kreditorrepræsentant.

Der gælder en særlig ordning for en sikret kreditors omkostninger, hvilket skyldes, at kreditoren kan vælge at deltage i konkursbehandlingen eller ej (kreditoren har ret, men ikke pligt til at deltage).

Behæftede aktiver indgår kun i insolvensboet, hvis en privilegeret sikret kreditor har anmeldt et krav.

Hvis en sikret kreditor efterfølgende anmelder et krav, omfattes de behæftede aktiver kun af konkursbehandlingen, hvis det ligeledes kan antages, at den sikrede kreditors fyldestgøres med den efterfølgende panteret. Med henblik på at vurdere, om de behæftede aktiver indgår i konkursboet, vurderes deres værdi på grundlag af den sagkyndige rapport udfærdiget efter insolvensbehandlerens instruks og på anmodning af den efterfølgende sikrede kreditor og for dennes regning. Hvis den efterfølgende sikrede kreditor ikke betaler et forskud på omkostningerne til en sagkyndig rapport inden for den frist, der er fastsat af insolvensbehandleren, formodes det, at de behæftede aktiver ikke indgår i konkursboet.

Insolvensbehandleren kan indkalde til et kreditormøde, hvis insolvensbehandleren finder det nødvendigt (men er ikke forpligtet hertil). Insolvensbehandleren indkalder til kreditormødet på anmodning af enhver kreditor med et anmeldt krav, der betaler et forskud på omkostningerne i forbindelse med kreditormødet og betaler det faste vederlag til insolvensbehandleren for tilrettelæggelsen af kreditormødet.

I forbindelse med gældssanering ved tilbagebetaling i afdrag

Omkostningerne ved denne procedure bør navnlig betales af skyldneren.

Systemet er tilrettelagt således, at proceduren først indledes (med undtagelse af den formelle anmodning) efter betaling af forskuddet på insolvensbehandlerens vederlag og på de nødvendige omkostninger forbundet med proceduren.

Parternes sagsomkostninger som følge af deres deltagelse i konkursbehandlingen eller i proceduren for udfærdigelse af en tilbagebetalingsplan kan ikke inddrives hos skyldneren i tilfælde af gældssanering.

Hvis kreditor ikke er enig i den foreslåede tilbagebetalingsplan, kan kreditor fremsætte en indsigelse over for insolvensbehandleren. Insolvensbehandleren fremsætter bemærkninger til indsigelsen, og retten træffer afgørelse herom.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Konkursloven regulerer dispositioner til skade for kreditorer ved at ophæve deres retsvirkninger på visse betingelser. Dette har kun konsekvenser, hvis skyldnerens (den insolvente skyldners) dispositioner anfægtes. Insolvensbehandleren og kreditor har ret til at gøre indsigelse, men kreditor har kun ret til at gøre indsigelse, når insolvensbehandleren ikke har fulgt op på kreditorens indsigelse inden for en rimelig frist. Retten til at gøre indsigelse mod en retshandel bortfalder, når den ikke udøves over for skyldneren eller i retten senest ét år efter datoen for afsigelsen af konkursdekretet. Retten til at gøre indsigelse mod en retshandel anses kun for at være udøvet over for skyldneren, hvis skyldneren har anerkendt denne ret skriftligt. Efter konkursloven kan der ligeledes gøres indsigelse mod retshandler, der giver rettigheder, som allerede kan gøres gældende eller er opfyldt.

Hvis der er afsagt konkursdekret i forbindelse med en rekonstruktionsbehandling, er indledningen af rekonstruktionsbehandlingen af afgørende betydning for fastsættelsen af, hvornår den retshandel, der kan anfægtes i henhold til konkursloven, blev indgået.

Retshandlerne skal være indgået af skyldneren eller den insolvente skyldner uden passende vederlag. De skal give en fordel eller begrænse opfyldelsen af et af skyldnerens kreditors anmeldte krav. Retshandlerne skal vedrøre skyldners aktiver.

Konkursloven indeholder også andre særlige bestemmelser om bevis for fortsæt om at skade kreditor. I nogle tilfælde er det slet ikke nødvendigt at bevise, at der foreligger fortsæt, og i andre tilfælde er det en simpel formodning. Desuden fastsætter loven retsvirkningerne af anfægtelsen i retten, nemlig tilbagelevering af aktiverne erhvervet af den part, mod hvem retten blev gjort gældende.

I forbindelse med rekonstruktion er de retshandler, der skader kreditoren, vigtige for at vurderingen af kreditorernes bedste interesser. Ved en sammenligning af resultaterne af rekonstruktionsplanen og i givet fald konkursbehandlingen skal insolvensbehandleren også tage hensyn til retshandler, som kan anfægtes.

Bortset herfra, anfægtes retshandler ikke under rekonstruktionsbehandlingen.

I nogle tilfælde fastsætter loven imidlertid formodninger om en eventuel omdannelse af en rekonstruktion til en konkursbehandling, og i så fald kan visse retshandler anfægtes.

Insolvensbehandleren kan kun godkende skyldnerens retshandler, hvis de øger værdien af skyldnerens aktiver, eller hvis de er nødvendige for at opfylde formålet med rekonstruktionen. Hvis skyldneren indgår en retshandel, der kræver insolvensbehandlerens samtykke, uden insolvensbehandlerens samtykke, er denne retshandel dog fortsat gyldig. Retshandleren kan dog anfægtes under konkursbehandlingen, hvis skyldneren erklæres konkurs inden for to år efter indledningen af rekonstruktionsbehandlingen.

Når rekonstruktionsbehandlingen er afsluttet, må skyldneren eller erhververen ikke udlodde overskuddet eller andre egne indtægter mellem medlemmerne før fyldestgørelse af kreditorer med usikrede krav op til et beløb svarende til deres krav fastlagt i planen. Udlodningen af overskud eller andre egne indtægter kan anfægtes under konkursbehandlingen og kan også resultere i, at planen ikke kan gøres gældende.

Desuden er retshandler indgået af skyldneren eller insolvensbehandleren under rekonstruktionsbehandlingen, som giver en deltager i planen en fordel, der ikke er fastsat i planen, ugyldige.

I forbindelse med gældssanering har kreditorerne ifølge civilretten fortsat ret til at søge fyldestgørelse af krav, som ikke er indfriet på grund af retshandler, der kan anfægtes. I en eventuel efterfølgende procedure vedrørende skyldnerens redelige hensigter vil der desuden blive lagt vægt på skyldnerens adfærd, hvis det heraf kan udledes, at skyldneren er blevet insolvent med fortsæt, eller at skyldneren stillede nogle kreditorer ringere og begunstigede andre kreditorer.

Sidste opdatering: 29/06/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der

er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Insolvens - Finland

Insolvens betyder, at en skyldner ikke er i stand til opfylde sine forfaldne forpligtelser, og at den manglende betalingsevne ikke antages at være forbigående. Her henviser insolvensbehandlingen til en procedure, som finder anvendelse på alle skyldnerens forpligtelser samtidigt.

I Finland skelnes der mellem tre forskellige grader af insolvens: konkurs, rekonstruktion af en virksomhed og gældssanering for en privatperson. Konkurs er underlagt bestemmelserne i konkursloven (*Konkurssilaki 120/2004*), som trådte i kraft den 1. september 2004. Loven om rekonstruktion af virksomheder (*Laki yrityksen saneerauksesta 47/1993*) og loven om gældssanering for privatpersoner (*Laki yksityishenkilön velkajärjestelystä 57/1993*) trådte i kraft den 8. februar 1993.

Konkurs er en likvidationsbehandling rettet mod at realisere skyldnerens aktiver og fordele provenuet til kreditorerne. Rekonstruktion af virksomheder og gældssanering for privatpersoner er rehabiliteringsprocedurer, der sigter mod at genoprette den finansielle soliditet og tillade skyldnere at overvinde deres finansielle vanskeligheder.

En skyldner kan også indgå en aftale med kreditorerne om betaling af gæld og andre arrangementer uden for en officiel insolvensbehandling. Der findes ingen retlige bestemmelser vedrørende arrangementer, som finder sted på frivillig basis.

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Konkurs

Konkurs er almenyldig, hvorfor både fysiske og juridiske personer kan erklæres konkurs. En juridisk person kan erklæres konkurs, selvom denne er slettet fra det relevante register eller er blevet opløst. En afdød persons bo kan ligeledes erklæres konkurs.

Rekonstruktion

Enhver virksomhed, som udfører økonomisk aktivitet, kan gøres til genstand for rekonstruktionsbehandling. Dette gælder også for private erhvervsdrivende. Visse virksomheder som f.eks. kredit- og forsikringsinstitutioner er dog underlagt særlig regulering og kontrol og ligger uden for rekonstruktionsbehandlingens rammer.

Gældsjustering

Gældsjustering kan kun ydes til en fysisk person. En fysisk person, som driver en privat erhvervsvirksomhed, eller som driver en erhvervsvirksomhed i et ubegrænset partnerskab, eller som en generel partner i et begrænset partnerskab, kan også bevilges gældsjustering under visse betingelser.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Det generelle krav for åbning af alle tre typer insolvensbehandling er, at skyldneren er insolvent. Insolvens betyder, at en skyldner ikke er i stand til opfylde sine forfaldne forpligtelser, og betalingsudygtigheden ikke antages at være forbigående. Rekonstruktionsbehandling kan også indledes, hvis skyldneren risikerer insolvens.

Konkurs

En konkursbegæring indgives enten af skyldneren eller en fordringshaver. Den generelle forudsætning for en konkurserklæring er skyldnerens insolvens. Konkursloven indeholder bestemmelser om insolvens for at gøre det nemmere at fastslå, om en person er insolvent. En skyldner, som opfylder disse betingelser, anses for at være insolvent, medmindre andet bevises.

En skyldner erklæres insolvent, hvis:

1. Skyldneren erklærer at være insolvent, og der ikke foreligger særlige grunde til ikke at acceptere denne erklæring;
2. Skyldneren har indstillet sine betalinger;
3. Det gennem fuldbyrdesprocedurer i seks måneder forud for indgivelsen af konkursbegæringen er blevet fastslået, at skyldneren ikke til fulde kan opfylde sine gældsforpligtelser, eller
4. En skyldner, som er eller har været forpligtet til at føre regnskaber i året forud for konkursbegæringen, ikke har tilbagebetalt et klart og skyldigt krav til fordringshaver inden for en uge efter modtagelsen af en påmindelse.

En fordringshaver kan indgive konkursbegæring, hvis dennes krav til skyldneren er baseret på en domskendelse eller andet grundlag for fuldbyrdelse, en forpligtelse underskrevet af skyldner, som ikke bestrides af skyldneren med indlysende begrundelse, eller kravet fremgår klart på anden måde. Det skyldige beløb behøver ikke være forfaldent. Konkursbegæring er underlagt begrænsninger på grundlag af ubetydelige fordringer og i tilfælde, hvor fordringshaver er i besiddelse af en sikkerhed for fordringen.

Retten udpeger en kurator for boet og sikrer, at en bekendtgørelse om konkurs indrykkes i Finlands Tidende uden forsinkelse. Bekendtgørelsen kan også indrykkes i ethvert dagblad. Det er kurators pligt at underrette fordringshaverne om indledningen af konkursbehandlingen. En bekendtgørelse om indledningen af konkursbehandlingen skal også, blandt andet, indskrives i registeret over konkurser og rekonstruktioner, handelsregisteret, ejendoms- og pantelånsregisteret, skibsregisteret, registeret over skibe under bygning, luftfartøjsregisteret, virksomhedslånerregisteret, motor- og førerregisteret samt registeret over dematerialiserede værdipapirer.

Rekonstruktion

En begæring om rekonstruktionsbehandling kan indgives af skyldneren eller en fordringshaver. De fleste begæring indgives af skyldneren.

Sager om rekonstruktion kan indledes, hvis skyldneren er insolvent, og der ikke findes juridiske hindringer for sagens indledning. En sådan hindring findes for eksempel, hvis det er sandsynligt, at en sådan rekonstruktionsbehandling ikke vil afhjælpe insolvensen, eller hvis skyldnerens aktiver ikke er fyldestgørende til at dække omkostningerne i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingen. Rekonstruktionsbehandlinger kan også indledes, hvis skyldneren løber en umiddelbar risiko for insolvens. Rekonstruktionsbehandlinger på baggrund af en umiddelbar risiko for insolvens kan indledes på begæring fra en fordringshaver, såfremt fordringen er forbundet med en betydelig finansiell interesse. Derudover kan rekonstruktionsbehandlingen indledes, hvis mindst to fordringshavere, hvis samlede fordringer udgør mindst en femtedel af skyldnerens kendte gæld, indgiver en begæring i fællesskab med skyldneren eller erklærer, at de støtter skyldnerens begæring.

Retten skal indrykke en bekendtgørelse om kendelsen om indledning af rekonstruktionsbehandlingen i Finlands Tidende. Det er rekonstruktørens pligt at underrette fordringshaverne om behandlingens indledning. Indledningen af rekonstruktionsbehandlingen skal også bekendtgøres til visse myndigheder, ligesom den blandt andet skal indskrives i registeret over konkurser og rekonstruktionsbehandlinger, handelsregisteret og ejendoms- og pantelånsregisteret.

De juridiske konsekvenser af den indledte rekonstruktionsbehandling træder automatisk i kraft fra datoen for afgørelsen om behandlingens indledning. Efter indgivelse af begæringen kan retten på anmodning fra andrager eller skyldner beordre en standsning af tilbagebetaling af gælden og sikkerhedsstillelse for gælden, eller et forbud mod inkasso eller udlæg eller andre håndhævelsesforanstaltninger, før sagen indledes.

Gældsjustering

En gældsjustering træder i kraft med virkning fra tidspunktet for skyldnerens indgivelse af begæring herom. Indledningen af gældsjustering kræver, at skyldneren er insolvent og ikke med rimelighed kan forventes at forbedre sin evne til at kunne afdrage på gælden. Den væsentligste årsag til insolvensen skal være en væsentlig nedgang i skyldnerens betalingsevne på grund af omstændigheder, der ikke primært kan henføres til skyldneren, som for eksempel sygdom. Gældsjustering kan også bevilges, hvis der foreligger anden god grund til gældsjustering set i lyset af gældens størrelse og skyldnerens andre passiver og dennes evne til at betale dem tilbage. Ved vurderingen af skyldnerens evne til at betale inddrages for eksempel skyldnerens aktiver, indtægter og indtjeningspotentiale.

Der må ikke findes nogen hindring i loven for gældsjustering (f.eks. gæld opstået gennem en lovovertrædelse eller hensynsløs og uansvarlig gældsstiftelse). Dog kan gældsjustering bevilges på trods af en generel hindring, hvis der foreligger en god grund hertil. I sådanne tilfælde lægges der særlig vægt på skyldnerens foranstaltninger med henblik på tilbagebetaling af gælden, hvor længe de skyldige beløb har været forfaldne og andre omstændigheder, som vedrører skyldneren, samt gældsjusteringens betydning for både skyldner og fordringshavere.

De juridiske virkninger af den indledte gældsjustering træder automatisk i kraft fra datoen for afgørelsen om behandlingens indledning. Efter indgivelsen af begæringen kan retten på anmodning fra skyldner beordre en midlertidig standsning i gældens tilbagebetaling og sikkerhedsstillelse for gælden, eller et forbud mod inkasso eller udlæg og andre håndhævelsesforanstaltninger før behandlingen indledes.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Konkurs

De aktiver, som skyldneren er i besiddelse af ved indledningen af konkursbehandlingen, samt de aktiver, som skyldneren erhverver før konkursbehandlingen afslutning, indgår alle som aktiver i konkursboet. Provenuet fra aktiver i konkursboet samt indkomster fra boet, og aktiver, der er erhvervet af konkursboet som substitution, indgår ligeledes i konkursboet.

Som hovedregel indgår aktiver, der ikke kan gøres udlæg i, ikke i konkursboet. Desuden indgår aktiver, som er erhvervet efter indledningen af konkursbehandlingen, eller en fysisk persons indtægt, heller ikke i konkursboet.

Rekonstruktion

I forbindelse med rekonstruktionsbehandlinger udarbejdes en rekonstruktionsplan for skyldneren. Planen skal for eksempel indeholde en oversigt over skyldnerens finansielle status, dvs. aktiver, passiver og skyldnerens andre virksomheder. Rekonstruktionsplanen skal udarbejdes på grundlag af skyldnerens samlede aktiver på tidspunktet for behandlingen. Tvangsinddrivelse er også mulig: En transaktion, som i tilfælde af konkurs kunne have været omstødt, kan omstødes under en rekonstruktionsbehandling på samme grundlag som i tilfælde af konkurs.

Selvom det under ekstraordinære omstændigheder er muligt at ændre en rekonstruktionsplan efter dens godkendelse, så kan fyldestgørelsen til de enkelte kreditorer ikke længere øges i forbindelse med en ændring af planen. Dog kan aktiver, der er overført til skyldneren efter godkendelsen af rekonstruktionsplanen, af fordringshaverne lægges til grund for fordringer på skyldneren om supplerende betalinger. Skyldneren kan pålægges supplerende betalinger, hvis skyldnerens finansielle situation vurderes som forbedret i sammenligning med tidspunktet for planens udarbejdelse. Fordringer om supplerende ydelser kan anmeldes, hvis der er grund til at kræve sådanne ydelser, og anmeldelsen skal fremsendes til retten senest ét år efter den afsluttende rapport er fremlagt for retten.

Gældsjustering

Når en skyldners tilbagebetalingsevne vurderes, skal der for eksempel tages hensyn til midler, som stammer fra likvidation af skyldnerens aktiver, skyldnerens indtægt og indtjeningspotentiale, de nødvendige leveomkostninger og underholdspligt. I tilfælde af gældsjustering skal tilbagebetalingsplanen svare til skyldnerens tilbagebetalingsevne, og planen skal bekræftes af skyldneren. I forbindelse med gældsjustering skal alle skyldnerens indtægter, der overskrider dennes nødvendige leveomkostninger og underholdsbidrag, anvendes til at dække gælden sammen med andre aktiver, som ikke hører med til skyldnerens grundlæggende fornødenheder. Skyldners aktiver, der anses for at indgå i de grundlæggende fornødenheder, omfatter ejerbolig, som er skyldners hjemsted, boligens indretning, for så vidt det er rimeligt, samt skyldners personlige effekter og arbejdsredskaber, der med rimelig kan anses for nødvendige. Aktiver, der betragtes som hørende med til skyldnerens grundlæggende fornødenheder, kan kun indfries i de tilfælde, som er fastsat ved lov.

Derudover kan betalingsplanen pålægge skyldneren at foretage supplerende betalinger i tilfælde af ekstra indkomst eller aktiver, som skyldner modtager, mens betalingsplanen er aktiv. Skyldneren er forpligtet til at overdrage fordringshaverne en vis andel af enhver gave og andre engangsbetalinger, som skyldner modtager, mens betalingsplanen er aktiv. Hvis skyldnerens indkomst overskrider indkomsten, som er lagt til grund for betalingsplanen, kan skyldner pålægges at betale en vis andel af den ekstra indkomst til fordringshaverne.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Konkurs

Afgørelsen om konkurs træffes af en domstol. Domstolen udpeger også en kurator. En person kan udpeges som kurator, hvis han eller hun giver samtykke hertil, har de nødvendige evner, færdigheder og erfaring til at udføre opgaven og i øvrigt er egnet til rollen. Boets kurator må ikke have forbindelse til skyldner eller fordringshaver, som kan påvirke kurators uafhængighed af skyldner eller upartiskhed over for fordringshaverne eller kurators evne til at udføre opgaven på en hensigtsmæssig måde. En juridisk person kan ikke udpeges som kurator.

Kurator har en central rolle i bostyret under konkursbehandlingen. Kurator har blandt andet pligt til at repræsentere konkursboet, mødes med boets aktuelle ledelse, udarbejde status over inventar og en beskrivelse af skyldneren, modtage anmeldelse af fordringer og udarbejde listen over udlodning. Kurator står også for forvaltning og salg af aktiver, som tilhører boet samt udlodning af midlerne.

Ved konkursens indledning mister skyldneren rådigheden over konkursboets aktiver. Skyldner skal samarbejde, så konkursbehandlingen kan bringes til en afslutning. Skyldner skal videregive alle oplysninger til kurator, som er nødvendige for udarbejdelsen af status over inventar og attestere boets opgørelse.

Skyldner har ret til at modtage oplysninger om boet, deltage i møder med fordringshaverne og give sin mening til kende i forbindelse med afgørelser.

Rekonstruktion

Når behandlingen om rekonstruktion af en virksomhed indledes, skal retten udpege en rekonstruktør. Rekonstruktøren skal være en myndig person, kendt for at være ærlig, må ikke være gået konkurs og skal have fuld juridisk kompetence. Denne person skal besidde de evner, færdigheder og erfaring, som er nødvendig for opgavens udførelse. Rekonstruktøren må ikke have forbindelse til skyldner eller nogen fordringshaver, som kan påvirke administrators uafhængighed af skyldner eller upartiskhed over for fordringshaverne. En juridisk person kan ikke udpeges som rekonstruktør.

Rekonstruktøren er ansvarlig for at realisere formålet med behandlingen og beskytte fordringshavernes interesser. Rekonstruktøren udarbejder en rapport over skyldners aktiver og passiver samt et forslag til en rekonstruktionsplan. Rekonstruktøren fører også tilsyn med skyldnerens aktiviteter.

Retten kan nedsætte et kreditorudvalg, der repræsenterer fordringshaverne og kan fungere som et rådgivende organ for kurator under dennes udøvelse af sit hverv. Hvis det skønnes unødvendigt på grund af et lille antal fordringshavere, eller af anden årsag, nedsættes ikke noget kreditorudvalg.

Skyldner bevarer rådigheden over sine aktiver, medmindre andet er fastsat ved lov. Når behandlingen er indledt, kan skyldner dog ikke f.eks. stifte yderligere gæld uden kurators samtykke, medmindre gælden er forbundet med skyldnerens regelmæssige aktiviteter, og dens beløb og vilkår ikke er usædvanlige. På anmodning fra rekonstruktøren eller en fordringshaver kan skyldnerens rådighed også begrænses på andre måder, hvis der er risiko for, at denne handler på en måde, som kan skade eller svække fordringshaverens interesser. Skyldneren er forpligtet til at samarbejde med og afgive oplysninger til retten, kurator og kreditorudvalg. Skyldneren er fortsat berettiget til at udøve sin ret til handling i verserende eller kommende retssager, medmindre rekonstruktøren beslutter at udøve skyldnerens ret til handling.

Gældsjustering

Hvor det er nødvendigt kan retten udpege en kurator for gældsjustering og, hvor det er nødvendigt, for afklaring af skyldners finansielle status, likvidation af dennes aktiver eller til gennemførelsen af gældsjusteringen. En person kan udpeges som kurator, hvis denne er voksen, kendt for sin integritet, ikke er gået konkurs, ikke er underlagt kompetencerestriktioner og indvilliger i udpegelsen. Kurator skal have den nødvendige kompetence, evner og erfaring, som dennes hverv kræver. Kurator må ikke have en sådan forbindelse til skyldner eller nogen fordringshaver, som kan påvirke administrators uafhængighed af skyldner eller upartiskhed over for fordringshaverne. En juridisk person kan ikke udpeges som rekonstruktør.

Det er kuratorens pligt, hvis nogen, at udarbejde forslag til betalingsplan og udføre andre hverv, som retten pålægger kurator. Når betalingsplanen udarbejdes, skal kurator forhandle med skyldner og fordringshavere og give dem de nødvendige oplysninger om gældsjusteringen samt give dem mulighed for at fremsætte en erklæring om andragendet og forslaget til betalingsplan. Kurator kan også udpeges til at varetage likvidationen af skyldners aktiver samt udlodning af midlerne fra likvidationen til fordringshaverne. Hvis der ikke er udpeget en kurator, er skyldner ansvarlig for udarbejdelse af et forslag til betalingsplan. Det er op til retten at bestemme, hvornår behandlingen af gældssanering for en fysisk person skal indledes. Retten er ligeledes ansvarlig for at bekræfte betalingsplanen.

Skyldner bevarer boet og retten til besiddelse til sine aktiver. Men alle skyldners aktiver, som ikke anses for at høre til de basale fornødenheder, skal anvendes til at dække gælden. Skyldner har pligt til at videregive alle oplysninger, der er relevante for gældsjusteringen, til retten, fordringshaverne og, hvis en sådan er udpeget, kurator. Skyldner skal endvidere bidrage til passende gennemførelse af gældsjusteringen.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Konkurs

Med forbehold for visse undtagelser har fordringshaver ved konkursbehandlings start i ret til at anmelde et krav om modregning for en gæld til skyldneren, også selvom gælden eller fordringen endnu ikke er forfalden. Denne ret til modregning finder ikke anvendelse på et krav, som ikke giver fordringshaveren ret til fyldestgørelse fra konkursboet, eller et krav, som har lavere prioritet end andre fordringer. Fordringshaver har pligt til at afgive oplysninger om en fordring, der skal anvendes som modregning.

Rekonstruktion

På trods af inkassoforbud har en fordringshaver ved behandlingens start ret til at anmelde fordring om modregning for gæld til skyldner på de samme betingelser som i konkursbehandlingen. Fordringen om modregning skal også forkyndes for rekonstruktøren. Retten til modregning finder ikke anvendelse for et kreditinstituts modregning af midler, som skyldner har indbetalt til et depot på det pågældende institut fra det øjeblik spærringen af midlerne træder i kraft, eller senere, eller på midler, der er deponeret i kreditinstituttet på tidspunktet for overførslen til skyldners konto, og denne konto kan anvendes til betalinger.

Gældsjustering

Når gældsjusteringen er indledt kan ingen foranstaltninger rettes mod skyldneren med henblik på inddrivelse af gæld, som er underlagt udsættelse, eller for at sikre betaling heraf. Udsættelsen af gældsinddrivelsen omfatter også modregning mellem skyldnerens tilgodehavender og gæld til fordringshavere. Denne udsættelse gælder dog ikke for modregning af skatter.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Som hovedregel forbliver kontrakter, der ikke er omfattet af fordringer, som indgår i insolvensbehandlingen, gyldige og uændrede under alle former for insolvensbehandling.

Konkurs

Hvis skyldneren, når konkursbehandlingen indledes, ikke har opfyldt en gensidigt bebyrdende aftale, hvor skyldner indgår som aftalepart, kan den anden kontraherende part forlange, at boet tager stilling til, om det vil indtræde i aftalen. Indtræder boet i aftalen og stiller acceptabel sikkerhed for dens opfyldelse, kan aftalen ikke opsiges. Dog kan den anden kontraherende part opsige aftalen, hvis den er af personlig karakter, eller der foreligger anden, særlig grund, hvorfor der ikke andre fordringer til den anden aftalepart om at forblive under aftale med konkursboet.

Derudover kan en enkelt transaktion annulleres med begrundelse i inddrivelse som anført i loven om inddrivelse af aktiver til et konkursbo (*Laki takaisaannista konkurssipesään* 758/1991).

Rekonstruktion

Påbegyndelse af en rekonstruktionsbehandling har ingen effekt på skyldnerens eksisterende virksomhed, medmindre andet er foreskrevet ved lov. En lejekontrakt eller kreditleaseaftale, hvor skyldneren er lejeren, kan opsiges af skyldneren, så den ophører to måneder efter opsigelsens forkyndelse. En person, som inden behandlingen påbegyndes, har indgået en kontraktmæssig forpligtelse til skyldner, men som ikke har afsluttet kontraktydelsen på tidspunktet for behandlingens indledning, har ret til vederlag for ydelsen, hvis dens resultat kan anses for at være en regulær del af skyldnerens aktiviteter. Hvis spørgsmålet vedrører en anden type kontrakt indgået for behandlingens indledning, og hvis skyldner på tidspunktet for behandlingens indledning ikke har opfyldt sin betalingsforpligtelse i henhold til kontrakten, skal kurator på anmodning fra modparten oplyse, om skyldner vil opfylde sin del af kontrakten. Hvis svaret er negativt, eller hvis det ikke gives inden for en rimelig tid, har modparten ret til at annullere aftalen. En aftale i henhold til hvilken skyldneren skal foretage en betaling baseret på eller i tilknytning til en rekonstruktion af gæld, bliver ugyldig, medmindre betalingsforpligtelsen er baseret på den godkendte rekonstruktionsplan.

Hvis en arbejdsgiver er omfattet af rekonstruktionsbehandlingen, har arbejdsgiveren ret til at opsige ansættelseskontrakten med et varsel på to måneder og på visse betingelser, uanset kontraktens varighed.

En transaktion, som i tilfælde af konkurs kunne have været omstødt, kan på fordringshavers anmodning omstødes under en rekonstruktionsbehandling på samme grundlag, som anført i loven om inddrivelse af aktiver til et konkursbo.

Gældsjustering

Skyldneren skal afgive værdier, som ikke er omfattet af de basale nødvendigheder, og som er opnået på grundlag af delvis betaling eller en afbetalingsordning. Skyldneren har ret til at ophæve lejemålskontrakter, hvor skyldneren er lejer, eller opsige andre typer forbrugeraftaler eller afbetalingsordninger med virkning fra to måneder efter opsigelsens forkyndelse. En person, som inden behandlingen påbegyndes, har indgået en kontraktmæssig forpligtelse til skyldner, men som ikke har afsluttet kontraktydelsen på tidspunktet for behandlingens indledning, har ret til vederlag for

ydelsen, hvis dens resultat kan anses for at være en regulær del af skyldnerens aktiviteter. En kontrakt, i henhold til hvilken skyldner er ansvarlig på grundlag af eller i forbindelse med gældsjusteringen, vil være ugyldig, medmindre ansvaret er fastlagt i betalingsplanen eller er foreskrevet af loven.

En transaktion, som i tilfælde af konkursbehandling i stedet for gældsjustering kunne have været omstødt, kan på fordringshavers anmodning omstødes under en gældsjustering på samme grundlag som anført i loven om inddrivelse af aktiver til et konkursbo.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Konkurs

Når konkursbehandlingen er indledt, kan ingen foranstaltninger anvendes mod konkursboet med henblik på at opnå et grundlag for inddrivelse af en fordring i en konkursbehandling, og der kan ikke gennemføres fuldbyrdesforanstaltninger på aktiverne i konkursboet med henblik på inddrivelse af en fordring i et konkursbo. Dog kan en fordringshaver, som er beskyttet ved sikkerhedsstillelse, træffe foranstaltninger til at inddrive en fordring i sikkerhedsstillelsen.

Rekonstruktion

Som hovedregel er skyldneren efter rekonstruktionsbehandlingens påbegyndelse underlagt betalingsforbud, og fordringshaverne er underlagt forbud mod inddrivelse af gæld, dvs. der kan ikke træffes foranstaltninger rettet mod skyldneren med henblik på at inddrive en gæld under rekonstruktion eller for at sikre dens betaling. I visse tilfælde kan en sikret fordringshaver begære tilladelse fra retten til at udnytte sikkerheden til at opnå betaling. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis det er klart i betragtning af rekonstruktionsbehandlingens, at det ikke er nødvendigt at bevare den del af boet i skyldners besiddelse, som udgør sikkerhedsstillelsen. Som regel kan der efter behandlingens indledning ikke gennemføres forebyggende foranstaltninger baseret på officielle beslutninger rettet mod skyldneren.

Gældsjustering

Som i rekonstruktionsbehandlingens er fordringshaveren under gældsjustering omfattet af en udsættelse af inddrivelsen af gæld. Hvor en gæld er omfattet af udsættelsen af betalinger, kan ingen foranstaltninger rettes mod skyldneren med henblik på inddrivelse af gæld eller for at sikre dens betaling. Ingen foranstaltninger rettes mod skyldneren med henblik på inddrivelse af gæld til betaling eller for at sikre betaling heraf. Derudover kan skyldneren ikke pålægges sanktioner for forsinket betaling. I visse tilfælde kan en sikret fordringshaver imidlertid begære tilladelse fra retten til at udnytte sikkerheden til at opnå betaling. Dette kan for eksempel være muligt, hvis de aktiver, der tjener som sikkerhed, ikke betragtes som omfattet af skyldnerens grundlæggende fornødenheder, eller hvis skyldneren ikke behøver aktiverne til at udøve sin virksomhed.

Fordringshaver kan træffe en foranstaltning eller indlede andre søgsmål for at bevare sit ret til håndhævelse eller opnå grundlag for håndhævelse. Som hovedregel kan fordringshaver også, uanset bestemmelserne om forbud mod påbegyndelse af gældsjustering, søge en kendelse om anvendelse af sikrende retsmidler og håndhævelse af en sådan kendelse.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlingens påbegyndelse?

Konkurs

Ved konkursens indledning mister skyldneren rådigheden over konkursboets aktiver, som overgår til kurator. Som følge heraf har konkursboet ret til at antage status som part i spørgsmål vedrørende aktiver, som tilhører konkursboet: boet har forbeholdt retten til at genoptage verserende søgsmål mellem skyldner og tredjeparter, som vedrører konkursboets aktiver. Hvis konkursboet ikke benytter sig af denne mulighed, kan skyldner genoptage søgsmål. Tilsvarende forbeholdes konkursboet muligheden for at genoptage søgsmål vedrørende en verserende fordring på skyldneren. Hvis boet afslår at reagere på handlingen, og skyldner ikke er villig til at genoptage sagen, kan sagsøger begære, at sagen bringes til afgørelse.

Rekonstruktion

Skyldneren er fortsat berettiget til at udøve sin ret til handling i verserende eller andre retssager, hvori denne er part, medmindre kurator beslutter at udøve skyldnerens ret til handling. Samme bestemmelse gælder for retssager eller andre søgsmål, som vil versere, efter behandlingen af rekonstruktionen er indledt.

Rekonstruktøren har ret til at indgive søgsmål og indlede retssager eller andre, tilsvarende sager på skyldners vegne, samt udøve skyldners ret til handling i sagerne. Desuden kan rekonstruktøren modtage forkyndelser på skyldners vegne.

Gældsjustering

Indledning af en gældsjustering berører ikke verserende retssager eller skyldners ret til handling i sagerne.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Konkurs

Fordringshaver kan indgive begæring om konkurserklæring.

Fordringshavere udøver den øverste myndighed over et bo under konkursbehandling. Rådigheden over konkursboet skal udøves af fordringshaverne for så vidt som spørgsmålet ikke skal afgøres ved lov eller behandles af kurator. Endvidere kan fordringshaverne bevare myndigheden i spørgsmål, som vedrører den aktuelle administration af boet, eller med fuldmagt overdrage en del af deres myndighed til boets kurator. Retten til at udøve fordringshavernes myndighed ligger hos de kreditorer, som har fordringer på skyldneren, og har anmeldt deres krav. Fordringshavernes rådighed over konkursboet træder i kraft, når konkursbehandlingen indledes og ophører, når konkursbehandlingen afsluttes.

Det vigtigste beslutningsorgan er fordringshavernes møde, men andre beslutningstagende procedurer kan også anvendes. Fordringshaverne kan også nedsætte et kreditorudvalg, der medvirker i forhandlingerne og fungerer som forbindelsesled mellem kurator og fordringshaverne. Den enkelte fordringshavers stemmeret afvejes i overensstemmelse med den andel af konkursboet, som fordringshaver repræsenterer. Beslutningen, som tages på kreditorudvalgets møde, skal være understøttet af fordringshavere, hvis stemmeandel svarer til mere end halvdelen af alle kreditorer, som deltager i afstemningen. I alternative beslutningsprocedurer skal stemmerne tælles på grundlag af stemmefordelingen blandt de fordringshavere, som deltager i afstemningen.

Rekonstruktion

En fordringshaver kan begære en rekonstruktionsbehandling.

Et kreditorudvalg kan nedsættes som fælles repræsentation for alle fordringshavere. Udvalget skal repræsentere alle grupper af kreditorer, og dets opgave er at bistå kurator i dennes udførelse af sit hverv og overvåge dennes aktiviteter på fordringshavernes vegne. Udvalget træffer afgørelse med simpelt flertal. Når udkastet til rekonstruktionsplanen udarbejdes, skal kurator forhandle med kreditorudvalget og, hvis nødvendigt, også med de enkelte kreditorer. Desuden har fordringshavere, eller grupper af fordringshavere, hvis krav overskrider en lovbestemt grænse, ret til at fremlægge et udkast til en rekonstruktionsplan. Når udkastet til rekonstruktionsplanen foreligger, fremsendes det til fordringshaverne til godkendelse. I tilfælde af, at der ikke findes hindringer for godkendelse af planen, kan planen godkendes med alle fordringshaveres accept eller et flertal af alle fordringshavere i grupperne af kreditorer og, under visse omstændigheder, selv uden flertalsaccept i alle kreditorgrupper.

Gældsjustering

En fordringshaver kan ikke begære om gældsjustering for en fysisk person. Dog gælder det som hovedregel, at skyldner før en begæring om gældsjustering skal undersøge muligheden for at forhandle en løsning med fordringshaverne. Fordringshaveren skal i overensstemmelse med anerkendte kreditmekanismer og fremgangsmåder ved inkasso samarbejde med henblik på at nå frem til en løsning.

Fordringshaverne skal have mulighed for at fremsætte en erklæring om begæringen om gældsjustering og om udkastet til betalingsplan. Hvor det er påkrævet, skal fordringshaverne fremlægge oplysninger om deres krav skriftligt. En godkendt betalingsplan kan på fordringshavers anmodning ændres, eller den kan på visse grundlag bortfalde.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Konkurs

Konkursboets aktiver skal forvaltes med omhu og afvikles hurtigt. En af kurators pligter er at sørge for salget af aktiver, som tilhører konkursboet. Konkursboet skal likvidere alle boets aktiver på den mest fordelagtige måde for boet, så resultatet af salget er så godt som muligt. Sikkerhedsstillelse, som tilhører konkursboet, kan kun sælges, hvis fordringshaveren, som er beskyttet af sikkerhed, indvilliger heri, eller hvis retten giver tilladelse hertil. Aktiver, som tilhører konkursboet, kan ikke overføres til kurator eller dennes medarbejdere eller til personer, som har tilknytning til kurator eller en af dennes medarbejdere.

Omlægning og gældsjustering

Rekonstruktørens rettigheder er begrænset til retten adgang til de oplysninger, som er nødvendige for at opfylde forpligtelserne som kurator. Skyldner bevarer boet og retten til at besiddelse til sine aktiver, og kurator har ingen ret til at anvende eller overføre skyldners aktiver. I gældsjustering kan rekonstruktøren dog pålægges at sælge aktiverne og gennemføre relaterede foranstaltninger og arrangementer, samt overføre de resulterende midler til fordringshaverne.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Konkurs

En fordring i et konkursbo betyder en gæld, som debitor skylder. Gælden skal være baseret på et retsgrundlag og være stiftet, før konkursbehandlingen indledes. Desuden er fordringer, for hvilke der er stillet sikkerhed, og fordringer, hvis grundlag eller beløb er betinget, omtvistet eller på anden måde uklare, også omfattet af fordringer i konkursbo. I et vedvarende gældsforhold skal den del af gælden, som hører til perioden før indledningen af konkursbehandlingen, også anses for en fordring i konkursboet.

Fordringer, som er opstået efter konkursbehandlings indledning, skal betragtes som administrationsomkostninger, dvs. konkursboets gæld, der er fuldt betalt ved hjælp af boets aktiver.

Rekonstruktion

Gæld, som er stiftet efter begæring om rekonstruktionsbehandling, skal tilbagebetales efterhånden, som den forfalder. Det samme gælder for gebyrer, omkostninger og andre løbende udgifter, som er baseret på et vedvarende aftaleforhold eller en vedvarende kontrakt om brug eller besiddelse, for så vidt som disse vedrører perioden efter begæring om rekonstruktion.

Gældsjustering

Gældsjustering omfatter skyldners samlede gæld, som er stiftet før starten på gældsjustering. Heri indgår sikkerhedsstillelser og gæld, som er betinget, omtvistet eller på anden måde uklar med hensyn til dens beløb eller grundlag, samt renter af sådan gæld, i perioden fra gældsjusteringens start til den godkendte betalingsplan, og udgifter i forbindelse med inkasso og håndhævelse af sådan gæld, hvis skyldner pålægges at betale gælden.

Gæld, som ikke er omfattet af gældsjusteringen, skal tilbagebetales efterhånden, som den forfalder.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Konkurs

For at være berettiget til udbetaling skal en fordringshæver anmelde et krav i konkursboet skriftligt (anmeldelsesbrev) til kurator senest på indgivelsesdatoen. Anmeldelsesbrevet skal for eksempel angive kravets størrelse samt de påløbne renter og grundlaget for kravet og renten. Anmeldelsen kan også revideres eller suppleres efter indgivelsesdatoen. Et krav kan også anmeldes med tilbagevirkende kraft mod betaling af et ekstra gebyr til konkursboet, såfremt der foreligger en gyldig grund til ikke at have anmeldt kravet på indgivelsesdatoen. Kurator kan tage et krav i konkursboet i betragtning i udkastet til udlodningslisten, uden at der foreligger en anmeldelse, såfremt der ikke er uenighed om fordringens grundlag og størrelse.

Boets kurator skal verificere de anmeldte krav legitimitet og deres eventuelle placering i rangfølge. Kravene, som giver ret til udbetaling, skal fremgå af forslaget til udlodning. Boets kurator, en fordringshaver eller skyldner kan bestride et krav i udkastet til udlodningslisten. Bestridelsen af kravet skal være detaljeret og være ledsaget af en begrundelse for bestridelsen. Hvis en fordringshavers krav bestrides, skal kurator sikre fordringshaveren mulighed for at blive hørt i sagen og fremlægge yderlige beviser til støtte for kravet. Et krav, som ikke bestrides rettidigt, anses for accepteret.

Herefter udarbejder kurator en udlodningsliste, hvori der tages hensyn til tvister og udtalelser, og forelægger listen til rettens godkendelse. Retten skal høre parterne i tvisterne og andre uoverensstemmelser. Hvis en uoverensstemmelse ikke kan løses i retsmødet, skal den løses separat i et civilt søgsmål. Afslutningsvist godkender retten udlodningslisten.

Rekonstruktion

For at rekonstruktionsbehandlingen kan indledes, skal skyldner vedlægge en erklæring om fordringshavere, gæld og sikkerhed herfor. Når retten bevilger rekonstruktion, fastsætter den en dato, inden for hvilken fordringshavere skal anmelde deres krav skriftligt til rekonstruktøren, såfremt disse krav afviger fra dem, skyldner har indberettet.

Når forslaget til rekonstruktionsplanen er blevet fremlagt for retten, skal retten sikre parterne i sagen mulighed for at bestride kravene i forslaget skriftligt til rekonstruktøren, samt muligheden for at fremsætte en skriftlig erklæring vedrørende forslaget, inden for en fastsat tidsfrist, eller indkalde disse parter til at blive hørt i retten. Både rekonstruktør og skyldner kan fremsætte indsigelser på skyldners vegne. Bestridelser skal tages i betragtning og spørgsmålene skal, om muligt, afgøres under sagens behandling. I modsat fald kan de afgøres i individuelle søgsmål. Når retten har truffet afgørelse vedrørende rekonstruktion af uklar gæld, kan personen, som har udarbejdet forslaget, bevilges mulighed for at korrigere, gennemgå eller supplere forslaget. Herefter skal fordringshaverne stemme om forslaget til rekonstruktionsplanen.

Gæld under rekonstruktion, der ikke er anmeldt af skyldner eller fordringshaver, eller som på anden måde ikke er bragt til rekonstruktørens kendskab før godkendelsen af rekonstruktionsplanen, bortfalder som hovedregel med planens godkendelse.

Gældsjustering

Når retten indleder en gældsjusteringssag, skal retten sende kopier af kendelsen, andragendet og skyldners forslag til betalingsplan til fordringshaverne. Retten skal også fastsætte en tidsfrist for fordringshavernes indgivelse af oplysninger om beløb i gælden, der skal saneres, som afviger fra dem, skyldneren har opgjort, samt en tidsfrist for fordringshavernes skriftlige bemærkninger til andragendet og forslag til betalingsplan, som skyldner har fremlagt, samt for eventuelle bestridelser af gæld, som er omfattet af forslaget.

Indsigelserne skal behandles i forbindelse med gældsjusteringssagen og fremlagte betalingsplan, hvis dette er muligt uden at forårsage en væsentlig forsinkelse i gældsjusteringen. I modsat fald vil retten henvise til, at sagen løses i separat eller i andre søgsmål. Herefter kan betalingsplanen godkendes, såfremt skyldner har fået bevilget gældsjustering.

Betalingsplanen kan ændres på skyldners eller en fordringshavers andragende, hvis der efter planens godkendelse fremkommer en gæld, som skulle have været saneret. Hvis gælden, som skulle have været saneret, fremkommer efter betalingsplanens gennemførelse, skal skyldner erlægge en ydelse, der svarer til det beløb af gælden, som fordringshaveren ville have fået fyldstgjort, hvis gælden havde været omfattet af betalingsplanen.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

I alle former for insolvensbehandling betragtes alle krav normalt for ligestillede, dvs. at hver fordringshaver har samme ret til at modtage udbetaling fra midlerne, som er til rådighed, i forhold til størrelsen på deres krav. Undtagelser fra denne regel vedrører bestemmelserne om krav med forrang og krav af laveste prioritet.

Konkurs

Udbetalinger til fordringshavere i et konkursbo skal det i overensstemmelse med den godkendte udlodningsliste. Bestemmelser vedrørende privilegerede fordringer i konkursboer i situationer, hvor skyldners aktiver ikke er tilstrækkelige til at fyldestgøre alle krav, findes i loven om privilegerede fordringer (*Laki velkojien maksunsaantijärjestyksestä* 1578/1992).

En fordring, som er sikret ved sikkerhedsstillelse eller tilbageholdelsesret, er en privilegeret fordring, ligesom fordringer, der opstår i forbindelse med en rekonstruktion af en virksomhed, underholdsbidrag til et barn og erhvervsrelaterede realkreditlån. Fordringer, som har lavere prioritet end andre, og deres indbyrdes rangordning, er reguleret af forskellige bestemmelser. Sådanne fordringer omfatter for eksempel renter og sanktioner for for sen betaling af en ikke-privilegeret fordring, der er påløbet op til indledningen af konkursbehandlingen, samt andre afgifter baseret på offentlig ret såsom bøder og tvangsbøder.

Rekonstruktion

Fordringshavere uden for rekonstruktionsbehandlingen, som ville have samme ret til betaling af deres fordring, skal have samme status i betalingsordningen inden for rekonstruktionsplanen. Dog kan det rekonstruktionsplanen fastsættes, at fordringshavere med mindre fordringer vil modtage fuld betaling.

Der kan kun anvendes begrænsede foranstaltninger på sikret gæld, ligesom kapitalen for en sikret gæld ikke må mindskes. Gældsarrangementet må ikke påvirke eksistensen eller indholdet i fordringshaverens reelle ret til sikkerhed. I gældsarrangementet skal renter og andre kreditomkostninger, som påløber under rekonstruktionsbehandlingen af gælden og ikke er sikret gæld, anses for gæld med laveste prioritet.

Gældsjustering

Skyldneres disponible midler samt midlerne fra afviklingen af denne aktiver skal deles mellem de almindelige gældsfordringer i forhold til deres beløb. Alle tilgængelige gældsjusteringsforanstaltninger kan anvendes på almindelig gæld, men forpligtelsen til betaling af sikret gæld kan ikke ophæves.

Gældsarrangementet må ikke påvirke eksistensen eller indholdet i fordringshaverens reelle ret til sikkerhed. Den mekanisme, som er til mindst skade for fordringshaveren, og stadig tilstrækkelig til at afhjælper skyldnerens finansielle situation, skal anvendes. Passiverne med lavest prioritet ved udlodning af de tilgængelige midler og midlerne fra afviklingen af aktiver, er gæld, som ville have været underordnet, hvis skyldneren var blevet erklæret konkurs, samt renter påløbet siden gældsjusteringens begyndelse og godkendelsen af betalingsplanen.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Konkurs

Konkursbehandlinger i retten afsluttes med udarbejdelsen af en tildelingsplan. Konkursen er afsluttet, når fordringshavere har godkendt den endelige afregning. Boets kurator skal udarbejde den endelige afregning, når konkursboet er blevet afhændet, og dets aktiver er blevet likvideret. Den endelige opgørelse kan ske, også selvom boet kun er delvist afhændet, fordi sikkerhed eller andre aktiver af mindre værdi ikke er blevet solgt, eller fordi en fordring i konkursboet eller en ubetydelig part af fordringerne er uklare.

Et forlig, som afslutter konkursbehandlingen, kan gennemføres i en konkurssag, hvis forliget er understøttet af skyldner og flertallet af fordringshavere. Med certificeringen af forliget ophører kurators og kreditorernes rådighed over konkursboet.

Retten afsiger en kendelse om konkursens ophør, hvis konkursboets midler er utilstrækkelige til at dække udgifterne i forbindelse med konkursbehandlingen, eller en fortsættelse af konkursen ikke vil være formålstjenligt af andre grund. Dog vil der ikke blive afsagt kendelse om konkursens ophør, hvis konkursen fortsætter under offentlig bobehandling. Grundene til at fortsætte en konkurs under offentlig bobehandling kan for eksempel være behovet for en nærmere undersøgelse af skyldner. Offentlig bobehandling afsluttes med en endelig afregning.

En konkurskendelse kan omstødes af gyldig grund inden for otte dage efter kendelsen.

Ansvar for gælden ophører ikke efter konkurs. Skyldner hæfter fortsat for fordringer i en konkurs, som ikke er blevet fyldestgjort under konkursbehandlingen.

Rekonstruktion

Retten behandling af rekonstruktion afsluttes med en godkendelse af rekonstruktionsplanen. Med planens godkendelse opnår skyldneren igen handlingsfrihed, og de retsvirkninger, der er forbundet med indledningen af rekonstruktionsbehandlingen som for eksempel stop for betaling og inkasso, ophører. Efter rekonstruktionsplanens godkendelse reguleres betingelserne for gældssanereringen af rekonstruktionsplanen, og som hovedregel bortfalder al ukendt gæld.

Retten kan på anmodning fra den tilsynsførende eller en fordringshaver beordre rekonstruktionsplanens ophør, hvis skyldneren har misligholdt planen, og krænkelser er beskeden. Rekonstruktionsplanen ophører også, hvis skyldner erklæres konkurs før planens afslutning. Retten kan også bestemme, at et gældsarrangement i rekonstruktionsplanen vedrørende en bestemt fordringshaver skal bortfalde, hvis for eksempel skyldner i væsentlig grad har forsømt sine forpligtelser i henhold til planen overfor fordringshaveren. Ved rekonstruktionsplanens ophør skal fordringshaver have de samme rettigheder som før planens godkendelse.

Når rekonstruktionsplanen er gennemført, skal den tilsynsførende eller, hvis en sådan ikke findes, skyldneren fremlægge en slutrapport om programmets gennemførelse.

Gældsjustering

Retten behandling af gældsjustering slutter, når retten har godkendt betalingsplanen. Efter godkendelse af betalingsplanen reguleres betingelserne for gældssanereringen af betalingsplanen. Betalingsforpligtelserne i henhold til planen er bindende for skyldneren, indtil alle de angivne forpligtelser er opfyldt. Uanset betalingsplanens afslutning forbliver skyldners passiver, som er angivet i planen, i kraft, for så vidt som de ikke er fyldestgjort. Skyldner friholdes ikke fra tilbagebetaling af den resterende gæld, før alle forpligtelser i betalingsplanen er opfyldt.

Betalingsplanen ophører også, hvis skyldner erklæres konkurs før planens afslutning. På begæring fra skyldner eller en fordringshaver kan retten bestemme, at betalingsplanen bortfalder, hvis skyldner har forsømt sine forpligtelser som bestemt ved lov. Ved planens ophør skal fordringshaver have de samme rettigheder som før gældsjusteringen.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Konkurs

Skyldner hæfter stadig for gælden efter konkursen: Skyldner hæfter for den gæld i konkursen, som ikke er blevet fyldestgjort under konkursbehandlingen.

Rekonstruktion

Fordringshavere har ret til at modtage betaling for deres fordringer, som er angivet i rekonstruktionsplanen, og rekonstruktionen ophører ikke, før alle forpligtelser indeholdt i planen er fyldestgjort. Således har fordringshavere ingen ret til at modtage betalinger efter planens afslutning.

Gældsjustering

Betingelserne for gældssaneringen reguleres af betalingsplanen. Der fastlægges en løbetid for betalingsplanen. Uanset betalingsplanens afslutning hæfter skyldneren fortsat for passiverne, som er angivet i planen, i kraft, for så vidt som de ikke er fyldstgjort. Fordringshavere har ingen ret til at modtage betalinger efter planens afslutning.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Konkurs

Udgifterne til konkursbehandlingen består af retsafgifterne, som opkræves i forbindelse med proceduren, honorar til kurator og andre omkostninger som følge af undersøgelse og forvaltning af boet.

Udgifterne til konkursbehandlingen skal dækkes af midlerne i konkursboet. Hvis midlerne i konkursboet er utilstrækkelig til at dække udgifterne, kan en fordringshaver påtage sig omkostningerne for at undgå konkursens bortfald.

Retten kan også beslutte, at konkursbehandlingen fortsætter under offentlig bobehandling, såfremt dette anses for berettiget f.eks. på grund af konkursboets utilstrækkelige midler. I sådanne tilfælde ophører kurators og kreditorernes rådighed over konkursboet. Udgifterne i forbindelse med konkursbehandlingen under offentlig bobehandling skal betales med statslige midler, for så vidt som midlerne i konkursboet ikke er tilstrækkelige til at dække disse omkostninger.

Rekonstruktion

Udgifterne i forbindelse med rekonstruktion, f.eks. rekonstruktørens honorar, skal betales af skyldnerens aktiver. En modpart kan også påtage sig ansvaret for udgifterne, da en af hindringerne for en rekonstruktion er, at skyldners aktiver må formodes ikke at være tilstrækkeligt til at dække udgifterne i forbindelse med behandlingen.

Det påhviler kreditorerne at afholde udgifter til kreditorudvalget. En person, som ønsker at udøve retten til at fremlægge et forslag til rekonstruktionsplan, skal selv afholde udgifterne til udarbejdelsen af forslaget.

Gældsjustering

Udgifterne i forbindelse med gældssaneringen skal bestå af et rimeligt gebyr til kuratoren og compensation for udgifterne, som kurator har afholdt. Som regel skal skyldner dække kurators gebyrer og udgifter op til et beløb, som ikke overstiger skyldners disponible midler i de fire måneder, som følger efter godkendelse af betalingsplanen eller den ændrede betalingsplan. Den del af gebyret og udgifter, som ikke dækkes af skyldneren, skal betales med statslige midler. Hvis begæringen om gældsjustering afvises, skal hele gebyret og udgifterne betales med statslige midler.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Gebyrer for inddrivelse pålægges alle typer insolvensbehandling.

Aktiver, som overføres før åbning af insolvensbehandlingen starter, og som opfylder betingelserne i lovens bestemmelser, kan inddrives til konkursboet gennem inkasso eller et søgsmål vedrørende ejerskab eller skadeserstatning. I alle typer insolvensbehandling finder bestemmelserne i loven om inddrivelse af aktiver til et konkursbo (758/1991) anvendelse. Der skal være grundlag for inddrivelsen.

Forudsætningerne for, at der findes et grundlag for inddrivelsen, og dermed for transaktionens tilbageførsel, er følgende:

- Transaktionen er blevet brugt uhensigtsmæssigt til at favorisere en fordringshaver på de andres bekostning, til at flytte aktiver uden for kreditorernes rækkevidde eller øge den samlede gæld til skade for kreditorerne;
- Skyldner var insolvent på tidspunktet for transaktionen, eller transaktionen har bidraget til skyldners insolvens; hvis transaktionen er en gave, er en anden forudsætning, at skyldner var overforgældet eller blev overforgældet på grund af transaktionen;
- Transaktionens modpart var eller skulle have været opmærksom på skyldners insolvens/overforgældning, eller på transaktionens konsekvens for skyldners finansielle status, samt andre faktorer, som gør transaktioner upassende.

Hvis modparten i transaktionen er en nær slægtning til skyldner, formodes den pågældende at have haft kendskab til de ovennævnte faktorer, medmindre denne kan bevise at have handlet i god tro. Hvis en transaktion er afsluttet mere end fem år før insolvensbehandlingen indledes, kan den kun tilbageføres, hvis en nær slægtning til skyldner var part i transaktionen.

Tilbagebetalinger af gæld, som er sket mere end tre måneder før datoen for begæring om insolvensbehandling, skal tilbageføres hvis betalingen er blevet gennemført med usædvanlige midler, eller hvis den er blevet gennemført for tidligt, eller hvis det betalte beløb anses for betydeligt i betragtning af boets midler. Tilbagebetalinger tilbageføres dog ikke, hvis de skønnes at være almindelige i betragtning af omstændighederne. Betalinger, som er inddrevet gennem udlæg, skal også tilbageføres, forudsat at udlægget er foretaget mere end tre måneder før fristen. Den anvendte frist er længere for skyldners nære slægtninge. Betalingen skal tilbageføres, også selvom fordringshaveren har handlet i god tro.

Der findes også separate bestemmelser som regulerer tilbageførsel af for eksempel gaver, bodeling, modregninger og sikkerhedsstillelse.

Sidste opdatering: 10/09/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Insolvens - Sverige

INDLEDNING

I Sverige er konkurs, rekonstruktion og gældsoplægning omfattet af insolvensforordningen. I det følgende er nogle aspekter af de svenske regler for disse behandlinger ifølge artikel 86, stk. 1, i den reviderede insolvensforordning kort forklaret. Beskrivelsen er ikke udtømmende.

KONKURS

Generelt

Konkurs (*konkurs*) er en form for generel håndhævelse af fordringer, hvor alle skyldnerens fordringshavere i fællesskab på tvangsbasis overtager skyldnerens samlede aktiver som betaling for deres respektive fordringer. Under en konkursbehandling udgør aktiverne et konkursbo (*konkursbo*), som forvaltes til fordel for fordringshavere. Boet forvaltes af en eller flere kuratorer (*konkursförvaltare*). Kurators opgave er kun at forvalte boet.

Konkursbegæringen vurderes, der tages beslutning om konkurs, og selve konkursbehandlingen sker ved byretten (*tingsrätt*). Under konkursbehandlingen træffer retten afgørelse om en række spørgsmål: Den bestemmer f.eks., hvordan boet skal udloddes, eller om en gæld skal bevises. Også andre skridt besluttet i retten, f.eks. edsafgivelse, hvorved skyldner sværger på opgørelsen af aktiver. Kurator er under tilsyn fra den retshåndhævende myndighed (*Kronofogdemyndigheten*).

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Generelt

En virksomhedsejer, som oplever betalingsvanskeligheder, kan få rettens tilladelse til at underkaste sig en særlig behandling med henblik på en rekonstruktion af vedkommendes virksomhed (*företagsrekonstruktion*). Virksomhedsrekonstruktøren (*rekonstruktör*) udnævnes af retten og skal undersøge,

om en del af eller hele skyldners virksomhed kan fortsætte og, hvis dette er tilfældet, om det på de foreliggende betingelser er muligt for skyldner at opnå et økonomisk forlig (*uppgörelse*) eller en akkord (*akkord*) med fordringshaverne. Rekonstruktøren skal udføre sit hverv på en sådan måde, at fordringshavernes interesser ikke tilsidesættes. En beslutning om rekonstruktion af en virksomhed indebærer ikke en formel begrænsning af skyldnerens rådighedsret.

GÆLDSOMLÆGNING

Generelt

Gældsomlægning (*skuldsanering*) fritager en skyldner fra hele eller en del af gældsforpligtelsen, som er omfattet af omlægningen. Siden november 2016 findes der to former for gældsomlægning i Sverige: gældsomlægning (*skuldsanering*), som er reguleret af loven om gældssanering (*skuldsaneringslagen*), og gældsomlægning for virksomheder (*Fskuldsanering*), som er reguleret af loven om gældsomlægning for virksomheder (*skuldsaneringslagen för företagare*). Begge er forklaret nedenfor.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

KONKURS

Konkursbehandlinger kan indledes både for fysiske og juridiske personer (herunder også fysiske personer, som ikke udøver erhvervsvirksomhed).

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Rekonstruktion af en virksomhed kan indledes for både fysiske og juridiske personer, forudsat at den pågældende person er erhvervsdrivende. Nogle juridiske personer er udelukket fra loven, såsom banker, børsmæglersekskaber, forsikringsselskaber og selskaber, der handler med værdipapirer.

GÆLDSOMLÆGNING

Gældsomlægning kan bevilges fysiske personer (herunder fysiske personer, som er selvstændige erhvervsdrivende (*enskild näringsverksamhet*)).

Begæring om gældsomlægning skal i første instans indgives til den retshåndhævende myndighed.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Gældsomlægning for virksomheder kan bevilges til en fysisk person, som er:

1. En erhvervsdrivende, som har udøvet en kommerciel aktivitet, og størstedelen af den pågældendes gældsbyrde stammer fra denne aktivitet.
2. En erhvervsdrivende, der udøver en kommerciel aktivitet, og forpligtelserne, som stammer fra denne aktivitet, kan betales retmæssigt, eller den manglende evne til at overholde forpligtelserne kun er midlertidig.
3. En erhvervsdrivendes nærtstående familiemedlem, hvis størstedelen af familiemedlemmets gældsbyrde stammer fra den erhvervsdrivendes kommercielle aktivitet.

"Familiemedlem" (*närstående*) betyder en ægtefælle, samlevende partner, forældre, søskende eller barn, eller ægtefællens eller den samlevende partners børn.

Begæring om gældsomlægning for virksomheder skal i første instans indgives til den retshåndhævende myndighed.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

KONKURS

Indledning af en konkursbehandling kræver, at skyldner er insolvent. "Insolvent" (*obestånd, insolvens*) betyder, at skyldner ikke behørigt kan opfylde sine gældsforpligtelser, og at den manglende betalingsevne ikke blot er forbigående. En erklæring fra skyldner om, at vedkommende er insolvent, vil blive accepteret, medmindre der foreligger en særlig grund, der forhindrer dette. Der findes også visse formodningsregler angående bevis for insolvens.

Skyldneren skal for eksempel, medmindre andet kan bevises, anses for insolvent, når det ved tvangsfuldbyrdelse ifølge kapitel 4 i loven om tvangsfuldbyrdelse (*utsökningsbalken*) inden for de sidste seks måneder før konkursbegæring er fremgået, at skyldner ikke har fyldestgørende aktiver til opfyldelse af alle sine gældsforpligtelser. Dette gælder ligeledes, hvis skyldner har erklæret betalingsstandsning.

En konkursbegæring kan indgives af skyldner eller af en fordringshaver.

Hvis der er sandsynlige grunde til at imødekomme konkursbegæringen, og der er risiko for, at skyldner fjerner aktiver fra formuen, kan retten pålægge beslaglæggelse (*kvarstad*) af skyldnerens formuegenstande, indtil begæringen er behandlet. Retten har også beføjelser til at pålægge rejseforbud. Boretten skal uden ophold forkynde konkurskendelsen. Beslutningen træder omgående i kraft, således at skyldner mister rådigheden over sine formuegenstande i samme øjeblik, som kendelsen forkyndes. Dog er tredjeparters berettigede forventninger i et vist omfang beskyttet. Se mere herom under overskriften "Hvilke beføjelser har skyldner og kurator?"

Rettens afgørelse om bevilling eller afslag på en konkursbegæring kan kæres til en højere retsinstans.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

En begæring om virksomhedsrekonstruktion kan indgives af skyldner eller af en fordringshaver. Det er en forudsætning for at bevilge virksomhedsrekonstruktion, at det kan antages, at skyldneren ikke kan betale den forfaldne gæld, eller at en sådan manglende betalingsevne vil indtræde i løbet af kort tid. Rekonstruktion af en virksomhed kan ikke bevilges, hvis der ikke foreligger rimelig grund til at antage, at målet med rekonstruktionen kan nås. En begæring indgivet af en fordringshaver kan kun imødekommes med skyldners samtykke.

Hvis skyldner anser begæringen for rimelig, skal retten uden ophold behandle sagen, medmindre skyldner indgiver begæring om rekonstruktion efter en begæring indgivet af en fordringshaver, og retten har besluttet at holde et retsmøde for at prøve sagen. Hvis en begæring fra en fordringshaver anses for antagelig, skal retten fastsætte en dato for et retsmøde for at prøve sagen. Retsmødet skal afholdes senest to uger efter, at begæringen er indgivet til retten. Retsmødet kan afholdes senere, hvis der er særlige grunde hertil, dog aldrig senere end seks uger efter begæringens indgivelse.

Hvis begæringen imødekommes, skal retten ved samme lejlighed udpege en rekonstruktør. Der kan udpeges mere end én rekonstruktør, hvis der er særlige grunde hertil. Senest en uge efter beslutningen om bevilling af rekonstruktion, skal rekonstruktøren forkynde beslutningen til alle fordringshavere.

Rekonstruktionen træder i kraft i samme øjeblik, retten træffer beslutning om imødekommelse af begæringen.

GÆLDSOMLÆGNING

En skyldner kan indgive begæring om gældsomlægning. Hvis denne begæring ikke afvises eller forkastes, skal beslutningen om gældsomlægning træffes så hurtigt som muligt. En begæring kan forkastes som ubegrundet, hvis det for eksempel fremgår af begæringen eller en anden tilgængelig undersøgelse, at betingelserne for gældsomlægning ikke er opfyldt.

En gældssanering kan bevilges, hvis:

1. skyldneren er en fysisk person, hvis vigtigste interesser er i Sverige
2. skyldner kan ikke opfylde sine gældsforpligtelser behørigt, og denne manglende betalingsevne må i betragtning af sagens omstændigheder formodes ikke at være forbigående, men fortsætte ind i en overskuelig fremtid (skyldner skal betragtes som insolvent), og
3. det er rimeligt i lyset af skyldners personlige og økonomiske situation.

Der gælder følgende begrænsninger:

1. En gældsomlægning kan ikke bevilges, hvis skyldner er pålagt næringsforbud (*näringsförbud*).
2. Hvis skyldner er en erhvervsdrivende, kan en gældsomlægning kun bevilges, hvis virksomhedens økonomiske forhold nemt kan undersøges.

3. Hvis skyldner tidligere har fået bevilget gældsoplægning, kan en ny gældsoplægning kun bevilges, hvis særlige grunde taler herfor. Hvis der træffes beslutning om at indlede gældsoplægning, skal dette uden ophold forkyndes i det svenske statstidende, *Post och Inrikes Tidningar*. Der skal også gives meddelelse til fordringshavere senest en uge efter offentliggørelsen. I meddelelsen og offentliggørelsen skal fordringshaverne opfordres til normalt inden for en måned fra datoen for offentliggørelsen blandt andet skriftligt at anmelde deres fordringer på skyldneren, afgive nærmere oplysninger om kravene samt andre oplysninger af betydning for sagens behandling og anføre, til hvilken konto betaling skal ske under gældsoplægningen.

En afgørelse om indledning af gældsoplægning kan ankes senest tre uger efter datoen for afgørelsen.

Efter den indledende afgørelse er beslaglæggelse af aktiver (*utmätning*) som håndhævelse af krav opstået forinden ikke længere mulig, indtil spørgsmålet om gældsoplægning er afgjort med en kendelse med retsvirkning. Dette gælder dog ikke for fordringer, som ikke er omfattet af gældssaneringen. Reglen finder heller ikke anvendelse, hvis retten på begæring fra en fordringshaver beslutter, at beslaglæggelse er tilladt.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

En skyldner kan indgive begæring om gældsoplægning for en virksomhed. Hvis denne begæring ikke afvises eller forkastes, skal beslutningen om gældsoplægning for virksomheden træffes så hurtigt som muligt. En begæring kan forkastes som ubegrundet, hvis det for eksempel fremgår af begæringen eller anden tilgængelig undersøgelse, at betingelserne for gældsoplægning for virksomheder ikke er opfyldt.

En gældsoplægning kan bevilges for en virksomhed, hvis:

1. skyldnerens vigtigste interesser er i Sverige
2. skyldner ikke kan opfylde sine gældsforpligtelser behørigt, og denne manglende betalingssevne må i betragtning af sagens omstændigheder formodes ikke at være forbigående, men fortsætte ind i en overskuelig fremtid (skyldner skal betragtes som insolvent), og
3. det er rimeligt i lyset af skyldners personlige og økonomiske situation.

Der gælder følgende begrænsninger:

1. En gældsoplægning for virksomheder kan ikke bevilges for en virksomhed, hvis skyldner er pålagt næringsforbud.
2. En gældsoplægning for virksomheder kan ikke bevilges for en virksomhed, hvis skyldner driver eller har drevet sin virksomhed på en uansvarlig måde.
3. En gældsoplægning for virksomheder kan ikke bevilges for en virksomhed, hvis skyldneren har en betalingsmargen, som per kvartal er mindre end en syvendedel af grundprisbeløbet (*prisbasbeloppet*) ifølge kapitel 2, §§ 6 og 7, i loven om socialforsikring (*socialförsäkringsbalken*) (ca. 6 300 SEK i året 2016).
4. Hvis skyldner tidligere har fået bevilget gældsoplægning, kan en ny gældsoplægning kun bevilges, hvis særlige grunde taler herfor.

Hvis der træffes beslutning om at indlede gældsoplægning for en virksomhed, skal kendelsen uden ophold forkyndes i det svenske statstidende, *Post och Inrikes Tidningar*. Der skal også gives meddelelse til fordringshavere senest en uge efter offentliggørelsen. I meddelelsen og offentliggørelsen skal fordringshaverne opfordres til normalt inden for en måned fra datoen for offentliggørelsen blandt andet skriftligt at anmelde deres fordringer på skyldneren, afgive nærmere oplysninger om kravene samt andre oplysninger af betydning for sagens behandling og anføre, til hvilken konto betaling skal ske under gældsoplægningen for virksomheder.

En beslutning om indledning af gældsoplægning for en virksomhed kan ankes senest tre uger efter datoen for afgørelsen.

Efter den indledende beslutning er beslaglæggelse af aktiver som håndhævelse af krav opstået forinden ikke længere mulig, indtil spørgsmålet om gældsoplægningen for virksomheden er afgjort med en kendelse med retsvirkning. Dette gælder dog ikke for fordringer, som ikke er omfattet af gældssaneringen. Reglen finder heller ikke anvendelse, hvis retten på begæring fra en fordringshaver beslutter, at beslaglæggelse er tilladt.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

KONKURS

Medmindre intet andet er fastsat i særlige regler vedrørende retshandlinger, som skyldneren eller nogen anden indleder straks efter, at konkursbegæringen bevilges, omfatter et konkursbo alle formuegenstande, der tilhørte skyldneren på tidspunktet for konkursbehandlingens forkyndelse, eller som tilfalder skyldner under konkursbehandlingen, og som kan beslaglægges. Ethvert aktiv, som kan tilføjes konkursboet gennem inddrivelse af fordringer, indgår ligeledes i boet. For fysiske personer gælder særlige regler for lønindkomst og andre formuegenstande, som er nødvendige for skyldners underhold. Skyldner kan bevare en del af formuen.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Virksomhedens rekonstruktør skal underrette alle fordringshavere om den bevilgede rekonstruktion senest en uge fra datoen, hvor afgørelsen er truffet. Blandt andet skal en foreløbig opgørelse over skyldners aktiver og passiver vedlægges forkyndelsen. Heraf følger, at alle aktiver er omfattet af behandlingen. Det skal dog understreges, at rekonstruktion af en virksomhed kan, men ikke nødvendigvis bør afsluttes med en offentlig akkord med fordringshaverne. Enhver fordring, der som grundlag har en aftale indgået med skyldner under en virksomhedsrekonstruktion med rekonstruktørens samtykke, har generel fortrinsret (*allmän förmånsrätt*). Et eksempel på en sådan aftale kan være en aftale om finansiering af virksomheden, som indgås med tilsagn fra virksomhedens rekonstruktør under rekonstruktionsbehandlingen.

GÆLDSOMLÆGNING

En beslutning om bevilling af gældsoplægning skal indeholde en betalingsplan. Betalingsplanen løber i fem år, medmindre der er vægtige grunde til at fastsætte en kortere løbetid. Betalingsplanen træder i kraft på datoen for beslutningen om at bevilge gældsoplægning. Eftersom skyldneren påbegynder sin afbetaling allerede fra beslutningen om indledning af gældsoplægning, skal tiden for den indledende beslutning normalt trækkes fra betalingsplanens løbetid. Det beløb, som skyldner skal betale, fastlægges på en måde, så gældsoplægningen finder anvendelse på alle skyldners aktiver og indkomst efter fradrag for det nødvendige til skyldnerens og hans eller hendes families underhold. Det kan også besluttes at afsætte et beløb til betaling af en fordring, som ikke er omfattet af gældsoplægningen.

Hvis skyldnerens økonomiske forhold skulle forbedres væsentligt efter beslutningen om gældsoplægning, og dette beror på omstændigheder, som ikke kan forudses, kan fordringshavere og skyldner begære en prøvning af afgørelsen.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

I sager om rekonstruktion af en virksomhed skal der fastsættes en betalingsplan. Betalingsplanens løbetid er tre år. Betalingsplanen træder i kraft på datoen for beslutningen om at bevilge gældsoplægning. Eftersom skyldneren påbegynder sin afbetaling allerede fra beslutningen om indledning af gældsoplægning, skal tiden for den indledende beslutning normalt trækkes fra betalingsplanens løbetid.

Beløbet, som skyldner skal betale, fastlægges på en måde, så gældsoplægningen for virksomheden anvender alle skyldners aktiver og indkomst efter fradrag for det nødvendige til skyldnerens og hans eller hendes families underhold. Det kan også besluttes at afsætte et beløb til betaling af en fordring, som ikke er omfattet af virksomhedens gældsoplægning.

Hvis skyldnerens økonomiske forhold skulle forbedres væsentligt efter beslutning om gældsoplægning for virksomheden, kan fordringshavere og skyldner begære en vurdering af afgørelsen.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

KONKURS

Så snart afgørelsen om konkurs er truffet, mister skyldner råderetten over ethvert aktiv, som tilhører konkursboet. Skyldner kan ikke påtage sig forpligtelser, som vil kunne påberåbes under konkurs. Dog findes der nogle undtagelser. Under konkursbehandlingen repræsenteres konkursboet af kurator. Kurator udpeges af byretten og skal have særligt kendskab og erfaring, som er nødvendig for hvervet, samt være egnet til opgaven i andre henseender. En person, som er ansat ved en ret, kan ikke udpeges som kurator. En person kan ikke udpeges som kurator, hvis der foreligger en interessekonflikt.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

En rekonstruktør skal have særlig viden og erfaring, som er nødvendig for hvervet, skal nyde godt af fordringshavernes tillid samt være egnet til opgaven i andre henseender.

Rekonstruktøren undersøger skyldners økonomiske situation og udarbejder, i samråd med skyldner, en plan for, hvordan rekonstruktionens mål kan nås. Planen skal forelægges for retten og fordringshaverne. Rekonstruktøren kan benytte ekspertbistand.

Skyldner er forpligtet til at videregive alle oplysninger vedrørende sine økonomiske forhold, der er relevante for virksomhedens rekonstruktion, til rekonstruktøren. Skyldner skal følge anvisningerne fra rekonstruktøren, hvad angår virksomhedens drift. Skyldner kan ikke udføre visse retshandlinger uden rekonstruktørens samtykke. Disse omfatter betaling af gæld, som er stiftet forud for beslutningen om rekonstruktion, stifte ny gæld samt overdrage eller pantsætte aktiver af væsentlig betydning for skyldners virksomhed. Den pågældende retshandling er stadig gyldig, selv om skyldneren ikke opfylder disse forpligtelser.

GÆLDSOMLÆGNING

Der udpeges ingen kurator. Under gældsoplægningsbehandlingen bevarer skyldner rådighed over sine aktiver.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Der udpeges ingen kurator. Under gældsoplægningsbehandlingen bevarer skyldner rådighed over sine aktiver.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

KONKURS

En fordringshaver, som kan gøre en fordring gældende på skyldneren under konkursbehandlingen, kan modregne dette krav i en fordring, som skyldner har på fordringshaveren på tidspunktet for konkursens forkyndelse. Denne regel finder ikke anvendelse, hvis modregning er blevet udelukket fra konkursen på grund af de pågældende fordringers art. Det gælder særlige regler for betingede fordringer. Der findes også undtagelser for blandt andet nyligt erhvervede fordringer (som stort set svarer til bestemmelserne om inddrivelse til boet).

Med hensyn til de finansielle markeder finder der særlige bestemmelser om aftaler om netting og tilsvarende arrangementer vedrørende finansielle instrumenter, som finder anvendelse på konkursboet og for fordringshavere.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Enhver, som har en fordring på skyldneren på tidspunktet for begæringen om rekonstruktion af virksomheden, kan modregne denne fordring i et krav, som skyldner havde på fordringshaveren på det pågældende tidspunkt, også selv om kravet ikke var forfaldet til betaling. Denne regel finder ikke anvendelse, hvis modregningen er udelukket på grund af de pågældende fordringers art, eller på anden måde er udelukket fra bestemmelser i loven om rekonstruktion af virksomheder. Der findes også undtagelser for blandt andet nyligt erhvervede fordringer (som stort set svarer til bestemmelserne om inddrivelse til boet).

Med hensyn til de finansielle markeder findes der særlige bestemmelser om aftaler om netting og tilsvarende arrangementer vedrørende finansielle instrumenter, som finder anvendelse på konkursboet og for de fordringshavere, hvis fordringer er omfattet af en offentlig akkord med fordringshaverne.

GÆLDSOMLÆGNING

Der findes ingen særlige regler med hensyn til modregning.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Der findes ingen særlige regler med hensyn til modregning.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

KONKURS

Konkursloven indeholder ingen generelle regler om, hvorvidt konkursboet er bundet af aftaler indgået af skyldner. I princippet er konkursboet en uafhængig, juridisk person og hæfter ikke for eventuelle forpligtelser, der kan følge af sådanne aftaler. Et konkursbo kan vælge at opfylde aftaler, som er indgået af skyldner, hvis dette er befordrende for likvidationen af boet. Dette vil normalt være betinget af samtykke fra modparten.

Der findes særlige bestemmelser i anden lovgivning som f.eks. købeloven (*köplagen*) og loven om handel med finansielle instrumenter (*lagen om handel med finansiella instrument*). Ifølge købeloven kan konkursboet vælge at opfylde forpligtelserne i en aftale, hvis en af parterne er gået konkurs. Modparten kan opfordre konkursboet til i god tid meddele, om det agter at opfylde aftalens forpligtelser.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Hvis skyldnerens modpart før beslutningen om rekonstruktion af virksomheden havde opnået ret til at opsige en aftale som følge af fremkomsten eller udsigterne til en tvist i forbindelse med betalingerne eller opfyldelsen af forpligtelserne på anden måde, er modparten forhindret i at opsige aftalen, efter at afgørelsen om rekonstruktion er taget, hvis skyldneren i god tid og med rekonstruktørens samtykke anmoder om den pågældende aftales gennemførelse. På anmodning fra modparten skal skyldneren i god tid meddele modparten, om aftalens forpligtelser vil blive opfyldt. Hvis en aftales forpligtelser skal opfyldes, gælder der særlige regler for, hvordan det skal forløbe. Der findes også særlige bestemmelser i købeloven samt særlige regler, der regulerer spørgsmål som ansættelseskontrakter og finansielle instrumenter.

GÆLDSOMLÆGNING

Der findes ingen særlige regler med hensyn til en gældsoplægnings virkning på en løbende kontrakt.

Se også "Hvad er betingelserne for og virkninger af afslutningen på en insolvensbehandling?"

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Der findes ingen særlige regler med hensyn til gældsoplægnings virkning for en løbende kontrakt.

Se også "Hvad er betingelserne for og virkninger af afslutningen på en insolvensbehandling?"

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlingens påbegyndelse?

KONKURS

Når konkursdekretet er blevet forkyndt, kan aktiver, som tilhører konkursboet, normalt ikke beslaglægges (*utmåta*) for at håndhæve en fordring på skyldneren. Denne bestemmelse finder automatisk anvendelse, når konkursbehandlingen er indledt. Der findes visse undtagelser for fordringer, som har en vis fortrinsret. Enhver beslaglæggelse (*utmätning*), der finder sted i strid med dette forbud, er ugyldig. Uanset konkursen kan formuegenstande beslaglægges som håndhævelse af en fordring, hvis formuegenstanden er stillet som sikkerhed (*panträtt*).

Hvis beslaglæggelsen har fundet sted før konkurskendelsens forkyndelse, kan beslaglæggelsen som hovedregel fortsætte, uanset konkursbehandlingen.

Der findes nogle undtagelser.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Mens rekonstruktionen af virksomheden finder sted, kan beslaglæggelse eller andet retshåndhævende middel ifølge loven om tvangsfuldbyrdelse ikke anvendes mod skyldneren. Der findes undtagelser for fordringens fyldestgørelse, for eksempel når fordringshaver har ret med forrang eller tilbageholdelsesret (*retentionsrätt*). Der ydes ikke bistand i henhold til loven om afbetalingskøb mellem erhvervsdrivende (*lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl.*). Under virksomhedens rekonstruktion kan der ikke træffes beslutninger om indefrysning (*kvarstad*) eller betalings sikring (*betalningsäkring*).

GÆLDSOMLÆGNING

Efter den indledende beslutning er beslaglæggelse af aktiver som håndhævelse af krav opstået forinden ikke længere mulig, indtil spørgsmålet om gældsoplægning er afgjort med en kendelse med retsvirkning. Dette gælder dog ikke for fordringer, som ikke er omfattet af gældsoplægningen. Reglen finder heller ikke anvendelse, hvis retten på begæring fra en fordringshaver beslutter, at beslaglæggelse er tilladt.

Hvis en skyldner erklæres konkurs, bortfalder gældsoplægningen.

Hvis en begæring om forhandling af en offentlig akkord med fordringshaverne imødekommes, efter at skyldner har begæret gældsoplægning, skal gældsoplægningen suspenderes. Hvis akkorden bekræftes, bortfalder gældsoplægningen.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Efter den indledende beslutning er beslaglæggelse af aktiver som håndhævelse af krav opstået forinden ikke længere mulig, indtil spørgsmålet om gældsoplægning for virksomheden er afgjort med en kendelse med retsvirkning. Dette gælder dog ikke for fordringer, som ikke er omfattet af gældssanereringen. Reglen finder heller ikke anvendelse, hvis retten på begæring fra en fordringshaver beslutter, at beslaglæggelse er tilladt.

Hvis en skyldner erklæres konkurs, bortfalder gældsoplægningen for virksomheden.

Hvis en begæring om forhandling af en offentlig akkord med fordringshaverne imødekommes, efter at skyldner har begæret gældsoplægning, skal virksomhedens gældsoplægning suspenderes. Hvis akkorden bekræftes, bortfalder begæringen om gældsoplægning for virksomheden

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

KONKURS

Hvis en retssag verserer mellem skyldner og en anden part vedrørende aktiver, som tilhører konkursboet, kan konkursboet overtage sagen i skyldners sted.

Hvis konkursboet ikke træder i skyldners sted, må aktivet anses for at falde uden for konkursboet. Hvis søgsmålet er anlagt mod skyldner med henblik på fyldestgørelse af en fordring, som kan gøres gældende i konkursbehandlingen, kan konkursboet tilslutte sig søgsmålet på skyldners side. Der findes yderligere bestemmelser vedrørende denne procedure.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Håndhævelse af fordringer er i princippet forbudt under virksomhedens rekonstruktion, men dette forhindrer ikke et verserende søgsmål mellem skyldner og en anden part i at fortsætte og blive afsluttet.

GÆLDSOMLÆGNING

Se under "Hvilken effekt har insolvensbehandling på søgsmål anlagt af individuelle fordringshavere?"

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Se under "Hvilken effekt har insolvensbehandling på søgsmål anlagt af individuelle fordringshavere?"

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

KONKURS

Forringshaverne har ingen formel rolle i konkursbehandlingen. Kurator skal rådføre sig med de fordringshavere, som er særlig berørt, hvis intet er til hinder for dette. Forringshaver er også berettiget til at modtage oplysninger fra kurator og til for eksempel at deltage i edsafklæggelsen. En fordringshaver kan anmode om, at en tilsynsførende (*granskningsman*) udnævnes til at overvåge forvaltningen af konkursboet på fordringshaverens vegne.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Når retten bevilger rekonstruktion af en virksomhed, skal den fastsætte en dato for et kreditor møde, som finder sted i retten. Mødet skal afholdes senest tre uger fra datoen for afgørelsen om rekonstruktion af virksomheden eller så meget senere, som det er uomgængeligt nødvendigt.

På kreditor mødet skal fordringshaverne have mulighed for at udtale sig om, hvorvidt rekonstruktionen af virksomheden bør fortsætte. Hvis en fordringshaver anmoder herom, skal retten udpege et kreditorudvalg blandt fordringshaverne. Udvalget består af højst tre medlemmer. I nogle tilfælde har de ansatte også ret til at udpege en repræsentant som et yderligere medlem af udvalget. Retten kan udpege yderligere medlemmer, hvis der foreligger særlige grunde hertil. Rekonstruktøren skal høre kreditorudvalget i vigtige spørgsmål, hvis intet er til hinder for dette.

GÆLDSOMLÆGNING

Se afsnittet "Hvad er reglerne for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?"

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

KONKURS

Under en konkursbehandling udgør aktiverne et konkursbo, som forvaltes til fordel for fordringshaverne (se ovenfor). Boet forvaltes af en eller flere kuratorer. Som en generel regel gælder, at aktiver for boet skal sælges så hurtigt, som det med rimelighed er muligt. Hvis skyldner har drevet en virksomhed, kan kurator under visse omstændigheder drive forretningen på konkursboets vegne.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Under rekonstruktion af en virksomhed mister skyldner ikke rådigheden over sine aktiver.

GÆLDSOMLÆGNING

Der udpeges ingen kurator.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Der udpeges ingen kurator.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

KONKURS

Svenske konkurser kan opdeles i to kategorier: konkurser uden bevis for gæld (*bevakning*), og konkurser med bevis for gæld. Der findes intet bevis for gæld, medmindre andet er bestemt. Dette skyldes, at fordringshavere, hvis krav ikke har fortrinsret, normalt ikke modtager nogen godtgørelse i tilfælde af konkurs. Retten kan på kurators anmodning beslutte, at gæld skal bevises. Det vil ske, hvis det kan antages, at krav uden forrang vil modtage en vis godtgørelse ved udlodningen under konkursbehandlingen. Når det besluttes, at behandlingen af konkursen skal ske med bevis for gæld, skal fordringer, som kan gøres gældende under konkursbehandlingen, generelt bevises, før fordringshaveren kan modtage noget fra fordelingen af boet. Enhver ret til forrang skal også bevises. Når en fordringshaver har ret med forrang eller tilbageholdelsesret, er det dog ikke nødvendigt for fordringshaveren at bevise gælden for at være berettiget til betaling fra konkursboet, som behandles.

Den omstændighed, at skyldner mister rådigheden over sit bo, betyder, at skyldner er forhindret i at indgå nogen forpligtelser, der vil kunne gøres gældende under konkursbehandlingen. Hvis skyldner efter indledning af konkursbehandlingen påtager sig eller indgår forpligtelser kan disse som regel ikke gøres gældende under konkursen. Retspraksis er, at skyldner i nogle tilfælde igen kan råde over visse aktiver, hvis kurator udtrykkeligt afstår fra at gøre krav på dem.

Konkursboet, som repræsenteres af kurator, kan påtage sig rettigheder og forpligtelser, for eksempel ved at indgå en aftale. Disse giver anledning til fordringer i selve konkursmassen (*massafordringer*). I princippet har fordringer på konkursmassen forrang over almindelige fordringer i konkurs (*konkursfordringer*). Kurators honorar og andre tilsvarende passiver (kendt som konkursomkostninger, *konkurskostnader*) skal dog betales af konkursboet før enhver anden gæld, som boet har påløbet sig. Hvis konkursomkostningerne ikke kan dækkes af konkursboet, skal de normalt betales af staten. I princippet kan fordringer på konkursboet først fyldestgøres, efter at konkursomkostningerne og fordringerne på selve konkursmassen er blevet betalt.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Der findes ingen generelle regler for anmeldelse af fordringer i forbindelse med rekonstruktion af en virksomhed. Retten kan dog i disse tilfælde på skyldners begæring beslutte at tillade forhandlinger med henblik på en offentlig akkord med fordringshaverne (*offentligt akkord*). Fordringshaver skal eventuelt anmelde sine krav inden for rammerne af forhandlingerne om akkorden (se nedenfor). Kun fordringshavere, hvis krav er opstået før begæringen om rekonstruktion af virksomheden, er berettiget til at deltage i forhandlingerne om akkorden. Dog deltager ikke alle fordringshavere i disse forhandlinger: For eksempel deltager en fordringshaver, hvis krav kan fyldestgøres ved modregning, eller som har et krav med forrang, ikke i forhandlingerne. Rekonstruktøren udarbejder en fortegnelse over boets aktiver og passiver. Hvis en person har et krav, som ikke er opført på fortegnelsen over boets inventar, eller som er blevet kendt i mellemtiden, og denne person ønsker at deltage i forhandlingerne om akkorden, skal en skriftlig begæring fremsendes til rekonstruktøren senest en uge før kreditormødet.

Fordringer, som er baseret på aftaler indgået af skyldner med rekonstruktørens tilsagn under rekonstruktionen har generelt forrang.

GÆLDSOMLÆGNING

En gældsoplægning omfatter hovedsageligt alle pengefordringer mod skyldneren, som er opstået før datoen for meddelelsen af beslutningen om indledning af gældsoplægning. Fordringshaverne skal derfor anmelde ethvert krav, der er opstået før beslutningen om sagens indledning, og som er omfattet af gældsoplægningen, da der ellers er risiko for, at skyldneren befries for forpligtelsen om betaling af det pågældende krav (se "Hvad er betingelserne for og virkningerne af afslutningen af en insolvensbehandling?").

Dog omfatter en gældsoplægning ikke følgende:

1. et krav om familieunderhold, forudsat at socialsikringen (Försäkringskassan) eller en udenlandsk offentlig myndighed ikke har overtaget underholdspligten for den berettigede part
2. et krav, hvor fordringshaver har ret med forrang eller anden forrang jf. §§ 6 eller 7 i loven om forrang (förmånsrattslagen (1970:979)), eller en tilbageholdelsesret, for så vidt sikkerheden er fyldestgørende til, at fordringen kan fyldestgøres
3. et krav for hvilket fordringshaveren har opnået forrang jf. § 8 i loven om forrang inden den indledende afgørelse blev forkyndt, når det drejer sig om formuegenstande, hvor kravet skulle have været håndhævet
4. et krav, som ikke er forfaldet til betaling, der er betinget af, at fordringshaveren yder en modydelse, eller
5. et krav, som er genstand for en tvist.

Hvis en fordring er betinget, ikke er et fastsat beløb eller ikke er forfaldet til betaling, kan det besluttes, at det ikke er omfattet af gældsoplægningen. Hvis det ikke kan accepteres, at en fordring er ubegrundet, skal det besluttes, at den ikke vil være omfattet af gældsoplægningen.

Krav, der er opstået efter den indledende afgørelse, er ikke omfattet af gældsoplægning.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

En gældsoplægning omfatter hovedsageligt alle pengefordringer mod skyldneren, som er opstået før datoen for meddelelsen af beslutningen om indledning af gældsoplægning. Fordringshaverne skal derfor anmelde ethvert krav, der er opstået før den indledende beslutning, og som er omfattet af gældsoplægning for virksomheden, da der ellers er risiko for, at skyldneren befries for forpligtelsen til betaling af det pågældende krav (se "Hvad er betingelserne for og virkningerne af afslutningen af en insolvensbehandling?").

Dog omfatter en gældsoplægning for en virksomhed ikke følgende:

1. et krav om familieunderhold forudsat at socialsikringen eller en udenlandsk offentlig myndighed ikke har overtaget underholdspligten for den berettigede part
2. et krav, hvor fordringshaver har ret med forrang jf. § 5 i loven om forrang (1970:979), for så vidt sikkerheden er fyldestgørende til, at fordringen kan fyldestgøres
3. et krav, hvor fordringshaver har ret med forrang eller anden forrang jf. §§ 6 eller 7 i loven om forrang, eller en tilbageholdelsesret, for så vidt sikkerheden er fyldestgørende til, at fordringen kan fyldestgøres
4. et krav for hvilket fordringshaveren har opnået forrang jf. § 8 i loven om forrang, inden den indledende afgørelse blev forkyndt, når det drejer sig om formuegenstande, hvor kravet skulle have været håndhævet
5. et krav, som ikke er forfaldet til betaling, der er betinget af, at fordringshaveren yder en modydelse, eller
6. et krav, som er genstand for en tvist.

Hvis en fordring er betinget, ikke er et fastsat beløb eller ikke er forfaldet til betaling, kan det besluttes, at fordringen ikke er omfattet af virksomhedens gældsoplægning. Hvis det ikke kan accepteres, at en fordring er ubegrundet, skal det besluttes, at den ikke vil være omfattet af virksomhedens gældsoplægning.

Krav, der er opstået efter den indledende afgørelse, er ikke omfattet af virksomhedens gældsoplægning.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

KONKURS

Normalt vil kun fordringer, som er opstået før forkyndelsen om konkursbehandlingen, være omfattet af konkursen. En fordring kan gøres gældende under konkursbehandlingen, også selv om den er betinget eller endnu ikke forfalden til betaling.

I de tilfælde, hvor der ikke kræves bevis for fordringer, findes der ingen regler, der kræver, at fordringshaver anmelder sine krav på en bestemt måde. I tilfælde af konkurs uden bevis for gæld, skal kurator på eget initiativ sikre, at eventuelle fordringer med forrang tildeles deres berettigede andel i fordelingen af boet. Der er i princippet intet, som forhindrer en fordringshaver i at anmelde sit krav uden formaliteter inden tidsfristen for indsigelse mod den foreslåede udlodning.

Hvis det kan antages, at aktiverne er fyldestgørende til at fyldestgøre krav for fordringshavere, som ikke har forrang, skal der være bevis for gæld (se ovenfor om bevis for gæld). Hvis retten beslutter, at gæld skal bevises, fastsætter den en periode på mellem fire og ti uger til indgivelse af bevis. Beslutningen om at kræve bevis for gæld bliver forkyndt offentligt. Fordringshavere skal anmelde deres krav skriftligt inden for den fastsatte tidsfrist. Hvis en fordringshaver har ret med forrang eller tilbageholdelsesret over aktiver, behøver denne ikke fremlægge bevis for gælden for at opnå betaling fra konkursboet som et led i

denne behandling. Hvis gælden er bevist, og en fordringshaver ønsker at anmelde et krav eller udøve sin ret til forrang efter tidsfristen for indgivelse af bevis, kan denne efterfølgende indgive bevis (*efterbevakning*). Dette skal ske senest på datoen, hvor kurator fastlægger den foreslåede udlodning; med andre ord inden forslaget fremsættes for retten og forkyndes. Hvis en fordringshaver ikke indgiver bevis for sit krav, mister fordringshaveren muligheden for at modtage betaling fra de aktiver, som er omfattet af afgørelsen om udlodning. I princippet kan fordringshaveren efterfølgende kun modtage betaling for sit krav, hvis nye midler bliver tilgængelige (efterfølgende udlodning, *efteruddeling*).

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Som nævnt i det foregående, findes der ingen generel forpligtelse for fordringshavere til at anmelde deres krav i forbindelse med rekonstruktion af en virksomhed, men fordringshaver skal anmeldelse sine krav som en del af enhver aftaleforhandling, der finder sted. Rekonstruktøren skal udarbejde en rekonstruktionsplan. Planen viser normalt, hvordan virksomhedsskyldnerens økonomiske situation kan løses, og hvordan driftsresultaterne kan forbedres. Planens indhold kan dog tilpasses omstændighederne i de enkelte tilfælde.

Under visse omstændigheder kan en offentlig akkord med fordringshaverne indgå i en virksomhedsrekonstruktion. En begæring om forhandlinger om en akkord skal indgives af skyldner.

Begæring om forhandling af en offentlig akkord skal indeholde forslag til akkord med angivelse af, hvor meget skyldner tilbyder som betaling, hvor betalingen vil finde sted, om der er stillet sikkerhed for akkorden og i så tilfælde, hvad den består i. En liste over boets aktiver og passiver skal vedlægges.

Hvis begæringen om forhandling af en offentlig akkord anses for acceptabel, skal retten bevilge akkordforhandlingernes start uden ophold. Samtidig skal retten fastsætte en dato for et møde i retten med fordringshaverne, indkalde til mødet og forkynde beslutningen.

Skyldner, rekonstruktør og fordringshavere har mulighed for at gøre indsigelse mod et krav, som skal omfattes af akkorden. Der gælder særlige regler for muligheden for at deltage i forhandlingerne om akkorden på grund af en fordring, som ikke er omfattet af konkursboet.

Kun fordringshavere, hvis krav er opstået før begæringen om rekonstruktion af virksomheden, kan deltage i forhandlingerne om akkorden. Fordringshavere, hvis krav kan fyldestgøres ved modregning, eller hvis krav har forrang, deltager ikke i forhandlingerne. Fordringshavere, som i tilfælde af konkurs kun ville have været berettiget til betaling efter andre fordringshavere, deltager heller ikke i forhandlingerne, medmindre de andre fordringshavere, som deltager i forhandlingerne, tillader dette.

Skyldner skal på anmodning fra enhver fordringshaver sværge på opgørelsen af boet på kreditormødet.

Fordringshaverne stemmer om den foreslåede akkord på kreditormødet. Et forslag til akkord, som fyldestgør mindst 50 % af fordringernes samlede beløb, anses for vedtaget af fordringshaverne, hvis tre femtedele af fordringshaverne stemmer for forslaget, og deres krav beløber sig til tre femtedele af det samlede beløb for fordringer med stemmeret. Hvis procentandelen er lavere, vedtages akkordforslaget, hvis tre fjerdedele af de afgivne stemmer støtter forslaget, og deres krav beløber sig til tre fjerdedele af det samlede beløb for fordringer med stemmeret.

GÆLDSOMLÆGNING

Hvis der træffes beslutning om at indlede gældsoplægning, skal kendelsen uden ophold forkyndes i det svenske statstidende, *Post och Inrikes Tidningar*.

Der skal også gives meddelelse til fordringshavere senest en uge efter offentliggørelsen. I meddelelsen og offentliggørelsen skal fordringshaverne opfordres til normalt inden for en måned fra datoen for forkyndelsen blandt andet skriftligt at anmelde deres fordringer mod skyldneren, afgive nærmere oplysninger om kravene samt andre oplysninger af betydning for sagens behandling og anføre, til hvilken konto betaling skal ske under gældsoplægningen.

Efter den indledende beslutning skal et forslag til gældsoplægning udarbejdes, når der er indhentet fyldestgørende oplysninger. Forslaget sendes til alle fordringshavere, hvis krav er omfattet af forslaget, sammen med en opfordring om at fremsætte bemærkninger inden for en fastsat tidsfrist. At en fordringshaver ikke fremsætter bemærkninger, forhindrer ikke, at gældsoplægningen vedtages.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Hvis der træffes beslutning om at indlede gældsoplægning for en virksomhed, skal kendelsen uden ophold forkyndes i det svenske statstidende, *Post och Inrikes Tidningar*. Der skal også gives meddelelse til fordringshavere senest en uge efter offentliggørelsen. I meddelelsen og offentliggørelsen skal fordringshaverne opfordres til normalt inden for en måned fra datoen for offentliggørelsen blandt andet skriftligt at anmelde deres fordringer på skyldneren, afgive nærmere oplysninger om kravene samt andre oplysninger af betydning for sagens behandling og anføre, til hvilken konto betaling skal ske under gældsoplægningen.

Efter den indledende beslutning skal et forslag til virksomhedens gældsoplægning udarbejdes, når der er indhentet fyldestgørende oplysninger. Forslaget sendes til alle fordringshavere, hvis krav er omfattet af forslaget, sammen med en opfordring om at fremsætte bemærkninger inden for en fastsat tidsfrist. At en fordringshaver ikke fremsætter bemærkninger, forhindrer ikke, at gældsoplægningen vedtages.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorenes krav?

KONKURS

Hvis konkursboets aktiver ikke er fyldestgørende til at betale konkursomkostningerne og selve konkursmassens forpligtelser, skal konkursen afskrives (se ovenfor om konkursomkostninger og konkursboets forpligtelser). Hvis konkursboet afskrives (*avskrivning*), finder der i princippet ingen udlodning sted til fordringshaverne.

Hvis konkursen ikke afskrives, så udloddes pengene i konkursboet, som ikke benyttes til at dække konkursomkostningerne og boets gæld, til fordringshaverne. I princippet skal udlodningen være i overensstemmelse med bestemmelserne i loven om forrang.

Loven om forrang regulerer fordringshavernes gensidige ret til at modtage betaling i tilfælde af konkurs. De følgende opsummerede oplysninger kan gives med hensyn til loven om forrang.

En forrang i forbindelse med betaling er enten særlig eller generel. En særlig forrang vedrører visse typer formuegenstande (for eksempel ret med forrang, tilbageholdelsesret eller et realkreditlån (*inteckning*) på fast ejendom). En generel forrang vedrører alle typer formuegenstande, som er omfattet af skyldners konkursbo (for eksempel fordringshaveres omkostninger i forbindelse med at tage skyldner under konkurs samt rekonstruktørens honorar, hvis en rekonstruktion af virksomheden gik forud for den pågældende konkurs). En særlig forrang har fortrinsret for en generel forrang. Ethvert krav, som ikke har forrang, har samme indbyrdes rettigheder. Det kan også være fastsat i en aftale, at en fordringshaver kun er berettiget til betaling, når alle andre fordringshaveres krav er blevet fyldestgjort (en underordnet fordring, *efterställd fordring*).

En forrang består fortsat, selv om fordringen overføres, tilknyttes eller på anden måde overgår til en anden part.

Hvis et krav har særlig forrang med hensyn til et vist aktiv, men det pågældende aktiv ikke er fyldestgørende til at fyldestgøre fordringen, behandles resten som en fordring uden forrang.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Der finder ikke udlodning sted i forbindelse med rekonstruktion af en virksomhed, medmindre der indgås en offentlig akkord med fordringshaverne.

En offentlig akkord kan bestemme, at fordringer nedbringes og betales på en bestemt måde. Akkorden skal give alle fordringshavere samme rettigheder, og mindst 25 % af fordringernes samlede beløb, medmindre en lavere procentandel er godkendt af alle kendte fordringshavere, som er omfattet af akkorden,

eller hvis der er særlige grunde til at acceptere en lavere procentandel. Den foreskrevne minimumsfordeling skal betales inden for det følgende år efter akkordens vedtagelse, medmindre alle kendte fordringshavere accepterer en længere betalingsperiode. En akkord kan også bestemme, at skyldner kun gives udsættelse med hensyn til betalinger eller andre særlige eftergivelser.

GÆLDSOMLÆGNING

Alle fordringer, som er omfattet af en gældsoplægning, har samme indbyrdes rettigheder. Dog kan et krav med den pågældende fordringshavers samtykke gives mindre gunstige rettigheder eller kan blive udbetalt før andre krav, hvis summen, som er til rådighed for uddeling er lille, og det er rimeligt at gøre det under henvisning til gældens omfang og andre omstændigheder.

De bestemmelser, som regulerer fordringer, er fastsat i afgørelsen om bevilling af gældsoplægning.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Alle fordringer, som er omfattet af en gældsoplægning for en virksomhed, har samme indbyrdes rettigheder. Dog kan et krav med den pågældende fordringshavers samtykke gives mindre gunstige rettigheder eller kan blive udbetalt før andre krav, hvis summen, som er til rådighed for uddeling, er lille, og det er rimeligt at gøre det under henvisning til gældens omfang og andre omstændigheder.

De bestemmelser, som regulerer fordringer, er fastsat i afgørelsen om bevilling af gældsoplægning.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

KONKURS

Hvis en skyldner indvilliger i at betale sin gæld, eller har nået anden aftale med fordringshaverne (en frivillig aftale, *frivillig oppgørelse*), skal retten beslutte at afbryde konkursbehandlingen. I tilfælde af konkurs med bevis for gæld, kan en konkursbehandling også afsluttes med en afgørelse, som godkender en akkord (*akkord i konkurs*). I andre tilfælde afsluttes konkursen med afskrivning (*avskrivning*, hvis aktiverne ikke er fyldestgørende til at betale for konkursomkostningerne og fordringerne på selve konkursmassen), eller med udlodning til fordringshaverne.

Konkurs fritager ikke en fysisk person fra forpligtelsen til at betale gælden (reglerne for gældsoplægning er anderledes). Den gæld, som ikke er blevet betalt, består derfor fortsat efter konkursen (dog ikke, hvis den er omfattet af en frivillig aftale eller akkord med fordringshaverne).

En juridisk person opløses efter konkurs (bestemmelserne, som regulerer dette kan findes i lovgivningen om retten til at stifte selskaber). Dette betyder, at fordringshaverne efter konkurs i princippet ikke kan gøre udestående fordringer gældende mod en juridisk person.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Hvis der indgås en offentlig akkord, er den bindende for alle fordringshavere, både kendte og ukendte, som var berettiget til at deltage i forhandlingerne om akkorden. En fordringshaver, som i tilfælde af konkurs ville have været berettiget til betaling efter de andre fordringshavere, mister sin ret til betaling fra skyldner, medmindre alle fordringshavere, som var berettiget til at deltage i forhandlingerne om akkorden, får deres krav fyldestgjort igennem aftalen. En fordringshaver med forrang i forbindelse med en bestemt formuegenstand, er bundet af akkorden hvad angår beløb, som ikke kan dækkes af den pågældende formuegenstand.

GÆLDSOMLÆGNING

En beslutning om gældsoplægning frigør skyldner for forpligtelsen til at betale gælden, som er omfattet af gældsoplægningen, for så vidt den nedbringes. Gældsoplægningen frigør også skyldner for forpligtelsen til at betale ukendt gæld i sagen, medmindre der er tale om gæld, som ikke kan indgå i en gældsoplægning.

En gældsoplægning betyder, at retten til renter eller sanktioner på restancer for en fordring, som er omfattet af oplægningen, bortfalder for perioden efter datoen for forkyndelsen af konkursbehandlings indledning.

En gældsoplægning har ingen indvirkning på fordringshavers ret i forhold til en kautionist eller enhver anden, som hæfter for den pågældende gæld ud over skyldneren.

En beslutning om bevilling af gældsoplægning skal indeholde en betalingsplan. Betalingsplanen løber i fem år, medmindre der er vægtige grunde til at fastsætte en kortere løbetid. Betalingsplanen træder i kraft på datoen for beslutningen om at bevilge gældsoplægning. Når tidspunktet for betalingsplanens udløbstid fastsættes, skal perioden med den indledende beslutning normalt trækkes fra betalingsplanens længde, medmindre der som følge af skyldners handlinger efter den igangsættende beslutning foreligger grund til at afkorte perioden.

En afgørelse om gældsoplægning kan under visse omstændigheder ændres eller annulleres. På anmodning fra en fordringshaver, hvis krav er omfattet af gældsoplægningen, kan afgørelsen om gældssanering annulleres eller i de tilfælde, som der henvises til i §§ 6 og 7, ændres, hvis:

1. skyldner har været uærlig over for fordringshaver
2. skyldner har gjort sig skyldig i forsættelig omgåelse af konkursbehandlingen eller en tvangsfuldbyrdesforanstaltning
3. skyldner har i hemmelighed stillet visse fordringshavere gunstigere for at påvirke beslutningen om gældsoplægning
4. skyldner har i sin ansøgning om gældsoplægning eller på et andet tidspunkt under sagens behandling afgivet urigtige oplysninger til skade for en fordringshaver
5. skyldner har afgivet urigtige oplysninger, som har ført til en offentlig myndigheds beslutning i spørgsmål om skat eller afgifter, som er omfattet af gældsoplægningen, eller har ikke afgivet oplysninger på trods af oplysningspligt, og dette har medført, at en afgørelse er truffet på et fejlagtigt grundlag, eller ikke er blevet truffet
6. skyldner overholder ikke betalingsplanen, og afvigelsen fra planen er betydelig, eller
7. skyldners økonomiske situation er betydeligt forbedret som følge af gældsoplægningen, og dette skyldes omstændigheder, som ikke kunne have været forudset, da afgørelsen blev truffet.

I de tilfælde, som er nævnt i punkt 7, skal begæringen indgives senest fem år efter datoen for beslutningen om indledning af gældssanering, eller, hvis betalingsplanen udløber senere, senest på betalingsplanens udløbsdato. Såfremt en beslutning om gældsoplægning ændres, kan betalingsplanens varighed højst fastsættes til syv år.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

En beslutning om gældsoplægning af en virksomhed frigør skyldner for forpligtelsen til at betale gælden, som er omfattet af gældsoplægningen, for så vidt den nedbringes. Gældsoplægningen frigør også skyldner for forpligtelsen til at betale ukendt gæld i sagen, medmindre der er tale om gæld, som ikke kan indgå i en gældsoplægning for virksomheder.

En gældsoplægning for virksomheder betyder, at retten til renter eller sanktioner på restancer for en fordring, som er omfattet af omstruktureringen, bortfalder for perioden efter datoen for forkyndelsen af konkursbehandlings indledning.

En gældsoplægning har ingen indvirkning på fordringshavers ret i forhold til en kautionist eller enhver anden, som hæfter for den pågældende gæld ud over skyldneren.

En beslutning om bevilling af gældsoplægning for en virksomhed skal indeholde en betalingsplan. Betalingsplanens løbetid er tre år. Den træder i kraft på datoen for beslutningen om at bevilge gældsoplægning.

En afgørelse om gældsoplægning kan under visse omstændigheder ændres eller annulleres. På anmodning fra en fordringshaver, hvis krav er omfattet af gældsoplægningen, kan afgørelsen om gældsoplægning annulleres, eller i de tilfælde, som der henvises til i §§ 6 og 7, ændres, hvis

1. skyldner har været uærlig over for fordringshaver
2. skyldner har gjort sig skyldig i forsætlig omgåelse af konkursbehandlingen eller en tvangsfuldbyrdsforanstaltning
3. skyldner har i hemmelighed stillet visse fordringshavere gunstigere for at påvirke beslutningen om gældsoplægning
4. skyldner har i sin ansøgning om gældsoplægning eller på et andet tidspunkt under sagens behandling afgivet urigtige oplysninger til skade for en fordringshaver
5. skyldner har afgivet urigtige oplysninger, som har ført til en offentlig myndigheds beslutning i spørgsmål om skat eller afgifter, som er omfattet af virksomhedens gældsoplægning, eller har ikke afgivet oplysninger på trods af oplysningspligt, og dette har medført, at en afgørelse er truffet på et fejlagtigt grundlag, eller ikke er blevet truffet
6. skyldner overholder ikke betalingsplanen, og afvigelsen fra planen er betydelig, eller
7. skyldners økonomiske situation er betydelig forbedret som følge af beslutningen om gældsoplægning.

I de tilfælde, som er nævnt i punkt 7, skal begæringen indgives senest tre år efter datoen for beslutningen om indledning af gældssanering, eller, hvis betalingsplanen udløber senere, senest på betalingsplanens udløbsdato. Såfremt en beslutning om gældsoplægning af en virksomhed ændres, kan betalingsplanens varighed højst fastsættes til fem år.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

KONKURS

Som nævnt ovenfor, fritager en konkurs ikke en fysisk person for forpligtelsen til at betale sin gæld, men juridiske personer opløses som følge af konkurs. Hvis der efter konkursen skulle midler til rådighed til fordeling, findes der en bestemmelse om efterfølgende udlodning.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Se ovenfor om virkningerne af en offentlig akkord. Hvis en offentlig akkord ikke er blevet indgået, og skyldner ikke har opnået en frivillig aftale eller anden ordning med fordringshaverne, vil fordringerne fortsat være udestående, når rekonstruktionen af virksomheden er afsluttet.

GÆLDSOMLÆGNING

Under visse omstændigheder kan en fordringshaver få en gældsoplægning prøvet, efter at skyldner har fuldført betalingsplanen. Se også "Hvad er betingelserne for og virkningerne af afslutningen på en insolvensbehandling?".

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Under visse omstændigheder kan en fordringshaver få en gældsoplægning for virksomheder prøvet, når skyldner har fuldført betalingsplanen. Se også "Hvad er betingelserne for og virkningerne af afslutningen af en insolvensbehandling?".

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

KONKURS

Kurators honorar og andre tilsvarende passiver (konkursomkostninger), samt anden gæld, som konkursboet har indgået, skal dækkes af konkursboet før udlodning til fordringshaverne. Konkursomkostningerne har fortrinsret for andre fordringer på konkursboet. Hvis de ikke kan betales af boet, afholdes konkursudgifterne normalt af staten.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Rekonstruktøren (og eventuel tilsynsførende) er berettiget til kompensation for sit arbejde og for udgifterne, som er afholdt i forbindelse med opgaven. Denne kompensation må ikke overstige det beløb, som anses for rimeligt for en sådan opgave. På rekonstruktørs eller skyldners begæring vil retten vurdere rekonstruktørens ret til kompensation. En fordringshaver, hvis krav er omfattet af en akkord, kan også begære en sådan vurdering, indtil akkorden er gennemført. Retsomkostninger og kompensation for rekonstruktør og tilsynsførende skal betales af skyldner.

GÆLDSOMLÆGNING

Under gældsoplægningen skal skyldner normalt gennemføre betalinger til håndhævelsesmyndigheden, som derefter overfører pengene til fordringshaverne. Skyldneren skal erlægge et årligt gebyr til håndhævelsesmyndigheden for forvaltningen af betalingerne.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Under gældsoplægningen skal skyldner normalt gennemføre betalinger til håndhævelsesmyndigheden, som derefter overfører pengene til fordringshaverne. Skyldneren skal erlægge et årligt gebyr til håndhævelsesmyndigheden for forvaltningen af betalingerne.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

KONKURS

Reglerne vedrørende inddrivelse til konkursboet (*återvinning till konkursbo*) er fastlagt i konkursloven. Tidspunktet for beregning af perioderne, som findes i inddrivningsreglerne, vil normalt være dagen før indgivelsen af konkursbegæringen.

En handling kan tilbageføres (*går åter*), hvis den uberettiget begunstiger en vis fordringshaver frem for andre, eller hvis skyldners gæld er øget, og skyldner var eller blev insolvent alene som et resultat af sagsbehandlingen, eller som et resultat af sagsbehandlingen i kombination med andre faktorer, og modparten var eller burde have været bekendt med, at skyldner var insolvent og hvilke omstændigheder der gjorde retshandlingen uretmæssig. Skyldners familiemedlemmer må anses for at have det kendskab, som der henvises til i første punktum, medmindre der findes overbevisende dokumentation, der viser, at de ikke havde og ikke kunne have haft et sådant kendskab. Hvis handlingen blev udført mere end fem år før skæringsdatoen, kan den kun tilbageføres, hvis den er knyttet til et af skyldners familiemedlemmer.

Betaling af gæld senere end tre måneder før skæringsdatoen ved hjælp af en anden metode end den sædvanlige, eller på forhånd, eller af et beløb, som mærkbart forværrer skyldners økonomiske situation, kan tilbageføres, medmindre det kan betragtes som almindeligt under omstændighederne. Hvis betalingen er blevet foretaget til et af skyldners familiemedlemmer forud for denne dato, men mere end to år før referencedatoen, kan den tilbageføres, medmindre det godtgøres, at skyldner ikke var insolvent og ikke blev insolvent som et resultat af den pågældende handling.

Særlige regler gælder for genstande så som gaver, homesharing og lønindkomster. Visse betalinger til staten er undtaget fra inddrivningsreglerne, f.eks. skattebetalinger.

Kurator kan søge inddrivelse ved at anlægge sag ved retten, eller ved at gøre indsigelse mod gæld, der bliver bevist under konkursbehandlingen. Hvis kurator vælger ikke at søge inddrivelse, og der ikke opnås en frivillig aftale, kan en fordringshaver søge inddrivelse ved at anlægge sag ved de almindelige domstole.

I tilfælde af inddrivelse tilbageføres den formuegenstand, som skyldner har afhændet, til konkursboet.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Når en beslutning om rekonstruktion af en virksomhed er taget, finder bestemmelserne i konkursloven vedrørende inddrivelse i forbindelse med konkurs anvendelse, hvis en offentlig akkord er blevet afsluttet med fordringshaverne (se afsnittet om konkurs).

Hvis der søges inddrivelse af en fortrinsret eller en betaling, som er opnået med en fuldbyrdelsesprocedure, kan retten beslutte ikke at fortsætte med inddrivelsesforanstaltningerne indtil videre.

En inddrivelsesforanstaltning vil blive begæret af rekonstruktøren eller af en fordringshaver, hvis krav ville have været omfattet af en offentlig akkord. Handlingen skal indbringes, før kreditormødet finder sted, og der kan ikke træffes endelig afgørelse om spørgsmålet, før spørgsmålet om en offentlig akkord er afgjort. En fordringshaver, som ønsker at anlægge sag, skal underrette rekonstruktøren herom. Hvis dette ikke sker, vil fordringshaverens sag ikke blive hørt.

Hvis en virksomhedsrekonstruktion er blevet afsluttet uden en offentlig akkord, og skyldner ikke er sat under konkurs efter begæring inden for tre uger fra datoen for virksomhedskonstruktionens afslutning, skal den indgivne begæring om rekonstruktion afslås.

Midlerne, som inddrives gennem søgsmålet, skal efter afholdelse af fordringshavers omkostninger, tilfalde de fordringshavere, som er omfattet af den offentlige akkord. En sagsøgt, som på grund af sagsøgers handling kan have en fordring på skyldneren, deltager med denne fordring i akkordforhandlingerne og har ret til at modregne dette beløb i den udlodning, som han eller hun ellers skulle have udbetalt.

På anmodning fra en fordringshaver, som er omfattet af en offentlig akkord, eller fra skyldner, kan retten foreskrive særforvaltning (*särskild förvaltning*) af det, som i henhold til den foregående sætning, kommer fordringshaverne til gode. Der kan kun gøres arrest i en formuegenstand under særforvaltning, hvis akkorden er udløbet.

GÆLDSOMLÆGNING

Der findes ingen særlige bestemmelser om inddrivelse.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Der findes ingen særlige bestemmelser om inddrivelse.

Sidste opdatering: 19/02/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.